ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ, ಕೋಶಸಂಖ್ಯೆ—೪೨

ವರಕವಿವರ್ಯನಾದ

ಕನಕದಾಸನ

ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ

ಎಂಬ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರೆ

(ಸಾಂಗತ್ಯ)

ಎಂ. ಎ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ
ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾರಾಣೀ ಕಾಲೇಜ್, ಮೈಸೂರು—

ಇವರಿಂದ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕ್ಲಿಷ್ಟಪದಾರ್ಥ ಟಿಪ್ಪಣಿಯೊಡನೆ

ಮೈಸೂರು
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುದ್ರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು.

1913

Registered according to Act XXV of 1867.

ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯ ವಿಷಯಸೂಚೀಪತ್ರ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ ಎಂಬ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರೆ

—ಸಾಂಗತ್ಯ—

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೇಶ್ವರನಾತ್ಮಾಭಿರಾಮ ಸದ್ವಾಗೀಶಪಿತ ಪರಂಧಾಮ ॥
ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ರಂಗ ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮ ಸುತ್ಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸೊ ಪೂರ್ಣಕಾಮ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಯ ದುರಿತವಿಜೇಯ ದು | ಷ್ಕಾಮವಿಚ್ಛೇದನಾಹ್ಲಾದ ॥
ತಾಮಸಗುಣನಾಶ ಸಾತ್ವಿಕೋಲ್ಲಾಸ ಶ್ರೀ | ರಾಮಾನುಜಮುನಿ ಶರಣು ॥೨॥

ಅರ್ಕನೊಳಾಟವೆತನುಕೆತಾರ್ಕ್ಷ್ಯನಕೂಡೆ | ಕಾರ್ಕೋಟಕ ಮೇಳವಿಪ್ಪುದೆ ॥
ತರ್ಕಕೆ ರಾಮಾನುಜರೊಳು ವಾದಿಸಂ | ಪರ್ಕ ನಿಲ್ವುದೆ ನಿಲ್ಲಲರಿದು ॥೩॥

ಈರೀತಿಯ ಪೆಂಪುವಡೆದ ಸದ್ಗುರುಕರ | ವಾರಿಜೋದ್ಭವ ಶಿಷ್ಯಜನರ ॥
ಸೇರಿಸಿ ನಾಲ್ವಗೆ ಫಲವೀವ ತಾತಾ | ಚಾರಿಯರಡಿಗೆಱಗುವೆನು ॥೪॥

ಅಡಿವಿಡಿದಬುಜಸಂಭವ ಪೂಜೆಗೆಯ್ಯೆ ನಿ | ಮ್ಮಡಿ ಗಗನಾಗ್ರದೆ ಮೆಱೆಯೆ ॥
ಅಡಿಯೊಳರ್ದಖಿಳದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರುಬೇಡಿ | ಯಡಿಯೆನೆಂಬರು ಕೃಷ್ಣ ನಿಮಗೆ ॥

ಅರುಣಾಬ್ಜನಿಳಯ ಕವಾಟಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ | ಕಿರಣದಿಂತೆಗೆದೊಳಪೊಕ್ಕು ॥
ತರುಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕುಚವಿಡಿದ ಕೈಯಿಂ ಸತ್ಕರುಣವೀವುದು ಕೃಷ್ಣ ನಮಗೆ ॥

ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಕನ್ಯೆ ಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯೆ | ನಾರಾಯಣನುರಶ್ಚಿಹ್ನೆ ॥
ಓರಂತೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನೆ ಮ | ದ್ಭಾರ ನಿನ್ನದು ಸುಪ್ರಸನ್ನೆ ॥೭॥

ಭೂತಲದೊಳು ರಾಮನಾಮವ ಸುಜನ | ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ವಾರಾಣಸಿಯಲಿ ॥
ನೀ ತಪ್ಪದುಸಿರುವೆ ಗುರು ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವ | ನಾಥ ಕುಡೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯ ॥೮॥

ನಿಮ್ಮಯಪಿತಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಮಹಿಮೆಯ | ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದುಕೀರ್ತಿಪೊಡೆ ॥
ನಮ್ಮೊಳಗಲ್ಲ ಶಾರದೆಗೂಡಿ ಚತುರಾಸ್ಯ | ಬೊಮ್ಮ ಬಾರೆನ್ನ ವಂದನೆಗೆ ॥೯॥

ಖ್ಯಾತವೇದಾಗಮಾತೀತೆ ಸರ್ವರ ಮನಃ|ಪ್ರೀತೆ ಷಣ್ಮುಖವಿನಾಯಕರ॥
ಮಾತೆ ದನುಜಕುಲಭೀತೆ ತುಹಿನಗಿರಿ | ಜಾತೆ ಕುಡೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯ ॥೧೦॥

ಸಾವಿರಸಂತಾನವಡೆದಳೆ ಮಮಕಾರ | ತೀವಿಹುದಬಲನ ಮೇಲೆ ॥
ಕೋವಿದೆ ಪೆರ್ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಸಲೆ ವಾ|ಗ್ದೇವಿಯೆನ್ನೊಳಗಿರು ತಾಯೆ॥೧೧

ಕಾಯಕವಿದು ನಿನ್ನದುಕೇಳು ನಿರ್ವಿಘ್ನ | ದಾಯಕ ಎನಗೆ ಸತ್ಕೃಪೆಯ॥
ಜೇಯ ಕಾರುಣ್ಯದಿ ಕುಡು ಪೊಂಬಳಲ ವಿ | ನಾಯಕ ವಿಶ್ವವಲ್ಲಭನೇ ॥೧೨

ಅಗಣಿತಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳುದರದಿ | ಸೊಗಯಿಪ ನಾರಾಯಣನ ॥
ಹಗಲೊಳುಹೊತ್ತುಖೇಚರದೆಸಂಚರಿಸುವ|ಖಗರಾಜಕರುಣಿಪ್ಪುದೆಮಗೆ॥೧೩

ವರದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಮಥನದಿಂ ತುಸಮಾತ್ರ | ಗರಳವ ಬಿಡಲಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಸುರಮುಖ್ಯರ ಭೀತಿವಡಿಸಿದ ಧರಣೀ | ಧರ ಫಣಿರಾಜ ರಕ್ಷಿಪುದು ॥೧೪॥

ಸುರಪತಿ ಶಿಖಿಕಾಲನಿಋತಿ ವರುಣವಾಯು | ಹರಸಖನೀಶಾನಮುಖ್ಯ
ವರಮನುಮುನಿಜನರುಗಳೆನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ | ಪರಮಸಂತಸವ ಪಾಲಿಪುದು ॥೧೫॥

ಬಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾರದ ವಿಭೀಷಣ ಧ್ರುವ|ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವಿದುರಸಕ್ರೂರ॥
ಸಲಿಲಜ ಶುಕಶೌನಕ ಪುಂಡರೀಕಾದ್ಯ | ರೊಲಿದೀವುದೆನಗೆ ಸತ್ಕೃಪೆಯ॥೧೬॥

ಉರಗಾಲಯವೆ ಪೆಸರ್ವಡೆದನ ಮತ್ಸ್ಯೋ| ದರಜಾತೆಯಾತ್ಮಸಂಭವನ॥
ವರಪುರಾಣಂಗಳ ಕನ್ನಡಿಸಿದ ಕವಿ | ವರರ ಕೊಂಡಾಡುವೆ ಮುದದಿ ॥೧೭॥

ರವಿರಶ್ಮಿ ಚರಿಸುವ ದೇಶದೊಳಹ ದೇವ|ಕವಿಗಳ ಕಾರುಣ್ಯವಡೆದು ॥
ಸವಿಮಾತುಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆ ಕೇಳ್ವರ | ಕಿವಿಗೆ ಭೂಷಣವಪ್ಪ ತೆರದಿ ॥೧೮॥

ವಡಿಪ್ರಾಸಗುಣನೇಮವುಚಿತಾರ್ಥಲಕ್ಷಣ| ವಿಡಿಕಿಱಿದಿಹ ಭಾವಚಿತ್ರ ॥
ನುಡಿ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ತಿರ್ದುವುದೆನ್ನಯಸಂ | ಗಡಿಗರು ಸಲೆ ಬಲ್ಲವರು ॥೧೯॥

ತಪ್ಪುಸಾಸಿರವಿರಲುಮುೞಿದೊಂದುಗುಣಬರೆ |ಯೊಪ್ಪಿಕೊಂಬುದುಬಲ್ಲವರು
ಕಪ್ಪು ಕಿಂಚಿತ್ತಿರೆ ಕಳೆದಿಸಿದಮೃತವ | ಚಪ್ಪರಿದೀಂಟದಿರ್ದಪರೇ ॥೨೦॥

ಬರಹವ ತಿಳಿಯಬೇಡೆನುತೆನ್ನನೊಸಲೊಳು|ಬರೆದುನಿರ್ಮಿಸಲದಱಿಂದ॥
ಬರಹವನೞಿಯೆ ನಾ ಪದವಿಟ್ಟು ಕಡಿತದೊಳ್‌ ಬರೆದು ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಯಲ್ಲ॥

ಗುಬ್ಬಿಯು ಕೊರಲ್ಗೆ* ಗೋಧಿಯು ಕಲ್ಲಕಟ್ಟಿದೂ | ಡುಬ್ಬಿ ಯಾಗಸಕೆ [ಪಾಱುವುದೇ ॥
ಕಬ್ಬಿಗರಾನುಸಿರಿದ ಕಾವ್ಯವ ತಿದ್ದಿ | ಪಬ್ಬಿಸುವುದು ಭೂತಳವ ॥೨೧॥

ನೋಡಲು ಹಸ್ತವಿಲ್ಲದ ಸೊಲ್ಪ ಗೀಱಗ | ಗೂಡ ಕಟ್ಟಿದಡಚ್ಛಳಿಕೆಯ ||
ಕೋಡಗ ಕಂಡು ಸೈರಿಸದೆ ವಿನಾಶವ | ಮಾಡಲದೇನು ಕೇಡಹುದು ||೧೩||

ಬಟ್ಟವೆಱಿಯ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ಹೊಂದಾವರೆ| ವಟ್ಟಲೊಳ್ ನೋದಿಪರುಂಟೇ ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಕನಕದಾಸನ ಕಾವ್ಯದೊಳ್ ದೋಷ | ತಟ್ಟದು ತಪ್ಪೆನಬೇಡ ||೧೪||

ರಸಿಕರ ಕರ್ಣಯುಗ್ಮವ ಪೊಕ್ಕು ಮುದದಿಪ್ಪ | ದ್ಬಿ ಸಜವನಲರಿಸಿವೈಗೆ ||
ಎಸೆವ ಪುಳಕದೊಸಗೆಯನಿತ್ತು ಶಿರವ ತೂ | ಗಿಸುವುದೀವಚನದ ರಚನೆ ||

ರಸಪೂರಿತ ಸುಪ್ರಭಂಧವಿಲಕ್ಷಣ | ವೆಸೆವಂತೆ ಪೇಳ್ದಪೆಸಿದನು ||
ಹಸನಾದುದೆಂದು ಯೋಗ್ಯರು ತಲೆದೂಗಲು | ಉಸಿರುವೆ ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ ||

ವಿಷಕರ್ತುವಿನವೋಲೊಱಗಿರ್ದುಬಂದಲ್ಲಿ | ವಿಷದಪೆರ್ಮೊಲೆವಾಲಸವಿದು ||
ವಿಷವರ್ಜಿತವಾಹನ ಕೃಷ್ಣಂಗೆನ್ನಯ | ವಿಷವಾಕ್ಕು ತಾಗಲೇನಹುದು ||೧೭||

ಅಮೃತಾರ್ಣವದೊಳು ಮನೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೇ | ಲಮೃತಾನ್ನವ ಸುರ
[ಗಿತ್ತು ||
ಅಮೃತಕರವಾಮಲೋಚನಕೃಷ್ಣಂಗೆ | ಅಮೃತವಾಕ್ಯದಿ ಲೇಸುಬಹುದೆ ||

ಲೇಸಾವುದು ಹೊಲ್ಲೆಹವಾವುದು ಸ | ರ್ವೇಶನ ನಾಮಕೀರ್ತನದೆ ||
ದಾಸೋತ್ತಮಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಘ್ನವಿ | ನಾಶವಾದುದು ಜಗವಱಿಯೆ ||೧೯||

ಕೊಡವಾಲು ಪುಱಿವೆರೆದಱಿವುದಲ್ಲದೆ ಪಾ| ಲ್ಗಡಲು ನಾಶವನೈದುವುದೆ ||
ಬಡವಂಗೆ ಕೃತಿದೋಷವಲ್ಲದೆ ಬೊಮ್ಮನ| ಪಡೆದಾತಗೇತಱ ದೋಷ ||೨೦||

ಅದಱಿಂದೆ ವರ್ಣದೋಷಂಗಳು ಪರಮಸಂ| ಪದವೆತ್ತು ಕೃತಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ||
ಬುಧರಾಮ್ನಾಯಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವ ತಿಳಿದು ನಾ| ನಿದ ಪೇಱ್ವೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಹೇಱು ಹಿರಣ್ಯಾಂಬರನ ತಾತ್ಪರಿಯವೆ | ತಾತ್ಳುಗಳಡಿದಾವರೆಗೆ ||
ಬೀಱುವ ಪುರುಷಷಟ್ಪದ ನಿನ್ನ ವಚನವ | ಕೇಳುವೆ ಪರಮಸಂತಸದಿ ||೨೧||

ಪೂಸರದಹನ ಕಾಮೋತ್ಪತ್ತಿ ವರಶಂಬ|ರಾಸುರವಧೆ ಕಂತುಸುತನ ||
ಭಾಸುರಲೀಲೆ ಬಾಣನ ಗೆದ್ದ ಜಯಲ|ಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕೃತಿಯ ವರ್ಣಿಪೆನು ||೨೨||

ವಾಣಿಮುಖವನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿ ಪಟ್ಟೆಯ|ಗೋಣಿಯೊಳ್ ತುಂಬಿದ ರತ್ನ ||
ಟಣಿಯೊಳ್ ಚೆಲ್ಲಿದಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕೃತಿಯೆಂಬ| ಮಾಣಿಕ ಮನ್ಮನೋನಾಥ ||

ನಾಡೊಳಗುಳ್ಳ ಜಾಣರು ಜಾಣೆಯರೊಡ | ನಾಡುವ ಸವಿಮಾತುಗಳ ||
ಮಾಡುಗಬ್ಬವ ಪರುಠವಿಸಿದ ಬಗೆಯ ನೀ | ನೋಡು ಮಾನಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ||
ಜನಕನೊ ನಿನಗೀಮತಿನಿತ್ತವಬ್ರಹ್ಮ | ಜನಕನೊ ವರಸರಸ್ವತಿಯೋ ||
ಸನಕಸನಂದಾದ್ಯರೊ ಮೇಲ್ಗತೆ ಪೇಳು | ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ ತನಗೆ ||೩೬||
ತೆಂಗಿನ ಕಾಯ ತೋರದ ಮೊಲೆವೊತ್ತ | ತಾಂಗಿಯು ಬಂದುಗೆವಾಯ ||
ರಂಗಿಪ ಚೆಂದುಟಿಯಿನಿದೆನೆ ಮೋಹತ | ರಂಗಿಣಿವೇಳ್ವ ಕೇಳಬಲೆ ||೩೭||
ಹರಿಶರಣರಚ್ಚು ಬುಧಜನರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚು | ದುರಿತವನಕೆ ಕಾಟ್ಕಿಚ್ಚು ||
ವಿರಹಿಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚ್ಚು ವೀರರ್ಗೆ ನುಚ್ಚು ಕೇ | ಳ್ವರಿಗಿದು ತನಿಬೆಲ್ಲದಚ್ಚು ||
ಕೋಟಿಜನ್ಮದ ಪಾಪಹರ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತೆಯು | ಪೀಠಿಕೆಯೊಳಗೊಂದು ಪದನ ||
ಪಾಠಿಸಿ ಕೇಳದ ಸುಜನರ್ಗೆ ಮುಕುತಿವ | ಧೂಟಿಯ ಸಂಸರ್ಗವಹುದು ||೩೯
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕುಲವೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||೪೦

—ಇಂತು ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದಂ ೪೦ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ—

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕೃತಿವೇಳ್ದ ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ ಕೇಳ್ದವ | ಳತಿಸುಜ್ಞಾನವಧೂಟಿ ||
ಕೃತಿಗೆಕರ್ತನು ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವ | ಕೃತಿಯಕೇಳ್ದರೆಪುಣ್ಯವಹುದು ||
ವೆಂಠಣಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಸಂದನಕಲ | ಕಂಠ ಸಿನ್ನಯ ಸವಿಮಾತು ||
ಉಂಟಾದುದೆನ್ನಯ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಪರಲೋಕ | ನೆಂಟರು ಕೇಳುವಂತುಸಿರು ||೧||
ಎಲೆಯೆನ್ನಕಣ್ಗೆ ಮಂಗಳವಪ್ಪಬಟ್ಟಬ | ಲ್ಮೊಲೆಯಮಂಗಳರತ್ನ ಕೇಳೆ ||
ಶಿಲೆಯು ವಕ್ಷದರ ಚಿತ್ತವ ಕರಂಗಿಪ್ಪುದು ನೈ | ದಿಲೆಯಣ್ಮನಂತೆನ್ನ ಕವಿತೆ ||
ಈಕಾವ್ಯಕಾದಿವರ್ಣನೆಯಾವುದೆನಲು ರ | ತ್ನಾಕರ ನೆಲವೆಣ್ಣ ನುಡಿಯು ||
ಮೇಖಲೆಯುಂದದೆ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿರ್ದುದ | ನೇಕಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ||೨||

ನೀರಾನೆ ನೆಗಳು[1] ಪಾಠೀನ ಕಮಠ ಶಿಂಶು|ಮಾರ ಕರ್ಕಟ ಭಲ್ಲೂಕ ‖
ಘೋರಾಹಿ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟಜಂತುಗಳಿಂದ|ವಾರಾಶಿ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು‖೬‖
ತಂಡತಂಡದಿ ಹೊಱವಳಯದಿ ಡಿಂಡೀರ[2]|ಪಾಂಡುರ ಶಂಖಪ್ರವಾಳ ‖
ದುಂಡುಮುತ್ತುಗಳಿಂದೆ ಮೇರೆಯುಬ್ಧಿಯಕೊರ|ಲ್ದಂಡೆಯಂತಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆ‖
ದೈವಾಧೀನದಿ ವಜ್ರ ಮೈನಾಕನ|ಕೈವರ್ತಿಸಿ ಕೊಲಲೆಂದು ‖
ವೈವಸ್ವತನೊಲು[3] ಬಹನೆಂದು ಕಡಲಳ್ಳಿ|ಹೊಯ್ವಂದದಿ ಕಂಪಿಸಿತು ‖೭‖
ಹೊದ್ದಿರಲುರ್ವಿಯು ಹೆಱಸಾರು ಸಾರೆಂದು|ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿ ಕೇಳದಿರಲು ‖
ಗದ್ದಿಸಿ ತೆರೆಗೆಯ್ಗಳಿಂದೆ ತಾಡಿಸುವಂತೆ|ಗುದ್ದಿತು ಜಲನಿಧಿ ತಟವ ‖೮‖
ವೇದ ತಸ್ಕರನ ತನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಪ|ರಾಧಕ್ಕೆ ಪೊಱಮಡಲೊಡನೆ ‖
ಮಾಧವ ಕರೆಸಲು ಮರಳಿ ಬಂದಂತಾಗ|ಲಾದುದು ಕಡಲೋಟಭರಿತ ‖೯‖
ಅಂಬುಧಿಮಧ್ಯದ ಧರೆಯೊಳು ಚತುರಾಸ್ಯ|ನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧಿಕನೊಲಿದು ‖
ಕಂಭಸೂತ್ರವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿದಂದದಿ|ಪೊಂಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಗೆ ರಾಜಿಸಿತು‖೧೦
ಅಶರಧಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಸುವರ್ಣದಾದಿ|ಶೇಷ ತಾನೆ ನಟ್ಟನೆ ನಿಂದು ‖
ಶ್ರೀಶನ ವೈಕುಂಠವ ನೋಡುವಂತೆ ಶೈ|ಲೇಶ ಹೇಮಾದ್ರಿ ರಂಜಿಸಿತು ‖೧೧‖
ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದ ಜೀವರುಗಳೆಂ|ದೆಂಬ ಬೀಜವ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ‖
ಮುಂಬೆಳಸಿಗೆ ಪಣಕವ ಕಟ್ಟಿದಂದದಿ|ಪೊಂಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ‖೧೨‖
ಆಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೊಳು ಜಂಬೂ|ದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದೊಳಿರ್ದ ‖
ಸೋಪಸ್ಕರ[4] ವೆತ್ತ ನಿಖಿಲದೇಶಂಗಳ ಸ್ವ|ರೂಪವನೇವರ್ಣಿಸುವೆನು ‖೧೩‖
ಮಾಳವ ಮಗಧ ಕಾಶ್ಮೀರ ಗುಜ್ಜರ ಗೌಳ|ಚೋಳಕೋಸಲದೇಶಬೋಟ
ಲಾಳ ಕನ್ನಡ ವಂಗ ಚೌಟ ಹೊಯ್ಸಳ ಮಲೆ|ಯಾಳ ದೇಶಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು‖
ಇಂತಿವು ಮೊದಲಾದ ಬಹುದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|ಕಾಂತಂಗೆ ತವರೂರೆನಿಸಿ ‖
ಸಂತಸವಡೆದುದಾಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಸಕಲದಿ|ಗಂತಕ್ಕೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಡೆದು ‖೧೪‖
ನಗರ ಪಟ್ಟಣಖೇಡ ಖರ್ವಡ ಪುರಗ್ರಾ|ಮಗಳೆಂಬ ನಾನಾ ಪೆಸರಾಂತು‖
ಸೊಗಯಿಸುತಿಪ್ಪುವಾದೇಶದಿ ಬಿಳುವ|ಳ್ಳಿ[5]ಗಳಲ್ಲ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ‖೧೫‖

ಕಷ್ಟಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ—1. ಮೊಸಳೆ, 2. ನೊರೆ, 3. ಯಮ, 4. ಸಕಲಸಂಭಾರ, 5. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಳಿಗಳು.

ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ತೊಱೆ ನಿಖಿಳಾಗ್ರ|ಹಾರ ಷಡ್ದರ್ಶನಾರ್ಯರಿಗೆ ॥
ವೀರಮಾನ್ಯವನಿತ್ತ ಪುರಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದುವ ದಾ|ದ್ವಾರಾವತಿಯ ದೇಶದೊಳು ॥
ಅವಾವಗ್ರಾಮಾನುಗ್ರಾಮದಿ ಶಿವವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯ ಪಾತ್ರಭೋಗ ॥
ತೀವಿದ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನಸತ್ರದೊಳೊತ್ತಿಲಿ ಭಾವಿಸೆ ಕೊಳಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೧೯॥

ಸಮಯ[1]ನಿಷ್ಠರುಮುನ್ನತಕೀರ್ತಿವಿದರು ವಿ|ಕ್ರಮವಿದ್ಯಾಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರು॥
ಸುಮತಿಗಳಚ್ಯುತಭಜಕರು ಸಂ|ಭ್ರಮದಿ ವರ್ತಿಸುವರೆಲ್ಲೆಡೆಯ ॥
ಪೊಡೆಯೆಂಬುದು ಗಂಧಶಾಲಿಯೊಳ್ ಕೈಯೊಳು|ಕೊಡೆಯೆಂಬ
[ರಾತಪತ್ರವನು ॥
ತಡೆಯೆಂಬುದಹಿಮಂತ್ರದೊಳಗಲ್ಲದಾದೇಶ|ದೆಡೆಯೊಳಾಶಬ್ದಂಗಳಿಲ್ಲ ॥೨೦॥

ಕಂಟಕವೆಂಬುದು ಕೇತಕಿಯೊಳು ರಾಜ|ಕಂಟಕ[2]ವೆಂಬುದಂಬುಜದಿ ॥
ಕಂಟಕವೆಂಬುದು ಹಲಸಿನೊಳಲ್ಲದೆ | ಕಂಟಕವಾದೇಶಕಿಲ್ಲ ॥೨೧॥

ದಂಡ ಸನ್ಯಾಸಿವರ್ಗದೊಳುಂಟು ಪುನರಪಿ|ದಂಡ ಗೋಪಾಲರೊಳುಂಟು॥
ದಂಡ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವಾಟಿಯೊಳುಂಟು ಮಿಕ್ಕಿನ|ದಂಡವಾದೇಶದೊಳಿಲ್ಲ॥೨೨॥

ಕಟ್ಟುವರ್ನಿಱಿಕೆಯ ನೀವಿ[3]ಯೊಳಗೆ ಕೈ|ಗಟ್ಟುವರ್ಕಂಕಣಂಗಳನು ॥
ಕಟ್ಟುವರ್ಧಮ್ಮಿಲ್ಲ[4]ವೆಳೆಯಮುಂಡಿಗೆಯನು|ಕಟ್ಟುಕುಟ್ಟೆಂಬುದಲಿಲ್ಲ ॥೨೩॥

ಕುಟಿಲ ಕುಂತಲದೊಳು, ಮಧುಪಾನತೊಂಡೆವ|ಱುದ್ದಿಯೊಳು ಕಠಿನ
[ಕಾಂತೆಯರ ॥
ಘಟಕುಚದೊಳಗಲ್ಲದೀನುಡಿಗಳು ಸಂ|ಘಟಿಸವು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ॥೨೪॥

ಹಿಡಿವರು ವಾರನಾರಿಯರ ಬಲ್ಮೊಲೆಗಳ|ಕಡಿವರವರ ನಳತೋಳ ॥
ಉಡಿಗೆಯ ಸುಲಿವರು ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರ| ಪೊಡವಿಯೊಳತಿಖಳರಿಲ್ಲ ॥೨೫॥

ಕೆರೆಬಾವಿಗಳಲ್ಲದಗ್ಗಡದೆಡೆಯಲ್ಲಿ|ತೊಱೆನೀರ ಕಂಬಿ[5]ಯೊಳ್ತರಿಸಿ ॥
ನೆಱೆಧರ್ಮಿಷ್ಠರು ನಿರ್ಮಿತವನು ಮಾಡಿ|ದಱವಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೨೬॥

ಪಟಬದ್ಧದೀರ್ಘದಂಡಾಂಕನರಾಶ್ರಯ[6]|ಮಠಭುಕ್ತಶಾಲೆ ಕಂಪೆಸೆವ ॥
ಘಟಪೂರಿತಗಂಧಶೈತ್ಯೋದಕದಱವಟಿಗೆಯ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೨೭॥

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಶಾಸ್ತ್ರ. 2. ಅರಸರಿಂದ ಬರುವ ಹಿಂಸೆ; ಚಂದ್ರನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹಿಂಸೆ. 3. ನಿರಿಯ ಗಂಟು. 4. ತುರುಬು. 5. ಅಡ್ಡೆ. 6. ಡೇರೆ.

ಮಾಮರದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಮಯವಾದ | ಆಮಂಚದಮಳಚಪ್ಪರದಿ॥
ಹೇಮಾಂಬುರುಹಮೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯರು ನೀರ್ವಿಡಿ | ದಾಮಹಾಸ್ಥಲಗಳೊ
[ಪ್ಪಿದುವು ॥೧೯॥

ಅಂಬರದಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತಿಹ ಕುಚ|ಕುಂಭ ತತ್ಕುಂಭವೆಂಬಂತೆ ॥
ಕುಂಭಾನ್ವಿತ ಕರಕಮಲದಿ ಸ್ತ್ರೀನಿಕು|ರುಂಬ ನೀರ್ವಿಡಿದು ನಿಂದಿಹುದು ॥

ಕಳಶಸ್ತನ ಬಾಹುಮೂಲ ನಿರ್ಮಳದ ಕಾಂ | ಕುಳ ತೋಳ ನೆಗಹಿ
[ನೀರೆಱೆಯೆ॥
ಗಳತೃಷ್ಣೆ ಪರಿದೊಡವೀಂಟುವ[1] ನೆವದಿ ಹೆಂ | ಗಳ ಮುದ್ದುಮೊಗವ
[ನೋಡುವರು ॥೨೦॥

ಕಡುರೂಪು ಕಣ್ಗೆ ಮೈಗಂಪು ಮೂಗಿಗೆ ಮೆ|ಲ್ನುಡಿಕೊಡಕೆಗೆ[2] ಹೆಂಗ
[ಳೆಱೆವ ॥
ಕುಡಿನೀರಿನಿಂಪುಜಿಹ್ವೆಗೆ ಶೈತ್ಯತನುವಿಂ|ಗಿಡಿದುದು ಬಱಿ ಬಂದರಿಗೆ॥೨೧॥

ಸಲ್ಲಲಿತೋಭಯತಟದಸೊಲ್ಮರದೊಳು|ಬೆಲ್ಲದ ಪಾನಕವೆಱೆದು ॥
ಅಲ್ಲದ[3] ಕೆನೆವೊಸಱಶನವ[4] ಕರೆಕರೆ | ದೆಲ್ಲರಿಗುಣಬಡಿಸುವರು ॥೨೨॥

ಲೋಕದೊಳತಿಶೀಲವಂತ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ | ರೇಕವ್ರತದ ಭೂಸುರರು ॥
ಏಕಾಂತನಿಳಯದೊಳೇಕವಾಗಿರೆ ಸ್ವಯಂ | ಪಾಕವಮಾಡಿ[5] ಭುಂಜಿಪರು ॥

ನಾಗವಲ್ಲಿಯಪರ್ಣಚೂರ್ಣ[6] ಸುಕರ್ಪೂರ|ಪೂಗ[7] ಸಂಭಾಗ ತಾಂಬೂಲ
ರಾಗ[8] ಪೂರಿತಗಂಧಕುಸುಮಂಗಳಿಂದಲ್ಲಿ |ಭೋಗವೀವರು ಪಾರ್ವರಿಗೆ॥೨೪॥

ಕಸ್ತುರಿಸುವುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೞಲ್ದ ಸ|ಮಸ್ತರ ದೃಗು[9] ಯುಗಳಕ್ಕೆ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸುವಚ್ಛರಿಯೆನೆ ವಿಮಲ ಸ | ರಸ್ಥಲ ಕೆಱೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೨೫॥

ತೊಱೆದಾಳ್ದನಕಾರ್ಮುಕ[10] ವಸಿಂಜೆನಿಯಿಂದೆ|ನೆಱೆಬಾಗಿಸಿದರೆಂಬಂತೆ॥
ಬೆಱೆಗಲ್ಲುಗಳ ಕೀಲಿಸಿದೋಱೆಗಳಿಂದೆ|ಕೆಱೆಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥೨೬॥

ಜಲವಿದೊದ್ದೇನೊಪಾನಕೆಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಸ|ತ್ಫಲಭೋಗಕೊದವುವುದಲ್ಲ॥
ಮಲಿತ ಮೈನೀರೆಂದು[11] ಸಿಂಧುವ ಜಱೆದಿಳೆ|ಗೊಲವೀವ ಕೆಱೆಗಳೊ
[ಪ್ಪಿದುವು ॥೨೭॥

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಕುಡಿಯುವ, 2. ಕಿವಿಗೆ, 3. ಶುಂಠಿಹಾಕಿದ, 4. ಅನ್ನವನ್ನು, 5. ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, 6. ಸುಣ್ಣ, 7. ಅಡಕೆ, 8. ಕೇಸರಿ, 9. ಕಣ್ಣು, 10. ಗಂಗಾಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನ ಧನುಸ್ಸು, 11. ಮೂತ್ರವೆಂದು.

ನೆಱೆಗಾಳಗೊಳುಬ್ಬಿ ಬೀಸಗೆಯೊಳು ಕಾಲು|ವೋಱೆಯಾದುದೆಂಬ
[ಸಿಂದೆಯನು||
ತಳೆಯದೆ ತೊಂಬಲಿ ಪೊೞಮಟ್ಟ ಕುಲ್ಯ|ಗಳಳೆಯಗಲದಿ ಚಲಿಸುವುವು ||
ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಯರು ಸಾಸಿರಮೊಗ|ವಾಗಿಸಾಗರವೆರದಂತೆ ||
ರಾಗಿಪ ಪರಿಗಾಲುವೆ ಸಾಸಿರಮೊ|ಗವಾಗಿ ಸದ್ವನವ ಸಾರಿದುವು ||೩೯||

“ಆಪೋನಾರಾಯಣತತ್ವ”[1]ಮೆಂಬ ಪ್ರಾ | ಣೋಪ[2]ನೊಳ್ವೆರೆದ
[ಭೂಸತಿಯ ||
ರೂಪಾಂತ ರೋಮಾಂಚನದಂತೆ ಗಂಧಶಾ|ಲೀಫಲದಂಕುರವಿಹುದು ||೪೦||

ಬೀಗಿ ಬೆಳೆದು ನಭಕಡರ್ದೊಡೆ ದೇವರ್ಕಳಾ|ರೋಗಿಪ ಸವಿಗಾಣರ್ ||
ಪೋಗಿ ನೋಡುವುದೇನೆನುತ ಲಜ್ಜಿಸಿ ತಲೆ|ವಾಗಿದಂತಿಹುದು ರಾಜಾನ್ನ[3]||
ಮಡಿ[4]ಗಳ ಕಾವ ಪುಳಿಂದಿನಿಯರ ರೂಪ | ಪಡಿಗಟ್ಟ ಬಲ್ಲವರಾರು ||
ಮುಡಿ ತೋರಮೊಲೆಯ ಭಾರಗಳಿಂದಲಂಗರ|ವಿಡಿನಡು ಬಳುಕುವಂತಿ
[ಹರು ||೪೧||

ಕಾವನ ಮುಂಗೈಯ ಗಿಳಿಯಂತೆ ನುಡಿದುಱಿ,|ಕಾವನಬಿಲ್ಗೋಲ[5]ಪಿಡಿದು|
ಕಾವನ ರಥವಾಜಿ[6]ಘುಂಜಿಸದಂತೆ ಕೈ[7]|ಗಾವ ಪಾಮರಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||
ಕೊನೆವಾಱಿಕುಸುಮಮಂಜರಿ ಮುಖ್ಯಶಾಲಿಯ|ಕೊನೆಗಳನಗಿವಕೀರಗಳು||
ಕೊನೆಗಣ್ಣ ಪಾಮರಿಯರ ದಿಟ್ಟಿಗಣ್ಣರು|ಳ್ಗೊನೆಯೆಂದು ಕೊನೆಗೆ ಪಾಱಿ
[ದುವು ||೪೨||

ಸುಟಿವೆತ್ತು ಕೊನೆಯಿಂದೆಮಗುಳೆ ಬಂದೆಱಗುವ|ನಿಟಿಲಾಕ್ಷನಶತ್ರುಹಯವ[8]
ಕುಟಿಲಕುಂತಲೆಯರದ್ದರಿಸಲ್ಕೆ ತೊಣ್ಣೆವಣ್ದಟಿಯ ಪಣ್ಣೆಂದು ಪಾಱಿದುವು||
ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಪಾಱುವಗಿಳಿವಿಂಡು ಪಚ್ಚೆಯ | ಸತ್ತಿಗೆಯಂತೆ ಮಂಡಲಿಸೆ||
ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರ ದಿಟ್ಟ ಶಂಖದ ಕಾವ | ತೆತ್ತಿಸಿ[9]ದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿತು ||

ಕ.ಪ.ಅ.—1. ನೀರೇ ನಾರಾಯಣಸ್ವರೂಪವು. 2. ಪ್ರಾಣೋಪ—(i) ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಓಪ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ; (ii) ಕಾಲುವೆಯೆಂಬ ಜಲರೂಪವಾದ ಓಪ, ಗಂಡ. 3. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ. 4. ಗದ್ದೆಯಮಡಿ. 5. ಮನ್ಮಥನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೋಲು, ಕಬ್ಬು. 6. ಗಿಣಿ. 7. ಗದ್ದೆ. 8. ಮನ್ಮಥನ ಕುದುರೆಯಾದ ಗಿಣಿ. 9. ಸೇರಿಸಿ.

ಕಂದುಗೊರಲನೊಳು ಕಾದಲ್ಕೆ ಸ್ಮರ ತನ್ನ|ದೊಂದು ಬಿಲ್ಲದು ಸಾಲದೆಂದು||
ತಂದಿಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಿದನೆಂಬಂತೆ ಬೆಳ್ಗಬ್ಬು | ಸಂದಣಿಸಿತು ಬನಬನದಿ ||೪೯||
ಆಗರದೊಳು ರಸದಾಳಿ ತೆಂಗಾಳಿಯಿಂ ತಾಗಲೊಂದರೊಳೊಂದುಹಣಿಚೆ||
ಮೇಗೊಲ್ಗಳೊಡೆದಿನಿರಸದ ಪರಿಯೊಳಕ್ಷ್ಣು|ಸಾಗರ ತುಂಬಿದಂತಾಯ್ತು ||
ಮಿಂಡಿವೆಂಗಳನಗಲಿದ ಚದುರರು ತಮ್ಮ | ದಂಡಿಪ ಸ್ಮರಚಾಪವೆಂದು ||
ಥಂಡಿಪೆರ್ಗುಡುಗೋಲುಗಳಂದಲಡೆಗಿಕ್ಕಿ | ಖಂಡಿಸುವರು ಕಬ್ಬುಗಳನು ||
ಬಾಲೆಯ ಕೊರಲು ಹೊನ್ನೊರಲು ಸುಸ್ವರ ಕಣೆ | ಲೀಲೆಗತ್ತರಿ
[ಕುರುಳೊಂಕು ||
ಪೊಲಿರ್ದು ಕುಚ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ನಿಟ್ಟೆಸಳ್ಗ|ಣ್ಣಾಲೆಯ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||೫೦||
ಮುದ್ದುನಾಲುಕು ಮೂಲೆಯಾದಂತೆ ತನಿಜೆಲ್ಲ|ದುದ್ದುಕವರಪಂಚಧಾರೆ।
ಬಿದ್ದಿಹುದಾಲೆಯ ಮನೆಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ | ಹೆದ್ದೊರೆ[1]ಮುಚಿಲೊಟ್ಟಿಲಂತೆ ||
ಅಂದೊಮ್ಮೆ ವರಹಾವತಾರದಿ ನೆರೆದ ಗೋ|ವಿಂದ ತನ್ನಯ ಪೀತಾಂಬರವ||
ಕುಂದದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಪೊದಿಸಿದೊಲಿರುವುದು|ಗಂಧಶಾಲಿಯ ವನ ಕಳತು ||೫೧||
ದಾಳಿಂಬಖರ್ಜೂರದ್ರಾಕ್ಷಿಸೌರಭ್ಯವ|ತಾಳಿದನೇಕಪೂದೋಟ ||
ಕೇಳಿಯವನಗಳದ್ದುವು ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ತಾಳಿಯ ಮರಕತದಂತೆ ||೫೨||
ಪಲಸು ನೇರಿ[1]ಲು ಚೂತ ಪಿಚುಮಂದ[2]ನ್ಯಗ್ರೋಧ | ಚಲಪತ್ರ[3]
[ಬಿಲ್ವಾಮಲಕ ||
ಲಲಿತಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕದಲಿ ಬಿಗಿದ ಕೋ|ಮಲಸಾಲುಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೫೩||
ಹೊಕ್ಕರಣೆಗಳ ಹೊಂಗಳಸ ದೇಗುಲದಸಾಲು ಬೇ|ದಕ್ಕರಿಗರ[4]ಜಪಶಾಲೆ ||
ಸೊಕ್ಕಾನೆಕುದುರೆಯುವ್ಯೈಹಾಳಿಯಂಕಣ|ದಿಕ್ಕ[5]ಕಣ್ಮನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೫೪||
ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಮುಪನಿಷತ್ಪುರಾಣ|ಪ್ರತಿಮೆತ್ತಿ[6]ಹರಿಯುಸಿಟ್ಟಸಲು
ಅತಿಭಕುತಿಯಲಿ ಬಂದಂತೆ ರಂಜಿಸಿತು ಗೋ|ಮತಿನದಿ ದ್ವಾರಕಾಪುರದಿ||೫೫||
ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸಕ್ಕಲಪೆತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||
—ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕಂ ಪದಂ ೯೭ಕ್ಕಂ ಜಯಮಂಗಳಂ—

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಸಕ್ಕರೆ. 2. ಬೇವಿನಮರ. 3. ಅರಳಿಯಮರ. 4. ವೇದಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರ. 5. ಸ್ಥಲ. 6. ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದಿ.

ಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ

ದ್ವಾರಕಾಪುರವರ್ಣನೆ—

ಮೋದಱಸುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಧಿಕಸು|ಜೋದರ ಜ್ಞಾನಲೋಚನಕೆ ॥
ಕಾಣಬರ್ಪಂತೆ ಕನ್ನಡವಾಕ್ಯದೆ ನೆರೆ|ಜಾಣ ಸತ್ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ॥೧॥
ಸುಮನಸದಿಂದೆ ಕೇಳ್ವೊಡೆ ಸುಜ್ಞಾನ|ಪ್ರಮದೆ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಣಂಗಳಿಗೆ
ಅಮರಿದಮಣಿತಾಟಂಕ[1]ವೆನಲು ಪೇೞ್ವೆ|ರಮಣೀಯವಾದಮೇಲ್ಗತೆಯ ॥೨॥
ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಪೂರ್ಣತ್ವಂ|ಗಾರವ ಪೇೞ್ವೆನೆಂದೆನಲು ॥
ನೀರಜಭವ[2]ಗರಿದೆನಲೇನುಗಹನ ವಿ|ಸ್ತಾರವಮಾೞ್ಪೆ ಬಲ್ಲನಿತ ॥೩॥
ಜಲಗೈವ ಶರಭಶಾರ್ದೂಲಕಂಠೀರವ|ನೆಲಜೇಷ್ಠಕಾಸಿಯಭೂತ ॥ (?)
ಕೆಲಮೃಗಪಕ್ಷಿಯಿಂದೆಸೆಯಿತು ರೈವತಾ|ಚಲ ದ್ವಾರಕಿಯ ಬಾಹ್ಯದಲಿ ॥೪॥
ಮಗಳ ಗಂಡನ ಕೂಡೆ ಮಹದಾದಿದೈತ್ಯರು|ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬರಗೊಡೆನೆನುತ ॥
ನೆಗೞಾನೆ ಮೀನ್ಗಳನೊಳಕೊಂಡು ಬಂದು ಪೇ|ರಗೞಾದುದಬ್ಧಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ॥
ಸುತ್ತಣ ಮಣಿಗಲ್ಲ ಹೊಂಗೋಟೆ ನೋಡಲು|ತತ್ತಳಗೆಯ್ವುದಕ್ಷಿಗಳ ॥
ಕೊತ್ತಳ ಸಿಡಯುವ ಕೊಳಲು ಪ್ರೋಪರಿಗಳ|ಹೆತ್ತಳ ಗಂಡಸಂತಿಸುದು॥(?)
ಮೊನೆಗಾಱಖಳರ ಖಂಡಿಸಲೆಂದು ವಸುದೇವ|ತನಯ ಚಕ್ರಕೆ ವಿಶ್ವರೂಪ
ವಿನಯದಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬಂದದಿ ಕೋಟೆಯು | ತೆನೆಗಳದ್ದವು ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ॥೭॥
ದೇಶಾಧಿಪಕೃಷ್ಣರಾಯಂಗೆ ಖಳರಿಂದ|ಮೋಸವ ಬರಗುಡೆನೆಂದು ॥
ಶೇಷ ಮಂಡಳಿಸಿ[3]ದಂದದಿ ವಜ್ರದಾಳ್ವೇರಿ[4]|ಲೇಸಾದುದೇವಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥೮॥
ಬಲಿನಂದನಮುಖ್ಯಖಳರೆಂಬ ಮೃಗಕುಲ|ಚಲಸಿ ತನ್ನದಿರ್ಪಾರೆ ಪಿಡಿವ ॥
ಉಲಿದು ಹೊಯ್ಯುವೆನೆಂಬ ರೌದ್ರದಿಂ ಕೋಟೆಯು | ಹುಲಿವೊಗ ಕಣ್ಗ
[ರಂಜಿಸಿತು ॥೯॥

ಮೀಟಾದ ರಮ್ಯರತ್ನಗಳ ಸೊನ್ನಾರ ಕೈ|ಮಾಟ ನಾನಾಬಂಧಗತಿಯ ॥
ಕೂಟಸ್ಥವಾದ ಹೊನ್ನಗಸೆಯ[5] ತಳತ ಕ|ವಾಟಗಳರ್ಪವೇನೆಂಬೆ ॥೧೦॥

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಓಲೆ. 2. ಬ್ರಹ್ಮ. 3. ಸುತ್ತಿದ. 4. ವಪ್ರ, 5. ಊರಬಾಗಿಲು.

ಸೋಮಸೂರಿಯವೀಥಿ ವೀಥಿಯಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ|ಹೇಮನಿರ್ಮಿತಸೌಧದೊಳ್
ರಾಮಣೀಯತೆವೆತ್ತ ಕಳಸದಂಗಡಿಯಿರ್ದು|ವಾಮಹಾದ್ವಾರಕಾಪುರದೆ||೧೧||

ರಾಗರಸದೊಳನವರತ ಕಾದಲರ[1]ಸಂ| ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಲೆನುತ ||
ಆಗಮಜ್ಞರು[2]ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಪೇಟೆಯ|ಭಾಗದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||೧೨

ಕಲೆಯಱ[3]ದಮಲಭಾವಜ್ಞರು ತಮ್ಮ ಕಾ|ದಲೆಯರ ಕರೆವಸನ್ನೆಯಲಿ||
ಸಲೆ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶೋಭಿಸುತಿರ್ಪ ಲಲಿತ ಬೆ|ಳ್ಳಿಲೆಗಳಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಸಡಿಲಿದ ಮುಡಿ ಬೆಮರ್ವನಿಗಳು ತೀವಿ ತೊ|ಟ್ಟಿಡುವಾಸ್ಯದಲುಗುವ [ಕುಚದಿ ||
ಕಡುಸೊಬಗಾಂತು ಗಂಧವ ಮಗುಳ್ಬುವಹೆಂಗ|ಳಿಡಸಿದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು

ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿಗೆ ಕುಂದ ಮಂದಾರ ಪಾ|ದರಿ ಕಂಜ ಕಣಿಗಿಲೆ ದವನ ||
ಬಿರಿದ ಕೆಂಜಾಜಿಯೆಂಬುವ ಪುಷ್ಪದಂಗಡಿ |ಪರುಠವಿಸಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆ ||೧೫||

ಇಡಿಕಿಱಿದಿಹ[4]ಪುಷ್ಪದೊಳುಗಂಧವಿರಲಾ|ಱಡಿ[5]ತುಡುಕುವುದೆಂದು ನೆಲದೆ||
ನಿಡುವೇಱನೊಳು ಪರಿಮಳವೆತ್ತು ರಂಜಿಪ|ಮಡಿವಾಳವಸರ[6]ವೊಪ್ಪಿದುವು

ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಲರ್ದಂಡೆವಿಡಿಯೆ ಬಂದೆಱಗುವ|ಜಿಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿನಿಂದು||
ಸೊಲ್ಲಿಪ ಪೂವಡಾಳೆಗಾರ್ತಿ ಕಾವಸ ಕಟ್ಟು|ವಿಲ್ಲಿನಂತಿರ್ದಳೇನೆಂಬೆ ||೧೭||

ಭೋಜಿಪ ಕರ್ಪೂರ ಕಸ್ತೂರಿ ಜೀರ್ಣ ಜ|ವಾಜಿ ಪುಣುಗು ಬಹುತೈಲ||
ಸೋಜಿಗವಡೆದ ಸುಗಂಧದಂಗಡಿಗಳು | [ರಾಜಿಸುತಿರ್ದುವಿಕ್ಕಲದಿ] ||೧೮||

ಹೆಸರ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯಮೂಲಿಕೆ ಪಾಷಾಣ | ರಸದ್ರವ್ಯಸಕಲಸಂಭರವ ||
ಬೆಸಗೊಂಡು ಬೇಡಲು ತೂಗುವ ಗಂದಿಗ|ವಸರಂಗಳಿರ್ದುವಿಕ್ಕಲದಿ ||೧೯||

ಉತ್ತುತ್ತೆ[7] ಖರ್ಜೂರ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲ್ಲ|ಮೆತ್ತೈಸಿದ ಕಾಯ [ಭಾಗ[8] ||
ಒತ್ತದೆ ಕಳಿತ ಸಮಸ್ತ ಪಣ್ಪಸರಂಗ|ಳತ್ತಿಱದಲಿ ಮಾಱುತಿಹವು ||೨೦||

ಅಂಗಡಿಯೊಳು ಗೋಧಿ ಕಡಲೆ ನಾನಾಧಾ|ನ್ಯಂಗಳ ರಾಶಿ ರಂಜಿಸಿತು ||
ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಚಿತ್ರಗೆಲಸಿ ಚಿಪ್ಪಿಗರಾಯು|ಧಂಗಳ ಕೇರಿಯೊಪ್ಪಿದುವು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪ್ರಿಯರ. 2. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದವರು. 3. ತೋಯುವ. 4. ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ. 5. ದುಂಬಿ. 6. ಮಡಿವಾಳದಂಗಡಿ. 7. ಪಿಂಡಖರ್ಜೂರ. 8. ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟ ಕಾಯಿನ ಹೋಳುಗಳು.

ಕಂಚಗಾಱರು ಕೈದುಗಾಱರು ಹೊಳೆವ ಹೊಂ|ಮಿಂಚಗಾಱರು ಶಿಲ್ಪಿಗರು ||
ಸಂಚುಗಾಱರು ಸದ್ವಿದ್ಯಾಧಿಕರಾದ | ಪಾಂಚಾಳರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೨೨||

ಕಳೆವೆತ್ತ ವಾರನಾರಿಯರ ಕನ್ನಿಕೆಯರ|ವೊಳೆವೊಲೆಗಳ ನೋಡಿನಗುತ
ಎಳವೆರಲ್ಗಳ ಚಿಟುಕೊತ್ತಿ ಕೈದೊಡಿಸುವ ಬಳೆಗಾಱರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೨೩||

ಹಲವು ದೀಪ್ತಿಯ ಪಟ್ಟೆ ಝಲ್ಲಿ ನಾನಾವರ್ಣ|ದಳೆದ ಚಿತ್ರಾಂಬರನಿಚಯ
ಸುಲಲಿತ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರ[1]ದೊಟ್ಟಿಲಸಾಲು|ಮಳಿಗೆಗಳಿರ್ದುವಿಕ್ಕೆಲದಿ ||

ತೋರವಮಾಣಿಕ ಪಚ್ಚೆ ವಜ್ರವೈಡೂರಿಯ ನೀ|ರಾಣಿಮೌಕ್ತಿಕನೀಲ ||
ರಾರಾಜಿಪ ರತ್ನಭೂಷಣಂಗೆಯ್ವ ಸೊ|ನ್ನಾರರಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೫||

ಸಾಣೆಯುಮೇಲೆ ರನ್ನಗಳಟ್ಟು ಮಸೆದೊಪ್ಪ|ಗಾಣಿಸಿಕುಡುವತೇಟಗರು||
ಅಣಿಮುತ್ತಿಗೆ ವೆಗ್ಗಳಬೆಲೆಗಟ್ಟುವ|ವಾಣಿಜರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೨೬

ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ನಾಣೆಯಂಗಳ ನೋಟ|ತಪ್ಪದ ಚಪಲಸೆಟ್ಟಿಗಳು ||
ಒಪ್ಪವಡೆದು ಕುಳಿತಿರ್ದರು ಹಣಹೊನ್ನ | ಕುಪ್ಪೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು||

ಬರೆಗಲ್ಲರಜವ ಮೇಣದೊಳೊತ್ತಿ ತೆಗೆದದ|ಕರಗಿ ಸುವರ್ಣಬಂಡುಗವ||
ನೆರೆದ ಯಾಚಕರಿಗೆ ಹಂಚಿಕುಡುವ ಚಿನ್ನ|ವರದ[2]ರೊಪ್ಪಿದರು ಕಟ್ಟೆಯಲಿ ||

ಓರಂತೆ ಮರಕಾಲರು[3] ಹಡಗಿನ ವ್ಯವ | ಹಾರದಿ ಗಳಿಸಿದ ಹಣವ ||
ಭಾರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ತೂಗುವರು ಬೇಡಿದರೆ ಕು|ಬೇರಂಗೆ ಕಡವ ಕುಡುವರು ||

ತೋಟಕಾಡಾರಂಬ ಕರ್ಬುಗದ್ದೆಗಳಡೆ | ಯಾಟದ ವ್ಯವಹಾರಿಜನರು||
ಘೋಟಕರಥಹಸ್ತಿ ಪದಚರಾದಿಗಳ ಮಾ|ಱಾಟದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ತಾಳಮದ್ದಳೆ ಪಾವುಜ ಶ್ರುತಿ ಮುಖವೀಣೆ|ಸಾಳಂಗಶುದ್ಧ ಗಾನೆಯರ ||
ಮೇಳ ನಟ್ಟುವ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಗಳ ಗಟ್ಟಿ|ವಾಳರ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೩೧||

ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ವನಿತೆಯರುಗಳಶೃಂ|ಗಾರವ ಜರೆದು ಲೋಭಿಸುವ ||
ವಾರಾಂಗನೆಯರ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದುದಾ|ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಬೀದಿಯಲಿ ||೩೨||

ತೋರಿಯ ಭುಜವೆತ್ತು ಜಗಜಟ್ಟಿಮಸೆದಕ|ಠಾರಿಖಂಡೆಯದವಾಸೋಳು[4]||
ಭೂರಿಭೂಪೋತ್ತಮರಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ|ಗೇರಿ ಕಣ್ಮನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೩೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಸ್ತ್ರ. 2. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು,
3. ಹಡಗನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವರು. 4. ಶೂರ.

ಹೊಂದಗಡಿನ ಹೊದಕೆಯು ಮನೆ ಬಹಳ ನೇ|ರಂದ[1]ವಡೆದ ಪಟ್ಟಶಾಲೆ |
ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ತುಳಸಿಯಮಂಟಪದಿ ಗೋ|ವಿಂದನ ಕೀರ್ತಿಸುತಿಹರು‖೩೪‖
ಕೇಣ[2]ವಿಲ್ಲದ ಕೇವಲಸಾತ್ವಿಕ ಪೌ|ರಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗೋಷ್ಠಿಗಳು ‖
ಗಾಣದಂಡಿಗೆಯ ಭಾಗವತಸಂಕೀರ್ತನೆ | ಮಾಣದು ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ‖೩೫‖
ರಾಮಾನುಜವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸುತತ್ವದ | ಭೂಮಿಸುರರು ಸಂದಣಿಸಿ ‖
ಸಾಮಾಮ್ನಾಯ ಘೋಷಣೆ ವಿಷ್ಣುಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ|ಹೋಮವ ಮಾಳ್ಪರುತ್ಸವದಿ
ಕೇಳುವ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಸ್ತ್ರ | ಕೂಳು ವೀಳೆಯವಿತ್ತು [ಮುದದಿ ‖
ಆಳುಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿವಸದಿ ತರ್ಮಾಯ[3]|ಹೇಳುವ ವಿಬುಧರೊಪ್ಪಿದರು‖೩೬
ಯಜನಯಾಜನವಧ್ಯಯನಾಧ್ಯಾಪನ | ನಿಜದಾನ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಂಗಳನು ‖
ಭುಜಚತುಷ್ಟಯನ[4]ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಮಾಡುವ ಚೊಕ್ಕ | ದ್ವಿಜಮಹಾರಾಜ [ರೊಪ್ಪಿದರು ‖೩೭‖
ಕರ್ಮಕಾಂಡವ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತತ್ವಾರ್ಥದ|ಮರ್ಮವನರಿ೦ದ ಪ್ರಾಜ್ಞರು
ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಂಗಳ ಪಡೆದರು| ಧರ್ಮಾಂಬರನ[5]ಭಕ್ತಿಯಲಿ ‖೩೮‖
ರವಿಸಿದ್ಧಾಂತಪಾಠಕರಷ್ಟಭಾಷಾ | ಕವಿಗಮಕಿಗಳು ತಾರ್ಕಿಕರು ‖
ವಿವಿಧವಿದ್ವತ್ಸಭೆ ನೆಱೆ[3]ದುದು ಲಲಿತಭಾ|ರ್ಗವಿಯ ಕಾಂತನ[6]ಪುರದೊಳಗೆ‖೪೦
ಸಣ್ಣವರುಗಳನೋದಿಸುತಿರ್ಪ ಕಸೆಯಕೋ|ಲ[7]ಣ್ಣಗಳ್ ಚೌಪದಿಗವಿತೆ‖
ಬಣ್ಣಗಂಬಿಯ ಪುಸ್ತಕಲಿಖಿತಜ್ಞರು | ಕನ್ನಡಕವ ತಾಳ್ದಹರು ‖೪೧‖
ಏನ ಬಣ್ಣಿಸ ಬರ್ಪುದು ಚಂದ್ರಕಾಂತಸೋ|ಪಾನ ಪುಷ್ಕರಣಿಗಳೊಳಗೆ‖
ನಾನಾದೇಶಭಾಷೆಯ ಬುಧರುಗಳನು|ಷ್ಠಾನವ ಮಾಳ್ಪ ಸಂಭ್ರಮವ ‖೪೨‖
ಹಚ್ಚಡ ಚೆಂದಿಕುಪ್ಪಸಗಳನಿಂಬಿಟ್ಟು | ಸ್ವಚ್ಛದ ಬೈರ್ವಾಸ[8]ದೊಡನೆ ‖
ಬೆಚ್ಚದೆ ಮಿಂದರು ಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀ | ವತ್ಸಲಾಂಛನ ಶರಣೆನುತ‖೪೩‖
ಮುಱುಗಿದರಲಸದೆಪೊಱಮಟ್ಟುಪಟ್ಟಾ|ವಳಿದೋತ್ರ ಬಹಿರ್ವಾಸದಳೆದು‖
ತಳರುಗಾವಿಯನುಟ್ಟು ಜಪದಮಂಟಪದಲ್ಲಿ|ಕುಳಿತರು ಬುಧರು ಸಂದಣಿಸಿ‖

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಚಚ್ಚೌಕವಾದ. 2. ಮತ್ಸರ. 3. ಸಂತೆಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಪುನಃಪುನಃ ಹೇಳುವುದು. 4. 5. 6. ವಿಷ್ಣು. 7. ಚಾಟಿಯಕೋಲು. 8. ಬಹಿರ್ವಾಸ, ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ.

ಘನಪಟ್ಟೆನಾಮದೆ ತಿರುಚೂರ್ಣ ಗೋಪೀಚಂ | ದನ ಪಂಚಮುದ್ರೆಗ
[ಳೊಡನೆ ||
ಮನಗೊಂಬ ಭಸಿತಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಭಾಳಲಾಂ|ಛನವೆತ್ತು ದವನೀಸುರರು ||೪೫||

ಚೇತನದೊಳು ವಿಷ್ಣುನಾಮಚಿಂತನೆ ಶುಚಿ| ಭೂತರಾದವನೀಸುರರು ||
ಗೀತಾರ್ಥವ ಪಠಿಸುತ್ತ ಬಂದರು ಪ್ರ | ಖ್ಯಾತಸತ್ರದ ಮನೆಗಳಗೆ ||೪೬||

ಹೇಮಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗ್ರಹ ಸಾಲ|ಗ್ರಾಮದೇವರ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||
ಪ್ರೇಮದಿ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರವನರ್ಪಿಸಿ | ನೇಮವ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು ||೪೭||

ಅದ್ದಿಕದನ[1]ರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವ | ತಿದ್ದಿಕೊಂಡೊಳಪುಗುವುದಕೆ ||
ಗುದ್ದಾಡಿದರು ಬಾಗಿಲುಹಿಡಿಯದೆ ಪೊಕ್ಕು | ಗದ್ದುಗೆವಿಡಿದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೪೮||

ಚೆಂದಿಹಚ್ಚಡಕುಪ್ಪಸಗಳನಿಂಬಿಟ್ಟು | ಚಂದದ ಬೈರ್ವಾಸ ತಲೆಗೆ ||
ಬಂದಿಸಿದಮಳಪಟ್ಟೆಯ ಟೋಪಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ[2]|ರೊಂದಿತುಕುಳಿತು ಹಂತಿಯಲಿ

ಹೊಂದಟ್ಟೆಯೊಳು ಕುಂಕುಮರಸಪೂರಿತ | ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಕೊಟ್ಟು ||
ಅಂದವಡೆದ ಕದಳಿಯ ಪರ್ಣದೊನ್ನೆಯ | ತಂದಿರಿಸಿದರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೫೦||

ಪರಮಸೌಖ್ಯವನಾಂತು ತಿಗುಳರು ಪಾತ್ರಾಭಿ|ಗರಪಗಮಾನ್ನಮುಂತಾದ
ವರ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯೋಗರ ತೊವ್ವೆ ಪಳದ್ಯವ | ತರತರದಲಿ ಬಡಿಸಿದರು ||೫೧||

ಜೇನು ಸಕ್ಕರೆ ಕ್ಷೀರ ರಸವಪ್ಪ ಫೇಣಿ ಸು|ಖೀನುಂಡೆ ವಡೆ ಗಾರಿಗೆಯು||
ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಂಗಳ ಪರಮ ಸು|ಮ್ಮಾನದೆ ಬಡಿಸಿದರೊಲವಿಂ||೫೨

ಹುೞಿದಾಳದ ಸಾಱು ಶಿಖರಿಣಿ ಬಹುಕೂಟ|ದಳಿದ ನಿಂಬೆಯ ಹಣ್ಣು ಸವಿದು||
ಗಳಲನೆ ಬಡಿಸಲೊಗ್ಗರಣೆಯಿಂಗಿನ ಕಂಪು|ಸುೞಿದುದು ಬಹಿಃಸ್ಥಳಕೆ ||೫೪

ಘನಸವಘೃತವ ತಂದೆೞೆದರು ಪತ್ರಭಾ|ಜನ ತುಂಬಿ ಕಡೆಗೋಡಿವರಿಯೆ
ಅನಲಾಕೃತಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ಮುದದಿಂದಾಪೋ|ಶನವ ಕೊಂಡರು
[ಮಹೋತ್ಸವದಿ ||೫೪||

ಸಿತರಾಜಾನ್ನ ಸದ್ಘೃತ ತೊವ್ವೆಗೂಡಿ ನಿ|ರ್ಮಿತವಾದ ತೋರದುತ್ತುಗಳ
ಜತನದಪ್ಪದೆ ಕೈಕೊಂಡರು ಕೃಷ್ಣಾ|ರ್ಪಿತವೆಂದು ಪರಿತೋಷವಡೆದು ||೫೫||

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಂತೆ ಬಿಚ್ಚೋಗರ ಮೊಸ|ಱೊಳ್ಳೆಯ ಬಹಳುಪ್ಪುಗಾಯಿ||
ಘುಲ್ಲಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿದ ಪಿರಿಯರು | ಪುಲ್ಲಿಗೆಗಳು ತರತರಿಸೆ ||೫೬||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಅಡಿಗೆಯಮನೆಯ ಗೊತ್ತುಗಾರ. 2. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.

ರಸರಸಾಯನವ ಚಪ್ಪರಿದು ನೀರ್ಮಜ್ಜಿಗೆ | ಹಸಗೆಯ್ದಿರಲೀಂಟಿದರು ||
ಪೊಸ ವಿಷ್ಣುರಾಜನ ಬಳಗವೆಂಬಂತೇಟಿ | ವೆಶವಲ್ಲದೆದ್ದರುತ್ಸವದಿ ||೫೭||

ಮೂಲೋಕದ ಬುಧರು ಸತ್ರದೊತ್ತಿನಲಿ ಮುಂ | ಗಾಲುವೆಯೊಳು [ಕೈಯ ತೊಳೆದು ||
ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಕರ್ಪೂರಮಿಶ್ರತಾಂ | ಬೂಲವ ಕೊಂಡರುತ್ಸವದಿ ||೫೮||

ಕಮ್ಮನೆ ತುಪ್ಪ ಕಜ್ಜಾಯ ಪಾಯಸದಿಂದೆ | ದಮ್ಮನೆ ತಣಿದೆವೆಂದೆನುತ ||
ಬೊಮ್ಮರ[1]ಸಂತತಿ ನುಡಿಯುತೆ ಸಾರ್ದರು | ನಿರ್ಮಳಶಯನಸ್ಥಳಕೆ ||೫೯||

ಸಾಸಿರ ಶತಲಕ್ಷ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ಸ | ನ್ಯಾಸಿಗಳ್ ಮಠಮಠದಲ್ಲಿ ||
ಗ್ರಾಸಿಗಳಾಗೆ ಸಂತಸವೆತ್ತು ನಿಖಿಳಪ್ರ | ದೇಶಿಗಳ್[2]ದಱರೂರೊಳಗೆ ||೬೦||

ತಂಡತಂಡದೆ ಕೃಷ್ಣನಗರಿಯೊಳ್ ಚಲಿಸುವ | ಮಂಡಳಿಕರ ಕಾಲ ಕಡಗ ||
ಪೆಂಡೆಯು ತಾಟಾಡಿ ಸಿಡಿದ ರತ್ನಗಳ ಕೈ ದಂಡೆಯೊಳ್ ಸಿಕ್ಕಿಬಾಚುವರು ||೬೧

ಶರಧಿಯೊಳೊಗೆದ ಹೊಂದಾವರೆಯಂತಿರ್ಪ | ಪುರಮಧ್ಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯ
ಅರಮನೆ ಕರ್ಣಿಕೆಯೆಂಬಂತೆ ಜನ ಮೋ | ಹರಿಸಲು[3]ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೬೨||

ಮುಗಿಲನಳ್ಳಿರಿವಂತೆ[4] ಮಂಡಳಿಸಿದ ಹೊನ್ನ | ಮಗಿಲು[5]ಪುರದ್ವಾರ [ಕಡರ್ದು ||
ಜಗಜಗಿಸುವ ರತ್ನಕಾಂತಿಯು ಮುಕ್ಕಳಿ ಸುಗಿದುವದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೬೩||

ಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳ ರಾಜಮಂ | ದಿರವ ಕೀೞ್ಬಡಿಸಿ[6] ಶೋಭಿಸುವ ||
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಂತೋಷದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ನರಮನೆ ಕಣ್ಗೆ ಶೋಭಿಸಿತು ||೬೪||

ಮಕರತೋರಣಮಣಿನಿಕರ ಹೊಂಗುಬ್ಬಿಯ | ನಿಕರಿಸಿಗುಱಿಗಳಿಂದೆಸುತ ||
ಅಕಳಂಕ[7]ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿ ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವ ಬೀಱಿತು ನೋಟಕರ ||೬೫

ಪ್ರಕಟಿತರಜಸ್ತಮೋಗುಣವ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ[8] ಸಾತ್ವಿಕಫಲರೂಪಾದು [ದೆನುತ ||
ಅಕಳಂತಸಿಕಹರ್ಮ್ಯವೆಸೆದಃದಮರನಾ | ಯಕ ಕೃಷ್ಣನರಮನೆಯೊಳು ||೬೬

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ. 2. ಪರಸ್ಥಳದವರು. 3. ಗುಂಪುಗೂಡಲು. 4. ಮೇಘವನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಂತೆ. 5. ಪ್ರಾಕಾರ. 6. ಕೆಳಗುಮಾಡಿ, ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ. 7. ನಿರ್ಮಲವಾದ. 8. ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ(?)

ರಜಸ್ತಮೋಗುಣವನಿಕ್ಕಡಿಗೆಯ್ದು ಸತ್ವಮೆ| ನಿಜವಿಶ್ವರೂಪಾದುದೆನಲು
ದ್ವಿಜರಾಜಗಮನನಮಂದಿರದೊಳು ಸಿತಹರ್ಮ್ಯ|ವ್ರಜ ಹೇಮಕಲಶ
[ವೊಪ್ಪಿದವು ||೬೭||
ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ವನಿತೆಯರುಗಳ ಶೃಂ|ಗಾರವ ಜರಿದು ಶೋಭಿಸುವ ||
ವಾರನಾರಿಯರು ಸಂಚರಿಸುತಿರ್ದರು ಕೇಳು | ದ್ವಾರಾವತಿಯ ವೀಧಿಯಲಿ||
ಪಿಂತಣ ಸುರಲೋಕದ ನಳಕೂಬರ ಜ| ಯಂತಾದಿಗಳ ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ ||
ಸಂತತ ವಾರನಾರಿಯರೊಳು ವೇಶ್ಯಾ|ಕಾಂತರು ಸುಖದಾಡುತಿಹರು||೬೯||
ಅಂತಃಪುರಶಿಖಾಮಣಿಯೆನಲೊಪ್ಪುವ | ಜಂತದ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ||
ಸಂತತ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಕಾಂತನೊಲಿದು ಕುಳಿತಿರ್ದ||೭೦||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ಮೂಱಕ್ಕಂ ಪದಂ ೧೬೯ಕ್ಕಂ ಜಯಮಂಗಳಂ—

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿಯರ ಲೀಲೆ, ಮದನನ ಗರ್ಭ:—

ಸಿತನಾಗನಾಳ್ದನರ್ಧಾಂಗಿಗೋಸುಗವಿಂ ತನ್ನ| ವ್ರತಗೆಟ್ಟು ನೃಪಗೆ
[ಸಿಕ್ಕಿದನ||
ಪಿತನ ಮುಂದಿಹನ ತಮ್ಮನ ತರಿದಾತಗಾ|ನತನಾಗಿ ಪೇೞ್ವ ಮೆಲ್ಲತೆಯ ||
ಕಣ್ಣ ಮನವನಿಕ್ಕುಳಿಗೊಳ್ವ ಕಡುಜಾಣ|ವೆಣ್ಣುಗಳಧಿದೇವಿ ಕೇಳು ||
ಗಿಣ್ಣುಗೊಳ್ಳದ ಬೆಳ್ಗಬ್ಬಿನ ರಸದಂತೆ| ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ಕಥಾಮೃತವ ||೧||
ಗಣಿಸಲೀರೆಂಟುಸಾವಿರ ಹೆಂಗಳೊಳು ರು|ಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರುಗಳು||
ಫಣಿತಲ್ಪಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಭುಜಕೀರ್ತಿಯ | ಮಣಿಗಳಂತಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದೆ ||೨||
ಭಾವಿಸಲಧಿಕ ಪ್ರೊಂಬುತ್ತೞಿ[1]ಯೆಂಬಂತೆ | ಕೋವಿದ ಕೋಮ
[ಲಾಂಗಿಯರು ||
ದೇವಕಿಯಾತ್ಮಸಂಭವನೆಡಬಲದಲಿ | ತೀವಿರ್ದರೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೩||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಚಿನ್ನದಗೊಂಬೆ.

ಜಲರುಹದಳಲೋಚನ ಮಮಕಾರದ | ಲಲನೆಯರುಗಳ ಸಾಲ್ಗೊಳಿಸಿ ||
ಗಲಬೆಯ ನಿಲಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾರ್ತಿಯ | ರುಲುಹೆಸೆದುದು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೫||
ಜೀಯಹಸಾದಪರಾಕವಧಾರು[1]ಸಮರವಿ|ಜೀಯ ಮೋಹನಕಾಯಕೃಷ್ಣ ||
ರಾಯ ಪರಾಕೆಂದು ಕೈವಾರಿಸ[2] ತೊಂಡೆ|ವಾಯ ಪಾಠಕಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೬||
ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷ ತಾನಲ್ಲದನ್ಯರೊಳ್|ಜವಳಾಗದಂತೆ[3] ವೈಸಿಕದ[4] ||
ಕವಳವ ಕುಡುವಂತೆ ರತ್ನಸಂಬಳಗೆದಾ | ಳ್ದವಳಿರ್ದಳತಿಸಮ್ಮದದಿ ||೭||
ಅಡಹಾಯಿ[5]ದಂಗನೆಯರ ಸಂದುಕಟ್ಟನೊಳ್|ಬಿಡದೆ ಚುಂಬಿಸಿದಧರವನು ||
ತೊಡೆದಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ಮೊಗವಾ|ವುಡ[6]ವಿಡಿದಿರ್ದಳೊತ್ತಿನಲಿ ||೮||
ದಾಯಕಾತಿಯರೊಳು ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಭ್ರಾಂತ | ಬಾಯಾಱಗೊಡೆ
[ನೆಂದು ಲಲಿತ ||
ಕಾಯಕಾಂತಿಯ ರಸಭರಿತ ಗಿಂಡಿಯ ಹಿಡಿ|ದಾಯತೆಯಿರ್ದಳೊತ್ತಿನಲಿ ||೯||
ರಂಜಿಪ ರತಿಯೊಳು ಗುಟುಕುತಂಬುಲರುಚಿ|ಸಂಜೀವನವೆಂದು ತಿಳಿದು ||
ಭುಂಜಿಸಲಾರಿಗೆ ಕುಡೆನೆಂದು ಹೊಂಗಾ|ಳಾಂಜಿಯ[7] ಪಿಡಿದೊರ್ವಳಿಹಳು ||
ಗಿಣಿನುಡಿಯಬಲೆಯ ಕೂಟದಿ ಮುತ್ತಿನ|ಮಣಿಯಂತೆ ಬೆಮರಾಂತಿರುವ ||
ಹಣೆಯ ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಬೀ|ಸಣಿಗೆಯ ಪಿಡಿದೊರ್ವಳಿಹಳು ||
ಅವರಿವರುಗಳ ಮೇಲೆಱಗುವ ಮಕ್ಷಿಕ | ವಿವರವನಱಿಯದೆ ಬಂದು ||
ಭವರೋಗವೈದ್ಯಕೃಷ್ಣನ ಸೋಂಕುವುದೆಂದು | ಚವರವ[8] ಡಾಳಿಸುತಿಹಳು ||
ತೋರಿದುವೊಳವೆಣ್ಗೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ|ನಾರಿಯರ್ಗೊಲಿಯೆನೆಂದೆನುತ ||
ಕೋರಿದ ಕೃಷ್ಣನಂಕಿತಗೈವ ತೆಱದಿ ಕ|ಠಾರಿಯ ಪಿಡಿದೊರ್ವಳಿಹಳು ||೧೩||
ಜೊನ್ನದಲನ[9]ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಳೊರ್ವಳು | ಕರ್ನೆಯಿದ್ದಲ ಕಣ್ಣಕಾಂತೆ ||
ತನ್ನ ನುಣ್ಗಲ್ಲಕೆ[10]ಸರಿಯೆಂದು ಮಣಿಕ|ಗನ್ನಡಿವಿಡಿದೊರ್ವಳಿಹಳು ||೧೪||
ತಿಣ್ಣ[11]ಜವ್ವನದ ಕಾಂತೆಯರ ಮಂದಿರದ ಮುಂ|ಮಣ್ಣ ಮೆಟ್ಟಸಗುಡೆನೆನುತ ||
ಬಣ್ಣದಳೆದ ರನ್ನವಾವುಗೆವಿಡಿದೆಸ|ಗ್ಗಣ್ಣವಳಿರ್ದಳೊತ್ತಿನಲಿ ||೧೫||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಪಾದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ. 2. ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ. 3. ಅವಳಿಯಾಗದಂತೆ, ಹುದುವಾಗದಂತೆ. 4. ಕಪಟಕೃತ್ಯದ. 5. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. 6. ಪಾವುಡ, ಬಟ್ಟೆ. 7. ತಂಬುಲವನ್ನು ಉಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪಾತ್ರೆ, ಡವಕೆ. 8. ಚಾಮರವನ್ನು. 9. ಚಂದ್ರ—ಹೇಗೆ? 10. ಕೆನ್ನೆ. 11. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೊಬ್ಬಿದ.

ವೀಣಾವಾದ್ಯತಂತ್ರಿಗೆ ಚರ್ಮವಾದ್ಯಕ್ಕೆ | ಬಾಣಾಸ್ಪದಗೋಳಲಾಳ(?) ||
ಗಾಣಾಪಂಚಮವಾದ್ಯ ಚೌಷಷ್ಟಿ[1] ವಿದ್ಯಾಪ್ರ|ವೀಣಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು||೧೮
ವನಿತೆಯರುಗಳೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ಬಾಹತ್ತ[2]|ವಿನಿಯೋಗ[3]ಗೆಯ್ದು ನಿಂದಿರಲು||
ಅನಿಬರ ಮುಖಚೇಷ್ಟೆಯ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ|ದನಿದೋಱದೆ ನಕ್ಕ ಮುದದಿ||
ನಾಡೊಳಗುಳ್ಳ ನಾನಾವಿದ್ಯದೇೞ್ಗೆಯ | ನೋಡ ಚಿತ್ತೈಸಿದ ಬೞಿಕ||
ಕ್ಷ್ವೇಡಾಶ[4]ಗಮನನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿದ|ಕ್ರೀಡಾವಿಹಂಗಸಂತತಿಯ ||೧೯||
ತಂಗಡಲೆಯಮೆಯ್ಸಿ ನೀರನೂಡಿಸುತೆ ವಿ|ಹಂಗ ಸಂತೋಷದಿ ತಮ್ಮ ||
ಮುಂಗಟ್ಟಿದ ಮುದ್ದುಮಱಿಗಳ್ಗೆ ಗುಟುಕೀಯೆ | ಕಂಗೊಳಸಿತು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ||
ಶಿಶುವಾತ್ಸಲ್ಯಮಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಬಹುಮುಗ್ಧ | ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಗಿನಿತಾಯ್ತು ||
ವಸುದೇವವಂಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ ಸಂತಾನಶೋ| ಭಿಸುವುದು ಪುಣ್ಯಾಧಿಕರಿಗೆ ||೨೦||
"ನಾಪುತ್ರಸ್ಯಲೋಕೋಸ್ತಿ"[5]ಯೆಂದೆಂಬ ಶಾ | ಸ್ತ್ರೋಪದೇಶವ [ಕೇಳ್ದಿಯ||
ನೀ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ನನಗೊರ್ವ ಕಂದರ್ಪ | ರೂಪಾಂತ ವರಕುಮಾರಕನ ||
ನಕ್ಕನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಯ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ನೀ|ಮಕ್ಕಳಪಡೆದ ಮಾತ್ರದಲಿ||
ಕಕ್ಕಸ[6]ಮೊಲೆ ಜೞಿದಪುದೆಂದು ಕಟಕಿಯ|ನೊಕ್ಕಣಿಸಿದನು ವಲ್ಲಭೆಗೆ||೨೧||
ಮಗುವುಂಡು ಬಲ್ಮೊಲೆ ತೂರಿದರೆ ಮತ್ತಿಪ್ಪ | ಬಿಗುಹುದೋಱುವು [ದುರಸ್ಥಳದಿ ||
ಲಗುಗೆಯ್ವುದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಲಾಲಿಪುದೆಂದು | ಸುಗುಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು||
ದರ್ಪಕಹರ[7]ನಿಂದ ತನುದಗ್ಧನಾದ ಕಂ|ದರ್ಪ ನಿನ್ನಯ ಬಸಿಱೊಳಗೆ||
ಬರ್ಪನು ನಾ ಕೊಟ್ಟ ವರದೊಳು ತುಸಮಾತ್ರ | ತಪ್ಪದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||
ಪರಿತೋಷವಡೆದು ಪ್ರಾಣೇಶನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮ|ಸ್ಕರಿಸಿ ಮೌನದಿನಿಂದಿರಲು||
ದರುಶನಗೆಯ್ದು ಪ್ರೀತಿಯನಾಂತು ಬಿಡದುಪ|ಚರಿಸಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||
ಚಿತ್ರಾಂಬರಭೂಷಣವಿತ್ತು ಪಂಕಜ|ಪತ್ರಾಂಬಕಿಯ ಬೀೞ್ಕೊಟ್ಟು ||
ಸತ್ರಾಜಿತಕುವರಿಯೊಳಾಗ [8]ಸತ್ಪದ|ಮಿತ್ರಾಪಜಯದ ವೇಳೆಯಲಿ[8] ||೨೩||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು. 2. ೭೨, ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ. 3. ಊಳಿಗ. 4. ಗರುಡ. 5. ಪುತ್ರನಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಪರಲೋಕವಿಲ್ಲ. 6. ಕರ್ಕಶ, ಗಟ್ಟಿಗಿರುವ. 7. ಈಶ್ವರ. 8. ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಅಪಜಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ.

ಸೊಕವಡೆದಿರಲಿತ್ತಲಚ್ಯುತನತ್ತ ಭೀ|ಷ್ಮಕರಾಯನಾತ್ಮಸಂಜಾತೆ |
ನಱಬಣ್ಣವ ಕಂಡು[1] ನಾಲ್ದಿನಗಂಡು ವೈ|ದಿಕದಲ್ಲಿ ಮಿಂದಳುತ್ಸವದಿ ||೨೭||
ಉೞಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದಳು ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರಭೂ|ಷಣಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನದಿ||
ಗುಣಯುತೆ ಶೃಂಗಾರವಾಂತಿರೆ ನಾರಾ|ಯಣ ಬಂದ ಬಲುಹರುಷದಲಿ ||೨೮||
ಮಣಿಜಗದೇಱಿಯನ ಕಾಲ್ದೊಳೆದಳು ಹೊನ್ನ|ಭಾಜನ[2] ಗಂಧವಾರಿಯಲಿ||
ತೇಜಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ಸತಿಗೂಡಿ ಕುಳಿತ ಸ | ರೋಜಾಕ್ಷ ಮಣಿಮಂ
[ಚದೆಡೆಯ ||೨೯||
ನೋಟಕಚ್ಚರಿಯಾದ ಪರಮಸುಂದರಿಯು ಕೈ|ಮಾಟದಿಂದುಪಚಾರವಡೆದು||
ಕೂಟಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಡಿಸುತೆ ನರ|ನಾಟಕವನು ಬಿತ್ತಿದನು ||೩೦||
ಅತುಳಬಲಾಢ್ಯ ಭೀಷ್ಮಕರಾಯ ಸತ್ರಾ|ಚಿತುಕುವರಿಯು ರಮ್ಯಮೋಹ||
ಉತುಪತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ತೆಱದಿ ಶ್ರೀ|ಪತಿ ಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದ ಬೞಿಕ||೩೧||
ಇಂದುವದನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಗೆ ಗರ್ಭ | ನಿಂದು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದುದಕೆ ||
ಮುಂದುವರಿದು ಮೇಘ ಗರ್ಜಿಸಿದುವು ದೇವ|ದುಂದುಭಿಗಳ ಹೊಡೆದಂತೆ ||
ಇಂಚರ[3] ದನೆರಿಯರೊಡನಾಡುವ ನೇತ್ರ|ಲಾಂಛನ[4] ಗುಱಿ
[ಮೇಘವೇಣ್ಣ ||
ಸಂಚಲದೃಗುಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದಂದದಿ | ಮಿಂಚಱರಿತು ನಭಸ್ಥಲದಿ ||೩೨||
ಕಡುಗೋಪದಲಿ ಜೀವಿತರಣ ನರಸಿಂಹ | ನಡುವಜ್ರಗಂಬವನೊಡೆದು ||
ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಪೊಱಮಟ್ಟಂತೆ ಮಹದಾದಿ[5]|ಸಿಡಿಲೆಱಗಿದುವು ಖೇಚರದಿ||
ಜಂಭಾರಿ ತನ್ನೈರಾವತ ನೀರಾಟ|ಗೊಂಬುದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ||
ಪೊಂಬಳ್ಳಗಂಟೆಯು ಬಲಿದಂತೆ ಸುರಚಾಪ|ಸಂಭ್ರಮವಾಯ್ತು ಕಣ್ಮನದೆ ||೩೩||
ತಾಪಸಸೂರ್ಯ ತನ್ನಯ ವಂಶೋತ್ಪನ್ನ|ಭೂಪಾಲಕರಿಗೆ ಕೂರ್ತು||
ರೂಪಾಂತನೆಂದರಳ್ಗಱಿದ[6] ರೀತಿಯೊಳಿಂದ್ರ|ಗೋಪದಪುೞುವುದುರಿದುವು ||
ತುಱುಗಿದ ಕಾಯಿಪಣ್ಗಳ ಸಾಲವೃಕ್ಷವ | ಮುರಿದು ದೂಳಿಯ ಚೆಲ್ಲಿ
[ಕೊಳುತ ||
ಸುರಿವ ಸೊಂಡಿಲ ನೀರ್ಗರೆಯುತ ಬಂದುದು|ಬಿರುಗಾಳಿ ಮದಗಜದಂತೆ||೩೪

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಋತುವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು. 2. ಪಾತ್ರೆ. 3. ಹಿತವಾದ ಸ್ವರ.
4. ಇಂದ್ರ. 5. ಮಹತ್ತಾದ. 6. ಪುಷ್ಪವರ್ಷಮಾಡಿದ.

ನರ್ತಿಪ ನವಿಲ ನಾಟ್ಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪುರುಹೂತ | ತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿ
[ನಿರ್ಜರರು[1] ||
ಮುತ್ತಿನ ತ್ಯಾಗವ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯರಾಲಿಕಲ್ | ಬಿತ್ತಿಕ್ಕಿಬಿರ್ದುದುರ್ವಿಯಲಿ ||
ಒರೆವನಿಗಳಿದಿರ್ವನಿ ಮಸ್ತಕವನಿ | ತೊಱೆವನಿಗಳನಾಂತು ಬಿಡದೆ ||
ನೆರೆವಿಶ್ವರೂಪಾದಂತೆ ಸಂತತಧಾರೆ | ಸುರಿದುದೀಗಳೆಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ||೩೯||
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಮಹದಾದಿಕೆಱೆತೊಱೆ ತುಂಬಿ ಗೋ|ಮತಿ ಬಂದಿರೆ
[ಬಾಗಿಲಿಗೆ ||
ಸತಿಯರೊಂದಾಗಿ ಹರ್ಮ್ಯವನೇಱೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ|ನತಿಹರ್ಷದಿ ನೋಡುತಿರ್ದ||
ಕೊಡೆ ಮೇಣಗಪ್ಪಡ[2]ಗೊಂಗಡಿ[3]ಬಹುರಮ್ಯ|ವಡೆದಿರ್ದ ಸಕಲಾತಿದಳೆದು |
ಬಿಡಯ[4]ವಿಲ್ಲದೆಪುರದೊಳುಸೀರ್ಮನುಜರಂ|ತೆಡೆಯಾಡುತಿರ್ದರೂರುಗರು ||
ಬೀತುದು ಮೞೆಗಾಲ ಜಲನೆಲೆಗೊಂಡುದು|ಸೀತ[5]ರುಣಾಬ್ಜ ಕೊಬ್ಬಿದುವು||
ಪೂತುದು ಕುರವಕ ಫಲಪಣ್ಣು ಬರಲು ಮು|ಯ್ಯಾತುದು[6]ಮಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ||
ಸೀಱೆ ಕೇಳ್ ಬನದೊಳು ಹಿಮವೆಂಬ|ಚೋರ ಮೈದೋಱೆ ಪಾದಪ
[ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೆದಱೆ||
ಸೂಱೆಗೊಟ್ಟಂದದೆ ಪರಳ್ಗಾಯಿ[7]ಮುಂತಾದ|ತಾಱಕಿ[8]ನೆಲಕುದುಱಿದುವು ||
ಎಡೆವಿಡದಾವಾವ ಕೆಱೆ ತೊಱೆ ಬಾವಿಯೊ|ಳ್ತಡೆಗರ್ಜಿದುವು ನೀರ್ವಕ್ಕಿ||
ತಡೆಯದೆ ಬಹುಮೃಗ ಪೊಸತುಪ್ಪುೞಾಂ[9]ತುಮೆ|ಯ್ವಡೆಯಲ್ಕೆ ನರರಱಿ
[ಲಿದರು ||೪೪||
ಕುಟಿಲಾಳಕಿಯರ ನುಣ್ಗಲ್ಲತೊಂಡೆವ|ಣ್ದುಟಿಯು ಕರ್ದುಕಿಮೆಯ್ನವಿರ||
ಸುಟಿ[10]ಯಿಂದ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸುಖ ಮಾಗಿಯು ಹಿಮ|ವಿಟನಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು||
ಪಗಲಾಣ್ಮ[11]ನಡನಡುಗಿದ, ಹುತಾಶನ ಬೇಱೆ|ನೆಗೞ್ದ ಪ್ರತಿನಿಶ ತನಗೆ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ೩೩ ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು. 2. ನೀರಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಮೇಣಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ. 3. ಕಂಬಳಿಗೊಪ್ಪೆ. 4. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಭಯ. 5. ಒಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ. 6. ಪ್ರತಿಕೃತಿಮಾಡಿತು. 7. ಗಟಿಯಾಗಿರುವ ಹೀಚು, ಮಿಡಿ. 8. ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಬತ್ತಿಹೋದ ಮೊಗ್ಗು (?) 9. ಪಕ್ಷಿಮೃಗಗಳ ಮೈಯಕೂದಲು. 10. ಚೂಟಿಯಾಗಿ, ಜಾಣತನದಿಂದ. 11. ಸೂರ್ಯ.

ಮಗಳಕೊಟ್ಟವನ ಭಂಗಿಸಿ ರುದ್ರ ಹೞೆಯಾನೆ|ದೊಗಲುಟ್ಟ ಹಿಮದು
[ಪಟಳಕೆ[1]‖೪೮‖

ಮಲಯಜಧೂಳಿ ಲೇಪಿಸಿದ ಜವಾಜಿ ಬೆ|ಳ್ಳಲೆ ಪೂಗ ಸರ್ವಾಂಬರದಿ ‖
ಕಲೆವಂತರಪಹರಿಸಿದರು ಮಾಗಿಯು ಬಟ್ಟ[2]|ಮೊಲೆವೆಣ್ಗಳ ತೆಕ್ಕೆಗೆಯ್ದು ‖೪೯‖

ಜಾಱಿತು ಮಹದಾದಿಶೀತ, ಬೇಸಗೆ ಮೆ|ಯ್ದೋಱಿತು, ನಸುಶೈತ್ಯವನು‖
ಬೀಱಿತು ತಂಗಾಳಿ, ಮಾಂದಳಿರೆಸಱೆಂಟೆ[3]|ಚೀಱಿತು ಕಲಕಂಠ[4]ನಿಚಯ ‖

ಚೆಂಬಣ್ಣ ಮಾಂದಳಿರಸುಗೆ ಪುನ್ನಾಗ ದಾ|ಳಿಂಬ ತ್ರಿಪರ್ಣ[5]ಪುಷ್ಪಗಳು‖
ಮುಂಬಾಗದೆ ತೋಱಿಸುವ ವಸಂತನನಿದಿ|ರ್ಗೊಂಬಂತೆ ಬನದಿ ರಂಜಿಸಿತು‖

ಭೃಂಗ ಕೈದುಡುಕದ ಸೌರಭ್ಯವಾಂತ ಪು | ಷ್ಪಂಗಳ ತೋರಮೊಲ್ಲೆಗಳ‖
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಾದಳವಣ್ಣ ತಂದಿತ್ತು|ರಂಗನ ಕಂಡ ತೋಟಿಗನು ‖೫೦‖

ಬನದೊಳು ಸಿಱಿಳ ಪಾದಪಲತಾಳಿಗಳುಬ್ಬಿ | ಕೊನರಿತು ಪೂತು[6]ಕಾ
[ತೊ[7]ರಗಿ ‖
ಜನನಾಥ ನೋಡ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದು ತ|ದ್ವನಪಾಲ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ‖೫೧‖

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವನ ಮನ್ನಿಸಿಯಾಕ್ಷಣಗಾಡಿ|ಕಾತಿಯರೊಡನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ‖
ಬಾತೆವಡೆದ[8]ಬನದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ಲೀಲೆವಿ|ಖ್ಯಾತಿಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ‖

ಬೆಂಬಿತ್ತಿಲ[9]ತೋಟ ಹೞು[10]ವಾದುದೆಂಬ ನಿ|ತಂಬಿನಿಯರ ಗುಂಪಿನಲಿ‖
ಗಂಭೀರವಡೆದು ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ವಿಶ್ವಕು|ಟುಂಬಿಗೆ[11]ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ‖೫೨‖

ಕನ್ನೆಯ್ದಿಲು ತಾವರೆಗೊಳ ಲಾಮಂಚ|ದಿಂ ನೆಗೞಿದ ಪರ್ಣಶಾಲೆ ‖
ಚೆನ್ನೆಯರ್ ಪಾಱುಗುಪ್ಪೆಯನಾಡುವ ಮಣ|ಲ್ದಿಣ್ಣೆಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ‖

ಲವಣಾಬ್ಧೀಶನ[12]ಬೀೞ್ಕೊಂಡು ಸುರಗಂಗೆ ತವರೂರಿಗೆ ಬಂದಳೆನಿಸಿ ‖
ದ್ರುವಗಲ್ಲ[13]ಸೋಪಾನದ ಸರೋವರ ಕೇ|ಶವನ ಕಣ್ಮನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ‖
ನೇಸಱು[14]ಪೊಳೆವಂತೆ ಹೊಳೆವ ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿಂ|ಹಾಸನದೊಳುಕೃಷ್ಣ ಕುಳಿತು‖

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ತೊಂದರೆ. 2. ಗುಂಡಗಿರುವ. 3. ಹೀರಿ, ಕುಡಿದು. 4. ಕೋಗಿಲೆ. 5. ತ್ರಿಪತ್ರಕವೆಂಬ ಮರ. 6. ಹೂಬಿಟ್ಟು. 7. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟು. 8. ಬಾಳ್ತೆವಡೆದ, ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದ. 9. ಹಿತ್ತಿಲ ಹಿಂದಣ. 10. ಒಣಗಿದ ಕಾಡು. 11. ಲೋಕವೆಂಬ ಮನೆಯನ್ನು ಸಂಸಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. 12. ಉಪ್ಪುಗಡಲೆಂಬ ಗಂಡ. 13. ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕಲ್ಲಿನ. 14. ಸೂರ್ಯ.

ಪೂಸರಗರ್ಭಿಣಿ[1]ಮೊದಲಾದ ರಾಣೀ|ವಾಸಕ್ಕೆ ವನವನೊಪ್ಪಿಸಿದ ॥೫೬॥
ಚಂದನಗಂಧಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ್|ನಂದನದೊಳಪೊಕ್ಕು ಸುೞಿಯೆ॥
ಸಂದಣಿಸಿದ ವೃಕ್ಷ ಮೆಯ್ಗಂಪಿನಿಂದ ಶ್ರೀ|ಗಂಧವ ಕಿಬ್ಬಿಡಿಸಿದುವು ॥೫೭॥
ಮಳಲೊಟ್ಟಿಲನೇಱಿ ಪಾಱುಗುಪ್ಪೆಯನಾಡಿ|ಬೞಲ್ದವಯವಬೆವರಾಂತು॥
ಕೆಳದಿಯ ಕೈಮುಟ್ಟಲು ಸೌಖ್ಯಂಗಳ | ತಳೆದುವನೇಕ ಪುಷ್ಪಗಳು ॥೫೮॥
ಕೈದಣಿವನಕ ನಾನಾಪುಷ್ಪಂಗಳ | ಕೊಯ್ದು ಪೊಟ್ಟಣವ ಕಟ್ಟಿದರು ॥
ತೊಯ್ದರು ನೀರಾಟವನಾಡಿ ಸೊಬಗಾಂತು | ಐದೆಯರುಗಳು[2]ಸಂತಸದಿ ॥
ಅಂಬೆ ಹಳದಿ ಕಾರ್ಗೆಣಸು ನೀರುಳ್ಳಿ ಕೊ|ತ್ತುಂಬರಿ ಕರಿಬೇವು ಸಹಿತ॥
ಸಿಂಬೆ ಕೂಗಲಿ ಪಿಪ್ಪಲಗಾಯ ಕೊಯ್ದರು | ನಿಂಬೆಯ ಕೆಱೆವಣ್ಗಳೊಡನೆ ॥
ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧಿಯರ್ ಬನದೊಳು ಬಹು ಫಲ| ವಸ್ತುಗಳನು ಸೇಂದಿ [ಕೊಂಡು[3] ॥
ಮುಸ್ತೈದೆಯರಾಗಿ[4]ಬಂದರು ಪರಮಪ | ದಸ್ಥಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿರ್ದೆಡೆಗೆ ॥೬೦॥
ತೆಂಗಾಯಿ ಪಲಸು ಕಿತ್ತಳೆ ಮಾವು ಮೊದಲ|ಭೃಂಗಾಯಿವಣ್ಗಳು ಸಹಿತ॥
ಹಿಂಗದ ಬಹುಫಲಾದಿಗಳ ತೋಂಟಿಗರು ಸಾ|ರಂಗಪಾಣಿಗೆ[5]ಸಾರ್ಚಿದರು ॥
ಕಟ್ಟಳೆ ಕಡೆಮೊದಲಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಪೊಂ|ಜೆಟ್ಟಿದಂತಿರ್ದ ಪಣ್ಗಾಯ॥
ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ| ಕೊಟ್ಟ ಮಿಕ್ಕಾದ ಪೆಣ್ಜನಕೆ ॥೬೧॥
ಸಂತಸವಡೆದೊರ್ವೆಸಲುಗೆವೆಣ್ಗಡತಿಕಾ|ರ್ಗುಂತಳೆ[6]ಯರಿಗೆಪೇೞಿದಳು ॥
ಇಂತಪ್ಪ ಶೂರೆಯರೆನುತಿರ್ದು ತೆಳ್ದೇಹ[7]|ಮಂ ತಾಳ್ದರೇಕೆಂದಳವಳು ॥
ಪೊಡವಿಗೆ ಸಿರಿವಂತ ಬಲವಂತ ಸರ್ವಜ್ಞ|ಗಡ ! ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಾಳಿಯರಿಗೆ ॥
ಬಡತನವಪಜಯ ಮೂಢತ್ವ ತ್ರಿಸ್ಥಾನ | ವೆಡೆಗೊಂಡು ಬಿಡದೆಂದಳವಳು ॥
ಮೀಱಬಾರದು ಪ್ರಾಪ್ತಿವಶವನೆಂದವಳಿಗೆ|ಮಱುತ್ತರಗೊಟ್ಟು ನಗುತ ॥
ಸೋೞಿಲೆಗಣ್ಣ[8]ರುಕ್ಮಿಣಿಗೊಡರ್ಚಿದ ಹೊಗ|ರೇಱುವ ಗರ್ಭೋತ್ಸವವ ॥

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಪುಷ್ಪಬಾಣನ ತಾಯಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ. 2. ಸುಮಂಗಲಿಯರು. 3. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು. 4. ಸಕಲವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರಾಗಿ. 5. ಶಾರ್ಙ್ಗಪಾಣಿ, ಕೃಷ್ಣ. 6. ಮೋಡದಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ ಕೂದಲುಳ್ಳವರಿಗೆ. 7. ತೆಳ್ಳಗೆ ಇರುವ ಮೈ, ಕೃಶವಾದ ಶರೀರ. 8. ಶತಪತ್ರದಂತೆ ಎಂದರೆ ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

ಪೂರಾಯಭುಕ್ತ ನವ್ಯಾಂಬರಸ⁰ಗಂಧ|ಸಾರಸೋಮುರ್ಡಿಯುಲವರ್ಾಲೆ||
ರಾರಾಜಿಪ ರತ್ನಭೂಷಣಗಭೋರ್ಪ|ಚಾರವ ಕೈಕೊಳಿಸಿದರು ||೨೨||

ಸಡಗರದಿಂ ಕೃಷ್ಣಸೋಳ[1]ಸಾಸಿರ ಪೆ | ಣ್ಗಡದಿಂ ಪೊಕ್ಕನಾಲಯುವ ||
ಮಡದಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ನವಮಾಸವನಾಂತು | ಪಡೆದಳು ವರಕುಮಾರಕನ||
ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಶೋಭನವಾದ್ಯ ಜಾತಕ| ಮಂಗಳ ಬುಧತತಿಯಿಂದ |
ಸಂಗತವಡಿಸಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಖ್ಯವೆಂದೆಂಬ | ತುಂಗನಾಮುವನಿಟ್ಟರೊಲಿದು ||
ಜಗದೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯದೇವಗೆ ಗಂಡು|ಮಗನಾದನೆಂಬ ಸಂಭ್ರಮದಿ||
ಅಗಣಿತವಿದ್ಯಾಧಿಕರು ಬಂದಲಸದೆ| ಹೊಗಳ್ದರಬುಜಾಂಬಕನ ||೨೩||

ಉಪಮಿಸಲರಿದು ಕೃಷ್ಣನ ಹಸ್ತ ಸುರಪಾ|ದಪ[2]ಗುರುವೆನಿಸಿ ಬೇಡಿದುದ ||
ಅಪರಿಮಿತಾಶ್ರಿತಜನರಿಂಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ|ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕುಸ್ತರಿಸಿದನು ||
ನಂದನ[3]ತನಗಾದನೆಂದು ರುಕ್ಮಿಣಿ ನಲ | ವಿಂದೆ ಗೇಹದೊಳಿರಲಿತ್ತ ||
ಮುಂದೊರ್ವ ಬಳನುದ್ಭವನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಭಾನು | ಸಂದನು[4]ಪಡುಗಡ
[ಲೊಳಗೆ ||೨೪||

ಅಸಮಮುದಿ ಸೊಡರ್ಗಳ[5]ನೆತ್ತಿದರು ಸುಪ್ರ| ಕಾಶಮಂದಿರದೊಳು
[ತ್ತರಿಸಿ ||
ಲೇಸಪ್ಪ ಮಣಿಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಶಿಶುವೆಳ|ನೇಸಱಂತೊಱಗಿರ್ದನೊಲಿದು||
ಎಣ್ಣೆಯನೂಡಿ ನೀರೆಱೆದು ತೂಪಿರಿ[6]ದಾಗ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಜ್ಜಳವೆಚ್ಚು[7] ||
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಸೊಡರ್ವೆಟ್ಟನಿಟ್ಟು ಪಾಲೆರೆದೋವಿ|ಚಿಣ್ಣನ[8]ಪಕ್ಕೈದಿದಳು ||೨೫||

ಶಿಶುವಿನ ಭಾಳಾಂತರ[9]ದೊಳಿಟ್ಟಳು ಮಂ|ತ್ರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ ಬೊಟ್ಟ||
ಮಿಸುನಿ[10]ಯಂತ್ರದ ಮಣಿಮಾಲೆಯ ತೋಳ್ಗೆ ಬಂ|ಧಿಸಿದಳತ್ಯಂತ
[ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೬||

ಸ್ತನಪಾನಗುಡುವ ಹೆಂಗಳಿಗೆ ಪೇಳ್ದಳು ಹತ್ತು|ದಿನದೆಡೆಸಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ||
ಘನಜೋಪಾನದೊಳೀಡೇಱಬೇಕೆಂದು | ವನಜಾಕ್ಷಿ ಮಗ್ಗುಲಿಕ್ಕಿದಳು[11] ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಹದಿನಾರು (ಮರಾಟಿ). 2. ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವತೆಗಳ ಮರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. 3. ಮಗ. 4. ಬಿದ್ದನು. 5. ದೀವಿಗೆಗಳನು 6. ಊದಿ ರಕ್ಷೆಯಿಟ್ಟು. 7. ಕಪ್ಪುಹಚ್ಚಿ. 8. ಗಂಡುಮಗು. 9. ಹಣೆಯ ಮಧ್ಯ. 10. ಚಿನ್ನ. 11. ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು.

ವಿಲಸಿತಮಣಿಮಂಚದಮೇಲೆ ಶಿಶುಗೂಡಿ | ಮಲಗಿದ್ದು ಸ್ವಪ್ನವಕಂಡು॥
ನಿಲಲಾಱದೆದ್ದು ನಂದನನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಣ | ದಳವಳಿದಳು ದುಃಖವೆರಸಿ॥೭೮॥

ಮಾಣದೆ ಮಣಿದೀಪ್ತಿಯ ಪಿಡಿದಾವಾವ | ತಾಣದೊಳಱಸಿ ನಂದನನ ॥
ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟುಹೊರಳ್ದಳು ಮುಮ್ಮೊನೆ[1] | ಬಾಣ ತಾಗಿದ ಹುಲ್ಲೆಯಂತೆ ॥
ಎಣ್ಣೆಯ ತಲೆಗೂಡಿದುದಿಲ್ಲ ನೊರೆವಾಲು | ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ॥
ಕಣ್ಣವೆ ಹಳಚಿ ನೋಡಿದುದಿಲ್ಲ ಮಗನ ಲಾ | ವಣ್ಯವನೆಂದಳಲಿದಳು ॥೮೦॥

ಮೊಲೆವಾಲು ತೊರೆದುಗುತಿವೆ ಕೊ ಲೋಚನವಾರಿ | ಸೆಲೆಹಾಯಿತೊಡೆ
[ವಾಯಿತಿದೆಕೋ ॥
ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದು ಚಿತ್ತ ಮಗನೆ ನೀನಿದಿರ್ವಂದು | ತಲೆದೋಱೆಸೆಂದಳಲಿದಳು॥

ಕರೆದೊಡೋಯೆನ್ನಬಾರದೆ ಕಂದ ನಿನ್ನಯ | ಸಿರಿಮೊಗಗಾಣದೆಂತಿರಲೊ॥
ಪರಿತಾಪವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪೋಗ ಬಂದೆಯ | ಹರಿ ಕೊಟ್ಟ ವರ ಬಯಲಾಯ್ತು॥
ಹಾಲಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸುವನಲ್ಲ ಬಿಡದಂಬೆ | ಗಾಲಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲುವನಲ್ಲ ॥
ಕಾಲು ಬಲಿದು ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುವವನಲ್ಲ | ಬಾಲನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನವ್ವ ॥೮೩॥

ಎರಡೇಳು ಲೋಕವ ಸೃಜಿಸುವ ವಿಧಿ ನಿನ್ನ | ವರಸಹೋದರ ನಿಟಿಲದಲಿ[2]॥
ಬರೆದನೆ ಪುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಪೋಪುದೆಂದು ಪ | ಲ್ಮೊರೆದಳು ಕಡುದುಗುಡದಲಿ[3]॥
ರೋದನಮಯವಾಗಿದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆಯೋ | ನಾದುದೊ ಕೇಳುಕೇಳೆನಲು ॥
ಮಾಧವನೊಡನೆ ಪೇೞ್ದರಾಶಿಶು ಬಯ | ಲಾದ ಸೋಜಿಗದ ಸುದ್ದಿಯನು ॥

ಉದಿಸಿದ ದಶದಿವಸದ ಶಿಶು ಪೋಪಾಗ | ವಿಧಿವಿಧಿಯನು ಮೀಱಬಹುದೇ॥
ಕುದಿಗೊಳಬೇಡ[4] ದುಃಖವ ಬಿಸುಡೆಂದು ಪ್ರೇ | ಮದಿ ಪೇೞ್ದ ವಾಮ
[ಲೋಚನೆಗೆ ॥೮೬॥

ಮಱುಗುವ ಮಡದಿಯನವರ್ದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿ | ತುಱುಗೆವೆಗಣ್ಣ[5] ನೀರಿಂಗೆ॥
ಹರಿಗೋಲಹಾಯ್ಕಿಸಬೇಡೆಂದು ಪೊಂಬಟ್ಟೆ | ಸೆಱಗಿನಿಂ ತೊಡೆದ ಲೋಚನವ ॥
ಅಕ್ಕ ನಿನ್ನಾತ್ಮಸಂಭವ ಮಗ್ಗುಲೊಳಗಿರ್ದು | ಬಕ್ಕಂಬಯಲಾದ[6] ಬಗೆಯ|
ಬಕ್ಕಣಿಸೆನಗೆಂದು ಸತ್ರಾಜಿತಸುತೆ | ದುಕ್ಕವನಾಂತು ಕೇಳಿದಳು ॥೮೮॥

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಮೂರು ಮೊನೆಯುಳ್ಳ. 2. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ. 3. ದುಃಖ. 4. ಸಂಕಟಪಡಬೇಡ. 5. ತುಱುಗೆವೆಗಣ್ಣ—ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೂದಲುಳ್ಳ ರೆಪ್ಪೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಣ್ಣಿನ. ಈ ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು? 6. ಮಾಯವಾದ.

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ನಿದ್ದೆಯೊಳಾನೊರಗಿರೆ | ಕಂಡೆನು ಬಲು ಕೆಟ್ಟಕನಸ |
ಚಂಡಾಂಶು[1]ವಿನಂತೆ ಹೊಳೆವ ಪುತ್ರನ ದೈತ್ಯ|ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಚ್ಚತ್ತೆನವ್ವಾ||
ಕಣ್ಣೊಡೆದಂತೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು-ನೋಡಿದರೆನ್ನ ಚಿಣ್ಣ[2] ಮಗ್ಗುಲೊಳಿಲ್ಲದಿರಲು|
ಸುಣ್ಣಕಲ್ಲುಡಿಗಟ್ಟ ಮಡುವಿನೊಳಚ್ಚಿದಂತೆ| ಬಣ್ಣಗುಂದಿದೆ ಕೇಳು ತಾಯೇ||
ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನೆರೆದರೆ[3] | ಕಕ್ಕಸವಹುದೆಂದೆನುತ ||
ರಕ್ಕಸರುಗಳು ಮಾಯದೊಳುಯ್ದರು ತಾಯೆ|ದುಃಖಬೇಡೆಂದು ಪೇಳ್ದಳು||
ನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣ ಕೃಷ್ಣ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ನೀಪೆತ್ತ|ದಿಲ್ಲವಿಂದೆದೆಯ ಬಳ್ಳಿದಿದು |
ತಲ್ಲಣಿಸದಿರೆನ್ನ ನೋಡಿ ನೀಮಱೆಯೆಂದು | ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸಿದ ||
ಶಶಿವದನೆಯ ಮನಸ್ತಾಪ ತಂಪಾದುದು| ನಿಶೆ ಬಿದ್ದುದುರ್ವೀಸ್ಥಳಕೆ |
ಬಿಸಿಗದಿರನು[4] ಹುಟ್ಟಿ ಪೂರ್ವಾಚಲದಿ ರಂ | ಜಿಸಿದನು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ವನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೬೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

→✻←

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ದೇವತೆಗಳು ಕಾಮನನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದು.

ವಟಪತ್ರತಲ್ಪನ ವರದಿಂದೆ ಮತ್ಕರ್ಮ| ಪುಟವಿಕ್ಕುವಂತೆ ನೀ ಪೇಳು ||
ಕಟಕಟ! ಹುಟ್ಟದಾಕ್ಷಣ ಶಿಶು ನೋಡಲ್ಕೆ| ಮಟಮಾಯವಾದುದಾಶ್ಚರ್ಯ ||
ಶತಪತ್ರದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ಹರನಿಂದೆ|ಹತನಾದ ಕಂತು[5] ರುಕ್ಮಿಣಿಯ||
ಸುತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮುಂಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಯಲಾದ| ಕತೆಯ ಬಿತ್ತರಿಪೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ||
ಅದು ಹೇಗೆನಲು ತಾರಕನುಪಟಳ[6]ವನು|ಬಿದಿಯೊಳುಸುರರುಬಿನ್ನೈಸೆ||
ಪದುಮೋದ್ಭವ ಕೇಳಿ ಬಂದು ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳು | ಮಧುಸೂದನಗೆ
[ಪೇಳ್ದನು ||೭||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸೂರ್ಯ. 2. ಮಗು. 3. ಪ್ರವೃದ್ಧನಾದರೆ. 4. ಸೂರ್ಯ—ಹೇಗೆ? 5. ಮನ್ಮಥ. 6. ಬಾಧೆ.

ಇಂಗಡ[1]ಲೆಡೆಯ ಪೆರ್ವಾವಿನ ಹೆಡೆಯ ರತ್ನಂಗಳ ಮೆಯ್ವೆಳಗಿನಲಿ |
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ವಾಸುದೇವನ ಶ್ರೀಚರ | ಣಂಗಳ ಸನ್ನುತಿಸಿದನು ||೮||

ವೇದತಸ್ಕರ[2]ಮದಮರ್ದನ ಜಯಜಯ ಭೂಧರಧರ[3] ಜಯಜಯತು |
ಶ್ರೀಧರಣೀಧರ[4] ಜಯಜಯ ನಮೋ ಪ್ರಹ್ಲಾದವರದ ಜಯ ಜಯತು ||
ಬಲಿಮದವಿದಳನ ಭಾಷಿತಕವಿ[5]ಚಕ್ಷು | ಸಲಿಲಜ[6]ದಳನಾಶ ಜಯತು ||
ನಲಿನಭವಾಂಡ ಪಾಟಿತಪಾದಪದ್ಮ ನಿರ್ಮಲಗಂಗಾಪಿತ[8] ಜಯತು ||
ಘನಪರಾಕ್ರಮವೆತ್ತ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಬಾಹು | ವನಕುಠಾರಕ [ಜಯಜಯತು ||
ಮನಗೊಂಬ ಪೃಥ್ವೀಪತಿಯ ಭಾರ್ಗವ ಬ್ರಹ್ಮ | ಜನಕೊಡರ್ಚಿದ ರಾಮ [ಜಯತು ||೯||

ರಣಧೀರದಶಕಂಠಜಿತಕೀರ್ತಿಯೆ ವಿಭೀಷಣಹಿತ ರಘುರಾಮ ಜಯತು ||
ಪ್ರಣವಗೋಚರ ನಿತ್ಯಮದನಗೋಪಾಲ ಸದ್ಗುಣಶೀಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||
ದಿತಿಜಕುಲೇಭಪಂಚಾನನ[9] ಭಾಗ | ವತವರದಾಯಕ ಜಯಜಯತು ||
ಶ್ರುತಿತತಿನುತಿಗಗಣಿತಮಹಾಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಜಯಜಯತು ||
ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯರ ಮಾನಭಂಜನ[10] | ತುರಗವಾಹನ[11] ಪವಿತ್ರಾಂಗ ||
ಹರಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶೋತ್ತುಂಗ ಜಯತು ಶ್ರೀವರ ತ್ರೈಜಗದಂತರಂಗ ||೧೦||

ಮಾಧವ ನಾರಾಯಣ ಕೇಶವ ಮಧು | ಸೂದನ ಗೋವಿಂದ ವಿಷ್ಣು ||
ಶ್ರೀಧರ ವಾಮನ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮ ನಿಮ್ಮಯ | ಪಾದದ ನೆಲೆಗಾಂಬರಾರು ||
ದಾಮೋದರ ಪದ್ಮನಾಭ ಹೃಷೀಕೇಶ | ತಾಮರಸಾಪ್ತ[12] ಪ್ರಕಾಶ ||
ಹೇಮಾಂಬರ ವಾಸುದೇವ ಸಂಕರ್ಷಣ | ಸಾಮಜವಿಭು[13] ರಕ್ಷ ಜಯತು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ. 2. ವೇದವನ್ನು ಕದ್ದ ಸೋಮಕಾಸುರ. 3. ಕೂರ್ಮಾವತಾರಮಾಡಿ ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು. 4. ವರಹಾವತಾರ. 5. ದಾನಕೊಡಬೇಡವೆಂದು ತಡೆದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ. 6. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಮಲ. 7. ಸೀಳಿದ. 8. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣು - ಹೇಗೆ? 9. ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹನಾದವನು. 10. ಬುದ್ಧಾವತಾರ—ಹೇಗೆ? 11. ಕಲ್ಕ್ಯವತಾರ—ಹೇಗೆ? 12. ಸೂರ್ಯ. 13. ಗಜೇಂದ್ರ.

ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾನಿರುದ್ಧನೆ | ನರಸಿಂಹಾಧೋಕ್ಷಜ
[ಜಯತು
ವರಜನಾರ್ದನನೆ ಉಪೇಂದ್ರನಚ್ಯುತ ಹರೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಜಯ ಜಯತು ‖
ಈಪರಿಯಲಿ ಕೀರ್ತಿಸಲಾಗಿ ರಮೆಯ ಪ್ರಾ|ಣೇಶ ವಿಧಾತ್ರನೊಳುಸಿರ್ದ‖
ನೀ ಪರಿತಪಿಸು ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಬಂದ ಸಂ | ತಾಪವಿದೇನೆಂದ ನಗುತ ‖೧೪‖
ತಾರಕನಿಂದೆ ನೊಂದಮರರು ತಮ್ಮ ಸಂ|ಸಾರದುಃಖವ ತನಗುಸಿರೆ ‖
ತೀರಿಸಲರಿಯದಾನೈತಂದೆ ಶ್ರೀವೀರ | ನಾರಾಯಣ ಪೊರೆಯೆಂದ ‖೧೫‖
ಎಂದೆನಲಸುರಾರಿ ನುಡಿದ ವಿಧಾತ್ರ ನಿನ್ನಿಂದಲಾತಾರಕಾಸುರಗೆ ‖
ಬಂದುದು ವರ ಧೂರ್ಜಟಿ[1]ಯಿಂದಲುದಿಸಿದ ನಂದನನಿಂದ ಕೇಡಹುದು ‖೧೬‖
ನಾಗಭೂಷಣಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯೊಳು ಪರಮಸಂ| ಭೋಗವಾದರೆ
[ಮಕ್ಕಳಹುದು ‖
ಈಗಳೇತಕೆ ತಪವೆಂದು ನಾಲ್ಮೊಗ ಮನೋ|ರಾಗದೆ ಪೇಳ್ದನಚ್ಯುತಗೆ ‖
ಕಿಚ್ಚುಗಣ್ಣನ[2]ತಪವಳಿವುದುಪೂಗೋಲೆಲೊ|ಳೆಚ್ಚು ಮನ್ಮಥ ಪೀಡಿಸಲು‖
ಮೆಚ್ಚುವಡೆದು ಪಾರ್ವತಿಯೊಳು ರಮಿಸಲು | ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಸುತ ಬಪ್ಪನೆಂದ ‖
ರತಿರಾಜಗೆ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ವರಬೃಹ|ಸ್ಪತಿಗೆ ನೇಮವನಿತ್ತು ಸುರರ ‖
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೀಕರ್ತನೆಂದಬುಜಸಂಭವ ಶ್ರೀ | ಪತಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನುತ್ಸವದಿ ‖
ಅತ್ಯಂತವಿಭವದಿ ಕಮಲಸಂಭವ ತನ್ನ|ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ ಪೋಗಿ ಸುರರ ‖
ಮೊತ್ತವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸುರಗುರುವಿಗೆ ನೇಮ|ವಿತ್ತು ಮನ್ಮಥಗೆ
[ಹೇಳ್ನುತ ‖೨೦‖
ವಸುಧೇಶ್ವರ[3]ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿ ತಾ ನಿಮ್ಮ|ಶಿಶುವೆನುತೆಱಗಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು‖
ನಸುನಗುತೈತಂದು ಕಂಡನು ರಂಜಿಪ|ಕುಸುಮಾವತಿಯೆಂಬ ಪೊಳಲ[4]‖೨೧‖
ಕೊಂಡಾಡಲರಿದು ಪಚ್ಚೆಯಕೋಟೆಯೆಂಬಂತೆ|ಮಂಡಳಿಸಿದ ಮಾಬನದಿ‖
ತಂಡತಂಡದ ವಿಹಗಾಲಾಪ ತುಂಬಿ ಯಾ | ಖಂಡ[5] ವಾಗಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆ ‖೨೨
ಕಳಿತ ರಸಾಲ ನೇಱಿಲವಣ್ಗಳ ಪಿಕ | ಗಿಳಿ ಚಂಚುಪುಟದಿ ಕರ್ದುಕೆ[6]‖
ತುಳುಕಿದ ಮಧುರಸ ದಡಸೂಸೆ ಪರಿವ ಪೆಬ್ಬೊಳೆಯೆಸೆದುದನೀಕ್ಷಿಸಿದ ‖

ಕ. ಪ. ಅ.—1. 2. ಈಶ್ವರ. 3. ಲೋಕೇಶ, ಬ್ರಹ್ಮ. 4. ಪಟ್ಟಣವನ್ನು.
5. ತುಂಬಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಿತು. 6. ಕಚ್ಚಲು.

ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ಪಾದರಿ ಮುಡಿವಾಳ ವನಂಗಳ ತೋಟವಿಕ್ಕೆಲದಿ ॥
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಧುರಸವಾಹಿನಿಯ ದಾಂಟೆ | ಗಂಗಾಜಲವನು ಸವಿದು ॥೧೪॥

ನಾಟಿರ್ದ ಪಸುರ್ಗಿಡು ಪುಷ್ಪಲತೆಯು ವೃಕ್ಷ | ವಾಟಿಯೊಳ್ ಕುಸುಮ [ಸೌರಭಕೆ ॥
ಊಟೆವರಿವ[1] ತುಂಬಿಗಳ ದೊಂಬಿ ದನಿಗೆಯ್ವ | ಕೂಟಕೋಗಿಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥
ಪೆಸರುವಡೆದ ಮಧುರಸವಾಹಿನಿಯ ದಾಂ | ಟಿಸಲು ಚಂದನದೋಣಿಗಡರ್ದು ॥
ಬಿಸರುಹಗಂಧಗಂಧಿನಿಯುರಸ್ಥಳದ ಕ | ರ್ಕಶಕುಚಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ॥೧೬॥

ಆಸಮಯದಿ ಸದ್ಗುರುರಾಯ ನೆನೆದ ಪ | ರಾಶರಮುನಿಗಾದ ಹದನ[2] ॥
ಭೂಸಭೆಯೊಳು ತನಗಹುದೆಂದು ನಾವನಿ | ವಾಸಗಾರ್ತಿ[3]ಯರ ಬೇಟಗೊಂಡ ॥
ಕಳಮಕ್ಷೇತ್ರದಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳ | ದಳೆದ ನೀಲಾಬ್ಜವ ಕಿತ್ತು ॥
ತೊಳಗುವ ಗಿಳಿವಿಂಡನಿಟ್ಟು ಪಾಟಿಸುವ ಹೆಂ | ಗಳ ರೂಹ ನೋಡುತ್ತೈದಿದನು ॥
ಬಟ್ಟಬಲ್ಮೊಲೆಯ ಭಾಮೆಯರಾಯತಿನೆತ್ತು | ಪಟ್ಟಣದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಸ್ಮರನಿರ್ದ ನಂದನದೆಡೆಗೆ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟುದನೇಕಸಂಭ್ರಮದಿ ॥೧೮॥

ಕುಂದಗಂಧಿನಿಯ ಮೆಲ್ನುಡಿಯ ವಿಮಲ ಮೆ | ಯ್ಗಂಧವ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ॥
ಮಂದಗತಿಯನಾಂತು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಿದಿರಾಗಿ | ಬಂದುದು ತಂಗಾಳಿ ಬನದಿ ॥೨೦॥

ಅಲರುವಟ್ಟೆಯ ಬಟ್ಟವಿಡಿದೈತಂದು ಕ | ಮ್ಮಲರ[4] ಡಿದಿರ್ದ ನಂದನದಿ ॥
ಕೆಲರು ಮಾಣಿಯರು[5] ಪೂಗೊಯ್ವುದ ಗುರು ಕಂಡ | ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ [ಕೇಳು ॥೨೧॥

ಏನ ಹೇಳುವೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಕಲ್ಗಟ್ಟ ಸೋ | ಪಾನ ತಣ್ಗೊಳದಮಧ್ಯದಲಿ ॥
ನಾನಾರತ್ನಶೋಭಿತದ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ | ಮೀನಾಂಕ[6]ನಿರ್ದನೋಲಗದಿ ॥೨೨॥

ಕೊಂಚೆಗಳಿಂಚರದನಿ ನೀಲಕಲಕಂಠ[7]ಗ | ಳಿಂಚರ ತಾಳ ನಿರ್ಣಯದೆ ॥
ಸಂಚರಿಸುವ ರಾಜಹಂಸೆಗಳಿರ್ದುವು | ಪಂಚಬಾಣನ[8] ಮುಂದೆಸೆಯ ॥೨೩॥

ಪಾಡುವ ಪೆರ್ದುಂಬಿ ನರ್ತಿಪ ನವಿಲು ಕೊಂ | ಡಾಡುವ ಬಾನ್ವಕ್ಕಿ ಪತಿಯ ॥
ಬೇಡುವ ಗಿಳಿವಿಂಡು ದೈನ್ಯದಿಂ ಬಿನ್ನಹ | ಮಾಡುತಿರ್ದುವು ಮನ್ಮಥಗೆ ॥೨೪॥

ಕ. ಗ. ಅ—1. ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿರುವ. 2. ಪೂರ್ವಕಥೆ ಏನು? 3. ನಾವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹೆಂಗಸರು—ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು? 4. ಅಲರ್-ಪುಷ್ಪ, ಕಮ್ಮಲರ್—ಪರಿಮಳವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹೂವು. 5. ಮದುವೆಯಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸರು. 6. ಮನ್ಮಥ. 7. ಕೋಗಿಲೆ. 8. ಮನ್ಮಥ.

ತರ್ಕಿಪ ಬಗದಾರೆಯ ಕೂಡೆ ಬಹ ಕೋಳ|ರ್ವಕ್ಕಿಯು ಕೆಲದಾಡಿಸುತ ||
ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪೆಸರಾಂತ ಸಿಪಿಲೆಗೆ[1] ಕವಳಳ | ನಿಕ್ಕಿ ಕಾದಿಸುತಿರ್ದ ಮದನ ||೩೫||

ಚಂದಿರ ವೀರವಸಂತ ಮಂದಾನಿಲ | ಬಂದಿರೆ ಮೂವರ ಕರೆದು ||
ಎಂದಿನಂತಿರಿ ಪೋಗಿಯೆನುತ ಬೀಱಿಕ್ಕಟ್ಟಿಸೌ|ಗಂಧಿನಿಯರ ನೋಡುತಿರ್ದ||

ಇನಿರಸವಾಂತ ಕರ್ವಿಲ್ಲಿಗೆ ಭ್ರಮರಸಿಂ | ಜಿನಿ[2]ಗೈದೆಡದ ಹಸ್ತದಲಿ ||
ದನಿಗೆಯ್ಯುತಿರೆ ಬಲಗೆಯ್ಯ ಪೂಸರದೊರ್ವ |ವನಿತೆ ನಿಂದಿರ್ದಳುತ್ಸವದಿ ||೩೮

ರಮಣಿಯೊರ್ವಳು ನಿಖಿಳಾಯುಧದೊಳಗುತ್ತಮವೆಂದು ಸುರಗಿಯ [ಪಿಡಿದು ||
ಘುಮುಘುಮಿಸುವಸೊನ್ನೆಗೇದಗೆಯೆಸಱಿಂಬ|ಹವದಾಡೆಯ[3]ವಳೊಪ್ಪಿದಳು

ಭೃಂಗೋಪಮಾನಕುಂತಲೆಕೇಳುಕಸ್ತೂರಿ|ಹಿಂಗದಚಮರಗಾರ್ತಿಯರು||
ಹೊಂಗದಳಿಯ ಕೋಮಲ ಪತ್ರವೀಜನ[4]|ದಂಗನೆ ಮೆಱೆದಳೊತ್ತಿನಲಿ||೩೯||

ವಿಲಸಿತಪೂಗಪತ್ರಿಕೆಯ ನೇತ್ರಿಕೆಯಾದ[5] | ಜಲಪತ್ರದಾರಕಿಯೊಡನೆ ||
ಸುಲಲಿತ ಕ್ರಮುಕದೊಂದೆಲೆಯ ಸಂಬಳಿಗೆಯ|ಲಲನೆ ನಿಂದಿರ್ದಳೊತ್ತಿನಲಿ||

ನಾಳವಿಚ್ಛೇದ ಸುವರ್ಣಪಂಕೇಜದ | ಕಾಳಾಂಜಿಯ ಪಿಡಿದವಳು |
ಪೇಟಲಚ್ಛರಿಯ ಬಾಹತ್ತನಿಯೋಗದ | ಮೇಳದಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೪೦

ಅಂದವಡೆದ ನಾನಾಗೀತವಾದ್ಯಪ್ರ | ಬಂಧ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳು ||
ಬಂದಱೊಳ್ಕೊರೆ[6]ಯಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಳಿರ್ದರು|ಕಂದರ್ಪನೊಡ್ಡೋಲಗದಿ||೪೧||

ಹೊಂಗಳಸವ ಕೀಳ್ಪಡಿಸುವ ವೃತ್ತಕು|ಚಂಗಳ ರತಿಯ ಮೇಳದಲಿ ||
ಕಂಗೊಳಸುವ ಕಾಮಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಪೂ| ದೊಂಗಲ[7]ನಿತ್ತು ಸಂಧಿಸಿದ ||೪೨||

ಬೋಧಾರ್ಹ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಾಶೀರ್ವಾದವ|ನಾದರದಿಂ ಕುಡಲೊಡನೆ ||
ಆಧಾರಗೆಯ್ದು ಕುಳ್ಳಿರಗೊಟ್ಟು ಕೇಳ್ದ ರ|ತೀಧವ[8] ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನು ||

ಕಾವ[9]ನೊಡನೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಗುರು ವಾಸು|ದೇವ ನಾಲ್ಮೊಗ[10]ರಪ್ಪಣೆಯ||
ಕೇವಲ ಗುಪ್ತವೆಂದಱಿದು ಮನ್ಮಥನಾಗ|ಜೀವ[11]ನೊಳ್ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ. 2. ಬಿಲ್ಲ ಹೆದೆ. 3. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. 4. ಬೀಸಣಿಗೆ. 5. ಸೀರೆಯಾಗಿರುವುದು: "ಸ್ಯಾಜಟಾಂಶುಕಯೋರ್ನೇತ್ರಂ" ಅಮರ. 6. ನ್ಯೂನತೆ. 7. ಜೊಂಪೆ, ಸರ. 8, 9. ಮನ್ಮಥ. 10. ಬ್ರಹ್ಮ. 11. ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ದೇವತೆಗಳಗುರು.

*

ನಾರಾಯಣವಿಧಿ[1]ವಾಕ್ಯವ ಮೀಱಲು | ಬಾರದೆಂದವನೊಂದ ನುಡಿದ ||
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತ ಹರನೊಳು ಕಾದಲ |ದಾರು ಮೆಚ್ಚುವರೆಂದು ನಗುತ ||
ತನಗಿಂದ ಬಲ್ಲಿದರೊಳು ಕಾದಿ ಕೈಸೋತು|ಕನಲುವ ದುಕ್ಕವಂತಿರಲಿ ||
ಜನಸೂಡಿಗೆಯು[2] ಸೈರಿಸಬಲ್ಲರಾರೆಂದು|ಮನಸಿಜ ನುಡಿದ ಜೀವನೊಳು||೪೮||

ಬಡಮಾತನಾಡಿದೆ ತವಪಂಚಬಾಣಕ್ಕೆ| ಮೃಡ ವಿಧಿ ವಿಷ್ಣು ದೇವೇಂದ್ರ ||
ಬಡಲೊಳು ಪೆಣ್ಮಿದ್ರೈವೆತ್ತರು ನಿನಗೆ ಕಂ | ಗೆಡೆದವರಾರು ಲೋಕದಲಿ ||
ಸುರಗುರುರಾಯ ನಿನ್ನಯವಾಕ್ಯವಕೇಳ|ಹರನಮೇಲಾನಂಬತೊಡಲು ||
ಉರವಣೆಗಾಱ[3] ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ ತೆಱೆದರೆ| ಯಿರವೞಿದಪುದೆಂದು ನುಡಿದ||೪೯||

ಮತವೞಿಯದೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ ಕೇಳ್ ಪರ | ಹಿತಕೊಡಲೞಿದರದೇನು ||
ಶತಪತ್ರಸಖ ಚಂದ್ರರುಳ್ಳನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಶಾ|ಶ್ವತವಾಗಿಹುದೆಂದು ನುಡಿದ||೫೦||

ತನುವೊಂದುಳ್ಳೊಡೆ ಸಕಲಸುಖಂಗಳೊ|ಳನುಭೋಗವ ಕಾಣಬಹುದು ||
ಮಿನುಗುವ ದೇಹವ ಬಿಸುಡಲದೇಕೆಂದು | ಮನುಮಥ ನುಡಿದ ಜೀವನಿಗೆ ||
ಯೋಚಿಸಿ ಮಾತಾಡು ಪರಹಿತಕಾಗಿ ದ|ಧೀಚಿ ತನ್ನೊಡಲ ಮಾಂಸವನು ||
ಚಾಚಿದ ಸುರಪಶುವಿಂಗೆ ಬೆನ್ನಸ್ಥಿಯ| ಸೂಚಿಸಿ ಸುರಪಂಗೆ ಕುಡನೆ ||೫೧||

ನೋಡಲು ಜೀಮೂತವಾಹನ ಫಣಿಶಂಖ|ಚೂಡಂಗೆ ಕುತ್ತಿತನ್ನೊಡಲ ||
ಬಾಡ[4] ಗುರುತ್ಮನಿಗಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯ|ನಾಡೊಳು ಪಡೆದುದನಱಿಯಾ||೫೨||

ಹೋಗಲದೇನುದೊಡ್ಡಿತು ಮಾಂಧಾತಸು|ತ್ಯಾಗವ ಬೇಡ ಬಂದವಗೆ ||
ರಾಗದಿಂದೊಡಲ ಧಿಕ್ಕನೆ ಸೀಳ್ದು ದಕ್ಷಿಣ| ಭಾಗವ ಕೊಟ್ಟುದನಱಿಯಾ ||
ರಾರಾಜಿಪ ಯೌವನಮೇಘದೊಡ್ಡಣೆ|ನೀರ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯೆಂತೊಡಲ ||
ಆರಿದ ನಚ್ಚಿದುದಿಲ್ಲವು ಲೋಕೋಪ|ಕಾರವೆ ಕೈವಲ್ಯ[5]ವಹುದು ||೫೩||

ತೋರನುಣ್ಮಲೆವೆತ್ತ ಹೆಂಡಿರು ರತ್ನಭಂ|ಡಾರ ನಾನಾವಸ್ತು ಪೆಱರ್ಗೆ ||
ಸಾರಲೊಪ್ಪುವುದು ಯೌವನ ಕೂಡೆಲೋಕೋಪ|ಕಾರವೆಕೈವಲ್ಯವಹುದು ||
ಆಸೋದಿಗಳು[6] ನವರತ್ನಸುವರ್ಣವ| ವೇಸರದಂತೆ[7] ಹೊತ್ತಿಹರು ||
ದೋಷದೊಳ್ ಪರಹಿತವೆಂಬುದೆ ನವರತ್ನ | ಭೂಷಣ ಕೇಳು ಕಂದರ್ಪ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬ್ರಹ್ಮ. 2. ಜನಸಂಹಾರಕನಾದ ಹರನನ್ನು (?)
3. ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ. 4. ಮಾಂಸವನ್ನು. 5. ಮೋಕ್ಷಕಾರಣವು.
6. ಆಸ್ವಾದಿಗಳು, ಅನುಭವಿಸುವರು. 7. ಹೇಸರಗತ್ತೆಯು ಹಾಗೆ.

ಆವಕಾಲವನಾದೊಡೆ ಮಿಾಱಬಪ್ಪುದು | ಸಾವಕಾಲವ ಮಿಾಱಬಹುದೆ ||
ದೇವರ್ಕಳೆಡರಿಂಗೆ[1] ನಿನ್ನ ದೇಹವ ತೆತ್ತು | ಕಾವ[2]ನಾಗೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||
ಓರಂತೆ[3] ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪುರಾಣ | ಸಾರವನಱಿದು ನೋಡುವರೆ ||
ಭಾರವಪ್ಪುದು ಪರಪೀಡಿತ, ಲೋಕೋಪ | ಕಾರವೆ ಕೈವಲ್ಯವಹುದು||೨೯||
ನೆಟ್ಟನೆ ಸುರಗುರುರಾಯು ಬೋಧಿಸಲೊಡಂ|ಬಟ್ಟು ಪೂಸರಳಿಂದೆ ಶಿವನ||
ತಟ್ಟನೆ ತಾಗಲಿಕ್ಕುವೆನೆಂದು ಬಾಸೆಯು | ಕೊಟ್ಟ ಮನ್ಮಥ ಜೀವನಿಗೆ ||೩೦||
ಉರಿಬಂದರೆ ಬರಲಿದಱಿಂದೆ ಪರಮೇ | ಶ್ವರಿಯೊಮ್ಮೆ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ||
ಹರಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆನುತ| ತ್ವರಿಯದಿ[4] ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಗುರುವ ||
ಗಂಡಸುತನವೆತ್ತು ನುಡಿದ ಪಂತದ ಹೆಮ್ಮೆ|ಗಂಡು ವೃಂದಾರಕರುಗಳ[5]||
ಹಿಂಡು ಬದುಕಿತೆಂದು ಜೀವನು ಕಳುಹಿಸಿ| ಕೊಂಡಡರಿದ ಸುರಪುರಿಗೆ ||೩೧||
ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ||
ತರುಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

೪ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮನ್ಮಥನ ದಂಡು ಪೊಱಮಟ್ಟುದು:—

ಸ್ವರ್ಣಾಂಬರನಂಘ್ರಿಸಿವರ್ಮಾಲ್ಯತುಲಸಿಯ|ಕರ್ಣದೊಳಟ್ಟುಕೊಂಬಂತೆ||
ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ನುಡಿಗಳ್ಗೆ ಕಿವಿಗುಡದವರಾರು|ಮನ್ಮಥ ಪೇೞು ಮೇಲ್ಗತೆಯ||೧||
ಮದನಾಗಮದ ಶ್ರೀಕಾರಂಗಳಂತಿರ್ಪ|ಸುದತಿ ನಿನ್ನಯ ಶ್ರೋತ್ರಂ[6]ಗಳಗೆ||
ಉದಧಿಯೊಳೊಗೆದ ಪೀಯೂಷ[7]ದಂತುಸಿರುವೆ|ಹದವಾದ ಮಾತ ಚೈತ್ರಸು||
ಸಸಿಯೊಡಲಡಗ[8] ಭಕ್ಷಿಪರಿಂಗೆ ಲೇಸ ಸೂ|ಜಿಸೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯತ್ತಲಿತ್ತ||
ಬಿಸಿಗಣ್ಣನೊಡನೆ ಕಾದುವೆನೆಂದು ಕಾಮ ತ| ನ್ನಸಿಯುಳ ಕೂಡೆ ಪೇೞಿದನು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ. 2. ರಕ್ಷಕನಾಗು, ಕಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗು. 3. ಕ್ರಮವಾಗಿ. 4. ತ್ವರ್ಯದಿಂದ. 5. ದೇವತೆಗಳ. 6. ಕಿವಿ. 7. ಅಮೃತ. 8. ಚಂದ್ರನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸ ಎಂದರೆ, ಅಮೃತ; ಚಂದ್ರನು ಅಮೃತಭಾಜನನಾದ್ದರಿಂದ: ಅಮೃತವ ಭಕ್ಷಿಪರು = ದೇವತೆಗಳು.

ಪತಿವಚನಕೆ ಮಾರ್ನುಡಿವುದುಂಟಾದೊಡಾ|ಸತಿಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿ[1] ಯಿಲ್ಲೆಂಬ||
ಶ್ರುತಿಯಿಂದೆ ನಿಮಗೆ ನಾನುಸಿರಲಂಜುವೆನೆಂದು|ರತಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದಳು||
ಅದಕೇನು ಮನಕೆ ಬಂದುದ ಹೇಳುಹೇಳೆಂದು | ಮದನ ನಿರೂಪಿಸ [ಲೊಡನೆ ||
ಸುದತೀಶಿರೋಮಣಿ ನಿರ್ದೋಷಿ ತಾನೆಂದು|ಹೃದಯದ ಮಾತ ಬಿರ್ಚಿದಳು ||
ಹಸ್ತವ ಮುಗಿದು ಕಾಂತನ ಕರ್ಣಯುಗಳಕೆ|ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ಬಿನ್ನಹವ ||
ಸ್ವಸ್ತದೊಳಿರ್ದು ನಿರ್ಜರರಿಗೋಸುಗ ಪಂ| ಚಾಸ್ತ್ರ ಮದನ ಸಾಯಬೇಡ ||
ಅಂಧಕಾಸುರ ಮತ್ತೇಭದಾನವ ಜ | ಲಂಧರ ಮುಖ್ಯದಾನವರ ||
ಕೊಂದ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಹರನೊಳು ಕಾಳಗ | ಕಂದರ್ಪ ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೇ||
ಮೂಢರಂದದೊಳೂರ ಗುದ್ದಲಿಯನು ಕೊಂಡು | ನಾಡ ಕಾಲುವೆಯ [ತಿದ್ದುವರೆ ||
ಬೇಡ ಲಲಾಟನೇತ್ರನ ಕೂಡೆ ಕಲಹ ಕೈ|ಗೂಡದೆಂದೊಲಿದು ಪೇಳ್ದಳು ||
ವಾಸವಾದ್ಯಮರರಾಚಾರ್ಯಂಗೆ ನಾನಿತ್ತ|ಬಾಸೆಗೆ ತಪ್ಪುವನಲ್ಲ ||
ಈಶನೊಳ್ ಕೋಳಾಹಳವ ಮಾಡುವೆನೆಂದು|ಪೂಸರ[2] ನುಡಿದ ಮಾನಿನಿಗೆ ||
ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳೆಡೆಗೊಂಡಿರ್ದವರತ್ರಿಪು | ರಾಂತಕಮಾರ್ಮಲೆ[3] ತಿರ್ದ ||
ಅಂತಕನೆರ್ದೆಯ ತ್ರಿಶೂಲದೆ ತಿವಿದ ಕಾ|ಲಾಂತಕ[4]ನೊಳು ಬೇಡ ಕಲಹ ||
ಇಷ್ಟ ನೀಕೀರ್ತಿಸಲಾತನ ಮೇಲೊಂದು | ಕಷ್ಟವ ನೆನೆದು ಪೂಸರಳ |
ವೃಷ್ಟಿಯ ತೋಱುವೆ ಸುರರೊಳುತಪದಿಂದೆ | ಭ್ರಷ್ಟನ ಮಾಳ್ಪೆನೋಡೆಂದ ||
ಉತ್ತರೋತ್ತರ[5] ಜೇಯ ಶಕುನಮುಂತಾದುವ | ಚಿತ್ತಯಿಸುವು [ದೆಂದೆನಲಾಗ ||
ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರಗಮನೆಯ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಸಮರ್ಥ|ಬೀಳ್ಕೊಂಡನೞ್ತಿಯಲಿ[6]||
ಮಂಡಳಿಸಿದ ಪುಷ್ಪರಥ ರಮ್ಯಕಂಧರ | ಖಂಡನಧ್ವಜ ಚೈತ್ರ ಸೂತ[7] ||
ತುಂಡಮಾಣಿಕವಾಜಿ[8] ಕುಣಿಯಲ್ಕೆ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡ ಬಂದಡರ್ದ [ನೞ್ತಿಯಲಿ ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. 2. ಪುಷ್ಪಬಾಣ, ಮನ್ಮಥ. 3. ಪ್ರತಿಭಟಸು
4. ಶಿವ. 5. ಶುಭಗಳು. 6. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. 7. ಸಾರಥಿ.
8. ಗಿಳಿಯೆಂಬ ಕುದುರೆ; ತುಂಡಮಾಣಿಕ=ಗಿಳಿ; ಹೇಗೆ?

ಭೋಗಿಭೂಷನ[1]ಮೇಲೆ ಮನ್ಮಥ ಬಲಸಹ | ವಾಗಿ ಪೋದಪೆನೆಂದು [ಬಿಡದೆ |
ಕೋಗಿಲೆಯೆಂಬ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾಱನ ಕೈಯ | ಕೂಗಿಸಿದನು ತೀಕ್ಷ್ಣದಿ ||೧೪||
ವಾರಿಜಭವ ಶಕ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು | ನಾರಿಯ ಕುಚಮಂಡಲವ ||
ಸೇರಿಬರ್ದರ್ಕಳೆಂದು ಮದನನ ಮುಂಗಡೆ| ಮೋರ[2] ಹೆಗ್ಗಾಳೆಸೋಱಿದುದು||
ಹೆಕ್ಕಳ[3]ದಿಂದೊದಱುವ ಕೊಂಚೆ[4]ಗಳ ದನಿ|ಯುಕ್ಕಡಗಾಳೆ ಸೊಲ್ಲಿಸುವ||
ಚಕ್ಕವಕ್ಕಿ[5]ಗಳಂಚರದ[6] ಪಿರಿಯ ನಾದ | ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿತುರ್ವಿಯಲಿ ||೧೬||
ನೆಱಿ ಕೂಗುವ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ದೊಡ್ಡಿಯ | ಪಱಿ[7]ಯೊಪ್ಪೆ ಮಱಿ [ದುಂಬಿಗಳ ||
ಗಱಿಯ ಝುಂಕಾರಸುಸ್ವರಪೂರಿತ ಮಹ | ವುಱುಮೆಗಳಱಿಚಿದುವಾಗ ||
ಬಿಡದೊದಱುವ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸ ಘೀ | ಳಿಡಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ [ಭಾಂಡಗಳು ||
ಒಡೆವಂತೆ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತೆ ಕಂತು[8] ಬಲಗೂಡಿ| ನಡೆವುದನೇನಹೇಳುವೆನು||
ಇತ್ತರದಲಿ ತಳರ್ವಡೆದಿರ್ದ ವಾಮರ| ಮತ್ತೇಭ ಗಿಳಿ ತೇಜಿವಿಂಡು[9]||
ವೃತ್ತವಿಹಂಗ[10]ಚಕೋರ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ | ಮೊತ್ತದಿ ನಡೆದನಟ್ಟಿಯಲಿ||೧೯||
ಮುಂತೆಡಬಲದಿ ಪೌಜಿಕ್ಕಿದ ಚಂದ್ರ ವ|ಸಂತ ಮಂದಾನಿಲಾದಿಗಳು ||
ಪಂತದ ಬಿನ್ನಹವನುಮಾಡಿದರು ರತಿ|ಕಾಂತಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದೊಡನೆ ||೨೦||
ದಿಟ್ಟಿದಾಹಕನ[11] ಮಸ್ತಕ ಮುಱಿವಂದದಿ|ಮೆಟ್ಟಿ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳ ಕಱಿದು||
ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಹೃದಯಸಂತಾಪವ ತಪವನೆ|ಬ್ಬಟ್ಟುವೆ[12]ನೆಂದನಬ್ಜಾರಿ[13] ||೨೧||
ಚಿಂತಾರಹಿತನಾಗಿರ್ದ ಮಹೇಶ್ವರ | ನಂತರಂಗವನೊಳಪೊಕ್ಕು ||
ಸಂತಾಪವ ಕೊನರಿಪೆನೆಂದು ಸ್ಮರಗೆ ವ|ಸಂತ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದನು ||೨೨||
ಒಮ್ಮನವೆರಸಿ ತಪೋನ್ನತಿವಡೆದಿರ್ದ | ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಕಶಿವನೊಡಲ ||
ದಿಮ್ಮೇಱಿ ಹೊಯ್ವೆನೆಂದೆನುತ ಮಂದಾನಿಲ|ಕಮ್ಮಲರ್ಗೋಲಗೆ[14] ನುಡಿದ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಿವನ. 2. ಮಯೂರ, ನವಿಲು. 3. ಆಧಿಕ್ಯ. 4. ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ. 5. ಚಕ್ರವಾಕ. 6. ಸುಸ್ವರ. 7. ನಗಾರಿ. 8. ಕಾಮ. 9. ಕುದುರೆಯ ಸೇನೆ. 10. ಚಕ್ರವಾಕ (?) 11. ದೃಷ್ಟಿದಾಹಕ, ಶಿವನು. 12. ಓಡಿಸುವೆನು. 13. ಕಮಲ ಶತ್ರುವಾದ ಚಂದ್ರ. 14. ಸುವಾಸನೆಯಾದ ಹೂವನ್ನೇ ಬಾಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು — ಯಾರು?

ಬೀರವ ನುಡಿದ ಮೂವರ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ|ವೀರ ಮನ್ನಣೆಗೈದನವರ ||
ಓರಂತೆ ಮುಂಚೂಣಿ[1]ಯಲಿಂಬಿಟ್ಟು[2] ವಿ|ಸ್ತಾರದಿ ತೆರಳ್ದ ಮುಂದೆಸೆಗೆ ||೧೪||

ತೋಱಿತು ವಾಯಸನೆಡಗಡೆಯೆಡದಿಂದೆ | ಹಾಱಿತು ಹಂಗ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ||
ದೂಱಿತು ಬಲದ ಭಾಗದೆ ಪಲ್ಲಿ ಮುಂಗಟ್ಟೆ | ಪಾಱಿತುವಾಸುಗಿವಕ್ಕಿ ||೧೫||

ಎಡದೋಳು ಹಾಱಿತು ವಾಮಲೋಚನ ಬಂ|ಬಿಡದಲುಗಿತು ಮುಂದೆ [ನೋಡೆ ||
ಗಿಡುವೆದ್ದು ಪರಿದುದು ಮನ್ಮಥ ಬಲಗೂಡಿ | ನಡೆವಾಗಲೇನಹೇೞುವೆನು ||
ಪೊಡವಿಯೊಳವಶಕುನಂಗಳಾದೊಡೆ ಕಂಡು| ಮಡಮುರಿದೊಡೆ[3] ಮಾನ [ಭಂಗ ||
ಮೃಡನ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವೆನೆಂದು ಕೋಪವ ತಾಳಿ|ನಡೆದ ಮನ್ಮಥ ಸೂಟಿಯಲಿ[4]||

ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಮಱೆದರು ದೇವಪೂಜೆಯ | ತತ್ತಳವಾಳ್ವರು ತಪದ ||
ಚಿತ್ತವನೊಡೆದರು ಸನ್ಮುನಿವರರು ದಂ|ಡೆತ್ತಿ ಮನ್ಮಥ ಬಹ ಭರಕೆ ||೧೭||

ದಂಡಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಜಪಮಾಲೆಧೋತ್ರಕ| ಮಂಡಲು ಕೊಡೆ ಸಂಪುಟವ||
ಕೊಂಡುಯ್ಯದೆ ಮಱೆದೋಡಿತು ಮುನಿಗಳ| ತಂಡ ಮನ್ಮಥನಬ್ಬರಕೆ||೧೮||

ಕಾಷಾಯಾಂಬರಕುಶಭಸ್ಮಸಮಿಧೆಯಾ|ಪಾಸನಕೊಳವೆ ಸುಶಾಸ್ತ್ರ ||
ಭೂಸುರಭೂತಿಘುಟಿಕೆಗಳಮಱೆದು ಮು|ನೀಶರೋಡಿತು ಕಂಡಕಡೆಗೆ ||

ದೃಢಮುನಿಗಳ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ| ಬಿಡದೆ ರಾಜ್ಯವ ಸೂಱೆಗೊಳುತ||
ಸಡಗರದೊಳು ಬಂದು ಕಂಡನು ಬಹುರಮ್ಯ|ವಡೆದಿರ್ದ ಭಾಗೀರಥಿಯ ||

ರಾಕ್ಷಸಭೇದಿ[5]ಯಂಗುಷ್ಠಸಂಭವೆ ಭಾ| ಳಾಕ್ಷನ[6] ಜಡೆಗಳನಿೞಿದು ||
ಮೋಕ್ಷವ ಕುಡಬಂದ ಪರಮಪಾವನೆಯ ನಿ|ರೀಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದ ಮನ್ಮಥನು ||

ಅಗಣಿತಬುದ್ಬುದ ತೆರೆನೊರೆಸುೞಿನಾಭಿ|ಮೊಗವೆತ್ತು ಬಂತು ಮೇಲಕ್ಕೆ||
ನೆಗೆವ ನೀರ್ವನಿಗಳು ಮುತ್ತಿನಂದದಿ ಕಣ್ಗೆ | ಸೊಗಯಿಸಿತಾಪುಣ್ಯಗಂಗೆ ||

ವಿಷಪೂರಿತವಾಗಿ ಸಾಸಿರಮೊಗದಿ ಶೋ| ಭಿಸುವ ಫಣೀಂದ್ರನಂದದಲಿ ||
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ಶುಭ್ರಸಂಕಾಶದಿಂ ಪ್ರವ | ಹಿಸುತಿರ್ದಳಾಪುಣ್ಯಗಂಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗ. 2. ಹರ್ಷದಿಂದ ಇದ್ದುಕೊಂಡು.
3. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದೆ. 4. ವೇಗವಾಗಿ. 5. ವಿಷ್ಣು. 6. ಶಿವ.

ಸಿರಿರಾಣಿಯ ಪೆತ್ತ ಸೊದೆಗಡಲಿ[1] ಳಿಯ ತಾ| ತ್ವರಿಯದಿ ನೋಡಬಂದಂತೆ||
ಮುರಿಮುರಿದುರ್ವಿಯಾತಳದಲ್ಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು | ಸರಿದಳುತುಂಗಬೆಳ್ಗಂಗೆ ||
ಸೊಂಡಿಲ ನೆಗಹಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ನೀರಾನೆಯ| ತಂಡನೆಗಲು[2] ಮೀನಕಮಠ||
ತಂಡತಂಡದೆ ಜಲಚರ ತುಂಬಿ ಕಣ್ಗೆ ಶ್ರೀ | ಖಂಡವಾಗಿರ್ದಳಾಗಂಗೆ ||೩೬||
ಆನದಿಯೆಡಬಲದಲಿ ಮಾಳ್ಪ ಪಿಂಡಪ್ರ | ದಾನವ ಕೈಕೊಳ್ಳ ಬಂದ ||
ನಾನಾವರ್ಣದ ಪಿತೃಗಳ ದಿವ್ಯವಿ | ಮಾನಗಳಿರ್ದುವಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೩೭||
ಮಾನವರುಗಳಂ ಭಾಗೀರಥಿಜಲದಲ್ಲಿ | ಸ್ನಾನವ ಮಾಳ್ಪರೊಮ್ಮುಖದಿ ||
ಆನನಪಂಚಕವೆರಸಿ[3] ಪೋಪರ್ಗಳ | ಮೀನಾಂಕ[4] ನೋಡುತ್ತೈತಂದ ||೩೮||
ಮಂದಾಕಿನಿದೇವಿ ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗಾನು| ಮಿಂದತತ್ಕ್ಷಣರುದ್ರನಹೆನು||
ಮುಂದಾತನ ಕೂಡೆ ಕಾದುವರಿಲ್ಲೆಂದು| ಕಂದರ್ಪ ನುಡಿದ ಜಾಹ್ನವಿಗೆ||೩೯||
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಮಹದಾದಿಪಾತಕ ನಿನ್ನ ಮಾ|ರುತಿಯು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ [ಬಯಲು ||
ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂಮಿಂದೊಡೀಶನಹೆನುಭಾಗೀ| ರಥಿನಿನ್ನಹುಗಲಾಚಿತಾಯೇ ||
ನಿಡುಗಣ್ಣಿಂದೆ[5] ನಿಟ್ಟಿಪೆನು ಮದ್ವಲ್ಲಭೆ| ಯಿಡಿಕಿರಿದಿರ್ದ ಬಲ್ಮೊಲೆಯ ||
ಕಿಡಿಗಣ್ಣಾದೊಡದೆಂತು ನೋಡುವೆನೆಂದು| ನುಡಿದ ಕಂದರ್ಪ ಜಾಹ್ನವಿಗೆ||೪೦||
ಭಾಗೀರಥಿ ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಿನ ತಂಗಾಳಿ | ತಾಗಿದ ಸಕಲ ಜಂತುಗಳು ||
ಯೋಗತೆವಡೆದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸೌಖ್ಯಂಗಳ | ಭೋಗಿಸುತಿಹರು ಸಂತಸದಿ ||
ಸಕಲಜೀವರ್ಕಳೆಲ್ಲರನುದುರ್ವಿಷಯದೆ | ಸೊಕಗೊಳಿಸಿದ ಪಾಪವೆನಗೆ||
ಪ್ರಕಿಟಿತವಾಗಿರ್ದು ಪೋಪುದೆಂದಸಮಸಾ | ಯಕ[6] ಪೇಳ್ದ ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ||
ಪರಮಪವಿತ್ರೋದಕವಹಸ್ತದೊಳಾಂತು| ಶಿರದೊಳುಧರಿಸಿಕೊಂಡೀಂಟಿ[7] ||
ಸ್ಮರನು ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ | ತೆರಳಿದ ತುಹಿನಾಚಲಕೆ ||೪೧||
ಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆಯರಸಂಚೆಮಯೂರಮೇಲ| ಳಿವಿಂಡುಸಹಿತಮನ್ಮಥನು ||
ತಳಿರ ರಥವನೇಱಿ ಮುಂದೆ ಪೋಗಲ್ಕಾ | ಚಳವೆಟ್ಟು[8] ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ. 2. ಮೊಸಳೆ. 3. ಐದುಮುಖವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರನಂತಾಗಿ. 4. ಮನ್ಮಥ—ಹೇಗೆ? 5. ಉದ್ದವಾದ ಕಣ್ಣು. 6. ಸಮವಲ್ಲದ ಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥನು—ಹೇಗೆ? 7. ಪಾನಮಾಡಿ. 8. ತುಹಿನಾಚಲ, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ.

ಬಡರಾವಣನಿಂದ ಲಘುವಾದುದಿಲ್ಲ ಪೆ | ರ್ಗಡೆಗೋಲಾದುದುಮಿಲ್ಲ ‖
ಮೃಡನ ಕಾರ್ಮುಕವಾದುದಿಲ್ಲೆಂದು ಗುರುತ್ವ | ವಡೆದಿರ್ದುದಾಕುಳಿರ್ವೆಟ್ಟು ‖
ಶಿಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ಚಿಂತಾಮಣಿ ನಿರ್ಝರ | ಜಲಗಳೆಲ್ಲವು ಸಿದ್ಧರಸವು ‖
ಬೆಳೆದಿರ್ದ ವೃಕ್ಷವೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಪಕುಜವೆನೆ | ತೊಳಗಿರ್ದುದಾಕುಳಿರ್ವೆಟ್ಟು ‖
ಅಮರಾಧಿಪ ಭದ್ರಗಜಭುಜಗೇಂದ್ರಸ | ತ್ಕ್ರಮದಿಂದೆ ತಪವಗೆಯ್ವಲ್ಲಿ ‖
ರಮಣೀಯವಿಶ್ವರೂಪಾದಂತೆ ಮೆಱೆದುದು | ಹಿಮದೊಟ್ಟಿಲು ನಗದಲ್ಲಿ ‖
ಯಮನಿಯಮಮೊದಲಾದಷ್ಟಯೋಗಂಗಳ | ಕ್ರಮದಪ್ಪದಮುನಿನಿಕರ |
ತಮತಮಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆಱೆದಗುಹೆಗಳಸಂ | ಭ್ರಮದಲಿರ್ದುದುಕುಳಿರ್ವೆಟ್ಟು ‖
ತಪ್ಪದೆಬಾಲಕೇಳಿಯೊಳು ಮೇಗುಲುಗುಲು | ಗುಪ್ಪಂಡೆಯು[1] ಹೂಡಿದಂತೆ ‖
ಬಪ್ಪುವಡೆದ ಹಿಮದಿಂಡೆಗಳೆಸೆದುವು | ಪುಷ್ಪ[2]ಬಾಣನ ಕಣ್ಮನಕೆ ‖೫೦‖
ಬಾಲೇಂದುಮೌಳಿಯ ತಪದ ತೀವ್ರಾಗ್ನಿಯ | ಜ್ವಾಲೆಯೊಳ್ ಕುದಿಗೊಂಡ
[ಕುಳಿರು ‖
ಮೇಲುಷ್ಣೋದಕದ್ರೋಣಿ[3]ಗಳಾಗಿರ್ದ | ಲೀಲೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ‖೫೧‖
ಪುರುಷಾಮೃಗಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದೂಲಘೋ | ಕರಿಸುವಕ್ರೋಡ[4] ಭಲ್ಲೂಕ ‖
ಮರೆ ಸಾರಂಗ ಕುರಂಗ ಮತಂಗ ಸಂ | ಚರಿಸಿದುವಾಬೆಟ್ಟದೊಳಗೆ ‖೫೨‖
ಸಿಂಗದ ಮೊಲೆಯುಂಬ ಮಱಿಯಾನೆ ವ್ಯಾಘ್ರಕು | ಚಂಗಳಪೀಱುವಹರಿಣ
ಮುಂಗುರಿಯೊಡನಾಡುವೆಳನಾಗನ ಕಂ | ಡಂಗಜ ವಿಸ್ಮಿತನಾದ ‖೫೩‖
ರಾಗದ್ವೇಷಂಗಳಲ್ಲದೆ ಮೃಗತತಿಮಹಾ | ಯೋಗದೊಳಿರೆ ಕಂಡುನಗುತೆ ‖
ಶ್ರೀಗೌರೀಶನ ವರತಪೋವನ ತಾ | ನಾಗಬೇಕೆಂದ ಮನ್ಮಥನು ‖೫೪‖
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ‖
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ‖

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೨೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

---

೧. ಪ. ಅ—ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಟ. 2. ದ. ಪುಷ್ಪ. 3. ದೊಣೆ.
4. ಹಂದಿ.

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕಾಮದಹನ :—

ಪನ್ನಗರಿಪುವಾಹನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ । ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯದೊಳಿರಿಸಿ ॥
ಉನ್ನತವಪ್ಪ ಮೇಲ್ಗತೆಯೇಳು ಕಾಂತ ಮ । ತ್ಕರ್ಣದ ಜಡ ಪರಿವಂತೆ ॥
ರೂಡಿಯೊಳತ್ಯಂತಸುಗುಣಿ ಕೇಳ್ ತಾಟಂಕ[1] । ಸೂಡಿದತವ[2] ಕಿವಿಗೊಳನ ॥
ಕೋಡಿಬೀಳ್ವಂತೆ ತುಂಬಿಸುವೆನು ಕಡುರುಚಿ । ಮಾಡಿ ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯ ॥
ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಿನೀ ಕೇಳಾದೊಡಾಗಿರಿ । ತಪ್ಪಲೊಳ್ ಶಿವನಿರ್ದ ವಿಪಿನ ॥
ಒಪ್ಪವಡೆದು ರಾಜಿಸುತಿರ್ದುದು ಕಂ । ದರ್ಪನ ದೃಗುಯುಗಳಕ್ಕೆ ॥೨॥
ಮುತ್ತನೋಡಲು ಮಾಣಿಕದ್ವಿಜ[3] ಮಾಣಿಕ । ವೃತ್ತ ಮುಪಚ್ಛಿಯಂತಿಹುದು ॥
ಮುತ್ತಾಸ್ಪದಶ್ರೇಷ್ಠ ಶೋಭಿತನೀಲದ । ಮುತ್ತದ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುದವು ॥೩॥
ವನಧರ್ಮರಾಯ ಜೋರೆಯ ಭುಜಭೀಮಾ । ರ್ಜುನಸಹದೇವಧಾರೆಗಳ ॥
ಮನಗೊಂಬ ಬಕುಲ ನೀಲಾಕ್ಷವೃಕ್ಷಂಗಳ । ವನವಿರ್ದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ(?) ॥
ಎರೆಯಬೂಮಿಯ ಬಾಯ್ದೆರೆ ಧಾನ್ಯವಾಸ್ಯರ । ಕರೆವಗೋಳಿಗೆ ಗಂಡು
[ವೊರೆವ(?) ॥
ಉರಿವ ಕಬ್ಬಾಳೆಯ ಪೊರೆವ ನಾವಾಂಕಿತ । ವರವೃಕ್ಷ ವಿಪಿನದೊಳಹವು ॥೫॥
ವಟ ಬಿಲ್ವ ಮಧುಹರೀತಕಿ[4] ಚೂತ ಪಿಚುಮಂದ[5] । ಕುಟಜ[6] ಕಪಿತ್ಥ[7]
[ಮಲಕ[8] ॥
ಶತಶಾಲ್ಮಲಿ[9] ಪಿಪ್ಪಲಿ ಮುಖ್ಯ ವೃಕ್ಷಂಗ । ಳಟವಿಯೊಳೆಸೆದುವೇನೆಂಬೆ ॥೬॥
ಹುತವಹನೇತ್ರನಿರ್ದಟವಿಯ ಕಂಡು ಮ । ನ್ಮಥಮಹೀರಮಣ ಮುಂ
[ಕೊಂಡು ॥
ಕೃತಕದಿಂದೊಳಪುಗಿಸಿದ ಬೇಗವರ ಚೈತ್ರ । ರಥ ಚಂದ್ರಮಂದಾನಿಲರನು ॥
ಕಳುಹಿದೊಡೊಳಹೊಕ್ಕು ವೃಕ್ಷಂಗಳ ನೆರೆ । ತಳಿರಿಸಿದನು ಚೈತ್ರಬಿಡದೆ ॥
ಕುಳಿರ್ವ ಕರದ[10] ಚಂದ್ರ ತಂಗಾಳಿ ಮೆಯ್ಸೋಂಕಿ । ಸುಳಿದುದು ಹರನ
[ಸಮ್ಮುಖಕೆ ॥೮॥

ಕ. ಪ. ಅ.—1 ಬಿಚ್ಚೋಲೆ. 2. ನಿನ್ನ. 3. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. 4. ಅಳಲೆ ಮರ. 5. ಬೇವಿನ ಮರ. 6. ಕೊಡಸಿಗೆ. 7. ಬೇಲ, ಬೆಳವಲಮರ. 8. ನೆಲ್ಲಿ ಮರ. 9. ಎಲವದ ಮರ. 10. ಶೀತಕಿರಣನಾದ.

*

ಫುಲ್ಲ[1]ಶರನ ಮಾರ್ಬಲ ಬನದೊಳು ಪೊಕ್ಕು | ಚೆಲ್ಲವರಿದು ಪೀಡಿಸಲು ||
ಪಲ್ಲವಿಸಲು ಸದನದೊಳಿರ್ದ ರಿಸಿಗಳು | ಗಲ್ಲಕೆ[2]ಕರವ ಸೇರ್ಚಿದರು ||೧೦||

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿಸುರಹೊನ್ನೆ ಸಂಪಗೆ | ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗರೇಱಿದುವು[3] ||
ಜಲ್ಲಿ[4]ದುಂಬಿಗಳ ಝುಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮುನಿಜನ | ಡಿಳ್ಳಸಿ[5]ತೇನ ಹೇೞುವೆನು ||೧೧||

ಮಧುಮಾಸವಲ್ಲ ವಸಂತ ಬಂದಿದೆ ನೋಡಿ | ವಿಧುವು[6] ಮೂಡಿತು [ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ||
ಇದು ಮದನೋತ್ಪಾತವೆಂದು ಮುನೀಂದ್ರರು | ವಧುಗಳನಮರ್ದಪ್ಪಿದರು ||

ಚಟುಲಕಾಮೋದ್ದೀಪನದಿಂದೆ ಕಡುಧೂರ್ತ | ವಟುಗಳುರಿಸಿಕುವರಿಯುರ ||
ಬಟುವೊಲೆಗಳ ಕೈದುಡುಕಿದುದು ಕೇಳೆಲೆ | ನಿಟಿಲಾಕ್ಷ[7]ತಪವಿರ್ದ ಬನದಿ ||

ವಾತೋದ್ಘಟ್ಟಣ[8]ದಿಂದತಿದೂರದಿ | ಕೇತಕಿಗಱಿಗಳೈತಂದು ||
ಈತರುಣಿಗಳೆರ್ದೆಯಲಿ ತಾಗಿ ನಡಲು | ತ್ಪಾತವಾದುದು ತಪೋವನದಿ ||೧೪

ನನೆಗೋಲ[9]ನುಪಟಳದಲಿಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿರ್ದ | ವನಚರ ಪೂತಸಂಪಗೆಯು ||
ಕೊನೆಗಳ ಮುರಿದಿಡಲಂಜಿ ತಾಪಸರೆಲೆ | ವನೆಗಾತಿಯುರನಪ್ಪಿದರು ||೧೫||

ಗಳರವಗಳ ಮಾಲ್ಪ ಬಗೆದರೆ ಹಲುಬುವ | ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿ ಕೆಲವು [ಲಾವುಗೆಯ ||
ಬಳಸದ ದನಿಗೇಳ್ದ ಮುನಿಗಳ ಚಿತ್ತ ತ | ತ್ತಳವಾದು[10]ದೇನ ಹೇೞುವೆನು ||

[ಹಲುಬುವ ಗೌಜು ಕರ್ಕಟ ಕಪ್ಪುರಸೆಟ್ಟ | ಚೆಲುವ ಬೆಳವ ಕುಕ್ಕುಟಗ ||
ಕಲುಕುಟಕಾದಿ ತೋಟದ ಪಕ್ಕಿಗಳಕೊರ | ಲುಲುಹಾದುದಾತಪೋವನದಿ] ||

ಬಟ್ಟವಕ್ಕಿ[11]ಗಳಂಚೆಕೊಂಚೆಸಂಚರಿಸಿಬೊ | ಬ್ಬಿಟ್ಟುದ ಕೇಳತಾಪಸರು ||
ಕೆಟ್ಟರು ಕೆಟ್ಟುದು ಸತ್ಯವೆಂದಲಸದೆ | ಟಿಟ್ಟಿಬ ನುಡಿದುದಾಬನದಿ ||೧೮||

ಈತನ ಬಳಸಿದ ಸನ್ಮುನಿವರರು ಪ್ರ | ಯಾಸವಾಂತರು ಕಂತುಬಲದಿ ||
ಅಸಮಯದಲಿ ಮನ್ಮಥ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವಿ | ಲಾಸವನೇನ ಹೇೞುವೆನು ||೧೯||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅರಳಿದ ಹೂವು. 2. ಕೆನ್ನೆಗೆ. 3. ಕಾಂತಿಹೊಂದಿದುವು. 4. ಚಾರಿಯ ಅಥವಾ ಕುಚ್ಚಿನಹಾಗೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಬರುವ. 5. ನಡುಗಿಹೋಯಿತು. 6. ಚಂದ್ರ. 7. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿರುವವನು—ಯಾರು? 8. ಹೊಡೆತ. 9. ಹೂವಿನ ಬಾಣವುಳ್ಳ ಮನ್ಮಥ. 10. ತತ್ತರಿಸಿಹೋಯಿತು. 11. ಚಕ್ರವಾಕ.

ಉಗ್ಗಡಿಸುವ[1] ರಾಜಕೀರ ಜಾಣ್ವಕ್ಕಿಗ | ಇಗ್ಗಡೆ[2]ಯೊಳುಮುಂದೆ ಮೆ
[ಱೆಯೆ ‖
ಹೆಗ್ಗಾಳೆ ಕಲಕಂಠ ರಭಸದಿಂದಡರಿದ | ಭರ್ಗನ[3]ವರತಪೋವನಕೆ ‖೧೦‖
ಸಂದಿಸಿ ಹೊಗುವೆನೆಂದೆನಲು ಬಾಗಿಲೊಳಿರ್ದ | ನಂದೀಶ ಮುಱಿಯಲಿ
[ಕ್ಕಿದನು ‖
ಕಂದಿದ ಮೋರೆಯೊಳೆಸೆವ ಕಂದರ್ಪಗೆ | ಬಂದಿದಿರಾದಳಾಗಿರಿಜೆ ‖೧೧‖
ಬೆಸಗೊಂಡಳಾಕ್ಷಣ ಕಾಮ ನೀ ಬಹಳಕ|ರ್ಕಶಗೊಂಡು ಬಂದುದೇ
[ಕೆನಲು ‖
ಅಸಮಾಕ್ಷನ[4]ಮೇಲೆ ಕುಸುಮಶರಂಗಳ|ನಿಸಬಂದೆ ತಾನೆಂದು ನುಡಿದ‖೧೨‖
ಗೊಲೆಗೊಳಸಿದ[5]ಪುಷ್ಪಚಾಪ ಸರೋಜನೈ|ದಿಲೆಗೋಲ್ಗಳ ಕುಸುಕಿರಿದು‖
ತಲೆ ಬಲ್ಲಿತೆಂದು ಕಲ್ಲನೆ ಹಾಯ ಬೇಡ ಹೋ|ಗೆಲೊಪಾಪಿ ಮನ್ಮಥ ಮನಗೆ ‖
ರಜ್ಜು[6]ವದೆತ್ತ ದಳ್ಳುರಿಗರೋತ್ತಮ[7]ನೆತ್ತ | ವಜ್ರವೆತ್ತಾಲಿಕಲ್ಲೆತ್ತ ‖
ಮಜ್ಜೀವಿತೇಶ್ವರನೆತ್ತ ನೀನೆತ್ತ ಕೇಳ್ | ದುರ್ಜೀವಿ ತೆರಳೆಂದಳೊಲಿದು ‖
ನೋಡವ್ವ ನನ್ನ ಸಾಹಸವ ನಿನ್ನಯ ಮೊಗ | ನೋಡದೆ ತಪಗೆಯ್ವ
[ಶಿವನ ‖
ಗೂಢಪೃತ್ಕಮಲವನೊಡೆಯೆಚ್ಚು ನಿನಗೆ ಕೈ|ಗೂಡದೆ ಬಿಡೆನೆಂದ ನಗುತ ‖
ಇದು ನೀನೆನಗೋಸುಗ ಧೂರ್ಜಟಿಯು ಮೇ | ಲೊಂದು ಪೂಸರಲಿಂದ
[ಲೆಸೆಯೆ ‖
ನೊಂದು ಲಲಾಟನೇತ್ರವ ತೆಱೆದರೆ ನೀನು | ಬೆಂದುಹೋದಪೆ ಬೇಡ ಮಗನೆ‖
ಓರಂತೆ ನಿನ್ನೊಳೀಶ್ವರ ಕೂಡಿದರೆ ಸತ್ಕು|ಮಾರ ಪುಟ್ಟುವ ಪುಟ್ಟಲೊಡನೆ‖
ತಾರಕನದಟ[8]ಖಂಡಿಸನೆಂದು ಸುರರಿಗೆ | ನಾರಾಯಣನು ಪೇಳಿದನು ‖೧೩‖
ಕೇಶವ ಪರಮೇಷ್ಠಿ[9]ಗಳಪ್ಪಣೆಯಿಂದೆ | ನಾ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ ‖
ಪೂಸರಲಿಂದೆಚ್ಚು ಶಿವನ ತಂದೀಗ ಸಂ | ಭಾಷಣೆಗೆಯ್ಸುವೆ ನಿಮಗೆ ‖೧೪‖

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಹೊಗಳುವ. 2. ಎರಡು ಕಡೆ. 3. ಶಿವನ.
4. ಶಿವನ; ಹೇಗೆ? 5. ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ; ಗೊಲೆ = ಧನುಸ್ಸಿನ ಕೊಪ್ಪು.
6. ಹಗ್ಗ. 7. ದಳ್ಳುರಿಯಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಮಹಿಮೆ
ಹೊಂದಿದ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ (?). 8. ಪರಾಕ್ರಮ. 9. ಬ್ರಹ್ಮ.

[ಜನನುತೆ ತಾಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ರುದ್ರನೆರೆದೊಡೆ|ನಿನಗೊರ್ವ ಸತ್ಪುತ್ರನಹನು||
ಘನಶೌರ್ಯಯುತನಾದ ಖಳನ ಖಂಡಿಸಿ ಸುರ|ಜನರಿಗೆ ಸುಖವೀವನವನು] ||

ಏಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆ[1] ಕೇಳು ಪಾರ್ವತಿ | ಬಾಣಪಂಚಕನ ಕುಸ್ತ್ರಿಸಿ ||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮಱಗೊಂಡು ಸಂದೀಶ | ಕಾಣದಂತೊಳಪುಗಿಸಿದಳು||
ತಾನದಲ್ಲವಳಂತೆ ಸೌರ್ದಳು ಪುರುಷನಿ | ಧಾನ ಶಂಭುವಿನ ಬೆಂಗಡೆಯು||
ನಾನಾಶಿಶ್ರೂಷೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ದಳು | ಮೇನಕಾತ್ಮಜೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ||೩೧||

ಗಂಡಲರ್ವಕ್ಕಿ ತಿಱುವಾಂತ[2] ಕುಸುಮಕೋ: ದಂಡವನೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಾಂತು||
ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನೆಯ್ದಿಲೆಗೋಲ ತಿರುಹುತ | ಕಂಡನು ಕುಳಿತಿರ್ದ ಶಿವನ ||
ಕಂಜ[3] ಬಾಂಧವಚಂದ್ರ ಶತಕೋಟಿ ತೇಜಃ|ಪುಂಜ ಶಾರ್ದೂಲಚರ್ಮದಲಿ||
ಸಂಜೋಗದೆ[4] ಕುಳಿತಿರ್ದ ತಪೋಗ್ರತೆ|ಗಂಜದೆ ಕಾಮ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||೩೨||

ಬಿಗಿದ ಪದ್ಮಾಸನ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದ ದೃಗು | ಯುಗಳ ಸಂಚಲಿಸದ ಚಿತ್ತ ||
ಬಗೆದೋಱುತಿಹ ರಾಮನಾಮವ ಜಾಪಿಪ | ಜಗದೇಕಯ್ಯನ ಕಾಮ ಕಂಡ ||
[ಭೂತನಾಥನು[5] ನೋಡದಿರಲತ್ತ ಪ್ರೀತಿನ | ಕೇತನ ಮದಮಹಾರಾಯ||
ಕಾತುರದಿಂದಿರ್ದುದು ಕಂಡನು ರತಿ| ಪ್ರೀತ ಮೂಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ]||೩೪||

ಯತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ವಾಚಿಪ | ಶ್ರುತಿಗಳ್ಗೆ ನಿರುಪಮನೆನಿಸಿ||
ಅತಿರೌದ್ರಾಕಾರವಡೆದಭವನ ಕಂಡು | ರತಿರಾಜ ಹವಣಿಸಿ ನಿಂದ ||೩೫||

ವಿಲಸಿತ ಕುಸುಮಕೋದಂಡಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದ ಕ್ರಮ್ಮಲರ್ವಕ್ಕಿವೆದೆಯ[6]
[ಜೇವೊಡೆದು[7] ||
ಗೆಲವಾಂತು ಕಿವಿವರೆದೆಗೆದೆಚ್ಚ ನೀಲೋ | ತ್ಪಲಬಾಣದಿಂದಲೀಶ್ವರನ ||೩೬||

ತಾಗಿದು ಮರ್ಮಸ್ಥಾನವ ಕಡಿದು ವಿ | ಭಾಗಿಸೆದ ಧೃಚಿತ್ತವಿಡಿದು ||
ಭೋಗಿಭೂಷಣ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿ | ಯೋಗಿ ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ ತೆಱದ||
ಧುಗುಧುಗು ಧಟಿಧಟಿಲೆಂದು ಲೋಚನದಿಂ|ದೊಗೆದ ದಳ್ಳುರಿ ಸುತ್ತಿ ಸ್ಮರನ
ಬಿಗಿದ ಬತ್ತಳಿಕೆ ಕರ್ವುವಿಲ್ಲು ಸಹಿತೆ ಸು | ಟ್ಟುಗಿದುದು ಉರಿ ನಭಸ್ತಳಕೆ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಜಿಂಕೆಯಹಾಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರವುಳ್ಳವಳೇ. 2. ಗಂಡು ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ; ಅಲರ್ವಕ್ಕಿ-ದುಂಬಿ. 3. ಕಮಲ. 4. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಯೋಗದಲ್ಲಿ. 5. ರುದ್ರ. 6. ಹೆದೆ, ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ. 7. ಟಂಕಾರಮಾಡಿ; ಜ್ಯೇ—ದ್ಭ. ಜ್ಯಾ

ಬಂದು ಬಿಲ್ಲೈದಲಗೋಲಿಸ[1]ಮೊನೆಯೊಳ್ಳೈ | ತಂದು ಮೂಜಗವ [ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ||
ಕಂದರ್ಪದೇಹ ಹರನ ಕಣ್ಣುರಿಯಿಂದ | ಬೆಂದುದು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ ||೪೦||
ಕರಗಸವೆತ್ತ ಕಂದಳಿ[2]ಯೆತ್ತ ಕಾಲಸಂ | ಹರನೆತ್ತ ಕಂದರ್ಪನೆತ್ತ ||
ತರವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವ ನೆಗಳ್ದಡೆ ಸುರ | ನರನಾಗಲೋಕ ಮೆಚ್ಚುವುದೇ ||
ಗಜವೆತ್ತ ಕಂಠೀರವವೆತ್ತ ರಜನಿಯ | ವ್ರಜವೆತ್ತ ಭಾಸ್ಕರನೆತ್ತ ||
ಭುಜಗಭೂಷಣನೆತ್ತ ಸ್ಮರನೆತ್ತ ಸೆಣಸಲ್ಕೆ | ತ್ರಿಜಗದೊಳಾರು ಮೆಚ್ಚುವರು
ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಸತ್ವವ ತಾನರಿಯದೆ | ಭುಜಬಲವಿಕ್ರಮರೊಡನೆ ||
ಗಜಬಜದಿಂದೆ ಕಾದಿದೊಡೆಯುಂತಹುದು ಪಂ | ಕಜಲೋಚನೆ ಚಿತ್ತೈಸು ||೪೩||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೧೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ಪ್ರಲಾಪ :—

ವೇದಶ್ರುತಿಯು ಬಾಯ ಬೀಯಗ ತರ್ಕವಿ | ಚ್ಛೇದ ಸಜ್ಜನಸಮಾಧಿಗಳ ||
ಭೇದಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಪೇಳ್ಗತೆಯ ||೧||
ಕುವಲಯದಳನೇತ್ರೆ ಕೇಳು ಕೇವಲ ವೈ | ಷ್ಣವರಾಯರುಗಳೆರ್ದೆಸೆಯ ||
ಪವನ ಬಂದೆಱಗೆ ಸನ್ಮತಿವೆತ್ತು ಪೇಳುವೆ | ಶ್ರವಣಕಾನಂದವೆಂದೆನಿಸಿ ||೨||
ಕಂದರ್ಪನ ದೇಹ ಹತವಾಗೆ ಮರುತ, ಸು | ಗಂಧವಾಸನೆಯ ಕಂಡಱಿದು ||
ಸಂದುದು[3]ನಿಶ್ಚಯವಹುದೆಂದು ರತಿ ದುಃಖ | ದಿಂದೆ ಪ್ರಳಾಪಿಸುತಿರಲು, ||೩||
ರಾಜಶೇಖರನುರಿಗಣ್ಣಿಂದ ಸ್ಮರಗೆ ಪ | ರಾಜಯವಾಯ್ತೆಂದು ರತಿಗೆ ||
ಮಾಜದೆ ಪೇಳಲಾಕ್ಷಣ ಬಂದಳು ಸ | ರೋಜಾಕ್ಷಿ ಶಿವನಿದ್ದ ಬಳಿಗೆ ||೪||
ಬಂದ ಮಾತ್ರದಿ ನೋಡಿ ಕಂಡಳು ರುದ್ರನ ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ಬಿಸಿವಡೆದ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಐದಲಗೋಲು=ಅರವಿಂದ, ಅಶೋಕ, ಚೂತ, ನವಮಲ್ಲಿಕೆ, ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳೆಂಬ ಐದು ಬಾಣಗಳು. 2. ಬಾಳೆಯಮರ. 3. ಧಾ. ಸಲ್—ಮರಣೇ.

ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ಭಸ್ಮದಿ ತನ್ನ ವದನಾರ | ವಿಂದವ ಚಾಚಿದಳೞುತ ‖೫‖
ಬಿಸರುಹದಳನೇತ್ರೆಯು ಕಣ್ಣ ನೀರಿಂದ | ಕೇಸಱಾದುದೊಡಲ ತಾಪದಲಿ‖
ರಸವಱಿತೊ[1]ಡನೆ ಭಸ್ಮೀಕೃತವಾಯ್ತು ಬ | ಣ್ಣಿಸ ಬಲ್ಲರಾರು ದುಕ್ಕವನು‖
ಗಿಳಿದೇಜಿಗಳೆಲ್ಲಿ ಕರ್ವಿಲ್ಲ ಮೊರೆವ ಬಾ | ಲಳಿವೆದೆ ಪೂಗೋಲ್ಗಳೆಲ್ಲಿ‖
ತಳಿರ ಖಂಡೆಯ[2]ವಿಮಾನಧ್ವಜವೆಲ್ಲಿ ತೋಱೆಂದು|ಕಲೆಗುಂದಿ ಹಲುಬಿದಳೞುತ‖
ವೀರಚೆಮ್ಮರಿಯ ಪೆರ್ದುಱುಬೆಲ್ಲಿ ಪೊಱೆ[3]ಯಂತೆ|ರಾರಾಜಿಪ ನೊಸಲೆಲ್ಲಿ‖
ಧೀರರ ಸಿಂಗಾಡಿಯ ಪೋಲ್ವ ಪುರ್ಬೆಲ್ಲಿ | ತೋಱೆಂದು ಹಲುಬಿದಳೞುತ‖
ಸಕಲಗುಣಾಢ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಪತಾಕೆಯೊಳಹ| ಮಕರಾಯತನೇತ್ರವೆಲ್ಲಿ‖
ವಿಕಸಿತತಿಲಪುಷ್ಪದಂತೆ ರಂಜಿಸುವ ನಾ | ಸಿಕವೆಲ್ಲಿ ತೋಱೆಂದಳೞುತ ‖೯
ವರ್ಣಾಧಿಕ ಶ್ರೀಕಾರಂಗಳಂತಿರ್ಪ | ಕರ್ಣಂಗಳೆಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ‖
ಸ್ವರ್ಣದರ್ಪಣವನೇೞಿಪ ಕದಪುಗಳೆಲ್ಲಿ | ಮನ್ಮಥ ತೋಱೆಂದಳೞುತ‖
ಹೊದರಾಂತ ಕೊನೆಮೀಸೆಯೆಲ್ಲಿ ಪವಳವ ಪೋ|ಲ್ವಧರವದೆಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ‖
ವದನದೊಳಮಳರತ್ನಗಳಂತೆ ರಾಜಿಪ | ರದನವ[4] ತೋಱೆಂದಳೞುತ ‖೧೧‖
ಅಂದವಡೆದ ಮಿಸುನಿ[5]ಯಶಂಖದಂತಿರ್ಪ | ಕಂಧರದೆ ಮೂಱೆಱೆಯಲಿ‖
ಸೌಂದರತೆಯನಾಂತ ಭುಜಯುಗಳವ ತೋ|ಱೆಂದು ಹಲುಬಿದಳಂದೆಡೆವಿಡದೆ‖
ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳನೊಳಕೊಂಡು ರಾಜಿಪ|ಮೆಲ್ಲೆದೆಗುಱುಹೆಲ್ಲಿ ತೋಱು‖
ಸಲ್ಲಲಿತಮಳ ತಳೋದರ ಸುೞಿನಾಭಿ | ಯೆಲ್ಲವ ತೋಱೆಂದಳೞುತ‖
ಅಪ್ಪುವ ನಳಿತೋಳ್ಗಳೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತುಚದ ಮೇ|ಲೊಪ್ಪುವ ಸಿರಿಗೆಯ್ಗಳೆಲ್ಲಿ‖
ಬೆಳ್ಪುವಡೆದ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳ ತೋಱೆಂದು|ನೆಪ್ಪಿನೊಳ್ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳು‖
ಎಳವರೆಯದ[6]ಸಿಂಹಮಧ್ಯದಂತೊಪ್ಪುವ|ಸೆಳೆನಡುವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯ್ತು‖
ಪೊಳೆಯುವ ಪೊಂಬಾೞಿದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತೆಂದು | ಹಲುಬಿದಳೞುತಾ
[ಯತಾಕ್ಷಿ ‖೧೫‖
ತುಱುಗಿದ ಬಾಣತೂಣೀರ[7]ದಂತೊಪ್ಪುವ | ಕಿಱುದೊಡೆಯುಗಳವದೆಲ್ಲಿ‖
ಮಿಱುಗುವಚರಣಾಂಗುಲಿಯೆಲ್ಲಿ ತೋಱೆಂದು|ಮಱುಗಿದಳಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ‖
ಪಾತಕ ಹರನೊಳು ಸೆಣಸಬೇಡೆನಲಾಗಿ|ಮಾತಾಡಲೊಲ್ಲದ ಮುನಿಸೋ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ರಸವು ಬತ್ತಿಹೋಗಿ. 2. ಖಡ್ಗ, ಕತ್ತಿ. 3. ಚಂದ್ರ. 4. ಹಲ್ಲನ್ನು. 5. ಚಿನ್ನ. 6. ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ. 7. ಬತ್ತಳಿಕೆ.

ನಾ ತಾಳಬಲ್ಲೆನೆ ವಿರಹವನೆಂದಾಕೆ | ಭೂತಳದೊಳು ಹೊರೞ್ದಳು ‖೧೭‖
[ಓಪನೆ ಸಕಲಕಲಾಪನೆ ಸತ್ಕುಲ | ದೀಪನೆ ಲಲಿತಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷು[1] ‖
ಚಾಪನೆ ಮೋಹನರೂಪನೆ ನಿನ್ನ ಬಿ|ಟ್ಟೀಪರಿಯಲಿ ಬಾೞ್ವ ಜೀಯ[2] ‖೧೮
ಹಂತಿಯೂಟದ ಚಂದ್ರಮನೆಲ್ಲಿ ಪರಮೋ |ಕಾಂತದಲಿಹ ಮಂದಮರುತ‖
ಇಂತಾಗಲಪ್ಪುದೆ ! ನಿನ್ನನೊರ್ವನ ಕಾ | ಲಾಂತಕಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು] ‖೧೯‖
ಬೋಧಿಸಿ ಪೇೞ್ದೊಡೆನ್ನಯ ಮಾತ ವಿಷವೆಂದಾ|ಸ್ವಾದಿಸಲೊಲ್ಲದೆ [ಬಿಸುಟು ‖
ವಾದಿಗಳಾಚಾರಿಯನಾಗಿ ಹರನೊಳು | ಕಾದಿ ಬೂದಿಯನೆಯ್ದಿದೆಯಾ‖೨೦‖
ಹುತವಹನೆಡೆಯೊಳು ಹುದುಗಿರ್ದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ|ಹಿತವಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಬಂದಂತೆ‖
ಚಿತಭಸ್ಮಲಿಪ್ತ ದೇಹವಿರ್ದುದು ಪೂ | ರಿತಹೇಮಕುಂಡಲದಂತೆ ‖೨೧‖
ಹೊಳೆವ ಹೊಂಬೊಗರಿಗೆ ಬೆವಟಕ್ಕಿ ಕೈಯಾರ|ಬೆಳಗಿದೊಡೊಪ್ಪುವೆತ್ತ
ಅೞಲುವ ರತಿಯುರಸ್ಥಳದೆ ಭಸ್ಮಾಂಕಿತ|ಕಳಸಕುಚಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು‖೨೨‖
ಮಱಿದುಂಬಿ ಕಮ್ಮಲದರ್ಗಳೆಯೊಳ್ ಬಿದ್ದಿದ್ದು | ಗಱಿ ಬೆಳರ್ವ [ಣ್ಣವಾದಂತೆ ‖
ತುಱುಬೊಂದಾಕಾರವಱಿಮ ಭಸ್ಮಾಂಕಿತ ! ನೀಱ್ಗುರುಳ್ ಮೊಗವ [ಮುಚ್ಚಿದುವು ‖೨೩‖
ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಮೊಲೆ ಮುಡಿ ತೆರೆದಿಹ | ಲೆಕ್ಕವನಱಿಯದಾಯತನ ‖
ದುಕ್ಕವಿನ್ನೆಂತುಟೊ ನೋೞ್ಪರ ಕಣ್ಣ ನೀ|ರೊಕ್ಕುದದೇನ ಪೇೞುವೆನು ‖
ಅಱಿದವರೞುತಿರ್ದರು ರತಿಕಾಂತನ | ಹಱಿವಳಿಸುವ ಪ್ರಳಾಪದಲಿ ‖
ಬೞಿಕ ಕಂಡೀಶ್ವರಿ ಗಂಧೋದಕದಿಂದೆ| ತೊಳೆದಳು ರತಿಯ ನುಣ್ಮೊಗವ‖
ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗ ಮುಚ್ಚಿದಳು ಬಲ್ಮೊಲೆಗೆ ಪಿ|ನ್ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ತುಱು [ಬಸಿಕ್ಕಿದಳು ‖
ಹತ್ತಿದ ಮೆಯ್ಯುದ್ಧಳ ಕೊಡಹಿ ಕರವ ಹಿಡಿ|ದೆತ್ತಿದಳಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ‖೨೪
ಬಂದೊಂದ ಹಱಿವಿಸಲೇಕೆ ನಿನ್ನಾಳ್ದನ | ಕೊಂದ ಮದೀಯವಲ್ಲಭನ ‖
ಸಂದರುಶನವ ಮಾಡೇಱೆಂದು ಚರಣಾರ | ವಿಂದಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದಳು ‖
ಲೋಲಲೋಚನೆ ಕಣ್ಣನೀರಿಂದೆ ಪಾದಪ್ರ|ಕ್ಷಾಲನೆಗೆಯ್ದಂಘ್ರಿಯುಗವ‖

ಕ. ಪ. ಆ–1. ಪಟಾಪಟಿಯ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಿಂದ ಮನೋಹರನಾದವನೇ. 2. ಸ್ವಾಮಿ.

ನೀಲೋತ್ಪಲದಿಂದೆ ಪೂಜೆಯ ವಿರಚಿಸಿ|ದಾಲತಾಂಗಿಯು ಕಂಡ ಹರನು ||
ನುಡಿಸಿದ ಮಗಳೆ ನಿನ್ನಾಳ್ದನೆನ್ನಯು ತಪ | ಗೆಡಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ ||
ಕಿಡಿ ಸುರಿವಕ್ಷಿಯಿಂದುರುಪಿದೆ ನೀದುಕ್ಕ | ಪಡಬೇಡೆವೆಂದು ಪೇಳಿದನು ||
ಸಿರಿಕರಯುಗಳದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪರಮತಾ|ತ್ಪರಿಯದೆವೊಗವನಿಟ್ಟಸಲು ||
ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದೆ ಬಿನ್ನಹಗೆಯ್ದಳು | ಕರಿಚರ್ಮಾಂಬರ[1]ನೊಡನೆ ||
ಬಂದಪರಾಧವ ಕಾಯರೆ ಕರುಣಾ|ಸಿಂಧುಗಳಾಗಿಯಿರ್ದವರು ||
ನೊಂದು ಸೈರಣೆಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ ಕೇಳೀಶ್ವರ | ಕಂದರ್ಪನನೆಂತುಮುರಿದೆ ||
ಕೊಲ್ಲಲುದ್ಯೋಗಿಸಲಪ್ಪುದೆ ರಸದಾಳ | ವಿಲ್ಲ[2]ನಂತವರುಗಳಹರೆ ||
ಬಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣುಗಂಡುಗಳನೊಂದಾಗಿಸ | ಬಲ್ಲಭಾವಜ್ಞರ ತೋರು ||೩೩||
ಪಾಪಕ್ಷಯಕೆಂದು ಗಂಗೆಯೊಳ್ಮಿಂದರೆ | ಪಾಪಿಯ ಮೊಸಳೆತಿಂದಂತೆ ||
ತಾಪಸ್ಥ ಸುರರಿಂಗೆ ಹಿತಗೈಯ ಬಂದ ಪ್ರಾ|ಣೋಪನನುರಿಹಿಂದೆ ನೀನು||೩೪||
ನಾರಾಯಣನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ತ್ರಿದಶೋಪ|ಕಾರಕ್ಕೆಸ್ಮರ ತನ್ನನೆಚ್ಚು ||
ಬಾರದ ಬಟ್ಟೆಯ ಬಳಿವಿಡಿದನ[3]ಬಿಟ್ಟು | ನೀರದಿ ಬಾಳೆಂದು ನುಡಿದ ||
ಪದಿನಾಲ್ಕುಜಗದ ಜನಂಗಳು ಕರುಣಾ | ನಿಧಿಯೆಂದು ನಿನ್ನಕೀರ್ತಿಪರು||
ಕುದಿಗಣ್ಣೊ[4]ಳೆನ್ನಾಳ್ದನ ಸುಟ್ಟನನಗೊಂದು|ಬದುಕಿನ ತೆಱನ ಪೇಳ್ದಪಿರೇ||
ಸರ್ವರೊಳಗೆ ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗಿರ್ದ ನ್ಯೈ | ಧನ್ಯವನಾಂತು ಬಾಳುವೆನೆ||
ಗರ್ವದ ನುಡಿಯಲ್ಲ ತನಗೆ ತನ್ನಾಳ್ದನ | ತರ್ವಾಯ ಮಾಡೆಂದಳಬುತ ||
ಕೊಂಡವ ತೋಡಿಸಬೇಡ ಶುಷ್ಕವ[5]ಸುಟ್ಟು| ಕೆಂಡವ ಮಾಡಿಸಬೇಡ ||
ಚಂಡೇಂದುಶೇಖರ ಕಣ್ಗಿಚ್ಚಿನಿಂದೆನ್ನ | ಗಂಡನಸುರುಹಿದಂತುರುಹು ||೩೫||
ಎಂದೆನಲಾಕ್ಷಣ ಪೇಳ್ದಳು ಗಿರಿರಾಜ | ನಂದನೆ ತನ್ನಾಳ್ದನೆಡೆಯ ||
ಕಂದರ್ಪನರ್ಧಾಂಗಿಯ ಮೇಲೆ ಮೈದವ್ಯ|ಪೊಂದದೆಲೋಲ್ ಮಾಡೆಂದಳೊಲಿದು||
(ಜಡೆದಕುಟ್ಮಲಕುಚಾನ್ವಿತೆಯ ಕಂಬನಿಗಳ | ತೊಡೆದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ
[ಬೋಳೈಸಿ||
ಮೃಡನು ತಾತ್ಪರಿಯದಿ ಕಾಮನರ್ಧಾಂಗಿಯ | ನೊಡಬಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದಿ||)

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಆನೆಯ ತೊಗಲನ್ನು ಉಟ್ಟಿರುವನು—ಯಾರು ? 2. ರಸದಾಳಿಯ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲುಳ್ಳ ಮನ್ಮಥ. 3. ಸತ್ತುಹೊದವನು. 4. ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುಪ ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ. 5. ಸೌದೆ.

ನಿನಗೆ ವೈಧವ್ಯಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ ಮನದೊಳು|ನೆನೆದೊಡೆ ಬರ್ಪ ನಿನ್ನಾಳ್ದ ||
ಮನಸಿಜ[1]ನೆನಿಸಿ ಜೀವಿಪನೆಂದು ಮುತ್ತೈದೆ|ತನವಿತ್ತನೀಶ್ವರ ರತಿಗೆ ||೪೦||
ಆಡಿದ ಶಿವನ ವಾಕ್ಯವ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು | ನೋಡಿಳಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||
ಗಾಡಿಕಾರನ[2]ಕಂಡು ಘನಪರಿತೋಷವ | ಮಾಡಿದಳಂತರಂಗದಲಿ ||೪೧||
ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತ ನಿಮ್ಮ ವರವಾಕ್ಯ | ತಪ್ಪದಿಂದೆನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ||
ಪುಷ್ಪಬಾಣನ ಕಂಡೆನಿನ್ನೊಂದು ಬಿನ್ನಹ|ದರ್ಪಕವೈರಿ ಚಿತ್ತೈಸು ||೪೨||
ಸಿತಗಿರಿಯಂತಿದೆ ಮದ್ವಲ್ಲಭನಂಗ | ಜಿತಭಸ್ಮಗೆಯ್ಯಬೇಕೆನಲು ||
ಕೃತಪುಣ್ಯನಾಗಲೆಂದಭವ ತನ್ನೊಡಲ್ಗೆ ಧೂ|ಳಿತವಮಾಡಲುಕಂಡಳಬಲೆ||೪೩
ಆದುದು ಕಾಮಗಿಂದತಿಶಯಪುಣ್ಯವು | ಮಾದೇವ ಕೇಳೆನ್ನ ಪುರಿಗೆ ||
ಹೋದಪೆ ಕಳುಹ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದು ರತಿ|ಪಾದಕೆ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ||
ನಾಗಕಂಕಣ ಕರಯುಗದಿಂದೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಪೂಗೋಲನರ್ಧಾಂಗಿಗಾಗ ||
ರಾಗದಿ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಿತ್ತು ಕರುಣದಿ|ಪೋಗೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡಲೊಡನೆ ||
ಕುಳಿರುವೆಟ್ಟನ[3]ಕುವರಿಯುಶ್ರೀಪದಯುಗ | ನಳಿನಸುಗಂಧವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||
ಅಳಿ [4]ಬಂದೆಱಗುವಂತೆಱಗಲ್ಕೆ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ | ತಿಳುಹಿದಳವಳ ದುಕ್ಕವನು||೪೬||
ಚಂದನಗಂಧಿ ನಿನ್ನಾಳ್ದ ಚಿತ್ತಜನಾದ|ನೆಂದಳವೞಿಯದಿರವ್ವಾ ||
ಕಂದರ್ಪ ಕೃಷ್ಣನಾತ್ಮಜನಾಗಿ ಪುನರಪಿ | ಬಂದಪನಾಂತು ವಿಗ್ರಹವ[5]||೪೭||
ಮಗಳೆ ನೀನಾತನ ಕೈವಿಡಿದೆಂದಿನ | ಬಗೆಯ ಸುಖಂಗಳನಾಂತು ||
ಮಿಗೆ ಜೀವಿಸುತಿರೆಂದುಡುಗೊಱೆಗಳನಿತ್ತು|ನಗರಾಜಸುತೆ ಕಳುಹಿದಳು||೪೮
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ[6]ನರಸಿಯು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ರತಿದೇವಿ | ದುಕ್ಕದಿಂದಾಯಾಸ
[ಗೊಳುತೆ ||
ಅಕ್ಕರಿಗನ[7]ನೇಱಿಕೊಂಡು ತೀವ್ರದಿ ಬಂದು|ಪೊಕ್ಕಳು ಕುಸುಮಾವತಿಯ ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕಲೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ನೆನಸಿಕೊಂಡಾಗ ಹುಟ್ಟುವನು.
2. ಸುಂದರನ. 3. ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ. 4. ದುಂಬಿ. 5. ಶರೀರವನ್ನು.
6. ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು-ಯಾರು? 7. ಗಿಳಿಯನ್ನು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯು ಶಂಬರಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದುದು:—

ಅಂಭೋರುಹನಾಭನ ಪಾದಪದ್ಮರೋ|ಲಂಬ[1]ಕೇಳೆನ್ನಯ ಕಿವಿಗೆ ‖
ಸಂಭ್ರಮವಡೆದ ನಾನಾಶಬ್ದನಿಚಯವಿ| ದೆಂಬಂತೆ ಪೇಳು ಮೇಲ್ಗತೆಯ ‖೧‖
ಬಾಳೆ ಮಂದಾಗ್ನಿ ಬಕ್ಕಯೊಳುಂಟು ಮಿಶ್ರಿತ|ವೀಳೆಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟವೆರೆದಿಹುದು ‖
ಕಾಳಂಗ ಹರಿಕಥಾಮೃತಪಂಚಧಾರೆ ಸ|ಮ್ಮೇಳವಾಗಿಹುದೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ(?) ‖
ರಾಜಮಂದಿರದೊಳು ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳುಸ|ರೋಜಾಕ್ಷಿ ತನ್ನವಲ್ಲಭನ ‖
ತೇಜೋಮಯಚಿತ್ರಪಟವ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪಿ|ನೈಜವೆಂದೊಡಬಡಿಸಿದಳು ‖೩‖
ಇನಿಯ ಕೇಳಲವ್ರೊ ನಾ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೆಂಬು|ದಿನಿತಿಲ್ಲವೆಂದಿನಂತೆನ್ನ ‖
ಸ್ತನವ ಪಿಡಿದು ಮುಂಡಾಡಿ ಮುದ್ದಿಸಲೊಲ್ಲ|ದಿನಿಪರಿಯನು ಪೇಳು ಜೀಯ ‖
ವಚನಂಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಣಲೆನ್ನಯ | ಕುಚವಿನ್ಯಸ್ತ ಹಸ್ತದಲಿ ‖
ಕಚಚುಬುಕಾ[2]ಗ್ರವ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸ|ಸಚಳತ್ವ ಮೆಯ್ಗುಬ್ಬಿಗಿದುದೇ ‖
ಕೋಪವುಂಟಾದೊಡಾಜ್ಞಾಪಿಸುಕಮನೀಯ|ರೂಪನೀಕಣ್ದೆರೆದೆನ್ನ ‖
ಆಪಾದಮಸ್ತಕಪರ್ಯಂತ ನೋಟ್ಪುದೆಂ|ದೋಪಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ‖೬‖
ನೋಡದೆ ನುಡಿಸದಿರ್ದೊಡೆ ಮಾಣುಸಂಜ್ಞೆಯ|ಮಾಡರೆ ಮನವೇದನೆರು[3] ‖
ಕಾಡಲುಚಿತವಲ್ಲ ಕರುಣದಿಂದೆನ್ನೆರ್ದೆ|ಗೂಡ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದಳಬಲೆ ‖೭‖
ಎಡದೆಡೆವೆರಲ ಸೆಳ್ಳುಗುರಿಂದೆ ಕಂಬನಿ| ಗಡಣವ ಮೊಗೆದು ಸಿಂಪಿಸುತ ‖
ಸಡಗರವಾಂತನ ಚಿತ್ರಪಟದ ಪಾದ | ಜಡಜಕ್ಕೆ[4]ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ‖೮‖
ಇನಿವಿಲ್ಲನ ಚಿತ್ರಪಟವಿದು ನಿರ್ಜೀವ|ದನಿದೋಱಲಱಿಯದೆಂದೆನುತ ‖
ಮುನಿ[5]ದಟಿಲುವ ರತಿದೇವಿಯ ಕಂಬನಿ|ಯನು ತೊಡೆದರು ಕೆಳದಿಯರು ‖೯‖
ಚಂದನಸೌರಭ್ಯದೇಹಿಯ ವದನಾರ|ವಿಂದಕೆ ಪನಿನೀರ ನಾದಿ[6] ‖
ಹಿಂದಣ ದುಕ್ಕವ ಬಿಸುಡೆಂದು ಮಾಣ್ದರೆ|ಕಂದರ್ಪನಿರವ ನೋಡಿದಳು ‖೧೦‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಭ್ರಮರ. 2. ಗಲ್ಲ. 3. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದವರು.
4. ಕಮಲಕ್ಕೆ. 5. ಮತ್ಸರದಿಂದ. 6. ತೊಡೆದು.

ನಿಡಿದೋಳು ಹಸ್ತಾಂಬುಜವಿರ್ದು ಮತ್ಕುಚ|ವಿಡಿದಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೀಪರಿಯ‖
ಬಿಡಿಬೀಸಿ ಬಿಟ್ಟನೆಂತು ಸೈರಿಪೆನೆಂದು | ಮಿಡುಕಿದಳಾತ್ಮವಲ್ಲಭಗೆ ‖೧೧‖

ವಾಚಾಳ ಮೌನವದೇಕೆಹೇೞಲೆ ಹಿಮ|ರೋಚಿಮಸ್ತಕ[1]ನೊಳುಸೋಸಿ‖
ನಾಚಿದೆನೆನಬೇಡ ಗೆಲವು ಸಂಭವಿಸಿದೆ | ಯೋಚಿಸಿಕೋ ನಿನ್ನ ನೀನೆ ‖೧೨‖

ಜ್ವಾಲಾಂಬಕನ ತಪೋಭ್ರಷ್ಟನ ಮಾಡಿ|ದೋಲೆಯ ಕಾಣನದಾರು ‖
ಮೂಲೋಕವಿಜಯ ಮೂಮಡಿವೀರ ಕಮ್ರಲ|ಗೋಲನಲ್ಲ ಮೆಪೇಳುಬೇಯ‖

ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸುವ ಲೋಚನಯುಗಳಕ್ಕೆ | ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ ಱೆಪ್ಪೆ [ಮುಚ್ಚಿದುವೇ ‖
ಧಗೆ[2]ವಡೆದೊಡಲೊಳು ಸ್ಫೋಟಕ[3]ವೆದ್ದು ನಾಲಗೆ ನುಡಿಗೆಟ್ಟುವೆ ಜೀಯ‖

ಸುಟಿವೆತ್ತು ಕಿಡಿಗಣ್ಣನೊಳು ಕಾದಿದುಷ್ಣ ಸಂ|ಘಟಿಸಿದ ತನುತಾಪಬಹಳ‖
ಕುಟಿಲವರ್ಜಿತಚಂದ್ರಗೆಣೆಯಪ್ಪ[4]ತನ್ನಚೆಂ|ದುಟಿಯಪೀರ್ದಡೆಶೈತ್ಯವಹುದು‖

ಕುಂಭಿನಿ[5]ಗತಿಜಾಣೆ ಕೇಳವ್ವ ಪಠಚಿತ್ರ | ಚುಂಬಿಸಲಱಿಯದೆಂದೆನುತೆ ‖
ತುಂಬಿಗುರುಳ ತುಱುಬಿಕ್ಕಿದಾದಿಯರು ನಿ|ತಂಬಿನಿಯೊಡನೆ ಪೇೞ್ದರು‖೧೬‖

ಬಱಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಚಿತ್ರವ ಕಂಡು | ಮಱುಗಿ ಮಾಡು [ವುದೇನು ಮಗಳೇ ‖
ತುಱುಗೆವೆಕಣ್ಬನಿಗಳನೋಸರಿಸದೆ | ಬಱಿದಿಹುದೇನವ್ವ ತಾಯೇ ‖೧೭‖

ವಾರಿಜಗಂಧಿ ನಿನ್ನಯ ಕಾಂತ ತಿರುಗದ| ದಾರಿಯು[6] ಹೋದಾತ ಬಹನೆ ‖
ಯಾರಿಯಮಾಡದೆ[7] ಮನೆವಾರತೆಯ ವಿಚಾರಿಪುದೆಂದರಾಳಿಯರು ‖೧೮‖

ಬಗತನ[8]ಬಿಟ್ಟು ಹೋಹಾಗ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪ | ಮೊಗೆದಿಕ್ಕಿದವರಾರುಂಟು‖
ಜಗದೇಕಜಾಣನ ಕಾಣದರಣ್ಯವ | ಹೊಗಬೇಕು ತಾನೆಂದಳಳುತ ‖೧೯‖

ಕರ್ತು ನಾನಾದಡೆ ಸ್ಮರಗೇಹದೊಳಗಿರ್ದ|ಮುತ್ತುರತ್ನವನೊಯ್ಯುವದಿಲ್ಲ‖
ಸತ್ತೆಡೆಯಾಡುವ ಸಡೆವೇಣನೊಲು ಕೈ|ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ ತೆರಳದೆನು ‖೨೦‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಶಿವ. 2. ಉರಿ, ಶಾಖ. 3. ಹೊಪ್ಪಳೆ. 4. ಸದೃಶವಾದ. 5. ಭೂಮಿ. 6. ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದನು ಹಿಂದಿರಿಗಿ ಬಾರನೋ ಅಂಥ ದಾರಿ, ಯಮಲೋಕದ ದಾರಿ. 7. ಭ್ರಮಿಸದೆ; ಯಾರಿ = ತಿರುಗುವ ಬುಗರಿ. 8. ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಆಳಿಯ[1]ಗಾ*ತ್ಮಧಾತ್ರಿಯರಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ| ಹೇಳಿ ಮಂದಿರವನಪ್ಪೈಸಿ||
ತಾಳದ ವಿರಹಸಂತಾಪದಿ ಪೊಱಮಟ್ಟ|ಳಱಿಗದಬಲೆಯರೊಡನೆ ||೧||

ಅಬ್ಬರಿಸುತ ಬರ್ಪ ಹೆಂಗಳ ಬೀಱಿಕ್ಕಿಂ|ಡೊಬ್ಬಳು ಕೆಳದಿಯ ಕೂಡಿ||
ನಿಬ್ಬರದಲಿ[2]ಕಾಮನರ್ಧಾಂಗಿ ನಡೆದಳು | ಹೆಬ್ಬನವನು ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ||೨||

ಮಾಮರದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಱುಗಿರ್ದ ಗಿಳಿವಿಂಡು | ರೋಮಾಳಿ(?)ಕಲಕಂಠ [ನಿಚಯ ||
ಕೋಮಲರೋಲಂಬಗಳರ ನಿರ್ಮಾಳ್ದನ | ಕಾಮನ ತೋಱಿಂದಳಿತ ||
ಹೂವಿನ ಬನದಲಿ ಹೊಗವಿಟ್ಟು[3]ತನಿರರಸ | ತೀವಿದ ಪಣ್ಗಳ ತಿನಿಸಿ ||
ಓವಿದ ಕರ್ತನ ತೋಱಿಂದು ವರರತಿ|ದೇವಿ ದುಕ್ಕದಿ ಹಲುಬಿದಳು ||೩||

ಗಜ ರಥ ತುರಗ ಪಾದಪ ಚಾತುರ್ಬಲ|ನಿಜವಿಳಾಸಲಱಿಯದಂತಿರ್ದ||
ಭುಜಗಭೂಷಣನ ಕಣ್ಗಿಚ್ಚಿಂಗೆ ಮಕರಧ್ವಜ ದೇಹವ ಸಾರ್ಚ ಬಹುದೇ ||
ತಡೆಯದೆ ತಳತಂತ್ರ[4]ನುಗ್ಗದೊಡ್ಡೆ[5] ಕಟ್ಟಿ|ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು|
ಒಡೆಯನನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೀವೀ ಬನ|ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರ ಬಹುದೇ||೪||

ಭೂತಳದೊಳಗುಳ್ಳ ನೀತಿ ತಪ್ಪುವುದೆ ಸ|ತ್ತಾತನ ಬಾಯೊಳ್ ಮಣ್ಣು ||
ಚಾತುರ್ಬಲವಿದ್ದು ನೀ ಪೋದೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತ| ನಾಥ ಹಾಯೆಂದೞಲಿದಳು||೫||

ತಳಿರ ತೊಂಗಲ ತೂಗುವಣೆ[6]ಯಲ್ಲಿ ಖೇಡಾ | ಕುಳಿಯ(?)ಸರೋಜವ [ಧ್ಯದಲಿ ||
ಸುೞಿದಾಡುವ ಮಂದಮರುತ ಮತ್ಕಾಂತನ | ಬೞಿಗೆನ್ನ ಸಾರ್ಚೆಂದಳಿತ||
ಪೇೞಲುದ್ಯೋಗಿಸಬಾರದೆ ರಾಜವ|ರಾಳ ಬೊಮ್ಮಗೆ ಪೇೞ್ ತನ್ನ ||
ತೋಳೊಳಪ್ಪುವನ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕುಡಬೇಕೆಂದು| ಭಾಳವನಡಿಗೆ ಸಾರ್ಚಿದಳು||

ಕುಜದ ವೃತ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟಳು ಕೋಕಪಕ್ಷಿಗೆ | ಕಚದ ಭಾರವ [ಕೊಟ್ಟು ನವಿಲ್ಗೆ ||
ವಚನಸುಸ್ವರ ತನಗೇಕೆಂದು ಶುಕಪಿಕ | ನಿಚಯಕ್ಕೆ ಹಂಚಿ ಹಾಯ್ಕಿದಳು||
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ನಾನಾವೃಕ್ಷದೆಡೆಯ ಪ್ಲ|ವಂಗ[7]ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
ಅಂಗಜಾತನ ಕಂಡರೆ ತೋಱಿಸೆಂದಾಗ | ಭೃಂಗ ಕುಂತಳೆ ಹಲುಬಿದಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ. 2. "ಒಚ್ಚತವಿಲ್ಲೆಂಬುದರ್ಥ" ಚತು. ನಿ.
3. ನುಗ್ಗಿಸಿ. 4. ಸೇನೆ. 5. ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದರೆ.
6. ತೂಗುಮಂಚ. 7. ಕಪಿ.

ಮುಂತಣ ವಿಪಿನಾಂತರದಲ್ಲಿ ವೀರ|ವಸಂತ ಪಾದಪನಿಚಯವನು ॥
ಸಂತಸಗೊನರಿಸುತಿರುತಿರೆ ರತಿ ತನ್ನ|ಕಾಂತನ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳು ॥೩೨॥

ಪಿಡಿವ ಪೂಸರಳುಗಳವೆ ನಿನ್ನ ಪರಮ ಸಂ|ಗಡಿಗ ಚೈತ್ರನ ಕಾಣಲಿವಕೋ
ನುಡಿವ ಪಿಕಾಳಿಗಳವೆ ತಳತಳಿಸುವ | ನಿಡಿಗಣ್ಣ ನಿಲ್ಲೆಂದಳಳುತ ॥೩೩॥

ಹಿಂಡಿನಗಲಿದ ಹುಲ್ಲೆಯು ನಸೆ[1]ಯೊಳಗಿಪ್ಪ | ಗಂಡೇಣ[2] ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನ॥
ಕಂಡುದುಂಟಾದಡೆ ತೋಱು ತೋಱೆನುತಲಿ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಿದಳು॥

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನಿಂದಿಹ | ಜಲ್ಲಿಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳಿರಾ ॥
ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನ ಕಂಡರೆ ತೋಱೆಂದು | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಳು ದೈನ್ಯದಲಿ ॥೩೫॥

ನೆಲನಾಕಾಶ ದಿಕ್ಕಂಟು ಷೋಡಶಕೋಣ[3] | ಜಲಗಿರಿ ನಳಿನಂಗಳಿರಾ ॥
ಅಲರಂಬನ ಕಂಡರೆ ತೋಱಿಸೆಂದು ವ್ಯಾ|ಕುಲದಿಂದೆ ಹಲುಬಿದಳಬಲೆ॥೩೬॥

ಸ್ತನಜಘನವ ಪೊತ್ತ ಪದಯುಗಳಕ್ಕಲೋ|ಚನತಪ್ತ ಜಲವ ಸಿಂಪಿಸುತ॥
ಘನಪರಿತಾಪದೆ ರತಿದೇವಿ ಬಂದಳು | ವನದೆಱೆಯನ ನೋಡಿಕೊಳುತ ॥

ಚರಣಾಂಗುಳಿಯೆಡಹಿದಡಾತಾವಿಲಿ | ಹರನಡಿ ಸಲಹಲೆಂದೆನುತ ॥
ತರಹರದಲಿ ಬಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ಶಂಬರಾ|ಸುರನ ಪಟ್ಟಣವನೀಕ್ಷಿಸುತ॥೩೮॥

ತಪನನುಷ್ಣತೆಯಿಂದೆ ತನುಲತೆ ಬೆಂಡಾಗಿ|ಲಪನಾಂಭೋರುಹ[4]ಕೊಱಗಿ॥
ಅಪರಾಹ್ಣಕಾಲದಿ ರತಿ ಶಂಬರಾಸುರ|ನುಪವನವನು ಪೊಕ್ಕಳಂದು ॥೩೯॥

ಲೋಲಲೋಚನೆ ಬೞಲಿದುದ ಕಾಣುತ ವನ|ಪಾಲರು ಪಕ್ಷಪಾತದಲಿ ॥
ಬಾಲೇಂದುಕಾಂತಸೋಪಾನದೆ ಬಿಗಿದ ವಿ|ಶಾಲಸರಸಿಯ ತೋಱಿದರು ॥೪೦॥

ಪಳಕಿನ ಪಟ್ಟಕೆಯಲಿ ಪೊಂಬಾೞೆಯ | ಸುೞಿಯಲ್ಲಿ ರತಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ॥
ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರೊಡತಿಯ ಕಾಲೆರಡುಮಾಂ|ದಳಿರನು ಜಲದೊಳದ್ದಿದರು ॥

ಹದಿನಾಱುಬಣ್ಣದ ಸೊನ್ನೆಯ ಸರಳ್ಗಳ | ಕುದಿಗಾಸಿ ನೀರೊಳಟ್ಟಂತೆ ॥
ಉದಿಸಿತು ಘುಳುಘುಳು ಘುಳುಘುಳು ಧ್ವನಿ ತಂ|ಗೊಳದೊಳು ತನು
[ತಾಪದಿಂದೆ ॥೪೨॥

ಲಾಲಿಪ ಪದ್ಮಕೈರವನಾಳ ಸತು[5]ಗುಂದಿ|ಮಾಲಿದುವೆಸಳ್ಗಳು ಬಾಡಿ ॥
ಆಲಿಗಳ[6]ಲುಗದ ವನಚರ ಬೆಂಡೆದ್ದು | ತೇಲಿದನುಷ್ಣ ಸಂಘಟಿಸಿ ॥೪೩॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಾಮವಿಕಾರ. 2. ಗಂಡುಹುಲ್ಲೆ. 3. ೧೬ ವಿದಿಕ್ಕುಗಳು. 4. ಮುಖಕಮಲ. 5. ಸತ್ವ, ಪ್ರಕಾಶ. 6. ಕಣ್ಣುಗಳು.

ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬಂತೆ | ಶಕ್ರನ ಮೆಯ್ಗಣ್ಗಳಂತೆ ||
ವಕ್ರಾಂಬಕ ವಿರೋಧಿಯ[1] ಬಲು ಪಟದಂತೆ | ಪುಷ್ಕರ[2] ವಿಹಂಗಳೊ[ಪ್ಪಿದುವು ||೪೪||

ಬಿಸಿವಡೆದಾಸರೋವರದಲ್ಲಿ ವಿಹಂಗಳು ಬಿಸಿ|ತಾಗಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುವುದನು ||
ಅಸಿಯಳು ಮುಳುಕದಿಟ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡಲ್ಕಾಗ | ಪಸಿ ತಾಪ ಪರೆದುದಾಕ್ಷಣದಿ ||
ತೋಟಿಗ[3]ರೊಳಗೊರ್ವ ಶಂಬರದೈತ್ಯವ ಧೂಟಿಯು[4] ವರನಿದ್ದ ಬಳಿಗೆ ||
ಸೂಟಿಯೊಳೈತಂದು ರತಿಯ ಪ್ರಸಂಗವ | ನಾಟಿಸಿದನು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ||೪೬||
ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೨೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಶಂಬರಾಸುರರ ಸಂಧಾವ:—

ಉರಗನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೊಗೆದಿರ್ದ ತಾಳೇಳ[5] | ಸರಳಿಂದ ಕಡಿದ ರಾಘವನ ||
ಪರಮಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ವಿ| ಸ್ತರಿಸೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ ||೧||
ಸಿಂಗರದೋಟದ ಸಿರಿಗಂಪ ಸುಜನರ್ಗೆ | ತಂಗಾಳಿ ತಂದೀವ ತೆಱದೆ ||
ಮಂಗಳ ಹರಿಕಥಾಮೃತವ ನಾನಿನ್ನ ಕ| ರ್ಣಂಗಳಿಗೆಱೆವೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ ||೨||
ಕ್ಷಿತಿನಾಥರೆಱೆಯ ಚಿತ್ತೈಸು ಬಂದಾಕೆಯು | ರತಿದೇವಿಯೆಂಬರಾಕೆಯನು
ಅತಿವಿಶ್ವಸಿಸುವ ಕೆಳದಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದ | ಪತಿಕರಿಸೆಂದ ತೋಂಟಿಗನು ||೩||
ಭಾಸಿಪ ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಮಂಜು|ಘೋಷೆ ಮೇನಕೆ[ಯರು ಸಹಿತ ||
ಸಾಸಿರಗಣ್ಣನ ಪಟ್ಟಣದಬಲೆಯ|ರೀಸುಂದರಿಗೇನು ಸಾಟಿ ||೪||
ಸಿರಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ಶಾರದೆ ಶಚಿ ಮುಖ್ಯರು | ಸರಿಯಲ್ಲ ವಿವಳಚ್ಚು ಬೇಱೆ ||
ಹರಿಹರವಿಧಿ[6] ಪುರಂದರರು ಜೀವಾವಧಿ | ಸ್ಮರಿಸಲ್ಕೆ ಮೊಗವ ತೋಱುವಳೇ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥ; ಹೇಗೆ? 2. ಕೊಳ. 3. ತೋಟಗಾರ. 4. ಹೆಣ್ಣಾಳು. 5. ಸಪ್ತತಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು—ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಏನು? 6. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತವಿನ್ನೆಂತುಟೊ | ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಿ ನಿನ್ನ ‖
ನಂದನದೊಳು ಬಂದು ಕೈಸಾರ್ದಳು ರೂಪ|ಕಂದರ್ಪ ಕರಸಿಕೋ ಜೀಯ|
ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯ ಪರಮಲಾವಣ್ಯವ | ಚಿತ್ತರಿಸುವೊಡೆನ್ನ ಹವಣೆ ‖
ಚಿತ್ತದೊಳಂಗೀಕರಿಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ನಿತ್ತಡೆ ತರಬಹುದೆಂದ ‖೭‖

ಎಂದೊಡಾಮಾತಿಂಗೊಡನೆದ್ದು ದೈತ್ಯ ಹೊ|ನ್ನಂದಣ[1]ದಣ್ಣ ರಕಳುಹೆ ‖
ಸಂದಣಿಸಿದರಣ್ಣಗಳು[2]ನಿಯೋಗಿಗಳ್[3]| ಬಂದರು ರತಿಯಿದ್ದ ಬಳಿಗೆ ‖೮‖

ಬುಧರು ಕೊಜ್ಜೆಯರಾ[4]ದಾದಿಯರೊಂದಾ| ಮಧುರಸುಸ್ವರದಿ ಬಿನ್ನೈಸೆ
ಉದರಾಗ್ನಿಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಯಂದಣದೊಳು ಚದುರೆಯನೊಡನೆ ಸಾರ್ಚಿದರು
ಮಾಣಿಕವೆಸದ[5]ಹೊನ್ನಂದಣದೊಳು ಕಂತು|ರಾಣಿಯು ಮುಚ್ಚಿ ಬೈತಿಟ್ಟ
ಓಣಿಯೊಳ್ ಮೆಱಸುತ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ | ಕಾಣಿಸಿದರು ಶಂಬರಗೆ‖

ಘನಸೌಂದರಿಯು ಸಿಟ್ಟಿಸಿದೊಡಾಕ್ಷಣಕೆ ಜೀ|ವನಕೆ ಸಂತಾಪತೋಱಸಲು
ವನಜಾಕ್ಷಿ ತನಗೆ ತಕ್ಕವಳೆಂದು ಮೂರ್ಛೆಯ|ಮನದಿ ತಾಳಿದನು ರಕ್ಕಸನು‖
ಎಚ್ಚತ್ತು ಮಗುಳೆ ನೋಡಿದೊಡೆ ಮನ್ಮಥ ಬೀಱ|ಲೆಚ್ಚನು ದೈತ್ಯೇಶ [ನೊಡಲ ‖
ಎಚ್ಚಱು ಪಲ್ಲಟವಾಗಿರೆ ಕಣ್ದೆಱ|ದೆಚ್ಚತ್ತು ರತಿಯು ಸಿಟ್ಟಿಸಿದ ‖೧೦‖

ಬಿಸರುಹದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ | ಪೆಸರಾವುದೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ‖
ಅಸಮಾಕ್ಷನಾಣೆ ಮಾಜದೆ ಪೇಱು ಪೇಱೆಂದು | ಬೆಸಗೊಂಡ ವಿನಯೋ [ಕ್ತಿಯಲಿ‖೧೧‖

ನೀಚೋಕ್ತಿಯ ದನಿಯನು ಕೇಳ ತಲೆಗುತ್ತಿ[6]|ಲೋಚನತಪ್ತವಾರಿಯನು‖
ಭೂಚಕ್ರದೊಳು ಹರಿಸುವ ದುಃಖಿಯ ಕಂಡು|ನಾಚದೆ ಮಗುಳೆ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದ‖
ಪುರುಷರ ನುಡಿ ಹೊಱಡದ ಮುನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರು | ಹರಿಸದೆ ಮೇ [ಲಿಕ್ಕುವರು‖
ಮರಿಸಾಱುತಿಂಗಳು ನನ್ನ ನೀನಂಗೀ|ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಪೇಱದನು ‖೧೨‖

ಮುಖಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿದೊಡಮೇನೊ | ಸಕಲಕಲಾಭಿಜ್ಞೆ ನೀನು‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. 2. ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ನಪುಂಸಕರು.
3. ಓಲೆಕಾರರು. 4. ಸದಾ ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾದ ನಪುಂಸಕರು.
5. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ. 6. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು.

ಮಕರಧ್ವಜನುಪಟಳಕೆನ್ನನೊಪ್ಪಿಸಿ | ವಿಕಳನ ಮಾಡಲೇಕೆಂದ ‖೧೬‖
ಏಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆನಾತನಾಡಿದರೆ | ಮಾಣಲೆಂದಸುರೇಶ ತನ್ನ |
ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕರೆಸಿ ಪೂಬಾಣನರಸಿಯ ತೋರಿಸಿದ ‖
ಬಟ್ಟವೊಲೆಯ ಬಾಲೆಯೊಡಲ ಸಂತಾಪವ | ತಟ್ಟನೆ ತರಿದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ ‖
ನೆಟ್ಟನೆ ತನಗೀಡಮಾಡೆಂದು ಕೈಯೆಡೆ | ಗೊಟ್ಟ ಕುರಂಗಲೋಚನೆಯ ‖
ಮಡದಿ ಮನೋನಾಥನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ | ಯೊಡಗೊಂಡು ಬಂದ [ಕಾಲಯಕೆ ‖
ಸಡಗರದಿಂದುಪಚರಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಪಡೆದಳಾ ರತಿಯು ಚಿತ್ತವನು ‖೧೮‖
ಸಾಸಿರವಗೆಯ ಬೋಟಿಯು[1]ಮಾತ ಕಿವಿಯೊಳು | ಸೂಸಿ ಮಜ್ಜನ [ಭುಕ್ತಿಗೆಯ್ಸಿ ‖
ಆಸತಿ ಬೆಸಗೊಳಲುಸಿರ್ದಳು ವರರತಿ | ದೇಸಿಗತನದ[2]ಸುದ್ದಿಯನು ‖೧೯‖
ಹರಚುರಿಗಣ್ಣೊಳೆನ್ನಾಳ್ದ ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟ | ವಿರಹದೆ ದೇಶಾಂತರವ ‖
ಭರವಶದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನಾನು ಮುಂದಕೆ | ಸ್ಮರನೆ ಶರಣೆಂದಳವಳು ‖
ಸತ್ತವರೊಡನೆ ಸಾವವರುಂಟೆ ಮಗುಳೊಂದು|ಚಿತ್ತೈಸುವೊಡೊಕ್ಕ [ತನವ ‖
ವೃತ್ತಕುಚಾನ್ವಿತೆ ನಿನಗೆ ತನ್ನಾಳ್ದನ|ನಿತ್ತಪೆನೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ‖೨೦‖
ನಾರಾಯಣಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ಬಹಳಾಪ|ಚಾರದ ಮಾತ ಕೇಳದೆನು |
ಆರಾದೊಡೆ ಹದಿಬದೆ[3]ಯರಿಗನುಭೋಗ|ವೇಉಂಟೆ ಮತ್ತೊರ್ವರೊಡನೆ ‖
ಮೀನಾಂಕ ಮೃತವನೊಂದಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ|ನೀನಾರಿಗೊಗೆತನಗೈವೆ ‖
ನಾನಾಕಲೆವಂತನೆನ್ನಯ ಪುರುಷನಿ|ಧಾನವ ನೋಡೆಂದಳೊಲಿದು ‖೨೧‖
ನಿನ್ನ ಮೇಲಣಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಡದು ನಿಶಾಚರ|ತನ್ನ ಸಂತಾಪಿಸುತಿಹನು ‖
ಎನ್ನ ಮೆಲ್ನುಡಿಯ ನಿವಾರಿಸಬೇಡೆಂದು| ಬಿನ್ನಹಗೈದಳು ರತಿಗೆ ‖೨೨‖
ವಾಮಲೋಚನೆ ಕೇಳು ಜಗವ ಮೋಹಿಸುತಿಹ | ಕಾಮನ ತೆಕ್ಕೆ [ಗೊಂಡಿರ್ದ ‖
ಕೋಮಲತರಬಾಹುಗಳಿಂದೆ ಪುರುಷವಿ|ರಾಮದೇಹವ ಮುಟ್ಟಬಹುದೆ‖೨೩‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನಾನಾರೀತಿಯ ಮರುಳುಮಾತುಗಳನ್ನು; ಬೋಟಿ—ಸಮರುವಿಕೆ.
2. ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟತನದ. 3. ದ್ಭ. ಪತಿವ್ರತೆ.

ಜಲಜಕುಟ್ಮಲಕುಚಾಸ್ಫಿತೆ ನಿನ್ನ ಕಂಡಡೆ | ಬಿಡಲಾರ್ಪರೆ ಗಂಡುಜನರು ||
ಬಡಬಡದಿರೆ ಬಲುಹಿಂದಲಿ ಮತ್ಕಾಂತ| ತುಡುಕದೆ ಮಾಣ ಕೇಳ್ ಮಗಳೇ ||

ಉಗ್ರ ಕಣ್ಣಿಂದೆ ಕಾಮನಸುಟ್ಟು ಮನಸಿಜ|ವಿಗ್ರಹವನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ||
ನಿಗ್ರಹದಿಂದೆ ತೋಳ್ವಿಡಿದಡೆ ಶಾಪಾ | ನುಗ್ರಹದಿಂದೆ ಭಂಗಿಸುವೆ ||೨೮||

ಹರಣವ ಬಿಡುವುದೇನರಿದಲ್ಲ ಪೆಣ್ಗೆ ದು|ರ್ಮರಣ ಹೊಲ್ಲಹ ಕೇಳ ಬಲ್ಲೆ ||
ಕರಣವಿಕಾರ ಬೇಡೆಂದು ಪೇಳ್ ನಿನ್ನಯ ಹರಣವಲ್ಲಭಗೆಂದಳಬಿತ ||

ತೊಡೆದಳು ರತಿಯ ನೇತ್ರಾಂಬುವನುಗುರಿಂದೆ ಮಿಡಿದಳು ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರ ||
ಪಿಡಿದಳು ಗಲ್ಲವ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುದವೆತ್ತು |ನುಡಿದಳು ಶಿಳರಾಯನರಸೀ ||

ಲೋಕೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಹೆಂಗಳ|ನೇಕೆ ನಿರ್ಮಿತವ ಮಾಡಿದನೋ ||
ಸಾಕೀಜನ್ಮವಿದೇಕೆಂದಾಕೆಯೊ|ಳಾಕೆ ಪೇಳಿದಳು ದುಕ್ಕವನು ||೩೦||

ಚಿಂತಾತುರ ಬೇಡವಬುಜಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನ ವೃ|ತ್ತಾಂತವ ಶಿಳರಾಯಗಱುಹಿ ||
ಮುಂತಾವ ತೊಡಕಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು| ಕಾಂತನ ಹೊರೆಗೈದಿದಳು ||

ಬಂದಳು ಭಾಮಿನಿರನ್ನೆ ನಿನ್ನೊಳಗೇ | ನೆಂದಳು ಬಿಱುನುಡಿಗೇಳ್ದು ||
ಕೊಂದಳೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕೂರಸಿಯಿಂದೆ|ಕೊಂದಳೆ ಹೇಳೆಂದು ನುಡಿದ ||

ಬಯ್ದಳೆ ಬಾಷ್ಕಳ[1]ನೆಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಂದೆ | ತೊಯ್ದಳೆ ಕಾಂತನ ನೆನೆದು ||
ಹೊಯ್ದಳೆ ನೆಲನ ಶಪಿಸಿ ನನ್ನ ಕೊರಲ ತಾ|ಕೊಯ್ದಳೆ ಪೇಳೆಂದು
[ನುಡಿದ ||೩೧||

ಕಂಡವರುಗಳು ದೂಷಣವ ಮಾಳ್ಪರು ಭ್ರಾಂತಿ|ಗೊಂಡಾಡುವ ಮಾತ
[ಬಿಸುಡು ||
ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ಧೈರ್ಯವನಾಂತು ಕೋ ಎಂದು|ಗಂಡನನೊಡಬಡಿಸಿದಳು ||

ರಾಯ ನೀನಾರ ಬುತ್ತಿಗೆ ಚೀಟು ರೊಟ್ಟಿಯ|ಕಾಯ ಕೊಯ್ದಪೆ ಕೇಳು
[ಕುಸುಮ ||
ಸಾಯಕನರ್ಧಾಂಗಿಯ ರೂಪ ಕಂಡು ವೃ|ಥಾಯ[2] ದುಕ್ಕವ ಮಾಡಬೇಡ ||

ಮನದನ್ನ ಮದ್ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳು ನಿಃಮಾರ್ಗ|[3]ತನದಿಂದೆ ಪಿಡಿದರೆ ನೀಱೆ ||
ಘನಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟು ಯಿಾಕ್ಷಣ ಭೂಮಿಭಾ | ಜನವ ಮಾಳ್ಪಳು[3] ಜೀಯ
[ನಿಮ್ಮ ||೩೨||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಾಹಿರ, ನೀಚ. 2. ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ, ಬರಿದೆ. 3. ಎಂದರೇನು?

ಮಂಡಲದೊಳು ಹದಿಬದೆಯು[1] ಸಂಗವ ಮಾಡಿ|ಭಂಡ ತಾ ವಜ್ರಿಯು[2] [ನೋಡು ॥
ಗಂಡನುಳ್ಳವಳಾಸೆಬೇಡೆಂದು ನೆರೆ ಬೇಡಿ|ಕೊಂಡೆಱಗಿದಳು ವಲ್ಲಭೆಗೆ ॥೩೮॥
ಮತ್ತೇಭಗಮನೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಂತೆ ಚೆಲುವಿನೊ|ಳುತ್ತಮನಾರಿಯರುಂಟೆ॥
ಚಿತ್ತಜನರ್ಧಾಂಗಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯಲ್ಲಿ | ತೊತ್ತಾಗಿ[3]ರಲೆಂದು ನುಡಿದ ॥೩೯॥
ಅಱಿಡಿ[4]ಗುರುಳ ಮಾನಿನಿ ಕೇಳು ಕರ್ವಿಲ್ಲ|ಗಾಱಿನ ರಾಣಿ ರಕ್ಕಸನ ॥
ನೀಱೆಯ ಮನೆಯ ತೊತ್ತಾದಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ|ಮೀಱಲೊರ್ವರಿಗೆ ಸಾಧನವೆ॥
ಇನಿಯನ ವರವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಮಾನಿನಿ | ಸನೆಗೋಲನರ್ಧಾಂಗನೆಗೆ ॥
ಮೊನೆದೋಱದೆ ಮೃದುವಾಕ್ಯದಿಂದಡಿಗೆಯ | ಮನೆಗೆಲಸಕೆ ಸಾರ್ಚಿದಳು ॥
ಕತ್ತಿದ ರತ್ನಾಭರಣಭೂಷಿತ ಬೋನ | ಗಿತ್ತಿ[5]ಯರ್ಸುರ್ವ್ವಾರಿ[6]ಗಳಗೆ ॥
ಅತ್ಯಧಿಕಾರದಿ ನೀನಿರ್ಪುದೆಂದು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳಾಯಕಗೆ ॥೪೦॥
ವಾಸಿಯೊಳ್ ತನ್ನನೊಲ್ಲದ ರತಿದೇವಿಯ | ದಾಸಿಯ ಮಾಡಿದೆನೆಂಬ ॥
ಭಾಷಿತಮಹದೈಶ್ವರ್ಯದಿ ಮದನ | ದ್ವೇಷಿ ಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ॥೪೧
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮನುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೬೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮಾರಜನವ:—

ಸೌಂದರಮಯಸುರಾರ್ಚಿತಪಾದಪದ್ಮ ಗೋ | ವಿಂದ ಗೋವರ್ಧನೋ [ದ್ಧರಣ ॥
ಎಂದನವರತ ಕೀರ್ತಿಸುವ ನಾಲಗೆಯಿಂದೆ|ಮುಂದಣಕೃತಿವೇಳು ಮುದದಿ ॥
ಬಾಱಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆಂದೆನಿಪ ಸು|ಡಾಳ[7]ಬಲ್ಮೊಲೆವೆತ್ತ ನೀಱೆ ॥
ಕೇಳಲಾಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಸಂ|ಮೇಳವ ಮಾಱಿಪ್ಪೆ ಸತ್ಕೃತಿಯ ॥೧

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮಶಿವ್ರತೆಯ, ಇಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯೆಯು. 2. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನಾದ ಇಂದ್ರನ. 3. ಸೇವಕಿಯಾಗಿ. 4. ಷಟ್ಪದ, ದುಂಬಿ. 5. ಅಡಿಗೆಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸು. 6. ಮೇಲುವಿಚಾರಣೆ, ಪಾರುಪತ್ಯ (?) 7. ಒಳ್ಳೆಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ.

ಇನಿವಿಲ್ಲನರ್ಧಾಂಗಿಯು ಕೇಳುವಿಡಿದ [1]ಭೂ|ವನಿತೆಯುವರ[2]ನೋಲಗದಿ॥
ದನಿಗೆಯ್ವ ಗೀತವಾದ್ಯವ ಕೇಳಿ ನಾರದ|ಮುನಿಮಾರಾಯ ಬಂದಿೞಿದ ॥೩॥

[3]ಚಂದ್ರನಂದದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂತೆ ಮೃ|ಗೇಂದ್ರನಂತಹಿರಾಜನಂತೆ ॥
ಇಂದ್ರನೈರಾವತದಂತೆ[3] ನಾರದಮೌ|ನೀಂದ್ರ ಶಂಬರನ ಕಣ್ಗೆಸೆದ ॥೪॥

ಶಂಬರಾಸುರ ನಾರದನ ಕಂಡೆದ್ದು ಪಾ|ದಾಂಭೋರುಹಕೆ ವಂದಿಸಲು ॥
ಮುಂಬರಿದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ರತ್ನಕ | ದಂಬವಿಷ್ಟರವನೇಱಿಸಿದ ॥೫॥

ಪರಮಮುನೀಂದ್ರ ಗದ್ದುಗೆಗೊಳಲಸುರೇ|ಶ್ವರ ತನ್ನ ಪೀಠದೆ ಕುಳಿತು॥
ಕರಮುಕುಳಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ ನೀಂ ಬಂದ | ಭರವಶವೇನೆಂದು ನಗುತ ॥೬॥

ರಕ್ಕಸರೆಂದೆಂಬ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ|ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವಿರಿ ನೀವು ॥
ಕಕ್ಕಸದಿಂದೊಂದು ಬವರ[4]ಬಂದಡಸಿತು| ಬಕ್ಕಣಿಸಲು[5] ಬಂದೆ ನಿನಗೆ ॥೭॥

ಸುಟ್ಟನೀಶ್ವರನೊಡೆಯುರಿದಿಹ ಕಾಮನ| ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ದುಕ್ಕದಲಿ ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ದೇಶಾಂತರವೈತಱಲಾಗಿ | ದಿಟ್ಟಾಗಿ ಕೋಳ್ಗೊಳ[6]ಬಹುದೆ ॥೮॥

ರಾಣಿಯು ಕೈದುಡಿಕಿದನ ಕೊಲ್ವರೆ ಚಕ್ರ| ಪಾಣಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೊಡಲ ಪಿಡಿದು ಬಂದ ಪೆಣ್ಮಂಡೆ|ಮಾಣಿಕ [7]ಹರಿವಧೂಟಿಯಲಿ॥

ಮುಗುಳಂಬ[8]ನೊಡಲ ಬೇಡಿದಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಗಂಡು | ಮಗನಾಗಬೇಕೆ [ನಲೊಡನೆ ॥
ನಗಧರ ಕೊಟ್ಟನಿವಳ್ಗೊಂದು ವರವನು | ಜಗತಿಗಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತ್ತು ॥೧೦

ಕಂಜದಳಾಯತಾಕ್ಷನ ಮಗನಾದ ಕೇ | ಳಂಜ ಮತ್ತಿನ್ನೊರ್ವರಿಗೆ ॥
ರಂಜಕಬೇಡ ಮನ್ಮಥ ಪಾಲಿಪುದು ಧ| ನಂಜಯಾಂಬಕ[9]ನಾಣೆ ನಿನಗೆ॥೧೧

ಬಳೆಯಗುಡದೆ ತನಗಹಿತರಾದವರನು|ಮೊಳೆಯೊಳೆ ಮುರುಟಿಸಬೇಕು॥
ಇಳೆಯಾಣ್ಮರಾಯುರಾಯುತವಿದು ನಿನ್ನ ಮೈ|ವಳಯುವದೇನೊ ನಾನಱಿಯೆ॥

ಕೞಿಲೆಯು[10] ನಖದಲಿ ಚಿವುಟಲಹುದು ಮುಂದೆ| ಲಳಿಗೆ [11]ಕೂರುಗುರಿ [ಗಂಜುವುದೇ ॥
ಉೞಿದ ಮಾತೇನು ಆಲಸ್ಯದಿಂದಮೃತವು|ಗೞಲನೆ ವಿಷವಾಗದಿಹುದೇ ॥೧೨

ಕ. ಪ. ಅ–1. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿಬಿದ್ದ. 2. ಶಂಬರಾಸುರ. 3...3. ಚಂದ್ರ, ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಬಿಳಿಯವಸ್ತುಗಳಂತಿರುವ, ಎಂದರೆ ಮಹಾಸತ್ವಪ್ರಚುರನಾದ. 4, ಯುದ್ಧ. 5. ಹೇಳಲು. 6. ಸೂರೆಗೊಳ್ಳ. 7. ಸ್ತ್ರೀಶಿರೋರತ್ನ. 8, ಮನ್ಮಥ. 9. ಈಶ್ವರ; ಹೇಗೆ? 10. ಬಿದಿರಿನಮೊಳೆ. 11. ಬಲಿತಬಿದಿರು.

ಗರುವರ ದೇವ ನಾರದಮುನಿ ಪೇಳ್ದುದು|ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಂದುಕೈಕೊಂಡು‖
ಮರುತರೂಪದೆ ಕೃಷ್ಣನರಮನೆಯನು ಪೊಕ್ಕು | ತರುಣನ ತಂದು
[ಮರ್ದಿಸುವೆ ‖೧೪‖

ಅಸುರಕರ್ಮವಿದಹುದೆಂದು ಪೇಳ್ದ ದೈ|ತ್ಯೇಶನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮುದದಿ‖
ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಎನುತಲಾ | ಕಾಶಕೆ ತೆರಳ್ದ ನಾರದನು ‖೧೫‖

ಗಗನದೆಬರ್ಪನಾರದನಕಾಣುತಸೂರ್ಯ|ಭಗವಾನುತನಗೊಬ್ಬರೊಡನೆ‖
ಜಗಳವ ಗಂಟಿಕ್ಕದೆ ಬಿಡನೆಂದಂಜಿ|ಹುಗಲೊಡರ್ಚಿದ ಪಡುಗಡಲ ‖೧೬‖

ಮೂವೀಧಿಗೊಂಡುಮುನ್ನೀರ[1]ಬೀಳುತಚಂದ್ರ| ಗಾವಿಯುವಸನವತಳೆದು‖
ಸಾವಿರಕೈಯಿಂದೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ | ತೀವಿತು ಕಡುಸಂಜೆಗೆಂಪು ‖೧೭‖

ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ನುಂಗಿದ ಕ|ರ್ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ನಿಶಾಚರನು ‖
ಜತ್ತಾಯತ[2]ವೆತ್ತು ನಡೆತಂದು ಕಂಡ ದೇ|ವೋತ್ತಮನಿರ್ದ ಪಟ್ಟಣವ‖೧೮‖

ಮಿಸುನಿಯಕೋಟೆಕೊತ್ತಳದಿವ್ಯರತ್ನ ತೆ|ತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂಗಳಸವೆತನಗೆ‖
ಸಸಿನಿಟ್ಟ ಹಣತೆ[3]ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರದಂತೆ ರಂ| ಜಿಸಿತು ರಕ್ಕಸನ ಕಣ್ಮನಕೆ‖೧೯

ಭೇರಿತಂಬಟಡೋಳುಮುಂತಾದಬಹುವಾದ್ಯ|ಭೂರಿಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆಯು[4]
ಪೋರಿಯು[5]ಪಟುಭಟರುಗಳು ಸುತ್ತಿದರಾಳು ವೇರಿಯು[6]ಮೇಲಿಡಿಕಿಱಿದು‖೨೦‖

ಎಚ್ಚಱು ಬಹಳ ಪೋಪರೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು|ಮಚ್ಚರವಟಿದು ಕೊಂಡಾಡಿ‖
ಸ್ವೇಚ್ಛದಿ ಮಗುಳೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನೆನೆದುಕೊಂ|ಡುಚ್ಚರಿಸಿದ ಮನದೊಳಗೆ‖

ಗುಣನಿಧಿಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರದೆ| ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂತ‖
ಝಣಮಣಿಸದೆ ಶಂಬರಾಸುರವರ ಸಮೀ|ರಣ[7]ನಾಗಿ ಪೊಕ್ಕದ್ವಾರಕಿಯ‖೨೧

ಪುರವನಿಟ್ಟಸುತ ನಿರ್ಜರಭೇದಿ ಕೃಷ್ಣನ| ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ
ವರಸದನವಪೊಕ್ಕುಕುವರನ ಕೊಂಡು ಶಂ|ಬರಪೊಱಮಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದಿ‖೨೨

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ. 2. ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಜತನ. 3. ದೀಪ.
4. ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೋಲಿನ ತುದಿಗೆ ಬಟ್ಟಲಂತೆ ಸಲಾಕಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಸೇರಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿರಣಿಸೌದೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಉರಿಸಿ, ಮೆರೆವಣಿಗೆಗಳ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಅಂಥ ದೀಪ. 5. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗಸ್ತುತಿರುಗುವ(?)
6. ಕೋಟೆಯ ಪೌಳಿಗೋಡೆ. 7. ಗಾಳಿ. 8. ಮನ್ಮಥ.

ಬಿಸರುಹದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನೀನೆನ್ನ |ಬೆಸಗೊಳುತಿರ್ದಮೇಲ್ಕತೆಯ॥
ಅಸಮಾಸ್ತ್ರ[8]ತಾಯ ಮಗ್ಗುಲೊಳೊರಗಿರಲು ರ| ಕ್ಕಸ ಮಾಯದಲಿ
[ನೆಱಿಕೊಂಡ ॥೧೪॥

ಸಱಿಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣೆ ಕೇಳ್ದೈತ್ಯಮಾಯವ ಕೃಷ್ಣ |ನಱಿಯನೆಂದೆನಬೇಡವವನ
ಮುಱಿಸಬೇಕಾಶಿಶುವಿನ ಕೆಯ್ಯೊಳದಱಿಂದೆ| ಕಱುಬರಂದದಿ ನೋಡುತಿರ್ದ॥

ಅಂತಕನೆಂಬಂತೆ ಕುವರನ ಕದ್ದುಕೊಂ | ಡಂತರದಲಿ ಕ್ರೋಧ ಖಳನ॥
ಅಂತರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬೇಱಿಕೊಂದು|ಚಿಂತಾತುರವನಿಕ್ಕಿದನು ॥೧೬॥

ಈತರಳನ ಮರ್ದಿಸಿ ಬ್ರೂಣಹತ್ಯಾ[1] | ಪಾತಕವನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳಲು ॥
ಏತಕೆ ತನ್ನತಾನೇ ಸಾಯಲೆನುತೆ ಕೈ| ಸೋತಂತೆ ಬಿಸುಟನಬ್ಧಿಯಲಿ ॥೧೭॥

ಏಣಾಂಕ[2]ಗಗನದೊಳಿರ್ದು ತಾ ಪುಟ್ಟಿದ | ತಾಣವ ನೋಡುವಂದದಲಿ ॥
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಡಲಿೞಿವಂತೆ ಮತಿ ಪಂಚ| ಬಾಣ ನೀರೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಬಿದ್ದ ॥

ಮತ್ತಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಂದಿಸಲಿಲ್ಲ ಕ | ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ನಿಶಾಚರನು ॥
ನೆತ್ತರ ಕರಣೆ[3] ನೀರೊಳು ಬಿದ್ದುದನು ಕಂ| ಡತ್ತರು ದಿಗ್ವನಿತೆಯರು॥೧೯॥

ಅನುವರಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದ ಶಿಶುವನು ಪೆರ್ಮೀನು ನುಂಗಿತು ತತ್‌ಕ್ಷಣದೆ ॥
ತಾನೂರ ಹೊಕ್ಕ ಪೂರ್ವಾಚಲಶಿಖರದಿ| ಭಾನುಮಂಡಲ ಶೋಭಿಸಿತು॥೨೦

ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ರಕ್ಕಸರಾಯ | ಭೂತೇಶನ[4]ಪಾದಯುಗವ ॥
ಶ್ವೇತಾಬ್ಜದಿಂದರ್ಚಿಸಿ ದಾನವ ಬುಧ | ವ್ರಾತಕೆ ಕೊಟ್ಟನುತ್ಸವದಿ ॥೨೧॥

ಅಗಣಿತ ದಾನಶೀಲವ ಮಾಡಿ ಸವರ | ತ್ನಗಳಡಸಿದ ವಿಷ್ಟರದೆ ॥
ವಿಗಡರಕ್ಕಸರಾಯ ಕುಳಿತಿರ್ದನೊಡ್ಡೋ | ಲಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತರೊಡನೆ ॥

ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನರಾಕ್ಷಸರಾಜ | ನಿರಲಿತ್ತ ಲವಣಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥
ತರಳನ ನುಂಗಿದ ಪೆರ್ಮೀನನೊರ್ವನು | ಮರಕಟ್ಟುಗಾಳದೆ ಪಿಡಿದ ॥೨೩॥

ಮಾಣಿಕವೆಯ್ವಣ್ಣದ ಛಾಯಮೀನ ಕಂ | ಡಾಣಿಕಾರಿಕೆ ಜಲಗಾಱ ॥
ಕ್ಷೋಣೀಶ್ವರನಾಸ್ಥಾನಕೆ ತಂದು ಕೈ | ಗಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ರಕ್ಕಸಗೆ ॥೨೪॥

ಜರಗೆ ಹೆರಳು ಜದ್ದು ತೋಱನೆ ಕೆಮ್ಮೀನು|ತೊರೆಗಡಲೊಳಗುಂಟುಬಲ್ಲೆ॥
ನೆರೆದುರ್ಗಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಮಳವಾಂತು | ಮೆಱೆವಂತೆ ತಂದೆ ಕೇಳಯ್ಯ॥೨೫

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಪಾಪ. 2. ಚಂದ್ರ; ಹಗೆ? 3. ರಕ್ತದ ಹೆಪ್ಪು, ಗರಣೆ. 4. ಈಶ್ವರನ.

ಮೀನ ತಂದವಗೆ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಟ್ಟು|ಭೂನಾಥ ತಾತ್ಪರಿಯದಲಿ॥
ತಾನೊರ್ವ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯು ಕೈಯ ಕಳುಹಿದ| ಬೋನದ ಮನೆ[1]ಗೀವುದೆನುತ॥
ನಿಡಿದೇಹ ಸ್ವರ್ಣಚ್ಛಾಯೆ ಮಂಜಿಷ್ಠೆ[2]ಬಾ|ಯ್ವಿಡುವ ಪೆಣ್ಮೀನ ತಂದವಳು॥
ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಮಾಯಾಂಗನೆಗಿತ್ತುಬೇ | ಗಡಿಗೆಯ ಮಾಡಹೇಳಿದಳು ॥೩೭

ತಾ ಸಿರಿಹಸ್ತಯುಗ್ಮದೊಳಾಂತು ಪಿಡಿದು ವಾ|ರಾಸಿಯೊಳಿರ್ದ ಪೆಣ್ಮೀನ ॥
ಭಾಸಿತ ದಿವ್ಯದೇಹವ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೀರ | ಸೂಸಿದಳಖಿಳದುಃಖದಲಿ॥೩೮॥

ಸಾಗರದೊಳಗಿರ್ದ ಜಲಗನ[3] ಬಲೆಯೊಳ | ಗಾಗಬರ್ಪುದೆ ನೀ ನಿನ್ನ॥
ಭೋಗ[4] ಬೊಗ್ಗಾದುದೆನುತ[5] ವಿಚ್ಛೇದನೋ|ದ್ಯೋಗವ ನೆನೆದಳಾರ್ತಿಯಲಿ॥

ಮಿಸುನಿಯ ಕಾಲ್ವಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪೆಣ್ಮೀನ| ಬಸಿಱ ಬಗಿವೆನೆಂದೆನುತ ॥
ಅಸಿಧಾರೆ[6]ಯಲಿ ಮೆಲ್ಲರ್ದೆಯ ಬಗಿಯಲಾ| ಶಿಶು ಪೊಱಮಟ್ಟುದಾಶ್ಚರ್ಯ ॥

ಜಲಚರ[7]ಗರ್ಭದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬರಲಾ | ವಿಲಸಿತಶಿಶುವ ರೂಪಿಂಗೆ ॥
ಅಲರಂಬನರಸಿಯ ದೃಢಚಿತ್ತ ದೃಗುಸಂ | ಚಲಿಸದೆ ನಿಂದು ನೋಡಿದಳು ॥

ನಿಟ್ಟಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಬೆಂಡೆದ್ದ ನವಿ[8]ರ್ಗುಡಿಗಟ್ಟಿತು ಬೆಮರ್ವನಿ ಮೊಳೆತು॥
ಪುಟ್ಟಿತು ಗದ್ಗದ ಮೆಯ್ ಝುಮ್ಮಝುಮ್ಮೆಂದು | ತಟ್ಟಿತು ಮನಮೂರ್ಛೆ [ರತಿಗೆ ॥೪೦॥

ಪರಮಪವಿತ್ರತೆಯಾಗಿರ್ದ ತನಗೀ | ತರಳನ ಮೇಲೆ ಭ್ರಾಮಕವ ॥
ಇರಲೀಯದೊಡಲನೀಡಾಡುವೆ ನೆನಲಾಗಿ| ವರನಭೋವಚನ ಸೊಲ್ಲಿಸಿತು॥

ಕಂದನ ಕಾದುಕೋ ಮೀನ ಗರ್ಭದಿ ಪುಟ್ಟಿ |ಬಂದ ಮನ್ಮಥ ಶಂಬರನ॥
ಕೊಂದಾಕ್ಷಣ ನಿನ್ನಾಳದನಾದಪ | ನೆಂದುದು ವರನಭೋವಚನ ॥೪೧॥

ಸತ್ಯವಿದಹುದು ನನ್ನಾಳದನಾದ ನಿ | ಮಿತ್ಯದಿ ಮನ ಮೂರ್ಛಿಸಿತು ॥
ಅತ್ಯಂತ ಮಮಕಾರದಿ ಸಲಹುವ ಪಾರು | ಪತ್ಯವ ನೆನೆದಳಾರ್ತಿಯಲಿ ॥೪೨

ಬಿಸಿನೀರಿಂದೆ ಮೆಯ್ದೊಳೆದು ಪಕ್ಕೆಯೊಳೊರ | ಗಿಸಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂ [ಮುಚ್ಚಿ ಹೊದಿಸಿ ॥
ಭಸಿತವ[9] ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟು ನಯನದೊ | ಳಸಿತಾಂಜನವನಿಕ್ಕಿದಳು॥೪೩॥

ಗಂಡನ ಪಿಡಿದು ನುಂಗಿದ ಮೀನ ತಾ ಚಿನಿ|ಖಂಡವ ಕೊಯ್ವಂತೆಕೊಯ್ದು॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆ. 2. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಲತೆ. 3. ಬೆಸ್ತನ. 4. ಮೈಯು. 5. ಪರಿಪಾಕವಾಗುವುದೆನುತ. 6. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು. 7. ಇಲ್ಲಿ ಮೀನು. 8. ಕೂದಲು. 9. ವಿಭೂತಿಯನ್ನು.

ಸಂಡಿಗೆಗೆಯಲು ಶಸ್ತ್ರದೊಳೂಱ ವರಮೇಲು । ಗೆಂಡದಿ ಕರೆಯಕಾ
[ಸಿದಳು ॥೪೭॥
ಮಿಕ್ಕಮಾಂಸವ ಬಲುಕೈಗೆಲಸಗಳಿಂದೆ । ಚೊಕ್ಕಟಗೊಳಿಸಿಭೀತಿಯಲಿ॥
ರಕ್ಕಸರಾಯಗಾತಿಥ್ಯವ ಗೆಯ್ದಳು । ಸಕ್ಕರೆವಿಲ್ಲನರ್ಧಾಂಗಿ ॥೪೮॥
ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಂಗಳಧಿಕವಾಗಿ । ಜೋನಗಾರ್ತಿಯರ ಕೈಯಿಂದೆ॥
ಭೂನಾಥಗುಣಬಡಿಸಿದೊಡುಂಡು ಮೆಚ್ಚಿದ । ಮೀನಾಂಕನರ್ಧಾಂಗನೆಗೆ ॥
ಅಡಬಲ್ಲಜಾಣೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನಾನದಱಿಂದೆ। ಪಡೆದಳೆ ಪತಿವ್ರತಸ್ತ್ರೀಯ॥
ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವಿನ್ನಾಲಯದೊಳಗೆ ಏಂ । ಗಡವಾಗಿ ಸುಖಬಾಳೆಂದ॥೫೦॥
ನೀ ಧರ್ಮಿಷ್ಟ ನಿರ್ಜರಮನೋಧರ್ಮನೆ। ಕ್ರೋಧವ ಬಿಡು ದೈತ್ಯೇಶ ॥
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು ನನ್ನಪ । ರಾಧವ ಮಱೆಯೆಂದಳಬಲೆ ॥೫೧॥
ಮತ್ತೋರ್ವ ಸ್ಮರವಿಳಾಸಿನಿ ನನ್ನೊಳು ಬಂದು । ಪೆತ್ತಳನ್ನೊಂದು
[ಶಿಶುವನು ॥
ಪುತ್ರನ ಸಲಹಲೊ ಬೇಡವೊ ಹೇಳೆಂ । ದತ್ತಳು ಕಂಬನಿಗರೆದು ॥೫೨॥
ರೋದನೆಗೆಯ್ಯಲೇತಕೆ ಕೇಳು ಕೇಳು ತ । ಳೋದರಿ ನಿನ್ನೊಳು ಶಿಶುವ॥
ಸೋದರದಿಂದೆ ನೀಕಾದುಕೋ ಎಂದು ಏ । ನೋದದಿ ಪೇಳ್ದನಾಯಕಗೆ ॥೫೩
ಕ್ಷಿತಿನಾಥನ ಕೈಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಂದಳು।ರತಿದೇವಿ ತನ್ನಮಂದಿರಕೆ॥
ಅತಿಜಾಣ್ಮೆಯೊಳೊಬ್ಬ ಕೆಳದಿಯ ಹಡೆದ ಬಾ । ಣತಿಯಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದಳು॥
ಕೆಳದಿಯು ವರಕುಮಾರಕನ ನಿಟ್ಟಿಸುವಂತೆ।ಕಳಹಂಸಗಮನೆ ಬಾಲಕನ।
ತಳತಳಿಸುವ ದಿವ್ಯದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕಂ । ಗಳ ಹರಹಿಂದಳೆತ್ತಿಯಲಿ ॥೫೫॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಮೊಗನೋಡಿ ಮುದ್ದಿಪ ತರಳನ । ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳ ತಂದು ತನ್ನ।
ಬಟ್ಟ ಬಲ್ಮೊಲೆಗಡರ್ಚುವಳು ಬಾಯೊಳು ಬಾಯ । ನಿಟ್ಟು ಗಲ್ಲವ
[ಪೀಡಿಪಳು ॥೫೬॥
ಸುತನಂತೆ ನುಣ್ಮೊಲೆವಿಡಿವನು ಶತನಜಾಂ। ಚಿತಮಾಡುವನುರಸ್ಥಳದಿ॥
ಕೃತಕದಿಂ ನಸುನಕ್ಕು ಮುದ್ದಿಸಲಧರಾ । ಮೃತವುಂಡು ಬಳೆದುದಾಶಿಶುವು ॥
ತಿಂಗಳಾದುದು ತಿಂಗಳೆರಡಾದುದು ಮೂಱು।ತಿಂಗಳಾದುದು ನಾಲ್ಕೈದು॥
ತಿಂಗಳಾಱೇಳು ನೆರೆದೊಂಬ।ದಿಂಗಳಾದುದು ಕಂತುವಿಗೆ॥೫೮॥
ನೂತನ ಮೊಳೆವಲ್ಲೊಗೆದುದು ತೊದಳ್ವಾತ । ಮಾತನಾಡುವ ಮುದ್ದಿ
[ಗೆಯ್ವ॥

ಭೂತಳದೊಳಗಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟು ನಡೆವಂತೆ | ಚೇತನವಾದುದಂಗಜಗೆ ||೯||
ಮಿಗಿಲು ಶೋಭಿಸುವ ಹೊನ್ನುಡೆನೂಲು[1] ಕಾಲಂ | ದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಘಣಿ [ರೆಂಬ ರವದಿ ||
ಪಗೆವನೆಯೊಳಗೆ ನರ್ತಿಸುತಿಹ ಬಾಲನ | ಬಗೆ ಲೇಸಾಯ್ತು ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ||
ರಾರಾಜಿಸುವ ಹೊಂದೊಡಿಗೆಯ ಕುವರ ನೀ | ನಾರವನೆಂದು ಕೇಳದೊಡೆ ||
ಮಾರ[2]ನರ್ಧಾಂಗಿಯು ಸಖಿ ಪೆತ್ತ ಕುವರನೆಂ | ದೋರಂತೆ ಪೇೞ್ದಂದರವಗೆ ||
ಅಕ್ಕಱು[3]ತಲೆದೋಱಿತವನಿಯೊಳಿಹ ಗಂಡು | ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕವೆನಿಪ ||
ಚೊಕ್ಕನ ಪಿಡಿದು ಮುಂಡಾಡುತ ಗರುಡಿಯ | ಹೊಕ್ಕನು ದೈತ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ||೧೦
ಈತರಳನನಾಗರುಡಿಯ ಜಗತಿಯ | ಭೇತಾಳನೆಡೆಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
ತಾ ತೊಡೆ ಚಲ್ಲಣವೆರಸಿ ಕಾಸೆಯ ಕಟ್ಟಿ | ಭೂತಾಕೃತಿವೆತ್ತು ನಿಂದ ||೧೧||
ನಿರ್ದೈವ[4] ದೈತ್ಯ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಣಿ | ದಿರ್ದ ವಿದ್ಯವ ರತೀಶ್ವರಗೆ ||
ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಪ ತೆಱದಡ | ಬಿದ್ದ ಭೇತಾಳ ದೇವರಿಗೆ ||೧೨||
ಪೊಡೆವಟ್ಟು[5] ಬೇಡಿಕೊಂಡೆದ್ದು ಸಾಧನೆಗೆಯ್ಯ | ತೊಡಗಿದ ಜಗಜಟ್ಟಿ ದೈತ್ಯ ||
ಜಡಜಸಂಭವ ಮುಖ್ಯ ಸುರರಿಂಗೆ ಭೇದವ | ಕೊಡದ ಮಾಯಾವಿತಾಣವನು ||
ದೆಸೆಯಿಂದೆ ದೆಸೆಯಾವ ತಾಣಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದ | ಹೊಸಮಸೆವೆತ್ತ ಖಡ್ಗದಲಿ ||
ಕುಸಿವೆತ್ತು[6] ಖಳನ ಮಸ್ತಕವ ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ ರಂ | ಜಿಸೆ ಕಾಮದೇವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||
ಕತ್ತಿಯ ಜೊಳಹು ತೋಱಿತು ಸೂರ್ಯನ ಮೆಯ್ಯ | ಮುತ್ತಿದ ಕಿರಣ [ಗಳಂತೆ ||
ಎತ್ತಿದ ಚಳಯ ವೃತ್ತತೆಯ ನೋೞ್ಪೊಡೆ ಕಣ್ಣ | ಕುತ್ತಿದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||
ಲಾಗಿಸಿ ನಭಕುಪ್ಪರಿಸುವ ಬಂದಿದಿ | ರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಭೂತದಂತೆ ||
ತಾಗುವ ಶಸ್ತ್ರಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಯಲಾಗಿ | ತಾಗಿ ಗರ್ಜಿಪ ಸಿಂಹದಂತೆ ||೧೮||
ವಿಧಿಯಿಂದೆ ಶುಕ್ರದೇವರು ತನಗಱುಹಿದ | ಹದಿನಾಱು ಶತವಿದ್ಯವನು ||
ತುದಿ ಮೊದಲಿಂದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕೌಟಿಲ್ಯ | ನಿಧಿ ಶಂಬರಾಸುರ ಖಳನು ||೧೯||
ಕಂತುಪಿತನ ಮಾನಸ ಮಾಯತಾಣವಿ | ನ್ನೆಂತುಟೊ ಶಂಬರಾಸುರನ ||
ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸಿ ಮಹದಾದಿವಿದ್ಯವ ಸ್ಥೈ | ರ್ಯಂ ತೋಱಿಸಿದನು ಕಂತುವಿಗೆ ||೨೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಉಡಿದಾರ. 2. ಮನ್ಮಥ. 3. ಪ್ರೀತಿ.
4. ಅದೃಷ್ಟಗೇಡಿ. 5. ನಮಸ್ಕರಿಸಿ. 6. ತಗ್ಗಿ.

ಬಂದರೆಗಳಿಗೆ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿ ಕಾಣ|ಬಂದುದಾವಿದ್ಯೆ ಕಂತುವಿಗೆ ॥
ಸಂದುದು ಮನದಭಿಪ್ರಾಯ ಸತ್ಕರುಣಾ|ಸಿಂಧು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥೫೧॥
ಮರುಳು ದೈತ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ಸಾಧನೆ ಮುಗಿ ದರಲಂಬನಪರಾವತಾರ ॥
ತರಳ ಸಹಿತ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂದನು ಕಂ|ಬರಲಂತೆ ಬೆಮರ್ವನಿದಳೆದು ॥೫೨
ಬಣ್ಣ ಬಂಗಾರವನುಡತೊಡಕೊಟ್ಟು ಹೊಂ|ಬಣ್ಣ ಚಂದನವ ಪೂರೈಸಿ॥
ಚೆಣ್ಣನ ಬೀಱಕೊಡಲೈತಂದ ರತಿಯೆಸ|ಗಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದ ಸಿಧಿಯೆಸಿಪ ॥೫೩॥
ಈಗ ನಿಖಿಳರಾಯನ ಗರುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು|ಬೇಗಲೈತಂದೆ ಬಾಯೆನುತೆ ॥
ಪೂಗೋಲನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುಂಗಾರಿಯ[1]|ದಾಗನಾಂತರವ ಪೇೞಿದಳು ॥೫೪॥
ಆತನ ಮಾಯಗಾತಾಣದ ವಿದ್ಯಾ|ವ್ರಾತವ ತನಗನುಗ್ರಹಿಸಿ ॥
ಭೀತಾಳ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರರು ಕೊಟ್ಟರು ಕೇಳು|ಪೀತಾಂಬರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥
ಬಂದುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ|ಹಿಂದಣ ವರಮೂಲಶಕ್ತಿ ॥
ಮುಂದಾವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಸುಖಬಾೞೆಂದ ಕಂದರ್ಪ ಮಾನಿನಿಗೆ॥೫೬॥
ನೀೞೆ ಕೇಳ್ ಮಾಯಕಾಂತನ ಮೂಲಶಕ್ತಿಯು | ತೋಱೆನೆ ಬಳೆದು
[ತೋಱಿಸಿದ ॥
ಗಾಱಾದ ಶಂಬರಾಸುರನೆಂದು ಕರ್ವಿಲ್ಲ|ಗಾಱನ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು ॥೫೭॥
ಸ್ಮರರತಿದೇವಿಯರಿರಲಿತ್ತ ಶಂಬರಾ|ಸುರ ಮಿಂದು ಭೋಜನಗೆಯ್ದು ॥
ವರರತ್ನಮಂಟಪದೆಡೆಗೈದಿ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ವೈಭವದಿ ॥೫೮॥
ಶಂಬರಾಸುರನೋಲಗ ಸೀರೊಟ್ಟಲೆಂ|ದೆಂಬಂತೆ [2]ರಾಜಿಸುತಿರಲು ॥
ಕುಂಭಸಂಭವ[3]ನಂತೆ ನಾರದಮುನಿರಾಯ|ಮುಂಬಾಗದಲಿ ಬಂದಿೞಿದ ॥೫೯॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ॥
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮುಂದಣಕಾರ್ಯ. 2. ಸಮುದ್ರದಂತೆ.
3. ಅಗಸ್ತ್ಯ: ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಭಾವವೇನು?

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶಂಬರಾಸುರನ ವಧೆ:—

ಭೂತಳದೊಳು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೋಸುಗ ಪಾರಿ|ಜಾತವೃಕ್ಷವ ಕಿತ್ತು ತಂದ|
ಧಾತೂನ್ನತನ[1] ಕಾರುಣ್ಯದಿ ಮನ್ಮನೋ|ನಾಥ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||

ನೆನೆಯಲಾತ್ಮನೊಳುದಿಸಿದ ಮಾತ ನಾಲಗೆ ಗೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಗೆಯ್ದು|
ಇನಿಯಳೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಕರ್ಣರಸಾಯನ|ವೆನಲುಸಿರುವೆನೀ ಕೃತಿಯ ||೨||

ಲಿಪಿಕರ್ತೃವಿನ[2] ಮಾನಸಪುತ್ರ ಮತ್ಕರ್ಮ|ವಿಪಿನಕುಠಾರ ನೀ ಬಂದ ||
ಗುಪಿತವ ಪೇಳೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲವ ಪುನ|ರಪಿ ಪೇಳ್ದ ಖಳರಾಯನೊಡನೆ||

ವನಜಾಕ್ಷನಣುಗನ ಮರ್ದಿಸೆಂದೆನಲುದಾ|ಸಿನವ[3] ಮಾಡಿದೆ ಪಾಪಿ ನಿನ್ನ ||
ಘನಸತ್ವ ಸಫಲವಲ್ಲಗೆ ಪೋಪುದದ ಕಂಡು|ಮನನಿಲ್ಲದೈತಂದೆ ಮಗನೆ ||೪||

ತಂದು ನಾ ಬಡಕುಮಾರಕನನು ಕಡಲೊಳ|ಗಂದೆ ಹಾಯಿಕಿ ಮರ್ದಿಸಿದೆ|
ತಂದೆ ನೀನೆನ್ನ ಮೇಲಣ ಮಮಕಾರದಿ|ಬಂದೆ ಬದುಕಿದೆನು ಜೀಯ ||೫||

ಇಲ್ಲ ರಕ್ಕಸ ನೀನು ಕುವರನ ಕೈಯಾಱ ಕೊಲ್ಲದೆ ಕಡಲೊಳು ಬಿಸುಟೆ||
ಹೊಲ್ಲೆಹದೊಂದು ಪೆರ್ಮೀನು ಕಂಡೆಱಗಿ ಪೂ|ವಿಲ್ಲನ ನೆಱೆ[3] ನುಂಗಿತಾಗ||೬||

ಬಬ್ಬರ ಕಣ್ಗೆ ಗೋಚರಿಸದಂದದಿ ಮೀನ ಗರ್ಭವ ರತಿದೇವಿ ಬಗಿಯೆ ||
ಅರ್ಭಕ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂದನು ಖಳಚಂದ್ರ| ಸ್ವರ್ಭಾನು[4] ತಾನೆಂಬಂತೆ||೭||

ಲಲನೆ ತನ್ನಯ ವಿಲಾಸಿನಿಯು ನಂದನನೆಂದು| ಸಲಹಿದಳಾಜೆಣ್ಣು ನಿನ್ನ ||
ಹಲವು ವಿದ್ಯೆಯ ಗರುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು ಕಲಿತನು| ಗೆಲವುಂಟು ಸೋಲ
[ಕೇಳ್ ನಿನಗೆ ||೮||

ಪುಟ್ಟ[5]ನೆಂದೆನ ಬೇಡ ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ತಂದು|ಕೊಟ್ಟನು ಕೃಷ್ಣ ಮ
[ನ್ಮಥಗೆ ||
ಧಟ್ಟೈಸಿ ನೀ ಬಾಹುಬಲದಿಂದೆ ಕಾದಲು|ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕದೆ ಬಿಡನೆಂದ ||೯||

ಕುಡಿಮೀಸೆ ಕುಣಿದುವು ನಾಸಿಕ ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ|ಕಿಡಿಗಳನಕ್ಷಿಮುಕ್ಕುಳಿಸೆ
ಜಡಿದನು ಕೆಯ್ಯ ಖಡ್ಗವ ಝಳಪಿಸಿ|ದೈತ್ಯ|ನುಡಿದ ಕಠೋರವಾಕ್ಯಗಳ ||೧೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಕ್ತಿವಂತನ. 2. ಬ್ರಹ್ಮ; ಹೇಗೆ? 3. ಉದಾಸೀನವೆಂದು ಸರಿಯಾದ ಪದ. 4. ರಾಹು. 5. ಸಣ್ಣವನು.

ಸೆಱ್ರನೆ ಸೀಳ್ವೆ ದಿಗ್ಗಜದ ಮಂಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ|ಸುಱ್ರನೆ ಸುರಿವೆನೇಳ್ಗಡಲ|
ತಿಱ್ರನೆ ತಿರುಹುವೆ ಧರಣಿಯ ಮಹದಾದಿ ಪರ್ವತವನು ಕೀಳ್ವೆ ನೋಡು ||

ಕೋಪವಿನ್ನೇತಕೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೊಳು ಕಾದಲಾಪಱು ಸುರನರೋರಗರು|
ಈಪಡುಱನ[1] ಕೆಯ್ಯ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂಬುದ|ನೀಪರಿಕಿಸಿ ಕೇಳ್ದಱಿಯ ||೧೩||

ಆದಿಯೊಳಜ ಕೊಟ್ಟ ವರ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ|ಸಾಧಿಸಿದನ ಕೆಯ್ಯ ನೀನು ||
ಭೇದಿಸಿಕೊಂಬ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟೆಲವೊ ವಿ|ಭೇದಿಸಿ ನೋಡಿಕೊ ಮಗನೆ||

ನೀತಿಯಿದಹುದು ಸನ್ಮುನಿರಾಯ ನಿನ್ನಯ|ಮಾತ ಮಿಕ್ಕವನಲ್ಲ ನಾನು ||
ಈತರಳನ ಕೆಯ್ಯಕೊಂಬೆನೆ[2] ಸಮರಕ್ಕೆ|ಪೀತಾಂಬರ ಬಂದರೇನು ||೧೪||

ಅಂತಕಹರ[3]ನಾದೊಡಾಗಲಿ ಬಱಿಬಾಯ|ಪಂತದ ಮಾತ ಸೊಲ್ಲಿಪರೆ ||
ಎಂತಾದೊಡೆ ಕಾದಿಯೆಡರಿಲ್ಲದೆ ಗೆದ್ದು|ನಿಂತರೆ ನಿಜವೆನ್ನಬಹುದು ||೧೫||

ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವೇೞಱೊಳಗೆ ಷಣ್ಮುಖ ಹುಡಿ|ಗುಟ್ಟಿದು ತಾರಕಾಸುರನ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಮುಱಿದು ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಪಟ್ಟವ|ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆಯ ಕೇಳ್ದಱಿಯಾ||೧೬||

ಸಣ್ಣವನೆನಬೇಡ ಹರಿ ತನ್ನ ಪೆತ್ತವ|ಳಣ್ಣನ ಮಡುಹಿ ಮೇದಿನಿಯ ||
ತಿಣ್ಣ[4]ವನಿೞುಹಿದ ಬಾಹುಬಲಾಢ್ಯರ|ಕಣ್ಣಾಱ ಕಂಡು ನೀನಱಿಯಾ ||೧೭||

ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನ ಸುತ ನಿನ್ನ|ಕಪಟವಿದ್ಯೆಗಳ ಸಾಧಿಸಿದ ||
ಕಪಟಾನ್ವಿತನೊಳು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಪೋಗಿ ನಿ|ಷ್ಕಪಟದಿ ಮಾತಾಡಿಬರಲೇ ||

ನಾರದಮುನಿಪುಂಗವ ನಿನ್ನ ಹೋಗೆನ|ಬಾರದು ಬೇಡೆನಬಹುದೇ ||
ಆರ ಮೇಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿದ್ದಂತೆ ಪರಮವಿ|ಚಾರವ ಮಾಡು ಹೋಗೆಂದ ||೧೮

ಓರಂತೆ ಮಧುಘೃತರಸದಾಳಿರಸಗೋ|ಕ್ಷೀರದಂತೆಸೆವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ||
ನೀರಂತೆ ಕಡಜಿಗ[5]ನೆಸಱಂತೆ ಪುೞಿಯಂತೆ|ನಾರದ ಬಂದನಾಯೆಡೆಗೆ ||೨೧||

ಬೋಧಾರುಹನಾಗಿ ಮುನಿರಾಯ ನೀ ಬಂದ ಭೇದವ ತಿಳಿದೆನೆಂದೆನುತೆ ||
ಪಾದಕೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ರತಿದೇವಿ ಪರಮಪು|ಣ್ಯೋದಯ ಸಲಹೆಂದಳೞುತೆ ||

ಕೊರಲೊಳುಗದ್ಗದ ಸುರಿವ ಕಣ್ಬನಿ ಕೆಯ್ಯ|ಬೆರಲನೆಗ್ಗಿಸುವ ಸಂಪಗೆಯ
ಅರಳಂಡ ಪೆಣ್ದುಂಬಿಯಂದದಿನಿಯಪೂ|ಸರಲನ ತಂದು ತೋಱಿದಳು ||೨೨||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಸಣ್ಣವ. 2. ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವೆನೆ? 3. ಈಶ್ವರ; ಹೇಗೆ?
4. ಭಾರ. 5. ಕಡಜಿಗನೆಸರು- (?)

ಕಂಡನುಮುನಿರಾಯ ಕಮನೀಯಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡನ ತರಳವಿಗ್ರಹವ ‖
ಚಂಡವಿಕ್ರಮದೇೞ್ಗೆಯ ನೋಡಿ ಮನಸೋತು|ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕೂ
[ರ್ಮೆಯಲಿ ‖೨೪‖

ಮುದ್ದಡಸಿದ ಚೆಣ್ಣ ತಾವರೆಗಣ್ಣನಿ|ರುದ್ಧ ತಾತ್ಪರಿಯದಿ ನಿನಗೆ ‖
ದುರ್ಧರಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ|ಕದ್ದೊಯ್ಯದೆ ಕಾದು ಮಗನೆ ‖೨೫‖

ದೇವಾಧೀಶ ನಿನ್ನಯ ಸದುಹೃದಯರಾ| ಜೀವದೊಳಿರಲೆಂದು ಹರಸಿ ‖
ಕಾವನ ಕೆಯ್ಯ ರಕ್ಕಸರಾಯನಾಯುಷ್ಯ|ತೀವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮುನಿಪ ‖೨೬‖

ಮುರಹರಹೃದಯ ನೀನಾದ ಸನ್ಮುನಿ ನಿನ್ನ|ವರವಾಕ್ಯವಜ್ರಜೋಡಾಯ್ತು[1]
ತರಳನೆಂದೆನ ಬೇಡ ತವಕಿಪ ದೈತ್ಯನ|ಹರಣವ ಕೊಂಬೆ ನೋಡೆಂದ ‖೨೭‖

ಶಿವನಿಂದಲೀಬಟ್ಟೆ ಬಂತು ಮತ್ತಾಕ್ಕಂತೆಗಿಂ|ದಿವನಿಂದಲೇನಾದಪುದೊ ‖
ಅವಗಡವಾಗಿದೆಯೆನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆಂದು|ಯುವತಿ ತನ್ಮುನಿಗೆಱಗಿದಳು ‖೨೮‖

ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನ ಮಡದಿ ಕೇಳ್ ನಿನಗಾವು|ದಿಲ್ಲವೆಂದಾಡಿ ಮನ್ಮಥಗೆ ‖
ಗೆಲ್ಲವೆಱಿತು ನಾರದಮುನಿ ಖಳನಿ|ದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನಾಕ್ಷಣದಿ ‖೨೯‖

ಬಾರದ ಮುನ್ನ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕೇಳ್ದಸುರಂಗೆ|ಮಾರನವಾಕ್ಯ ನಿಷ್ಠುರವ ‖
ನಾರದಮುನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಕೆ ಕರ್ಣಕ|ಠೋರವನಾಂತು ಕೋಪಿಸಿದ ‖೩೦‖

ನೀರಜಭವನ ಮಾನಸಪುತ್ರ ನೀನಲ್ಲ|ದಾರಾದೊಡೀಮಾತುಗಳ ‖
ಭಾರಾಂಕನಾಗಿಯೆನ್ನೊಡನೆ ಪೇೞ್ದೊಡೆ ಸೀೞ್|ತೋರಣಗಟ್ಟುವೆನೆಂದ ‖

ಕಂಡುದ ನುಡಿದರೆ ಕೋಪವೆ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡ ಕಾದಲಿಕೆ ಬಂದಿಹನೆ ‖
ಅಂಡಲೆದಾತನ ಪಿಡಿತಂದು ನಡುವಿಗೆ|ತುಂಡ ಮಾಡಲು ಬಿಡಿಸಿದನೇ ‖೩೧‖

ಪೊಟ್ಟೆಯ ನುಡಿ[2]ಗಳಂತಿರಲಿ ನಾರದ ನಿನ್ನ|ದಿಟ್ಟಗಚ್ಚರಿಯೀವೆನೆನುತೆ ‖
ಜಟ್ಟಿಗ ದೈತ್ಯರ್ಗೆ ಬೆಸಗೊಟ್ಟು ಹಿಡಿತರ|ಲಟ್ಟಿದ ಖಳಕುವರನನು ‖೩೨‖

ಹಂತವ ಮುಱಿಯ ಬಂದಸುರರಿಗಿದಿರ್ವಂದು|ನಿಂತಿರೆ ಕಂಡು ಸೈರಿಸದೆ ‖
ಮುಂತೊರ್ವ ತುಡುಕಲು ತಿವಿದ ಬಾಯೊಳಗಿದ್ದ|ದಂತವು ಕೆಲ ಸಿಡಿವಂತೆ ‖

ಮತ್ತೊರ್ವ ವಡಿಗದಾನವ ಬಂದು ಕೈವಿಡಿ|ದೊತ್ತಲು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವನ ‖
ಕತ್ತಿಯಿಂ ತಿವಿಯಲ್ಕೆ ಮೂಗುಬಾಯೊಳಗೆಲ್ಲ|ನೆತ್ತರುಬಸಿವಂತವಾಯ್ತು ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕವಚವಾಯಿತು. 2. ಹೊಳ್ಳುಮಾತು.

ಎಡಬಲದಲಿ ಪಿಂತೆ ಮುಂತು ಬಂದಸುರರು|ತುಡುಕಲು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂ
[ಡವರ ‖
ಮೃಡನ ನಾಟ್ಯವನಾಡಿ ದಂಡೆ ಕೈಕಾಲಿಂದೆ|ಹೊಡೆದುರ್ವಿಯಲಿ ಮಗ್ಗಿಸಿದ ‖
ಪಱಿದಿಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿಯ ಬೞಿಕೊರ್ವನ ಕಾಲ| ಮುಱಿದಿಟ್ಟ ನಿಟ್ಟೆಲುಗಳನು‖
ನಿಱಿಸಿಟಲೆಂಬಂತೆ ಕಿತ್ತು ಮಸ್ತಕವನು|ತಿಱಿಕಲ್ಲನಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ ‖೩೭‖

ಕಾದಿಯೊಳ್ಗವರನ ಪಿಡಿವರು ತಿರುಗದ|ಹಾದಿಯು ಹತ್ತಿದರ್[1] ಮಗಳೆ ‖
ಭೇದಿಸಲರಿದೆನೆ ಬೞಿಕ ಹೆಬ್ಬಲವು ವಿ|ರೋಧಿಯು ಮುತ್ತಿತೇನೆಂಬೆ ‖೩೮‖

ಕಾಯ್ದುರಿಯೊಳು ಕರ್ಬುನದ ಮೇಲ್ಗಂಬದಿ|ಸಾಧನೆಗೆಯ್ದ ಪುಲ್ಸರದಿ ‖
ಐದಿದ ದಾರಿ ತಾ ನಾಲಾತೆಱನೆ ತಾ ನಾವುದು ಬಂದ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ‖೩೯‖

ಮೃಡನ ಕಣ್ಣುರಿ ಕಾಮನ ಬಾಹುಬಲದೊಳ|ಗಡಗಿರ್ದು ತಲೆದೋ
[ಱುವಂತೆ ‖
ಬಿಡದೆ ಕಂತುವಿನ ಪ್ರತಾಪಾಗ್ನಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟೆ|ಸುಡತೊಡಗಿತು ನಿಶಿಚರರ ‖೪೦‖

ಕದನದೆ ಮುಱಿದಿಕ್ಕಿ ಖಳರಾಯನ ಶಸ್ತ್ರ|ಸದನವ ಹೊಕ್ಕು ಲೂಟಿಯಲಿ ‖
ಹದವಿಲ್ಲು ಕೋಲ್ಗಳ[2] ಕೈಕೊಂಡು ಬತ್ತೀಸಾ|ಯುಧನಾಗಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂದ ‖
ಕೊಲುವುದೇನಚ್ಚರಿ ರಣರಂಗದೊಳು ನೀವು|ಹುಲುರಕ್ಕಸರೆ ಮುನಿದರೆ ‖
ಚಲವುಳ್ಳೊಡೆ ಬರಹೇೞೆಂದು ಮನ್ಮಥ|ಕಲುಹೃದಯನ ಕರೆಸಿದನು ‖೪೧‖

ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೊರ್ವ ಬಂದುಸಿರಿದ ಕುವರನ|ತುಡುಕಿದ ನಿಖಿಳರಾಕ್ಷಸರ ‖
ಮುಡಿ ತೋಳ್ತೊಡೆಗಳ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟನೆನೆ ಕೇಳ್ದು|ಹುಡುಗನ ಪರಮಪೌರುಷವ ‖
ರಣಹೇಡಿಗಳಾದವರ ಕಣ್ಮನಕೆ ನೀರ್|ನೊಣ ಗರುತ್ಮಂತನಂತಿಹುದು ‖
ಬಣಗರ ತೊಲಗಹೇೞೆನುತೆ ಮುಮ್ಮಡಿ ರಾ|ವಣನಂತೆ ನಿಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ‖

ಬಟ್ಟಮುತ್ತುಗಳು ಕೋವಣಿಸಿರ್ದ[3] ಪಾರಿಯ|ಪಟ್ಟಾವಳಿ ಚಲ್ಲಣವ ‖
ತೊಟ್ಟು ಪೆರ್ದೊಡೆಗೆ ಕೇಸರಿಮಧ್ಯಕೆ ಬಿಗಿ|ದುಟ್ಟ ಕಾಸೆಯ ರಣೋತ್ಸವದಿ ‖
ನೀರ ಜೆಮ್ಮುರಿಯ ಸುತ್ತಿದ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಮಂ|ದಾರಮಾಲೆಯ ಸುತ್ತಿ
[ಹಣೆಗೆ ‖
ರಾರಾಜಿಪ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಗಂಧವ|ಪೂರಯಿಸಿದನು ನುಣ್ಮೆಯ್ಗೆ ‖೪೨‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸತ್ತರು. 2. ಬಾಣಗಳನ್ನು. 3. ಪೋಣಿಸಿದ್ದ.

ಬಿಡದೊದರುವ ಗಂಟೆ ಸರಪಣಿ ಸುರಹಾಪೆ|ದೊಡರು[1] ಮಾಣಿಕ್ಯದಿನೆಸೆವ
ಕಡೆಯ[2] ಪೆಂಡೆಯ[3] ವಿಟ್ಟು ಕಾದುವ ರಣಧರೆ|ಯೆಡೆಗೈತಂದು ನಿಂದಿರ್ದ ||೪೭||

ಪರಿಮಳತಾಂಬೂಲ ಕಾಸೆ ಚೆಲ್ಲಣಪೊಂ|ಬರಿಯಣ[1]ದೊಳು ಕುವರನಿಗೆ|
ಸರಿವೈಭಾಗವ ಕಳುಹಲು ಕೈಕೊಂಡು|ಪಿರಿದು ಸಿಂಗರವಾಂತು ಬಂದ ||

ಹಜ್ಜೆಹಜ್ಜೆಗೆ ತೊಡೆಚಲ್ಲಣವಡಸಿರ್ದ | ಗೆಜ್ಜೆಯು ಗಲಿರೆಂಬ ರವದಿ ||
ನಿರ್ಜರರಿಪುವಿರ್ದ ಬೀಡಿಗೆ ಬಂದನು ಕಂತು|ದುರ್ಜಯಕೃಷ್ಣನಂದದಲಿ ||೪೮||

ಬಾಲನಂತೆಸೆದನು ಸುಜನರ ಕಣ್ಗೆ ಪೂ|ಗೋಲನಂದದಿ ಪೆಣ್ಜನಕೆ ||
ಕಾಲನಂತೆಸೆದ ಶಂಬರನ ಕಣ್ಮನಸಿಗೆ ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ ಚಿತ್ತೈಸು ||೫೦||

ಕಾಳೆಗಕಿದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾಱವೆ ಚೆಣ್ಣ|ಡಾಳಕತನದೊಳೋಡುವನು ||
ಕಾಳಾಸವ[5] ಮಾಡಿಸೆಂದು ಬಂಧಿಸಿದ ಮು|ರಾಳಾಸನ[6] ಕಪಟದಲಿ ||೫೧||

ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ ಖಳರಾಯ ನೇವರಿಸಿ ಕೋ|ದಂಡವತೀವಿಜೇವೊಡೆಯೆ||
ಸೊಂಡಿಲ ನೆಗಹಿ ಭೂಮಿಯ ಹೊತ್ತ ಸತ್ವವೇ|ತಂಡ[7]ಗಳೊರಲಿದಂತಾಯ್ತು ||

ರಂಜಿಪ ಹೊಂಗಟ್ಟಿನ ಬಿಲ್ಲ ಮನ್ಮಥ| ಸಿಂಜಿನಿ[8]ಗೊಳಿಸಿ ಜೇವೊಡೆಯೆ||
ಅಂಜಿದು ಫಣಿರಾಯ ತಲೆದೂಗೆಯುಲು ರತ್ನ|ಗುಂಜೆಯಂತೆಸೆದು ಚೆಲ್ಲಿದುವು||

ದ್ವಿತಯಕಾರ್ಮುಕ ನಿಷ್ಠುರದಿಂದಖಿಳದೇ|ವತೆಗಳೆಲ್ಲರ ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ||
ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು ಶಂಬರಾಸುರನೆಚ್ಚ ರಾದ್ರೋ|ನ್ನತಬಾಣದಿಂದೆ ಬಾಲಕನ ||

ಶರಸಂಧಾನವಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಬಂದ ನಿ|ಷ್ಠುರಬಾಣನಿಚಯವ ಕಡಿದು ||
ಸ್ಮರ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದೆಚ್ಚ ಶಂಬರಾಸುರನ ಪೇ|ರುರದಲಿ ಥಟ್ಟುಗಿವಂತೆ ||೫೫||

ಇಂತು ಕೈಚಳಕದ ಬಿಲುಗಾಱತನ ಕಾಣ|ಬಂತು ನೀನೆನಗಿದಿರ್ವಂದು ||
ಗೊಂತಾಗಿ[9] ನಿಲಬೇಡವೆನುತೆ ಕೂರ್ಗಣೆ[10]ಯಿಂದೆ|ಕಂತುವಿನೆರ್ದೆಯೊಳಕ್ಕಿ
[ದನು ||೫೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ದೇವತೆಗಳ ಆಕಾರವನ್ನು ಕೆತ್ತಿರುವ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ರುಳಿ; ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬಿರುದಿನ ಬಳೆ. 2. ದ್ಭ. ಕಟಕ, ಕಡಗ. 3. ಮುತ್ತುಸರ. 4. ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆ. 5. ಕುಣಿಕೆ. 6. ನಾರದ. 7. ಬಲವುಳ್ಳ ಆನೆ. 8. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದಿ. 9. ಗುರಿಯಾಗಿ. 10. ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ.

ಈಪಾಡುಪಂತದ ಮಾತನಾಡುವ ಶರ|ಚಾಪಾಗಮಜ್ಞ ನೀನಹುದು ॥
ನಾ ಪರಣವ[1] ಕೊಂಬೆ ನೋಡೆಂದು ದೈತ್ಯಚ|ಮೂಪನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ॥
ಎಲೆ ಮಂಕುಮದನ ನಿನ್ನರಳಂಬು ಹೂಂಗಳ|ಮೊಳೆಗುಱಿದಾಗುವುದೆನ್ನ॥
ಕಲುವಕ್ಷದೊಳು ನಾಂಟಲರಿಯವು ಹೋಗೆಂದು ಸಲೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳ
[ಕ್ಕಿದನು ॥೫೮॥

ಪೇತೆ![2] ನೀನೇನು ದೊಡ್ಡಿತು ನನ್ನ ಸರಲ ಮು | ಯ್ಯಾತು ಕೊಂಬೊಡೆ
[ರುದ್ರಗರಿದು ॥
ಮಾತುಗಾಱಿಕೆ ಬೇಡ ಹಿಡಿಯೆಂದು ಭಾಳದೆ ತೂತೇಱಲೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ॥
ನಡವೆತ್ತ ನೀಲಾಚಲಶಿಖರದ ಕಲ್ಲ|ಪಡಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಕೆನ್ನೀರು ॥
ಒಡೆವಾಯ್ವಂತೆ ರೋಹಿತಧಾರೆ[3] ಸುರಿದು ಕಿ|ಗ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ವಾಹಿನಿಯಾಯ್ತು ॥
ಸಿಟಿಲದೆ ಸುರಿವ ರಕ್ತವ ಕಟ್ಟುಗೊಳಿಸಿ ಧೂ|ರ್ಜಟಿಯ[4] ಹೃತ್ಕಮಲದೆ
[ನೆನೆದು ॥

ಸುಟಿಮೆತ್ತು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು ಸತ್ರಾಣಸಂ|ಘಟಿಸೆ ರಕ್ಕಸರಾಯನುಡಿದ|
ಕಱೆಗೊರಲನ ಕಣ್ಣ ದಳ್ಳುರಿಯುಲಿ ಬೆಂದ|ಕೊಱೆಗೊಳ್ಳ ನಿನಗೇಕೆ ಪಂತ ॥
ನೆಱೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತಾರ್ದು | ಪೆಱೆನೊಸಲೊಡೆಯ
[ಲಿಕ್ಕಿದನು॥೬೦॥

ಮಸ್ತಕ ಬಿರಿದು ಸುರಿವ ರಕ್ತವ ಸಿರಿ|ಹಸ್ತದಿನೊತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತೆ ॥
ದುಸ್ತರಶರದಿಂದೆ ಕಡಿದ ರಕ್ಷಸನ ಕ|ರಸ್ಥಳದೊಳಗಿರ್ದ ಧನುವ ॥೬೧॥

ಖಂಡಣೆಗೆಯ್ದ ಕಾರ್ಮುಕದರ್ಧಭಾಗದ | ದಿಂಡನೆ[5] ತಿರುಹಿ ಮನ್ಮಥನ ॥
ಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಸಲೊಡ್ಡಿಕೊಳಲು ಕೋ| ದಂಡ[6] ವಿಕ್ಕಡಿಯಾಯ್ತು
[ಕರದೆ ॥೬೨॥

ಕಲಹದೆ ಖಂಡಿತವಾದ ಬಿಲ್ದಂಡನು | ಬಲರಾಮನಂದದೆ ಪಿಡಿದು ॥
ಚಲದಂಕಮಲ್ಲನ ರಣರಂಗದೆಡೆಯಲ್ಲಿ | ನಿಲಲೀಯದಟ್ಟಿಯಾಡಿದನು ॥೬೩॥

ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಗಾಯವಹುದೆಂದು ಸೊಂಟದ|ಮುಪ್ಪಿಡಿ[7]ಯನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು
ದರ್ಪಕನೆರ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಿವಿದು ರಕ್ಕಸ ಬಹು|ದರ್ಪವಡೆದು ನಿಂದಿರ್ದ ॥೬೪॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪ್ರಾಣವನ್ನು. 2. ಪ್ರೇತವೇ, ಪಿಶಾಚಿಯೇ. 3. ರಕ್ತಧಾರೆ
4. ಹರ, ಈಶ್ವರ, 5. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಭಾಗ. 6. ಧನುಸ್ಸು. 7. ಕಠಾರಿ.

ಎಡಗೆಯ್ಯೊಳೇನು ಚಮತ್ಕಾರದೆಹಾರೆ ಹೊಡೆದು[1] ಮಟ್ಟವಕಿತ್ತುಕೊಂಡು||
ದೃಢಗಲಿ ಖಳನುರಸ್ತಲದೆ ಕಠಾರಿಯ | ಬುಡಮುಟ್ಟ ಚಾಚೆ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ||
ಹೊನ್ನಿನಹೊಳೆವಕಠಾರಿಯ ಮೊನೆಮೊಳೆ ಬೆನ್ನೊಳು ತಲೆದೋಱಿಸಲು||
ತನ್ನೆಡಗಾಲ ರಕ್ಕಸನೆರ್ದೆಯೊಳು ಚಾಚಿ | ಬಿನ್ನಾಣದೊಳು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದ ||
ಸುರಿದುದು ಖಳನ ಗಾಯದಿ ರಕ್ತ ಕಣ್ಣೀರು|ಸುರಿದುದವನ ಪೆಣ್ಣನಕೆ ||
ಸುರಿದುದು ಪೂವೞೆ ಕಾಮಗೆ ನೇತ್ರದೆ| ಸುರಿದುದಾನಂದಾಶ್ರು ರತಿಗೆ ||೨೧||
ಗೆಲವಾದುದಸುರನ ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿದ ಬಾಹು | ಬಲವಂತ ಕಾಂತನ ಕಂಡು ||
ಲಲನೆ ಬಂದಮರ್ದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾದಿ ಕುಟುಕುದಂಬುಲವಿತ್ತುಕುಸ್ತರಿಸಿದಳು||
ಗಾಯದೊಳೊರೆವ ರಕ್ತವ ಕಟ್ಟಿ ಕುವರನ | ಬಾಯ ತಂಬುಲವನು [ಕೊಟ್ಟ ||
ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರು ಬೀೞ್ಕೊಡಲಾಗಿ ರಕ್ಕಸ| ರಾಯ ಬಂದಿಱಿದ ಶೂಲದಲಿ||
ಶೂಲವ ಖಂಡಣೆಗೆಯ್ದು ಖಂಡೆಯದಿಂ ಪೂ|ಗೋಲ ದೈತ್ಯನಕಡಿಯಲ್ಕೆ||
ಕಾಲಭೈರವನಂತೆ ಗದೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಲಾ|ಬಾಲ ತದ್ಗದೆಯೊಳೊಡ್ಡಿದನು||೨೨||
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೆಟ್ಟ ಕೋ ಎನುತ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ|ಕುಟ್ಟಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯದಲಿ||
ಕುಟ್ಟಿದ ಸಿಟ್ಟುರದನಿಗೆ[2] ಖಾತಿಯಲಿ ಕಂ|ಗೆಟ್ಟುದು ಸುರನಿಶಾಚರರು ||೨೩||
ಕೊಂಡಾಡುವಂದದೆ ಕಡಿದಾಡುತಿರ್ದವುದ್ದಂಡವೀರರ ಕೆಯ್ಯೊಳೆಸೆವ ||
ತಂಡತಂಡದ ಖಡ್ಗಧಾರೆಯ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಕೆಂಡದ ಮೞೆಯಾದುದಿಳೆಗೆ ||೨೪||
ಬಾಣಪಂಚಕನೊಳು ಬತ್ತೀಸ[3] ಖಡ್ಗ ಪ್ರ|ವೀಣತೆಯಲಿ ಕಾದಿ ದಣಿದು||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನ ಕಲಿತಿರ್ದ ಮಾಯಾ|ತಾಣವನುದ್ಯೋಗಿಸಿದ ||೨೫||
ಹರನರಸಿ[4]ಯೊಳಂದು ಸೆಣಸಿದ ಮಹಿಷಾ|ಸುರನೇನು ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದೆನುತೆ||
ವರಸೈರಿಭನ[5] ರೂಪಾಗಿ ಬಂದೆಱಗಿದ| ಸ್ಮರನೊಡಲೊಡನೊಡೆವಂತೆ ||೨೬||
ವಾರಿಜಲೋಚನೆ ನೀಕೇಳು ರಣಮಹಾ|ಮಾರಿಯಮುಂದೆ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು
ತೋರಿದು[6] ಕೋಣನ ತಲೆಗಡಿವಂತೆ ಹ|ರಾರಿ ಖಂಡಿಸಿದ ಖಂಡೆಯದೆ ||೨೭||
ಆದಱ ಮಸ್ತಕವುಡಿದುರುೞ್ದೊಡೆ ಮತ್ತೊಂದು| ಮದಗಜರೂಪಿನೊಳ್ [ಬರಲು ||
ತ್ರಿದಶಾರಾತಿಯ ನರಸಿಂಹನಂದದಿ | ಕದನದಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀೞಿದನು ||೨೮||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಾರಿಹೋಗುವಹಾಗೆ 2. ಭಯಂಕರವಾದ ಧ್ವನಿಗೆ. 3. ಮೂವತ್ತೆರಡು. 4. ಚಾಮುಂಡಿ. 5. ಕೋಣನ. 6. ದೊಡ್ಡದಾದ.

ಸೀೞಲು ಬೞಿಕೊಂದು ಸಿಂಹರೂಪದಿ ಬಂದು | ಘೀೞಿಡುತುಗುರ್ಗಳ [ಸಿಱಿಯೆ ||
ದಾೞಿಗೆ ಬೆದಱದೆ ಶರಭವಿಗ್ರಹದೆ ಥ | ಡಾಳಿಸಿ ಮುಱಿದೊದರಿದನು||೭೯||
ಗಂಡಾಳುತನದಿ ಸಿಂಹವ ಸೀಳ್ವ ಶರಭಭೇ|ರುಂಡನೋಲ್ ಖಳರಾಯ [ಬರಲು ||
ತುಂಡದ [1]ಕುಂತದಿ ತಿವಿದರೆ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡನೊಂದೆಸೆಗೆ[2] ಲಂಘಿಸಿದ ||
ಮಕರಾಂಕ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯ ಗರುಡಿಯ ಚೋ|ರಕನಾಗಿ ಕಲಿತ [ಕೌತುಕದಿ ||
ಪ್ರಕಟಿತ ಘನಮಾರ್ಜಾರ[3]ದೆ ಖಳನಾ|ಯಕನ ವಿಗ್ರಹವ ನೆಗ್ಗಿಸಿದ ||೮೧||
ನೆಲೆಗಾಣಿಸದೆ ಶಂಬರದೈತ್ಯ ಕರ್ಗ|ತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಕುವರನ ತುಡುಕೆ ||
ಸಲೆ ಭಾಸ್ಕರರೂಪ ತಾಳ್ದು ಮನ್ಮಥ ಮೆಟ್ಟಿ|ತಲೆಯ ಕಡಿದನು ಕೌತುಕದಿ||
ನೂತನವಿದ್ಯೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಖಳ ಮೀನ|ಕೇತುವ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||
ಚೇತನಗಿಡದೆ ಮುಷ್ಟಿಕನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಂ ವಾತನ ಕರೆದು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ ||೮೨||
ದರ್ಪಕ ದೈತ್ಯವಲ್ಲಭನೊಳಗಿದಿರಾಂತು| ನಿಪ್ಪಸರದೆ ತೋಳ ಮೊದಲ ||
ಚಪ್ಪಳೆಗೊಳಿಸಿ ದಂಡೆಯ ಹೂಡಿ ನಿಂದಿರು|ವೊಪ್ಪವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು||೮೩||
ತ್ರಾಣಾನ್ವಿತ ಶಂಬರಾಸುರವರಪಂಚ ಬಾಣರ ಬಿಱುಮುಷ್ಟಿಗಳು ||
ಚಾಣೂರಮಲ್ಲಕೃಷ್ಣರ ಕಾಳಗವಾದು|ದೇಣಾಯತಾಕ್ಷಿ ಚಿತ್ರೈಸು ||೮೪||
ಹೊಗುವರು ಹೊಱಡುವರೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರಲ್ಲಿ|ಬಿಗಿವರು ಬಿನ್ನಣಿಸುವರು||
ತೆಗೆವರು ಕೆಳಗುಮೇಲಾಗುವರೊಡನೊಡ|ನೆಗೆವರು ನಿಂದು ಕಾದುವರು ||
ಎಡಗೆಯ್ಯ ಮುಷ್ಟಿಯ ತಾಣದೊಳಗೆ ಕೆ|ಯ್ಯಡಗಿ ತೂಗುವ ಪಾದ [ದ್ವಯದಿ ||
ಪೊಡವಿ ತಲ್ಲಣಿಪಂತೆ ಖಳರಾಯ ಗರ್ಜಿಸಿ|ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯ ತಿವಿದ||೮೫
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೆಯ್ಯುಗ್ಗಡದೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಣೆದು ಬೊ|ಬ್ಬಿಟ್ಟಿದಿರಾಂತು ರಕ್ಕಸನ ||
ಗಟ್ಟಿವಾಳಕೆಯ ವಂಚಿಸಿ ನೊಸಲೊಡೆವಂತೆ ಹೆಟ್ಟಿದ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ||
ಹಣೆಯೊಡೆದುಗುವ ರೋಹಿತಧಾರೆ ಕಮ್ಮ|ಲರ್ಗಣೆಯನ ಮೇಲೆ [ಚೆಲ್ಲಿದುವು ||

1. ಕ. ಪ. ಅ—ಕೊಕ್ಕೆಂಬ. 2. ಒಂದು ಕಡೆಗೆ. 3. ಬೆಕ್ಕು.

ತ್ರಿಣಯನ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಗಿಡಿ ಬಂದುದೆನುತೆ ಘೋ|ಷಣೆಯಿಂದೆ ಕಡೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ
[ದುವು ||೮೯||

ನಿಟಿಲರಂಧ್ರವ ಮುಚ್ಚಿ ಅಳನ ಕುಸ್ತರಿಸಿದು|ಕುಟಿಲಾಳಕಿಯರೌಷಧವ||
ಸುಟವೆತ್ತು ಮದನಗೆ ರತಿ ತನ್ನ ತೊಂಡೆವ|ಣ್ಣುದ್ದಿಯ ಕವಳವಿತ್ತಳೊಲಿದು||

ಮಂಡೆಯನೊತ್ತಿ ಪೆರ್ಭುಜಗಳನೊರಸಿ ಹೊ|ನ್ನಂಡೆಯೊಳ್ ಪನಿನೀ
[ರನಿತ್ತು ||
ಖಂಡೇಂದುವದನಬಾಲೆಯರು ಗೆಲಿಸಿಕುಡೆ|ಗಂಡೇಳು[1] ಮಾತನಾಡಿದನು||೯೧||

ಪತಿಯಿಲ್ಲದವಳೆನುತೆನ್ನಯ ಪಿಂಡಿವೆಂ|ಡತಿಯು ಕೋಳ್ಗೊಂಡಿಹ ಕುನ್ನಿ[2]||
ಧೃತಿಗಿಡಬೇಡ ಧೈರ್ಯವನಾಂತು ಬಾರೆಂದು|ರತಿರಾಜ ಮೂದಲಿಸಿದನು ||೯೨||

ಎಂದೆನಲಿನಿತೊಂದು ಗರ್ವದ ಬಿಱುನುಡಿ | ಚೆಂದವೆ ನಿನಗೆಂದು ದೈತ್ಯ ||
ಬಂದಡಹಾಯ್ದು[3] ರಟ್ಟೆಯ ಹಿಡಿದಿಡಲಾಗಿ|ಕಂದರ್ಪ ನಿಂದನಾಗಸದೆ ||೯೩||

ಪಕ್ಕಿಗಳರಸ ಪೇಮಾತವಾಹನಗೆ ದು|ವ್ವಿಕ್ಕಿದೊಲೆಱಗಿ ರಕ್ಕಸನ ||
ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ತಲೆಮುಱಿವಂತೊದ್ದು ನೆಲನೊಳ ಗಿಕ್ಕಿದ ಕಾಮ ಖಾತಿಯಲಿ ||೯೪||

ನಿಲ್ಲದೆ ರತಿಯು ಕೋಳ್ವಿಡಿದಾತನ ಪಾಣಿ|ಪಲ್ಲವಗಳ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟ ||
ಫುಲ್ಲಶರಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುರರು ಪೂಮಳೆಗಱೆ|ದೆಲ್ಲರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು||೯೫||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕಲ್ಪವೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹದಿಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ವಿವಾಹ :—

ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮ ಕಮಲಾಂಬಕ[4] ನಂಕ[5]|ಮಾಲಾಸುಪ್ರಬಂಧವನು ||
ಆಲಸ್ಯ ಪರಿಹರವಪ್ಪಂತೆ ಪೇೞ್ ನಿನ್ನ | ನಾಲಗೆ ಪರಮಪವಿತ್ರ ||೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಂಡುತನಹೆಚ್ಚಿ, ಬಲಹೆಚ್ಚಿ. 2. ಮರಿನಾಯಿ.
3. ಅಡ್ಡಹಾಕಿ. 4. ಕೃಷ್ಣ. 5. ಯುದ್ಧ.

ಒಡಲಾಂತು ಹರಿಯ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ಯದ ಜಿಹ್ವೆ|ಕಡಲ ನಾಲಗೆಯಾಗದಿಹುದೆ
ಮಡದಿ ಕೇಳದಱಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರವ | ತಡೆಯದೆ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ‖೨‖
ಕಂದರ್ಪ ಖಳನೊಡಲಿಂದೆ ಸುರಿವ ರಕ್ತ|ಚಂದನ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ರತಿಯ ‖
ಹಿಂದಣ ನೋವ ಕುಸ್ತರಿಸಲು ನಾರದ|ಬಂದಂಗಜನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ‖೩‖
ಶಂಬರಾಸುರನ ಮರ್ದಿಸಲಾಗಿ ತ್ರಿದಶಕ|ದಂಬ[1] ಸಗ್ಗದೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ[2] ‖
ಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರರೈತಂದು ದಿ| ವ್ಯಾಂಬರಗಳನಿತ್ತರೊಲಿದು ‖೪‖
ಭೂರಿವೃಂದಾರಕಾ[3]ದಿಗಳು ಬಲ್ಲಂತೆ ಕೈ|ವಾರಿಸಿ[4] ಖಳನುಪಟಳವ ‖
ತೀರಿಸಲಂಗಜಾತಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರಶಂಬ | ರಾರಿನಾಮವನಿತ್ತರೊಲಿದು ‖೫‖
ಕುಂಭಕರ್ಣನಪ್ರೌಢಲಂದದೆ ಕೆಡೆದಿರ್ದ|ಶಂಬರನೊಡಲ ರೋಹಿತವ ‖
ಕಂಬನಿಯಿಂದೆ ನಿವಾರಿಪ ವಧುನಿಕು|ರುಂಬ[5]ವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ‖೬‖
ನಾರಾಯಣನಾತ್ಮಸಂಭವ ದೈತ್ಯಗ|ಭೀರಮಂತ್ರೀಶನ ಕರೆಸಿ |
ಊರೊಡೆತನದ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಪರಮವಿ | ಚಾರದ ಬುದ್ಧಿವೇೞ್ದನು‖೭‖
ರಕ್ಕಸನೊಡಲಿಂಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವನು ಮಾಡು|ಬೊಕ್ಕಸ ಬಂಡಾರ ಜತನ‖
ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳು ದ್ವಾರಕಿ|ಹೊಕ್ಕು ಬರುವೆನು ಬೇಗದಲಿ‖೮‖
ಪೋಪುದುಚಿತವಲ್ಲ ಜೀಯ ಕೇಳ್ ದೈತ್ಯಜ|ಮೂಪನ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ‖
ನೀಪರಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ರತಿಯ ಪ್ರಾ ಣೇಶಗೆ ಖಳಮಂತ್ರಿ ನುಡಿದ
ಒಪ್ಪುವಡೆದ ಮಾತಹುದಿದು ಜೋಪಾನ | ತಪ್ಪದೆ ರಾಜಮಂದಿರವ ‖
ಸರ್ಪ ನಿಧಾನವ[6] ಕಾಯ್ವಂತೆ ಕಾದಿರೆಂ|ದಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟ ರಕ್ಕಸಗೆ ‖೧೦‖
ನಿಗ್ರಹವಡಿಸದೆ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವ | ವೆಗ್ಗಳದಿಂ ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸು ‖
ಅಗ್ರಹಾರದ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮಾನ್ಯಂಗಳ|ಕುಗ್ರಾಸವಡಿಸಬೇಡೆಂದ ‖೧೧‖
ಮುರಹರನಾಣೆ ಘೋಷಣೆಯಿಲಿ ಜವಿಬೀ|ಸರು[7] ಹೊಗದಂತೆ ನೀನಿರ್ದು‖
ಕರೆಯಲಟ್ಟಿದರೆ ದ್ವಾರಕಿಗೆಯ್ದುವುದು ಚಕ್ರ|ಧರನಱಿಕೆಯುವಾಳ್ಪೆನೆಂದ ‖
ಎನಲಂಗಜಾತಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಖಳಮಂತ್ರಿ|ತನಗಿದ ತಪ್ಪಬೇಡೆನುತೆ ‖
ಘನವಿಶ್ವಾಸವಡೆದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ | ಮನದಭಿಪ್ರಾಯವನಱಿದು ‖೧೩‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ದೇವತಾಸಮೂಹ. 2, ಸಂತೋಷಸೂಚಕವಾದ ಬಾವುಟಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ. 3. ದೇವತೆಗಳು. 4. ಹೊಗಳಿ, ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ. 5. ಸಮೂಹ. 6. ನಿಧಿಯನ್ನು. 7. ಕೂದಲಷ್ಟು ಪಾಲುಮಾರಿಕೆ.

ಮಕರಕೇತನ ಕೇಳು ಮದ್ವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿ|ಸಕಲಲೋಕಕೆ ಸಂಚರಿಸುವ ||
ಅಕಳಂಕ[1] ರತ್ನಪುಷ್ಪಕವಿದೆ ನೋಡೆಂದು|ಪ್ರಕಟದೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ||೧೪||

ನೋಡಿದ ಕಣ್ಗೆ ಮಂಗಳವಪ್ಪ ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ|ಮೂಡಿದಂತಿರ್ದ ಪುಷ್ಪಕವ||
ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕೆ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲವೆನುತೆ ಕೊಂ|ಡಾಡಿದನಧಿಕಸಂತಸದಿ ||೧೫||

ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ನಿರ್ಜರ|ಜನವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಕಸನ||
ಮನಕೆ ಸಂತಸವಿತ್ತು ಬರಿಸಿದ ನಿಬಿಡಯೌವ್ವನ ವಧೂರತ್ನವನೆಸಲು||೧೬||

ಅತಿರಮ್ಯವಡೆದ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳ ತುಂಬಿ | ರತಿಸಹಿತಹರಿ ಪುಷ್ಪಕವ ||
ಗತಿಸೂತ್ರವ ಮೆಟ್ಟಿ[2] ತೆರಳದ ದ್ವಾರಾ|ವತಿಯ ಮಾರ್ಗವನೋಡಿಕೊಳುತೆ||

ಏನ ಬಣ್ಣಿಸಬಪ್ಪುದು ರತ್ನಖಚಿತವಿ|ಮಾನ ಖೇಚರಮಾರ್ಗದಲಿ ||
ಮೀನಾಂಕನ ಕೊಂಡು ಬಂದುದಾಕ್ಷಣ ಪವ|ಮಾನವೇಗವ ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ||

ಓಡದ ಮುಗಿಲ್ಗೆ ತೇಜವನಿಕ್ಕಿ ಹಂಸಾ|ರೂಢ ನಾರದನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ||
ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ಪುಷ್ಪಕವಿಳಿದುದು ದೇವ|ಚೂಡಾಮಣಿಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ||೧೯

ಸ್ಮರನ ಪುಷ್ಪಕವ ಕಣ್ಣೊಳು ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನ|ಅರಮನೆಹೆಂಗಳು ಮುದದಿ
ಪರಪುರುಷನನೀಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದು ಮಂ|ದಿರವನು ಹೊಕ್ಕರಾಕ್ಷಣದಿ ||೨೦||

ಕಾಮನ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸುರಸಾರ್ವ|ಭೌಮಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದೆನುತೆ ||
ವಾಮಲೋಚನೆಯರು ತನುಪುಳಕಿತರಾಗಿ|ಭ್ರಾಮಕವಡೆದಿರ್ದರಾಗ ||೨೧||

ಕೆಲಬರು ಕೃಷ್ಣನೆಂಬರು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲೆಂದು|ಕೆಲಬರು ಜೂದಕಟ್ಟುವರು
ಕೆಲಬರು ನೀನೇನ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದಲಸದೆ ನೆಲೆ ನಿಂದು ನೋಡುತಲಿಹರು||೨೨||

ಫಣಿತಲ್ಪನಾದುದುಂಟಾದಡೆ ಕೌಸ್ತುಭ|ಮಣಿಯಿಲ್ಲ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿ ||
ಗಣಿಸಿದೊಡಚ್ಯುತನಿರವಿಹುದೆಂದು ರು|ಕ್ಮಿಣಿ ನಿಂದು ನೋಡಿದಳಾಗ ||೨೩||

ಇನ್ನಾವ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀ ತಪವಿದ್ದು ಪಡೆದಳೊ|ಚಿನ್ನದ ಬೊಂಬೆಯುಂತವನ
ಎನ್ನಯ ಕುವರನಿದ್ದೊಡೆಯಿಂತಹನೆಂದು| ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊಗವ ನೋಡಿದಳು||

ಪೂರ್ಣಮೆಯಾದುದು ಮುಖಚಂದ್ರಮಂಡಲ|ತರ್ಣಸವೆದೆಯೊಳಾದರಿಸೆ ||
ಕಣ್ಣಾಲಿಯುದೊಡೇನು ಕರುಳ್ಬಳ್ಳುದೆಂಬಂತೆ ಜಿಣ್ಣನ ತಾಯಿ ನೋಡಿದಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. 2. ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರಿಗಿಸಿ, ಎಂದರೆ—ಈಗಿನ ಮೋಟಾರುಬಂಡಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಯಂತ್ರಗಳಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ.

ಗಂದೇಭಗಮನೆ ಕೇಳ್ ಬಲರಾಮಸಹಿತ ಗೋವಿಂದನೊಂದೆಸೆಗೆ [ಪೋಗಿರ್ದ ||
ಬಂದನಾಕ್ಷಣವೆ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿರ್ದ | ಕಂದರ್ಪನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೨೬||

ಈತನದಾರು ಬಂದಾತನೆಂದೆನುತಗ್ರ | ಜಾತನ ಬೆಸಗೊಳಲಾಗಿ ||
ಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಕ ನೀ ಬಲ್ಲೆ ಪೇೞೆಂದು ಪೀತಾಂಬರನ ಕೇಳದನು ||೨೭||

ನೆರೆದಿರ್ದ ಸತಿಯರು ಭಾವನ ನುಡಿಗೇಳು ತಿರಲಂಜಿಹೊಕ್ಕರಾಲಯವ |
ದರಹಾಸಮುಖಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಕಾಂತನ ಹೊರೆಗೈತಂದಳುತ್ಸವದಿ ||೨೮||

ಕುಂಭಕುಚಾನ್ವಿತೆ ಕುವಲಯನೇತ್ರೆ ದಾ|ಳಿಂಬದ ಬಿತ್ತಿನಂತೆಸೆವ ||
ಕೆಂಬಲ್ಲ ರುಚಿದೋಱೆ ಬಿನ್ನವಿಸದಳು ಪೀ|ತಾಂಬರಧರಗೊಂದು ಮಾತ ||

ಸಕಲಜೀವರುಗಳಂತರ್ಭಾವದಲಿ ವ್ಯಾ|ಪಕಮೂರ್ತಿ ನೀನಿದ ಬಲ್ಲೆ ||
ಪ್ರಕಟನ ಮಾಡುವರಾರವ ಮನುಕುಮಾರಕನಲ್ಲವೆ ಪೇೞು ಜೀಯ||೩೦||

ಒಡಲೊಳಗೊಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊತ್ತಿರ್ದ|ಪಡೆದಳ್ಗೆ ಪರವಶವಾಯ್ತು ||
ಕಡೆಯೊಳದ್ದಾತನೆಂತಱಿವೆನು ನಾನೆಂದು|ಮಡದಿಯೊಳ್ ಮಾತನಾಡಿದನು ||

ಏಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಕೇಳು ವರಪಂಚಬಾಣನ ಕತೆಯ ಪೇೞುವೊಡೆ |
ವಾಣಿದೆ ರಾಜಹಂಸೆಯನೇಱಿ ಕಲಹಪ್ರ|ವೀಣ ನಾರದನು ಬಂದಿೞಿದ ||೩೨

ಬಂದನಾರದಗುಪಚರಗೈದುಮುನಿಯನು ಹೊಂದವಗ[1]ದೊಳುಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ||
ಗಂಧಕತ್ತುರಿಯ ಲೇಪವನಿತ್ತು ದೇವಕಿ|ನಂದನ ಮಾತನಾಡಿದನು ||೩೩||

ಪಕ್ಕಿಯನೇಱಿಯಾಯುಸವಡುತೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿ | ತುಕ್ಕಿ[2] ಬಂದಿರಿ ಪೇೞ್ವುದೆನಲು |
ಸೊಕ್ಕಿದ ಶಂಬರಾಸುರನ ವಿಗ್ರಹವ ಸೀ|ೞ್ದಿಕ್ಕಿಸಿ ಬಂದೆನು ಜೀಯ ||೩೪||

ತ್ರಿಜಗದೊಳದಟುಳ್ಳ[3]ದೈತ್ಯನ ಮಡುಹಿದ|ಭುಜಬಲನಾರು ಪೇೞಿನಲು |
ನಿಜಗಲಿ[4]ಯಿವನೀಗ ನೋಡೆಂದು ಮಕರ|ಧ್ವಜನ ವಿಗ್ರಹವ ತೋಱಿಸಿದ ||

ಎನಲಿವನಾರ ಕುಮಾರಕನೆಂಬುದ|ಘನಪೌರುಷದಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ||
ಕನಲದೆ ಪೇೞು ಪೇೞಿನಲಾಗಿ ನಾರದ|ಮನವೊಲಿದೊರೆದನಾಯಕಗೆ[5] ||೩೬||

ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಪೇೞ್ವೆ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೀತ|ಮುನ್ನಲೀಶ್ವರನ ಕಣ್ಣುರಿಗೆ ||
ತನ್ನ ದೇಹವ ತೆತ್ತು ಮನಸಿಜನಾಗಿರೆ | ಗನ್ನಗತಕವಾದುದೊಡನೆ ||೩೭||

ಶ. ಪ. ಅ—1. ಅಗಲವಾದ ಚಿನ್ನದ ಜಗಲಿ. 2. ನುಗ್ಗಿ. 3. ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ. 4. ಸತ್ಯವಾದ, ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ. 5. ಅಕ್ಕಗೆ.

ಭೂತಲದೊಳು ಶಂಬರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸ|ನಾತಗೆ ರತಿ ಸಿಲುಕಿರಲು ॥
ಆತನ ಕೊಲಲಂಗಜನು ದೇಹವ ಬೇಡಿ| ಪೀತಾಂಬರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ॥೩೮॥
ಮಧುಮಥನನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಮಗೆ ತನ್ನಯ|ಯದುವಂಶದೆ ಬಹುದೆನಲು॥
ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳೆ ನಿನ್ನಯ ಜಠರದಿ ಬಂ|ದುದುಭವಿಸಿದ ಕೇಳು ತಾಯೆ ॥
ಮುದ್ದು ಮುಖಾನ್ವಿತೆ ಶಿಶು ನಿನ್ನಮಗ್ಗುಲೊ|ಳಿದ್ದುದ ಮಟಮಾಯಗೆಯ್ದು
ಕದ್ದುಕೊಂಡುಯ್ದು ಶಂಬರ ಶರಧಿಯೊಳಿಡೆ | ಬಿದ್ದುದು ಮೀನ ಬಾಯೊಳಗೆ॥
ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯ ನುಂಗಿದ ಪೆರ್ಮೀನು| ಕಡಲೊಳಗಿರಲೊರ್ವಪಿಡಿದು॥
ಪೊಡವಿಯನಾಳ್ವ ಶಂಬರಗೀಯಲದನು|ಸೀಳ್ದಡಿಗೆಯ ಮಾಡೆಂದ ರತಿಗೆ ॥
ಆಮಾಮೀನಗರ್ಭವ ಸೀೞಲೊಳಗಿದ್ದ| ಕಾಮನ ತರಳವಿಗ್ರಹವ ॥
ಹೇಮಾಂಬುರುಹಮೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯ ಮಾನಿನಿ ಕಂಡು|ಭ್ರಾಮಕವಡೆದಳಾ [ಕ್ಷಣದಿ ॥೪೦॥
ಹಲವು ದಾಯವ ಪೇೞ್ ನಾ ಪೋಗೆ ಬಾಲನ|ಸಲಹಿದಳತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿ॥
ನಲಿದು ಶಂಬರನ ಮಾಯಾವಿದ್ಯದೇೞ್ಗೆಯ|ಹೊಲಬ ತೋಱಿದಳಾಳ್ದನಿಗೆ ॥
ಭೇದಿಸಲಱಿದೆಂಬ ಮಾಯೆಯ ವಿದ್ಯವ | ಸಾಧಿಸಿ ಶಂಬರನೊಡನೆ ॥
ಕಾದಿ ಬಂಡಣ[1]ದೊಳು ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಯ ಸಂ|ಪಾದಿಸಿ ತೆಗೆ ತಂದೆಸಿದೆಕೊ॥
ಮಾಧವನರ್ಧಾಂಗಿ ಮಱೆಯದೆ ಕೇಳೆಂದು| ಪೋದ ತತ್ಸುತಪುಣ್ಯದಿಂದೆ॥
ಕಾದಲೆ[2]ಸಹ ಬಂದ ಕೈಕೊಂಬುದೆಂದು ಶ್ರೀ|ಪಾದಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದನು ॥
ಚರಣದೊಳೆಱಗಿದ ತನಯನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಭರವಶದಿಂದೆ ತಕ್ಕೈಸೆ ॥
ತೊರೆದು ನುಣ್ಮೊಲೆವಾಲು ಕಂದನ ಮೈಮೇಲೆ|ಸುರಿದುದಿನ್ನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ॥
ನೋಡುವಳಣುಗನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಬಿಡದೆ ಮುಂ|ದಾಡುವಳ್ ಮೊಲೆವಾಲು [ಸುರಿಯೆ ॥
ಊಡುವೆ ಕರಯುಗದೊಳಗುಪಚಾರವ|ಮಾಡುವಳ್ ಮಱೆಯದೆಸೊಸೆಗೆ॥
ಮಗಸೊಸೆಸಹಿತ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಕಾಂತನಪಾದ|ಯುಗಳಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದಳು॥
ನೆಗಹಿದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಲ್ಲಭೆಗೊರ್ವ ಮೊ|ಮ್ಮಗನಾಗಲೆನುತೆ ಹರಸಿದ॥೪೨॥
ದೃಢಗಲಿಯಹುದೆಂದು ಮಗನ ಮಸ್ತಕವ ಮೆ|ಯ್ದಡಹಿ ತಕ್ಕೆಯೊಳಿ [ಟ್ಟುಕೊಂಡು ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಯುದ್ಧ. 2. ಪಕ್ಷಿ.

ಸಡಗರದಿಂದೆದ್ದು ಬಲರಾಮನಂಘ್ರಿಗೆ | ಪೊಡೆಮಡಿರೆಂದನು ನಗುತ ||೫೦||

ನೀಲಾಂಬರಗ[1] ಸತ್ರಾಜಿತಸುತೆಗೆ ಪೂ ಗೋಲ ವಂದನೆಗೆಯ್ದು ತನ್ನ ||
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ನಿಂದಿರಲಾಗಿ ಪರಮಾನು|ಕೂಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
[ನೋಡಿದನು ||೫೧||

ವಿನಯದೊಳಗ್ರಜಾತನ ಕೂಡೆ ಕೃಷ್ಣ ಯೋ|ಚನೆಗೊಂಡು ಪೇಳ್ದ ನಿನ್ನ||
ತನಯಗೆ ತತ್ಪುರಸ್ಥಾನದ ಶುಭವೆತ್ತ|ಮನೆಗುಡಬೇಕೆಂದ ನಗುತ ||೫೨||

ಅಂಗಜಾತಗೆತಕ್ಕಮನೆಯಾವುದೆನುತಶ್ರೀ|ರಂಗನೊಳ್ ಬಲರಾಮನುಡಿದು||
ಮಂಗಳಶುಭಮುಹೂರ್ತವ ಕೇಳಲೆಂದು ಪಂ|ಚಾಂಗಪ್ರಜ್ಞೆಯರನು ಕರೆಸಿ||

ಬಂದರನೇಕಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಾಶೀರ್ವಾದ | ದಿಂದೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯಿತ್ತು ||
ಅಂದವಡೆದ ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯ ಗೋ| ವಿಂದಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ||೫೪||

ಕೇಶವಮುದವೆತ್ತು ಬೆಸಗೊಳಿಸಿಖಿಲಜ್ಯೋ|ತಿಷರೊಳಧಿಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ||
ಭಾಸುರವೆತ್ತ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸದ್ಗೃಹದ ಪ್ರ|ವೇಶಕೆ ದಿನನೋಡಿರೆಂದ ||೫೫||

ತಿಥಿವಾರನಕ್ಷತ್ರ ಯೋಗಕರಣಗ್ರಹ | ಗತಿ ನೆಲೆಗಳ ನೆಱೆ ಗುಣಿಸಿ ||
ಮಿತಿಮಾಡಿದರು ಮಾಘಸಿತಪಂಚಮಿ ಬೃಹ|ಸ್ಪತಿವಾರದೊಳಗೊಳ್ಳಿತೆಂದು||

ಗುಣಿಸುವರಾವೇನ ಬಲ್ಲೆವು ಶ್ರುತಿಶಿರೋ|ಮಣಿಯೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ನೀಬಲ್ಲೆ||
ಫಣಿತಲ್ಪ ಸೂರ್ಯಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಣ|ಕುಣಿಕೆಯೊಳಹುದೆಂದರವರು ||

ಸಾರದ[2] ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ ನೀವಹುದೆಂದು|ನಾರದನವರ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ||
ಓರಂತೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂದೆ ಶ್ರೀರಮ|ಣೀರಮಣನ ಹೊಗಳ್ದರು ||೫೮||

ನಿಗಮಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರವುಪನಿಷತ್ಪುರಾಣಾ|ದಿಗಳನವರತ ಕೊಂಡಾಡಿ ||
ಜಗದಧಿಪತಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಶ್ರೀಪಾದ|ಯುಗಳವ ಕಡೆಗಂಡುದಿಲ್ಲ||೫೯||

ಅಜಭವೇಂದ್ರಾದಿವೃಂದಾರಕಮನುಮುನಿ|ವ್ರಜದೊಳು ಪಿರಿಯ
[ಜ್ಞಾನಿಗಳು ||
ಭಜನೆಯ ಮಾಳ್ಪರು ಬಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಚತು|ರ್ಭುಜ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಗಂಡುದಿಲ್ಲ||

ನಾಟಕವಲ್ಲದೆ ನರರಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರ | ಪಾಠರ[3] ಪ್ರಶ್ನೆಗೇಳುವುದು ||
ಕೀಟಕರೇನ ಬಲ್ಲರು ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ಚು|ನ್ನಾಟ[4] ಬೇಡೆಂದ ನಾರದನು||೬೦||

ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರಸಿಜೋದರ ಕಂತು ರತಿಗೆ ಗಾಂ|ಧರ್ವ ವಿವಾಹವಮಾಡಿ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಲರಾಮ. 2. ಸ್ಥಿರವಾದ. 3. ಜ್ಯೋತಿಷರು.
4. ನಿಂದೆಯಾಟ; "ಚುನ್ನಮೆನೆ ನಿಂದೆ" ನಿಘಂಟು.

ನಿರ್ವಾಣಗೊಟ್ಟು[1] ಬೇಱಿರಿಸೆಂದು ಮುನಿ ನಿ|ಗರ್ವದಿಂ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ॥೬೬

ಜನನಾಥ ಮುನಿಯ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ನಿಬಿಡ|ಸ್ತನಭಾರಭರಿತೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ॥
ವಿನಯದಿ ಬೆಸಸಿದ ರತಿಕಂದರ್ಪಗೆ ಮ|ಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಸು. ಹೋಗೆನಲು ॥
ಲೇಸೆನುತ್ತೈತಂದು ಮಗಸೊಸೆಗೆಣ್ಣೆಯ|ಪೂಸಿ ಪೊಂಬಚ್ಚಲೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ॥
ಮಿಾಸಿದ[2] ಬಱಿಕ ಸಿಂಗರಗೆಯ್ದು ರನ್ನದ|ಬಾಸಿಗವನು ಕಟ್ಟಿದರು ॥೬೭॥

ದುಂಡುಮುತ್ತಿನ ರತ್ನ ಕೇವಣಿಸಿದ ಹೊನ್ನ|ತೊಂಡಲ ಸೂಡಿದು ಮುದದಿ
ಖಂಡೇಂದುಮುಖಕೆ ಕತ್ತುರಿಯಿಟ್ಟು ವಿಾರ್ವರ|ಗಂಡಸ್ಥಳಕೆ ಕಜ್ಜಳವ[3] ॥
ಕೆಳದಿ ಕೇಳ್ ಮಾಣಿಕಮಯರತ್ನದಾರತಿ|ಗಳ ತಂದು ಪೊಂಬರಿಯಣದೆ॥
ಕಳಸಕನ್ನಡಿವೊತ್ತ ಗೋಪಿಯರ್ ಶೋಭನ|ಗಳನು ಪಾಡಿದರು ರಾಗದಲಿ ॥
ಏಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆಯರ ಸಂದೋಹ|ಬಾಣಸಂಚಕರತಿಯರನು ॥
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ತಂದು ಸಂಭ್ರಮವೆತ್ತ ಕ|ಲ್ಯಾಣಮಂಟಪವ ಸಾರ್ದರು ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ತೆರೆವಿಡಿದರು ಕ್ಷತ್ರವಿಧಿಯಿಂದೆ|ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸಿ ॥
ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕದಿ ಸಿರೀಕ್ಷಣೆ|ಗೊಟ್ಟರು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ॥೬೮॥

ಮಧುಪರ್ಕ ತಂಡುಲಾರೋಹಣ ಮೊದಲಾದ|ವಿಧಿಯಿಂದಲಾಪುರೋಹಿತರು॥
ವಧುವನನಲಸಾಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ ಧಾರೆಯ|ಪದುಮಾಸ್ತ್ರಗೆಱೆದರುತ್ಸವದಿ॥೬೯

ಶೂರ್ಪ[4] ಸೂಮುದ್ರಿಕಗುಡಮುಖ್ಯದಾನವ|ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು॥
ದರ್ಪಕ ರತಿಗೂಡಿ ತಾಯಮುಂದಿರದೊಳ|ಗಿರ್ಪ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ ॥೭೦

ಪ್ರಣಯೋಪಚಾರಗಳಿಂದೆಸದ್ವಾದ್ಯಘೋ|ಷಣೆಯಿಂದೆಧವಳಶೋಭನದೆ॥
ಗುಣನಿಧಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಮರು ಸಕಲನಿ|ಬ್ಬಣ[5] ಗೂಡಿ ಪೊಕ್ಕರಾಲಯವ॥೭೧॥

ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯೊಳೆಸೆವ ರತ್ನಂಗಳು|ತೆತ್ತಿರ್ದ ಹಸೆಯ ವಿಷ್ಟರದಿ ॥
ಹತ್ತಿದ ದಂಪತಿಗಳ ವಿಗ್ರಹಂಗಳು|ತೆತ್ತಿಸಿದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿತು ॥೭೨॥

ನೋಡಿದೊಡೊಂದೇ ದಿವಸದೆ ದಿನನಾಲ್ಕ|ಜೋಡಿಸಿ ವೈವಾಹವಿಧಿಯ ॥
ಮಾಡಿದರ್ ಮಂಗಳೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಹಣವನೀ|ಡಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ್ಗೆ॥
ಸಡಗರದಿಂ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಭೆಗೆ ಹೊ|ನ್ನುಡುಗೊರೆಗಳನಿತ್ತು ಕಳುಹಿ॥
ಮಡದಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೂಡಿ ಮದವಕ್ಕಳ ತಂದು|ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದರು ನಾರದಗೆ ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. 2. ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು. 3. ವಿಾಣಮಾಡಿಸಿದ. 4. ಮೊರ. 5. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನಗಳು.

ಚರಣದೊಳೆಱಗಿದ ಚಾರುದಂಪತಿಗಳ್ಗೆ | ವರವಿತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ||
ಮುರಹರಮುದ್ದು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಕೈಯೆಡೆಗೊಟ್ಟು | ಕರವ ಸಂತಸವನೈದಿಸಿದ ||
ಹೊನ್ನೊಡಲನ ಪುತ್ರ[1] ಕೇಳು ಖೇಚರದಿಂದ | ಲೇನಾತ್ಮಜ ಬಂದ ಮನೆಗೆ ||
ನಿನ್ನಿಂದೆ ಕೈಸಾರಿದುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು | ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ನಾರದಗೆ ||೭೬||

ಅಪರಾವತಾರದ ಸಿರಿದೇವಿ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ | ಲಪನಾಬ್ಜಮಿತ್ರ[2] ಮಾಧವನ ||
ಕಪಟವಿದಲ್ಲದೆ ನಾನೇನ ಬಲ್ಲೆನೆಂ | ದುಪಮಿಸಿ ನಾರದ ನುಡಿದ ||೭೭||

ಹಮ್ಮನಾಡಿದೊಡಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ | ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ||
ನಮ್ಮನದಾರು ಬಲ್ಲರು ಮಶಕಿಯುಮಾತ್ರ | ನಿಮ್ಮಾಣೆ ಕೇಳವ್ವ ತಾಯೇ ||
ಹೂಡುವ ಜಗವನೊಂದೆವೆಯಾಟದೆ ಬಯ | ಲ್ಮಾಡುವ ಮರಳೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ||
ನೋಡುವ ತಾನಲ್ಲದವನಂತೆಯೊಳಹೊಱ | ಗಾಡುವ ಚೇಷ್ಟಕನೀತ ||೭೯||

ಹಿತನೀತ ಶತ್ರುರೂಪಕನೀತ ವಿಧಿಭವಾ ರ್ಚಿತಪಾದಾಂಬುಜ ಸರ್ವ |
ಗತನೀತ ಘನವಿವೇಕದಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ ಚ್ಯುತನೀತ ನೋಡವ್ವ ತಾಯೆ ||೮೦||

ಇತಿಹಾಸ ನಿಗಮಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪೌರಾಣ | ತತಿಗಗೋಚರನೆನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ||
ಮತಿಗೆಂತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬನು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ | ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ಲಾಲಿಸವ್ವ ||
ಸಾರಲಿಲ್ಲದ ಪೂರುಷನೀತ ದ್ವಿತೀಯಾವ | ತಾರದ[3] ಶ್ರೀದೇವಿ ನೀನು ||
ಓರಂತೆ ಸೊಗವಾಱುವುದೆಂದು ಬೀೞ್ಕೊಂಡು | ನಾರದನಡರಿದ ನಭವ ||೮೧||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕಂ ಪದ ೮೩೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಜಲಕ್ರೀಡೆ :—

ಗದೆ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಪಂಕೇರುಹಪಾಣಿಯ | ಹೃದಯದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ||
ಸೊದೆಗಡಲೊಳ್ದೆರೆಯಂತೆ[4] ಮೇಲ್ಗತೆಯ ಮಾ | ಣದೆ ಪೇೞುಮನ್ಮನೋನಾಥ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನ ಮಗ, ನಾರದ. 2. ಮುಖಕಮಲಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನಾದ. 3. ಶ್ರೀದೇವಿಯು ಎರಡನೆಯ ಅವತಾರವಾದ ರುಕ್ಮಿಣಿ; ಮೊದಲನೆಯ ಅವತಾರ ಸೀತೆ. 4. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದ ಅಲೆ.

ಬಡನಡುವಿನ ಚೆನ್ನೆ ಭಾಮಿನಿಯರ ರನ್ನೆ| ಕೊಡವೊಲೆವೆಣ್ಣೆ ಪೂಗಣ್ಣೆ ॥
ಸಡಗರದಿಂ ನಿನ್ನ ಕರ್ಣಕೆ ಕಡುರುಚಿ|ವಡಿಸುವೆ ಪೇೞ್ ಮೇಲ್ಗತೆಯ ॥೨॥
ಮುದವೆತ್ತು ಕಮಲದಳಾಯತಾಕ್ಷ ಗೆಹಲಾ|ಯುಧಪೇಳ್ದಚದುರುವಾತಿನಲಿ |
ಮದವಕ್ಕ[1]ಳೂಟವ ಮಾಡಲಾರೋಗಿಪ|ಸದನಕ್ಕೆ ತೆರಳೆಂದ ನಗುತ ॥೩॥
ಮಾಧವ ಕೇಳ್ದು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಮುಂ|ತಾದ ವಧೂಟಿಯರೊಡನೆ॥
ಭೂದೇವರುಂಗಳ[2]ಬೀೞ್ಕೊಟ್ಟು ಬಂದ ಶ್ರೀ|ಪಾದನೂಪುರ ಜಣರೆನಲು ॥೪॥
ಅಕಳಂಕಮಣಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಟ್ಟ ತಪ್ತೋ|ದಕವ ಹೊಂಗೊಡದಲ್ಲಿ ತಂದು॥
ಪ್ರಕಟಿತಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನಗೆಯ್ದರಾ|ನಕದುಂದುಭಿಯು[3]ನಂದನನ ॥೫॥
ಕರಚರಣಂಗಳ ತೊಳೆದು ಕೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕು|ಮುರಹರ ಬಲರಾಮ [ಕಾಮ ॥
ಸುರುಚಿರರತ್ನಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು|ವರವಧೂಟಿಯರೊಂದುಗೂಡಿ ॥೬॥
ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಗಳ ಮುಂದೆ ನವರತ್ನ|ಕೆತ್ತಿದಡ್ಡಣಿಗೆಯ[4]ಮೇಲೆ ॥
ತೆತ್ತಿಸಿ ಹೊಂಬರಿಯಾಣ[5]ವಿಟ್ಟು ಸೊಡರ್ಗಳ[6]|ನೆತ್ತಿದರುಭಯಪಕ್ಷದಲಿ ॥೭॥
ಇಂತೆಸೆದಿಹ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವೇಶನ|ಹಂತಿಯೊಳ್[7] ಸಮ್ಮೋಹನದ ॥
ತಿಂತಿಣಿಯೆನೆ ಬೋನಗಾರ್ತಿಯರ್[8] ಬಡಿಸಿದ|ರಾಂತ ಸಂತೋಷದಿಂ ತೊಡಗಿ॥
ಆಗಾಗಳೊಗ್ಗರಿಸಲು ಬಿಸಿವಡೆದ ಮೇ|ಲೋಗರ ಪಳದ್ಯಪಲ್ಯಗಳ ॥
ರಾಕೇಂದು[9]ವದನೆಯರೆಡೆಮಾಡುವ ನೃಪ|ಯಾಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥೯॥
ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಪೆರ್ಮೊಲೆವೆಣ್ಗಳು ಹೋ|ಳಿಡಿನೊರೆಗಳಲೊಗ್ಗಯ್ಯ ॥
ಪಿಡಿದರನೇಕಸತ್ಪರಿಕರಗಳ ತಂದು|ಬಡಿಸಿದರತಿಜಾಣ್ಮೆಯಲಿ ॥೧೦॥
ಸಿತರಾಜಾನ್ನದಕ್ಕಿಯ ನೈವೇದ್ಯ ಸು|ದ್ಘೃತ ಪಳದ್ಯವನೆಸಳುಗಳ ॥
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಡಿಗೆಗಾರ್ತಿಯರುನೀಡಲ್ಕೆಯ|ಚ್ಯುತಹೆಂಗಳೊಡನೆಭುಂಜಿಸಿದ ॥
ಗುಣಯುತಬಲರಾಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ|ಪ್ರಣವಜ್ಞಾರುದ್ಧವಾದಿಗಳು॥
ಉಣಲು ಬಂದರು ವಧೂಜನಗೂಡಿ ಕೃಷ್ಣಾ|ರ್ಪಣವೆಂದು ತುತ್ತನೆತ್ತಿದರು॥
ತೋಯಾನ್ನವನುಂಡು ಬೞಿಕಾಜ್ಯ ಬಹುವಿಧ|ಪಾಯಸನಿಖಿಳಕಜ್ಜಾಯ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವಧೂವರರು. 2. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. 3. ವಸುದೇವನ. 4. ಕಾಲಿರುವ ಹಲಗೆ. 5. ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣ. 6. ದೀಪಗಳನ್ನು. 7. ಗುಂಪು. 8. ಅನ್ನ ಬಡಿಸುವರು. 9. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ.

ಪ್ರೀಯದಿ ದಧ್ಯನ್ನವನು ಕೈಕೊಂಡು ರ|ಸಾಯನಗಳ ನೀಂಟಿದರು ||೧೫||
ಉಚಿತವಱಿದು ಮಿಂಡಿವೆಣ್ಗಳು ನವರತ್ನ|ಖಚಿತಭೂಷಣಹಸ್ತದಲಿ |
ರುಚಿವೆತ್ತು ಬಡಿಸಲ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು|ರುಚಿಗೆಯ್ದು ಸೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿದ||
ಬಡಿಸಿದರ್ ಮಂಡನೆ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕೆಲಬರ್ಗೆ|ನಿಡಿವೆತ್ತ ತಿಳಿ ಕೆಲಬರ್ಗೆ ||
ಹಿಡಿಹೊನ್ನಹೂಜೆಗಳಿಂದ ಸೌರಭವೆತ್ತ|ಕುಡಿನೀರ ಕುಡಲೀಂಟಿದರು ||೧೬||
ಊಟವ ಮಾಡಿದುವಧು ಬಂಧುಗಳು ಚೆ|ನ್ನಾಟದಿ ಕೃಷ್ಣಕೈದೊಳೆದು ||
ಮೀಟಾದ ಸಿರಿಗಂಪ ಕೈಕೊಂಡು ಕರ್ಪೂರ|ಕೂಟವೀಟಿಕೆಯನು ಸವಿದು ||
ಮಣಿಮೂರ್ತಿಗಳನೆ ವರಸತ್ಯಭಾಮೆ ರು|ಕ್ಮಿಣಿ ವಸಂತಾಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ||
ಫಣಿತಲ್ಪಂಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಮನದೊಳ|ಟ್ಟಣಿಸಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೭||
ಭಕ್ತರಾಲಯ[1]ನಾಗ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮಾಣಿಕ|ವೆತ್ತ ಪೊಂಬಾವುಗೆ[2]ವೆರಸಿ||
ರಕ್ತಾಧರೆಯುರುಗ್ಗಡಿಸಲು ಹಿಂಸಕ|ನಕ್ತಂಚರಭೇದಿ[3]ನಡೆದ ||೧೮||
ಇಳೆಯನೀರಡಿಮಾಡಿದ ಪಾದ ಜತನ! ಬಾಂ|ಬೊಱೆಯ ಪರಿಸಿದಂಘ್ರಿ [ಜತನ ! ||
ಹಱಿಗಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಮುನಿವಧುವಿಗೆ ಜೀವ|ಕಳೆಯಿತ್ತ ಪಾದವೆಚ್ಚಱಿಕೆ! ||೧೯||
ನಿಟ್ಟಿಸೆ ಯಮಳಾರ್ಜುನರ ಬಿಂಕವ ಮುರಿ|ದೊಟ್ಟಿದ ಪಾದವೆಚ್ಚರಿಕೆ ||
ತೊಟ್ಟಿಲಂತೆಸೆದಿರ್ದ ಶಕಟನ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ|ಮೆಟ್ಟಿದ ಪಾದವೆಚ್ಚಱಿಕೆ! ||೨೦||
ತಡೆಯದೆಕಾಳಿಂದಿಯೊಳಗಿರ್ದ ಫಣಿಪನ|ಹೆಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದ ಪಾದಜತನ! ||
ಸಡಗರದಿಂ ಹರ್ಮ್ಯದೊಳಗಿರ್ದ ಮಾವನ|ಕೆಡಹಿ ಮೆಟ್ಟಿದ (ಪಾದ)ಜತನ! ||
ಎಲ್ಲಾದೇವರ ಸಿರಿಮುಡಿಗಡರ್ಚುವ | ಮೆಲ್ಲಡಿ ಜತನವೆಂದೆಂಬ ||
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯರುಗ್ಗಡಿಸಲು ಮಾ|ವಲ್ಲಭ[4]ನೈತಂದನೊಲಿದು ||೨೧||
ಪೊಗಱಲಚ್ಚರಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯ|ರುಗಳು ಸಖೀಜನವೆರಸಿ ||
ಜಗದೀಶ್ವರನೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಹೊ|ಮ್ಮಿಗವೇಂಟೆಯಂತಾದುದೆಂದು||೨೩
ಬಾಲೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ್ ಕೃಷ್ಣಾನು|ಕೂಲೆಯರ್ ಹೊನ್ನ [ಹಾವುಗೆಯ ||
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತ್ತೈತರೆ ರಂಗ|ವಾಲಿಯ ಪಜ್ಜೆಯೊಪ್ಪಿದುವು||೨೪||
ಮುರಹರನರ್ಧಾಂಗಿಯರ ಕೋಮಲವೆತ್ತ|ಚರಣಾಂಗುಲಿಯಭೂಷಣದ

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಭಕ್ತರೇ ತನಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಕೃಷ್ಣನು. 2. ಪಾವು ಕೊರಡು. 3. ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರಕನಾದ ಕೃಷ್ಣ. 4. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ.

ವರರತ್ನಗಳಡಿಯಿಡಲುದುರಿದ ಪುಡಿ | ಮೆಱೆದುದು ಮಣಿದೀಪದಂತೆ||೨೫||

ವರನಾರಾಯಣನ ರಾಣಿಯರ ಪಾದದ ಹೊನ್ನ|ಸರಪಳಿಯೊಱೆಯುತ್ತೆ [ಬರಲು ||
ವರನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪೊಂಬಳ್ಳಿ|ಬರೆದಂತೆ ರೇಖೆದೋಱಿದುವು ||೨೬||

ತುಂಟರಕ್ಕಸರ ಹಾಹೆಗಳ[1] ಮಧ್ಯದಹೊನ್ನ|ಗಂಟೆಯನಾದವಂಘ್ರಿಯೊಳು|
ವೆಂಟಣಿಸಲು[2] ಕೃಷ್ಣನಂದು ಕ್ರೀಡಾಕುಲ|ಮಂಟಪವನು ಸಾರ್ದನೊಲಿದು ||

ನೋಡಲು ಕಣ್ಗೆಸೆದುವು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ | ಕ್ರೀಡಾಕುೞಿಗಳ[3]ಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
ಜೋಡಣೆಗೆಯ್ದ ಸುವರ್ಣಮಂಟಪದ ಕೈ ವಾಡವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೨೮||

ಕುಂಭಸ್ತನ ಬಾಹುಲತೆ ವಕ್ಷ ಮುಖಚಂದ್ರ|ಬಿಂಬಲಾವಣ್ಯದೆ ಮೆಱೆವ|
ಹೊಂಬುತ್ತೞಿಗಳಿರ್ದುವು ರತ್ನಮಯ ಹೇಮ | ಗಂಭ ಬಾವಡಿಗಳಭ್ರದಲಿ|

ನರ್ತನ ಕೋಲಾಟಹೊನ್ನಂಡೆಗಳನಾಂತು|ಪುತ್ತೞಿ ಮದನಕ್ಕೈಯೆಡೆಯ|
ಚಿತ್ತರಗೈದಿರ್ದ ಬಿನ್ನಾಣಗಳ ನೋಡಿ| ಚಿತ್ತೈಸಿದನು ಕೃಷ್ಣ ನಗುತೆ ||

ಮುಡಿವಾಳ ದವನ ಪಚ್ಚೆಯ ತೆನೆ ಸೌರಭ್ಯ|ವಡೆದ ಪೊಂಬಾಳೆ ಪೂದಂಡೆ|
ನಿಡಿದಾದ ಮೃಗಝಲ್ಲಿ ಸಿಬಿಳಪುಷ್ಪಂಗಳು|ಜಡಿದಿರೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ||೩೧||

ಶಾಲೆಗಳಿಂದೆ ಕುಚ್ಚುಗಳಿಂದೆ ಕಮ್ಮಲ|ವರ್ಣಾಲೆಝಲ್ಲರಿ ಝಲ್ಲಿಯಿಂದೆ ||
ಬಾಲೆಯರುಗಳ ಕಣ್ಮನಕೆ ರಾಟಣದು| ಯ್ಯಾಲೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು||

ಕೆಳದಿ ಕೇಳಂತಪ್ಪ ಶಶಿಕಾಂತಕ್ರೀಡಾ|ಕೊಳವಿರಲೊಂದೊಂದ ನೋಡಿ|
ಬಲರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಗೆಯಿತ್ತು|ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ ನಗುತ||೩೩||

ಅವರವರುಗಳುತಮ್ಮಯಪ್ರಾಣಕಾಂತರ|ನಿವಹವೊಂದಾಗಿಯಾಕೆಳದಿ
ಬೆವಹರಿಸಿದರಾಯುತವೆತ್ತು ಧರಣೀ| ಧವನೋಕುೞಿಗೆ[4]ನೇಮಿಸಿದ ||೩೪||

ಲೀಲೆಗಾರ್ತಿಯರಚ್ಯುತನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಪೆರ್ಗಾಲ[5]ಹೊಂದೞಂಬನು ನೆಗಹೆ||
ಕೀಲಣೆಗೆಯ್ದ ಸುವರ್ಣವೇತಂಡ ಶುಂ|ಡಾಲದೆ[6]ಸುರಿದುದು ಸಲಿಲ ||೩೫||

ನಳನಾಕ್ಷಿಯರ ಕಂಧರದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ|ಸಲಿಲಪೂರಿತವಾಗಲೊಡನೆ ||
ಬಲಿದರು ಮೇಲೆ ಪೊಂದೞಂಬ ನವಾಂಬುವು|ಚ್ಚಳಿಸಿತು ಸಿಂಗರಬನದಿ||೩೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬೊಂಬೆಗಳು. 2. ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಲು. 3. ಕ್ರೀಡಾಸರಸ್ಸು; ಹೀಗೆ ಅರಿಸಮಾಸ ಮಾಡಬಾರದು. 4. ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ. 5. ದೊಡ್ಡ ಕಾಲುವೆ. 6. ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿಂದ.

ಹಿಮರುಚಿಕಾಂತತತ್ಕ್ರೀಡಾಕುಟಿಗೆ ಕುಂ|ಕುಮದಲದರ್ಳಿದೊಡೆಗಲಸಿ||
ರಮಣಿಯರ್ ತಳರಡಿದಳೆದಿರ್ದ ಲತೆಯಂತೆ|ರಮಣೀಯವಾಯ್ತು ಕೆನ್ನೀರು||
ಸಕಲಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಂಗಳ ಗಂಧೋ|ದಕದಲ್ಲಿ ಹದವಾಡಲೊಡನೆ ||
ವಿಕಸಿತಕಮಲದಳಾಕ್ಷ ತನ್ನಯ ವಧೂ|ನಿಕರಕೆ ಸೂಚನೆಗೆಯ್ದು ||೩೮||
ಖಂಡೇಂದುಭಾಳದ ಸತಿಯರ್ಗೆ ರನ್ನಹೊ|ನ್ನಂಡೆ ಜೀರ್ಕೊಳವಿ[1]
[ಯೊಳ್ಳಲರ ||
ಚೆಂಡಲರಿನ ಪೊಟ್ಟಣ ದಿವ್ಯಚಂದನ|ದುಂಡೆಗಳನು ಕೊಟ್ಟ ನಗುತ ||೩೯||
ಆರಾರಿಗೇನೇನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದ|ತಾರತಮ್ಯದಿ ನಿಯೋಗಿಸಲು ||
ತೋರಸುಗ್ಮೊಲೆಯ ಮಾನಿನಿಯರುಗಳು ಶೃಂಗಾರವ ತಾಳ್ದರುತ್ಸವದಿ ||
ಕೋವಿದೆ[2]ಕೇಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ|ದೇವಿಯರ್ ಕುರುಳ
[ಬಾಸಣಿಸಿ |
ಪೂವಿಡಿಕಿಱಿದು ಪೆರ್ಜಡೆವೆಣೆದರು ಕೃಷ್ಣ|ಮೂವೀದಿಗೊಂಡು ನೋಳ್ಪಂತೆ
ಭೃಂಗಕುಂತಲವನು ಬಾಗಿಸಿ ನಿಖಿಲಗೋ ಪಾಂಗನೆಯರು ಜಡೆವೆಣೆಯೆ||
ತುಂಗಸ್ತನದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಾವ ಭು|ಜಂಗನವೊಲು ಬೆನ್ನೀಱಿದುವು||೪೦||
ಘರ್ಮ[3]ಕಲಶಕುಚೆಯರು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ|ತಮ್ಮ ರ್ದವನೆಯೊಳಂಬಿಡಲು
ನಿರ್ಮಲಬರ್ಹಿಭಾಗದೊಳೆಸೆವಂತೆ ಪೆ|ರ್ಧಮ್ಮಿಲ್ಲ[4]ಜಡೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||
ಜಡೆಗೆ ಪೂಸಿದರು ಕತ್ತುರಿ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ|ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ[5]ಕೇವಣಿಸಿ[6]||
ತಡೆಯದೆ ಕಪ್ಪುರವಟ್ಟಗಳನು ಶಿರ|ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಸಿದರು ||೪೧||
ನೊಸಲ ಕತ್ತುರಿಯುರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ಕರ್ಣದೊ|ಳೆಸೆವ ಜವಾದಿ
[ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ||
ಬಿಸಜಗಂಧಿಯರಾಯತವೆತ್ತು ಕಾವನ | ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂತೆಸೆಯೆ ||
ನೀಱೆಯರುಗಳಾಯತವೆತ್ತು ಬರಲಾಗಿ|ಬೇಱೆ ಬೇಱವರವರುಗಳ ||
ಮೋಱೆಯ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನ ಮನ|ಸೂಱೆವೋಗದೆ
[ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ ||೪೨||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನೀರನ್ನು ಎರಚುವ ಜಲಯಂತ್ರ.　　2. ವಿದುಷಿಯೇ.
3. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.　4. ತುರುಬು, ಕಬರಿ.　5. ಗುಂಪಾಗದಂತೆ, ವಿರಳವಿರಳವಾಗಿ.　6. ಸೇರಿಸಿ, ಮುಡಿದು.

ಇಂದುವದನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು|ಗಂದುಗೆ ಘುಲಿರೆಂಬ ರವದಿ ||
ಬಂದು ವಸಂತಪೂಜೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆನ|ಲಂದು ಸಾರ್ಚಿದರು ವಸ್ತುಗಳ ||
ತೋರ[1]ತೆಂಗಾಯಿ ನಾನಾವಿಧಪರ್ಣ ಫಲಾ|ಹಾರವ ರಾಸಿಮಾಡಿದರು ||
ಓರಂತೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ ನಿಖಿಳೋಪ|ಚಾರವಸ್ತುಗಳನಿಕ್ಕಿದರು||೪೮||

ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ[2]ವಿಡಿದಮಳಗಾನೆಯರು ಹಿಂ|ದೋಳವಸಂತರಾಗದಲಿ ||
ಆಳಾಪಗೈದುತ್ಸವದಿ ಪಾಡಿದರು ಗೋ|ಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ||೪೯||

ಬೞಿಕ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರುಗಳೊತ್ತು|ಪಳಕಿನ ಕಲ್ಲತಣೆಗ್ಗಳದಿ||
ತೞುಕು[3]ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಝಣಝಣಿಸಲು|ತುೞುಕಿದರ್ ಗಂಧೋದಕವ||೫೦

ನಡನಡುಗಿಸಿ ನೆಲ್ಲನೆದೆಯ ಧೈರ್ಯವ ಮೊಲೆ|ಗೊಡದಿಂದೆ ಮೊಗೆವಂತೆ [ಮೊಗೆದು ||
ಅಡರ್ದಪೊಂಗೊಡಮೊಲೆವೆಂಗಳುಮುಸುಕಿತು|ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯಪಿತನ[4]||
ನೆಟ್ಟನೆ ವಿಧಿಭವೇಂದ್ರಾದಿನಿರ್ಜರರನು|ಕಟ್ಟಿಯಾಳುವ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ||
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಿದೆಂಬಂತೆ ತಂದಿೞಿ|ದಿಟ್ಟರೋಕುೞಿಯ ಮಸ್ತಕದೆ ||೫೧||

ಎಳ್ಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ನಿಲ್ಲನುತೆ ಕೋ|ಮಲೆಯರ ಕೆಯ್ಯ [ಹೊಂಗೊಡನ ||
ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡುಱಿ[3] ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿಸುರಿದನು|ಮೊಲೆ ಮುಡಿಗಳು ತೋಯ್ದ [ತೆಱದಿ ||೫೨||

ನೀರನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಪ್ಪುದೆ ಮತ್ಸ್ಯಾವ|ತಾರ ನೀನೆಂದು ನೀಱೆ[3]ಯರು ||
ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ಕುಂಕುಮಜಲದೊಳು|ನಾರಾಯಣನನದ್ದಿದರು ||೫೩||

ಕಮಲಾಕ್ಷ ನೀರೊಳು ಬಿರ್ದು ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗ|ತಮಚೋರನಲ್ಲಿಂದ [ಹೊಱಟು ||
†ರಮಣಿಯರುಗಳಬಲ್ಮೊಲೆದೊಟ್ಟಕರ್ಬಣ್ಣ|ತಮವೆಂದು ಹಿಡಿದೌಕಿದನು||
ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯು|ಮುರ್ಗಂತಪ್ಪ ವಿರಾಟು[5]ವೆಣ್ಣುಗಳ||
ಕುಂತಳ ತಮವೆಂದು ನಿಡುಜಡೆವಿಡಿದು ಶ್ರೀ|ಕಾಂತ ನೀರೊಳಗೆ ನೂಕಿದನು||

ಕ, ಪ. ಅ—ದಪ್ಪವಾದ. 2. ವೀಣೆ, 3. ಹಾರ. 4. ಕೃಷ್ಣನ; ಹೇಗೆ?
† ಬಲ್ಮೊಲೆದೊಟ್ಟನ ಕರಿಯಬಣ್ಣವನ್ನೇ ತಮವೆಂದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ; ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಯಾವುದು? 5. ಸೊಗಸಾದ.

ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಯರು ತೋಯ್ದು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಂದಾಗ|ವಸನವ ಮುರಿದು
[ಹಿಂಡಿದರೆ ॥
ಎಸೆವ ನಿರ್ಮಲದೇಹಲಾವಣ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ|ರಸ ಸುರಿವಂತಾದುದಬಲೇ ॥೫೭॥

ಕೆಂಬಾವುಡೆ[1]ಯುಡಿವಸನವು ತೋಯ್ದು ನಿ|ತಂಬವು ದೃಶ್ಯತೆವಡೆದು ॥
ಪೊಂಬಾಱಿ[3]ದೊಡೆ ತೋಳು ನುಣ್ಮೊಲೆ ಮೆಱೆ[3]ಯೆ ಪೀ|ತಾಂಬರ ನೋಡಿ
[ಹಿಗ್ಗಿದನು ॥೫೮॥

ಕಿಂಚಿನ್ಮಮಕಾರದೆ ಕೃಷ್ಣ ಲಾವಣ್ಯ|ಲಾಂಛಿತ ವರವಧೂಟಿಯರ ॥
ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರ್ದರೋ ಕುಱಿಯನಾಡೆಂದು ಪ್ರ|ಪಂಚ ತಾಪೇಳ್ದು ಕೇಳಬಲೆ॥
ತೋಳ ಮೂಲಗಳೊಡೆವಂತೆ ಪೆರ್ಮೊಲೆಯು ಚ|ಡಾಳದಿ ಮೆಱೆವ
[ಹೆಣ್ಣುಗಳು ॥
ಆಳ್ ಹಂಚಿದರು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ್|ಮೇಳಕೆ ತಕ್ಕತಕ್ಕವರ ॥೬೦॥

ಎಡಗರೆದೋಱುವ ಸುಳಿಸಲ್ಲ ಪೊಳೆವ ಪೆ|ರ್ಜಡೆಯುಲವರ್ಮಾಲೆ
[ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆ ॥
ಬಿಡಯ[2]ವಿಲ್ಲದ ಹೊನ್ನಂಡೆಗಾತಿಯರುಬೆಂ|ಗಡೆಯು ಸಾರಿದರು ರುಕ್ಮಿಣಿಯ॥
ಅತ್ಯಂತರೂಪಯೌವನಗಾರ್ತಿಯರುಹೊಂ|ಬುತ್ತಱಿ[3]ಯೆಡೆಯಾಡುವಂತೆ॥
ಕೆತ್ತಿದ ರನ್ನಜೀಕೊೞವೆಯ ಕೈಕೊಂಡು|ಸತ್ಯಭಾಮೆಯನು ಸಾರಿದರು॥
ಪಲ್ಲವಾಧರದಂತ(ಕುಚ ಪೊಗರುಗುವ[4])ಧ|ಮ್ಮಿಲ್ಲದೆ ಮೆಱೆವಹೆಣ್ಣುಗಳು॥
ಫುಲ್ಲ[5]ದಳಾಕ್ಷಗೆ ಪೊಸವೇಟ[6] ಪುಟ್ಟುವಂ|ತೆಲ್ಲರಿಬ್ಬಗೆಯಾದರಾಗ ॥೬೩॥

ಉಚ್ಛವ[7]ದೊಲವೊಂದು ಮನದೊಳು ಮೊಳೆದೊರ್ವ|ಮಚ್ಛರ[8]ವೊಂದು
[ಕಾಂತನಿಗೆ ॥
ಹೆಚ್ಛಳವಡಿಸಲ್ಕೆ[9] ಕೊಂಬು[10]ಜೀಕೊೞವೆಯೊ ಳಿಚ್ಛಾಡುತಿರ್ದರೋ
[ಕುಱಿಯ ॥೬೪॥

ಅಂಡೆಯ ನೆಗಪಿ ಕುಂಕುಮರಸದುಂಬಿಕ್ಕೈ|ಯಂಡೆಯ ಕೊಱವೆಯ ಚಿಗಿದು॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕೆಂಪುಬಟ್ಟೆ ; ಪಟ್ಟೇಸೀರೆ. 2. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ. 3. ಚಿನ್ನದ ಬೊಂಬೆ. 4. ಕಾಂತಿಯು ಪ್ರಸರಿಸುವ. 5. ವಿಕಸಿತವಾದ ಪುಷ್ಪ. 6. ಪೊಸತಾದ ವಿರಹ. 7. ತ್ಸ. ಉತ್ಸವ. 8. ತ್ಸ. ಮತ್ಸರ. 9. ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಲು ; ಉಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ. 10. ಶೃಂಗ.

ಮಂಡೆಯ ನಿಡುಜಡೆವಿಡಿದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರ್|ಖಂಡೇಂದುವಕ್ತ್ರಭಾಮೆ [ಯರು ||೬೫||

ಭೇದಿಸಲಂಗಜಾತಗೆ ಭದ್ರಗಜ ನೀರ|ಸೇದಿ ಸೊಂಡಿಲೊಳೀವ ತೆಱದೆ ||
ವಾದಿಸಿಕೊಳುತ ಜೀಕೊಳವೆಯಿಂದೆ(ಚ್ಚೆ ಚ್ಚು) ನಾದಿದರೊ[1]ಬ್ಬರೊ [ಬ್ಬರನು ||೬೬||

ಭೇರಿಮದ್ದಳೆ ಶಂಖಪಟಹಡಿಂಡಿಮ ಡೋಳು|ಮೌರಿ ತಂಬಟೆದ ದನಿಗಳು ||
ಭೂರಿನಾದದೆ ಲಗ್ಗೆವಱೆ[2]ಮೊಱೆಗಿದುವಲ್ಲಿ|ನಾರಿಯರ್ ಪೊಯ್ದಾಡುತಿರಲು||

ನಮ್ಮೊಳು ನಾವೆ ಪೊಯ್ದಾಡಲು ಬೇಕೆಂದು|ಕಮ್ಮಲರ್ಗಂದಗಂಧಿಯರು||
ತಮ್ಮನಾಳುವ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ತುಡುಕಿದ|ಪೆರ್ಮೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೬೮

ಬಂಧುಗೆವಾಯ[3] ಭಾಮಿನಿ ಕೇಳು ಹೊಸಹೊನ್ನ|ಬಿಂದಿಗೆದುಂಬಿಯೆ ಸೋ [ಕುಱಿಯು ||
ಇಂದಿಗೆ ಸುಖ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಚೆಲ್ಲಿದ|ರಂದು ಕೃಷ್ಣನ ತಕ್ಕೆಗೊಳಿಸಿ ||೬೯||

ಶತಪತ್ರದಳನೇತ್ರೆಯರ ಬಲ್ಮೊಲೆಗಳ|ಚ್ಯುತನದಿವ್ಯಾಂಗದೊಳಮರ್ದು
ಕೃತಪುಣ್ಯರಾದರು ಮಯ್ನವಿರ್ಗಳು ಪುಳ|ಕಿತರಾದರನಿಬರುತ್ಸವದೆ ||೭೦||

ರಮೆಭೂದೇವಿ ಮೂಲೋಕವೆಣ್ಣುಗಳಗು|ತ್ತಮೆಯರು ಸಲ್ಲೀಲೆಗೆಯ್ವ||
ಸಮಯದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಚಿತ್ತಕೆ|ಬೆಮೆ[4]ಗೊಳಿಸದೆ ಪೋದರೇಕೆ||೭೧

ಫಣಿತಲ್ಪ ಸುರನಿಶಾಚರರಿಂಗೆಯಮೃತವ|ನುಣಬಡಿಸಲ್ಕೆ ಕೋವಿದರು ||
ಗಣಿಸಲಚ್ಚರಿಯ ಮೋಹನಮೂರ್ತಿನಾರಾ|ಯಣಿಯಾಗಿಜಗವಮೋಹಿಸಿದ||

ಹೆಂಗಳು ಭ್ರಮಿಸುವುದರಿದಲ್ಲ ವಿಧಿಭವರ್[5]|ಕಂಗಳಗಾಶ್ಚರ್ಯವಡೆವ ||
ಮಂಗಳಪುರುಷಾಕೃತಿ ಮೋಹನರೂಪ|ರಂಗನಲ್ಲವೆ ರಾಜ[6]ವದನೆ ||೭೨||

ನಿಜಲೀಲೆಯೊಳಗಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ|ಗ್ರಜಕನಿಷ್ಠರುಗಳು ತಮ್ಮ ||
ಗಜಗಮನೆಯರೊಂದುಗೂಡಿ ಕ್ರೀಡಾಕುಲ|ವ್ರಜದೊಳೋಕುಳಿಯನಾಡಿ [ದರು ||೭೩||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಚ್ಚರಿವೆತ್ತ ತಣ್ಗೊಳದೊಳಗುಮಾ|ಪತಿತಪಧ್ವಂಸಿ ಮುಂ [ಕೊಂಡು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನನೆಯಿಸಿದರು. 2. ಲಗ್ಗೆಯವಾದ್ಯ.
3. ಬಂಧೂಕದ ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ. 4. ಭ್ರಮೆ.
5. ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರು. 6. ಚಂದ್ರ.

ರತಿದೇವಿಸಹ ವಸಂತವನಾಡುತಿರ್ದನು|ಮತಿವಂತೆ ಕೆಳದಿ ಚಿತ್ತೈಸು‖೭೫‖

ಶಂಬರ ಶರಸಿದ್ಧಿಯೊಳು ತನ್ನ ಕೆಡಹಿದ ಪಿಂಬವಣೆಯನು[1]ತೋಱುವರೇ ‖
ಚೆಂಬಣ್ಣ ಗಂಧೋದಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರ ತನ್ನ|ಕುಂಭಕುಚೆಯನು ನೂಂಕಿದನು ‖

ಉಟ್ಟ ಸಾಲಿಯ ಸೀರೆ ಕೊಪ್ಪು ಪೇರುರದಲ್ಲಿ|ಬಟ್ಟಬಲ್ಮೊಲೆಯು
[ಥಳಿಸಲು ‖
ನೆಟ್ಟನೆ [ನೀರಿಂದೆ] ಬಂದು ಕಾಮಗೆ ಕೈ|ಗೊಟ್ಟಳು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ‖೭೭‖

ಹರನುರಿಗಣ್ಣಿಂದೆ ಬಂದ ಸಂತಾಪ ಪೀ|ವರಕುಚಾನ್ವಿತೆಯರ ತಾಪ ‖
ಸ್ಮರ ನಿನ್ನಮೆಯ್ಯೊಳಗಿದೆ ತಂಪುಗೊಳ್ಳೆಂದು|ತರಳೆ ನೂಂಕಿದಳು ತಣ್ಗೊಳದೆ‖

ನೂತನಕಾಮಕುಂಕುಮರಸದೊಳುತೋಯ್ದು|ಪೀತಾಂಬರನಾಗಿ ಬರಲು
ಆತನ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪಿ ಲಲ್ಲೆಯನಾಂತು|ಮಾತನಾಡಿದಳು ಮಾಯಾವಿ‖೭೯‖

ಎನ್ನ ನೀ ಮೊದಲು ನೂಂಕಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ|ನಿನ್ನ ನಾ ನೂಂಕಿದೆನೈಸೆ‖
ಇನ್ನಾವ ತೊಡಕು ಬೇಡೆನುತ ಮನ್ಮಥ ರತಿ|ಪೊನ್ನಂಡೆಗಳ ತುಡುಕಿದರು‖

ಕುಂಕುಮಜಲವ ಹೊನ್ನಂಡೆಗಳೊಳು ತುಂಬಿ|ಮುಂಕೊಂಡು ಹೊ
[ಯ್ದಾಡಲವಳ ‖
ರಿಂಕಿದ[2] ಕುಚಯುಗ ಬಾಹುಮೂಲಂಗಳ|ಕುಂಕುಮ ಜಗವ ಮೋಹಿಸಿತು‖

ಹೊಗರುಗುವಂಗೋಪಾಂಗ ವಕ್ಷದೊಳು ಪೊಂ|ಬೊಗರಿಯಂತಿರ್ಪ
[ನುಣ್ಮೊಲೆಯ ‖
ದೃಗುಯುಗಳದಿ ನೋಡಿ ಹೇಱಿಂಗಲಾಱದೆ|ಮುಗುಳಂಬನಮರ್ದಪ್ಪಿದನು ‖

ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ನಿರ್ಜರವೃಕ್ಷವ ಕಲ್ಪ|ವಲ್ಲಿಯು ತೊಡರಿ ಕೊಂಬಂತೆ ‖
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ನುಣ್ದೋಳಿಂದೆ ರಸದಾಳ|ವಿಲ್ಲನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ‖೮೩‖

ಇನಿವಿಲ್ಲರತಿದೇವಿಯರ ಮುಂದೆ ವರವಿಲಾ|ಸಿನಿಯರು ಹೊನ್ನಂಡೆದಳೆದು‖
ತನಿಮೋಹರಸಮೊಸರ್ವಂತೆ ಪೊಯ್ದಾಡಿದ|ರನಿಬರದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ‖೮೪‖

ಎಡಬಲದೊಳು ಪಿಂತೆ ಮುಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪೊಂ|ಗೊಡಮೊಲೆಯ
[ವರೋಕುಟಿಯ ‖
ಎಡೆವಿಡದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲುವ|ಸಡಗರವೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು‖೮೫‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೊಳೆಯುವ (?) 2. ಹಿಂದೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟ.

ಆಳಿಯರು[1]ಗಳೆಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಳು ನೂಱಾಱು| ಜೋಳಿ[2]ಜೋಳಿಯೊಳೊಂದು
[ಗೂಡಿ ||
ಗೀಳಿಟ್ಟು ಪೂವಮಾಲೆಗಳಂದೆ ಕಡುಗೆಲ್ಲ|ಗೂೞಿಗಳ್ ಪೊಯ್ದಾಡುವಂತೆ ||೮೬
ಕಟ್ಟಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತು ಪೂಚೆಂಡು ಪನ್ನೀರ|ಪೊಟ್ಟಣ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮವ ||
ಬಟ್ಟ ಕಂತುಕ[3]ದಿಂದೆ ಬಲ್ಮೊಲೆ ಬಿದಿರುವಂ|ತಿಟ್ಟಾಡಿದುದು ಸಖಿನಿವಹ ||೮೭
ಸಿಂಗಾರವಡೆದ ಱಾಟಳದುಯ್ಯಾಲೆಯ|ಮಂಗಳವಿಭವದಿನಡರ್ದು ||
ಅಂಗಜಚಕ್ರದಿಗ್ವನಿತೆಯರೆಂಬಂತೆ|ತುಂಗಯೌವನೆಯರಾಡಿದರು ||೮೮||
ನೋಟವಿಷಯದಿಂದೊಳಗಾದ ಪುರುಷರ|ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸುತ್ತಿಸುತ||
ಆಟವಿದೆಂಬಂತೆ ತಿರುಗಿಸುತಿರ್ದರು|ಱಾಟಳದುಯ್ಯಾಲೆಗಳನು ||೮೯||
ಸೞಿವಿಂಡಿವೆಣ್ಗಳ ಕೊರಲಹಾರದಮುತ್ತು|ಪೞಿದುದಿರುವಮಣಿಸಿಚಯ||
ಬಿಱುವೆೞೆಯೊಳಗಾಲಿಕಲ್ಲುಗಳಂದದಿ|ತುಱುಗಿರ್ದುದುಯ್ಯಾಲೆಯಡಿಗೆ ||೯೦||
ಉಡುವಸನಂಗಳು ತೋಯ್ದು ಕೆಂಬಣ್ಣಕಿ|ಮ್ಮಡಿರುಚಿದೋಱುತಲಿರಲು||
ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣ ಬಲೆಯರುಗಳು ತಣ್ಣಸವೆತ್ತು|ನಡುಗಿದರ್ ಮೇಲೆ ನರ್ತಿಸಲು||
ವೇಥೆಯವಡೆದು[4] ನಿಂದುದು ಪೆಣ್ಣು ಹರಿ ಜಲ|ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿದ ಬೞಿಕ||
ಕೂಡೆ ಸದ್ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯವ|ಜೋಡಣೆಗೆಯ್ದ ಶ್ರೀಧರನು||೯೧
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳ್ದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕಲ್ಪಮೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೧೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಕಾಂತವಮ್ಮ ಮನೆದುಂಬಿಸಿಕೊಂಡುದು—

ಮೂಱಕ್ಷರದ ಕೀರ್ತನೆಗೊಟ್ಟುಮುಕುತಿಯ|ತೋಱಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದಹರಿಯ
ನೀಱನ ಮಡದಿಯು ಬಲಗೊಂಡು ಕವಿತೆಯ ಬೀಱಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ||೧||
ಅಕ್ಕರಿಗನ ಕುಲವೃದ್ಧನ ಮಡದಿಯ[5] ಧಿಕ್ಕರಿಸದೆ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||

ಕ ಪ. ಅ—1. ಜತೆಗಾತಿಯರು. 2. ಜೋಡಿ. 3. ಚೆಂಡು.
4. ಸುತ್ತಿನಿಂದು. 5. ಸರಸ್ವತಿಯ; ಹೇಗೆ?

ಸಕ್ಕದ ಕನ್ನಡವೆರಸಿದ ಕವಿತೆಯ|ನೊಕ್ಕಣಿಸುವೆ ಕೇಳು ಕೆಳದಿ ॥೨॥
ಅಱಿಯಟ್ಟಿ[1] ಖಳರ ಖಂಡಿಸಿ ಬಿಸಿರಕುತಕೆಂ|ದೊಱೆ[2]ಯೊಳು ತೊಳೆದ ಚಕ್ರವನು ॥
ಬಱಿಯೊಳು ಕೃಷ್ಣ ಬೈತಿಡುವಂತೆ ಪಡುವೆಟ್ಟ|ಮಱೆಗೊಂಡು ರವಿ ಮುಳುಗಿದನು ॥೩॥

ಕಂಜಬಾಂಧವನಸ್ತಮಿಸೆ ಪಡುವಣವೆಣ್ಣು|ಮುಂ ಚೇತನಗುಂದಿ ತನ್ನ ॥
ಮಂಜುಲವದನದ ತಂಬುಲವುಗುಳ್ದಂತೆ|ಸಂಜೆಗೆಂಪೆಸೆದಿರ್ದುದಾಗ ॥೪॥

ಸುಟಿವೆತ್ತು ಮುಗಿಲಗಲದಿ ಪರಿವಾಕಾಶ ತಟನಿಯು[3] ಬುದ್ಬುದದಂತೆ ॥
ಪಟುವಾಗಿ ನಿಖಿಲನಕ್ಷತ್ರಸಂದೋಹ ಸಂ|ಘಟಿಸಿತು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ॥೫॥

ವಿಸಾಟಾದ ರೂಪುಜವ್ವನ ಬಿಡುವೆಣ್ಗಳೊಳ್ ಬೇಟವ ಮಾಳ್ಪುದನ್ಯಾಯ ॥
ಕೂಟಕೆ ತರಣಿ ಬಂದರೆ ವೃದ್ಧನೆಂದು ಕ|ವಾಟವ ಮುಗಿದುವಂಭೋಜ ॥೬॥

ಕೋವಿದೆ ಕೇಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಮುಂದೆ|ತೀವಿರ್ದ ಕಮಲವಲ್ಲರಿಯ ॥
ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲೆಂಬಂದದೆ ಬೊಂಬಾಳ|ದೀವಿಗೆ ಮೆಱೆದುವಿಕ್ಕೆಲದೆ ॥೭॥

ಸ್ತನವೆ ಬುಜ್ಜಣಿಗೆ(?) ಮೈಲಾವಣ್ಯರಸ ತೈಲ|ವನಜಾಕ್ಷಿಯರತೋಳೆ ದಂಡ
ಘನಕಾಂತಿವೆತ್ತ ಮಾಣಿಕ್ಯದುಂಗುರವೆರ|ಲ್ಮಿನುಗಿನ ಸೊಡರೊಪ್ಪಿದುವು ॥೮॥

ಪರಿಪೂರ್ಣತೇಜೋಮಯಕೃಷ್ಣರಾಯನ|ಸಿರಿಮೊಗಕಾಂತಿಯ ಮುಂದೆ ॥
ತುರಿಯದಿಂ ತಮ ಹೊದ್ದದಿರಲೆಂದು ನಿಂದಿ|ರ್ದುರಿವ ಸೊಡರ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥

ನಳಿನಬಾಂಧವನ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳು ಮಿಗೆ ಮಿಂಚು|ಬುಳುವಿನ ಮಿನುಗು ರಂಜಿಪುದೇ ॥
ದಳತಪ್ರಕಾಶಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಸೊಡರ್ಗಳು|ಕಳತುವು[4] ನಸುಕಾಂತಿವೆರಸಿ ॥

ಎಡಬಲದಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯುಹೊಂ|ದೊಡವಿನ ರತ್ನದೀಪ್ತಿಗಳ ॥
ಪಡೆದ ತಾಯೆಂಬಂತೆ ಕೌಸ್ತುಭ ರಮ್ಯತೆ|ವಡೆದುದು ಹರಿಯುರಸ್ತಳದಿ ॥೧೧॥

ಗಂಧೇಭಗಮನೆಯರುಗಳಂಘ್ರಿಸಂದೋಹ|ಚೆಂದದೆ ಘಣಿರೆಂಬ ರವದಿ ॥
ಬಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ವರರತ್ನಮಂಡಪ|ಹೊಂದವಗದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ॥೧೨॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಿಂದಟ್ಟಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ. 2. ಕೆಂಪಾದ ಪ್ರವಾಹ. 3. ಆಕಾಶಗಂಗೆ. 4. ಕಾಂತಿವಿಹೀನವಾದುವು

ವಿಘ್ನದಾಯಕಶ್ರೇಷ್ಠನೆರ್ದೆಗೇಡಿಯ[1] ಪ್ರಲಂಬಘ್ನ[2] ತಾನೊಡಗೊಂ
[ಡುಬಂದು |
ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆದುಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು|ಲಗ್ನವ ಪೇಳ್ದನನುಜಗೆ ||೧೩||
ದಾನವನಮದವಿದಳಿತ ಮುಸಲಿಯು ಮಾತಿ|ಗಾನಂದವಡೆದಾಕ್ಷಣದಿ ||
ಮೀನಧ್ವಜರತಿದೇವಿಗೆ ತತ್ಪುರ|ಸ್ಥಾನಗೇಹವ ತುಂಬಿಸೆಂದ ||೧೪||
ಕಡುಲೇಸಾದುದಚ್ಯುತ ಕಾಮರತಿದೇವಿ|ಗುಡುಗೊರೆ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಗಳ ||
ಕುಡು ಕೊಂಡುಯ್ದುಮಂದಿರವತುಂಬಿಸಿರೆಂದು|ನುಡಿದನುರಾಮನಚ್ಯುತಗೆ ||
ರಾರಾಜಿಸ ನವ್ಯವಸ್ತ್ರಸಂತತಿ ಸಪ್ತ|ವಾರ ಮೆಯ್ದೊಡಿಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕದ||
ಹಾರ ಕಿರೀಟ ಪೆರ್ದುಱುಬಿನೊಳೊಪ್ಪುವ|ತೋರಮುತ್ತುಗಳ ಪಾಲಿಸಿದ ||
ಚಿನ್ನದ ಕಾಲ ಬೆಳ್ಳಿಯಕಾಲಮಂಚ ಸು|ವರ್ಣದಡ್ಡಣಿ[3] ಸುಪ್ಪತಿಗೆ ||
ರನ್ನವಿಟ್ಟರ[4] ರತ್ನಗಂಬೞಿ ತಲೆಗಿಂಬು[5]|ಹೊನ್ನಾಂಬರನಿತ್ತ ಮಗಗೆ ||೧೫||
ಮಿಗೆ ರಮ್ಯವಡೆದ ಹೊಂಬರಿಯಣಕಳಗೆ ತಂ|ಬಿಗೆಗಿಂಡಿಗಿಣ್ಣಲುಗಳನು ||
ನಗೆಮೊಗದರ್ಪಣ ಹಂಸೆ ಪುತ್ತೞಿಯ ದೀ|ವಿಗೆಗಂಬಗಳನಿತ್ತನೊಲಿದು||೧೬||
ಸೊಡರ್ಗುಡಿಗಳ ಸ್ವರ್ಣಬುಜ್ಜಣಿಗೆಗಳ ಪೆ|ರ್ಗೊಡಪಾಸಿಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ||
ಅಡಲೊಡರ್ಚುವಪೊಂಭಾಂಡಗಳಕರಬೋನ|ಗಡಣವ ಕೊಟ್ಟನುತ್ಸವದಿ ||
ನೆಗಳ ಸೊಂಡಿಲ ಚಿನ್ನದಣಿಸಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ|ಸೊಗಯಿಪ ರತ್ನವಿಮಾನ ||
ಮಿಗೆ ನಲ್ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿಮುಂತಾದವ|ಸ್ತುಗಳನಿತ್ತನುಕೃಷ್ಣ ಮಗಗೆ||೧೭||
ಕಣ್ಮನಂಗಳಗೆ ಸೌಖ್ಯವನೆಯ್ದಿಸುತಿರ್ಪ ನುಣ್ಮೊಲೆಗಳನುಱೆಮೆಱೆವ ||
ಪೆರ್ಮಾಣಿಕಗಡಣವನಿತ್ತ ನೆಯ್ದಿಲ|ಗಣ್ಮೆಯ್ಯ ರತಿಮನೋಭವಗೆ ||೧೮||
ದಂತಿಘೋಟಕ[6]ಧೇನುಮಹಿಷಿವತ್ಸಂಗಳ|ನಿಂತಿರಿಸಿದರು ಸಾಲ್ಗೊಳಿಸಿ ||
ಇಂತವು ಮೊದಲಾದ ಬೞುವೞಿಗಳ ಕೃಷ್ಣ|ಕಂತುವಿಗಿತ್ತನುತ್ಸವದಿ||೧೯||
ತೊಂಡಿಲು ಬಾಸಿಗವನು ಸೂಡಿದರು ಚಂದ್ರ|ಮಂಡಲರತಿಮನ್ಮಥರ್ಗೆ||
ಸೊಂಡಿಲಿಂದೆಸೆವ ದಂತಿಯನೇಱಿಸಿದರಾ|ಖಂಡಲ ಶಚಿಯ ಕೀೞ್ಪಡಿಸಿ||೨೦||
ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯ ಪಂಜು ನಿಜಪಂಜು ಸೂರ್ಯನೊಳ್|ಮಚ್ಚರಿಸುವವಾಪಂಜು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥ; ಹೇಗೆ? 2. ಪ್ರಲಂಬಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದ ಬಲರಾಮ. 3. ಮೂರುಕಾಲುಳ್ಳ ಮಣೆ. 4. ರತ್ನಾಸನ. 5. ತಲೆಯ ದಿಂಬನ್ನು. 6. ಕುದುರೆ.

ಉಚ್ಛ್ಳಸಿದುವು ಮನ್ಮಥರತಿ(?)ಲಯಕಾಲ|ಕಿಚ್ಚಿನ ಬಳಗವೆಂಬಂತೆ ॥೨೪॥

ಎಡೆಯ ಪಂಜುಗಳಿರ್ದುವು ನಾಗನಾಥನ| ಹೆಡೆವಣಿಗಳ ದೀಪ್ತಿಯಂತೆ ॥
ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯದೆ ಪೆಣ್ವಿಂಡು|ನಡೆಗೊಂಡುದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥

ಇಡಿಕಿಱಿದಿಹ ಬಟ್ಟವೊಲೆಯ ಹೊಂಗಳಸಕ| ನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸುಗ್ಮೊಗ [ಮೆಸೆಯೆ ॥
ನಿಡಿದಾದ ಕಪ್ಪುಗಣ್ಗಳ ವಾರನಾರಿಯ|ರಡಿಯಿಟ್ಟರರಸಂಚೆಗವನೆ ॥೨೬॥

ಬಾಣಪಂಚಕ ರತಿದೇವಿಗೆ ಪೊಂಬರಿ|ಯಾಣದಿಂದಾರತಿ ಬೆಳಗೆ ॥
ಮಾಣದೆ ಧವಳಶೋಭನವ[1] ಪಾಡಿದರು ಗೀ|ರ್ವಾಣನಾರಿಯರ ಕೀರ್ತಿಪುಡಿಸಿ॥

ಕರಣೇಂದ್ರಿಯ ಚಿತ್ತ ಯೋಗಿಗಳೆದೆ ತಪಃ|ಕರಣವನೊಡೆವುಟಿವಂತೆ॥
ಚರಣಾಭರಣದೀಪ್ತಿಯೊಳಂಗೋದ್ಭವ|ಸ್ಮರಣದ ಹೆಂಗಳೊಪ್ಪಿದರು ॥೨೮॥

ದುಸ್ತರಗೀತಶಬ್ದವ ಕೊಂಬ ಪಾತ್ರಸ ಮಸ್ತವಿದ್ವಜ್ಜನರಿಂಗೆ ॥
ಹಸ್ತದಿ ಹೊಮ್ಮಳಿಗೆಱಿದನು ಯಾದವ|ಮಸ್ತಕಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನೊಲಿದು॥೨೯॥

ಅಗಣಿತಕನಕದಂಡದ ಪಲ್ಲವಛತ್ರ ನೆಗಹಿರೆ ರತ್ನ ತೆತ್ತಿಸಿದ ॥
ಸೊಗಯಿಪ ಮಣಿಸೊಡರ್ವೆಳಗಿನೊಳ್ ಮೆಱಿದುವು | ಗಗನತಾರಕಿಯ [ಕೀರ್ತಿಪುಡಿಸಿ ॥೩೦॥

ಸಿರಿವೆತ್ತ ಕನಕದಂಡದ ಚಾಮರ ಸೀಗುರಿ ನಡೆದೋರಣನಿಚಯ ॥
ಪರುಠವಿಸಿರ್ದ ನಾನಾವಿಧ ಟೆಕ್ಕೆಯ[2] ತೆರಳಿತು ನಭವನಳ್ಕಿರಿದು ॥೩೧॥

ಅಂಗಡಿಯೆಡಬಲದಲಿ ರಮ್ಯತರಹ|ರ್ಮ್ಯಂಗಳ ತುದಿಯ ಮಂಟಪದಿ ॥
ಹೆಂಗಳು ರನ್ನೆಯ ನೋಡುತಿರ್ದರು ವಿಮಾ|ನಂಗಳಮರಿಯರ ಜಱಿದು॥೩೨॥

ಸೌಂದರಮಯವೆತ್ತು ರತಿ ಕಾಮಸಹ ಗಜ|ಕಂಧರದೆಡೆಯಲಿ ಕುಳಿತು॥
ನಿಂದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗೀತಗಳ ನೋಡುತಲೈ ತಂದರು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥೩೩॥

ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದ ಹೊನ್ನಮಗಿಲ[3]ಗ್ರದಿ ಕತೂ|ದರಿ[4] ರಮ್ಯ ರತ್ನಗೋಪುರದಿ॥
ಸಿರಿವೆತ್ತ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ಕಂತು|ಕರಿಯ ಮಸ್ತಕದಿಂದಲಿೞಿದ ॥

ಬಿಡದೊದರುವ ನಾನಾವಾದ್ಯಶ್ರುತಿಗೂಡಿ ಮಡದಿಯ ಧವಳಶೋಭನದಿ॥
ಸೊಡರಿಟ್ಟು ಮೆಱಿವ ರತ್ನಾಂಚಿತದುರುಹೊನ್ನ|ಗಡಣದಾರತಿಯನೆತ್ತಿದರು॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಧವಳದ ಹಾಡೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾಡು. 2. ಧ್ವಜ. 3. ಪ್ರಾಕಾರ. 4. (?)

ಸೊಲ್ಲಿಸಿದರು ಜಾಗು ಬೊಲ್ಲು[1]ಶಬ್ದವ ಕೆಂ|ಬಲ್ಲ ತಳಿಗೆಗಾರ್ತಿಯರು||
ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಾಸಣಹೂವ ಸಂಪಗೆಯಂತೆ|ಚೆಲ್ಲಿತು[2] ಬಣ್ಣಗೂಟುಗಳ[3] ||೨೬||
ರಥಹಸ್ತಿವಾಜಿಸಲ್ಲವ ಛತ್ರಟೆಕ್ಕೆಯ|ಶತಕೋಟಿ ಬಾಹ್ಯದ ಮೆಱೆಯೆ||
ಹಿತವಾದ ಯದುವಧೂಟಿಯರೊಂದುಗೂಡಿ ಮ|ನ್ಮಥ ಹೊಕ್ಕ ರಾಜ
[ಮಂದಿರವ ||೨೭||
ಶಶಿವದನೆಯರೊಂದುಗೂಡಿ ತದ್ವಿಧಿಯ ನಿ|ರ್ಮಿಸಿ ಮಹದಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲಿ
ರಸಿಕಶೇಖರ ರತಿಕಾಂತನ ಮನೆಯ ತುಂ|ಬಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಮರಳ್ದ ಮಂದಿರಕೆ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೫೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹದಿನಾಱನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ಗರ್ಭಾದಾನ:—

ಹೆರೆಯಾಳ್ದ[4]ಡೆಯಾಡುವನ ಸಡಗರ್ಜಿದ[5]|ದೊರೆ ದೇವದೇವಾಧಿಪನ ||
ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದೆ[6] ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಬುಖಂಡಶ|ರ್ಕರೆಯಂತೆಸವಿಮಾತುವೆರಸಿ||
ಸುತೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿದನ್ಯೈಯನ[7] ಪುಣ್ಯ|ಕಥೆಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಡೆ ||
ಜತೆಯಗಲದೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಕೇಳುವ ಗುಣಾ|ನ್ವಿತೆಯರ ತೋಱಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧||
ಮುರಹರ ನಿಖಿಲಯಾದವರ ಬೀಟ್ಕೊಟ್ಟು ತ|ನ್ನರಮನೆವುಗಲತ್ತಲಿತ್ತ||
ವರಚಂದ್ರಕಾಂತಮಂಟಪಕೈದಿ ಸಿಂಹವಿ|ಷ್ಟರದಲ್ಲಿ ಮದನನೊಪ್ಪಿದನು ||೨
ವಾಮದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿ ಮುಗ್ಧಸತಿಯರ|ಸ್ತೋಮ ನಿಂದಿರೆ ಸಾಲಾಗಿ ||
ಹೇಮದಂಡಾನ್ವಿತೆಯರು ನಿಂದಿರ್ದರು | ಕಾಮನ ಕೈವಾರಿಸುತ[8] |೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶುಭಸೂಚಕಗಳಾದ ಮಾತುಗಳು. 2. ಚೆಲ್ಲಿದರು.
3. ದೃಷ್ಟಿಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಅನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿವಾಳಿಸಿದರು.
4. ಶೇಷ. 5. ಸಡಗರಿಸಿದ; ಅಲಂಕರಿಸಿದ. 6. ಮೋಸವಿಲ್ಲದೆ; ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ. 7. ವಿಷ್ಣು; ಹೇಗೆ? 8. ಹೊಗಳುತ್ತ.

ಜಂಭಭೇದಿಯ ಮಾನಮರ್ದನ[1] ಜಯ ನಿಟಿ|ಲಾಂಬಕತಪೋವಿಘ್ನ ಜಯತು ||
ಪೊಂಬಸಿಱಿನ ಬಾಯ ಬೀಯಗ[2] ಜಯಯೆಂದು|ಶಂಬರಾರಿಯ ಹೊಗಳಿದರು||
ನೇಸಱ ಗರ್ವಪರ್ವತವಜ್ರ[3] ಜಯತು ಪ|ರಾಶರಚಿತ್ತವಿಭೇದ[4] ||
ದೋಷಾಕರತುಂಗಭಂಗ[5] ಪರಾಕೆಂದು|ಪೂಸರನನು ಹೊಗಳಿದರು ||೮||
ನಾಡೊಳು ಹನುಮಂತಶುಕಸಿದ್ಧರಾಮರ[6]|ಕೋಡಗಮರುಳ್ಗಳೆಂದುಳಿದು||
ಗೂಢ[7] ನಿರ್ಜರನರೋರಗರ ಭಂಗಿಸುತಿರ್ಪ|ಗಾಡಿಕಾಱನ ಹೊಗಳಿದರು||
ಎತ್ತ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಯತ್ತಲು ಮಲೆತಿರ್ದ[8]|ಪೊತ್ತದ ವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ||
ತೊತ್ತುಬದುಳಿದ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಜಯಯೆಂದು|ಚಿತ್ತಜನನು ಹೊಗಳಿದರು|
ಸೆಱಗು ಸಂಭಾಳಿಕೆ ಬಹುಭೂಷಣಗಳ|ಚ್ಛಱ ಮೇಲಪ್ಪಾವಧಾನ ||
ಹೆಱಿನೊಸಲಬಲೆಯರ್ದಿಟ್ಟಿ ಪರಾಕು ವಿರಾಂ|ಗುಱುಹಿನ ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸು||
ಗಾಣೆಯರುಗಳ[9] ಚಿತ್ತೈಸು ನರ್ತನದ ಸು|ಜಾಣೆಯರುಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು||
ವೀಣಾಪಾಣಿಯರುಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು ಪೂ ಬಾಣ ಪರಾಕೆಂದರೊಲಿದು ||೧೦||
ಗುತ್ತಿಗೆವಿಡಿದಂತೆ ನೆಱಿ ಸಾಧಿಸಿದಱು|ವತ್ತು ನಾಲುಕು ಬಿಜ್ಜೆಗುಱುಹ ||
ವೃತ್ತಕುಚಾನ್ವಿತೆಯರ ಪರಿಕೆಯ[10] ನೋಡು|ಚಿತ್ತಯಿಸೆಂದರಂಗಜನ||೧೧||
ಸಕಲಕಲಾಭಿಜ್ಞೆಯರ ಕುಸ್ತರಿಸಿದು|ಮಕರಕೇತನ ತನ್ನ ಸತಿಯ ||
ಮುಖಪದ್ಮವ ನೋಡಿ ವಿನಯಾತುರದಿಂದೆ|ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು||೧೨||
ನುಡಿಸಿದ ಕೆಲರ ನೋಡಿದ ವಿನಯದಿ ತೃಪ್ತಿ|ವಡಿಸಿದ ಪೆಣ್ಮನೋವ್ಯಥೆಯ||
ಬಿಡಿಸಿದ ಬೆಮರ್ವಸಿಗಳನೆಲ್ಲರಿಗೋತು|ಕೊಡಿಸಿದ ಸಕಲಸನ್ನಹವ[11] ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಇಂದ್ರನನ್ನು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡವನು. 2. ಬ್ರಹ್ಮನ ವದನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತನಗೆ ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡವನಾದ್ದರಿಂದ, ಬಾಯಬೀಗವಾದನು. 3. ಜಗಚ್ಚಕ್ಷುವಾದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಕೂಡ ಪತ್ನೀವಿಶಿಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನಾದ್ದರಿಂದ. 4. ಪರಾಶರಮುನಿಗೂ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವನು; ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆ ಏನು ? 5. ದೋಷಾಕರ=ಚಂದ್ರ; ತಾರಾದೇವಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅವಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದವನು; ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಕಥೆ ಏನು ? 6. ಹನುಮಂತ, ಶುಕ, ಸಿದ್ಧರಾಮ—ಇವರು ಹುಟ್ಟುಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು. 7. ಗೂಢವಾಗಿ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ. 8. ಗರ್ವದಿಂದ ಇದ್ದ. 9. ಗಾನಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು. 10. ಪರೀಕ್ಷೆ. 11. ಸನ್ನಾಹವನ್ನು.

ಸೆಳನಡುವಿನ[1] ಕರ್ಕಶವೆತ್ತ ಬಲ್ಮೊಲೆ|ದಳೆದ ಹೆಂಡತಿಯು ಕೈವಿಡಿದು ‖
ಕಳೆವೆತ್ತ ಕಂದರ್ಪ ಮಣಿಸೊಡರ್ವೆಳಗಿನ|ನಿಳಯುವ ಹೊಕ್ಕನರ್ತಿಯಲಿ ‖
ಚಿತ್ರಮಯದ ಗೋಡೆ ಕಂಭ ಬಾವಡಿಹೊನ್ನ|ವುತ್ತಟಿ ಮದನಕೈ[2] ರತ್ನ ‖
ತೆತ್ತಿಸಿದಮಲಬೋದಿಗೆ ಲೋವೆ ಪಲಗೆಯೊ|ಳ್ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳ್
[ಮೆಱೆಯೆ ‖೧೬‖

ಜಾದಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಸಂಪಗೆ | ಪಾದರಿ ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿ ‖
ರಾಜೀವ ನಿರ್ಜರಸುಮಮಾಲೆ[3] ಕಣ್ಗೆ ವಿ|ರಾಜಿಸಿದುವು ರತೀಶ್ವರಗೆ ‖೧೭‖

ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತಮಾಲಿಕೆಗಳು ಮೃಗ ಝಲ್ಲಿ|ಕುಂದಣಮೊಗಪಿನಿಂದೆಸೆವ ‖
ಬಂಧಗತಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟ|ನಿಂದ ಚೆಲ್ವಾದುದಾನಿಳಯ ‖೧೮‖

ಕಾಂಚನನವರತ್ನಕೀಲಿತ ಶಕುನಿಯ[4]|ಮಂಚಕೆ ಬಿಗಿದ ಬೆಳ್ವಟ್ಟೆ[5] ‖
ಅಂಚೆದುಪ್ಪುಳಪಾಸಿನ[6] ಮೇಲೆ [ಸತಿಗೂಡಿ] |ಪಂಚಾಸ್ತ್ರಕುಳತನುತ್ಸವದಿ ‖

ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ದವನ ಬೆ|ಳ್ದಿಂಗಳ ಸಖಿಯಿರವಂತಿ ‖
ಹೊಂಗೇದಗೆಯದಿರ್ಗಂಚಿ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ|ತೊಂಗಲು ಮೆಱೆದುವಭ್ರದಲಿ‖೧೯‖

ಪೀನಕುಚಾನ್ವಿತೆ ಋತುವಾಗಿ ಶುದ್ಧ|ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಕೈಗೈದು[7] ‖
ಮೀನಧ್ವಜನ ಮಂಚವ ಸಾರ್ದು ನಿಂದಿರ್ದ|ಳೇನೆಂಬೆನವಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ‖೨೦‖

ಕಡೆಯಾಣಿ[8]ಚಿನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿಯುನು|ತೊಡೆದೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿದಂದದಲಿ ‖
ಬಡನಡುವಿನ ಬಲ್ಮೊಲೆಮೊಗದಿಂ ರಯ್ಯ|ವಡೆದಿರ್ದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ‖೨೧‖

ಭಾರತಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರವೆಣ್ಗಳೊಳು ಗಾಡಿ|ಕಾಱತಿ ರೂಪಯೌವನದಿ ‖
ಕೀರುತಿ[9]ವಡೆದಿರ್ದ ರತಿ ಜಗನ್ಮೋಹನ|ಮೂರುತಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು ‖೨೨‖
ಸಲೆ ಜಗತ್ರಯವ ಮೋಹಿಪ ಕಾಮಕಲೆಯಿಂದೆ|ನಲಿನಾಕ್ಷಿ ಕಾವನ ಕಣ್ಗೆ ‖
ಮೊಳೆಯು ಸಡಾಳ[10]ವೃತ್ತತೆಯಿಂದೆ ದ್ವಿತೀಯಸಂ|ಕಲೆಯಸಿತ್ತಳು ತೋ
[ಯಜಾಕ್ಷಿ ‖೨೩‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಿತ್ತದಂತೆ ಸಣ್ಣನಾಗಿಯೂ ನುಣುಪಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಡುವುಳ್ಳ. 2. ಕಂಭಗಳ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೋದಿಗೆ ಮೇಲ್ಭಾವಣಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ನಕಾಸುಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಮರದ ಮುಟ್ಟು. 3. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಜರ–ದಿವ್ಯವಾದ ಮಾಲಿಕೆಗಳು. 4. ಗಿಳಿಯ. 5, ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ. 6. ಹಂಸಗಳ ಗರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ. 7. ಶೃಂಗಾರವಮಾಡಿಕೊಂಡು. 8. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. 9. ಕೀರ್ತಿ. 10. ಕಾಂತಿಯಿಂದ.

ತುಱುಗೆವೆಗಣ್ಣ ಕಟಾಕ್ಷ ಕೆಂಬಲ್ಗಳ|ಮಿಱುಗುವ ತೊಂಡೆವಣ್ದುಟಿಯು ||
ಜೇಱಗಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು ಬಂದುಗೆವಾಯು|ನಱುಗಂಪು ಸೂಸಲಂಗಜಗೆ ||

ವನಿತಾಶಿರೋರತ್ನ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೊಡಿಕ್ಷು|ಧನುರ್ಧರ ಕೇಳ ಕಾತರಿಸಿ ||
ಇನಿವಾತುಗಳಿಂದೆ ನೆರೆದಿರ್ದ ಸದ್ವಿಳಾ|ಸಿನಿಯರ ಹೋಗೆಂದ ನಗುತೆ ||೨೫||

ಮರನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ರತಿ ರಮ್ಯವಡೆದ ಪೂ|ಸರವಿಳಾಸಿನಿಯರೆಲ್ಲರನು||
ತೆರಳ್ಚಿತುಪಕರಣಂಗಳನಿರಿಸೆಂದು ಕರಸಂಜ್ಞೆಯೊಳು ಪೇೞ್ದಳು ||೨೬||

ಪೊಂಬರಿಯಣದಿಪ್ಪೋಳ್ಮಣಿಮಯವಡೆದಿರ್ದ|ಸಂಬಳಗೆಯಪರ್ಣ[1]ಚೂರ್ಣ[2]||
ಕೊಂಬ ಕರ್ಪೂರಕರಂಡವ[3] ಸ್ಮರನ ತಲೆ|ಗಿಂಬಿನೊಳ್ ತಂದಿರಿಸಿದರು||೨೭||

ಗಂಗೋದಕಹೂಜೆ ಘನರತ್ನಕೀಲಿತ ಪಿಂಗಾಣಿಗಂದ[4]ಲರ್ದಟ್ಟೆ[5] ||
ಹೊಂಗಾಳಾಂಜಿಯು ಹೊಳೆವ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯ|ಹೆಂಗಳು ತಂದಿರಿಸಿದರು ||೨೮||

ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದ ಸಂಭಾರಾನುಕೂಲತೆ ಸನ್ನಾಹಗೆಯ್ದು ದೀಪ್ತಿಗಳ ||
ಹೊನ್ನ ಪುತ್ತೞಿಯ ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಬೀೞ್ಕೊಂಡು|ಚೆನ್ನೆಯರ್ ಪೊಱ
[ಮಟ್ಟರಾಗ ||೨೯||

ಚಂದಿರವದನೆಯರ್ ಚಾರುಕವಾಟವ|ಬಂಧಿಸಿ ಪೊಱಭವಂತಿಯಲಿ[6] ||
ನಿಂದಿರಲೊಳಗೆ ಕಾಮನ ಕೂಡೆ ಕಸ್ತೂರಿ|ಗಂಧಿ ಕೈಮೋಳವಿಸಿದಳು ||೩೦||

ಕುಂದಣದಗಡಿನಂತಿರ್ಪ ಬೆಳ್ಳಿಲೆಗಳ|ನೊಂದೞಿಳೊಂದ ಕೇವಣಿಸಿ ||
ಹೊಂದಾವರೆಯಂತ ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಾಂತ|ಚೆಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೩೧||

ತನ್ನಯ ರೂಪಿಂಗೆ ಸೋಲುವ ಸತಿಯರ|ಬೆನ್ನ ಪಟ್ಟೆಯನೆತ್ತುವಂತೆ ||
ರನ್ನದುಂಗುರವನಿಟ್ಟೆಳವೆರಲುಗುರಿಂದೆ|ಪರ್ಣದ ನಾರನೆತ್ತಿದಳು ||೩೨||

ಕೇಳಯೊಳನಿಯಂಗೆ ಸುಖವನೆಯ್ದಿಸದೆ ಛ|ಡಾಳಿಸಿದವಳ ಪೇರುರವ ||
ಬಾಳನೊಳ್[7]ಬಗಿವಂತೆಕೂರುಗುರ್ಗೊನೆಯಿಂದೆ|ಸೀೞ್ದಳೊಂದು ಬೆಳ್ಳ
[ಲೆಯ ||೩೩||

ಬಣ್ಣದಾವರೆಮೊಗ್ಗೆಮೊಲೆಯ ಮಾನಿನಿ ತನ್ನ|ಕಣ್ಣಾಱಿಕಂಡುಮೆಚ್ಚಿರಿಪ||
ಹೆಣ್ಣಾವಳವಳ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆವಂತೆ|ಸುಣ್ಣವನೆಲೆಗೆ ಪೂಸಿದಳು||೩೪||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಎಲೆ. 2. ಸುಣ್ಣ. 3. ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರದ ಭರಣಿ. 4. ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಗಂಧ. 5. ಪುಷ್ಪವಿಟ್ಟ ತಟ್ಟೆ. 6. ಮುಂದಣಕಟ್ಟನಲ್ಲಿ. 7. ಕತ್ತಿಯಿಂದ.

ತಿಳಿದು ನೋಡಲು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯನೊಂದರೆ|ಗಳಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಕತ್ತುರಿಯ||
ಗುಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೋಳ ಕಾಂತನ ವರಹಸ್ತ|ನಳಿನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಳಾರ್ತ್ತಿಯಲಿ ||
ಸಿತಪರ್ಣಘುಟಿಕೆವಿಡಿದ ಹೋಳ ಕೃಷ್ಣಾ|ರ್ಪಿತವೆಂದು ವದನದೊಳ್ಪಿಡಿದು||
ಕೃತಪುಣ್ಯವರವಧೂಟಿಯು ಕೆಯ್ಯ ಪಿಡಿದು ಮ|ನ್ಮಥ ತೊಡೆಯೆಡೆಗಡ
[ರ್ಚಿದನು ||೩೬||

ವಾಮಹಸ್ತವ ತುಱುಬಿನೊಳಟ್ಟಿ ಬಲಗೆಯ್ಯ|ಪ್ರೇಮದಿಂ ಚುಬುಕಾಗ್ರ
[ವಿಡಿದು ||
ಕೋಮಲವಡೆದ ಬಂದುಗೆವಾಯ್ಗೆ ಪೋಳ್ದಂಬಿ|ಭ್ರಾಮಕವಡೆದು ಚುಂಬಿ
[ಸಿದ ||೩೭||

ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಱಿಗಳೆದುದು ಚಂದ್ರಗಾವಿಯು| ಬಟ್ಟಮಾವುಡೆ ಸಹವಾಗಿ ||
ಕಟ್ಟಾಯವಡೆದಿರ್ದನಂಗಜನಲಗೋರ್ಗಲ|ತೊಟ್ಟ ಮೋಹನಶಕ್ತಿಯಂತೆ||೩೮
ಪೊಸವಗೆವಿಡಿದಿನಿಯಳ ರೂಹ ಕಂಡು ಸೈ|ರಿಸಲಾಱದಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ||

... ...

... ...

... ...

... ...

ಉದ್ದೀಪನ ತಲೆದೋಱಲು ಕಂದರ್ಪ,ನೆದ್ದು ಕೈಕಾಲ್ಗಳ ತೊಳದು ||
ಮುದ್ದುಮುಖಾನ್ವಿತೆ ರತಿದೇವಿ ಸಹಿತೊಱ,ಗಿದ್ದನು ಮಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ ||
ಒಪಳ ಗುರುಕುಚಯುಗಳವ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷು|ಚಾಪ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಿಸಲು|
ಸ್ಥಾಪನವಡೆದಿರ್ದ ಬಾಲೇಂದುಗೆಱೆ ಸುಸ್ವ|ರೂಪವಾಗಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆ ||೪೧||
ಹೆಱೆಯೊಡಲುರಿದುನೂತನದೇಹವನುತಳೆ ದಿರಲದ ಕಂಡು ಮುಂಕೊಂಡು||
ಕೆಳೆಗೋಸುಗ ಬಂದನೆಂದು ಮನ್ಮಥನಂದು|ಎಳೆವೆಱೆಗುಪಚಾರಗೆಯ್ದ ||೪೨
ಗಂಧಕತ್ತುರಿಯನುಲೇಪನಗೆಯ್ದಲ ವಿಂದೆ ಮನ್ಮಥ ತನ್ನ ಸತಿಯ ||
ಕುಂದಣವರ್ಣದ ಕುಚಗಿರಿಯಲಿ ಸಱ|ಚಂದಿರನಿರಲಪ್ಪಿದನು ||೪೩||
ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆಯ್ದ ರತಿಕಾಮರಿಂಗೆ ಪ್ರ|ಸನ್ನತೆವೆತ್ತ ಪೂರ್ಣೇಂದು||
ಹೊನ್ನಿನುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಟ್ಟ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ|ಜೊನ್ನವ ಸುರಿದನಾರ್ತ್ತಿಯಲಿ||೪೪

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಲ್ಲದ ಕೊನೆ.

†ಚಾರಿವರಿದು ಚಂದ್ರಸುರಧೇನುಕರುತೂರ್ಣಚ|ಕೋರವತ್ಸಗೆಮೊಲೆಗುಡಲು
ಪೂರಿಸಿ ಕಡೆವಾಯೊಳಿಳಿವ ತಣ್ಬಾಲೆನೆ,ಸೋರಿತು ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಳಗೆ ‖೫೭‖
†ಸೂರಿಯರಥಚಕ್ರಸಡಿಲಿದೊಡಿರುಳೋಜ[1]|ಹೋರಿಸಿ ಹೊನ್ನಪಟ್ಟೆಯನು‖
ಸೇರಿಸಿ ಬಲಿದಂತೆ ವರಚಂದ್ರಪರಿವೇಷ | ರಾರಾಜಿಸಿತು ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ‖೫೮‖

ನೀಲೋತ್ಪಲಗಾಡಿ ವಿರಹಿಗಳೆದೆಗೇಡಿ | ಜ್ವಾಲಾಂಬಕಪುತ್ರಶತ್ರು[2]|
ಹಾಲಾಹಲಬಂಧು[3] ತ್ರಿದಶಾಮೃತಸಿಂಧು[4]|ಲೋಲಾಕ್ಷಿನೋಡಪೂರ್ಣೇಂದು‖

ಅಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂಗಳ ಸಿರಿಯಂತೆ ಮನದೊಳು|ಮಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೆನ್ನೊಡನೆ ‖
ಸ್ವಚ್ಛದೊಳಿರಲು ಬೇಕೆನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ|ದುಚ್ಚರಿಸಿದಳು ಮನ್ಮಥಗೆ ‖

ಪಲ್ಲವಾಧರವ ಕರ್ದುಂಕಿದು ಪೊಳೆವ ಕೆಂ|ಬಲ್ಲಿಗೆ ರಸದಂಬುಲವ ‖
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸಾರ್ಚಿ ನಾಲಗೆಯಿಂದೆ ರತಿದೇವಿ | ಬಲ್ಲಂತೆ ಶಾಬವಮಾಡಿದಳು‖೫೯

ಈತೆಱದಿಂದಿರ್ವರು ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ|ಪ್ರೀತಸ್ಥರಾಗಿ ತಕ್ಕೆಯೊಳು ‖
ಭೂತೇಶ[5] ಶಂಬರಾಸುರನ[6] ಪ್ರಸಂಗವ|ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರೊಲಿದು‡ ‖೬೦

ಇರಲಾಸಮಯದೊಳೆಚ್ಚತ್ತು ನೀಲಕಂ|ಧರ ಕಲಕಂಠ ಕೂಗಿದುವು ‖
ಮೊರೆದುವು ಷಟ್ಪದ ರಜನಿ ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ|ಸರಿದುದು ಪ್ರಭೆ ಮೂಡಲೊಡನೆ‖
ರೂಢಿಯೊಳದಿತಿಯ ಪುತ್ರನಂಬುಜಮಿತ್ರ|ನೋಡಲು ಗುಟ್ಟುಕೆಂಬೊಟ್ಟು‖
ಬೇಡಿದನೀವ ಮಾದೇವ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳ್|ಮೂಡಿದ ಸುತ್ತ್ಯನಾದಿತ್ಯ (?) ‖

ಆಸಮಯದಿ ತಾಳದಂಡಿಗೆವಿಡಿದು ಸು|ವಾಸಿನಿಯರು ಬಂದು ನಿಂದು ‖
ದೇಶಾಕ್ಷಿ ನಾರಾಯಣಿ ಘೂರ್ಜರಿಯಿಂ[7] ರತೀಶನ ಪಿತನ ಪಾಡಿದರು ‖೬೧

ನೂತನಯೌವನಾಂಗಿಯರುಪಾಡುವಸುಪ್ರ|ಭಾತಕೀರ್ತನೆಯನುಕೇಳ್ದು ‖
ಶ್ವೇತಾಬ್ಜದಳನೇತ್ರರತಿದೇವಿಸಹ ಮೀನ|ಕೇತು ಮೆಯ್ಮುಱಿದೆದ್ದನೊಲಿದು‖

ಕ. ಪ. ಅ—† ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರವೇನು?

1. ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಕಮ್ಮಾರನು. 2. ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರನಾದ ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ಶತ್ರು; ಇಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಏನು? 3. ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷವೂ ಚಂದ್ರನೂ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲವೆ? 4. ದೇವತೆಗಳು ಚಂದ್ರಕಿರಣವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. 5. ದಿಗಂಬರನಾದ ಶಿವ. 6. ಸಹಸ್ರಬಾಹುವುಳ್ಳವ. 7. ಎಂಬ ರಾಗಗಳಿಂದ.

‡. ಈ ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು?

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹದಿನೇೞನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧ ಜನನ:—

ಮೞೆಗಾಲದ ನೀರು ಶರಧಿಯೊಳಡಗುವಂ'ತಿಳೆಯ ದೇವಾರ್ಚನೆಗಳನು॥
ಕಳೆಯದೆ ತಾನೊಪ್ಪುಗೊಂಬ ದೇವನ ದಯೆ | ಮೊಳೆಯಲ್ಕೆ ಪೇೞು
[ಮೇಲ್ಗತೆಯ ॥೧॥

ಎನ್ನೆರ್ದೆಯಲರ್ದುಂಬಿ ಕುರುಳಾಂತಪೆಣ್ದಲೆ|ರನ್ನಕೇಳ್ ರತಿದೇವಿಯುಳಗೆ॥
ಸೊನ್ನ ಗೇದಗೆಯ ಪೂವೊಡೆ[2]ಯಂತೆ ಬಸಿಱಿನ ಚೆನ್ನ ದೋಱಿದುದು
[ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ॥೨॥

ಬಾಲನ ಬಯಕೆಯೊಳವಳು ಕರ್ಪೂರತಾಂ|ಬೂಲವ ರುಚಿಗೆಯ್ದಿರಲು॥
ಆಲತಾಂಗಿಯ ದಂತ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳಂತೆ|ಸಾಲಾಗಿ ಕಣ್ಗೆ ರಾಜಿಸಿತು॥
ನೆಱೆ ಗಂಡುಮಗನೆನಗಾದರೆ ಮೇಲುದ|ಮಱೆಮಾಡಿಕೊಂಡಮರ್ದಪ್ಪಿ॥
ಹೆಱೆಹಿಂಗದೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸುವೆನೆನುತ ಬಾ|ಯೊಱೆ ನೀರ ಮುಕ್ಕಳಿ
[ಸಿದಳು ॥೪॥

ಹುಟ್ಟುದರಿದ್ರಗೆ ಬಹಳಸಂಪದವರೆ|ನೆಟ್ಟನೆ ಕೊರ್ವುವಂದದಲಿ ॥
ಕಟ್ಟಾಯತಿವೆತ್ತ ಸತಿಯ ತಳೋದರ ನೆಟ್ಟನೆ ಹೊಱಹೊಮ್ಮಿತಾಗ ॥೫॥
ಏಪೇಳ್ವೆ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿಸಂತಸದಿಂದೆ ತಾಪತ್ರಯ ಬೀತುದೆನಲು ॥
ಆಪದ್ಮಪತ್ರಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ತ್ರಿವಳಿಸ್ವ| ರೂಪುಗಳ್ ಮೆಯ್ಗರೆಗಿದುವು[3]॥೬॥
ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆಯದ ಮಡದಿಯ ಸಂಸಾರ ದುಕ್ಕದ ಮಡುವಿನಂತಿರ್ದ ॥
ಹೊಕ್ಕುೞಿ ಗುಣ್ಪು[4]ಗೆಟ್ಟುದುವೊಡಲೊಳು ಶಿಶು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಜೀವಿಸಲು॥
ನೆಲೆಗೊಂಡ ಪಿಂಡಭಜತ್ವವೆಂದೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ ಕಾಯ ಜಠರದೊಳಿರಲು॥
ಸಲೆ ಪೊಱಮಡಿಸಿದನೆಂಬಂತೆ ಸತಿಯ ನು|ಣ್ಮೊಲೆದೊಟ್ಟು ಕಪ್ಪಡರಿದುವು॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸ್ವರ್ಣ. 2. ಹೂವಿನ ಹೊಡೆ. 3. ಮರಸಿಕೊಂಡುವು. 4. ಆಳ.

ಜಡೆಗನ[1] ತಪಗೇಡಿಯ ಸೂನು ತನ್ನಯ|ಪೊಡೆಯೊಳಗಿರಲು ಬಾಲಕನ|
ನಿಡಿದೋಳ ಮೊದಲ ಭೂಭಾರವ ನೆಲೆದಾಳ್ದ|ನಡೆಗೆಟ್ಟುಬಿಸುಸುಯ್ದಪಳು|
ಸ್ವರ್ಭಾನು[2]ಭಯವಿರಹಿತಚಂದ್ರವದನೆ ಕೇ|ಳರ್ಭಕಸತಿಯರಾಗಮದಿ|
ಪೆರ್ಬಯಕೆಯ ಭುಕ್ತನವ್ಯಾಂಬರಗಳ | ಗರ್ಭಾಂಗನೆಗುಡಿಸಿದರು ||೧೦||
ಕುವಲಯನೇತ್ರ ಗರ್ಭವನಾಂತಹರುಷದಿಂ|ದವೆಯುವ ತುಂಬಿ ಮಸ್ತಕದಿ|
ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಸಿರಿಮುಡಿ ನಿಲ್ಲಲಾಱದೆ|ಕವಲೊಡೆದವು ಕೇಶಪಾಶ ||೧೧||
ಕುಂಭಿನಿ[3]ಯೊಳು ರೂಪುವಡೆದಿರ್ದ ಸುಗುಣಾವ|ಲಂಬಿನಿಯರ ಶಿರೋಮಣಿಗೆ|
ತುಂಬಿತು ನವಮಾಸ ಮಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ ನಿ|ತಂಬಿನಿ ನವ ಸಾರ್ಚಿದಳು |
ಮುತ್ತಿನ ಮುಡಿಯ ವಿಲಾಸಿನಿಯರು ಸೂಲ|ಗಿತ್ತಿಯ ಕರೆ ಪುರೋಹಿತರ|
ಸುತ್ತುಂಗುರ ಮದ್ದುಮಣಿಯಂತ್ರಗಳ ತಂದು|ತೆತ್ತಿಸಿದರು ಕಾಲ್ದೆಸೆಯ |
ಅರಗಿಳಿಯೆಂಬಂತೆ ನುಡಿವಳು ಕೋಕಿಲ|ಸ್ವರದಿಂದೆ ಕೂಗುವಳೊಡನೆ |
ಮೊರೆವಳು ಪೆಣ್ದುಂಬಿಯೆನೆ ಹೇಱಲಾಱದೆ|ನರಳುವಳಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ |
ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದ|ವಾಸುದೇವಾಚ್ಯುತ ತನ್ನ |
ಬೇಸಱ ಪರಿಹರಿಸುವುದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಸರ್ವೇಶನಾಮದಿ ನರಳಿದಳು ||೧೫||
ಎಡರೆಂಬಲವಣಾಬ್ಧಿಯನೀಂಟುವನೆರೆ|ಕೊಡಸೂನು[4]ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗಳ|
ಬಿಡದುಚ್ಚರಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತರು ಮೋಕ್ಷವ|ಪಡೆವಂತೆ ಪಡೆದಳರ್ಭಕನ ||೧೬||
ಪ್ರಥಮದಿಗ್ವನಿತೆಯ[5]ಜಠರದೊಳಿರ್ದು ಸು|ಪ್ರಥಿತ[6]ಸೂರಿಯನುದಿಪಂತೆ|
ಸಿತಕಂಜದಳನೇತ್ರೆಯ ಪೊಡೆ[7]ಯೊಳಗಿರ್ದ|ಸುತ ಪೊಱಮಟ್ಟು ರೋದಿಸುತ|
ಸುತ್ತಣ ರಜನೀಚರಕುಮಾರಕರಿ|ನ್ನೆತ್ತ ಸಾರ್ದಪರು ನಿನ್ನಿಂದ |
ಸತ್ತರಕಟಕಟ! ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯ ತಾ|ಳ್ದತ್ತನು ಮೊಱೆಸಿಂಗದಂತೆ ||೧೭||
ಕಂಡರು ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರಾಗ ಹರಿಸದಿ | ಗಂಡಾದುದೆಂದು ಬಕ್ಕಣಿಸೆ |
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡಾದಿಗಳು ಹಿಗ್ಗಿದರು |
ಹೊಗರಾಂತ ಹೊಸಹೊನ್ನ ರಸ ಕಾಯ್ದಿರೆ ಕಂಡು | ಸೆಗಣಿಯೊಳಱೆ
[ವಂತೆ ಮೊಱದಿ ||
ಮೃಗಮದಗಂಧಿಯರ್ ಗೋಮಯ[8]ದಿಂ ಮುದ್ದು|ಮಗನದೇಹವ ಸಾರ್ಚಿದರು|

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಈಶ್ವರನ. 2. ರಾಹು. 3. ಭೂಮಿ. 4. ಅಗಸ್ತ್ಯ. 5. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕೆಂಬ ಹೆಂಗಸು. 6. ಪ್ರಸಿದ್ಧ. 7. ಉದರ. 8. ಸೆಗಣಿ.

ಬಳ್ಳಿಯ ತಾವಲಿ ಪುಟ್ಟದೆ ಮಱುವುಟ್ಟ|ತಳ್ಳಿಯ ತೊಡಕು ಬೇಡೆನುತ ‖
ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಿಡಿಯ ಕತ್ತಿಯ ತಂದು ಹೊಕ್ಕುೞಿ | ಬಳ್ಳಿಯಕೊಯ್ದ
[ರರ್ಭಕನ ‖
ವೃತ್ತಕುಚಾನ್ವಿತೆಯೊಡಲಮಾಸಿನಬೀಜ|ಮತ್ತೊಂದುಶಿಶುವಾಗಲೆನುತ ‖
ಬಿತ್ತಲುದ್ಯೋಗಿಪ ತೆಱದಿಂದೆ ಪೂೞ್ದರು|ಚಿತ್ರಾಯವೆತ್ತ ಪೊಮ್ಮೊಗೆಯ ‖
ಮಜ್ಜನವಡಿಸಿ ಸುವರ್ಣಶೂರ್ಪದೊಳಾಂತು | ಸೆಜ್ಜೆಗೆ ತಂದರಾಶಿಶುವ ‖
ನಿಜ್ಜರವನಿಕೆಯ ಪಕ್ಕದೊಳಟ್ಟರು|ಸಜ್ಜಾತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೆ ‖೨೩‖
ಕಂದನಕಮನೀಯಮಣಿಮಂಚದೊಳಗಿಟ್ಟು|ಮಿಂದಳು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿ‖
ಬಂದಳು ರತಿದೇವಿ ನವ್ಯತಲ್ಪದೊಳಾ|ನಂದದಿಂದೊಱಗಿರ್ದಳಂದು ‖೨೪‖
ಸೂಲಗಿತಿಯುರುತ್ಸವದಿಂದ ಮಿಂದು ದು|ಕೂಲವ ನಿಱಿವಿಡಿದುಡಲು ‖
ನೀಲಕುಂತಳೆಯಕ್ಷತ ಗಂಧ ದಿವ್ಯತಾಂ|ಬೂಲವನಿತ್ತಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ‖೨೫‖
ಸರ್ವರಬೀೞ್ಕೊಟ್ಟು ಪಿಚುಮಂದ[1] ರಸವೀಂಟೆ|ತರ್ವಾಯಭರದಿತಂಬುಲವ‖
ಚರ್ವಣೆಗೆಯ್ದ ದಾದಿಯರಿಂಗೆ ಸುತರಕ್ಷೆ|ನಿರ್ವಾಣೆಗೊಟ್ಟಳುತ್ಸವದಿ ‖೨೬‖
ತೋರನುಣ್ಮೊಲೆವೆತ್ತ ವನಿತೆಯರುಗಳು ಕು|ಮಾರನಪುಟ್ಟಬಾಯೊಳಗೆ‖
ಚಾರುಜಲವನುಱಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಳಿತ ಜಂ|ಬೀರದ್ರವವ ಹಿಂಡಿದರು ‖೨೭‖
ಪುಟ್ಟ ನೀನಹಿತಭೂಮಿಪರ ಕುಮಾರರು|ಬೆಟ್ಟುಗರ್ಚಲು ಕಾವುದೆನುತ‖
ನೆಟ್ಟನೆ ಮಧುಶರ್ಕರೆಯೊಡೆವೆರೆದಿರ್ಪ|ಬೆಟ್ಟ ಸೀಪಿಸಿದರರ್ಭಕಗೆ ‖೨೮‖
ದಾದಿಯರಬಲಂಗೆ ಮೊಲೆಗೊಟ್ಟು ಬೆಣ್ಣೆಯ|ನಾದಲಿಕೊಳಗಿತ್ತ ಹೊಱಗೆ‖
ಮೇದಿನಿಯಮರರ ಕರೆಸಿದ ದೈತ್ಯವಿ|ರೋಧಿ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ‖೨೯‖
ತಳಿರುಗಾಸೆಯ ಧೋತ್ರ ಬಹಿರ್ವಾಸ ಮೂಗಿನಿಂ|ದಿೞಿದ ನಾಮಗಳ
[ವೈಷ್ಣವರು ‖
ಗಳಲನೆ ನಿಳಯದಿಂ ಬಂದರೊಮ್ಮೊಗವೆತ್ತು | ನಳಿನಸಂಭವನಂದದಿಂದೆ‖೩೦‖
ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂ ಕಂಡರು ದೈತ್ಯವಿ|ನಾಶಿಯ ಪಾದಪಂಕಜವ ‖
ಸಾಸಿರ ಬಗೆಯಿಂದೆ ಹೊಗೞಿ ಕೇಳ್ದನು ಗಂಡು|ಗೂಸಿನ ಜನನಸ್ಥಿತಿಯ ‖
ಆನಂದಸಂವತ್ಸರ ಮಾಘಶುದ್ಧ ನ|ವೀನ ಪಂಚಮಿಯಾದಿವಾರ ‖
ಭಾನುವುದಯದ ಸ್ವಾತಿಯನಕ್ಷತ್ರದೆ,ತಾನುದಿಸಿದ ಗಂಡುಮಗನು ‖೩೧‖

ಕ. ಪ. ಆ—1. ನಿಂಬೆಯಹಣ್ಣು.

ಮಾಧವ ಬೆಸಗೊಳಲುಸಿರ್ದರು ಸುತನ ಶಿ|ರೋದಯುಲಗ್ನವ ಗುಣಿಸಿ ‖
ಆದಾಯ ವೆಚ್ಚ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತವ ಬರೆ|ದೋದಲು ಸೋಜಿಗವಾಯ್ತು ‖
ಜಾತಕದೋಲೆ ಚೆನ್ನಾದುದೆನುತ ಶ್ರೀ|ನಾಥ ಪುರೋಹಿತಗೊಲಿದು ‖
ನೂತನವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ್ರವ್ಯವ ಬುಧ|ವ್ರಾತಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ‖೩೪‖

ನೋಡಲು ದೇವೇಂದ್ರಗೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ ಕೊಂ|ಡಾಡಲು ಫಣಿರಾಜಗರಿದು[1] ‖
ಷೋಡಶವಿಧದ ದಾನಂಗಳ ಕುಡುವ ಕೈ|ವಾಡ ಭೂಸುರರ ಸೊಕ್ಕಿಸಿತು ‖
ಸುರಧೇನು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ|ಬರಡವು ಕಲ್ಮರವೆನಿಸಿ ‖
ಮುರಹರ ತ್ಯಾಗವ ಕುಡುತಿರ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ|ವರನಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ‖೩೬‖

ತನಯನ ಪುತ್ರೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಬಲುಸೇಸ|ವನೆಗಳ ತೊಳೆದರಾಕ್ಷಣದಿ ‖
ನನೆಗೋಲನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗುಡಿ ತೋರಣಗಟ್ಟಿ|ವಿನಿಯೋಗ ನೆಗಳ್ದುದಾಪುರದಿ‖
ಪೊಳೆಯ ಪೊಳೆಯದೊಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ಸೂಸ|ವೀಳೆಯಹಿಡಿಹೊನ್ನವರಹ‖
ಸೂಳೆಯರ್ ವಾಣಿಜ್ಯವೀಧಿ[2]ಯೊಳ್ ಕುಂಕುಮ|ದೂಳೆದ್ದುದಾಗಸದೆಡೆಯ ‖

ಕುಂಭಿನಿ ಬೆಸಲಾದುದೆಂಬಂತೆ ಹೊಂಗೊಡ|ಗಂಬಿಯೊಳ್ ತೈಲಹರಿದ್ರ[3]‖
ತುಂಬಿದ ಪರಿಯಣದಬಲೆಯಪ್ಪೊಡುತ|ಮುಂಬರಿದರು ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ‖೩೯
ಸರಸಿಜಗಂಧಿಯ ಧವಳಶೋಭನ ಶ್ರುತಿ|ವೆರಸಿ ಪಾಡುವ ರಾಗರಸದಿ ‖
ಪರೆದುದು ಮನಸ್ತಾಪ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಎಣ್ಣೆ|ಯರಿಸಿನಗೊಟ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೆ ‖೪೦‖

ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಸಂಭ್ರಮವೆಡೆವಿಡದೆ ಮೂ| ವಟ್ಟಲವಾಡಿದರೊಲಿದು ‖
ತೊಟ್ಟಲಿಕ್ಕುವೆವೆಂದು ಹನ್ನೆರಡಿರುಳಂಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಕೈಕೊಂಡರೊಲಿದು ‖೪೧‖
ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದರಾಗ ಮನದಲ್ಲಿ ಹವನವ|ತಿದ್ದುತೆ ದಾನದಕ್ಷಿಣೆಯ ‖
ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿದು ಮನೆಯ ಸುಲಗ್ನದಿ|ಬದ್ಧಿಸಿದರು ಮೌಹೂರ್ತಿಕರು ‖

ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ನೀರ ಮಿಂದಳಾಗಮವಿಧಿ | ತಪ್ಪದಾರೋಗಿಸಲೊಡನೆ ‖
ಪುಷ್ಪಸರನ[4] ರಾಣಿಗೆ ಮೆಯ್ದೊಡವನು | ವೊಪ್ಪಿಸಿ ತುತಿಯ ಮಾಡಿ
[ದರು ‖೪೨‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ, ಎರಡುಸಾವಿರ ನಾಲಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಆದಿಶೇಷನಿಗೂ ಹೊಗಳುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು, ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಅತಿಶಯವಾಗಿದ್ದಿತು. 2. ಅಂಗಡಿಬೀದಿ. 3. ಅರಿಸಿನ. 4. ಮನ್ಮಥನ.

ಮಡದಿರನ್ನೆಯು ಸಿರಿಮುಡಿಗರಿಸಿನದ ಪೊ |ವುಡೆಯ ಬಂಧಿಸಿ ಕೆಲರ್ದಿಟ್ಟ‖
ನಡೆದಂತೆ ಹಣೆಗೆ ಕಪ್ಪಿನ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟರು | ಉಡುಪತಿಯೊಡಲ*ಗಂದಿನಂತೆ[1] ‖
ಗಾಡಿಕಾಱನ ತಾವರೆಗೋಲ್ಗ ಚಾಪವ | ಮಾಡಿ ಪೂರಿತಗೆಯ್ವತೆಱದಿ ‖
ಖೋಡಿ[2]ಯಿಲ್ಲದೆ ರತಿದೇವಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಕಾಡಿಗೆವಿಡಿದೆಚ್ಚಿದರು ‖೪೫‖
ಅಂಘ್ರಿಮಸ್ತಕವೊದಲಾದವಯವದೊಳು | ರಂಗಿಪ ರತ್ನಭೂಷಣವ ‖
ನುಂಗಿತು ಲಾವಣ್ಯರಸಪೂರಿತ ಕೋಮ|ಲಾಂಗಿಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸುವೆ ‖೪೬‖
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಾತ್ಮೇಶ್ವರನ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ರೂಹು| ಗಾಣಿಸಿ ಬಾಯಾಱಿಸುತೆ ‖
ಬಾಣತಿರೂಹಿಂದೆ ಬಂದಳು ಹರಿನೀಲ| ವೇಣಿ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟುವೆಡೆಗೆ ‖೪೭‖
ಪಡಿಯಿಡ[3]ಲರಿದುಮುತ್ತೈದೆಮಂಗಳಸಿರಿ|ಮುಡಿಯುಪೂದಂಡೆಗಳೊಡನೆ‖
ಹಿಡಿಯಕ್ಕಿದಳೆದು ಬಂದರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿ|ವಿಡಿದಾರತಿದೇವಿಯೊಡನೆ ‖೪೮‖
ಸುರುಚಿರರತ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಲ ಪೂಜಿಸಿ | ತರಳನ ತುಂಬಿ ಸದ್ವಿಧಿಯಿಂ ‖
ವರಮಂದಿರದ ಮೇಲ್ವಾಲಗೆಯ ಕೊಂಡಿಗೆ|ಸರಪಳಿಯನು ತೊಡಚಿದರು‖೪೯
ದಶಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗವಡಲಿ ಕೃಷ್ಣಷೋ | ಡಶನಾಮಗಳನೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ‖
ಹೆಸರಸಿಕ್ಕಿದರನಿರುದ್ಧನೆಂದೆನುತೆ ತೂ|ಗಿಸಲೊಡರ್ಚಿದರು ಜೋಗುಳವ‖೫೦
ಮಾಧವನಾತ್ಮಸಂಭವಸೂನು ಜೋಜೋ|ಯಾದವಕುಲರತ್ನಜೋಜೋ
ಶ್ರೀಧರಣೀಧವ ಜೋಯೆಂದು ನಿಬಿಡಪ|ಯೋಧರೆಯರು ಪಾಡಿದರು ‖೫೧‖
ಜೊಮ್ಮನ ವರಸಹೋದರನಸುತ ಜೋಜೋ | ಕಮ್ಮಲಗೋಲನೆ
[ಜೋಜೋ ‖
ನಿರ್ಮಲ ಸುಭಗಶೈಶವರೂಪ ಜೋಯೆಂದು|ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೊ[4]ಲಿದುಪಾಡಿದರು‖
ಅಂಗಜನರ್ಧಾಂಗಿಯ ಸೂನು ಜೋ ದೇವ|ಗಂಗಾಜಾಮಾತ[5]ಜೋಜೋ
ಹಿಂಗದಮುಱಿಯೆ ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾಡಿದ|ರಂಗನೆಯರು ಕುವರನನು ‖
ರತಿದೇವಿ ಬಸಿಱಾಂತು ಪಡೆದ ದುಕ್ಕವ ಸುತ|ವತಿಯಾಗಿ ನೋಱ್ಪ
[ಸಂತಸವ ‖
ಮಿತಿಗೆಯ್ದುಪೆನೆಂದು ತೊಟ್ಟಿಲ ತೂಗಿದ | ಆತಿಶಯದಿಂದೆ ಕುವರನ ‖೫೪‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂದ್ರನ ಮೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕರೆಯಂತೆ. 2. ಭಯ. 3. ಹೋಲಿಸು. 4. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. 5. ಗಂಗಾನದಿಯ ಅಳಿಯ; ಹೇಗೆ.

ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು | ರಿದ್ದವ ಗೋಪಕನ್ಯೆಯರು ‖
ಉದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿ ಬಲರಾಮ|ನರ್ಧಾಂಗಿಯರು ಪಾಡಿದರು ‖೫೫
ಸಡಗರದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮ ಯಾದವ|ಗಡಣಕ್ಕೆ ರತಿ ಪೊಡೆಮಡಲು‖
ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಸಂತಸದಿಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆದರು ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ‖
ಕಾಮಂಗೆ ಕುಂಬಿಡ[1] ಲುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಸ|ತ್ಕೋಮಲಾಂಗಿಯು ಪೇ
[ರುರದಿ‖
ಹೇಮಾಬ್ಜ ಮುಕುಳಸ್ತನ ಬಿಗಿವಡೆದಿರೆ| ಭ್ರಾಮಕಗೊಂಡು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ‖
ಶುಭಗುಣವಾಂತ ನೀ ಮಱುವುಟ್ಟೊಳು ಪ್ರಾಣ | ವಿಭುವಾಗಿ ಬಂದೆ
[ಬಾರೆನುತೆ‖
ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುಂಡಾಡುತಂ|ದಬುಜಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿ
[ಸಿದ ‖೫೮‖
ಮಂಗಳಕಾಯ ನಡೆದ ಬಾಲನ ದಾದಿ | ಮಂಗಳು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ‖
ಅಂಗಜರತಿದೇವಿಯರ ಸಂತಸ ತುಂಬಿ | ತಿಂಗಳಾದುದು ಕುಮಾರನಿಗೆ‖೫೯‖
ಮಾಸೋತ್ಸವಗೈದರು ಕೂಡೆಕೂಡೆ ಮೂ|ಮಾಸಗಳಾದುವಂದೊಡನೆ ‖
ಮಾಸ ನಾಲ್ಕೈದಾಱೇೞಾದುವು ಶಿಶು | ನೇಸಱಂದದೆ[2] ರಂಜಿಸಿದ ‖೬೦‖
ಪೆಡೆವಣಿದಳೆದ ನಾಗರಮಱಿಯೆಂಬಂತೆ|ಹೊಡೆಮರುಳುವ[3] ತನ್ನ ತಾನೆ‖
ಪಡೆಯಿಕ್ಕುವ ಮುತ್ತಿನರಳೆಲೆದಾಳ್ದು ಕೆಂ|ಜೆಡೆಮುದ್ದುಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಲಿಯೆ‖
ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನರ್ಧಾಂಗಿಯು ಸುತಮಾ | ತ್ಸಲ್ಯದಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಕೊಂಡು‖
ಚೆಲ್ಲಿದಳವನವಯವದಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಿಯು | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಳು ಮುದ್ದುಗೆಯ್ದು ‖೬೧‖
ಚಿಣ್ಣನ ಮೊಗಗಂಡು ಮುದ್ದಿಪಳ್ ತರಳಂಗೆ|ಕಣ್ಣೆಂಜಲೆಂದು[4] ತೂಪಿರಿದು‖
ಬಿಣ್ಣದಾವರೆಮೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯ ಬಾಯೊಳಗೂಡಿ | ಯುಣ್ಣಲ್ಕೆ ಪೇನೆ ದಕುಬ
[ವಳು ‖೬೨‖
ಕೊರಲ ಮೂರೇಖೆಯ ಮಣ್ಣೊಡೆವಳು | ಸಣ್ಣ ಬೆರಲ ಕೈರೇಖೆಯು
[ಜು ವಳು ‖
ತರಳನ ಪುಟ್ಟಪಾದದೊಳರ್ದ ತಾವರೆ ಯರಲನು ನೋಸಲಿಗೊತ್ತುವಳು‖೬೩

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡ. 2. ಸೂರ್ಯನಂತೆ. 3. ಮಗ್ನಲಾಗುವ.
4. ದೃಷ್ಟಿದೋಷವೆಂದು.

ರಾಜಾಧಿಪನೆಂಬೆನೆ ನಷ್ಟಪುಷ್ಟ ಸ | ರೋಜಾಪ್ತನೆಂಬೆನೆ ಬಿಸಿಗ ||
ತೇಜೋಮಯ ಕಂದ ಬಾರೆಂದು ರತಿ ಬೃಹ|ದ್ಬೀಜಕ್ಕೆ ಮುತ್ತನಿಕ್ಕುವಳು ||
ತೊರೆದ ಸುಕ್ಷ್ಮೊಲೆಯನೀಂಟುತೆ ಪೆಸರ್ಗಾಯದ|ಬೆರಲೊಳು ಮೊಲೆ [ದೊಟ್ಟ ಪಿಡಿದು ||
ಮರಳ್ದಣೆ ನೆತ್ತಿಗೇಱಲಿಕುಸಿರೂದುತೆ|ತರಳಾಕ್ಷಿ ಬೆಚ್ಚುವಳು ||೬೬||
ಜಕ್ಕುಲಿಗೊಳಿಸುವಳ್ ಮುನಿದು ನೋಡುವಳು ತಾ | ನಕ್ಕು ತನ್ನೊಳಗೆ [ಹಿಗ್ಗುವಳು ||
ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವಜೊಲ್ಲು ವಾಯಿಗೆಕಡುನೇಹ|ಸೊಕ್ಕಾಂತುಮುತ್ತನಿಕ್ಕುವಳು
ಮಾತಾಡು ಮಜ್ಜನ್ಮದುಃಖವಿಚ್ಛೇದನ|ಮಾತಾಡು ಮತ್ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆ ||
ಮಾತಾಡು ಮತ್ಸುತಕುಂಜರ ನೀ ಮುದ್ದು ಮಾತನಾಡೆಂದಳರ್ಭಕನ||೬೮||
ಸಿಲ್ಲುವ ಸಿರಿವಸನವ ಮೆಟ್ಟಿ ನಲಿದಾಡಿ|ಕೊಲ್ಲುವ ಪುಟ್ಟಕೈಗಳಲಿ ||
ಜೊಲ್ಲುಸುರಿವ ಮುದ್ದುಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆಯಾಂತು|ಸೊಲ್ಲಿಸುವನು ತೊದ [ಳ್ನುಡಿಯು ||೬೯||
ಇಳೆಯೊಳು ರತಿಕಾಮದೇವರ ಪರಿತೋಷ ಬೆಳೆಯಂಕುರಗಳೆಂಬಂತೆ ||
ಎಳೆಯನಪುಟ್ಟಬಾಯೊಳುಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ|ಮೊಳೆವಲ್ಗಳೊಡೆದುಮೂಡಿದುವು
ಭೂಲೋಕಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢಹೇರಂಬ|ಲೀಲೆಯೊಳ್ ಕುಳಿತಾಡ ಕಲಿತ||
ಬಾಲಾಭ್ಯಾಸಿ ದಂಡೆಯ ನೂಂಕುವಂತಂಬೆ|ಗಾಲಿಕ್ಕ ತೊಡಗಿದನೊಲಿದು||೭೧
ದಿಟ್ಟ ತನ್ನಹಿತಭೂಭುಜಕುಮಾರರನಿಕ್ಕಿ|ಮೆಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಸತ್ವದಲಿ ||
ಪುಟ್ಟಪಾದಗಳ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ್ ಘುಲಿರೆನೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಡತೊಡಗಿದನು ||೭೨||
ತಾಯೊಡನುಂಬತಂದೆಯೊಳಭುಂಜಿಸುವಕ|ಜ್ಜಾಯಪರ್ಣಾಗ್ಯ್ಗಳ ಮೆಲುವ||
ಕಾಯಕಾಂತಿಯ ಪಸರಿಸಿ ಬಳೆದನು ಕಂತು|ರಾಯನ ಸತ್ಕುಮಾರಕನು||೭೩
ವತ್ಸರವೊಂದೆರಡಾಗಲೊಡರ್ಚಿದ ರುತ್ಸವ ಮೂಱುನಾಲ್ಕೈದು ||
ನಿಚ್ಚಲೊಂದೊಂದು ವಿನೋದವಿಶೇಷವ|ನಚ್ಚರಿಯೆನೆ ತೋಱುತಿರ್ದ ||೭೪||
ಬಿಕ್ಕಣಿಸುವ ಬಾಲಭಾಷೆಯ ಕೆಳೆಯರೊಳ್|ಕೆಕ್ಕಸ ಕೆಲೆದಾಡಿನಗುತ ||
ಮಕ್ಕಳಾಟದಿ ತನ್ನ ಹಡೆದ ತಾಯ್ತಂದೆಗೆ|ಹೆಕ್ಕಳದೋರ್ಪ ಸಂತಸದಿ ||೭೫||
ಕಾಗಿನ ಚೊಗೆ[1]ಯಾಂತು ಬಲರಾಮದೇವನಂ ತಾಗಿರ್ಪ ಜನರ ಕಣ್ಮನಕೆ

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕರಿಯಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿ.

ನಾಗಿಣಿಯಾಣ್ಮನ ಪಡೆದುಚಿದವನಂತೆ|ರಾಗಿಪ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ‖೭೬‖
ಉಡಿಗೆಯನುಡಕಲಿತನು ರತ್ನಖಚಿತದ|ತೊಡಿಗೆಯ ತೊಡಲೊಡಂಬಟ್ಟ‖
ಹುಡುಗಿಯ ಕೇಳವೋಳದೊಳರುತಿರ್ಪ ಸಂ|ಗಡಿಗರ ಟೆಕ್ಕರಿಗಳೆವ[1] ‖೭೭‖
ಓದಲಿಕ್ಕಿದೊಡೋದುವನು ವಾಣಿಯರಿಂಗೆ[2] | ಬೋಧಾರ್ಜನ ಸುಶಿ[ಕ್ಷೆಯಲಿ‖
ಸಾಧನೆಗೈವ ಸದ್ಗುರುಡಿಯೊಳ್ ಭೇತಾಳ|ನಾದಂಗೆ ನೃಪಕುಮಾರರಿಗೆ ‖೭೮
ಎಳೆಗನ[3]ನೇಱಿಸುತಿರ್ಪನು ದಾವಾ ನಲನಂತೆ ಸುಪ್ರತಾಪದಲಿ ‖
ತೊಳಗುವ ತುರಗಾರೋಹಣದಲಿ ನಿ ರ್ಮಳ ಶಾಲಿಹೋತ್ರ[4]ನಂತೆಸೆವ‖೭೯‖
ಗಜವೈಹಾಳಿಯ[5] ಮಾಡುತೆ ನಿಖಿಳಭೂ ಭುಜರ ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ‖
ನಿಜದೆ ಬಿಲ್ವಿದ್ದೆಯ ಕಲಿತನು ದಶವರೂ|ಥಜನ[6] ಕೈಚಳಕವೆಂಬಂತೆ‖೮೦‖
ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದನು ಚೌಷಷ್ಟಿ[7]|ವಿದ್ಯದೆ ಪರಿಣತನಾಗಿ ‖
ಚೋದ್ಯಚೋದ್ಯಂಗಳ ಮಾಳ್ಪ ದ್ವಾರವತಿಯ|ಮಧ್ಯದೊಳನಿರುದ್ಧನೊಲಿದು‖
ಪಕ್ಕಿಳದ್ವಿತಯಲಾವುಗೆ ತೋರಗಿರುಜೆಯು|ಕುಕ್ಕುಟತಗರುಕೋಣಗಳ
ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳ ಕಾದಿಸುತಿರ್ದ ದೊರೆಗಳ|ಮಕ್ಕಳಕೂಡೆ ಬೀದಿಯಲಿ ‖೮೧‖
ಪದವಾಡಿ ತಳವಿಕ್ಕಿ ಪೊಳೆವ ಬತ್ತೀಸಾ|ಯುಧವಿಡಿದಭ್ಯಾಸಿಗಳ ‖
ಮದವೆದ್ದ ಗಜಘಟೆಗಳ ಕಾದಿಸುವ ಕೋ|ವಿದಶಿರೋಮಣಿಯನವರತ ‖
ಬಾಲಕೇಳಿಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಯೌವನದಳ|ದೋಲೈಪ ಪಿತೃಪಿತಾಮಹರ ‖
ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯರೊಳಾಯಿತು ಚಿತ್ತ ಕಮ್ರಲ ಗೋಪಾಲನ ವರತನುಜಂಗೆ‖೮೨
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ‖
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ‖

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೧೦೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ— 1. ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುವನು. 2. ಓದುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ. 3. ಹುಡುಗರು ಹತ್ತಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕುರಿ. 4. ಕುದುರೆಯ ವೈದ್ಯವನ್ನು ಬರೆದವನು. 5. ಸ್ವಾರಿಯನ್ನು. 6. ದಶರಥನ ಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ. 7. ಅರುವತ್ತುನಾಲ್ಕು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧನ ನಗರಶೋಧನೆ :—

†ಪಿಪ್ಪಲದೊಳಗಿರ್ದ ಪತಿವ್ರತೆಯರಗೆದ್ದು । ಮುಪ್ಪುರಗೊಂಡ ಮಾಧವನ ॥
ಅಪ್ಪಣೆವಡೆದು ಚಿತ್ತ್ರಿಸುವ ಕೃತಿ ಜೇನು । ತುಪ್ಪದ ತೊಱೆಯಾಗಲೆಱೆಯಾ ॥
ಶಶಿಲಾಂಛನಮುಖಾನ್ವಿತೆ ನಿನ್ನ ಪಿರಿದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಶ್ಚರ್ಯಶಬ್ದಗಳ ॥
ಬೆಸಲಾದು[1]ದೆನ್ನ ನಾಲಗೆಯೆನೆ ಪೇೞುವೆ । ಕುಶಲವ ಕೇಳ ಚಿತ್ತೈಸು ॥೨॥
ಮೇರುಪರ್ವತವ ಸುತ್ತಲು ದುಃಖಿತನಾಗಿ । ತೀರುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಸೂರ್ಯ ॥
ವಾರುವ[2]ರಥಗೂಡಿ ಪಡುವೆಟ್ಟ ಶಿಖರದಿ । ನೀರೊಟ್ಟಿಲೊಳು ಬಿದ್ದ ಮುದದಿ ॥
ಮಿತ್ರವಾವೃತ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ನೀರ್ಗೆಡಹಿದ । ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರ ಸೂಠಿ[3]ಯಲಿ ॥
ಎತ್ತಲೆಂದಱಿಯದೆ ಪರಿದಾಡುವಂತೆ ಕ । ರ್ಗತ್ತಲೆ ತೀವಿತುರ್ವಿಯಲಿ ॥೪॥
ತಡೆಯದೆ ಭಾಸ್ಕರ ಮುಂ ಪೋಗಲಾಸತ್ತು । ನಡೆಗೆಟ್ಟ ಕಿರಣಸಂದೋಹ ॥
ಎಡೆಗೆಯ್ದಂತೆ ವೀಥಿಯೊಳಿರ್ಪ ಮಣಿದೀಪ । ಕಡೆಯಿಲ್ಲದೆಸೆದುದಾಪುರದಿ ॥೫॥
ಭೂರಿಭೂರುಹಶಿಖರಿಯನಡರಿತು ಹಕ್ಕಿ । ವಾರಿಜ ಮುಗಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥
ಭೇರಿ ಮದ್ದಳೆ ಸಂಕು ನಗರಿ ಹೆಗ್ಗಾಳೆಗಳ್ । ಚೀರಿದುವಖಿಲದೇಗುಲದಿ ॥೬॥
ಗುಡಿಗುಡಿಗಳ ನರ್ತನಗಾತಿಯರೊಳು ಪೆ । ರ್ಚಡಿಸುವ ಗೀತಶಬ್ದಗಳ ॥
ವಡಿ ತಪ್ಪದೆ ಕೋಲಚಾರಿಗಳಿಂದ ಜ । ಕ್ಕಡಿ ಮೆಱೆದುವು ದೇವಾಲಯದಿ ॥೭॥
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ದೇವ । ತಾಣ ನೋಟಕರ ಸಂದೋಹ ॥
ಮಾಣದೆ ಮಣಿಸೊಡರ್ವೆಳಗಿನೊಳ್ ಕೃಷ್ಣ ದಿ । ವಾಣ[4]ದೊಳಿರ್ದನೋಲಗದಿ ॥
ಶ್ರೀನಾಥನಿರಲು ಮಾಣಿಕಪೀಠದೊಳುಗ್ರ । ಸೇನನಕ್ರೂರನುದ್ಧವನು ॥
ಆನಕದುಂದುಭಿ ನೀಲಾಂಬರ ಸುಪ್ರ । ಧಾನರು ಕುಲವೃದ್ಧರುಗಳು ॥೯॥
ನಿರ್ಮಲಹೃದಯನುದ್ಧವ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತ । ವರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಯಾದವರು
ಧರ್ಮರತ್ನಾಂಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ । ಪೆರ್ಮೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥೧೦॥
ಬಲದಲಿ ಹನುಮ ಜಾಂಬವವಿಭೀಷಣಧ್ರುವ । ನೆಲದಲಿ ಬಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ॥
ಜಲಜೋದ್ಭವ ಶೌನಕ ಶುಕ ವಿದುರ ಕೇ । ವಲವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರೊಪ್ಪಿದರು ॥೧೧॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೆತ್ತುದು. 2. ಕುದುರೆ. 3. ವೇಗ.
4. ದರ್ಬಾರು ಹಾಲು ; ರಾಜಾಸ್ಥಾನ.

† ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಹಿಂದಣ ಕಥೆಯೇನು?

ಬೋಧಾಯನ ಭೃಗುನಾರದ ಕಪಿಲ ವಿ|ಬೋಧ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಕಣ್ವ ॥
ಬಾದರಾಯಣ ಪರಾಶರ ಜಹ್ನುಧೌಮ್ಯ ಮುಂ| ತಾದ ಸದ್ಭಕ್ತರೊಪ್ಪಿದರು ॥
ಶೇಷ ಗರುಡ ಬಕ ದಾಲ್ಭ್ಯರೋಮಶ ದು| ರ್ವಾಸಮಾರ್ಕಂಡೇಯ
[ಮುಖರು ॥
ವಾಸಿಷ್ಠ ರತ್ರಿಭರದ್ವಾಜರೆಂಬ ಮು| ನೀಶರೊಪ್ಪಿರ್ದರೋಲಗದಿ ॥೧೩॥
ಸಬವೆತ್ತು ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ಮಂಜುಘೋಷೆ ಮೇ|ನಕೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆ
[ಮೊದಲಾದ ॥
ನಿಖಿಳಾಪ್ಸರವಧು ನರವೇಣ್ಗಳೆಸೆಯೆ ದೇ| ವಕಿಯ ನಂದನನೆಡಬಲದಿ ॥೧೪॥
ಸುರನದಿಯಣುಗಭೀಷ್ಮಕ ಸತ್ರಾಜಿತು ಯುಧಿ| ಷ್ಠಿರ ಭೀಮಾರ್ಜುನ
[ಮಾದ್ರಿಜರು ॥
ಸ್ಮರಟೆಕ್ಕೆವೆಸರ[1] ಪಾಂಚಾಲ ಮುಂತಾದ ಭೂ| ಧರರಿರ್ದರೆಡದ ಭಾಗದಲಿ॥
ಮೂಣಿದೆ ಮದಜಲಸುರಿವ ಪೆರ್ಗಜ ಕುಱಿ[3]| ಕೋಣಮನುಜ ಮೊಸಟಿ[3]
[ಗಳು ॥
ಏಣ[2]ಘೋಟಕ ನಂದಿ ವಾಹನಸಹಿತ ಗೀ| ರ್ವಾಣರೊಪ್ಪಿರ್ದರೋಲಗದಿ॥
ಅವರವರುಗಳ ವಿದ್ಯೆಯ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ|ದ್ವಿವರದಿಂದುಡುಗೊರೆ
[ಯಿತ್ತು ॥
ಸವಿವೆತ್ತು ಸುರನರೋರಗರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಮಾ| ಧವ ಪೊಕ್ಕ ಮಣಿ
[ಸಜ್ಜುವನೆಯು ॥೧೭॥
ಪೀತಾಂಬರನೋಲಗದಿಂದೆ ವರವಿಮಾನ| ಕೇತನ ನಿಳಯಕ್ಕೈತಂದು ॥
ಆತಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಸುತಗೂಡಿ ಭುಂಜಿಸಿ | ತಾ ತನ್ನ ನಿಳಯಕ್ಕೈದಿದನು ॥೧೮॥
ನಿರ್ಜರಹಿತ ಕಂತುಸುತ ಕೊಂಡು ಬಂದನು| ಕಜ್ಜಾಯ ತುಪ್ಪಸಕ್ಕರೆಯ॥
ಕೊಜ್ಜೆಯರಿಗೆ[3] ಮೆಲ್ಲಿಸುತೆ ಮಿಕ್ಕುದ ಬಾಗಿ|ಲಜ್ಜೆಯರಿಗೆ[4] ತುತ್ತಿಸಿದ ॥
ದಾದಿಯರುಗಳ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಬೊಕ್ಕಸದರ| ಬೋಧಿಸಿ ಪೊನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ॥
ಭೇದಿಸಿ ತೆಗೆದು ನಾನಾವಸ್ತುಗಳನು ಸಂ|ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನರ್ತಿಯಲಿ ॥೨೦॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥನ ಧ್ವಜವಾದ ಮತ್ಸ್ಯದ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು, ಎಂದರೆ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶಾಧಿಪನಾದ ವಿರಾಟರಾಯ. 2. ಬೆಂಕಿ.
3. ನಪುಂಸಕರು; ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರರು. 4. ಮುದುಕಿಯರಿಗೆ.

ನೀಲಾಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ ಕಾಗಿನ | ಚೇಲವ ಹೊದ್ದು ಸುಗಂಧ |
ಮಾಲಾಲಂಕೃತನಾಗಿ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಾನು| ಕೂಲ ನೇಹಿಗ[1]ರೊಂದು
[ಗೂಡಿ ‖೨೧‖

ಚಿತ್ತಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬರ್ಪ ವೀಧಿಯೊ| ಳುತ್ತಮಜಾರನಾರಿಯರು ‖
ಕತ್ತಲೆಯಭಿಮಾನದೇವತೆ ಬಹುರೂಪು ವೆತ್ತಂತೆ ಸುೞಿದಾಡುತಿಹರು ‖೨೨‖

ಕಂಗಾಣಿಸದೆ ಪಾರಿಯುಟ್ಟ ಕರ್ವಣ್ಣ | ಗೊಂಗಡಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು|
ಅಂಗಡಿ ಸೊಡರ್ಗೆಟ್ಟ ದೇಗುಲದೆಡೆಯು ದು|ಸ್ಸಂಗದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ‖

ಕಳವಿನ ಕಾಮವಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಮರ್ಮ| ಸ್ಥಳವಕ್ಕು ಕೈಮುಟ್ಟಿದೆಡೆಯು‖
ಮೊಳೆವ ರೋಮಾಂಚದ ಗದ್ಗದರಭಸವ | ತಳೆದಿರ್ದರತಿಧೈರ್ಯದಲಿ ‖೨೪‖

ಗದೆಗುದುಗೆಯ[2]ಝುಲ್ಲಝುಲ್ಲೆಂದು ತಳವಾರ|ರಿದೆ ಬಂದರೆಂದು ಕಾತರಿಸಿ‖
ಬೆದೆಗಾತಿಯರನು ಬಿಟ್ಟಗಲುವ ವಿಟರುಗ|ಳೆದೆಗೇಡನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ‖೨೫‖

ತೊಲಗಿ ಪೋದಪೆವೆಂದು ಪೋಪರು ಕಾಲೆಱ[3]| ದೊಲವಿಂದೆ ಮಗುಱಿಪ್ಪ
[ವರು ‖
ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯರ ಕುಸ್ತುರಿಸಿವಿಯೋಗವಾಂ|ತಲರಂಬಗೆರ್ದೆಯನೊಡ್ಡುವರು‖

ಸೋದರಮಾವ ಮೈದುನ ಭಾವ ತಳವರ| ನಾದರೆ ತಾನಡ್ಡಬರಲಿ ‖
ಹಾದರಿಗರನಿಂತು ಪೊಗೋಲೊಳಕ್ಕುವು| ದೇ ದೊರೆತನವೆಂದರಬುತೆ ‖೨೭‖

ಪಂಕೇರುಹಜಾತ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಮನೆಗೊರ್ವ| ಮಂಕ ತೊಡರ್ಚಿದ ತನ್ನ ‖
ಸೋಂಕಲೊಪ್ಪುವ ಕಾಂತನ ವೈವಾಹಕೆ| ಕಂಕಣಗಟ್ಟೆಂದರಬುತ ‖೨೮‖

ಉದ್ಯೋಗ ವೆವಹಾರ ನೃಪಸೇವೆಯಾಳ್ದರು| ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ ಬರ್ಪನಕ‖
ನಿದ್ದೆಗೆಯ್ದಂತೆ ಮಂದಿರದೊಳು ಹಾದರ| ವಿದ್ಯೆಯಂಗನೆಗಳೊಪ್ಪಿದರು ‖೨೯

ಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳಿ ಕಾಲವ|ಮಾಡಿಭಾಸ್ಕರ ಹೋಗಲೊಡನೆ‖
ಕ್ರೀಡಿಪ ಜಾರಚೋರರ ಶಿಕ್ಷಿಪೆನೆಂದು|ಮೂಡಿದ ಚಂದ್ರ ತಾರೇಂದ್ರ[3]‖೩೦

†ನೇರಂದವಾಗಿರ್ದ ಮುನಿಪತ್ನಿಗೆ ಸತ್ಕ| ಮಾರನ ಕೊಟ್ಟಸಾತ್ವಿಕನು ‖
ಚೋರರ ಕೊಲಬಂದ ನೋಡೆಂದು ನೆಯ್ದಿಲೆ| ನೀರೊಳು ನಸುನಕ್ಕುವಾಗ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸ್ನೇಹಿತರು. 2. ದೊಣ್ಣೆಯು. 3. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗೆ ರಾಜ.

† ಈ ಪದ್ಯದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆಯೇನು?

ಬಸರಿತು ಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆ ಸೊದೆಗಡಲ ಚುಂ| ಬಿಸಿತು ಚಕೋರಿ
[ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ||
ಬಿಸರುಹ ರಥವಕ್ಕಿ ತಸ್ಕರ ಜಾರರ್ಗೆ| ಬಿಸವಾದುದು ಶಶಿಕಿರಣ ||೩೨||

ಜೊನ್ನವೆಳಗು ಭದ್ರಮಂಟಪನಿಚಯದ|ಸೊನ್ನೆಯಾಳಿಕೆಯ ಶಾಲೆಗಳು||
ರನ್ನದೊಡವನಿಟ್ಟ ರಮಣಿಯ ಕಣ್ಬೆಳ| ಗುನ್ನತವಾಯ್ತು ಬೀದಿಯಲಿ||೩೩||

ತೋರಿಯ ನಿಖಿಳ ಪೊಂಗಳಸದಿ ಮೆಱೆವ ಚೌ| ಚಾರಿಯ ಹರ್ಮ್ಯದ
[ಮುಂದೆ ||
ವಾರಿಜದಳಲೋಚನೆಯರೊಪ್ಪುವ ಸೂಳೆ| ಗೇರಿಯ ಸೊಬಗ ಸಿಟ್ಟಿಸಿದ||೩೪||

ಜಾಣಶಿಲ್ಪಕನಿರ್ಮಿತ ಚಂದ್ರಕಾಂತಪಾ | ಷಾಣವೇದಿಕೆಯ ಸಾಲುಗಳು ||
ಏಣಾಕ್ಷಿಯರ ಮಂದಿರಗಳದರ್ಪವು ಪಂಚ | ಬಾಣನ ರತಿಗೇಹದಂತೆ ||೩೫||

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುಟದೊಡೆದೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿದ ಚೊಕ್ಕ| ಚಿನ್ನದ ಪತುಮೆಗಳಂತೆ||
ರನ್ನದ ಮುತ್ತ ಹಾರವನಿಟ್ಟು ಸುಗುಣಸಂ ಪನ್ನೆಯರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೩೬||

ಬಾಲೆಯೊರ್ವಳು ತನ್ನ ಲಲಿತಗೇಹದ ಭದ್ರ|ಶಾಲೆಯೊಳ್ ನಿಂದು
[ನುಣ್ಗೊಲೆಯ ||
ಮೇಲಿಹ ಸೆಱಗ ಪಿಡಿದು ನೋಡಿದಳು ರತಿ ಗೋಲೆಯ ನೋಡಿಕೊಂಬಂತೆ||

ಮಡ[1]ಚೆಲ್ವ ಮೃದುಪಾದಾಂಗುಳಿ ಜಾನು ಜಂಘೆ ನು|ಣ್ಪಡಸಿದ ಕರಿಕುಂಭ
[ಜಘನ ||
ಬಡನಡು ಬಟ್ಟಬಲ್ಗೊಲೆ ಕಂಬುಕಂಧರ|ವುಡುರಾಜಮುಖವು ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ||

ಮಾತನಾಡುವ ತಾವರೆಗಳು ಚೆಮರ್ವೆದೆಯೊಳು| ಶ್ವೇತನಾಣ್ಗೊರೆವ
[ತಾವಿನಲಿ ||
ನೂತನ ಕ್ರಮುಕಯವ್ವನ ಜೋಳ ಪೊಂಬಾಳೆ|ನಾತ ಸರ್ವಾಂಗ ಶಂಖಿನಿಗೆ ||

ನೆತ್ತಿಯೊಳಟ್ಟ ಪೆರ್ದುಱುಬು ಕಂಧರದಲ್ಲಿ|ಮುತ್ತಿನಸರ ಕುಂಭಕುಚದಿ||
ಬತ್ತಿದ ತಾವು ನಾಣ್ಗೊಸರ್ವ ಮರುಳ್ಗೆಯ್ವ| ಚಿತ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||

ಕಸ್ತದೊ[2]ಳೊಲಿದು ಸಂಚರಿಸುವ ರತ್ನಗ|ಭಸ್ತಿ ಭೂಷಣವಿಟರುಗಳ ||
ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀಯರುಗಳ ಮೇಲಣ ಭ್ರಾಂತ ಬಿಡಿಸುವ| ಹಸ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿ
[ದರು ||೪೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಿಮ್ಮಡಿ. 2. ಹರ್ಷದಲ್ಲಿ.

ಸೋತ ಸೋಲಕೆ ಶಿವನೊಳು ಸೆಣಸುವ ಮೀನ| ಕೇತನಪರಿವಾರದಂತೆ॥
ನೂತನಾವಯವ ಸದ್ಗುಣ ರೂಪು ನಾಲುಕು| ಜಾತಿಯಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು॥
ತರಳಾಕ್ಷಿ ತನ್ನೊಳು ಪಾಡುವರಿಲ್ಲೆಂದು|ಕೊರಲೊಳಟ್ಟಳು ಕಂಠಸರವ॥
ಪೆಱಳೊರ್ವೆ ವೀಣೆಗಾರ್ತಿಯರಿಲ್ಲೆನುತವೆ| ಬೆರಲೊಳಟ್ಟಳು ಮುದ್ರಿಕೆಯ॥
ಆಯುತವಿಡುವು ಸುಸ್ವರ ಷಡ್ಜಪಂಚಮ| ಸ್ಥಾಯಿ ಸಂಚರ ಠಾಯೆ ನೇಮ॥
ಬಾಯಿದೆಱೆಯಿನಾಣೆಯಾಯ ತಪ್ಪದ ಗೀತ| ಗಾಯಕಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು॥
ರಂಭಾಸ್ತ್ರೀಯನೇಡಿಸಿ ಗೀತ ಕಡೆಗಟ್ಟಿ| ಕೊಂಬರು ಶುದ್ಧಚಾರಿಯಲಿ॥
ಜಂಭಭೇದಿಯಮುದ್ದುವೂರ್ವಶಿಯನೆಗೆದ್ದು|ಬೊಂಬೆಯಕಾಲೊಳಟ್ಟಿಹರು॥
ಹಸ್ತಿವಾವುಜ ವೀಣೆ ಮದ್ದಳೆ ರಾವಣ| ಹಸ್ತ ಕಿನ್ನರಿ ಜಂತ್ರವುಡುಕು॥
ದುಸ್ತರಸ್ವರಮಂಡಲಮುಖ್ಯ ಸಕಲವಿ|ದ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ॥೪೬॥
ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳ ಮೂಲಾಗ್ರವ ನೆಱೆ| ಬಲ್ಲಂಥ ವಾರನಾರಿಯರು॥
ಫುಲ್ಲಶರನ ರೂಪನೇಡಿಸುತಿಹ ಪ್ರಾಣ| ವಲ್ಲಭರೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಪರು ॥೪೭॥
ಕೂಟದಿ ನಾಗರಿಕನ ಮಱೆದೊರಗಿಸಿ| ಪೀಠಮರ್ದನನ ಸೊಕ್ಕಿಪರು॥
ಕೋಟಲೆಗೊಳಪರು ವಿಟವಿದೂಷಕರ ಕ|ಣ್ಬೇಟದಿ ಮರುಳುಮಾಡುವರು॥
ಲೇಸಿನ ವಿಟರವಯವದಲಿ ಮೋದದೆ| ಚೌಶೀತಿ[1]ಬಂಧದೆ ಕೂಡಿ॥
ಗಾಸಿವಡೆದು ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯೊಳ್ ತಂಗಾಳಿ| ಬೀಸಿದೊಡೆದೆಯನೊಡ್ಡುವರು॥
ವಕ್ಷದೊಳಹ ಕುಚದರ್ಶನದುರುತಾಪ| ಪಕ್ಷಪಾತವ ನಿವಾರಿಸಿತು॥
ತಕ್ಷವಿಲೋಮಸೌಖ್ಯವ ಕಂಡ ಯತಿಗಳು| ಭಕ್ಷವ ತೊಱೆದು ದುಕ್ಕಿಪರು॥
ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರಯೌವನರೂಪವಿಭವವ|ನೋಡಿದವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು॥
ಸೂಡಿದ ಜಡೆಯನಿಟುಹಿ ತಲೆಬೋಳ್ಗಳ| ಮಾಡಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥೫೧॥
ಮೊಡವಿಯ ಮೊಳೆಯನೊತ್ತುತ್ತ ಕಕ್ಷಸೊನೆಬೆಮ| ರ್ವಡೆದ ಸೊಗಡ [ವಾಸಿಸುತ॥
ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದ ಕುಚ ಬಿಗುಹೇಱೆ ರುತುಕಾಲ| ವಡೆದ ಪುಷ್ಪಿಣಿಯರೊಪ್ಪಿದರು
ಮುಟ್ಟದಿರಾಳ್ದ ಮುಟ್ಟುವೆನಾತ್ಮೇಶ್ವರಿ|ಮುಟ್ಟಲಾಯುವು ಕ್ಷೀಣವಹುದು॥
ಮುಟ್ಟದೊಡಸು ನಿಲ್ಲದೆನುತೊರ್ವತೊಲಗಿದು| ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆ[2]ಯನಪ್ಪಿದನು॥
ಮಂಗಳಾಚಾರವಂತರ ಮೇಲೆ ಕುಸುಮಶ ರಂಗಳ ಕಱೆದು ಮನ್ಮಥನು॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಎಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು. 2. ವೃತ್ತಸ್ತನವುಳ್ಳವಳು.

ಹೆಂಗಳಮೊಲೆ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಗ ತೋಱಿಸಿದು ಮಾ|ರ್ಗಂಗಳ ಮಾಡುತ್ತಲಿಹನು॥
ಸೊಗಯಿಪ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಭಿತ್ತಿಯೊಳು ತನ್ನ|ಯುಗಳಸ್ವರೂಪ ಬಿಂ [ಬಿಸಲು ॥
ಅಗಲ್ದಿನಿಯನ ತೋಱಿಸು ಬಾಬಾಯೆಂದು| ಮುಗುದೆ ಬಿದ್ದಳು ಚರಣದಲಿ॥
ರಂಭಾಮೂಲಪಲ್ಲವಯೋಗ ಕದಳೀ | ಸ್ತಂಭರಥಾಂಗ ತತ್ಸಂಗ ॥
ಕೆಂಬಲ್ಗಳಬ್ಜ ಬಜ್ಜರ[1]ಕೂಟ ದುಗುಡಾವ|ಲಂಬಿ ಮಾನಿನಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥
ಕತ್ತಲೆ ಪೆಱೆ [ಕಾರಮುಗಿಲು ಸೂರಿಯ ತೋರ]| ಮುತ್ತು ದಾಡಿಮ [ಶಂಖಚಕ್ರ ॥
ವೃತ್ತಸಿಂಹಾದ್ರಿಯು ಪೊಂಬಾಳೆ ಮಾಂದಳ | ವೆರ್ೞತ್ತದಂತಿರ್ದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ॥
ಪಿಂತಣ ಲೋಕದ ನಳಕೂಬರರ ಜ|ಯಂತಾದಿಗಳನು ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ ॥
ಸಂತತ[ವಿಟರು ವೇಶ್ಯೆಯರೊಳು] ವಶ್ಯಾ| ಕ್ರಾಂತರು ಸುೞಿದಾಡುತಿಹರು॥
ತುಂಗಸ್ತನಿಯರನೇಕದೇಶದ ಸದ್ಭು| ಜಂಗರೊಳ್ ಕೊಱಚಾಡುತಿರ್ದ॥
ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಲಾವಣ್ಯವ | ಕಂಗಳಿಂ ನೋಡಿದರೊಲಿದು ॥೫೯॥
ಕಾಣಬಾರದು ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುಕೋದಂಡನೊ| ಬಾಣ ಪೊಸರಲುಗಳಿಲ್ಲ ॥
ಏಣನೇತ್ರೆಯರ ಮನವನಿಕ್ಕುೞಿಗೊಂಬ| ಜಾಣನಾರೆಂದು ನೋಡಿದರು ॥
ಸೋಮನಾದರೆ ಕಂದುಕುಂದಿಲ್ಲಮೇಣುಸು|ತ್ರಾಮನಾದರೆಭಂಗ ನಾಸ್ತಿ॥
ಕಾಮನಾದರೆ ಕೋಳವರಿಯಿಲ್ಲ ಸದ್ಗುಣ| ಧಾಮನಾರೆಂದು ನೋಡಿದರು ॥
ನೊಸಲ ಕತ್ತುರಿ ಬಾಗಿದ ಪುರ್ಬು ತಾವರೆ |ಯೆಸೞನೇೞಿಪ ನಿಡುಗಣ್ಣು॥
ಪಸರಿಪ ತಿಲಪುಷ್ಪನಾಸಿಕ ಸತ್ಕರ್ಣ| ಪೊಸರೂಪ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ॥೬೦॥
ಗಂಡಸ್ಥಲವನ್ನೆ ಕೊನರುವ ಕವಿರ್ಲಸೆ ತೊಂಡೆವಣ್ದುಟಿ ದೋರೆವಲ್ಲು॥
ಮಂಡಳಿಸುವ ಕಂಠಸರದ ನುಣ್ಗೊರಲನ | ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಸೋತರೊಲಿದು ॥
ಈತನೊಳೊಡಗೂಡದಿದ್ದರೆ ಪೆಣ್ಜನ್ಮ| ವೇತಱದೆಮ್ಮ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯು ॥
ಕಾತರದಿಂದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಾರದಿರೆ ವಿಗಾನ| ಕೇತನಗೊಳಗಾದರಾಗ ॥೬೧॥
ಇಕ್ಕೆಲದಬಲೆಯರ್ ಮಾತಾಡಿದರು ತಮ್ಮ| ಪಕ್ಕೆಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡವನ॥
ತಕ್ಕೈಯೊಳೆರ್ದೆಗಡರ್ಚದ ಮೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಗಳು| ಮೆಕ್ಕೆಯಕಾಯ್ಗಳೆಂದೆನುತ॥
ಕಾಂತಬಾಕಮನೀಯರೂಪಬಾಪರಮೇ|ಕಾಂತ ಮದ್ಗೃಹಕೆ ಬಾರೆಲವೋ॥

[1] ಕ. ಪ. ಅ—1. ತ್ಸ. ವಜ್ರ.

ಇಂತಪ್ಪ ಸತ್ಕಲಾವಿದ ಸೋಲವಾಂತರ[1]| ಸಂತವಿಸದೆ ಪೋಗಬಹುದೇ ||೬೬||
ಕಚದ ಹೂವನು ಕೊಡಹುವೆನೆಂದು ನುಣ್ಗೊದ್ದೀಳ | ಕುಚದ ವೃತ್ತತೆಯ [ತೋಱಿಸುತ ||
ಸಚಲಾನ್ವಿತವಾರನಾರಿಯರುಗಳ ನಿ|ರ್ವಚನವ ಕುವರನಾಲಿಸಿದ ||೬೭||
ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿದಬಲೆಯರುಗಳ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯ ಸ|ತ್ಕಲೆಯಱಿದೊಡಗೂ [ಡದಿರ್ಪ ||
ಕೊಲೆಗೇಡಿಯು ಸೃಜಿಸಿದ ಪಾಪಿ ವಿಧಿ ನಿನ್ನ|ತಲೆಪೋದುದನ್ಯಾಯವಲ್ಲ †||೬೮
ಕೇಳದನವರ ಮೆಲ್ನುಡಿಯನು ಹರಿಸವ | ತಾಳದನನಿರುದ್ಧ ತನ್ನ||
ಊೞಿಗದವರ್ಗೆ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುವನಿತ್ತು| ಬೋಳೈಸಿದನು ಪೆಣ್ಜನವ ||೬೯||
ದಂಪತಿಗಳಮಾಡಿ ಬೀೞ್ಕೊಟ್ಟು ಕೆಳೆಯರು| ಮುಂ ಪೋಗಲನಿರುದ್ಧ [ನೊಡನೆ ||
ಚಂಪಕಧಾಮಕೋಮಲೆಯರು ಮರುಳ್ಗೊಂಡು | ಮುಂ ಪೋದುದೇನ [ಪೇೞುವೆನು ||೭೦||
ನಿಱಿಗಳಚುವುದು ನಾಣೊಸರ್ವುದು ರೋಮಾಳ|ತುಱುಗಿರ್ಪುದವಯ [ವದೊಳಗೆ ||
ಮೆಱೆವಿಹಾಂಗಣ್ಣ ಬೆಂಡೆರ್ದು ಮೂರ್ಛೆಯ ತಾ|ಳ್ದರು ಪೋಪೆವೆಂದವರೊ [ಡನೆ ||೭೧||
ತೊಂಡೆವಣ್ದುಟಿ ರಸವಱತು ಮಾತಾಡುವ| ಪುಂಡರೀಕಾಯತಾಕ್ಷಿಯರ||
ಕಂಡನಿರುದ್ಧ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬೀ| ೞ್ಕೊಂಡೈದಿದನು ಬೀದಿಯಲಿ ||
ಗುಣವ ತೋಱಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ರೀತಿಯ ಕಂಡು | ಹಣವ ತೆಕ್ಕೊಂಡು [ಧಾಳಕರ ||
ಕ್ಷಣದೊಳಬ್ಬಟ್ಟುಮಚ್ಚದಿರೆಂದು ಮಗಳಿಗೆ|ಬಣಗುವೃದ್ಧಾಪ್ಯೆ ಹೇೞಿದಳು||
ತಾಯ ಮಾತಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸಿ ನುಡಿದಳು ಪಾಪಿ | ಸಾಯದೆ ಬದುಕುವ [ರಂಟೆ ||
ಪ್ರಾಯವೇನಿದು ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ಹಣವ ಸುಡು | ಪ್ರಿಯನೊಳಹೆನೆಂದಳವಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮೋಹಿಸಿಹೋದವರ.

† ಇಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಕಥೆಯೇನು?

ಹೊಸಹರೆಯದಲಿ ದ್ರವ್ಯವ ನೆಱೆಕೂಡಿಸು|ಹೆಸರಾಗುವಸ್ತ್ರಭೂಷಣದಿ॥
ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಪ್ರೌಢನೊಳೆಱಗದಿರೆಂದು ರ|ಕ್ಕಿಸಿಮುಂಡೆ ಮಗಳ ಹಿಂಡಿದಳು ॥
ರಿಂಕಿದ ಕುಚ ತೋಳು ಗಳ ಗಲ್ಲದೆಡೆಯು ನ|ಖಾಂಕಿತ ಪಲ್ಗರ್ಚಿದುವೇ ॥
ಸೋಂಕಿದ ಖೂಳನದಾವನೊ ತೋಱೆಂದು|ಝಂಕಿಸಿದಳು ತಾಯಿ ಮಗಳ ॥
ಖೂಳ ಕುಂಟಣಿಮುಂಡೆಯೆನಗೆ ನೀ ಪೇಳ್ದಪೆ | ಹಾಳಾದ ಕುಚಯುಗ [ಳದಲಿ ॥
ಬಾಳರಕ್ತವನೀಂಟುವ ಜಿಗುಱೆಯೊಲಿರ್ಪ|ತೋಳ ಮೇಗಳ ಸೀಳ್ಗಳೇನೇ॥
ತಲೆಯಲಿ ಕರಿದು ಕೊಂದಲುಗಳೌಷಧಿಗಿಲ್ಲ | ಸಲೆ ಕುಚಯುಗಳ ಮಿಂಗಿ [ದುವು॥
ಹೊಲೆಗೆಟ್ಟು ಹೊಸಬೇಟಗೆಯ್ವಪಾತಕಿ ಮೊಗ್ಗ|ಮೊಲೆಮೆಂಗಳಿಗೆ ಪೇಳ್ದಪರೇ
.... ॥೩೯॥
ಜಗಳವಾಡುವರಲ್ಲಿ ಕೆಲಗು ಮಾತೆಯರಿಕ್ಕಿ|ದುಗಳ ದಾಂಟಿದರಂದು [ಕೆಲರು ॥
ಹೊಗಳಲಚ್ಚರಿಗೆಯ್ವ ಚಕಿತನಾರಿಯುರಸು| ಮುಗುಳಂಬನಣುಗನೀಕ್ಷಿಸಿದ॥
ಗಾನವೇತ್ತರು ಕೆಲಬರು ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ| ಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ॥
ನಾನಾದ್ಯೂತವಿದ್ಯದಿ ಕೆಲರಿರೆ ಮದ್ಯ| ಪಾನಗೋಷ್ಠಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥೪೧॥
ಮನೆಯ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ಭೋಂಕನೆ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವ [ಸವಿದು ॥
ನನೆಯಕ್ಕಿ ಕಡಲೆ ಪಣ್ಯಾರದಿ ನಿಖಿಲಾ| ರ್ಚನೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾರ್ಚಿದರು॥
ತಂಡುಲರಾಶಿಯೊಳ್ ಕೊಡನಿಟ್ಟು ಬೇವಿನ|ದಂಡೆಯ ಕೊರಲ್ಗಿಟ್ಟು ಗಂಧ॥
ಭಂಡಾರವನಿಟ್ಟು ಧೂಪದೀಪಾರತಿ| ಕೆಂಡವ ಸುಱಿಸಿದರೊಲಿದು ॥೪೨॥
ರುಚಿವೆತ್ತು ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಪಾದಪೂಜೆಯ| ರಚಿಸಿದರಾಗಮೋಕ್ತದಲಿ ॥
ವಚಿಸಿ ತನ್ಮಂತ್ರಕರ್ಮದಿ ಹೇಮನವರತ್ನ| ಖಚಿತಪಾತ್ರೆಯೊಳೀಂಟಿದರು ॥
ರಂಭೆ ಕೋ ರತಿಯುಸ್ವರೂಪೆ ಕೋ ಹೊಸ ಹೊನ್ನ| ಬೊಂಬೆ ಕೋ [ನೆಱೆಮೆಱೆ[1] ಮೊಗದ ॥
ತುಂಬಿಗುರುಳ ತುಱುಗೆಮೆಗಣ್ಣ ಕೆಳದಿ ಕೊ|ಳ್ಳೆಂಬ ಮಾತಿನಲೀಂಟಿದರು ॥

ಕ. ಪ. ಅ— 1. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ

ನಲ್ಲ ಕೋ ನಾಗರೀಕನೆ ಕೊಳ್ಳೊ ರಸದಾಳಿ|ವಿಲ್ಲನರೂಪಕೊಳ್ಳಲವೊ||
ಬಲ್ಲದೊಡೆನ್ನ ಕೊಂದಪೆಯೆನುತೀಂಟಿಸಿ|ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರೀಂಟಿದರು ||೪೬||

ಸಂಡಿಗೆ ಸಂಭ್ರಾಗಡಲೆ ಪ್ರಾಸಕಕುಕ್ಕು| ಟುಂಡವನವಲಕ್ಕಿಗಳನು ||
ದುಂಡರಳ್ಗಡಲೆ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಬಡ್ಡಿಸಿಕೊಳು| ತುಂಡರು ನೆಱೆ ಸೊಕ್ಕುವನಕ||

ಅಪ್ಪಕೊಳ್ಳಲವೊ ಅಗ್ರಜ ಕೊಳ್ಳೊ ಹಿಂಡಿಯ| ಸೊಪ್ಪ ಕೋ ಸುಲಿವ [ಣ್ಗಳವೆ ಕೋ ||
ಚಿಪ್ಪ ಕೋ ಕುಡಿಯೆಂದು ಕುಡಿಸಿ ತಾ ಕುಡಿದು ಕೈ| ಚಪ್ಪಳೆಗೊಲೆದಾಡು [ತಿಹರು ||೪೮||

ಕೋಪದೆ ಗಜಱುವರೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಪರು ಪ್ರ|ಲಾಪವ ಮಾಳ್ಪರು ರತಿಗೆ||
ದೀಪನಗವಳವಿದೆನುತ ಚೆಂದುಟಿಯ ಪ್ರಾ|ಣೋಪನ ಬಾಯೊಳಕ್ಕುವರು||

ಏಱಿನ್ನ ವಕ್ಷವಾನಸದಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಮ|ರಾಳಗಮನೆ ನೀನೇಱೆನುತ||
ತೋಳೆರಡಱೊಳಪ್ಪಿ ತೊರೆದು ತೊಟ್ಟಿಡುವ ಪ್ರ ವಾಳಾಧರವ ಚುಂಬಿಸಿದ||

ಕಾನನದೊಳಗಿರ್ದ ಬೆಟ್ಟದ ಗಿಡುಗಾಡು | ತಾನೆನ್ನ ಮಱೆದೊಱಗಿಸಿತು||
ಪೀನಕುಚಾನ್ವಿತೆ ನಿನ್ನಧರಾಮೃತ| ಪಾನ ಸೊಕ್ಕಿಸದೆ ಮಾಣ್ದಪುದೇ ||೫೧||

ಮೆಚ್ಚಿದಳನಿಯನಾಡಿದ ಮುದ್ದು ಮಾತಿಗೆ|ಮುಚ್ಚಿದು ದೃಗುಯುಗಳವನು ||
ಬಿಚ್ಚಿ ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ಪಾದಕೆಱಗಿಯುಂಗುಟವನು| ಕಚ್ಚಿ ದಳ್ ತರಹರಿಸುತಲಿ ||೫೨||

ಮೋಱೆಗೆಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವರು ಪಾಡುವರು ಕೈ| ಪಱೆತಾಳಗತಿಗೆ [ಜಗ್ಗುವರು ||
ಪೊಱೆನೊಸಲೊಳು ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ಕಣ್ದೆಱೆಯದೆ ಮಱೆದೊಱ [ಗಿಹರು ||೫೩||

ಮಲಯಜಗಂಪ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಪರ್ಬಿಸುವ ಕೋ| ಮಲೆಯರು ತಮ್ಮ [ಜವ್ವನವ ||
ಬೆಲೆಗಟ್ಟುವರೆ ತಂದಿರಿಸಿದಂದದಿ ಬಟ್ಟ| ಮೊಲೆ ಮುಡಿದೆಱೆದು ಬಿದ್ದಿಹರು ||

ದರ್ಪಣ ಮೆಡಗಿರ್ದ ದ್ರವ್ಯಪೂರಿತ ಹೇಮ| ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕುಡಿರೆನಲು||
ಒಪ್ಪವಡೆದ ವೃತ್ತಕುಚ ತೋಱಿದುವು ತೋಱ ದಿಪ್ಪುವು ಮಿಕ್ಕ ವಸುಗಳ||

ದಾಷ್ಟಿಕತನಗೆಟ್ಟು ದರಹಾಸಮುಖಿ ಪರಿ| ವೇಷ್ಟಿಸಿದವಳ ಸೌಂದರದಿ||
ಚೇಷ್ಟಿಪ ವೇಶ್ಯಾಭುಜಂಗರ ಮಧುಪಾನ ಗೋಷ್ಠಿಯ ನೊಟಗನೀಕ್ಷಿಸಿದ||

ಅಂಗಡಿಯೆಡಬಲದಲಿ ನಾನಾವಿಷಯಂಗಳ ನೋಡುತ್ತೈತಂದು ‖
ಸಂಗಡಿಗರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕುವರನಂತ | ರಂಗದೆ ಹೊಕ್ಕನಾಲಯವ ‖೯೮‖
ಬಾಗಿಲ ಬೀಗವಮುದ್ರೆಯುಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು | ಪೋಗಿತತ್ತಿಗರ[1]ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ‖
ರಾಗಿಸಿ ಮಣಿಸೆಜ್ಜೆಮನೆಯೊಳುಭ್ರಾಮಕ ವಾಗಿ ಮಂಚದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ‖
ಮಿಂಡಿಯರ್ ಪೊಂಬಡಿಗವ ಸೂರ್ಚೆ ಬಿಸಿನೀರ | ಗಿಂಡಿಯೊಳ್ ತಂದು [ಕಾಲ್ದೊಳೆಯೆ ‖
ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿಯು[2] ಮಾತನಾಡಿಸುತವೆ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮನೊಱಗಿದನು ‖೯೯‖
ನಾರಿಯರ್ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿ ಕೈ | ವಾರಿಸಿ ತೊಡೆದಟ್ಟಲೊಡನೆ ‖
ಪಾರಿಯು[3] ವಾದ್ಯಘೋಷಣೆಸಲ್ಕೆ ದಿವ್ಯವಿ | ಭೇರಿಯ ಹೊಡೆದರೂರೊಳಗೆ ‖೧೦೦‖
ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವದೊಳು ನಿಖಿಳನೀರ್ಮಸುಜರು ಪಾರವ[4]ಬೆದಕುವಂದದಲಿ ‖
ಪೂರಾಯ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳು ಬೇಡರೊಗ್ಗಾಗಿ | ದ್ವಾರಾವತಿಯನು ಸುತ್ತಿದರು ‖
ಅಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಡಗಿತು ಮಂದಿ ಮಱೆಗೆಯೊ | ಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಂದೊತ್ತರಿಸದೆ ‖
ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಗ್ಗಡಿ ಪಾಲ್ದಳದಂದದಿ | ಚೆಲ್ಲಿತು ಬೆಳುದಿಂಗಳಳಗೆ ‖೧೦೧‖
ಹೊಳೆವ ಕಠಾರಿ ಕೈಗತ್ತಿ ತೋಮರ ಬಿಲ್ಲು | ಬಲುದಡಿ ಪಿಡಿಚಕ್ರದಲಿ ‖
ಕಳಬಂಟ ಕಂಠವಿಚ್ಛೇದ ವಿನೋದದ | ತಳವಱರೂರ ಕಾದಿಹರು ‖೧೦೨‖
ಮೆಟ್ಟಿದ ಕೆರ್ಪುಗಳುಡೆಯ ಬದ್ದುಗೆ[5]ದಾರ | ದಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮಂಕುಡಿಯು[6] ‖
ಕಟ್ಟಿದ ಹೊದೆಯೇಱಸಿದ ಬಿಲ್ಗೋಲಿನ | ಗಟ್ಟವಾಳರು[7]ತಿರುಗಿದರು ‖೧೦೩‖
ಗುತ್ತಿಗೆವಿಡಿದ ವೇಶ್ಯಾಕಾಂತವ್ಯಭಿಚಾರ | ಕರ್ತರ ಕರ್ಣಯುಗ್ಮವನು ‖
ಕಿತ್ತು ಕಠಾರಿಯೊಳ್ ತಿವಿದಂತೆ ಸುಸ್ವರ | ವೆತ್ತಿ ಕೂಗಿದುವು ಕೋಳಿಗಳು ‖
ಆವಾಗ ತನ್ನೆದೆಯುಡಗನೆ ಕೊಯ್ತುಂಬ | ದೇವರ್ಕಳಟ್ಟುಳಯಿಂದೆ ‖
ಸಾವುದೆ ಸುಖವೆಂದು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯೊಳು | ಜೀವವ ತೊಱದ ಚಂದ್ರ [ಮನು ‖೧೦೪‖
ಪೋಗಲಾಣ್ಮನ ಕೂಡೆ ನಕ್ಷತ್ರನಿಶಿವೆಣ್ಣು | ಸೋಗಮನವನೆ ಮಾಡಿದುವು ‖
ಪೋಗಲಾಱದೆ ನೆಯ್ದಿಲೆ ಮುಂದೆ ಮುಚ್ಚಿತು | ಮೂಗಾಯ್ತು ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗಳು

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸ್ನೇಹಿತರ. 2. ಗಿಳಿ. 3. ಗಸ್ತು ತಿರುಗುವಿಕೆ.
4. ತೀರವನ್ನು. 5. ನಡುಕಟ್ಟು. 6. ಬಾಗಿದ ಕತ್ತಿ.
7. ದೃಢಾಂಗರು.

ಪರಿಣಮಿಸಿತು ಪಂಕಜದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ಪಟ್ಟರಣರಥಾಂಗಪಕ್ಷಿಗಳು ‖
ತರುಣಾರ್ಕಗರುಡಿಯ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ | ಯರುಣೋದಯವು ತೋಱಿಸಿತು
ಮಡಿವಸನವನುಟ್ಟು ಪೂರ್ವದಿಗ್ವನಿತೆಯು | ಮುಡಿಯೊಳು ಹೊತ್ತು ಹೊಂ [ಗಳಸ ‖
ನಿಡಿನಿಂದ ರಥದ ಮೇಲಡರ್ದ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸೂರ್ಯ ಮೂಡಿದನು ‖
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ‖
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ‖

— ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ೧೮ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೩೧೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಬೇಟೆಯವರ್ಣನೆ:—

ನಾರಾಯಣನಾಮಾಮೃತಜಂಬೂಫಲರಾಜ ಕೀರ[1] ನಿನ್ನಯ ಸವಿಮಾತು ‖
ಆರಾದೊಡು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳ್ದೊಡೆ ಸಂಸಾರಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಿಡಿಸುವುದು
ಕೆಂಚೆ ಕೇಳಧಿಕ ಕೇವಲಜಾಣೆ ರಚಿತಪ್ರಪಂಚೆ ಮತ್ಕೃತಿ ರಸವಱಿತ ‖
ಬೆಂಚೆ[2]ಯೆಂದೆನವೇಡ ಶೃಂಗಾರರಸಪೂರ್ಣ ವಂಚೆನಡೆಯುಳ ವಿಶ್ರಮಿಸೆ ‖ ೨ ‖
ವೇದಘೋಷಣೆ ವಿಪ್ರನಿಲಯದೆ ಸಂಗೀತ ನಾದ ಗಾಣರು[3]ಗಳಾಲಯದೆ ‖
ಅದುದನೇಕದೇವಸ್ಥಾನದೆ ವಾದ್ಯನಾದ ಪೂಜೆಗಳ ಮಾಡಿದರು ‖ ೩ ‖
ಉದಯಸತ್ಕರ್ಮದೇವಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ದು ಸದ್ಧೃದಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಯೋ [ಗಿಗಳು ‖
ಪದಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ಬಂದರಮನೆವಾಗಿಲ ಕದಬೀಯಗವ ತೆಗೆಸಿದರು ‖ ೪ ‖
ಬಪ್ಪವಡೆದ ಕೃಷ್ಣ ಬಲಭದ್ರರಾಮ ಕಂದರ್ಪಕಾದ್ಯಖಿಲಯಾದವರು ‖
ತಪ್ಪದೆ ನಾಮತೀರ್ಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂದರ್ಪನ ಸುತ ಬಂದಹೊಱಟು ‖
ಹೊಗಟಲದಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಗ್ರಾಮಸಿಂಹಗಳ[4] ಕಂಧರಪಾಶವಿಡಿದು ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನಾರಾಯಣನ ನಾಮವೆಂಬ ಅಮೃತಪ್ರಾಯವಾದ ನೇರಳೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಅರಗಿಳಿಯೆ. 2. ಕೊಳ. 3. ಗಾನ ಮಾಡುವವರ. 4. ನಾಯಿಗಳ.

ನಿಗಳವ ತಾಳ್ದ ಕಾಲ್ವೆಂಟೆಕಾಱರು ಕೂಡಿ|ಮೃಗಯಾತ್ರೆಗೆ ತೆರಳಿದರು ‖
ದ್ವಾರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ರಾಜಕು|ಮಾರಸಂದೋಹ ಸಂದಣಿಸಿ ‖
ವಾರುವಧರ್ಮದ ಹಯಮೇಱಿ ತೆರಳೆ ಕಾಂ|ತಾರ ತೀವಿತು ವಾದ್ಯರವದಿ ‖೭‖
ಎಡಬಲದಲಿ ಹೊಂಗಟ್ಟಿನ ಭಿಲ್ಲರ ಗಡಣ ಚಾಮರಛತ್ರವೆರಸಿ ‖
ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯ[1]ಸರಪಳಿ ಗಂಟೆಯುಲುಹಿಂದೆ ನಡೆದರು ಮುಂದೆ ಬೊ
[ಬ್ಬಿಡುತೆ ‖೮‖
ಮಾಣಿಕ್ಯರಚಿತ ಕೆಂಬಟ್ಟೆ ಪೊಂಬಾಸಿನ|ನೇಣ ಚತುಷ್ಪಾದಿಗಳ ‖
ಪೋಣಿ[2]ಯೊಳಾಂತ ಪೆರ್ವಡಿಗಳ ಲುಬ್ಧಕಶ್ರೇಣಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತಲೈದಿದುದು ‖
ಮೇಲುತರದ ಪಟ್ಟೆ ವರಸೂಪು ಸಕಲಾತಿ ಜೂಲುಗಳಿಂದೆ ರಂಜಿಸುವ ‖
ಕಾಲುವೇಗದ ಶುನಿವಿಡಿದ ಕಿರಾತರು|ಸೋಲಿಟ್ಟು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ‖೧೦‖
ಹಮ್ಮುಗೆ ವರಹನುಮನ ಬಾಲ ಹೊಂಗಂಟೆ ಹೊಮ್ಮೇಳದ ಕಠಾರಿಗಳು
ಚಿಮ್ಮುವ ಕನಕದಂಡದ ಚಮರದ ಬೇಡರಿಮ್ಮೆಯ್ಯೊಳೊದವಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ‖
ಉಡು ಮೊಲ ಸರಿಹುಲ್ಲೆ ಮರೆ ಸಾರಂಗಗಳ ಕಂಗಿಡಿಸುವ ಜಂಘಾಲಿಗಳು[3] ‖
ನಡುವಿನ ರತ್ನಮೇಖಲೆಯಾಂತು ಬಾಲವ ಬಡಿಯುತೆ ನಡೆದುವೊಗ್ಗಿನಲಿ ‖
ಆಗುಳಿಸುತ ಬಾಯ ಸವರಿಯೊಗ್ಗಿಸುತ ಕ|ಮರ್ಗಿಂದ ನೆಲನ ವಾಸಿಸಿ ‖
ಮೇಘಾಳಿಯನಾರೈವ ಚತುಷ್ಪದ ವೇಗದಿ ನಡೆದುವಾಕ್ಷಣದಿ ‖೧೨‖
ಥಗೆ ಹೊಡೆದಳ್ಳಹೊಮ್ಮುತ ಬಿಸಿಲಿಂಗೆ ನಾಲಗೆ ನೀರು ತಟಗುಟ್ಟಿಸುರಿಯೆ
ಮಿಗೆ ಪಿಡಿದವನ ಮುಂಬರಿ ಬೀಱಲೆಱೆವ ನಾಯಿಗಳಡಸಿದುವೆಡಬಲದೆ ‖೧೩‖
ಗಗನದೊಳಗೆ ಹುಣ್ಣಮೆ ಹೋದ ಮಱುದಿನ ಪಗಲೆಸೆದಿರಲಾತನೊಡಲ[4] ‖
ಮೃಗವೊಲಗಂಡುಮೊಗ್ಗಿಸುವೊಂದಂದದಿ|ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಗಳಹುತೆ[5]ಯ್ದಿದುವು
ಪಿಡಿವಲೆ ಸೆಱೆವಲೆ ಕಾಲ್ವಲೆ ಕೊರಲ್ವಲೆ ನಿಡಿವಲೆ ಪಾಜಿ[6] ಬೆಳ್ಳಾರ[7] ‖
ಬಡಿವಲೆ ಬಲುವಲೆಗಾಱರು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತಲೈದಿದರು ಮುಂಗಡೆಯ ‖
ಮುಟ್ಟುವ ಫಣಿ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹದ ಬಾಯ|ಕಟ್ಟು ಬೇಂಟೆಯ ಪಡೆ
[ಮುರುಹೆ ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪಾಯವಟ್ಟ, ಕಾಲುಗಡಗ. 2. ಹಸ್ತ. 3. ನಿಲ್ಲದೆ ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ನಾಯಿಗಳು. 4. ಹುಣ್ಣಮೆಯಾದ ಮರುದಿನ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಲ್ಲಿರುವ. 5. ಬಗಳುತ್ತ. 6. ಸಣ್ಣ. 7. ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಬಲೆ.

ಬೆಟ್ಟುವ ಕಾಲ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಲ್ಗೆ ದಾಳ್ದಡಗಟ್ಟುವ ಬೇಡರ್ಕೈದಿದರು ||೧೭||
ಬೇಸಱದುಲಿವ ಬೇಂಟೆಯ ರವ ಬಹುವಾದ್ಯ ಘೋಷಣೆಯಿಂದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ||
ಆಸುರಗಮುಖ್ಯಮೃಗವೋಡಲು ನಾಯ ಹಾಸವ ಕಳಚಿದರಾಗ ||೧೮||
ಅರೆಯಟ್ಟಿ ಬರ್ಪ ನಾಯಿಗೆ ಮೃಗನಿಚಯ ಕೈ ಸೆಱಗೊಟ್ಟುಪೋಪಂತೆ [ಭಯದಿ ||
ನೆರೆ ಗರ್ಭದ ಕೂಸುಗಳಂಜೆ ಬೀೞ್ವಂತೆ ಮುರಿದುವು ಮಿೞ್ತು[1]ಗಳನಿಸೆ ||೧೯||
ಹಿಡಿವ ಮಿಗಂಗಳ ಬಿಡದಿರೆ ಬಾಯೊಳು ಬಡಿಗೋಲ್ಗಳನಿಕ್ಕಿ ಕಿವಿಯ ||
ಒಡೆಮುರುಹಿದೊಡೊದರುವ ಶಬ್ದ ವಿಪಿನದೊಳೆಡೆಗೊಂಡುದೇನಬಣ್ಣಿಸುವೆ
ಕಾಬಾಳೆ[3] ದೀಪದ್ರಾಕ್ಷೆ ಕೇತಕೆ ತೋರ ಸೀಬಾಂತ ಬಿದಿರ್ವೆತ್ತ್ರಗಳ ||
ಲೋಬಾನ ಚಂದನಗಾಡಿನೊಳ್ಪಂದಿ ಮತ್ತೇಭಂಗಳರೆ ಕಂಡರವರು ||೨೦||
ತೊಡೆಗಿಕ್ಕಿ ಬಿಲ್ಗಳನೇಱಿಸಿ ಹೆದೆಯ ಜೇವೊಡೆಯಲ್ಕೆ ಮಿಗವಿಂಡು [ಬೆದಱಿ ||
ಹೊಡೆಮುಗ್ಗಿದೊಡಲನಡ್ಡೈಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಕೆಡೆಯೆಂದುಬೀಱಲಿಕ್ಕಿದರು
†ಎಚ್ಚೊಡುಚ್ಚಳಿಸಿದ ಬಾಣ ಹೆಬ್ಬಿದಿರ್ಗಳ ಕೊಚ್ಚಲು ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಟರ್ಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳುದುರಿತು ಪೇೞಲಚ್ಚರಿ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೧||
ಅಂಗಜನಣುಗನ ಬಲಗೊಂಬ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಂಗವಾಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಂತೆ |
ತುಂಗವಿಕ್ರಮರಂಬುಗಡಿಯಿಂದೆ ಸುರಿದ ರತ್ನಂಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದುವಾಬನದಿ ||೨೨||
ತಡೆಯದೆ ಮಗುಳೊರ್ವ ಶಾರ್ದೂಲವನೆಚ್ಚೊಡೆ ಹಾಯುತುರ್ವಿ [ಚಂದನವ ||
ತಡೆಗಡಿಯಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರ್ದ ನಾಗರ ಹೆಡೆವಣಿ ಸುರಿದುವೇನೆಂಬೆ ||೨೩||
ಚಂದಿರದೊರೆ[2]ಬಾಣದಿಂದೊಬ್ಬ ಕೊಚ್ಚಿದ ಹಂದಿಯನದಱಕೋಡುಡಿದು ||
ಮುಂದುರುೞ್ದುವು ವರಾಹ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತೋಳ ಬಂದಿಯನುರ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ |
ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳದಿರ್ವಂದೊಡೆ ತಲೆಗಳ ಚಕ್ಕನೆ ಕಡಿದ ಲುಬ್ಧಕನು ||
ಹೆಕ್ಕಳದಿಂದೆ ಹೊತ್ತನು ವಿಘ್ನರಾಜನ | ಮಕ್ಕಳ ಬಳಗವೆಂಬಂತೆ ||೨೪||
ಕುಂತಳಮಯವಾಗಿರ್ದ ಪೆರ್ಗರಡಿಯ ಕೊಂತದಿ ಕಡಿದ ಪೆರ್ಗಲೆಯ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮೃತ್ಯು.

† ಬಿದಿರಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

2. ಚಂದ್ರನಹಾಗೆ ಗುಂಡಗಿರುವ.

ಸಂತಸಬಿಡದೆ ಹೊತ್ತಿರ್ದರು ಅಜಾಂಬ ವಂತನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಂತೆ ||೨೮||
ಭಾಸುರವಡೆದ ಕಾಱ್ಕೋಣನ ತಲೆಗಳ ನೋಸರಿಸದೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು
ಬೇಸಱದೈತರ್ಪ ಬೇಡರಿರ್ದರು ಮಹಿಷಾಸುರಬಹುರೂಪಿನಂತೆ ||೨೯||
ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ ಕೇಸರಿಯ ಮಸ್ತಕವ|ಬಾಣಂಗಳಿಂದಿಱಿದು ತಾಳ್ದವರು |
ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು ಕಾಂತಾರದೆ ಸಿರಿನರಸಿಂಗನ ಲೆಂಕರೆಂಬಂತೆ ||೩೦||
ಬೇಡರ ಬೀಲ್ಗೋಲಿಂದಲಿಸುವ ಕೈ ವಾಡವ ಕಂಡು ತನ್ನದಟ |
ನೋಡಬೇಕೆಂದು ವಾಜಿಯನಿಱಿದನುವಾದ ಕಾಡೆರಳೆಯ ಕಾಂತನಂತೆ ||೩೧||
ಚರಣದೊಳೆಸೆವ ಜಿಮ್ರಿಯಕೆಂಪುಬಿಗಿದುಟ್ಟ ಮರಕತವಟ್ಟೆವಾಂದಳರು
ಸಿರದಲಿ ಮೊಱೆಯೆ ಸಿಂಜಿನಿಗೆಯ್ದ ಬಲುಬಿಲ್ಲ ಕರದೊಳಗಾಂತುಜೇವೊಡೆದ||
ಬಿಲ್ಲ ಝುಂಕಾರವ ಕೇಳ ಜೇವಾದಿಗಳೆಲ್ಲವು ನಿಲ್ಲದೋಡಿದುವು ||
ಫುಲ್ಲಶರಾತ್ಮಸಂಭವನ[1] ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು ಹೊಲ್ಲಹ ಮೃಗವೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ ||೩೩|
ಹೇರಾನೆಯ ತಲೆಯುಡಗ ಭಕ್ಷಿಸುವ ಕಂಠೀರವನೊಡಲ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ |
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಹಿರಿತಿಂಬ ಶರಭ ಹೂಂಕಾರದಿಂದಿದಿರ್ವಂದುದಾಗ||೩೪
ಹೊಳೆವ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಹೊಡೆದೆಕ್ಕಲನ ಪೆರ್ಗಳದೊಳು ಸುರಿವ
[ರೋಹಿತದ[2] |
ನೆಱಲೊಳು ಕಣ್ಗೆ ಕಾಣಿಸಬಂತು ಗಗನಸ್ಥಳದಲಿ ಹೊಳೆವಂತೆ ವಿಪಿನ||೩೫
ಸೊಂಡಿಲೊಳ್ ಕೊನೆವೆತ್ತ ಮದಹಸ್ತಿಗಳ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿರ್ದಕೇಸರಿಗಳನು||
ತುಂಡದೊಳೆರಡು ಕಾಲ್ಗಳೊಳೆರಡಾಂತ ಭೇ|ರುಂಡನ ಬೀಱಲಿಕ್ಕಿದನು ||೩೬
ಬಿದ್ದುದು ವೃಕ್ಷವೃಕ್ಷದಮೇಲೆ ಮದಹಸ್ತಿ|ಬಿದ್ದುದು ಕೇಸರಿಯೊಡನೆ |
ಬಿದ್ದುದು ವಿಹಗೇಶ ಬೀಱುವ ನೆಲದೆ ನಿಂದಿರ್ದ ಕಿರಾತರೋಡಿದರು ||೩೭||
ಭಟ್ಟರ[3] ಗುರುಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ಕುಮಾರನ ಬೊಟ್ಟೆತ್ತಿ[4] ಪೊಗಳ್ದ ಲುಬ್ಧಕರು||
ಕೊಟ್ಟರೊಂದೊಂದು ಕೂರ್ಗಣೆಗಳು ಬಿದ್ದ ಪೆರ್ಬೆಟ್ಟಕೆಮಿಗಿಲಾದುದೆನಿಸಿ||
ಅಱಿದೆನೆ ತೋಱಿದ ಕೈಚಳಕವನಿನ್ನು ಕುಱುಹಿನ ಬಿಲ್ಗಱೆನೆನಿಸಿ ||
ಬಿರುದಿನ ದಿವ್ಯವಾಜಿಯನೇಱಿ ಜಯವಾಂತ ಪರಿಯನು ತೋರ್ದನಾಳ್ದಸೆಗೆ||
ದೂರತ್ತಲೋಡಿದ ಚಮರೀಖಡ್ಗಸ ದ್ವಾರಾಹನಿಂದೆ ಕೈಮುಗುಚೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥನ ಮಗನ. 2. ರಕ್ತದ. 3 ಹೊಗಳುವವರ.
4. ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ.

ತೋರಭಲ್ಲೆಯದಿಂದೆ ಹೊಡೆದ ಹೊಮ್ಮಿಗವ ಕಾಂತಾರದಿ ಜರಿಯು
[ಕುಟ್ಟಿದನು ॥೪೦॥

ಕೋಣನೊಂದುಚಿದುದು ಜವನಿಂದೆ ಸಲೆ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ ಚಂದಿರನ
[ಧೂರ್ಜಟಿಯು ॥
ಏಣಗಳ್ ಮೂಱುಚಿದುವು ಮಿಕ್ಕ ಮೃಗಗಳ ಗೋಣಖಂಡಿಸಿದ ಖಂಡೆಯದಿ॥
ಮಕರಕುಂಡಲ[1] ಪರಮೇಷ್ಠಿ[2]ನಾರದ[3] ಷಣ್ಮುಖವಾಹನಂಗಳನುಚಿದು॥
ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿರ್ದ ಖಗನಿಚಯವ ಕುಮಾರಕ ಬೇಂಟೆಯೊಳಗೆ ನೆಗ್ಗಿಸಿದ
ಉದುರಿತು ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಕುವರನ ಬೇಂಟೆಗಿನ್ನಿದಿರಿಲ್ಲ ವಿಪಿನಾಂತಂದೆ ॥
ಬೆದರಿಸಿಕೊಳಬೇಕೆಂದು ಭಾಸ್ಕರ ಬಿಸಿಲ್ಗದುರೆಯು ಪೌಜನಟ್ಟಿದನು ॥೪೩॥

ದಪ್ಪಗನೆಱಗನ[4] ಬಲದ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲಪ್ಪಳಿಸಿದ ಬಿಸಿಲ್ಗಿಡಿಗೆ ॥
ಕುಪ್ಪಟೆ[5]ಯಾದುದುರುವೀರುಹ ಕಳತಿರ್ದ ತಪ್ಪಲ ತಱಗೆಲೆಯಾಯ್ತು ॥೪೪॥

ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳೀಬಲ್ಬಿಸಿಲಿಂದೆ ಕಡುಗಾದ ಬಾಣಲಿಯೆಣ್ಣೆಯೊಳಬುದಿ[6]॥
ಹೂಣಿಸಿ ಕುದಿಗೊಂಡು ಮರಳ್ದುದು ವನಚರ ಶ್ರೇಣಿ ಬೆಂಡೆದ್ದು ತೇಲಿದುವು॥
ಗಾಳ ಘುರ್ವಾಂಬುವೊತ್ತುದು ಭೂಮಿ ಬಿಕ್ಕನೆ ಸಿಡಿತು ಕೂರ್ಮನಬೆನ್ನು॥
ಹೋಳಗೆವಡದುದು ಬಲುಬಿಸಿಲೊಂದು ಚಡಾಳಕೆ ಜಗವ ಭಂಗಿಸಿತು ॥
ಛಿಟಿಛಿಟಿಲೆಂಬ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲಿಂಗೆ ನಿಟಿಲಾಕ್ಷ ಭೀತಸ್ಥನಾಗಿ ॥
ಕುಟಿಲವರ್ಜಿತ ನಿಡುಜಡೆಯೊಳಗಾಕಾಶ ತಟಿನಿಯ[7] ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದನು ॥
ಆರ ಕೈಕೊಂಬುದೀಬಿಸಿಲು ವೈಕುಂಠದಿ ನಾರಾಯಣ ನಿಲಲಂಜಿ ॥
ನೀರೊಳು ಮಿಡುಕಿ ಮೀನಾದ ಮಿಕ್ಕಿನ ದೇಹಧಾರಕರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಹುದೆ ॥
ಹರನುರಿಗಣ್ಣ ಚಡಾಳವಿದಾರಣ ನರಸಿಂಹನಕ್ಷಿಯಿಂಗಳದ[8] ॥
ಉರವಣೆಗಿಮ್ಮಡಿ ಬಿಸಿಲಿಂದೆ ಭಟರು ಪೆರ್ಮರಗಿತ್ತುನೆಱಲ ಸಾರಿದರು ॥೪೯

ಬಱಲಿದ ರತಿರಾಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ಪಾಯದಱಿದೊಳು ತೇಜಾಢ್ಯರಿಗೆ ॥
ಹೊಳೆವ ಸುವರ್ಣಕಾರಂಡದ[9] ಕಡುಶೈತ್ಯದಳದ ಕಪ್ಪುರವ ವೆಚ್ಚಿಸಿದ ॥
ಬಿಸಿಲ ಚಡಾಳದಿ ಮೆಯ್ ಬೆಮರ್ದೊಡಲು ಧೂಪಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಕಂಡು॥
ಮಸಿವಣ್ಣದ ಬೇಡರಡವಿಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ನಿಟ್ಟಿಸಿದರು ನೀರಜವನವ[10]॥೫೧

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗರುಡ. 2. ಹಂಸ. 3. ನವಿಲು. 4. ಅನಿರುದ್ಧನ.
5. ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಗೆ. 6. ಸಮುದ್ರ. 7. ಗಂಗೆಯನ್ನು.
8. ಕಣಿನ ಬೆಂಕಿಯು. 9. ಬರಣಿ. 10. ಕಮಲವನ, ಕೊಳ.

ಗಿರಿಶಿಖರದೊಳಿರ್ದ ನಿರ್ಝರಜಲವುಕ್ಕಿ । ಪರಿದು ಸೊಲ್ಮಡುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ॥
ಸಿರಿವೆತ್ತೊಬ್ಬನ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಲು ಕಂಡರಿದರು ಡಗೆಯ ತೀರ್ಕೆಣಿಸಿ ॥
ತೇಜೋಢ್ಯರುಗಳು ಮುಂಪೋಗಿ ವಿಮಲಸ । ರೋಜಪತ್ರಿಕೆಯ ಪೊಟ್ಟಣದಿ ॥
ರಾಜಾಮೃತ[1]ವೆನೆ ತಣ್ಣೀರ ತಂದಿತ್ತು । ರಾಜಿತಕಂತುನಂದನಗೆ ॥೫೩॥

ತೊಡೆ ಯಿರ್ದ ಕೊರಲುದ್ದ ಸಲಿಲವಾವೆಡೆಯೆಂದು । ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ
[ನೀರ್ಗುಡಿದು ॥
ಪೊಡವಿಗೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕಳವಣ್ಗಳ ತಿನ ತೊಡಗದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೫೪॥
ಮೊದಲ ಪಲಸು ದಾಡಿಮದ್ರಾಕ್ಷೆ ಖರ್ಜೂರ । ಮೊದಿಹ ಬಾಳೆ ಕಾಬಾಳೆ ॥
ಮೋದ ಸಕ್ಕರೆಮಾವು ನೇಱಿಲವಣ್ಗಳ । ಯಾದವರಿತ್ತರಾಳ್ದನಿಗೆ ॥೫೫॥

ಬೆಳಲು ಬಿಲ್ವತ್ರಿಫೋಟಕಿ ಬಿಕ್ಕೆ ನೇಮಿ ಹೆಗ್ಗಳಪಿ ಕಡಸು ಕಾರೆ ಬೋರೆ ॥
ಗುಳವತ್ತಿ ತುಂಬುರು ನಗರೆ ಮುಂತಾದ ಪಣ್ಗಳ ತಂದರಾಳ್ದನ ಬಳಿಗೆ ॥
ಪಾದರಿ ಕಾಡಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಹೊಂಬಣ್ಣ । ಕೇದಗೆಯೆಲ್ಲ ಹೂವುಗಳ ॥
ಸ್ವಾದ ಸೋಱುವ ಜೇನೊಡನೆ ಸದ್ಭಟರು ವಿ । ನೋದದೆ ತಂದರಾಳ್ದನಿಗೆ ॥

ತಡೆಯದೆ ಗಜಮಸ್ತಕವೆಚ್ಚಿ ಹಾವಿನ । ಹೆಡೆಯನಂತರಿಸಿ ಸೀಳ್ದಿಕ್ಕಿ ॥
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ತಂದದ್ವಿತಯರತ್ನಂಗಳ । ತಡೆಯದೆಲ್ಲವ ಕೊಟ್ಟರವಗೆ ॥೫೮
ಅನಿರುದ್ಧನಖಿಳಸೇನೆಗೆ ಪರಿಮಳದಲರ್ । ತನಿವಣ್ಣನಿತ್ತು ತಾ ಸವಿದು ॥
ಪನಿನೀರನೀಂಟುತೆ ದಿವ್ಯತಾಂಬೂಲವ ನನಿಬರಿಗಿತ್ತ ಸುತಸದೆ ॥೫೯॥

ಹಸಿವು ನೀರಡಕೆ ಸಂತಾಪವ ನೆರೆ ಮಾ । ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲಗೂಡಿ ತೆರಳ್ದು ॥
ರಸಿಕರಾಜೇಂದ್ರ ಮುಂಬನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ರಂ । ಜಿಸುವ ಚೆಂಚಿತಿಯ[2]ರಾಟಗಳ ॥
ಚಿತ್ತಜವಿಧಿ[3] ನಿರ್ಮಿಸಿ ರಂಗುನೀಲದ । ಪುತ್ತಳಿಗಳಿಗೆ ಚೇತನವ ॥
ಇತ್ತರೀಬನದೊಳು ಬಂದರೆಂಬಂತೆ ಪೆ । ಸ್ಮೊತ್ತವೊಪ್ಪಿರ್ದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥೬೧॥

ತಿಣ್ಣಜವ್ವನದ ಚೆಂಚಿತಿಯರ ಮೆಯ್ಕಾ । ರ್ವಣ್ಣದ ಚೆಲ್ವ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥
ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಾಳ್ದ ತನ್ನೆಸಕವನವರೆಸ । ಟ್ಗಣ್ಣೊಳು ಸೂರ್ಗೆದಂತಿಹುದು ॥
ಮದನಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತೋರಣವ ಕ । ಟ್ಟಿದವೊಲು ತಳಿರುಡೆ
[ಮೆಱೆಯೆ ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಇಂದ್ರನ ಅಮೃತ. 2. ಬೇಡತಿಯರು.
3. ಮನ್ಮಥಬ್ರಹ್ಮನು.

ಹೃದಯಮಂಟಪಶಿಖರದ ಜೋಡಿಗಳಸದಂ|ತೆದೆಯೊಳರ್ದುವುಕುಚಯುಗಳ
ಲೆಕ್ಕಿಪರಾರು ಕಲ್ಲರೆಗಳಮೇಲೆ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ನೃತ್ಯವನಾಡುವಂತೆ ‖
ನೊಕ್ಕಿದ ಗಜದಂತಮುಸಲದಿ ಪೆರ್ಬಿದಿ| ರಕ್ಕಿಯು ಮಿದಿವ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ‖೧೪‖

ಕದಲುವ ಚರಣ ಕಂಪಿಸುವ ನುಣ್ದೊಡೆಗಳ ಬಿದಿರುವ ಜಘನ ತೆಳ್ವಸಿಱ‖
ಅದಿರುವ ಮೊಲೆಗಳಾಡುವ ತೋಳ್ಸುರುಬೆಯರ್| ಮಧುರಸುಸ್ವರದೆ ಪಾ [ಡಿದರು ‖೧೫‖

ಸುವ್ವಿ ಪೂರಿತಕಾಮ ಸುವ್ವಿ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ| ಸುವ್ವಿ ಸುರೇಂದ್ರಲಲಾಮ‖
ಸುವ್ವಿ ಸರ್ವರ ಭೌಮ ಸುವ್ವಿ ರಾಘವರಾಮ| ಸುವ್ವಿ ಸಾಸಿರಪುಣ್ಯನಾಮ‖
ನಿಗಮದುರ್ಲಭ ಸುವ್ವಿ ನಿರ್ಜರಾರ್ಚಿತ ಸುವ್ವಿ|ಯಘಹರ ಭವದೂರ ಸುವ್ವಿ‖
ಗಗನಚರಣ ಸುವ್ವಿ ಗರುಡಗಮನ ಸುವ್ವಿ| ಜಗದಧಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಸುವ್ವಿ ‖೧೬‖

ಪರಮಾತ್ಮಕ ಸುವ್ವಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಪಿತ ಸುವ್ವಿ|ವರಚತುರ್ಮುಖತಾತ ಸುವ್ವಿ‖
ಹರಬಾಂಧವಸುವ್ವಿ ಹವ್ಯಪೋಷಕಸುವ್ವಿ| ನರನಾರಾಯಣ ಸುವ್ವಿ ‖೧೭‖

ಮಂದರಧರ ಸುವ್ವಿ ಮಾಮನೋಹರ ಸುವ್ವಿ|ವೃಂದಾವನವಿಭು ಸುವ್ವಿ‖
ನಂದನಂದನ ಸುವ್ವಿ ನತಜನಹಿತ ಸುವ್ವಿ ಯೆಂದವರೊಲಿದು ಪಾಡಿದರು‖೧೮‖

ಪಾಡುವರ್ ಕೆಲರು ಪೆರ್ಮೊಱೆದೊಳಕ್ಕಿಯಸಿಕ್ಕಿ|ಮಾಡುವರ್ ಕೆಲರು [ಬೇಂಟೆಗಳ ‖
ನೋಡುವರ್ ಕೆಲರು ಬೆಱಗೊಳಾಂತು ನಿಂದುದು | ಬೇಡವೆಣ್ಗಳು ಕಣ್ಗ [ರಮಿಸಿ ‖೨೦‖

ಗಂಡನ ಮೇಲಣಪೇಕ್ಷೆ ತೀಕ್ಷ್ಣಮುಱು|ತುಂಡಾದುದೀಕುಮಾರಕನ‖
ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ ಚಂಚಿತಿಯರ ಕುಸುಮಕೋದಂಡನ ಸರಲ್ಗಳಿಗೆರ್ದೆಯು‖
ಓರಂತೆ ಮರುಳಾದುದು ಕಣ್ಣುವೇಟ ಕಾಂತಾರದ ಮಿಗವೆಣ್ಣುಗಳು ‖
ತೋರ ನುಣ್ಮೊಲೆಯೆದೆ ದಿಗಿಲಾಂತು ಪತ್ರೋಪ|ಹಾರವ ತಂದಿತ್ತರವಗೆ ‖
ಬಿದಿರಕ್ಕಿಯಿನಿಜೇನುತುಪ್ಪ ಕರ್ಜೂರದ್ರಾಕ್ಷೆ|ಬದರಿ[1]ಮೊಂತಾದ ಸತ್ಫಲವ‖
ಉದುರಿದ ಕಟ್ವಣ್ಣ ಪೊಟ್ಟಣಂಗಳ ತಂದು|ಇದಿರಿಕ್ಕಿದರು ಮೇಲ್ಮೇಲೆ ‖೨೩‖
ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ ಕೋಡು ವರಹದಂತಿಯ ದಾಡೆ ನಾಡೆ ಶಾರ್ದೂಲಸಿಂಹಗಳ
ಗೂಢ ಪಾದಾಂಗುಳ ನಖ ಭೇರುಂಡನರೂಢ ಪೆರ್ಗಱಿಯಿತ್ತರೊಲಿದು‖೨೪‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಎಲಚಿಯ ಹಣು.

ಕರಿಯ ಝಲ್ಲರಿಗಳು ಬೆಳ್ಳವ್ವಾದಿ ಕತ್ತುರಿಯೇಣ ಪುಣುಗಿನ ಚಿಟ್ಟೆ ॥
ಹರಿಣಗೋರೋಜನ ಕೃಷ್ಣಾಜಪುಲಿಚರ್ಮ ನರಿಗೊಂಬುಗಳಸಿತ್ತರೊಲಿದು ॥
ತುಱುಬಿಂಗೆ ನವಿಲು ಬಲ್ಗೊಲೆಗಳಗೆಣೆವಕ್ಕಿ ಯುಱುವ ಮಧ್ಯಕೆ ತೋರ್ಪ
[ಸಿಂಹ ॥
ಮಿಱುಗುವ ಮೆಲ್ಲಡಿನಡೆಗಳ್ಗೆ ಹಂಸೆಯು ಮಣಿಗಳ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವದಿ ॥೩೬॥
ಪಾಡುವಿಂಚರಕೆ ಕೋಗಿಲೆ ತೊದಲ್ನುಡಿಯ ಮಾತಾಡುವುದಕೆ ರಾಜಕೀರ ॥
ನೋಡುವುದಕೆ ಹುಲ್ಲೆಯು ಹೆಣ್ಣು ಮಣಿಗಳ ಜೋಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತವದಿ ೩೭
ಮಱೆಯದೆ ಮನೆಯೊಳಗಿರ್ದುದೆಲ್ಲವ ಜಗದೆಱೆಯನ ಪೌತ್ರಗೆ ಸಾರ್ಚಿ ॥
ನೆಱೆಯುದ ಕಡವೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಮನವ ಕೈ ಸೆಱೆಗೊಟ್ಟರಡವಿವೆಣ್ಣುಗಳು ॥
ಆಸಮಯದೊಳೈತಂದರು ತಪವಿನ್ಯಾಸಮುದ್ರೆಯ ಮಹೋನ್ನತರು ॥
ಪೂಸರನಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಲೇಸಾಗಲೆನೆ ಪಂಸಿದರು ॥೩೯॥
ಏಕಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಪನ್ನಗವೇತ್ರ। ಕಾಕವೃತ್ತಿಕೆ ಬಲಸಂಕು ॥
ಬೇಕಾದ ದಿವ್ಯೌಷಧಗಳ ಮುನಿವರ ರಾಕುವರನಿಗೆ ನೀಡಿದರು ೪೦
ಅನಿರುದ್ಧನ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಚಂದನಗಾಥ। ವನಿತೆಯರ್ ನಿಂದಿರಲವರ ॥
ತನುರುಚಿ ನುಣ್ಗೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟುದು ಮುನಿಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣನೋಟ
ಅಚ್ಚರಿವಡೆದ ಭ್ರೂಲತೆ ಸಿಂಗಾಡಿ[1]ಗಳೊಚ್ಚೇರೆಗಣ್ಣ[2]ಪೂಸರದ ॥
ಎಚ್ಚಱು ವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರೆರ್ದೆಯನು ತಟ್ಟುರ್ಚಲು ವನವಧೂಟಿಯರು ॥
ಯತಿಗಳು ಜಡೆಮುಡಿದಾಳ್ದರೆ ತಂದರು ಪತಿಶತ್ರು ಶಿವನೆಂದುಬಿದು ॥
ರತಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂತು ಜಯಿಸಿ ಬಂದಂತೆ ಚೆಂಚಿತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ಬಿಲ್ವಿಡಿದು
ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿರ್ದ ವನಿತೆಯರಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಟ್ಟವ ಮಱೆಗೊಂಡೊಡಿಲ್ಲ ॥
ಬಟ್ಟಬಲ್ಗೊಲೆಯ ಚೆಂಚಿತಿಯರಟ್ಟಳ ಬೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಂದಱಿದರು ॥
ಆಮುನಿಗಳ ಬೀಱ್ಕೊಟ್ಟು ನೀಲೋತ್ಪಲ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗಿಯರ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ॥
ಕಾಮನ ವರಕುಮಾರಕ ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ಸುಕ್ಷೇಮದೆ ಬಂದ ಪಟ್ಟಣಕೆ ॥
ಹಿಡಿಮಿಗವಕ್ಕಿಯ ತುಂಡುತುಂಡುಗಳನು ಸಡಿಲದೆ ಸೊಪ್ಪಿನೊಳ್ಪುದುಗಿ ॥
ದಡಿಗಿಕ್ಕಿ ಹೊತ್ತವರನಿತಿಸಿತೆಂಬುದ ಪಡಿಗಾಣ್ಬೊಡೆ[3] ಶಕ್ಯವಲ್ಲ ॥೪೬॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಿಲ್ಲು.　2. ಬಂದು ಬಗಸೆಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಣ್ಣು.
3. ಸರಿನೋಡಬೇಕಾದರೆ.

ನೆಲ ಬಿರಿವಂತೆ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿ ಕುಲಗಿರಿ ನಡನಡುಗಿದುವು ॥
ಜಲನಿಧಿ ತಳಮಳಿಲಪ್ಪವೊಲನಿರುದ್ಧ ಬಲಗೂಡಿ ಬಂದ ಪಟ್ಟಣಕೆ ॥೮೩॥

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ॥
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ॥

— ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಬಾಣಾಸುರನ ಶೋಣಿತಪುರದ ವರ್ಣನೆ:—

ಬಳತನದೊಳಗಿರ್ದಂದಾವಾಮ್ನಾಯ[1] ವರಚೋರಕನವರ್ದಿಸಿವೇದಗಳನು ॥
ಮುಖಚತುಷ್ಟಯ[2]ಗಿತ್ತ ದೇವನ ಕೃಪೆವೆತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸು ತನಗೆ ಮೇಲ್ಗ
[ತೆಯ ॥೧॥

ಪಸುಜನ್ಮದ ತಪಸಿನ ಫಲವಿರ್ದುದೊ ವಾಸುದೇವನ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯ ॥
ಲೇಸು ಬರ್ಪಂತೆ ನಾನಿನಗುಸಿರುವೆ ಹಂಗೂಸುಗಳಧಿದೇವಿ ಕೇಳು ॥೨॥

ಪರಮೋತ್ಸವದೊಳೂರನು ಪೊಕ್ಕು ಪಿತನೊಡನಿರಲನಿರುದ್ಧ ಮೋಹಿತ ॥
ಹರಪಾದಪಂಕೇರುಹಭೃಂಗ ಬಾಣಾಸುರನಿದ್ದ ಶೋಣಿತಪುರದಿ ॥೩॥

ಸ್ಮರಹರಭಕ್ತನಾಳುವ ದುರ್ಗ ಶೋಣಿತ ಪುರವೆ ಬುದೇಕಾದುದೆಂದೀಯ ॥
ಸರಸಿಜದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನದರುವತೆಯನು ॥೪॥

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬ ಕಂಡವರ ಕಾಣದ ರಿಪುಶ್ರೇಣಿಯು ತಳಿವ ರೋಹಿತದಿ[3] ॥
ಹೂಣಿಸಿ ಕೆಸಗರ್ದಡಿ ಕೋಟೆಯು ರಚಿಸಲ್ಕೆ ಶೋಣಿತಪುರವೆಂಬುದಾಯ್ತು ॥

ಸಂತತಪ್ರಥಮಕರ್ಮದ ಬೆನ್ನ ಬಳಸಿದ ನಂತ[4]ನಂತಿರ್ದುದಾ ಕೋಂಟೆ ॥
ಪಂತದಿಂದವನಿಯು ಹೊತ್ತ ದಿಗ್ಗಜದಂತೆ ನಿಂತ ಕೊತ್ತಲಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೬॥

ಸಕಲಲೋಕವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ವಿಧಿ ಕುಳಿತಿರ್ದ ವಿಕಸಿತಾಂಬುಜದೆಸಳಂತೆ ॥
ಅಕಳಂಕ ಶೋಣಿತಪುರದ ಕೋಟೆಯು ತೆನೆ ನಿಕರವೊಪ್ಪಿತು ನೀಲವೇಣಿ ॥

ಬಿಟ್ಟವ ಕಿತ್ತು ತಂದಿರಿಸಿದಂದದಿ ಮುಗಿಲಟ್ಟಣೆ ತೆನೆಗಳಗ್ರದಲಿ ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವೇದ. 2. ಬ್ರಹ್ಮ. 3. ರಕ್ತದಿಂದ.
4. ಆದಿಶೇಷ.

ಒಟ್ಟೈರನ್ನಗಳ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂಗಲಸಂಗ ಳಟ್ಟಿರ್ದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೮||
ಅಂಕಕ್ಕೆ[1]ಬರ್ಪ ರಾಯರ ಗಂಡನೆಂದೆಂಬ ಡೆಂಕಣಿ ಮರುಳ್ಗ ಯ್ಗಳೊಡನೆ||
ಭೋಂಕನೆ ಮಿಡಿವ ಲಾಳಿಯ ಬಿಲ್ಲ ಪಟಲ್ಗಳ ಸಂಕುಲವಿರ್ದುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೯||
†ಗುಟ್ಟೈಱಿದುದು ಮುನಿವರನಿಂದೆ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಬಿಟ್ಟುದು ಭಾರ್ಗವ ಶರಕೆ||
ಕಟ್ಟುಗೊಂಡುದು ಮಾಱು ಭಂಗವೆಂದಬುಧಿಯ ಬಿಟ್ಟೋಡಿತಾಪುರದಗೞು||
ನೆಗೞು[2] ನೀರಾನೆ ಪಾಠೀನ ಕಚ್ಛಪ ಕರ ಯುಗಳ[3] ಕರ್ಕಾಟಕನಿಚಯ||
ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪ ಶತ್ರುಗಳ ಖಂಡಿಪೆವೆಂ ದಗೞೊಳು ಘುಳುಘುಳಿಸಿದುವು||
ತಿಕಪುತ್ಸ[4] ಪಾದಚತುಷ್ಟಯ ಗೂಢತಾ ನಕವಡೆದುಭಯವ್ಯಾಘ್ರಗಳು||
ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನಿಂದಂತೆ ದ್ವಿತಿಯಕೂತ್ತಳ ಹುಲಿ ಮುಖವಿರ್ದುದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ||
ಮದಹಸ್ತಿಗಳ ಕೈಯ[5] ನೂಕಿ ಬಂಧಿಸುವ ಪೆರ್ಗದವಜ್ರಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ
ಅದಟಿನ ದ್ವಾರಾಷ್ಟಕವ ವರ್ಣಿಸುವೊಡೆ ಪದಕವಿ[6]ಗಳಗಗೋಚರವು ||೧೩||
ಪದಿನಾಱು ದಿಡ್ಡಿ ಬತ್ತೀಸ ಬಿಲದ್ವಾರ ವಿಧುಮಿತ್ರದುಪಲದಿಂ[7] ಬಿಗಿದ||
ರುಧಿರಾಪುರ[8]ದಾಳುವೇರಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದುದಯವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೧೪||
ಏನ ಹೇೞುವೆ ವೀಧಿವೀಧಿಗಳೊಳು ಶಿವ ಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಯ ಕೌಶಲೆಯ ||
ನಾನಾವಾದ್ಯ ಗೀಳಡುತಿರ್ದುದಂಬುಧಿ ಧ್ವಾನಘೋಷಣೆಯೆಂಬ ತೆಱದಿ ||೧೫||
ವಿಲಸಿತಸೋಮಸೂರಿಯ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯೊ ಳಳವಟ್ಟ ನಿಖಿಲಗೋಪುರದಿ||
ತೊಳಗುವ ನವರತ್ನಗಳು ತೆತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂ ಗಳಸಂಗಳೆಸೆದುವಗ್ರದಲಿ ||೧೬||
ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತು ರನ್ನಂಗಳಡಸಿದ ಮೊಲೆಗಟ್ಟು ಕಾಸೆ ಕಾಲ್ಗೆಸೆವ ||
ಸಲೆ ಶುದ್ಧಗೀತಚಾರಿಗೆ ಬಲು ಬಿರುದಾಂತ ಕಲೆಯ ನರ್ತಕಿಯರೊಪ್ಪಿದರು||
ಇಂತೆಸೆದಿರ್ದ ವೈಭೋಗಸಮೇತ ಕಾ ಲಾಂತಕಾಲಯಕೋಟಿ ಕೋಟಿ||
ಜಂತದುಪ್ಪರಿಗೆಯವೈಶ್ವರ್ಯ ಭವನವ ನಂತವೊಪ್ಪಿದುವಿರ್ಕೆಲದಿ ||೧೮||
ನುಡಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ನಾನಾವಸ್ತುಗ ಳಡಿಗಿಱಿದೈಶ್ವರ್ಯವಡೆದ ||
ಪಡಿಗಟ್ಟು ಬಾರದ ರತ್ನಂಗಳಡಸಿದಂ ಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದುವಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೧೯||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ.
† ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ.　2. ಮೊಸಳೆ.
3, 4 = (?)　5. ಸೊಂಡಿಲನ್ನು.　6. ಪದಗಳನ್ನು ಪದ್ಯವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ನಾಡಾಡಿಕವಿಗಳು.
7. ಸೂರ್ಯಕಾಂತಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಗಳಿಂದ.　8. ಶೋಣಿತಪುರ.

ಕುಂದಣನವರತ್ನಖಚಿತ ಚೌಭೀರಿಯ|ಮುಂದಣ ನಾಲ್ದೆಸೆಗಳಲಿ ॥
ಸಂದಣಿಸಿದರು ಛಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ಜನವೃಂದ ಜೂದಿನ ವಿಷಯದಲಿ ॥೨೦॥

ಭಂಗ ಬಾಣನ ಕೂಡೆ ಸೆಣಸಿದರ್ಗಲ್ಲದೆ ಭಂಗ ಬಾಣನ ಪುರಕಹುದೆ ॥
ಭಂಗ ಬಾರಿಯ ಹಣ್ಣ ತೆಗೆಯೆಂದು ಸುಭಟೋತ್ತುಂಗ ಭೇದಿಸಿದ ಜೂದಿ [ನಲಿ ॥೨೧॥

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ರೂಹು ನಿನಗೇಕೆನುತ ನಾರಿ ಕೇಳಫಲವ ಕಟ್ಟಿ ತೂಗಿ ॥
ಬೀಟಲಿರಿದು ಕೊಲುವಂತೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯ ಹೋಟಿ ಮಾಡಿದರು ಜೂದಿನಲಿ

ನಳಿನನೇತ್ರೆಯರೊಳು ನೇಹಗಲಹವಾಂತು|ಮುಳಿದರೆ ಸ್ಮರ ತಮ್ಮದಿಸಲು॥
ಬರಿಯ ಕಬ್ಬುಗಳು ಬಿಲ್ಲಹವೆಂದು ಮಸೆದ ಕಂದುರಿಯಿಂದ[1] ಕಡಿದ [ಜೂದಿನಲಿ ॥೨೨॥

ಬೆಲ್ಲವೆ ನೀ ಮುದ್ದುವೆಂಗಳ ಮೃದುವಾಯ ಬೆಲ್ಲವಾದಿರದೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ॥
ಹೊಲ್ಲಹ ನೊಣನ ಮುತ್ತಿಸಿಕೊಳಬೇಡೆಂದು ಬೆಲ್ಲವನೊಡೆಯೆ ಗುದ್ದಿದನು॥

ಲೆತ್ತ ಪಗಡೆ ರಾಯ ಬೊಗರಿ ಸೊಲ್ಲಹ ಬಾರ ಗುತ್ತದೊಪ್ಪಿಯ ಸರಿ [ಬೆಸದಿ ॥
ವಿತ್ತನಾಶವ ಮಾಡುವ ಜೂದುಗಾರರ ಮೊತ್ತವಿರ್ದುದು ಮನೆಮನೆಗೆ ॥೨೩॥

ಜೂಜಾಟಕೆ ಸೂಳಬಂಟಕೆ ರುಣದ ಸಂವಾಜ ಪೆರ್ಗುಡಿಗಳ ಚರ್ಚೆ ॥
ರಾಜವೀಧಿಯೊಳಱದಾಡುವ ಸಂದಣಿ ಮಾಜದು ನಿತ್ಯಕೃತ್ಯದಲಿ ॥೨೪॥

ಸಂಭ್ರಮವಡೆದಿರ್ದ ರಥಹಸ್ತಿಹಯನಿಕುರುಂಬ ಪದಾತಿ ಸಂದೋಹ ॥
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರನ ಸದ್ಭವನವ ಲಂಬವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹವು॥೨೫॥

ಮರಮದಧಾರೆಸೋರುವ ಗಜರಥಗಳ ತುರಗತತಿಯನಿನಿತೆಂದು ॥
ಬರೆದು ಲೆಕ್ಕಿಪೊಡೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡವಾಬಾಣನ ಪುರವನೆಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿಹವು॥

ಮಂಡಳಿಸಿದ ಹೊನ್ನಮಗಿಲ[2]ಮಧ್ಯದಲಿ ತ್ರಿಖಂಡ ಹರ್ಮ್ಯಗಳ ಹೊಂಗಳಸ
ಚಂಡವುತ್ತರದಕ್ಷಿಣವೀಧಿಗೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಡುಕಿ ನಾಟಿದುವು ॥೨೬॥

ಒಪ್ಪವಡೆದ ಯಾಗಶಾಲೆ ಸದ್ಗಳಹಾರ ದುಪ್ಪರಿಕೆಯೊಳು ಜೋಯಿಸರು॥
ತಪ್ಪದೆ ಗಳಿಗೆಗೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭೇರಿಯ ಹೊಯ್ಯುತಿಪ್ಪುದದೊಂದು ಬಾಗಿ [ಲೊಳು ॥೨೭॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮಚ್ಚುಕತ್ತಿಯಿಂದ. 2. ಕೋಟೆ.

ಕಂಗೊಳಸುವ ರಮ್ಯರತ್ನಕೀಲಿತನವ|ರಂಗಕಘಟಸ್ಥಚಾವಡಿಯ ||
ಸಿಂಗವಿಟ್ಟರ[1]ದೊಳೊಡ್ಡೋಲಗಗೊಟ್ಟರ್ದ|ಲಿಂಗಾರ್ಚಕಬಾಣಬಾಣ||೩೧||
ಬಾಣನ ಮಹದಾಸ್ಥಾನದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯ|ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಪೆರ್ಚಿಸುವ ||
ಏಣಾಂಕ[2]ತಾನೆಂಬಂತೆ ಕುಂಭಾಂಡಸು|ಜಾಣ ಮಂತ್ರೀಶನೊಪ್ಪಿದನು ||೩೨||
ರಜನೀಚರಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದು ಕೆಲರು ಸ|ದ್ವಿಜಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದುಕೆಲರು||
ನಿಜಮಾಗಣಿಕಮನ್ನೆಯರೊಂದು ಕೆಲರು ಭೂ|ಭುಜರಿರ್ದರೊಡ್ಡೋಲಗದಿ||
ಪೊಸಬಗೆವೇಟ್ವ ಕಬ್ಬಿಗರು ವಾಗ್ಮಿಕ ಜೋ|ಯಿಸರಾವಮ್ನಾಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು
ವಿಷಮತಾರ್ಕಿಕರು ವಿನೋದಾರ್ಥಿಗಳು ಕ|ಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದರೊಡ್ಡೋಲಗದಿ||೩೪
ಸಗುಣಗುಣಾಢ್ಯ ಭೂಪತಿಗಳೇಕಾಂತದಿ|ಮಗುಟಗಳೊಂದೊಂದೊರಸಿ ||
ಉಗುವ ಮಾಣಿಕಹೇಮರಜ ನೂಱುಕೋಟಿಗೆ|ಮುಗಿದು ಕೊಟ್ಟಹರು
[ವೈಶ್ಯರಿಗೆ ||೩೫||
ಮಲ್ಲರು ಮಾರಾವುತ ರಮ್ಯರಸಿಕರು|ಬಲ್ಲಿದ ಗಜವಾಹಕರು ||
ಬಿಲ್ಲಿನಡ್ಡಣದ[3]ದಟರು ಮುಂತಾದವ|ರೆಲ್ಲರೊಪ್ಪಿದರೊಡ್ಡೋಲಗದಿ ||೩೬||
ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯದ ನಟ್ಟುವರು ಮದ್ದಳಗರು|ಗಡಣೆಯ ತಾಳಧಾರಿಗಳು||
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದ ಗೀತವಾದ್ಯವಿದ್ಯಾಧಿಕ|ಪಡೆಯಿರ್ದುದೊಡ್ಡೋಲಗದಿ ||೩೭||
ಮನುಮಥನರ್ಧಾಂಗಿಯರೂಪಿಗಿಮ್ಮಡಿ|ತನುರುಚಿತೋರಸುಣ್ಮಲೆಯ||
ಮಿನುಗುವ ದಾಳಂಬದಂತಪಙ್ತಿಯ ವಾರ|ವನಿತೆಯರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೩೮||
ಸಿವುಡೆಯರೆನಿಸಿದ[4] ವೀರರ ಮೂಗಿಗೆ|ಕವಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ ನೀರ್ತರಿಸಿ ||
ಡವುಡೆ ಜೇಗಟೆ ಮಲಹರಿಯ ಚಾಡಿಸಿಕೊಂಬ|ಪ್ರವುಡೆ[5]ಯರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ||
ನಾಟಕ ನವನೃತ್ತ ಕಂದವಚನ ಪೂರ್ವ|ಚಾಟನದಲಿ ಕೇಳದರೆ ||
ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ಳದುಚ್ಚರಿಸುವ ಸರ್ವಜ್ಞ|ಪಾಠಕರಿರ್ದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೪೦||
ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಕುಮಾರ ಹಮ್ಮಿರ ನಿ|ರ್ಮಲಿನತರಂಗ ಸತ್ಸಂಗ ||
ಕಲಿಗಳ ಕರ್ತ[6] ಸಮರ್ಥ ಎಂದಾಶ್ರಿತ|ರೊಲಿದು ಪೊಗಟಿದರು ಬಳನ.||೪೧||
ರುದ್ರಾಶ್ರಿತಪಾದಾಂಬುಜಮಧುಪ ಸ|ಮುದ್ರಾಂತಧರಣೀಶನಾಶ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸಿಂಹಾಸನ.   2. ಚಂದ್ರ.   3. ಗುರಾಣಿಯ.
4. ಸಿವುಡೆ=ಸಿಂಬಿ; ಹುಲ್ಲಿನ ಸಿವುಡು ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದಿನ ಬಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ.   5. ಪ್ರೌಢೆ.   6. ಅಧಿಕಾರಿ, ಮುಖಂಡ.

ಭದ್ರಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಸತ್ಕ್ರೀಡ ದಾರಿದ್ರವಿದ್ರಾವಣ ಜಯತು ‖೪೨‖

ಬಾಣ ಸುಮೇರುಬಾಣಾಸನಧರ[1] ಭಕ್ತ ಬಾಣಪಂಚಕವಿಶ್ವರೂಪ ‖
ಬಾಣ ಗೀರ್ವಾಣಸೇವಿತಪಾದಪಂಕಜ| ಬಾಣಭಾಸ್ಕರ ಜಯಜಯತು‖೪೩‖

ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತು ಕಾದುವ ನೃಪೋತ್ತಮರೆಲ್ಲ|ರೊಕ್ಕವ ಸಲೆ ತೆತ್ತು ತೆತ್ತು ‖
ಬಕ್ಕಲ ನಿನ್ನೂರೊಳು ಕಟ್ಟಿ ತೊತ್ತಿನ| ಮಕ್ಕಳಂತೋಲಗಿಸುವರು ‖೪೪‖

ಶಿವ ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿಹ ಕಮಲಸಂ|ಭವ ನಿನ್ನಮನೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ‖
ಜವನಿಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ನಿನ್ನೋಲಗ|ದವರಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಾದಿಹರು‖೪೫‖

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಸಾಸಿರ|ತೋಳ ಪಡೆದೊಡದಕೇನು ‖
ಕಾಳಗದೊಳಗೆ ನಿನ್ನಿದಿರಾಗಿ ನಿಲುವ ಕ|ಟ್ಟಾಳೊರ್ವನಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ‖೪೬‖

ಭಟ್ಟನ ಮಾತು ಬಾಣನ ಕರ್ಣದೊಳು ಬಿದ್ದು|ನಟ್ಟುದು ನಾಗೇಶಾಭರಣ
ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ನಿಂದಿದಿರಾಡುವಹಿತನ|ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ‖೪೭‖

ಮಥನವ ಪಡೆವೆ ಮತ್ತಿವನಲ್ಲದೆನುತೆ ಮಾ|ಗತಲಿಂಗ ಪೊಂಬಟ್ಟಲೊಳಗೆ
ಸಿತಪರ್ಣ ಪೂಗಭಾಗವನಿತ್ತ ದ್ವಯ[2] ಪಂಚ ಶತಬಾಹು ಬಲವಂತ ನಗುತ‖

ಉಭಯಪಕ್ಷದೊಳೋರಣಿಸಿದ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ‖
ಅಭಯವನಹಿತರ್ಗೆ ಕುಡಲಾಗಿ ಗಳಹಾರ ರಭಗಂಟೆಯೊಲಿದು ಚೀರಿದುದು ‖

ಷೋಡಶಘಟಿಕೆ ಸಂದುದು ಮಹದಾಸ್ಥಾನ|ವೇಢೈಸಿದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ‖
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟೆಗೆಕಾಱರು ಕೊಂ|ಡಾಡಲ್ಕೆ ಕ್ಷಣದೆ ಚೇಷ್ಟಿಸಿದ ‖

ನಿಗಳದ ಕೆಯ್ಯ ಕಟ್ಟೆಗೆಕಾಱರೊಡೆಯನ|ಮೊಗನೋಡಿ ಸನ್ನೆಯನಱಿದು ‖
ಸುಗುಣಶೇಖರ ಚಿತ್ತೈಸೆನುತೊಡ್ಡೋ|ಲಗವ ಬೀಟ್ಕೊಳಿಸಿದರೊಲಿದು ‖

ಜಿನ ವೈಷ್ಣವಗಾಣಾಪತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ದಿನಕರಾರ್ಚಿತರ ಚಿತ್ತೈಸು ‖
ಮನಗೊಂಬ ನಿಖಿಳ ಹೊನ್ನಂದಣದಣಸಿನ ಘನಮಾನ್ಯರುಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು ‖

ಮಕರಧ್ವಜಮಾನಮರ್ದನವಿಷಯದೆ|ಸುಖರಹಿತಾತ್ಮವಿಚಾರ ‖
ಪ್ರಕರವನಾವಗ ಹಸುಗೆಗೆಯ್ಯುವ ಶಿವಾ|ರ್ಚಕರ ಚಿತ್ತೈಸೆಲೆ ಜೀಯ‖೫೩

ಜೋಡುಸೀಸಕವಾಂತ ಸಬಳಗರೊತ್ತಂಡ| ಚೂಡಾಯ್ತ[3] ಹರಿಗೆ[4] ಬಿಲ್ಲವರ‖
ಬೇಡೆಯವಡೆದ ರಾವುತ ಜೋದ ರಥಿಕರ ನೋಡ ಚಿತ್ತೈಸೆಲೆ ದೇವ ‖೫೪

ಕ. ಪ. ಅ— ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ; ಯಾರು? 2. ಎರಡು. 3. ಕಿರೀಟಧಾರಿ. 4. ಗುರಾಣಿ.

ವಾರನಾರಿಯರ ಚಿತ್ರೈಸು ಸತ್ಕುಮರರ್ಕ|ೀರವರುಗಳ ಚಿತ್ರವಿಸು ॥
ತೋರ ಧನಾಢ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠಿಗಳ ಚಿತ್ರೈಸು ಮ|ಯೂರಧ್ವಜಾಂಕ ಚಿತ್ರೈಸು॥
ಜಂಭಾರಿ ಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರದೈತ್ಯನರ ನಿಕು|ರುಂಬ ಭೂಭುಜರ ಚಿತ್ರೈಸು॥
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರೀಶ್ವರನ ಚಿತ್ರೈಸೆಂದು|ಪೊಂಬಾರಿಕರು ಪೊಗಳಿದರು ॥
ಕನಕರತ್ನಾಂಚಿತದುಪಕರಣಗಳ ಸ|ದ್ವಿನಿಯೋಗದವರ ಚಿತ್ರೈಸು ॥
ಧನದತ್ತಮಾಗಣಿಕಾಲಿ ನಿಯೋಗಸ|ಜ್ಜನರ ಚಿತ್ರೈಸೆಲೆ ದೇವ ॥೫೭॥
ಗಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗುದಿಗೆಯ ಕೈಯ್ಯ|ಜಟ್ಟಿಗಳ್ ನಿಖಿಳ ಬೋಳಕರ॥
ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾರರನೇಕವುಗ್ಗಡೆ ಬೊ|ಬ್ಬಿಟ್ಟರು ರಾಯನೋಲಗದಲಿ ॥೫೮॥
ಕೋಪಸುರಮಾನವ ಕುಂಭಾಂಡರು|ಮಾಣದೆ ಮನೆಗೆ ಸಾರಿದರು ॥
ಬಾಣಾಸುರ ಪೊಂಬಾವುಗೆವೆರಸಿ ದಿ|ವಾಣವ ಪುಗಲೊಡರ್ಚಿದನು ॥೫೯॥
ಸ್ಥೂಲದೇಹವ ತಾಳ್ದ ಕೊಜ್ಜೆಯರ್ ಬಹಳವ|ಕೋಲಗೋಲ್ಲಾಳ [ಚಿತ್ರೈಸು ॥
ಶೂಲಮುದ್ಗರಪಟ್ಟಿಮುಸಲಾಂಚಿತ ದ್ವಾರ|ಪಾಲಕರನು ಚಿತ್ತಯಿಸು ॥೬೦॥
ಜೋಳಜೋಳಯೊಳಿಉಗುವ ಸಕಲರ ಮಕು|ಟಾಳಮಾಣಿಕ್ಯದೀಪ್ತಿಗಳ ॥
ಏಟಿಪ ರನ್ನವಾವುಗೆವಜ್ಜೆಜತನ ಸಂ|ಭಾಳಕೆ ಬಹು ಪರಾಕಯ್ಯ ॥೬೧॥
ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಂದೆ ಕೀರ್ತಿಪ ಹೊನ್ನ ಸೆಳಿಗೆಯ್ಯ|ಗಟ್ಟಿವರುಗಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ ॥
ಮುಟ್ಟೋಲಗದ ಬೋಳುಕರನೆಲ್ಲರ ಬೀಳು|ಕೊಟ್ಟೊಳಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವದಿ ॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೬೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರನ ಶಿವಪೂಜೆ:—

ಹೊಂದಾವರೆಗೊಳ ಹೊದರೆದ್ದ ತುಲಸಿಯ|ನಂದನ ನಾಟ್ಯಕೀರ್ತನದಿ ॥
ಸಂದರ್ಶನದೊಳುಬ್ಬುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೂರ್ತು|ಮುಂದಣ ಕೃತಿವೇಳು [ಮುದದಿ ॥೧॥

ಲೀಲೆಗಾತಿಯರ ಮಸ್ತಕದಲಿ ಮೆಱೆವ ಪೂ|ಮಾಲೆ ಮದ್ವಲ್ಲಭೆ ಕೇಳು॥
ಬಾಲೆಯ ಕೈಲಾಗೊಳು ಬಾಣ ಮಜ್ಜನ|ಶಾಲೆಯು ಸಾರ್ದನರ್ತಿಯಲಿ ॥೨॥
ಹೊಂಗೆಲಸದ ಪೊಚ್ಚ ಪದುಮವಿಟ್ಟರದೊಳು|ಮಂಗಲಮಜ್ಜನಗೆಯ್ದು ॥
ಅಂಗಸುವಸ್ತ್ರಭೂಷಿತನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾ|ರಂಗಸ್ಥಳವ ಸಾರಿದನು ॥೩॥
ಮೀಟಾದ ರಮ್ಯರತ್ನಗಳಡಸಿದ ಕೂರ್ಮ|ಪೀಠದೆ ಕುಳಿತು ನಿಟ್ಟಿಸಲು॥
ನೋಟಕಚ್ಚರಿವೆತ್ತ ಸೊಡರ್ಗಂಬದಲ್ಲಿ ವಿ|ರಾಟದೀಪ್ತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೪॥
ಕತ್ತುರಿಯಿಂದೆ ಸಮ್ಮಾರ್ಜನೆಗೆಯ್ದು ಪೆ|ರ್ಮುತ್ತುಗಳೊಡನೆಮಾಣಿಕವ॥
ಪತ್ತುಗೆಗೊಳಿಸಿರ್ದ ದಯುರಂಗವಾಲಿಯ|ಬಿತ್ತರಿಸಿದರು ತೀಕ್ಷ್ಣದಿ ॥೫॥
ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರೀಶ್ವರಪೂಜೆಗೆಲಸವ| ಮಾಡೆ ನಿಂದಿರಲೆಡಬಲದಿ ॥
ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದೊಳುಪಕರಣಂಗಳ|ನೀಡಿ ಕುಡುವುದೇನು ಸಂಜ್ಞೆ ॥೬॥
ಜಲರುಹದಳಲೋಚನೆಯು ನೋಡಲು ಸ್ವೇದ|ಜಲಬಿಂದು ನಿಟಿಲದೆಪೊಳೆಯೆ॥
ಜಲಧಿಯಭಿಮಾನದೇವಿಯಂದದಿ ಸ್ವರ್ಣ|ಜಲಪಾತ್ರೆಯ ನಿಲಿಸಿದಳು ॥೭॥
ಕುಂಭಸ್ತನೆಯು ದಿಟ್ಟಿಸಲು ತನ್ನಯ ಕುಂಭ|ಕುಂಭಸಮಾನವೆಂದೆನಿಪ ॥
ಕುಂಭೋದಕವ ತುಂಬಿಸಿ ದ್ವಯವರಹೇಮ|ಕುಂಭವ ತಂದಿರಿಸಿದಳು ॥೮॥
ಗಂಧಸುಗಂಧಗಂಧಿಯು ಮೊಗ ನೋಡಲು|ಗಂಧಕುಂಕುಮರಸಭರಿತ ॥
ಗಂಧವ ಗಂಧೋದಕದಿಂದೆ ಹದಮಾಡಿ|ಗಂಧವಟ್ಟಲನಿರಿಸಿದಳು ॥೯॥
ಅಕ್ಷಯರೂಪವತಿಯು ನಿಟ್ಟಿಸಲು ತ್ರಿ|ಯಕ್ಷನ[1] ದೇಹದ ದ್ವಿತಯ ॥
ಅಕ್ಷತೆಯೊಳುಕುಂಕುಮದಲಗೂಡಿ ಶೋ|ಭಾಕ್ಷತೆವಟ್ಟಲಿಟ್ಟಹಳು ॥
ಬಟ್ಟ ಚಂದಿರಮುಖದವಳ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗಿ|ಬಟ್ಟಜವ್ವನ[2]ದೊಲಪಿಂದೆ ॥
ಬಟ್ಟ ಘೋಟಕಚೂರ್ಣೀಕೃತ ವಿಭೂತಿಯ ಪೊಂ|ಬಟ್ಟಲ ತಂದಿರಿಸಿದಳು ॥
ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖದವಳ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗಿ ಮಂದಾರಜಾಜಿಮಲ್ಲಿಗೆಯ ॥
ಮಂದಸೌರಭ್ಯಸಂಪಗೆ ಕುಸುಮದ ಸಂ|ಬಂಧಪಾತ್ರೆಯನಿರಿಸಿದಳು ॥೧೦॥
ಏಕಾದಶವಶದಕ್ಷರಪ್ರಾಯದಿಂ ದಲ|ನೇಕ ಹೆಂಗಳ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ॥
ಏಕಸ್ವರೂಪಿ ತಾನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲೆಂದು|ಏಕಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ॥೧೩॥
ಪಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಭೂಮಿಪ್ರ|ಪಂಚದ ನಾರಿಗಳರಲಿ ॥
ಪಂಚಬಾಣನ ರಾಣಿ ತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು|ಪಂಚಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ॥೧೪॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಶಿವನ. 2. ಸ್ತನ.

ಮೃಗಧರತರಣಿಕಿರಣವ್ಯಾಪ್ತಿ ಭೂಮಿಯು|ಮೃಗಮದಗಂಧಿಯರೊಳಗೆ ॥
ಮೃಗನೇತ್ರೆ ತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪುರುಷಾ|ಮೃಗದಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ॥೧೪॥
ನೀಲಾಳಕ ಬದ್ಧಧಮ್ಮಿಲ್ಲಶೋಭಿತೆ| ನೀಲೋತ್ಪಲದಳನೇತ್ರೆ ॥
ನೀಲಮೌಕ್ತಿಕಹಾರಮಾಲಾಲಂಕೃತೆ| ನೀಲಾಂಜಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ॥೧೫॥
ರೂಪಾರತಿ ಕಪ್ಪುರದಾರತಿ ರತ್ನ|ದೀಪಾರತಿ ಕಡ್ಡಿ ಬತ್ತಿ ॥
ಅಪಾರಮಹದಾರತಿ ದಿವ್ಯಶಿವಪೂಜೆ|ಸೋಪಸ್ಕರವನಿಕ್ಕಿದಳು ॥೧೬॥
ಚರಣಮಸ್ತಕದಿವ್ಯದೇಹದಿ ರತ್ನಾ|ಭರಣದೀಪ್ತಿಗಳುಜ್ಜ್ವಲಿಸೆ ॥
ಶರಣೋತ್ತಮ...ಣಿಗುಭಯಪಕ್ಷದೊಳುಪ|ಕರಣಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ॥
ಪಂಕಜಮುಖಿಯರು ಗಾಡಿಸುತಿಹ ಗಂಟೆ ಸಂಕಮನಾರಾಧ್ಯನಿಚಯು ॥
ಹೂಂಕಾರ ಶೋಣಿತಪುರವರದುರಿತಭ ಯಂಕರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು ॥೧೮॥
ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ ಕಳೆದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ ತಳೆದು॥
ಮಣಿಮಾಲಿಕೆಗಳ ಬಿಟ್ಟನೀಶ್ವರಚಕ್ಷು|ರ್ಮಣಿಮಾಲಿಕೆಗಳ[1] ತೊಟ್ಟ ॥೨೦॥
ದಾನವಪ್ರಭು ವಿಭೂತಿಯನಾದಿಮಂತ್ರವಿ|ಧಾನವಿನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಧ್ಯಾನವಮಾಡಿ ಲಲಾಟನೇತ್ರವಯುವ|ಸ್ಥಾನದಿ ಭಸಿತವಿಕ್ಕಿದನು ॥೨೧॥
ಶಿರದೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ದ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರ|ಪರಮವಸ್ತ್ರವ ಬಿಚ್ಚಿ ತೆಗೆದು ॥
ವರರತ್ನಾಂಚಿತವೃಷಭಮುದ್ರೆಯನಿಟ್ಟ|ಕರಕಂಜದೊಳಗೆ ಸಾರ್ಚಿದನು ॥
ಸೂಡಿರ್ದ ಕುಸುಮಸೌರಭವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ಮಾಡಿ ಮುದದಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ॥
ಊಡಿರ್ದ ಗಂಧ ಕಸ್ತುರಿಯು ನಿವಾರಿಸಿ ನೋಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮಕನ ॥೨೩॥
ವಿಸ್ತರಗೆಯ್ದು ನೋಡಿದಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸ|ಮಸ್ತ ನಿನ್ನೊಳಗಡಗಿಹುದು॥
ಪ್ರಸ್ತವಿದೇನು ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆನ್ನ|ಹಸ್ತಾಬ್ಜದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದೆ ॥
ಹಡೆದ ತಾಯಿಲ್ಲ ತಾಯುಳ್ಳಡೆ ತಲೆ ಹೀಗೆ| ಜಡೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾ
[ಸಿಹುದೇ ॥
ಮಡದಿಯರಿಲ್ಲ ಮಂಡೆಯ ನಿಕ್ಕನೊಡವರೆ|ನ್ನೊಡೆಯ ಕೋ ಎನುತ
[ನೀರೆಱೆದ ॥೨೪॥
ಸಾಸಿರ ಕಮಲದೊಳೊಂದನು ಶಿವಗಿತ್ತು|ಸಾಸಿರಕಮಲದಂದದಲಿ ॥
ಸಾಸಿರಮೊಗಪೂರ್ಣಕಲಶಾಭಿಷೇಕವ|ಸಾಸಿರ ಬಾಱಿ ಮಾಡಿದನು ॥೨೫॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು.

ಗಂಗಾಧರ ನಾಗಹರ ದೇವ ದೇವೋ|ತ್ತುಂಗಭುಜಂಗಭೂಷಣಗೆ ॥
ಅಂಗಜಭಸ್ಮವಿಲೇಪ ನಿರ್ಲೇಪಂಗೆ| ಮಂಗಳೋದಕವನರ್ಪಿಸಿದ ॥೨೭॥

ಕಂದರ್ಪನ ಸುಟ್ಟ ಪಣೆಗಣುವೆಚ್ಚ ದೊ|ಡೆಂದಾದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ತೆಱೆದು ॥
ಬೆಂದ ಪಾಪಿಯ ಬೇಯಿಸಬೇಡವೆಂದು ಸು|ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಮೆತ್ತಿದನು॥೨೮

ಕಿಡಿಗಣ್ಣ ತೆರೆಯದಂದದೊಳುಱೆ ಮುದ್ರಿಸಿ|ಜೆಡೆಯೊಡಿನೊಳದ್ದ
[ಹೆಱೆಯ ॥
ಬಿಡಿಸುವಂದದಿ ದಿವ್ಯಾಮೋದಪುಷ್ಪಂಗಳ|ಮುಡಿಸಿದ ಶಿವನ ಮಸ್ತಕದಿ ॥೨೯

ವ್ಯೋಮಕೇಶಗೆ ಭವಭೀಮಸುರೇಶಂಗೆ|ಸಾಮಜ[1]ಚರ್ಮಾಂಬರಗೆ ॥
ರಾಮಣೀಯಕಬಾಲಸೋಮಜೂಟಗೆ ಧೂಪ|ಧೂಮವನೊಲಿದರ್ಪಿಸಿದ ॥

ಸ್ಮರಭಸ್ಮೀಕೃತ ಜಯತು ಜಯತು ತ್ರೈ|ಪುರಭಸ್ಮೀಕೃತ ಜಯಜಯತು॥
ಶರಣದುಷ್ಕೃತಭಸ್ಮೀಕೃತ ಜಯವೆಂದು|ಕರದೊಳಾರತಿಯನೆತ್ತಿದನು ॥೩೦॥

ನುತಸಾಸಿರಕಿರಣದಿ ಸೂರ್ಯ ಮೇರುಪ| ರ್ವತವ ಬಳಸಿ ಬರ್ಪಂತೆ ॥
ಹುತವಹನೇತ್ರಮಂಡಿತ ಹಸ್ತವೇಷ್ಟಿತ|ಕರದಾರತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೩೧॥

ಪರಮಭಕ್ತನ ಸಾಸಿರಕೆಯ್ಯ ಸೊಡರೀ|ಶ್ವರನ ಮಂಡೆಯ ಸುತ್ತಿ ಬರಲು॥
ಹರ ನೋಡಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳರಲಂಜಿ ಭಸ್ಮಾ|ಸುರನ ಹಸ್ತಾಗ್ನಿಯ ನೆನೆದ॥೩೨

ವಿಭುವೆ ನೀ ಬೆದರಬೇಡೆನುತ ಮಂಡೆಯಮೇಲೆ|ಯಭಯಹಸ್ತವ[2]
[ನಿಕ್ಕುವಂತೆ ॥
ಸೊಬಗಿಡಿದಬ್ಜಪುಷ್ಪಂಗಳ ನಿಗಮವ|ಲ್ಲಭನ ಮಸ್ತಕದೊಳೇಱಿಸಿದ॥೩೩॥

ಆಲಿಗಳೆವೆಯಲುಗದೆ ಬಕುತಿಯಲಿ ತ್ರಿ|ಶೂಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಮನವ ॥
ಕೀಲಿಸಿದನು ಕೀಲಿದಂತೆ ಹಸ್ತದಿ ಜಪ|ಮಾಲಿಕೆಯನು ತುಡುಕಿದನು ॥೩೪॥

ಗಣಿಸಲನಂತವೇದಗಳಿಂಗೆ ನಿಲುಕದ|ಫಣಿಭೂಷಣದಿವ್ಯನಾಮ ॥
ಎಣಿಸಲ್ಕೆ ಪರಮಭಕ್ತನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದಂತೆ|ಮಣಿಮಾಲೆ ಕರದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು॥

ವದನದೆ ಕುಣಿವ ನಾಲಗೆ ನಟಿಸುವ ತುಟಿ|ಸದಮಳಮಂತ್ರಕೀರ್ತನದಿ ॥
ಹೃದಯದೊಳೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗ|ಳೊದಗಿತು ಪರಶಿವನಾಮ॥

ಈತನೆ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾ|ನಾತನೊಳಾತ ತನ್ನೊಳಗೆ ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಜ. 2. ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಸ್ತ; ಹೆದರಬೇಡ, ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹಸ್ತ.

ಏತರೊಳೆರವಿಲ್ಲದಿರ್ದರು ಬೀಜವ್ಯ| ಕ್ಷಾತವ ಪರಿಹರಿಸಿದುವು ||೩೮||
ಧ್ಯಾನದೊಳಿರ್ದ ಲೋಚನಯುಗಳವ ಬಿರ಼್ಿ|ಯಾನಂದ ಮನದೊಳು [ಪೆರ್ಚೆ ||
ದಾನವಪ್ರಭುಶಂಭುವಿಭುವಿಂಗೆ ನಿಖಿಳನ|ವೀನಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸಿದನು ||೩೯||
ದರ್ಪಕಹರನಿಂಗೆ ನಿಖಿಳಾರತಿಯ ಸ|ಮರ್ಪಣೆಗೆಯ್ದನೆಟ್ತಿಯಲಿ ||
ಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸುವ ಮುಡಿಸಿ ನಿವಾರಿಪ|ತಪ್ಪದೆ ಮುಗುಳ ಪೂಜಿಸುವ ||೪೦||
ಕಳವೆಯೋದನಸೂಪ ಘೃತ ಪೆರ್ಡಿ ಪತ್ರ|ಫಲಶಾಕ ಸಿಕರಣೆಸೊಜ್ಜು ||
ಪಲವಿಧಪರಮಾನ್ನ ಬಹುಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯವ|ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೀಶ್ವರಗೆ ||
ತಲವೆಲೆ ಪೂರ್ಣಭಾಗದ ಕಪ್ಪುರದ ಬೆ|ಳ್ಳಲೆಗೆ ಚೂರ್ಣಾಂಕಿತಗೆಯ್ದು[1] ||
ಲಲನೆಯರೊಬ್ಬುಳಿಗೆಯ್ದಿತ್ತ ವೀಳ್ಯವ|ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೀಶ್ವರಗೆ ||೪೨||
ಪುಲಿದೊವಲುಡೆಯುಂಗೆ ಪುನರಪಿ ರತ್ನಪ್ರ|ಜ್ವಲದಾರತಿಗಳ ಬೆಳಗಿ ||
ಸಲಿಲಜಮಂದಾರಮಲ್ಲಿಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂ|ಜಲಿಯ ಮಾಡಿದ ಮಹೋತ್ಸವದಿ ||೪೩||
ಅಸಮಾಕ್ಷಗಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಸಹಿತ ಷೋ|ಡಶಮಹದುಪಚರಗೆಯ್ದು ||
ಬಸೆದೊಡರ್ಚಿದನೊಂದು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ರಾ|ಜಸತಾಮಸಂಗಳನುಚಿದು ||
ಛತ್ರಚಾಮರಗಿಂಡಿ ಹಡಪ ಬಿಜ್ಜಣವ ಪ|ವಿತ್ರಕಾಳಾಂಜಿಕಜ್ಜಲವ ||
ಚಿತ್ರಪಾವುಗೆ ವಾದ್ಯಗೀತನೃತ್ಯಾದಿ ಬಾ|ಹತ್ತಸದ್ವಿನಿಯೋಗಗೆಯ್ದು ||೪೫||
ಮೃಡನಂಘ್ರಿಯುಗಳವ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆಯಮಾಡಿ|ಪೊಡೆಮಟ್ಟ ಪುಣ್ಯ [ಕೀರ್ತನೆಯ ||
ಜಡವಿರಹಿತಜಾಣ ಬಾಣ ಕೈವಾರಿಸ|ತೊಡಗಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೪೬||
ಅಮರೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಪಾದಪೂಜೆಗೆ ಕರ|ಕಮಲ ಸಾಸಿರವ ಪಾಲಿಸಿದೆ ||
ಯಮಳಸಾಸಿರ ಚಕ್ಷು ಜಿಹ್ವೆಯಿದ್ದಡೆ|ದೇವೋತ್ತಮ ನಿನ್ನನೋಡಿ ಕೀರ್ತಿ [ಪೆನು ||೪೭||
ಏತರ ಪೆಂಪು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು ವಿಷ|ಭೀತಸ್ಥರಾಗಿ ಕಂಗೆಡಲು ||
ನಾಥ ನೀಧರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಕಾದೆ ಸದ್ಯೋ|ಜಾತಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ||೪೮||
ದೇವದೇವೋತ್ತಮ ದೇವಶಿಖಾಮಣಿ| ದೇವರೆಲ್ಲರ ಕಾವ ದೇವ ||
ದೇವ ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿದೇವ ರಹಿತ ವಾಮ|ದೇವಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ||೪೯||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಕೊಡೆದು.

ಘೋರಸಂಸಾರವಿದೂರೀಕೃತಭಕ್ತ | ಘೋರದುರಿತಸಂಹಾರ ‖
ಘೋರಪಾತಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತನಾಮಾಂಕಿತಾ|ಘೋರಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ‖
ಮಾನ್ಯನಹುದು ಮಹದೇವಾದಿಗಳೊಳು|ಶೂನ್ಯನಹುದು ಶ್ರುತಿಗಳಗೆ ‖
ಧ್ಯಾನ್ಯಮಾಲಿನಿಪ್ರೀಣಿತತಾತ್ಪರ್ಯಯಿಾ ಶಾನ್ಯಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ‖೫೧‖
ನಾಟಕಧರ ಹರ ಪರಮೇಶ್ವರ ಚಂದ್ರ|ಜೂಟ ಲಲಾಟಲೋಚನನೆ ‖
ಬೇಟದಿ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾದ ಮಾಯಾವಿಯ|ಕೂಟಕೊಳದ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣು‖
ಮುಖಚತುಷ್ಟಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಾತ್ರ ತ್ರಿಣೇತ್ರಷ|ಣ್ಮುಖಜನನೀ
[ಕಾಂತ ಶಾಂತ ‖
ಮುಖಹಸ್ತ ನರದೇಹಿಕನ[1] ಪಡೆದ ಪಂಚ|ಮುಖ ಪರಮೇಶ್ವರ ಶರಣು‖೫೩
ಈಶ ಸೂರಿಯಕೋಟಿತೇಜಃಪುಂಜ ಬಿ|ಲೇಶಭೂಷಣ[2] ದೋಷನಾಶ ‖
ವಾಸವ ವಿಧಿಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶಾಧೀಶ ಮ|ಹೇಶ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಶರಣು ‖೫೪‖
†ಆವಂಗೆ ಮೇರು ಕಾರ್ಮುಕ ಶೇಷ ಸಿಂಜಿನಿ|ಯಾವಂಗೆನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ
ಆವಂಗೆ ವಿಧು ಮಿತ್ರ ಭೂರಥ ವಾಜಿ ಮ|ತ್ತಾವಂಗೆ ಶ್ರುತಿ ಕರ್ತ ಸೂತ ‖
ಯೋಚನೆಗರಿದು ತನ್ನ ಹಿಮಾಂಭೋನಿಧಿ|ಯಿಾಚೆಯೊಳಜಸುರಾದಿಗಳು‖
ಅಚೆಯ ತಡಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಕಂಡಱಿಯರು|ಲೋಚನತ್ರಿತಯ ಮೆಯ್ದೋಱು‖
ತಾಮಸಗುಣ ರಾಜಸಗುಣ ಸಾತ್ವಿಕ|ಸ್ತೋಮಸದ್ಗುಣ ನಿರ್ಗುಣನೆ ‖
ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ದೇವೇಶ ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿ ರೋಮಣಿ ಮೆಯ್ದೋಱಿಸೆನಗೆ‖೫೬
ತತ್ವವ ನುಡಿವ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಮ|ಹತ್ವವ ಮೆಱೆಯಬೇಕೈಸೆ ‖
ತತ್ವವನಱಿಯದ ಮೂಢನೊಳನಿತು ಮ|ಹತ್ವವ ಮೆಯ್ದೋಱಿಸೆನಗೆ‖೫೭
ಒಂದೆರಡಲ್ಲದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳ|ಚೆಂದವನಱಿದು ಕೀರ್ತಿಪೊಡೆ ‖
ವೃಂದಾರಕರಿಗೆಚ್ಚರಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣದ|ಕಂದನೆಂದೆನಗೆ ಮೆಯ್ದೋಱು ‖೫೮‖
ಪಿನಾಂಕಧರ ತನ್ನ ಭಕ್ತ ಕೀರ್ತಿಸುವ ಸು|ಜಾಣವಾಕ್ಯಂಗಳ ಕೇಳ್ದು ‖
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಳು ತಾನಾಗ ಮೆಯ್ದೋಱಿದ|ಬಾಣಾಸುರನ ಕಣ್ಮನಕೆ‖೬೦‖
ರದನಚ್ಛವಿ ಮಿನುಗುವ ಚಕ್ಷು ದಶಪಂಚ|ವದನಚ್ಛವಿ ಜಟಾಗ್ರದೊಳು‖
ವಿಧು ಸರ್ಪಮೂರ್ತಿಮಂದಾಕಿನಿಯ ಷ|ಟ್ಪದ ನವಿಲ್ಮಣಿಯ ತೋಱಿಸಿದ ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಜಾನನ, ವಿನಾಯಕ. 2. ಸರ್ಪಭೂಷಣ, ಶಿವ.

† ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದುವುಗಳು ಆದುವು.

ಕಂಧರದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸುತಿರ್ದ ವಿಷನಾಗ|ಬಂಧ ಭೂಷಣಕಳೇವರದಿ ‖
ಕಂದರ್ಪಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯಶ್ರೀಪದನಖ|ಚೆಂದವ ತೋರಿಲೀಕ್ಷಿಸಿದ ‖೬೬‖
ಇಂದೀವರಮಿತ್ರಮಯೂಖವಾಹ ಸಂ|ಮಂಧಿರದಹ ಪಾದಾಂಬುಜದಿ‖
ಸಂಧಿಸಿ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮದಿ ನೋಡಿ ನೊಸಲಿಟ್ಟು|ವಂದಿಸಿದನು ಮಹೋತ್ಸವದಿ‖
ನಿಗಮಾತೀತ ನಿರ್ಜರವ್ರಾತನಾಥ ಪ|ನ್ನಗಭೂಷ ದೋಷವಿನಾಶ ‖
ನೆಗಹಿದು ಖಳನ ನಿರ್ಮಲಬಾಹು ಬಲನನು|ಮೊಗನೋಡಿಶಿವಮುದ್ದಿಸಿದನು
ಮಗನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬೇಡುವುದು ಬೇಕಾದುದ|ನಗಣಿತವೀವೆನೆಂದೆನಲು ‖
ಮೃಗಧರ ನನಗೆ ನೀಕೊಟ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮೂ|ಜಗದೊಳೂರ್ವರಿಗಳವಲ್ಲ‖
ವಿಲಸಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದ ರೌಪ್ಯಾ|ಚಲವಾಸನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ‖
ಅಲಸದೆ ಬಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯದೊಳೆನ್ನ ಬಾ|ಗಿಲ ಕಾಯುತಿರುವುದು ದೇವ ‖
ಭುಜಗಾಭರಣ ತಚ್ಛರಣಂಗೆ ಸಾಸಿರ|ಭುಜಬಲವ್ರಜವ ಪಾಲಿಸಿದೆ ‖
ಭುಜಬಲದಿಂದಲೆನ್ನೊಡನೆ ಕಾದುವನೊಬ್ಬ|ಭುಜಬಲಾಧಿಪನ ಪಾಲಿಪುದು ‖
ಸೊಲ್ಲಿದು ಹಸನಾದುದೆಲೆ ಕಂದ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ|ಗೆಲ್ಲುವರುಂಟು ನೀನೇನು‖
ನಿಲ್ಲು ಕಾತರಿಸದಿರಾಹವದೊಳು ನಿನ್ನ|ಕೊಲ್ಲುವ ಕ್ರೂರಿ ಬಂದಪನು‖೬೮
ಅದೊಡಿಂದಾನು ಸಂತಸವಾಂತೆ ಶಿವ ನಿನ್ನ|ಪಾದಪಂಕಜದ ಸಮ್ಮುಖದಿ‖
ಕಾದಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತು ಕಡಿದಾಡುವೆ ಕೃಷ್ಣ|ಯಾದವಬಲಗೂಡಿ ಬರಲಿ ‖೬೯‖
ಮಾರಧ್ವಂಸಿ ಮದೀಯ ಕಾಳಗವೆಷ್ಟು|ದೂರವೆಂದೆಂದಿಂಗೆನಲು ‖
ಘೋರನೆ ಬಹುದು ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ರರಥದ ಮ|ಯೂರಕೇತನ ಮುರಿದೊಡನೆ‖
ಭೂಪ ನಿಮ್ಮಭಿಮತವಹುದೆ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಪೋಪೆವೆ ನಾವು ಪೇಳೆನಲು‖
ಚಾಪಳತ್ವದೊಳುಪಚರಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರಾ|ಣೇಶನ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ
[ವನಕೆ ‖೭೧‖

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳ್ದ ಜನರ ‖
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ‖

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೩೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರನ ಭೋಗಲೀಲೆ:—

ಪಠಿಸಿದ ಕೃತಿಯುಲ್ಲ ಕೃತಿವೇಚಿಲಮೃತದ ಘುಟಿಕೆಯಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕವಿತೆ||
ಘಟಿಸಿತು ನರಕಂಠೀರವ[1]ಕರುಣದಿ|ತುಟಿಬಿಚ್ಚಿ ಪೇಳು ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||

ಸುಮನಸದಿಂದೆ ಕೇಳ್ವಾದಡೆ ಸುಜ್ಞಾನ|ಪ್ರಮುದೆ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಣ ಸ್ವರ್ಣ||
ಯಮಳತಾಟಂಕಮಾಣಿಕವೆನೆ ಪೇಳುವೆ|ರಮಣೀಯವಾದ ಸತ್ಕೃತಿಯ||೨

ವಸ್ತ್ರದೊಳವ ಧರಿಸಿದ ಬಾಣಲಿಂಗವ | ಮಸ್ತಕದಲಿ ತಾವುಗೊಳಿಸಿ ||
ಸೊಸ್ತ್ರದೊಳಗಟವ ಮಾಡಿ ಕೈದೊಳೆವಸ್ತ್ರ|ಕಸ್ತಮಿಸಿದ[2]ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿ[3]||೩

ಕಾಲವನರಿದು ಕರ್ಮವ ತಿದ್ದಿ ಪುನರಪಿ[4]|ಶೀಲದಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||
ಚೇಲಾ[5]ಭರಣಮಾಲ್ಯಾನುಲೇಪನತಾಂಬೂಲವ ಕೈಕೊಂಡನೊಲಿದು ||೪||

ರಾಜಾಕೃತಿಮುಖಿಯರು[6]ರಮ್ಯವಡೆದ ಸ|ರೋಜಸುಗಂಧಿಯರೊಡನೆ ||
ಭೋಜನಶಾಲೆಯ ಪೊಂಮಟ್ಟ ಭಾಸ್ಕರ| ತೇಜದೆ ಪಂಜು ರಂಜಿಸಲು ||೫||

ಪಚ್ಚೆಯ ಪಾವುಗೆಯವಧಾರು ಜೀಯಯೆಂ|ದೆಚ್ಚರು ಪೇಳ್ದು ಪೇಳ್ದನಿಗೆ ||
ಉಚ್ಚವವಡೆದು ಬಾಣಾಸುರ ಹೊಕ್ಕನು|ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಮಣಿಸಜ್ಜೆವನೆಯ ||೬||

ಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ ಪೊಂಮಟ್ಟಚಾವಡಿ ಮದನಕೈ|ಯೆತ್ತಿದ ಪದೆಪುದಂಡೆಗಳು||
ಕೆತ್ತಿದ ನಿಖಿಳಮಾಣಿಕವಟ್ಟೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು ರಂಜಿಸಿತು||೭||

ಕುಂದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸಂಪಗೆ ಸುರಹೊನ್ನೆ| ನಂದ ಪಾದರಿ ಪಾರಿಜಾತ||
ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ನಾನಾಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾದುದಾನಿಳಯ ||೮||

ಇತ್ತರದೊಳು ಸಿಂಧಿಪ ಜೀವರಸ್ನದ|ಪುತ್ತಳಗಳು ಸೊಡರ್ವಿಡಿದು ||
ಮುತ್ತಡಿಸಿದ ಮಹದುಪಕರಣಗಳಿಂದೆ|ಚಿತ್ತಯಿಸಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೯||

ರುದ್ರಪಾರ್ವತಿ ವಿಘ್ನರಾಜ ಷಣ್ಮುಖ ವೀರಭದ್ರನಂದೀಶ ಮೊದಲಾದ ||
ಚಿದ್ರೂಪಪ್ರಮಥಾದಿಪರಮವಿಗ್ರಹದ ಸ|ಮುದ್ರವ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು||೧೦||

ಕೆಲಸಿತನದ ವಿದ್ಯವ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಗೆ| ಕಲಿಸಿದಾಚಾರ್ಯ ತಾನೆನಿಸಿ ||
ವಿಲಸಿತರತ್ನನಿರ್ಮಿತ ದಿವ್ಯಪ್ರತಿಮೆಯ|ಸಿಲಿಸಿದ ಮಯನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||೧೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನರಸಿಂಹ. 2. ಕೈದೊಳೆವಸ್ತ್ರರೊಳಗೆ ಅಸ್ತಮಾದ. 3. ಸೂರ್ಯ. 4. ಶಿರಿಗಿ. 5. ವಸ್ತ್ರ. 6. ಚಂದ್ರಮುಖಿಯರು.

ದಪ್ಪಕ ರತಿಯು ವಸಂತಕೇಳಿಯ ಚಿತ್ರ|ವಿಪ್ಪುದ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ॥
ಚಪ್ಪರಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಂಕುಮದಲ|ರ್ಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ|೧೨
ಕರಿಗಮನೆಯರುತಂದರುರತ್ನಮಯ ಹೊನ್ನ|ಹರಿವಾಣದುಂಬಿದಾರತಿಯ|
ತಿರುಹಿ ನಿವಾಳಿಸಿ ಜಾಂಗುಬೊಲ್ಲೆಂದೆಂದು|ಸಿರಿವೆತ್ತು ನಿಂದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೧೩||
ನೋಡಿಧ ವರವಧೂಟಿಯರ ಸುಶ್ಲಾಗವವಾ|ತಾಡಿದವಿನಯೋಪಚರದಿ||
ಬೇಡಿದ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಪರಿಮಳವಿತ್ತು|ಮಾಡಿದ ಮನಕೆ ಸಂತಸವ ||೧೪||
ಇಳೆಯಾಣ್ಮನ ಮನದಿಂಗಿತವರಿತು ಹೋ|ಜೆಳೆವಿಡಿದಬ್ಜನೇತ್ರೆಯರು ॥
ಎಳವೆಣ್ಣುಗಳ ಚಿತ್ರ್ಯೆಸೆಂದು ಸತಿಯರ ನಿಳಯಕೆ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸಿದರು||೧೫||
ರಾಣಿಯರೋಲಗ ಹರೆದುದು ಪೆಣ್ಮಂಡೆ|ಮಾಣಿಕವಹ ಪಟ್ಟದರಸಿ ॥
ಚೂಣಿನೋಟದ ಸೊಬಗಿಂದೆ ಪೂಗೋಲನ|ಕಾಣಿಸಿದಳು ಕಾಂತನೆಡೆಗೆ ||೧೬

* * * * * *

* * * * * *

* * * * * *

ಸುಖವೇನು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಸುರಾರ್ಚಿತಪದರುದ್ರ|ಬಕುತಿಯ ಮಾಟ್ಪಿನೇಟಿನುತ||
ಅಕಳಂಕಜಾಣ ಬಾಣಾಸುರ ತನ್ವಿಯ|ಮುಖವನಜವನಲರಿಸಿದ ||೨೯||
ದಪ್ಪಗನರ್ಧಾಂಗಿಯ ರೂಪಿಗಿಮ್ಮಡಿ|ಸುಪ್ರಭಾನ್ವಿತೆ ಕೇಳು ॥
ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಗಂಧಿಯರು ಬಂದರು ಬಾಣ|ಸುಪ್ಪವಡವನು[1] ಪಾಡುವೊಡೆ ॥
ಮೇಳವ ಮಾಡಿ ದಂಡಿಗೆವಿಡಿವರು ಶುದ್ಧ|ಸಾಳಗ ಸಂಕೀರ್ಣವಿಧದಿ ||
ಆಳಾಪ ತಾಯೆ ನೇಮಗಳಿಂದೆ ನೂಱೆಂಟು|ತಾಳಗೀತಗಳ ಪಾಡಿದರು||೩೧||
ನಾರಾಣಿ ದೇಶಾಕ್ಷಿ ಗುರ್ಜರಿ ದೇವಗಾಂ|ಧಾರಿ ಗುಂಡಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ॥
ಆರಭಿ ಸಾಮಂತ ಮಲಹರಿಯಿಂದೆ ಕೈ|ವಾರಿಸಿ ಖಳನ ಪಾಡಿದರು ||೩೨||
ಬಲಿಗರ್ಭಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ ಪೆ|ರ್ಬುಲಿಸಮ್ಮ[2]ವಸನತದ್ವಶನ||
ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಸದ್ಮಕ್ಕೆಂ| ದೊಲಿದೇಟಪೇಟ ಪಾಡಿದರು ||೩೩||
ಅಷ್ಟದಿಗ್ವರಮನೋಭಂಗ ನಿಶಾಚರ| ಭೀಷ್ಟ ಸಾಸಿರ ಭುಜೋತ್ತುಂಗ ॥
ಷಷ್ಠಾಸ್ಯಪಿತ[3] ಪಾದಭೃಂಗ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗ|ನಿಷ್ಟ ಏಟೆಂದು ಪಾಡಿದರು ||೩೪||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸುಪ್ರಭಾತದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು. 2. ಚರ್ಮ.
3. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವನ.

ತುಱುಗಿತು ತುಂಬಿ ಕತ್ತಲೆಭಾಸ್ಕರಗಂಜಿ ಮುಱಿದೋಡಿಬನವಹೊಕ್ಕಂತೆ॥
ಮಱುಗಿದುವೆಳಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ ಕಾಸಾರದೆ|ಮಱಿಗಣ್ಣ ವಿಹಗ ಕೂಡಿದುವು ॥
ಮೃದುನುಡಿಗಳ ರಾಜಕೀರ ಕೋಕಿಲಸ್ವರ|ಪುದುಗೂಡಿದಂತೆ ಗಾನೆಯರ॥
ಮಧುರಾಳಾಪಗೀತವಕೇಳ್ದು ಖಳರಾಯ|ಚದುರ ಮೆಯ್ಮುಱಿದೆದ್ದನೊಲಿದು॥
ಗಂಗಾಜೂಟ ಲಲಾಟಾಕ್ಷ ಜಯಯೆನು| ತಂಗೆಯ್ಯ ಸಿಱಿಲಾಂಗುಲಿಯ ॥
ಮಂಗಳವೃಷಭಮುದ್ರೆಯ ನಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ|ಭೃಂಗಕುಂತಲೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ॥
ಅಚ್ಚಕಪಿಲವರ್ಣದ ಪಶು ಖುರಶೃಂಗ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಸ್ವರ್ಣಕೋಹಳಕೆ ॥
ವಚ್ಚ[1]ಸಹಿತ ಬಂದಿರೆ ಪುಚ್ಛವನೋಡಿ|ಯುಚ್ಚವಿಸಿದ ಬಾಣಾಸುರನು॥೩೮॥
ಜಲಮಲಗಳೆದು ಶೌಚವ ಮಾಡಿ ರನ್ನಬ|ಚ್ಚಲವೇಱಿ ಮಿಂದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ॥
ವಿಲಸಿತದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟು ಹೊಂ|ಗೆಲಸವಾವುಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದನು ॥
ರಾಜಾರ್ಕಶಿಖಿನೇತ್ರನ[2]ಭಕ್ತವರದೇವ|ಪೂಜೆಯ ನಿಳಯವ ಹೊಕ್ಕು ॥
ಓಜೆಯೊಳೆಡೆಮಾಡಿದ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ|ತೇಜೋಮಯದೆ ಮಂಡಿಸಿದ ॥೪೦॥
ಜಾತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಣಿಮಾಲೆದಳೆದು ವಿ ಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ ಹಸ್ತದಲಿ॥
ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವ ಪಿಡಿದಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ ಚಾ|ಜಿದ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ॥೪೧॥
ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ಸೇವಂತಿಗೆ ಕತ್ತುರಿ ಸಿಂಗದ ಮುಡಿವಾಳ ದವನ ॥
ಮಂಗಳತುಳಸಿ ಬಿಲ್ವದಪತ್ರೆಗಳ ಶಿವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದನು ॥೪೨॥
ಹೊತ್ತಿದೇಕಾರತಿ ಪಂಚಾರತಿ ಕಡ್ಡಿ|ಬತ್ತಿ ನೀಲಾಂಜನವಲಗೆ ॥
ಮತ್ತೆ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿಂ ಮೊಳಗಲು|ಯೆತ್ತಿದ ಮಹದಾರತಿಯ ॥೪೩॥
ಧೂಪದೀಪಾರತಿ ನೈವೇದ್ಯ ತಾಂಬೂಲ|ಶ್ರೀಪರಮೇಶಗರ್ಪಿಸಿದ ॥
ಅಪಾರಮಹಿಮನ ವಸ್ತ್ರದೊಳಡಗಿಸಿ | ಸ್ಥಾಪನೆಗೆಯ್ದು ಮಸ್ತಕದೆ ॥೪೪॥
ಕಾವನೆಂದರೆ ಕೊಲ್ವ ಕೊಲ್ವನೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ|ಕಾವನಂಘ್ರಿಯ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು॥
ದೇವಪೂಜೆಯ ಸದನವ ಪೊಱಮಟ್ಟನು | ಚಾವಡಿಗೈತಂದ ಮುದದಿ ॥೪೫॥
ಅದೆ ಬಂದ ರಾಯನೆಂದೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಮನ್ನೆಯ|ರೆದೆಗೆಟ್ಟು ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ॥
ಮದಗಜಯೂಥ ಕಂಠೀರವ ಬರೆ ಕಂಡು|ಗದಗದಿಸಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿದರು ॥೪೬॥
ದಾನವಮಂಟಪ ಸಿಂಹಾಸನದಲಿ ಬಂದು|ದಾನವಾಧೀಶ ಮಂಡಿಸಿದ ॥
ದಾನಸತ್ಪಾತ್ರರ ಬರಹೇಳು ವಿಬುಧಪ್ರಧಾನ|ಸಂದೋಹವೈತರಲಿ ॥೪೭॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕರು. 2. ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ಅಗ್ನಿ ಎಂಬ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳವನ.

ಯಾಗಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನುಮಾಡಿ ವರಹವಿ|ರ್ಭಾಗದಂಗಾರಕಜ್ಜಳವ |
ರಾಗದೆ ಪೌರೋಹಿತರ್ತಂದು ತನ್ಮಂತ್ರ|ಯೋಗದೆ ನೊಸಲಿಗಿಕ್ಕಿದರು ||೪೮||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಸಂಪನ್ನರಾಶೀ|ರ್ವಾದದೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ |
ಭೂಧವಗಿತ್ತು ಮಂಡೆಯಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದೊ|ಡಾದುದನೇಕರಾಶಿಗಳು ||೪೯||

ಚೆಂದಿರ ತೆಗೆವ ಕೌಂಕುಳೊಳಟ್ಟು ನಿಟಿಲದೊ|ಳೊಂದಿದ ತ್ರ್ಯಪುಂಡ್ರ [ದ್ವಿಜರು |
ಬಂದಿದೆ ತಾಕುತಾಕಲಿ ತಿದ್ದಿ ಕಳುಹುವೊ|ಡೆಂದಿಗುಂ ತೀರದೆಂಬಂತೆ ||೫೦||

ಜಿತಪಾಠದಿಂದೋದುವ ಕರಣಿಕಪುರೋ|ಹಿತವಾಕ್ಯದಿಂದೆ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ||
ಶತಸಾಸಿರಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಗೋದಾನವ|ಮಿತಿಮಾಡಿ ಧಾರೆಯನೆರೆದ ||೫೧||

ನೋಡಲು ವೇದಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರನಿಪುಣರ್ಗೆ|ಷೋಡಶದಾನವನಿತ್ತು ||
ನಾಡಾಡಿ ದ್ವಿಜರಿಂಗೆ ವಿತ್ತವ ಮತ್ತವರ್|ಬೇಡಿದಂತಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು||೫೨||

ಹೊನ್ನಮೊಟ್ಟೆಯಹೊತ್ತು ವಿಪ್ರದಾರಿದ್ರ್ಯವಿ|ಚ್ಛಿನ್ನವಾಯಿತ್ತು ಸಮಯದಲಿ||
ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಕುಂಭಾಂಡದೊಳ್ ಬಂದು|ಛನ್ನದೇಶದ ರಾಯರುಗಳು ||

ಹೆದ್ದೊರೆಗಳು ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಿತ್ತಡ್ಡ| ಬಿದ್ದರು ಬಿಂಕವ ಬಿಸುಟು ||
ಇದ್ದರು ಬಿನ್ನಹಗೆಯ್ದಡಲದೆ ನಿಂ| ದಿರ್ದರು ಕುಂಭಾಂಡ ಸಹಿತ ||೫೩||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೪೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ--

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷಾ ದೇವಿಯ ಶೃಂಗಾರ :—

ಗುಟ್ಟುಡರದೆ ಕಾದ ಚೆಲುಪಾಲು ಮಕ್ಷಿಕೋ|ಚ್ಛಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಜೇನುತುಪ್ಪ||
ಕಟ್ಟುಬೀರದ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದೆ ಸವಿಮಾಡ|ನೆಟ್ಟನೆ ಪೇಳ್ವುದೆನ್ನೊಡನೆ |೧||

ಮಡದಿಯು ಮಂಡೆಮಾಣಿಕವೆ ಕೇಳೆಲೆಸರ್ವ ಜ್ಞೇ|ನೊಡ್ಗದಂತೆ ಮೆತ್ತ್ಯ
[ವ್ಯರುಚಿಯು ||

ಮೃಡಭಕ್ತ ಬಾಣ ಗೀರ್ವಾಣಸೇವಿತ ರಮ್ಯ|ವೆಡೆದಿರ್ದ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಿ||೨||

ಹೊಗಳುವರಾಳಾಪಿಸುವರೋದುವರು ವೀ|ಣೆಗಳ ಬಾಜಿಸುವ ಪೆಣ್ಣಜನರು||

ಯುಗಳಪಕ್ಷ[1]ದೊಳೆಸೆದಿರಲು ಕುಂಭಾಂಡನ| ಮಗಳೈತಂದಳಾಕ್ಷಣದೆ ||೩

ಬಳಿಕುಮಾರಕನ ಪಾದವ ಕಂಡು ಮುಕುಳಿತಾಂ|ಜಲಿವೆತ್ತು ಕಾಮ
[ರೂಪುಗಳ |

ಬಳಿದೊಂದೊಂದ ತೋಱಿಸಿ ಜನರರ್ಥಿಯು[2]|ಸಲಿಸಿದಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ||

ಏಕೆ ನೀ ಬಂದೆ ಭಾಮಿನಿಶಿರೋಮಣಿಚಿತ್ರ|ಲೇಖೆ ಬಿನ್ನಹವಮಾಡೆನಲು||

ಲೋಕೇಶನ ಕಂಡು ಬಹೆನೆಂದು ತವಪುತ್ರಿ| ತಾ ಕೇಳಕಳುಹಿದಳೊಡೆಯ ||

ಆದೊಡೊಳ್ಳಿಯದಾಯಿತು ಗಿರಿಜೇಶನೊಳ್|ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಭಕುತಿಯಲಿ |

ಪಾದಪದ್ಮವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಬೇಗ ಬಹುದೆಂದು| ಭೂಧವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನವಳ||೬

ಅಪ್ಪಣೆವಡೆದು ಬಂದುಸಿರ್ದಳು ಬಾಗಿಲೊ|ಳಪ್ಪಿರೊಜ್ಜೆಯು[3]ದೈತ್ಯರಿಗೆ||

ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನೇಱಿ ಕುವರಿಯ ಮನಸಿಂಗೆ| ಬಪ್ಪಂತೆ ಸುದ್ದಿವೇಳಿದಳು||೭||

ಗಂಡೇಭಗಮನೆ ಚಿತ್ತವಿಸು ನಿನ್ನಯಹೆತ್ತ|ತಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಧೂರ್ಜಟಿಗೆ||

ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಶರಣೆಂದು ಬರ್ಪೆವೇ|ಳೆಂದೆನಲವಳು ಹಿಂಗಿದಳು ||೮||

ಜಾತಿಕರ್ಪುರವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಸಂ|ಗಾತಿಯ ಪಿರಿದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ ||

ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನ ತೋಱಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂ|ಪ್ರೀತಿಯ ಸಲಿಸಹೇಳಿದಳು ||೯||

ತುಂಡವ[4]ಪಿಡಿದುಮುದ್ದಿಸಲೇಕೆನೀನೊಪ್ಪು|ಗೊಂಡೊಡೆಮನ್ಮನೋವಾಂಛೆ||

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಸಿಂಗರವಾಗು ಮೇರುಕೋ|ದಂಡಗೆ[5]ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬಹೆವು|

ಎನಲುಪಾದೇವಿ ಸಂತಸಗೊಂಡುವಿಪಾಟುಜ|ವ್ವನೆಯರಿಗಂದು ಸೂಚಿಸಲು |

ಮನಗೊಂಬ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಮಾಲ್ಯಾನುಲೇ|ಪನವತಂದರು ಕುಮಾರಿತಿಗೆ ||

ಅಗುರುಕುಂಕುಮ ಪಚ್ಚೆಗಪ್ಪುರ ಪನ್ನೀರು|ಮೃಗನಾಭಿ[6]ಮುಖ್ಯಲೇಪನದಿ||

ತಿಗುರನಿಕ್ಕಿದರಾಳಿಯರು ಸತ್ಕುಮರಿಯ|ಹೊಗರೇಳ್ವ ಹೊಂಬಣ್ಣಮೆಯ್ಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಎರಡುಕಡೆ. 2. ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು.
3. ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರರಾದ ನಪುಂಸಕರು. 4. ಮುಖವನ್ನು
5. ಈಶ್ವರನಿಗೆ. 6. ಕಸ್ತೂರಿ.

ವರಚಂದ್ರಿಕೆಯು ಪಾವುಡಕೆಶೋಭಿಸುವ ಪೊಂ|ಬರಹದ ಶುಭ್ರದೂವಟವ|
ಸ್ಮರಬಾಣಗಱಿಯಂತೆ ನಿಱಿವಿಡಿದುಡಿಸಿದರ್ ದರಹಾಸಮುಖಿಗೆಸಂಭ್ರಮದೆ ॥
ಮಕರಾಂಕ ಮಂಡಿತ ಪೊಂಗಣೆಗಳ್ಗೆ ಮೌ|ಕ್ತಿಕಮಿಂಟೆಯು ಸಾರ್ಚಿದಂತೆ॥
ನಖಚಕ್ರದಶಕದಿಂ ಬೆರಲ್ಗಳೊಪ್ಪಿರ್ದುವಾ|ಯಕ[1] ನಂಘ್ರಿಯುಗಳಪಲ್ಲವದಿ॥
ಪಡೆದೊಡನೆಸೆವ ಹೊಮ್ಮಿಗಮಱಿಮುಸುಡಿನೊಳ್| ಮಡ ಶೃಂಗದೇಱಿಗ
[ತತ್ಪರಡು[2]॥
ಜಡಗಂಧರಹಿತಕೆವಿಮ್ಮ್ಗಳಂದದಿ ಕಿಱು|ದೊಡೆ ಮೆಱೆದುವು ಕುಮಾರತಿಯ॥
ಶಂಬರಜಿತು[3]ಗೇಹದ್ವಾರತೋರಣಹೇಮ|ಗಂಭಂಗಳ್ ಚೈತನ್ಯವಡೆದು ॥
ಮುಂಬರಿದೆಡೆಯಾಡುವಂತೆ ತತ್ಕುವರಿಯ|ಹೊಂಬಾೞೆದೊಡೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು॥
ನಗಜಾವರಶತ್ರು[3]ಗರುಡಿಯೊಳ್ ಬಾಹುಮೂ|ಲಗಳ ಸತ್ರಾಣಿಸಲೆನುತೆ॥
ನೆಗಹುವ ಹೊಸಹೊನ್ನ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಗಳಂತೆ|ಜಘನದ ತಳಗಳೊಪ್ಪಿದುವು॥
ಕಡುಜಾಣೆರತಿಯ ನರ್ತಿಸಿಲಾಗತಿವಟ್ಟ|ಗುಡುವ ಕಾಮನಕೆಯ್ಯ ಹೊನ್ನ॥
ಉಡುಕಿನ[4]ಮಧ್ಯಕಿಂದತಿಶಯಮುಹ ಸಣ್ಣ|ನಡು ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ದುದವಳ॥೧೮
ನಳನಪತ್ರಾಯತೇಕ್ಷಣೆಯಂಗದೇಶದೊಳ್| ಪುಳಸಿದ[5]ಲಾವಣ್ಯವನದಿ|
ಉಳವೆತ್ತು ರತಿಕಾಮದೇವರಾಡುವ ಕಾಸು|ಗುೞಿ[6]ಯೆನೆ ಹೊಕ್ಕುೞೊಪ್ಪಿ
[ದುದು ॥೧೯॥
ಸುರನರನಾಗಲೋಕದಿ ನರ್ತಿಸುವ ಸೌಂ|ದರವೆಣ್ಣು ಬಾಣನಂದನೆಯ ॥
ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೂವೆರಲಿಂದೆ ರತಿರಾಜ| ಬರೆದಂತೆ ತಿವಳಿ ರಾಜಿಸಿತು ॥
ರಾಮಣೀಯತೆವೆತ್ತ ಸುೞಿನಾಭಿಕುಚಮಧ್ಯ|ಸೀಮೆಯನೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸಲು ॥
ಕಾಮೋಜ[7]ಹಿಡಿದಸೂತ್ರದ ಕರ್ಗೞಿಯೆನೆ|ರೋಮಾಳನಸುಪರ್ಬಿತೊಡಲ॥
ಕಲೆವಂತ[8]ವಿಧಿ ಜಗತ್ರಯವ ಸೌಂದರದೆ ಕೋ|ಮಲೆಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ
[ಸೊಬಗ॥
ಸಲೆ ರಾಸಿಯೊರಡನೆ ನೆರಹಿದಂದದೆ ಬಟ್ಟ|ಮೊಲೆ ಮೆಱೆದುವು ಕುಮಾರತಿಯ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅ ಅಕ್ಕನ. 2. ಅವಳ ಹರಡು, ಗುಲ್ಫ. 3. ಮನ್ಮಥ.
4. ಕೃಶವಾದ. 5. ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ(?) 6. =(?)
7. ಕಾಮನೆಂಬ ಓಜ. 8. ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚತುರನಾದ.

ಹೊರಡಾಗದಂತೆ[1] ನಾಲ್ಮೊಗ ಜಂತದಲಿ ಹೊಂ|ಗರಡಿಗೆಗಡೆದು ಕರ್ವೆಣ್ಣೆಯ‖
ಬಿರುಡೆಯ ಬಿಗಿದಿಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ ಬಲ್ಮೊಲೆ|ಯೆರಡರವೊಗವು ತೋಱಿದುವು‖
ಈಷಣತ್ರಿತಯಾ[2]ದಿಗಳ ನೆಗ್ಗಿಸುವ ಮ|ನೀಶವುಂತಾದ ಗ್ರಾಹಕರ‖
ಭೂಸರೆಂದೆನಿಸಿ[3] ಬಂಧನವ ಮಾಡುವ ಕಾಮ|ಪಾಶವೊ ಉಪಮೆಯ ತೋಳೆ
[ರಡೋ‖೨೫‖

ಪರವಶದಿಂದೆ ಮಾತಾಡುವ ಸಿತಶಂಖ|ವರನಾದ ಪೂತವಲ್ಲೆಂದು‖
ಸ್ವರತ್ರಿಸಪ್ತ ಶರಾಗರಸವೆಂದು ಕಂಬುಕಂ|ಧರ ಮೆಱೆದುವು ಕುಮಾರತಿಯ‖
ಕೆಂದಳಿರ್ ಕುಂದ ಸಂಪಗೆ ನೈದಿಲು ಪಿಚು|ಮಂದಪತ್ರಿಕೆ ಚಂದ್ರಭಾಗ‖
ಗಂಧಪೋಷಕ ಶಶ ಮಿಶ್ರಿತ ವದನಾರ|ವಿಂದ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿರ್ದುದವಳ‖೨೬‖

ಪೂರ್ಣಾಬ್ಜವದನೆಯ ತನುಲಾವಣ್ಯಮ|ಹಾರ್ಣವದೊಳಗೆ ಶೋಭಿಸುವ‖
ಸ್ವರ್ಣಮೌಕ್ತಿಕದ ಚಿಪ್ಪುಗಳೆಂದೆಂಬಂತೆ|ಕರ್ಣಗಳ್ ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು‖೨೭‖

ವಿಕಸಿತವದನಾಂಭೋರುಹ ಭರಿತಸ|ನ್ಮಕರಂದ ಜಲವ ಚೀತ್ಕರಿಸಿ‖
ಸೊಕವಡೆದಲರ್ವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ನೀಲಾ|ಳಕವಿರ್ದುದವಳ ಮಸ್ತಕದಿ‖೨೮‖

ಕಿಱುವೆರಲುಗುರಿಂದೆ ಬೈತಲೆದೆಗೆದಾಗ|ಮಱೆದುಂಬಿಗುರುಳ ಮಾನಿನಿಗೆ‖
ತುಱುಬನಿಕ್ಕಿದರು ನೋಟ್ಪರ ದೃಷ್ಟಿಕಣ್ಣಿಗೆ|ಕಱುಬನಿಕ್ಕಿದರೆಂಬಂತೆ‖೨೯‖

ಜಾತಿಮುತ್ತುಗಳು ಕೇವಣಿಸಿರ್ದ ವರ ರತ್ನ|ಕೇತಕಿಯೆಸಳ ಕಟ್ಟಿದರು‖
ಜಾತಿವಡೆದ ಪೆರ್ದುಱುಬಿನ ಮೇಲೆ ತಜ್ಞಾ|ತಿಮಾಣಿಕವ ಕಟ್ಟಿದರು‖೩೦‖

ಕೇಳಾಕುವರಿಯ ನೊಸಲಿನರ್ಧೇಂದು ಸಂ|ಮೇಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ತಾರಕೆಯ‖
ಜಾಳವೆಂಬಂತೆ ಮುತ್ತಿನ ಬೈತಲೆಯ ಸು|ಡಾಳಮಾಲಿಕೆಯ ಕಟ್ಟಿದರು‖೩೧

ಅಂಗಜದೇವನ ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಪ್ಪ|ಸಿಂಗಾಡಿ [4]ಸೆಡೆವಿಡಲೊಡನೆ‖
ತುಂಗಕಜ್ಜಲವ ಲೇಪಿಸಿದಂತೆ ಕಾಶ್ಮೀರ[5]|ಮಂಗಳ ತಿಲಕವಿಕ್ಕಿದರು‖೩೨‖
ನೋಡಿದೊಡುಭಯ ಲೋಚನ ನೀಳ್ದು ಕರ್ಣವ|ಕೂಡುವುವೆಂದು
[ಭಿನ್ನತೆಯ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೊರಳದೆ ಇರುವಂತೆ. 2. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮೂರು ಆಸೆಗಳು: ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ—ಹೊನ್ನಿನ ಆಸೆ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಸೆ, ಮಕ್ಕಳ ಆಸೆ. 3. ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಥವರೆಂದು ಮಾಡಿ.
4. ಬಿಲ್ಲು. 5. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

ನೂಡಿ ಮಂಡಲವಲರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಕಣ್ಣಗ್ಳೆ|ಕಾಡಿಗೆ ವಿಡಿದೆಚ್ಚಿದರು||೩೩||

ಚಂದಿರ ಸ್ವರವಾಗಿ ಪೊಱವಟ್ಟು ಬಹ ಮಾರ್ಗ|ವೆಂದು ನಾಸಾಪುಟಗೆಲದಿ||
ನಿಂದಿಹ ರೋಹಿಣಿನಕ್ಷತ್ರವೆಂಬಂತೆ|ಯೊಂದಿಸಿದರು ಮೂಕುತಿಯ ||೩೪||

ಜಿತಕಾಮರುಗಳ[1] ಜಯಿಸುವ ಮನ್ಮಥ|ರಥ ಚಕ್ರಯುಗಳವೆಂಬಂತೆ ||
ಶತಕೋಟಿ ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯದೋಲೆಯ ಬಾಣ|ಸುತೆಯ ಕರ್ಣದೊಳು
[ಸಾರ್ಚಿದರು||೩೫||

ಅತ್ರಿಮುನೀಶನಂದನಜೂಟಭಕ್ತನ[2]|ಪುತ್ರಿಯ ಗಂಡಯುಗಳದೆ||
ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತೆ ನಾನಾವರ್ಣದಲಿ ಕರ್ಣ|ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದುವು||೩೬||

ದರ್ಪಕಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದೆ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳಡಿ|ದಿರ್ಪ ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು||
ತಪ್ಪಿಸೆ ಶ್ರವಣನಾಳವ ಮುಚ್ಚುವಂದದೆ ಕೊಪ್ಪನಿಕ್ಕಿದರು ಕರ್ಣದಲಿ ||೩೭||

ಕಾಂತಾಕಚಭಾರದಿಂದೆ ನುಗ್ಗೊರಲು ಮುಂ|ದೆಂತಹುದೆಂದು ಸಂದೆಗದೆ||
ಸಂತತ ಬಣ್ಣಗಲ್ಲುಗಳ ಕೇವಣಿಸಿರ್ದ|ಚಿಂತಾಕ[3] ಬಲುಹನಿಕ್ಕಿದರು||೩೮||

ಕಾಯುವ ನೋಡಿ ಶಸ್ತ್ರದೊಳರಿದೇಱಿಂದೆ|ಸಾಯದೆ ಶ್ರೀಯ ಲೋಭದಲಿ||
ತೋಯಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಂಠಮಾಲೆಯ ಕುಚಮಧ್ಯ|ನಾಯಕರತ್ನ ರಂಜಿಸಿತು||

ರಜನೀಚರಹರ[4] ನಾತ್ಮಸಂಭವ ತನ್ನ|ಗಜಮಸ್ತಕದರಳೆಲೆಯ||
ನಿಜಲೀಲೆಯೊಳಮರಿಸಿದಂತೆ ಕುಮರಿಗೆ | ಭುಜಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಾರ್ಚಿದರು||೪೦||

ಕಡುಗಲಿ ಕಾಮ ತನ್ನುಭಯಹಸ್ತದ ಗದೆ|ಗಡರ್ಚಿದ ಮಣಿಗಟ್ಟನಂತೆ||
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಕುಮರಿಯ ತೋಳ ಭಾಪುರಿ|ಕಡಗ ಕಂಕಣವನಿಕ್ಕಿದರು ||

ಅಂಗಜಾತನ[5] ಪುಷ್ಪಶರ ಬಿರಿದಪುವೆಂದು|ಹೊಂಗಟ್ಟುಗಳ ಬಿಗಿದಂತೆ ||
ತೊಂಗಲು ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ವೆರಲಿಂಗೆ ಮಾಣಿಕ|ದುಂಗುರಗಳನಿಕ್ಕಿದರು ||೪೨||

ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯ ಹೇಮವಕ್ಷವನಾಂತ|ಕಂಗೊಳಸುವ ಬಟ್ಟಮೊಲೆಯ ||
ಅಂಗನೆಯಡಿಯಿಡಲಲುಗಿ ಜಗ್ಗುವುದೆಂದು|ಮಂಗಳ ರವಕೆಯಿಕ್ಕಿದರು ||೪೩||

ಏಣಲೋಚನೆಯ ಬಲ್ಮೊಲೆಯಭಾರಕೆ ನಿ|ತ್ರಾಣಿಸಿ ನಡು ನಿಲ್ಲದೆನುತೆ||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ರತ್ನಕೀಲಿತ ಸ್ವರ್ಣದೊ|ಡ್ಯಾಣವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು ||೪೪||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಾಮಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದವರನ್ನು. 2. ಚಂದ್ರಚೂಡನಾದ ಶಿವನ ಭಕ್ತನಾದ ಬಾಣಾಸುರನ. 3. ಅಡ್ಡಿಗೆ. 4. ವಿಷ್ಣು. 5. ಮನ್ಮಥ.

ಸಾಮಜಕಂಠೀರವೆ[1] ಮಸ್ತಕಮಧ್ಯ|ಸೀಮೆಯ ರೇಖೆಯೆಂಬಂತೆ ||
ಕೋಮಲ ಬಿರುದಿನೊಳ್ಕಟಸೂತ್ರಕಾಂಚೀ|ದಾಮವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು ||೪೫||

ಆಯತಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳೇನು ಗಹನವೆಂಬ | ಬಾಯಿಬಡಿಕ ತವಸಿಗಳ ||
ತಾಯೆ ನೀ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟೆನುತೆ ಕಾಲಂದುಗೆ| ಬಾಯುವಟ್ಟವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು||೪೬||

ಸೆಕೆಯಿಲ್ಲದಾವಗಮುರಿವ ಕೆಂಗಿಡಿಯ ಮಾ|ಲಿಕೆಯಂತೆ ಮಂಗಳವಡೆದ||
ನಿಖಿಳರತ್ನಂಗಳಡಸಿದ ಮುದ್ರಿಕೆ ಮಂ|ಟಿಕೆಯನಿಟ್ಟರು ಬೆರಲ್ಗಳಿಗೆ ||೪೭||

ಕಟ್ಟಾಳುಕಾಮದೇವನ ತಾತ್ಪರಿಯದ|ಪಟ್ಟದಾನೆಯನು ಬಂಧಿಸದೆ ||
ಬಿಟ್ಟುದುಂಟಾದೊಡೆಲ್ಲರ ಜಗುಳ್ದೞ್ವುದೆಂ|ದಿಟ್ಟರು ಕಾಲ್ಸಿಗಳವನು ||೪೮||

ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹದ ಸ್ವ|ರೂಪವೊಂದೊಂದ ನೋಡಿದೊಡೆ |
ಶ್ರೀಪತಿಯಾತ್ಮಸಂಭವನ ಪೂಗೋಲ ಸಂ|ತಾಪಕ್ಕೆ ಬೀಱದರಾರು ||೪೯||

ಮೊಗ ಬಾಹುಮೂಲ ನಿರ್ಮಲಕಕ್ಷ ಗುರುಕುಚ|ಯುಗಳದೆ ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಿ
[ಯನು ||
ತೆಗೆವನದಾವ ವೀರಾದಿವೀರನು ಪ|ನ್ನಗನರಸುರಲೋಕದೊಳಗೆ ||೫೦||

ಭುಜಗಾಭರಣನ ಮರಳಿ ಜೈಸುವೆನೆಂದು|ಅಜಸಹೋದರ ಕೂರ್ತುತನ್ನ ||
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಪೂಜೆಗೆಯ್ದನೆಂಬಂತೆ ಬಾ|ಣಜೆಯಿರ್ದಳತಿರೂಪವಡೆದು. ||

ಆಕೆಯ ರೂಪಿಂಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆನೆ ಚಿತ್ರ|ಲೇಖೆಯ ಸಿಂಗರಿಸಿದರು ||
ಈಕೆಯ ಕೊಂಡಾಡುವೊಡೊಂದು ನಾಲಗೆ | ಸಾಕೆನಿಸದು ಸತ್ಕವಿಗೆ ||೫೨||

ಚೆಲುವೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಿಂಗರವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮನ|ದೊಲವಿಂದೆ ನೋಡಿ ದಾದಿಯರು||
ಉಲುಹಿಂಗೆ ಹರಳುದುಂಬಿದ ರತ್ನಮಯ ಹೊನ್ನ| ನಿಲವುಗನ್ನಡಿಯ
[ತೋಱಿದರು ||೫೩||

ಪುರ್ಬುಗಳಂತೆ ಲೋಚನದಂತೆ ಕುಚದಂತೆ|ಪರ್ಬಿದ ನಳತೋಳ್ಗಳಂತೆ||
ಇರ್ಬರ ರೂಪು ತಾತ್ಪರಿಯಾಗಿರೆ ಕಂ|ಡುರ್ಬಿದರತಿಹರ್ಷದಲಿ ||೫೪||

ಗಾಡಿಕಾತಿಯರಿರ್ವರ ಲಾವಣ್ಯವ | ನೋಡಿ ರಕ್ಷೆಯ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟು ||
ಜೋಡಿಸಿ ಸಕಲ ಸನ್ನಣದಿಂದೆ ಪಯಣವ| ಮಾಡಿ ಹರ್ಮ್ಯವನಿೞಿಸಿದರು||

ಮೇಲೇಱುಲೋಕವ ಜಯಿಸಿವಾಯಾಂಗನೆ|ಲೀಲೆಯಿಂದಿಳೆಗೆಯ್ದುವಂತೆ||
ಬಾಲೆ ಹರ್ಮ್ಯವನಿೞಿದೈತಂದಳಾಚಂದ್ರ|ಶಾಲೆಯ ರಂಗಸ್ಥಳಕೆ ||೫೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಜಶ್ರೇಷ್ಠ.

ಬಿಸರುಹಗಂಧಗಂಧಿನಿ ಕರೆಸಿದಳು ಜೋ|ಯಿಸರ ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯನು॥
ಅಸಮಾಕ್ಷ[1]ಪದದರ್ಶನಕೆ ಪೋದಪೆವೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೊಳತೆಂದು ನುಡಿದ॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕಲ್ಪವೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೫೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ—

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ನಳಿನಪತ್ರಾಯತೇಕ್ಷನ ಭೃತ್ಯ ನಿನ್ನಯ| ಹುಚ್ಚೆಹೊದ್ದದಿನಿವಾತುಗಳ॥
ಗಳಲನೆ ಬಂದು ಕರ್ಣವ ಹೊಕ್ಕು ಮನಮನಿ ಕರ್ುಳಗೊಳ್ಳ[2]ಲುಸಿರು
[ಮೇಲ್ಗತೆಯು ॥೧॥
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸು ಚೆಲ್ವಡರಿದ ನಿನ್ನ| ಕರ್ಣಾಂತರದಲಿ ಮೆಱೆವ॥
ಹೊನ್ನಹೂವಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಬರೆ ಪೇೞುವೆ| ಬನ್ನಣೆಗಾರ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ॥೨॥
ಸಾಸಿರಗೆಯ್ಯ[3]ನಂದನೆಯುಲಾವಣ್ಯಾಂಬು|ರಾಶಿಯನೊಡಗೂಡಿ ಮೆಱೆವ॥
ಭೂಷಿತವಾಹಿನೀನಿಚಯುವೆಂಬಂತೆ ಸು|ವಾಸಿನಿಯರು ಕೂಡಿದರು ॥೩॥
ಚೆಲ್ಲಣ ಕಾಸೆ ಕುಪ್ಪಸ ಮೊಲೆಕಟ್ಟುಗಳ್|ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಭೂಷಣದೆ॥
ನಿಲ್ಲದೆ ಜಗವ ಮೋಹಿಪ ಮಿಂಡಿವೆಂಗಳು|ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಸಾರ್ಚಿದರು ॥೪॥
ಹತ್ತಿದರೊರ್ವರೊಂದೊಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ|ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳ್
[ಮೆಱೆಯೆ॥
ಸತ್ತಿಗೆ ಶತಸಾವಿರ ಲಕ್ಷಕೋಟಿಗ|ಳೆತ್ತಿದುವಿನನ ಮಂಡಲಕೆ ॥೫॥
ಭೇದಿಸಲರಿದೆನೆ ಪರಮಸಿಂಗರವ ಸಂ|ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸೌಖ್ಯದಲಿ॥
ಸಾಧಿಸಿ ಕಲಿತ ನಾನಾವಿದ್ಯಾನಿಚಯುವ | ನಾದಿಸಿದರು ನಾರಿಯರು ॥೬॥
ಬಿಡದೊದರುವ ವಾದ್ಯರಭಸ ಪಾತಕಿಯರು|ಗ್ಗಡಣೆಯ ಶಬ್ದಗೀಳಡಲು॥
ಮಡದಿರನ್ನೆಯರುಡಿದಾರ ಕಿಂಕಿಣಿಯಿಂದೆ | ನಡೆದರು ರಾಜವೀಧಿಯಲಿ ॥೭॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಈಶ್ವರ.　　2. ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೋಗದಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು.
3. ಬಾಣಾಸುರ.

ಸಂಬಳಿಗೆಯು ಸಂಚಿ ಮೊಗವಾವುಡ ರನ್ನ|ಗಂಬಳಿ ಹೊನ್ನಹಾವುಗೆಯು||
ಹೊಂಬಣ್ಣ ಮೆಯ್ಯ ಮಾನಿನಿಯರಾ ಕುವರಿಯ|ಬೆಂಬಱಿವಿಡಿದೆಯ್ದಿದರು||೮||

ಕುಂಚ ಸತ್ಕನಕದಂಡಿಗೆ ಚಮರಗಳು ಲಾ|ಮಂಚ ಬಿಜ್ಜಣದಾಲವಟ್ಟ ||
ಕಾಂಚನ ಸೌಖ್ಯ ಸಗ್ಗಳ[1]ಗಿಂಡಿವೆಣ್ಗಳು | ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯೊಳೈದಿದರು ||೯||

ರಂಜಿಪ ರನ್ನಗನ್ನಡಿ ರನ್ನವೆಸದ ಕಾ|ಳಾಂಜಿ ಕರ್ಪೂರಕರಂಡ ||
ಮಂಜುಳಗಂಧೋದಕವಿಡಿದವರ್ಗಳು|ಕಂಜಾಕ್ಷಿಯರೊಡನೆಯ್ದಿದರು ||೧೦||

ಸುಱಿಗುರುಳವರುಂಗುರಗುರುಳವರುಬಾ|ಲಳ[2]ಗುರುಳವರುನುಣ್ಗುರುಳ||
ತಳತ ನೀಲದ ಕುರುಳವರಾಕುವರಿಯ|ಬಱಿದಿಡಿದೈವಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ||೧೧||

ಚೆಲ್ಲಗಣ್ಣವರರಳ್ಗಣ್ಣವರ್ ಸಿಡಿಗಣ್ಣ|ಹುಲ್ಲಗಣ್ಣವರೆಸಳ್ಗಣ್ಣ ||
ಲಲ್ಲಗಣ್ಣವರ್ ನಗೆನೋಟದ ತೋರಥ|ವಿಮ್ರಲ್ಲೆಯರೆಯ್ದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ ||೧೨||

ನಗೆಮೊಗದವರಾಸಿರಿಮೊಗದವರು ತಾ|ವರೆ ಮೊಗದವರ್ಮುದ್ದುಮೊಗದ||
ಮಿಗೆ ಚೆಲುವಿನ ಬಟ್ಟಮೊಗದವರು ನಲ್ವಿಗೆ ವೆತ್ತು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ||೧೩||

ಉಂಗುರವಿಡಿನಡುವಿನ ಮುದ್ದುಲಾವಣ್ಯ|ದಂಗ ತಿವಳಿ ಪೊಱವಾಱು ||
ಹೊಂಗದಳದಳನೇಱಿಸುವ ಪೆರ್ದೊಡೆಯೊಳ|ವೆಂಗಳೈದಿದರೆಡಬಲದಿ||೧೪||

ಗಂಧೇಭಗಮನೆಯರುಗಳಂಚೆನಡೆಯರು|ಮಂದಗಮನೆಯರು ಮುದದಿ ||
ಅಂದವಡೆದ ಚರಣಾಭರಣಗಳುಲು|ಹಿಂದಲೈದಿದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೧೫||

ಸೊಕ್ಕಾನೆನಡೆವೆತ್ತ ಸೊಬಗಿಯರ್ ವಿಟರೆರ್ದೆ|ಬಿಕ್ಕನೆ ಬಿರಿಯುವಂದದಲಿ||
ಅಕ್ಕಱಿಂದಾಲೋಕನಗೆಯ್ದು ಮದನನ|ಮೊಕ್ಕಳ[3]ಕೊಳಗುವಮಾಡಿದರು ||
ಇಕ್ಕಿದಾಭರಣಭೂಷಿತ ಸಖಿಯರು ನಾಲ್ಕು|ದಿಕ್ಕಿನೊಳತಿರೂಪುವಡೆದು||
ಲೆಕ್ಕಿಸಲರಿದೆಂಬವೊಲು ತೆರಳಿದರು ಪ|ಲ್ಲಕಿಯ ಸುತ್ತ ಸಂದಣಿಸಿ ||೧೭||

ಓಣಿಯಿಕ್ಕೆಲದಲಿ ದೊರೆವೆಣ್ಣುಗಳು ಮುತ್ತು|ಮಾಣಿಕದಾರತಿ ಬೆಳಗಿ ||
ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕೆಯ್ಮುಗಿದರು ಹರಿನೀಲ|ವೇಣಿಯ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ||೧೮||

ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರಿಕ್ಕೆಲದಲಿ ನಿಂದಿಹ|ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರನೇಕ ||
ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಿರ್ದೆವಿಂದೀಯಾಯಕನ ಲಾ|ವಣ್ಯವ ಕಂಡೆವೆಂದೆನುತೆ ||೧೯||

ಎಡಬಲದುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಸಾಲುಸಾಲಲಿ|ಯಡರಿ ನೋಡುವ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು||
ಜಡಜಕುಟ್ಮಲಯೌವನೆಯರನೀಕ್ಷಿಸಿ|ಪಡೆದರು ತನುತಾಪಗಳನು ||೨೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನೀರುತುಂಬಿದ ತೊಗಲಿನಚೀಲ. 2. ಎಳದುಂಬಿ. 3. ಸಮೂಹಕ್ಕೆ.

ಬಾಣಪುತ್ರಿಯು ಕೆಳದಿಯರ ನೋಡಿದರು ಪೂ| ಬಾಣಗೆಣೆಯು ಸದ್ವಿಟರು||
ಬಾಣ ತಾಗಿದ ಹರಿಣಗಳೆಂಬವೊಲು ಪಂಚ| ಬಾಣ ಥಟ್ಟುಗಿದು ಬಿದ್ದಿಹರು ||
ಮಂಡಳಿಸಿರ್ದ ಮಾನಿನಿರನ್ನೆಯರ ನೋಡಿ| ಕಂಡ ಸಿಪಾಯಿ ಮಾತುರರು||
ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲು ತಾಗಲು ತಪಗೆಟ್ಟು|ಬೆಂಡಾದರತಿವಿರಹದಲಿ ||೨೦||
ಮುಂದೆ ಬಾರಿಸುವ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿ| ನಿಂದುಗ್ಗಡಿಪ ಮಾಗಧರು[1]||
ಸಂದಣಿಸಿದರಣ್ಣಗಳು[2]ದಾದಿಯರು ಹೊ|ನ್ನಂದಣದೆಡದ ಭಾಗದಲಿ ||೨೨||
ತೋರಣಗುಡಿ ಗೋಪುರಕೆ ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕುವ | ವಾರಣಸಿಚಯವೆಸೆದಿಸೆಯು||
ಸಾರಣವೆಗ್ಗಳ ನುಡಿನಡೆಗಲಿವ ವಿ|ಚಾರಣದಿಂದಲೆಯ್ದಿದರು ||೨೪||
ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣುಗ|ಳೊಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಲು ||
ಅಡಹಾಯಿದವಕೆ ತನ್ಮಯ ಮೇಖುರವಾಂತು | ನಡೆದರು ಬಲೆಸ್ತ್ರೀಗಳಲಿ ||
ಅವರ ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ವಿಟರ ಕಣ್ಮೀಂಗಳ|ಜವಗಿಡಿಸಿದುವು ಗೋಪ್ಯದಲಿ||
ಕುವರಿಯು ಪರಮಸೌಂದರಸಿಂಧುವಾಬರೆ[3]| ಹವಣಿಲ್ಲ ನರಗಿರರಿಂಗೆ ||೨೬||
ಕೊತ್ತಳ ಜಘನ ಬಲೆಸ್ತ್ರೀಲೆ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆ|ವೃತ್ತ ಪೆರ್ದುಖುಬಿನ ತೆನೆಯು||
ಚಿತ್ತಜನಡೆಗೋಂಟೆಯಂತೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ಸುತ್ತಲೆಯ್ದಿತು ಕೆಳದಿಯರು ||
ಇಚ್ಛಾರಿ[4] ಮಕರತೋರಣರತ್ನಕೀಲಿತ ನಿಚ್ಚಳ[5]ಹೊನ್ನ ತೋರಣದಿ ||
ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಪೊಳಮಟ್ಟಳು ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯು | ಉಚ್ಛವ ಮೂರುತಿಯಂತೆ[6]||೨೮
ಹುಲಿನೊಗವಂಕವಾಗಿಲು ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳ|ಸಲಿಲಪೂರಿತದ ಪೇರಗಳು[7]
ನಲಿನಾಯತಾಕ್ಷಿ ನೋಡುತೆ ಬಂದಳು ಶಿವ|ನೊಲಿದಿರ್ದ ನಂದನದೆಡೆಗೆ||೨೯||
ಉನ್ನತವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಧರಿಸಿದ ಲಲಿತಸು|ವರ್ಣಮೇಖಲೆಗಳೆಂಬಂತೆ ||
ಸೊನ್ನಾರಗೆಲಸ ಶೋಭಿಸುತಿಪ್ಪ ಕಡೆಯಾಣಿ | ಚೆನ್ನದ ಕೋಟೆ ರಂಜಿಸಿತು||
ತಿಂಗಳ ಜೂಟಗೆ[8] ಸುರಸತಿಯರು ತಂದ | ಮಂಗಳ ಜಲಕುಂಭದಂತೆ ||
ಕಂಗೊಳಸುವ ಕೋಟೆಯ ತೆನೆಗೊಂದೊಂದು | ಪೊಂಗಳಸಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||
ಸಿಂಗರದೋಂಟದ ಬಾಗಿಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ|ಹೊಂಗಳಸವ ನೋಡಿ ನಮಿಸಿ ||
ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಳಿದಳು|ತ್ತುಂಗಯೌವನೆ ಸಖಿಯೊಡನೆ ||೩೦||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರು. 2. ಅಂತಃಪುರರಕ್ಷಕರು. 3. ಒರೆಯುವಿಕೆ, ವರ್ಣನೆ. 4. ಎರಡುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ. 5. ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿರುವ. 6. ಉತ್ಸವದೇವರಂತೆ. 7. ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕ. 8. ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ ಶಿವನಿಗೆ.

ಬಾರಿಸುತಿರ್ಪ ನಾನಾವಾದ್ಯ ಸೂಕೆಂದು | ಸಾರಿಸಿ ಗಜವಿಂಡ ನಿಲಿಸಿ ||
ತೋಱಿಸಿದರು ಕುವರಿಗೆ ಹೊನ್ನ ತೋರಣ|ವೇಱಿಸಿದಮುಲಗೋಪುರವ ||
ಏನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ದಿವ್ಯವಿ|ಮಾನ ಮೂವತ್ತುಮುಕ್ಕೋಟಿ
ದಾನವ ದಿಗ್ದಂತಿ ಹಯವುಚ್ಚೈಶ್ರವ | ನಾನಾಪರಿಯು ನರ್ತಿಪುದು ||೩೪||

ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದರು | ಮೃಡಗೇಹದ್ವಾರಪಾಲಕರು ||
ಜಡವಲ್ಲದ ದಿವ್ಯದೇಹ ವೃಂದಾರಕ[1]|ಗಡಣವೊಪ್ಪಿರ್ದುದಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೩೫||

ಬಾಣನಂದನೆ ಬಂದಳೆನೆ ಕೇಳ್ದು ಕರೆಸಿದ|ನೇಣಾಂಕಧರ[2]ಮಮತೆಯಲಿ||
ಕಾಣಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ನಡೆದಳು ಕುಮರಿ ಗೀ|ರ್ವಾಣರ ಮೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ||
ಸೊಗಯಿಪ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಾಸಾರಿಗ ಪಾದ|ಯುಗ ಹೊನ್ನ ಹಾವುಗೆವೆರಸಿ||
ಜಗದೇಕ ಪರಮಸೌಂದರಿ ಹಜ್ಜೆಯಿಡಲು ಹೊ|ಮ್ಮಿಗ ಹೋದ ಬಟ್ಟೆ
[ಯಂತಾಯ್ತು ||೩೬||

ಸ್ಮರಭದ್ರಗಜಯೂಥದಂತೆ ವಿಳಾಸಿಸೀ|ಚರಣದ ನಿಗಳವೇಟ್ಟಿರಲು ||
ವರನೀಲಮಣಿಗಟ್ಟಿಸಮೇಲೆ ಹೊಂಬಳ್ಳಿ| ಬರೆದಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು||೩೮||

ಇಕ್ಕೆಲದೊಳು ಬರ್ಪ ಮಿಂಡಿಯರೊಳು ತನ್ನ | ಕಕ್ಕಸವೊಲೆಯು
[ಭಾರದಲಿ ||
ಚಕ್ಕನೆ ನಡೆಯಲಾಱದೆ ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಟ್ಟು|ಹೊಕ್ಕಳು ಶಿವನಿದ್ದ ವನವ||೩೯||

ದೊರೆವೆಣ್ಣ ಹೊಂಬಾಟೆದೊಡೆ ಸೊಂಪು ಸುಳ್ಳುವೆ|ತ್ತಿರೆ ಕಂಡು
[ಕದಳ ಕಂಗಱುಬಿ[3]||
ಒರೆಗೆ[4]ತಾ ಸಲಬಂದುದಿಲ್ಲವೆಂಬೊಂದೊಂದು | ಹೊರೆ[5]ಗಳೆದುವು ಬಾಟೆ
[ಬನದಿ ||೪೦||

ಒಂಬತ್ತುತಿಂಗಳು ಹೊತ್ತ ಮಾತೃಕೆಯ ಪಾ|ದಾಂಭೋರುಹಕಲರ್ಗರೆದು||
ಮುಂಬಾಗಿ ಕೈನೀಡಿ ಶರಣೆಂಬ ರೀತಿಯೊಳ್ | ಪೊಂಬಾಟೆ ಬನದೊ
[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೧||

ಅಂಗಜಾತನ ಮಡುಹಿದನೆಂದು ಪಾರ್ವತಿ | ಸಂಗಕೇಱದಿರಲು ತಿಳುಪಿ ||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ದೇವತೆಗಳ. 2. ಚಂದ್ರಧರನಾದ ಶಿವ. 3. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕರುಬಿ, ಎಂದರೆ ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಕಿಚ್ಚನ್ನು ಪಡು. 4. ಸಮಕ್ಕೆ. 5. ಸಿಪ್ಪೆ, ಚರ್ಮ.

ಹೊಂಗೊಡದೊಳು ನೀರ ಹೊತ್ತ ಧೂರ್ಜಟಿಯಂತೆ । ತೇಂಗಾಯ ಮರಗ
[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೪೨॥

ನಸಿದ ಕಾಮನ ಪೆರ್ಚಿಸುವ ದಿವ್ಯಘುಟಿಕೆಯ । ಹಸುರ್ಗರಡಿಗೆಯೊಳು
[ತುಂಬಿ ॥
ರಸೆಯೊಳು ಮೆಱೆಸಲು ಕಟ್ಟಿದಂದದಲಿ ಕ।ಣ್ಗೆಸೆದುವು ಪೂಗವೃಕ್ಷಗಳು ॥
ಕಾಮಾಸ್ತ್ರನಿಳಯದೆ ಬಹಳ ಪೆಚ್ಚಿ ಯವಿಾಂಟಿ । ಧಾಮದ ಮೇ
[ಲ್ಗಟ್ಟಿನಂತೆ ॥
ರಾಮಣೀಯತೆವೆತ್ತ ಚೆಂದಳಿರ್ ಮಿಡಿ[1]ಯಿಂದೆ।ಮಾಮರ ಮನಗೊಳಿಸಿದುವು
ಮಿಾಱಿದ ಕಮ್ರಲರ್ಗಳ ದೇವಾರ್ಚನೆ।ಗೇಱಿಸಗೊಡದೆಯೆಂಜಲಿಸಿ ॥
ಹೇಱಿದ ಪೞಮೆವಿಂಡುಗಳ[2]ಬಂಧಿಸಿದಂತೆ । ನೇಱಿಲ ಪಣ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥
ಕೆಲರಿಂಗೆ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮದೊಳತ್ತು ಯೋಗ್ಯರಿಂ।ಗಲಸದೆ ಗುಪಿತದಿಂ
[ಕಾಡುವ ॥
ಸುಲಭದಾಸಿಯ ಪೋಲ್ತು ಪೆರ್ಗೊನೆಯೊಳು ಕಾತ[3]।ಹಲಸಿನ ಮರಗ
[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೪೫॥

ಅಂಭೋರುಹಭವಾಂಡವ ರೋಮರೋಮದೊ।ಳಂಬಿಟ್ಟ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ॥
ಕೊಂಬೊಳಾಱದೆ ಕಾಯಿಪಣ್ಗಳ ತಾಳ್ದಾ।ದುಂಬರ[4]ದ್ರುಮಗಳೊಪ್ಪಿದುವು॥
ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲ ಬಂದು ಕಾದಿಹ । ದ್ವಿಜರನುಮತವ ತೀರಿಸದ॥
ನಿಜಲೋಭಿಶತವೆಂಬಂದದಿ ಸಾಲ್ಗಟ್ಟ । ಕುಜವಿರ್ದುದಾಬನಬನದಿ ॥೪೮॥

ಲಂಪಟ[5]ಕೊಳಗಾಗದ ಹದಿಬದೆಯಂತೆ । ಗಂಪ ಷಟ್ಪದ ಜಾರರಿಗೆ ॥
ಇಂಪಾದ ಸೌಗಂಧರುಚಿದೋಱದಂತೆ ಪೆ।ರ್ಸಂಪಗೆ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥
ಶಿವನಂತೆ ಭುಜಗಾಭರಣದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ।ಧವನಂತೆ ವಿಹಗಧ್ವಜದಿ ॥
ಅವಯವದೊಳು ಗಂಧವಡೆದ ಚಂದನವೃಕ್ಷ।ನಿವಹವೊಪ್ಪಿರ್ದುದಾವನದಿ ॥
ಹೊಂಬೆಸನೊಳು[6]ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ತಾ ಪಾಷಾಣ।ವೆಂಬ ಮರ್ತ್ಯರ ನುಡಿಗೞಲ್ದು
ಜಂಭಾರಿಪುರ[7]ಕಡರುವ ರತ್ನದಂತೆ ದಾ।ಳಂಬದ ಕೊನೆವಣ್ಗಳಹುವು ॥೫೧॥

ಕ.ಪ.ಅ.—1. ಹೀಚುಕಾಯಿ. 2. ಭ್ರಮರಗಳ ಸಾಲು. 3. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟ. 4. ಅತ್ತಿಮರ. 5. ಕಟ್ಟ ಆಸೆಗೆ. 6. ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ. 7. ಅಮರಾವತಿಗೆ.

ಮಾದಲ ನಿಂಬೆ ದೊಡ್ಡಿಲೆ ಕಂಚಿ ಕಿತ್ತೀೞಿ|ಸ್ವಾದು ಖರ್ಜೂರ
[ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ॥
ಪಾದಪನಿಚಯ ಸತ್ಫಲಪೂಜೆಗಟ್ಟಿದಂ|ತಾದುದು ಬಹಳಪಣ್ಣಸರ ॥೫೨॥
ದಂಡಿಯೊಳೇಗಳುಂ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಪ್ಪಿ|ಕೊಂಡಿರಿ ತೊಲಗಬೇಡೆನುತೆ ॥
ಮಿಂಡಿಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವಂತೆಲೆವಳ್ಳಿ|ಮುಂಡಿಗೆಗಳನಡರಿದುವು ॥೫೩॥
ದಾನವ ದಶಕಂಠಕಂಠವಿಚ್ಛೇದವಿ|ಮಾನ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ॥
ಸೇನೆಯ ಗಡಣವೆಂಬಂದದೆ ಬಹುವಿಧ|ವಾನರ ಕೊನೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥೫೪॥
ತಿಣ್ಣವಾದರೆ ತನ್ನ ತಲೆದೊರೆಯನು ಮು|ಕ್ಕಣ್ಣನೀ ಬನದೊಳಟ್ಟೆಂತೆ ॥
ತಣ್ಣೊರೆಗಲ್ಲ[1]ಸೋಪಾನದ ಕೊಳ ಜಳ ವರ್ಣ್ಣನ ಬಿರುತೋರಿದುವು ॥೫೫॥
ನಳನಾಸ್ಯ ಕುಚಕೋಕ ಕುಮುದಿನಿ ಚಕ್ಷುಗಳ್|ಸುೞಿನಾಭಿ ತ್ರಿವಳಿ
[ತರಂಗ ॥
ಬಳ ತಾಳೆ ಪಲ್ಲವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತೊಡೆ ಪಾದ| ಕೊಳವೆಣ್ಗೆ ಬಿಡದೆ ಶೋ
[ಭಿಸಿತು ॥೫೬॥
ಮಂದಾಕಿನಿ ಮಾದೇವನ ಜಡೆಗಳ | ಬಂಧದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯೊಂದಿ ॥
ನಂದನದೊಳು ಬಂದು ಪರಿದಾಡುವ ಚೆಲು|ವಿಂದೆ ಕಾಲುವೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ॥
ಕೊಳಗಳೊಳಗೆ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿಗಳು ನಿ|ರ್ಮಳನ ಹಂಸಗಳು
[ಕ್ರೌಂಚಗಳು ॥
ಮುಗಿಲೊಟ್ಟಿಲನೇಱಿ ನರ್ತಿಪ ನವಿಲ್ಗಳ | ಬಳಗವ ನೋಡುತ್ತೈದಿದರು ॥೫೮॥
ಭೋಗಿಭೂಷನ ಜಯಿಸುವೊಡುಪಾದೇವಿಯೊಳ್ | ಭೋಗಿ ತಾ
[ಕೈಮಾಡಲೆನುತೆ ॥
ವಾಗೀಶನೊಡಹುಟ್ಟಿದಂಗೆ[2]ಸೂಚಿಸುವಂತೆ | ಕೂಗಿತು ಕಲಕಂಠನಿಚಯ ॥
ಎತ್ತನೋಡಿದೊಡಾಕೃತಸತ್ಕುಸುಮಿತ|ವೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ಸತ್ಫಲಿತ ॥
ಎತ್ತನೋಡಲು ಕಱ್ವಣ್ಣುಗಳ್ ತರುಲತೆ|ಕತ್ತಲೆಗೆಯ್ವುದಾಬನದಿ ॥೬೦॥
ಶಿವನ ಪಟ್ಟದ ಹೆಂಡತಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿದ | ನಿವಹ[3] ನೆಟ್ಟನೆ ಬಂದುವೆನಿಸೆ ॥
ನವರತ್ನಗಳಿಂದೆ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಕಾದ್ರಿ| ಕುವರಿಯ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ॥೬೧॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯ. 2. ಮನ್ಮಥನಿಗೆ: ಹೇಗೆ? 3. ಬೆಟ್ಟಗಳು: ಹೇಗೆ?

ಜತನದಪ್ಪದೆ ಕೊನೆವಿಡಿದು ನೇಲುವ ಚರ್ಮ|ಯತನವಕ್ಕಿಯು[1] ಕಂಡು [ನಗುತೆ ||
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಲರ್ದೋಟವ ಪೊಕ್ಕು ಕೊಯ್ದರಾ|ಯತನೇತ್ರೆಯರು [ಪುಷ್ಪಚಯವ ||೬೨||
ಮಾಂದಳಿರಸುಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಯರ|ವಿಂದ ತಳರ್ವಧೂಟಿಯರು ||
ಕಂದರ್ಪದೇವನ ಕಮ್ಮಲರ್ಗೋಲುಗ|ಳೆಂದವ ತಿಱಿದಿಕ್ಕಿದರು ||೬೩||
ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವ ಷಟ್ಪದ ವೇಣಿ ತಳತ ಸಂ|ಪಗೆಯಲರ್ದಿಱಿಯೆ [ಮತ್ತೊರ್ವ ||
ನಗೆಮೊಗದವಳು ಕೇತಕಿಯ ಗಂಡಿಸಿನಲರ್ | ಪಗೆಯೆಂದು ತಿಱಿದಿಕ್ಕಿದಳು||
ವರಸೌಂದರ್ಯದ ಚೆಲುವ ಮಚ್ಚರದಿಂದೆ | ಸುರಹೊನ್ನೆದೊಂಗಲ [ಮುರಿದು ||
ಪರಮವ್ರತಸ್ಥೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳು ಪಾದರಿ|ಯರಲ್ಗಳ ತಿಱಿದಿಕ್ಕಿದಳು ||೬೫||
ಇರವಱಿದಾತನ[2]ಹೆಸರಾಂತು ವನದೊಳ|ಗಿರಲಿರವಂತಿಗೆ ತರಿದು ||
ಹರತಪಧ್ವಂಸಿಯ ಮಟ್ಟಾಯುಧವೆಂದು | ಸುರಗಿಯು ಮುರಿಕ್ಕಿದಳು ||೬೬||
ಕಯ್ಯೊಳಗರ್ಧರೇಖೆಯನಾಂತು ಮೊಲ್ಲೆಯ|ಕೊಯ್ಯಲಂಗನೆಯರ [ಪಱಿದು ||
ಗಯ್ಯಾಳವೆಂಗಳು ನಿಖಿಲಪುಷ್ಪಗಳ ಪೆ|ಣ್ಮೆಯ್ಯಿಗೋಸುಗ ಕಳಚಿದರು ||೬೭||
ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಪೂಗೊಯ್ದು ಹೊಂಬಾಱಿಯ|ಪರ್ಣದೆ ಪೊಟ್ಟಣಗಟ್ಟಿ ||
ಕನ್ನೆಯ್ದಿಲಗಣ್ಣ ಕಾಂತೆಯರೊಡತಿಗೆ | ಬಿನ್ನಣಗೆಯ್ದು ತೋಱಿದರು ||೬೮||
ಚಂದನ ಮೊದಲಾದ ನಿಖಿಲಪೂಗಳಗೆ ಮೆ|ಯ್ಗಂಧವ ಕಡಗುಡುವಂತೆ ||
ನಂದನವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಪೋಲ್ದು ಬಾಣಜೆ | ಬಂದಳೀಶ್ವರನ ಚಾವಡಿಗೆ||೬೯||
ಉಪಮಾತೀತ ಸೌಂದರವೆತ್ತ ಮೋಕ್ಷಮಂ|ಟಪದೊಳು ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದೆ||
ಲಪನಪಂಚಕ[3]ನೊಡ್ಡೋಲಗೊಟ್ಟಿರೆ | ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯರು ನೋಡಿದರು ||
ಎಡದೊಳಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು ಬಲದಲ್ಲಿ | ಯೊಡೆವರೆ ಬ್ರಹ್ಮತಾಪಸರು||
ಮೃಡಗಣವರ[4]ಪಿಂದೆ ನಂದೀಶ್ವರ ಭೃಂಗಿ|ಯೊಡೆಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಹರು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಣ್ಣುಕಪಟದ ಹಕ್ಕಿ; ಬಾವಲಿ. 2. ಮನ್ಮಥನ. 3. ಐದು ಮುಖಗಳ್ಳುಳವನ; ಈಶ್ವರನ. 4. ಈಶ್ವರನ ಗುಣಗಳ ಮುಖ್ಯ.

ಚಂದಿರಮುಖಿ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶಂಗೆ । ವಂದಿಸಿ ಪಿಡಿರನ್ನವಿಕ್ಕಿ ॥
ತಂದಿರ್ದ ನಿಖಿಳಪುಷ್ಪದಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದ ಳಿಂದೀವರಮಿತ್ರಸಹಿತ ॥೩೨॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ । ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು । ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ॥

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೩೨೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಗೆ ಶಿವನು ವರವ ಕೊಟ್ಟುದು :—

ಪ್ರಾಸಿಂದೆ ನಿಖಿಳ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗರ್ಭಿತಭಾವ । ಲೇಸೆನೆ ಹರಿಕೊಟ್ಟ ವರದಿ ॥
ತ್ರಾಸಿಂದೆ ತೂಗಿದ ಮಣಿಯೆನೆ ಮಜ್ಜೀವಿ । ತೇಶ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮೇಲ್ಗತೆಯ ॥೧॥
ಪಿತಕೆನ್ನನು ಕೀರ್ತಿಸಬೇಕುನನಗೊಂದು । ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬುದ್ಧಿ ಬೇಹುದೆ ॥
ಪೀತಾಂಬರನೋಡಿಸಿದ ಸಾರಣನಂತೆ । ಮಾತ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಕೇಳ್ ಕೆಳದಿ ॥೨॥
ನೋಡಿದನೀಶ ಬಾಣಜೆಯ ವಕ್ತ್ರವನು ಮಾ । ತಾಡಿಸಿಬಂದಿರೇಕೆನಲು ॥
ಗಾಡಿಯಿಂದವಳು ನಾಣ್ಚಿರಲು ಬಿನ್ನಹವನು । ಮಾಡಿದಳಾಚಿತ್ರಲೇಖೆ ॥೩॥
ದೇವಾಧೀಶ ನಿಮ್ಮಯ ಸಂದರ್ಶನ । ಜೀವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೇ ॥
ಆವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದುದೊ ಮೂಲೋಕ । ಜೀವ ನೀ ಮೆಯ್ದೋರಿದೆನಗೆ ॥
ಎನಲೀಶ್ವರ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಮೊಗನೋಡಿ । ವಿನಯದೆ ಬಾಣನಂದನೆಗೆ ॥
ನಿನಗೇಕೆ ಲಜ್ಜೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡೇಟಿಂ । ದೆನಲವಳುಸಿರ್ದಳಾಯುಕಗೆ ॥೪॥
ತಲೆಗುತ್ತಲೀತಕೆ ತರಳಾಕ್ಷಿ ದುಃಖದಂ । ಡಲೆಯ ನಿವಾರಿಪ ಶಿವನ ॥
ಸಲೆ ನೋಡಿ ಕೃತಪುಣ್ಯೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋ । ಮಲೆ ಪೇಳ್ದಳೊಡತಿಯು
[ಕೂಡೆ ॥೫॥

ಯಕ್ಷ ಗುಹ್ಯಕ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಗಂಧರ್ವ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ನಿರ್ಜರ ಮಧ್ಯದಲಿ|
ದಕ್ಷನ ತನುಜೆಗರ್ಧಾಂಗವನಿತ್ತ ಫಾಲಾಕ್ಷನ ಮೊಗ ನೋಡು ತಾಯೆ||೭||
ಜಡೆಯೊಳು ಸೂಡಿದ ಗಂಗೆ ಚಂದ್ರರು ಕಂಠ| ದೆಡೆಗೊಂಡ ವಿಷಫಣಿ [ದೊಡವು ||
ತೊಡೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಪಾರ್ವತಿ ಚತುರ್ದಶ ಜಗ|ದೊಡೆಯನ ಮೊಗ [ನೋಡು ತಾಯೆ||೮||
ಸಖಿ ಪೇಳ್ದ ಪರಮತತ್ವವ ತಿಳಿದಂಬುಜ|ಮುಖಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯ [ಮಾಡಿದಳು ||
ನಿಖಿಳದೇವತೆಗಳೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ನಿತ್ಯ|ಸುಖಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಿರವ ||೯||
ಈಶ ನಿಮ್ಮನು ನುತಿಸುವೆನೆಂದೆನಲುರ|ಗೇಶನಾಯಿನು ನನ್ನ ಹವಣೇ ||
ದೋಷರಹಿತ ಪರಮಾರ್ಣವದೊಳಗೊಂದು ಲೇಶಮಾತ್ರವ ಬಲ್ಲರಾರು ||
ಮಾಣಿಮೆಗ್ಗಳ ಶಿರೋಮಣಿಯು ಸ್ತೋತ್ರಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ|ದಾನಿಗಳರಸ [ಕುಸ್ತರಿಸಿ ||
ಏನು ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದಿರಿಯೆನಲು ಭ|ವಾನಿಯು ಹೊಱಗೆ ಪೇಳ್ದಳು ||೧೦||
ನಾಗಭೂಷಣ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೇಹದೊಳೊಂದು | ಭಾಗದೇಹವನೊತ್ತೆ [ಗೊಂಡ ||
ಶ್ರೀಗೌರಿದೇವಿಯ ಪದಯುಗಳವ ಕಂಡು ಪೋಗಲ್ಕೆ ಬಂದೆವು ಜೀಯ||೧೧||
ಅಪಾರಮಹಿಮಾರ್ಣವ ಕೋಟಿಕಂದರ್ಪ|ರೂಪ ಕೇಳ್ ಜನ್ಮಾಂತರದ|
ಪಾಪ ವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದುದು ಪಾರ್ವತಿಯು ಪ್ರಾಣೋಪ ಕೇಳೆಂದು ಪೇಳ್ದಳು||
ಮಾತನಾಡಿದ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯು ಚೆಲ್ವನೆ ಕಂಡು|ನೋತನೀಶ್ವರ ಮನ [ದೊಳಗೆ ||
ಕಾತರಿಸದೆ ತನ್ನ ಮಗಳೆಂದು ನೋಡಿದ|ಭೂತೇಶ ಕರುಣಿ ನಿರ್ಮಲನು ||
ಕಂದರ್ಪಹರನೊರ್ವನಲ್ಲದೆ ಕುವರಿಯ|ಹೊಂದಾವರೆ ನೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯ
ಚೆಂದವ ನೋಡಿದ ಸುರನರೋರಗಮಾತ್ರ ಬೆಂದುದು ವಿರಹತಾಪದಲಿ ||೧೫||
ಬಾಣನಂದನೆಯೆಂಬ ತಡಿಕೆಯು ಮೆಱೆಯು ಸು|ಜಾಣಮನ್ಮಥನುರು [ಕ್ಕಣೆಯ ||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನೀಡಿ ಸುತರೆನೆಯೊಳಗಿರ್ದ|ಪ್ರಾಣಹಂಸಗಳಬಂಧಿಸಿದ||೧೬||

ಓಲಗದೊಳಗಿರ್ದ ತ್ರಿದಶರು ಕಮ್ಮಲ|ಗೋರ್ಗಲನಂಡಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲು ‖
ನೀಲಕಂಧರ ನೋಡಿ ನಸುನಗುತದಱ ಸ|ಕೀಲವನುಮೆಗೆ[1] ತೋಱಿಸಿದ‖೧೯
ಪೊಡೆಯ ಕಿಲ್ಬಿಷವ[2] ಪ್ರಕ್ಷಾಲಿಸಿ ವರವ ತಾಯ್|ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂತಪ್ಪ [ಸುತೆಯ ‖
ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿದಳೆಲ್ಲರನೆಂದು ಮೂಜಗ|ದೊಡೆಯ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತೋಱಿಸಿದ ‖
ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಿಯರು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ| ಬಂದವರುಗಳ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ‖
ಚೆಂದವಮಾಡಿ ಬಿೞ್ಕೊಡವೇೞ್ದು ಪೆರ್ದೊಡೆ|ಯಿಂದಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ಪಾರ್ವತಿಯು‖
ಭೋಗಿಭೂಷಣನ ತೊಡೆಯೊಳಂದುಟೌಪಷ್ಟಿ|ಯೋಗಿಣಿಸುರವನಿತೆಯರ ‖
ಬಾಗಿಲೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಬಾಣಜೆ ಸಹಿತೊಳಪೊಕ್ಕು|ಹೋಗಿ ಗದ್ದುಗೆಯ [ನೇಱಿದಳು ‖೨೦‖
ಹಿಂಡಿದೊಡೊಂಬತ್ತು ಬಣ್ಣ ಸೋರುವ ರತ್ನ|ಖಂಡಿತ ರತ್ಯಭೂಷಣದ‖
ಮಂಡಿತ ಮೆಯ್ವೊಳಗಿನ ಪಾರ್ವತಿ ಕುಂ|ಭಾಂಡಿಯು[3] ನುಡಿಸಿದಳೊಲಿದು‖೨೧‖
ಪ್ರೇಮವೆ ವರಚಿತ್ರಲೇಖೆ ಬಾಣಜೆ ಪರಿ|ಣಾಮವೆ ನಿಮ್ಮಭಿಮತವ ‖
ಪ್ರೇಮವೇನೆಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡವೇೞ್ದಳು|ಕಾಮಾಕ್ಷಿ[4] ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ‖೨೨‖
ಸ್ಥಿತಿಯುತ್ಪತ್ತಿವಿದೂರೀಕೃತೆ ನಿನ್ನ|ನುತಿಗೆಯ್ದಪೆವೆಂದು ನೆಗೞ್ದ ‖
ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಕೋಟಿಗಳಱಿಸಿ ಕಾಣವು ಪಾರ್ವತಿ ನಿನ್ನ ಕಂಡುದೆ ಕ್ಷೇಮ‖
ಬಂದ ಕಾರಿಯಮಾವುದೆನುತೆ ನೀ ಬೆಸಗೊಳ|ಲಂದವಾಯಿತು ಕೇಳುತಾಯೇ‖
ವೃಂದಾರಕನಾಗನರ ಸದುಹೃದಯಾರ|ವಿಂದನಿವಾಸಿನಿ[5] ಯುಱಿಯಾ ‖೨೩‖
ಆಡಿದಾಯಕನ[6] ಮಾತಿಗೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೊಳ್|ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳು ತಾ [ತಿಳಿದು ‖
ಗಾಡಿಕಾತಿಗೆ ಪುರುಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಹುದೆಂದು|ಮಾಡಿದಳ್ ಗಿರಿಜೆ ಸಂತಸವ ‖
ನಾಳನ ವೈಶಾಖಶುದ್ಧದ್ವಾದಶಿಯ ಭ|ಡಾಳಿಸಿದಿರುಳನ ಕಡೆಯ ‖
ತೋಳನಪ್ಪುವ ನಂಟ ಕನಸಿನೊಳ್ ಬಹ ರಸದಾಳವಿಲ್ಲನ ಸಮರೂಪ ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪಾರ್ವತಿಗೆ. 2. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪವನ್ನು.
3. ಕುಂಭಾಂಡನ ಮಗಳಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು. 4. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಮಾಕ್ಷಿದೇವಿ. 5. ದೇವತೆಗಳು, ಸರ್ಪಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು ಇವರುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವಳೆ.
6. ಆಯಕ್ಕನ.

ಸ್ವಪನದಿ ಬಂದು ಕ್ರೀಡಿಸಿದಾತ ಪ್ರಿಯನಾ|ದವ ಕೆಲ ದಿವಸಂಗಳಿಗೆ ॥
ಉಪಮಿಸಬಾರದ ಪರಮಸೌಂದರಚಂದ್ರಾಲಪನಂಗೆ[1] ವೈವಾಹವಹುದು ॥
ಜಾಣೆಮೂಜಗದಹೆಂಗಳಮುದ್ದು ಮೂಲಗೀ|ರ್ವಾಣೇಶ್ವರಿ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗೆ॥
ಉಣೆಯು[2]ಹೊದ್ದದು ಕುವರಿಗೆ ಕಾಂತ ಸು|ಜಾಣನೆಂಬುದು ಯತ್ನಸಿದ್ಧ॥೬೮
ಗಡಿಯಾಗಲಬುಧಿ ನೀರಸವೆತ್ತು ಚಂದ್ರಕೆಂ|ಗಿಡಿಯಾಗಲಗ್ನಿಮೆಯ್ಯುಱತು॥
ನಿಡಿಯಾದರಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ನೀ ಪೇಳ್ವ|ನುಡಿಯೊಳು ಪುಸಿಯಿಲ್ಲ ತಾಯೆ ॥
ಪಾಱಲು ಮೇರುಪರ್ವತ ಗಗನದಲಿ ಕಾಲೂಱಲಾಕಾಶ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ತೋಱಲು ಬೆಳಗುಪಶ್ಚಿಮದೆ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯು ಮೀಱಲೋರ್ವರಿಗೆ ಸಾಧನವೆ॥
ಬೇಸಱದಖಿಳವೇದಂಗಳುಚ್ಚರಿಸ ವಿಘ್ನೇಶನ ಪಡೆದ ಮಾತೃಕೆಯು ॥
ಭಾಸುರಜಿಹ್ವೆಯೊಳ್ ಪೊಱಮಟ್ಟ ವಚನಕೆ|ಬೀಸಱವಿಲ್ಲೆಂದಳವಳು ॥
ನೆಱೆವೆಱೆಮೊಗದ[3]ಬಾಲೆಯು ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ದು । ಕಱೆಗೊರಲನ [ರಾಣಿ ಮೆಚ್ಚಿ ॥
ಮಱೆಯುದೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಪರಿಮಳದುಡುಗೊಱೆಯಿತ್ತು ಕುಸ್ತರಿಸಿದಳು॥
ಮಗಳೆ ನಿನ್ನಯರೂಪ ಗುಣಶೀಲವ ನೋಡಿ|ದಗಣಿತಸುರನರೋರಗರು ॥
ಮುಗುಳಂಬಿಗೊಳಗಾದರೆಂದು ಪಾರ್ವತಿ ಕರ|ಯುಗಳದೆ ಮುದ್ದಾಡಿದಳು॥
ಆಕೆಯು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಕೇಳ್ದಳು ಚಿತ್ರ|ಲೇಖೆಯ ಮನದಭಿಮತವ ॥
ನೀ ಕೇಳದಿರ್ದುದೆ ಪೇಱೆಂದೆನಲಾಗಿ| ಸಾಕೆಂದು ಪೇಳ್ದಳುತ್ಸವದಿ ॥೩೮॥
ಹಿಮಗಿರಿರಾಜನಂದನೆ ಬಂದು ವಿಬುಧೋ| ತ್ತಮರ ಹೆದ್ದೊಡೆಯೊಳು [ಕುಳತು ॥
ಕಮಲೇಕ್ಷಣೆಯರ ಕಳುಹ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು| ರಮಣಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ॥
ತನ್ಮಾತ್ರೇಶ್ವರಿ ತರಹರದಲಿ ಪೇಳ್ದ| ಬಿನ್ನಹವನು ಶಿವ ಕೇಳ್ದು ॥
ಹೊನ್ನಪುತ್ತಳಿಯಂತೆ ನಿಂದಿರ್ದ ಕುವರಿಯ| ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ॥
ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಪಾರ್ವತಿನಿಮಗೊಲಿದೀನ|ಕೊಟ್ಟಳುತೋಱತೋಱೆನುತೆ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ನೋಡಿ ತಾನುಡುಗೊಱೆಯಿತ್ತು ಬೀಱಕೊಟ್ಟನು ಶಿವಕುಮರಿಯರ॥
ಶುದ್ಧಸ್ಫಟಿಕಸಂಕಾಶನಂಘ್ರಿಯೊಳಡ್ಡ| ಬಿದ್ದರೀಶ್ವರಿಯು ಪಾದದಲಿ ॥
ಇದ್ದ ಮಹೇಶ್ವರರುಗಳ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮ|ರಳ್ದಳು ಪರಮೋತ್ಸವದೆ ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂದ್ರನಹಾಗೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನಿಗೆ. 2. ಕೊರತೆ.
3. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಮುಖದ.

ಇದೆ ನಿಂದಳದೆ ಪೋದಳು ಕಾಣಬಾರದೆಂ|ದಿದೆ ಹಟ್ಟಲಾಂತ ನಿರ್ಜರರ ||
ಹೊದೆಗೋಲಿನಿಂದೆ ಮನ್ಮಥನೆಚ್ಚ ಮಾತ್ರದೆ|ಸೊದೆಗೂಟು[1] ಶೋಧಿಸಿತವಗೆ||
ಅಂತರಿಸದೆ ತತ್ಕ್ಷಣಪೋಪ ಕುವರಿಯ| ಮುಂತಡಗಟ್ಟಿ ನೋಳ್ಪವರು||
ಭ್ರಾಂತರಾದರು ದೇವವಿಟರ್ಗಳ ಕುವರಜ|ಯಂತಾದಿಗಳು ಮೌನದಲಿ ||
ಇತ್ತಲೀಹವಣಾದುದು ರಾಜವನನೆ ಪೆ|ರ್ಮ್ಮೊತ್ತದೆ ವನವನುತ್ತರಿಸಿ ||
ಚಿತ್ತೈಸಿದ ಗೀತವಾದ್ಯ ಗೀಳಡಲು ಪು ರೋತ್ತರವನು ಪೊಕ್ಕಳೊಲಿದು ||
ಅನಲಾಕ್ಷನ ಮದವಳಿಗೆಯ[2] ಕೃಪೆವೆತ್ತು| ವನರುಹಗಂಧಿ ಬರ್ಪುದನು||
ದಿನನಾಥವೀಥಿಯಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ| ಜನಪದ ಸಂದಣಿಸಿದುದು ||೪೦||
ಎತ್ತುವಾರತಿ ನಿವಳಿಪ ಜವಳಿಯ ದಿಂಡು|ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯ ||
ಇತ್ತಿಱುಗುವ ಸೆಟ್ಟಿ ಸಮಯಭೂಸುರರ ಸಂ|ಪತ್ತನದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||
ಇನಿತು ಸೌಭಾಗ್ಯಮತ್ತಿನಿತುಸಂಭ್ರಮಮ|ತ್ತಿನಿತುಪಂಚಮವಾದ್ಯರಭಸ||
ಇನಿತಿವ ನೋಡಿ ಸಂತಸವೆತ್ತು ಕನ್ನಿಕೆ| ವನಿತೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಂದಿರವ||೪೪||
ಇೞಿದಳು ಮಾಣಿಕ್ಯರಚಿತದಂದಣದಿಂದೆ| ಕಳುಹಿದಳೊಡನೆ ಬಂದವರ ||
ತಳತಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ| ಕುಳಿತಳು ವರಮಿತ್ರೆಯೊಡನೆ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು |ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೭೭೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತಾಱನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯರ ಸರಸ:—

ನಕ್ರಕಂಟಕವನುತ್ತರಿಸಿ ಗಜೇಂದ್ರನ | ವಕ್ತ್ರವ ತಿರ್ಕಣೆಗೆಯ್ದ ||
ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಕೀರ್ತಿ ಕೃತಿವೇಟು ತನಗೆ ತ್ರಿ | ವಿಕ್ರಮದಾಸಸ್ಯದಾಸ ||
ಹರಿಶರಣರ ಪಾದರಜವ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ | ಧರಿಸಿ ರಾಮಾನುಜಾಗಮವ[3]||
ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನೋನುರಾಗವನಾಂತು ಕೃತಿಯ ಬಿ|ತ್ತರಿಸುವೆ ಕೇಳ್ವಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅಮೃತವೆಂಬ ಅನ್ನ. 2. ಈಶ್ವರನ ಪತ್ನಿಯ. 3. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಚಾರಿತವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತತತ್ವವನ್ನು.

ಹೊಂದಂಬಿಗೆಯುದಕವ ತಂದು ಚರಸಾರ| ವಿಂದವ ಪಡಿಗದೆ ತೊಳೆದು ||
ಗಂಧಕಸ್ತುರಿಯಿಂದೆ ತಿಗುರಿಕ್ಕಿ ಪಾವುಡೆ | ಯಿಂದೊರಸಿದರು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||
ಬಾಲೆ ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರಯೊಡನೆ ಕಾಲ್ದೊಳೆದು ಸು|ಶೀಲೆಯರ್ ನೂಱು
[ಉ ಹೆಣ್ಣು ||
ಲೀಲೆಯಿನೊಡಗೊಂಡು ಹೊಕ್ಕಳು ಭೋಜನ|ಶಾಲೆಯ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ||
ಸಿತವಟ್ಟೆವಿಡಿಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದ | ಸ್ಮಿತಮುಖಿಯರ ಸಾಲುಗೊಳಿಸಿ||
ಸತಿಯರ ತಲೆವಣಿ ಸಖಿಯೊಡನಿರ್ದಳು | ರತಿಸರಸತಿಯ ಶೀವಿಯಲಿ ||೫||
ಕಿರಣಶೋಭಿತರತ್ನಾಂಚಿತಸಿಖಿಳೋಪ | ಕರಣದೆ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||
ಸ್ಮರಣೆಯುಮಾಡಿ ಮಸ್ತದೊಳಾಂತುಕೊಂಡರು | ಶರಣೇಶನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ||೬||
ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯರುಪಕರಣೆಯ ತೆಗೆದತಿ | ನಲವಿಂದೆ ತಂದಿರಿಸಿದರು ||
ವಿಲಸಿತಮಾಣಿಕ್ಯಮಯ ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣ ಕೆಲ ವಟ್ಟ[1]ಲಟ್ಟಣಿಗೆಗಳ ||೭||
ಕುಡಿನೀರ ಹೊನ್ನ ಹೂಜೆಯ ಸಾಲ್ಗೊಳಿಸಿದ | ರಡಿಗೆಗಾರ್ತಿಯರು
[ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||
ಪಿಡಿದರು ಸ್ವರ್ಣಭಾಂಡದಿ ಶಿಖರಿಣಿಗಳ | ಬಡಿಸಿದರತಿ ಚಮತ್ಕರದಿ ||೮||
ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯಶನ ಸದ್ಘೃತದೊಲೆ...ಕ್ಕೈ | ದಣ್ಣಲರ್ ದಧಿಪತ್ರವಾಲೆ ||
ತಣ್ಣೈಸದೆ[2] ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ರುಚಿಯ ಮು|ಕ್ಕಣ್ಣಗರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದರು ||
ರಂಜಿಸ ಪರಡಿ ಗೌವಲೆ ಸಣ್ಣ ಸಜ್ಜಿಗೆ | ಸಂಜೀವಘುಟಿಕೆ ದುಗ್ಧಾನ್ನ ||
ಭುಂಜಿಸುವನಿತು ಸದ್ಘೃತಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮೃ|ತ್ಯುಂಜಯರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದರು||
ರಸರಸಾಯನಪರಿಮಳ ಮಿಶ್ರಿತ ಕೆನೆ ಮೊಸಱುಪ್ಪುಗಾಯ ಸಂದೋಹ ||
ಹಸನಾದ ತಕ್ರವ[3] ಕುಡಿನೀರ ರುಚಿಯ ದಿಗ್ವಸನ[4]ಗರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದರು||
ಅವಧರಿಸಿದಳು ಲಿಂಗವನುರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ | ಕುವರಿ ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರಸಹಿತ||
ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯರ ಸಂದೋಹದಿ | ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಸಾರಿದಳು ||
ಸ್ವಚ್ಛದಿಂದಾರೋಗಿಸಿ ರತ್ನಮಯಪೊನ್ನ|ತಚ್ಛಂಗದೊಳುಕೈಯತೊಳೆದು||
ವಿಸ್ತರದಿಂದೆ ಸುಗಂಧವೀಳೆಯವ ಪಂ | ಚಾಸ್ಯಗರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದರು ||೧೦||
ಪಟ್ಟೆ ಪಟ್ಟಾವಳಿ ಮೃಗಚುಲ್ಲಿ ಸೌರಭ್ಯ ವಟ್ಟಿರ್ದ ಪೂಮಾಲೆಗಳನು ||
ಬಟ್ಟವಡೆದ ರತ್ನ ಪವಳ ಮುತ್ತುಗಳ ಮೇ|ಲ್ಕಟ್ಟು ಕಣ್ಮನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗುಂಡಿಗಿರುವ.   2. ಆರಿಹೋಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ.
3. ಮೊಸರನ್ನು.   4. ಈಶ್ವರ.

ಮಿಗೆ ರಮ್ಯವಡೆದ ನಾನಾರತ್ನಖಚಿತ ಗ|ದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳಾಕುವರಿ॥
ನಗೆಮೊಗದಬಲೆಯರಂದೆತ್ತಿದರು ಸ | ಬ್ದಗೆವೆತ್ತ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯ ॥೧೫॥

ಆಲತಾಂಗಿಯರ [1]ಬಂದುಗೆವಾಯ ರದನಾ[2]ನು ಕೂಂಚೆಂದುಟ ರಮ್ಯ[3]
[ವೆನಲು ॥
ಶೀಲವಂತೆಯರು ಕಪ್ಪುರಮಿಶ್ರಿತ ತಾಂ|ಬೂಲವನಿತ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥೧೬॥

ಅಳಿಯರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಕಪ್ಪುರ | ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ಮಂತ್ರಿಜೆಯ |
ಕೇಳಿದಳೀಶನೋಡ್ಡೋಲಗವೆಂತೆನೆ | ಪೇಳ್ದಳ್ ಮುನಃ ಪೂರ್ವಕದಿ॥೧೭॥

ಕಿಡಿಗಣ್ಣನೊಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಸುರವೇಣ್ಗ|ಳಡಿಕಿಱಿದಿಹುದು ನಿನ್ನೊರೆಗೆ॥
ಪಡಿಗಾಣೆವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲ್ಕೆ ಸಖಿಯೊಳು| ನುಡಿದಳಂಬುಜನೇತ್ರೆ ನಗುತೆ॥

ಏಕೆನ್ನ ಪಿರಿದು ಕೀರ್ತಿಯ ಮಾಡುವೆ ಚಿತ್ರ|ಲೇಖೆ ಮಹೇಶನೋಲಗದಿ॥
ನೀಕಂಡ ಸುರವೆಣ್ಣುಗಳಂಗೆ ಪ್ರತಿಯೆಂದು|ನಾಕೇಳಲಿಂ ಹಿತವಹುದೆ ॥೧೯॥

ತನ್ನ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ಶಶಿಮಾದೊಡೀರನ್ನ|ಗನ್ನಡಿಯಿದೆಮುಖವಿದೆಕೋ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ಸಾದೃಶ್ಯವ | ನಿನ್ನ ನೀ ತಿಳಿದುಕೊಳವ್ವಾ ॥೨೦॥

ನೋಡಿದಳಬಲೆದರ್ಪಣವೆಂಬ| ನಭದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರ್ದಮುಖಚಂದ್ರಮನ
ಕೂಡಿರ್ದ ನಕ್ಷತ್ರವೆಂಬಂತೆ ತುಱುಬೊಳು| ಸೂಡಿರ್ದ ಮುತ್ತಿನಮಣಿಯ॥

ಘನರೂಪಯೌವನವಡೆದ ಸೌಭಾಗ್ಯವ|ಮನದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು॥
ವನಜಾಕ್ಷಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು ನಿರ್ಜರವಧೂ|ಜನವೆತ್ತ ತಾನೆತ್ತಲೆನುತೆ ॥

ಕೊಂಡಾಡಿದಡೆ ಹಿಱಿನೆ ಹಿಗ್ಗುವರು ಭೂ|ಮಂಡಲದಧಮಯೋಷೆಯರು ॥
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ನೀನಂತವಳಲ್ಲ ನಾ|ಕಂಡುದ ಪೇಳ್ದೆ ತಪ್ಪೇನು ॥೨೩॥

ಮಗಳನಂಗೀಕರಿಸಿದ ದೋಷವೊಂದು ನಾ|ಲ್ಮೊಗನಿಂಗೆ ಬಂದುದಕಂಡು
ಮೃಗಧರ ನಿನ್ನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು| ತೆಗೆದನು ಬಲವಂತನಾಗಿ ॥೨೪॥

ಆತಗಾಹವನಾದ ಬಟಿಕ ಮಿಕ್ಕಿನ ಪುರು|ಹೂತಾದಿ ನಿಖಿಳನಿರ್ಜರರು ॥
ಕಾತರಿಸಿದರು ನಿನ್ನಿರವ ಕಾಣುತೆ ಮಿಾನ| ಕೇತನಗೊಳಗಾದರಬಲೆ ॥೨೫॥

†ಗಂಡು ಮೆಚ್ಚುವುದಂಗನೆಯರ್ಗೆ ವರವಧು|ವಿಂಡೊಲಿವುದು ಪುರುಷರಿಗೆ॥
ಕಂಡುದಿಲ್ಲವು ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ಪೆಣ್ಣು ಮನ ಮರು|ಳ್ಗೊಂಡಿದೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ॥೨೬

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಬಂಧೂಕಪುಷ್ಪದಂತೆ ಕೆಂಪಗಿರುವ ಬಾಯಿ. 2. ರಮ್ಯ. 3. ಹಲ್ಲು.

† ಈ ಪದ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು ?

ನೆಱೆಜಾಣೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ವಡಖಿಲಲೋಕ|ದೆಱೆಯಂಗೆ ಮತಿಮಂದ
[ವಹುದು ‖
ಕಱೆಕಂಠ[1] ಮೇನಕಾತ್ಮಜೆ[2] ಪಾಲಿಸಿದುಡು|ಗೊಱೆಯ ನೋಡೆಂದು
[ತೋಱಿದಳು ‖೨೭‖

ಈಷಣತ್ರಿತಯವಿವರ್ಜಿತ ಗರಳಾ|ಭೂಷಣ ಗಿರಿಜೆ ಪಾಲಿಸಿದ ‖
ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ಪರಿ|ತೋಷವ ಪಡೆದಳಾಕುವರಿ ‖೨೮‖
ಪೇಳಲದಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯರತ್ನದ|ಮೇಳವಿದೆಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೋ ‖
ಬಾಳ್ಕೈಸದೆ ಕತ್ತಿದನಾರೊ ಕೆಲಸಿ[3]ಯೆಂ|ದಾಳೋಚಿಸಿದಳು ಕುವರಿ ‖೨೯‖
ನೂತಳದಾವ ಸುಜಾಣೆಯೊಳ್ಳೈದೆ ಪು|ರಾತನದಾವ ಕೋವಿದನೊ ‖
ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರವ ತೊಳೆದಸಗ[4]ನದಾರೆಂದು|ಭೂತೇಶ ಬಲ್ಲ ನಾನಱಿಯೆ ‖೩೦‖
ಉಟ್ಟುದುಹಱಿಯಾನೆದೊವಲು ಕಂಧರದೊಳ|ಗಿಟ್ಟುದು ಜೀರ್ಣಾಸ್ಥಿಮಾಲೆ ‖
ತೊಟ್ಟುದು ಫಣಿಭೂಷಣ ತಮಗಿವಗಾರು|ಕೊಟ್ಟರೊ ನಮಗೀವುದಕೆ ‖೩೧‖
ಹವಣಲ್ಲದ ಮಾತನಾಡಿದೆ ವೃದ್ಧಶ್ರವ[5]ಮುಖ್ಯ ನಿಖಿಲನಿರ್ಜರರು ‖
ಶಿವನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪಡೆದರೈಶ್ವರ್ಯವ|ಧವಳಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ ಚಿತ್ರೈಸು ‖
ಆತನ ಗುಣಶೀಲವ ಪೊಗಳುವೊಡಸಂ|ಖ್ಯಾತ ಮಾಯಾಸುವಿದೂರ ‖
ಚೇತನಾತ್ಮಕನ ಬಣ್ಣಿಪರಾರು ಕೇಳ್ ಮೀನ|ಕೇತನ ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆ ‖
ಕೈಸೇರಿದೊಡವೆಯೆನುತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು|ಪೈಸರಗೊಳಬೇಡ[6]ಮನದಿ ‖
ವೈಶಾಖಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ ಮುಟ್ಟ ತಾಳ ಬೇ|ಕೈಸೆನ್ನ ಮಾತ ಮನ್ನಿಪೊಡೆ ‖
ಹುಟ್ಟ ನಾ ಬುದ್ಧಿಗಲಿತು ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯ|ಕಟ್ಟನೊಳಹೆನೆಂದು ನಗುತೆ ‖
ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ವರರತ್ನಭೂಷಣಂಗಳ ಹೊನ್ನ|ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿರಿಸಿದಳು ‖೩೫‖
ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆ ಮಾವುತನಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತೆ|ಸುದತಿ ನೀನೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ‖
ಪದತಪ್ಪದಿರ್ದಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾ ನೊದಗಿದೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ‖೩೬‖
ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪರಿತೋಷ|ವೆತ್ತಿರ್ದರಾಪೆಣ್ಗಳೊಡನೆ ‖
ಹೊತ್ತುಗಳೆಯಲೋಸುಗ ಕೇಳಿದಳಱು|ವತ್ತು ನಾಲಕು ವಿದ್ಯೆಗಳ ‖೩೭‖
ವೃಂದಾರಕರಾಕ್ಷಸಯುದ್ಧಕಥೆ ಹರಿ|ಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ‖
ಹಿಂದಣ ಷೋಡಶಮಹಸೀಯರಾಜರ|ಬಂದ ಕಾರಿಯವ ಕೇಳಿದರು ‖೩೮‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಈಶ್ವರ. 2. ಪಾರ್ವತಿ. 3. ಕೆಲಸಗಾರ. 4. ಅಗಸ, ಮಡಿವಳ. 5. ಇಂದ್ರ. 6. ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತವಕ ಹೊಂದಬೇಡ (?)

ಗೀತನಾನಾವಾದ್ಯನೃತ್ಯಮೇಲನ ವಿಪ|ರೀತವಾಯಾವಿದ್ಯೆಗಳ ।
ವ್ರಾತವನೊಂದೊಂದ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡ|ರಾತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯರು ॥
ಮತವಹಿದವರವರುಗಳಿಂಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ|ಹತಭಾಗ್ಯವಿತ್ತು ಕುಸ್ತರಿಸಿ ॥
ಶತಪತ್ರನೇತ್ರೆಯರಿರಲಿತ್ತಲಸ್ತಂ ಗತನಾದ ಸೂರ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದೆ ॥೪೦॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೧೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಯ ಸ್ವಪ್ನ:—

ನಿಗ್ರಹ ಬಿಡಿಸಿ ಮಾವನ ಕೊಂದು ಮಧುರೆಯ|ನಿಗ್ರಹಿಸೆನಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ॥
ನ್ಯಗ್ರೋಧದಳ[1]ವಾಸ ದೇವನ ಕರುಣಾ ನುಗ್ರಹ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ॥೧॥
ಕಾಕೇಂದ್ರಿಯಶಬ್ದಗಳಲ್ಲ ಗರುಡಪ|ತಾಕೇಶ್ವರನ ಸತ್ಕೃತಿಯ ॥
ನೀಕೇಳಲುಸಿರುವೆ ಸ್ವರ್ಣಕಂಬಿಯೊಳು ಸ|ಲಾಕೆಯ ತೆಗೆದಂತೆ ಕೆಳದಿ ॥೨
ಗಂಡು ಹೆಣ್ವಿಗಲ್ವಕ್ಕಿ[2] ಸ್ವಸ್ಥಾನದೊಳಿಂಬು|ಗೊಂಡಿರ್ದು ತಮವಲ್ಲರಿಯ॥
ಕಂಡುದಾದಿತ್ಯಮಾರ್ಬಲಬಂದುದೆನೆಸೊಡ|ರ್ವಿಂಡು ತತ್ಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು॥
ಆದುದು ಕುವರಿಗೀಶ್ವರಪೂಜೆ ಭೋಜನ|ವಾದುದು ಸಖಿವೆಣ್ಗಳೊಡನೆ ॥
ಆದುದಿರುಳು ನಿದ್ದೆ ಮಣಿಮಂಚದೊಳು ಬೆಳ|ಗಾದುದು ನವಿಲ್ಗಳುತ್ಸವಿಸೆ॥
ಜೋಡಿಸಿದುವು ರಕ್ಷಸಮೃಗಪಕ್ಷಿಗ|ಳೋಡಿದುವಳಿ ಚೂತವನಕೆ ॥
ಮಾಡಿದ ಚಂದ್ರ ಪಲಾಯನೋಕ್ತಿಯ ಸೂರ್ಯ|ಮೂಡಿದನುದಯಶೈಲದಲಿ॥
ಬುಧರಾಮ್ನಾಯಘೋಷಣದಂತೆ ಗಾಣಿಯರ್|ವಿಧವಿಧಾಲಾಪಿಸುವ ॥
ಸದಮಲಶೈವಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳ ಕೇಳ್ದು|ಸುದತಿ ಮೆಯ್ಮುರಿದೆದ್ದಳೊಲಿದು ॥
ನೋಡಿದಳುಭಯಸುಹಸ್ತರೇಖೆಯನೆದ್ದು|ಮೂಡಿದಳಳಕದೆ ಹರಿವ ॥
ಪೋಡಿಭಾಗದ ಬೆಳ್ಳಲೆಯ ಮೆಲ್ಲುತೆ ಸಖಿ ಗೂಡಿ ಬಂದಳು ದಿವಾಣಕ್ಕೆ ॥೩॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಆಲದ ಎಲೆ. 2. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಚಕ್ರವಾಕಗಳು.

ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆ ಮಲಗುಮಾಡೆಯೊಳು[1] ಬೆನ್ನೊತ್ತಿ ಮಂಡಿಸಿದಳಾ [ಕುವರಿ ‖
ಹತ್ತಿರೆ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು ಪ್ರಾಣ|ಪತ್ತುಗೆಗಾತಿಯು ಮುದದಿ ‖೮
ಕುಡಿನೀರುವೀಳ್ಯಕಾಳಾಂಜಿಗೆ ಚಮರ ಕ|ನ್ನಡಿ ಮುಖವಸ್ತ್ರಬಿಜ್ಜಣವ ‖
ಪಿಡಿದೆಡಬಲದೆ ನಿಂದಿರೆ ವಿಂಡಿವೆಂಗಳು ಮುಡಿ ಮೊಲೆ ಭರದಿ ಕಂಪಿಸುತೆ ‖೯
ಅತ್ಯಂತಜಾಣೆಗಾತಿಯರು ಸೊಲ್ಲಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯಪಾಠಕಸ್ತ್ರಮದೆಯರು|
ನೃತ್ಯದವರು ತಾಳಮೇಳಸಹಿತ ಬಂತು| ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯಿರ್ದೆಡೆಗೆ ‖೧೦‖
ವರರುದ್ರವೀಣೆ ಧನುರ್ವೀಣೆ ಜಂತ್ರ ತುಂ| ಬುರುವೀಣೆ ಕೂರ್ಮವೀ [ಣೆಗಳ ‖
ಸ್ವರಮಂಡಲಮುಖ್ಯತಂತ್ರೀವಾದ್ಯದ ಹೆಣ್ಣು| ನೆರೆದುದು ಕುವರಿಯೋಲಗದಿ ‖
ಮೀಱುವ ಯೌವನ ಸಿರಿಮೊಗದೊಳು ಹೊಗ| ರೇಱುವ ಕಾಂತಿ ಮೆ [ಯ್ಯೊಳಗೆ ‖
ಬೀಱುವ ಗಂಧಗಂಧಿನಿಗೆ ಸುವಿದ್ಯವ| ತೋಱುವರಾಯತಾಕ್ಷಿಯರು ‖೧೧‖
ಕಾಮಕೇಳಿಯಲಿ ಕಾಂತರ ಹೃದಯದೊಳಿರ್ದ| ನೇಮವ ತುಡುಕು [ವಂದದಲಿ ‖
ಕೋಮಲ ಕೈವೆರಲಿಂದೆ ತಂತ್ರಿಯಮುಟ್ಟ ರಾಮಕ್ರಿಯೆಯು ಬಾಜಿಸಿದಳು‖
ಆಗಳಾವೀಣೆ ತೌರ್ಯತ್ರಯಾದಿಗಳದ ನಾಗವಾಸವ ನೆರೆ ನೋಡಿ ‖
ಚಾಗವ[2] ಕೊಟ್ಟಳು ಕಲ್ಪಭೂರುಹವೆಳೆ|ಬಾಗಕ್ಕೆ[3] ಸಮನಾಗಲೆನುತೆ ‖೧೨‖
ನೆತ್ತಪಗಡೆ ಚತುರಂಗವ ಗೆಲುವಳು| ಮತ್ತೇಭಗಮನೆ ಮಂತ್ರಿಜೆಯ ‖
ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯವಾಗಲು ಸೋಲ್ವಳು ಸೋತು| ಹೊತ್ತ ನಿವಾರಿಸುವುದಕೆ ‖
ಮತಿವಂತೆ ಕಾವ್ಯವಾದವ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದ|ಳಿತಿಹಾಸ ಪೌರಾಣಗಳನು‖
ಕತಿಪಯದಿನವನೂಕಿದಳು ಪಾರ್ವತಿ ಕೊಟ್ಟ|ತಿಥಿ ಬಂದು ಕೂಡಲೆಂದೆನುತೆ‖
ಬಿಸಿಲ ಛಡಾಳದಿ ಬೆಂದರ್ಗೆ ಮಡುನೀರು ಸಸಿನೆಱಲಿದಿರ್ಪಂದಂತೆ ‖
ಅಸಿಯಳ ಮದನನುತಾಪಕೆ ಬಂದು ಸಂಧಿಸಿತೀಶ್ವರಿಯ ನಿರೂಪ ‖೧೩‖
ಗಳಿಗೆಯನೊಂದೊಂದು ಕಲ್ಪಕೋಟಿಯ ಮಾಡಿ|ಕಳೆವ ಮಾನಿನಿಯ [ಚಿತ್ತವನು ‖

ಕ. ಪ. ಆ—1. ದಿಂಬಿನ ಮೇಲೆ. 2. ದಾನವ. 3. ಭೂಭಾಗಕ್ಕೆ.

ತಿಳದಳು ಸಖಿಶಿರೋಮಣಿ ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲೆ | ಮುಳದು ನಿಷ್ಠುರವ
[ಮಾಡಿದಳು ||೧೮||

ಅಸಗೆಟ್ಟುವೊ ಪುರಿ ಹೆರೆಯೆಣ್ಣೆ ತೀದುದೊ | ಅಸವಾಶ್ವಗಳು ಬಾಂ
[ದೊರೆಯ ||
ಕೆಸಱೊಳು ಬಿದ್ದೇೞಲಾಱದಾದುವೊ ಎಂದು ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ರವಿಯನೋಡಿದಳು
ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸುವೊಡೆ ಕಂಜ| ಮಿತ್ರತನ್ನಯ ವರರಥವ||
ಸತ್ರಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತೆರಳದ ವಿಘಳಿಗೆ| ಮಾತ್ರದಿ ಪಡುವೆಟ್ಟದೆಡೆಗೆ ||೨೦||
ಶುದ್ಧಾತ್ಮಕಬಾಣನಾತ್ಮಸಂಭವೆಗನಿ| ರುದ್ಧನೆ ಕೈಸಾರಲೆನುತೆ ||
ನಿರ್ಧರ ಹರಕೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಭಾಸ್ಕರದೇವ| ಸಾರ್ದನು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯ||
ಬಿಸುಗದಿರನ ನುಂಗಿ ಸೀಗುರ್ಗುಡಿದಖಿಳರಾ|ಕ್ಷಸಿಯ ಮಸ್ತದ ಬೈತಲೆಯ||
ಅಸಿಯಚಂದ್ರಾಂಕಿತವೆಂಬಂತೆ ಸಂಜೆಗೆಂ| ಪೆಸೆದುದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೨||
ವಾರಿಜ ವೃತ್ತಪಕ್ಷಿಗಳು ಕುಗ್ಗಿದುವು ಚ| ಕೋರ ನೀಲಾಬ್ಜ ಹಿಗ್ಗಿದುವು||
ಸೋರಿದುವಮೃತಪಾಷಾಣ[1] ಪಾಲ್ಗಡಲಂತೆ| ಪೂರೈಸಿತು ಚಂದ್ರಕಿರಣ||೨೩||
ಮೇಳೈಸಿದುವು ಶೋಣಿತಪುರದೊಳು ಬೊಂ| ಬಾಳದೀವಿಗೆ ವಾದ್ಯರವದಿ||
ಗೀಳಡಲೆಡೆಮಾಡುವ ದೊರೆಗಳ ಪೆಂಪ| ಪೇೞಲಸಾಧ್ಯ ನಾಲಗೆಗೆ ||೨೪||
ಊರೊಳಗಿನಿತು ಸಂಭ್ರಮವಡೆದಿರಲು ಕು|ಮಾರತಿಯರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ||
ಪೂರಾಯುಗೆಯ್ದು ಸದ್ಭಕುತಿಯನಾಂತು ಕೈ |ವಾರಿಸುತಿರ್ದರರ್ಥಿಯಲಿ ||೨೫||
ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣಾಲಿಗ| ಳೊಡತಿಯಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಲು ||
ಅಡಹಾಯಿದಾಕೆ ತನ್ನಯ ಪೇರುರದೊಳು| ತಡೆಗಳು ಬಲ್ಮೊಲೆಗಳಲಿ ||
ಅವರ ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ವಿಟರ ಕಣ್ಮನಗಳ| ಜವಗಿಡಿಸಿದುವು ಗೋಪ್ಯದಲಿ||
.... ||೨೬||
....
ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಯರಿರ್ವರು ಕರ್ಣ ಶಿವಪಾ|ರ್ವತಿ ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರ
[ಭೂಷಣವ ||
ಅತಿಹರುಷದೊಳುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಭುಕ್ತವಮಾಡಿ | ನುತಿಸಿದರ್ ಗೌರೀ
[ವಲ್ಲಭನ ||೨೮||
ಕೆತ್ತಿದ ನಿಖಿಳರತ್ನಗಳ ಮೆಯ್ವೆಳಗು ಕೈ| ವರ್ತಿಯ ಸೊಡರ ಕೀೞ್ಪಡಿಸಿ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ.

ಅತ್ಯಂತರಮ್ಯವಡೆದ ಹರ್ಮ್ಯವ ನೋಡಿ | ಹತ್ತಿದಳರಸಂಚೆಗಮನೆ ||೨೯||
ತಲೆವಣಿಗಳ ತಾಳ್ದು ನಿಲೆ ಚವಿ ನಿಬಿಳಭೂ ವಲೆಯು ಸಗ್ಗಿಗರ ಮುಂ
[ಕೊಂಡು ||
ಕಲೆಗಧಿನಾಥ ಚಂದ್ರನ ನೋಡಪೋಪಂತೆ | ನೆಲೆನೆಲೆಗಡರ್ದಳಾಕುವರಿ||೩೦||
ಭೋಗಿಭೂಷನ ಗಿರಿಶಿಖರವ ಚೌಷಷ್ಟಿ|ಯೋಗಿಣಿಯುರು ಪತ್ತುವಂತೆ ||
ವಾಗಿನೊಳ್[1] ಜಾಣವೆಣ್ಣುಗಳು ಮಂತ್ರಿಜೆ ಸಮ|ವಾಗಿ ಹರ್ಮ್ಯದೊಳದ್ದ
[ರೊಲಿದು ||೩೧||
ಇನಕಿರಣಂಗಳ ಮಸುಳಿಪ ರತ್ನಕಾಂ|ಚನಮಂಚ ಮೃದುತಲ್ಪದಲಿ ||
ವನಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಮಂಡಿಸಿದಳು | ಘನಪರಿತೋಷದುಬ್ಬಿನಲಿ ||೩೨||
ಹೇಟಿಕೆಯಲಿ ಮಿತ್ರಕುಳತಳು ಕಾಂತಿ ಛ| ಡಾಳಪ ಮಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ
ಆಳಿಯರ್ಗಂಧೋದಕಹೂಜೆಯಿಂದೆ ಪ್ರ|ಕ್ಷಾಲಿಸಿದರು ಪದಯುಗವ||೩೩||
ಮಂಡೆಯ ಕುರುಳ ಹಿಕ್ಕುವರೊಂದು ಕೆಲರು ಪೂ| ದಂಡೆಯ ಮುಡಿ
[ಸುವರ್ ಕೆಲರು ||
ಅಂಡೆಯೊಳಡಿದ ಜವಾಜಿಯ ಪೂಸಿದರ್ | ಖಂಡೇಂದುಭಾಳಕಾಮಿನಿಗೆ ||
ಅಂಬುಜವದನೆಯ ಶೌಚಕ್ಕೆ ಪನ್ನೀರ| ಚೆಂಬು ಗಂಧೋದಕಹೂಜೆ ||
ತುಂಬುದಟ್ಟೆಯಲಿ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳ ತಲೆ|ಗಿಂಬಿನೊಳ್ ತಂದಿರಿಸಿದರು||೩೪||
ಹಾಡಿಸಬೇಡ ನಾನಾವಾದ್ಯವ ದನಿ|ಮಾಡಿಸಬೇಡೊರ್ವರೊಡನೆ ||
ಆಡಿಸಬೇಡ ಸ್ವಸ್ತದಿ ನಿದ್ದೆಗೆಯ್ವೆನೆಂ|ದಾಡಿದಳಾಚಿತ್ರಲೇಖೆ ||೩೬||
ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳೊಱಗಿರಲು ಪಾರ್ವತಿ ಪೇಳ್ದ|ಪೂಗೋಲನ ಸಮ
[ರೂಪ ||
ಈಗ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಬಂದು ಪರಮಸಂ|ಭೋಗವ ಮಾಳ್ಪ ನಿಶ್ಚಯದಿ||
ಎಂದೊಡಾವನಾತಿಂಗೆ ನಸುನಾಣ್ಚಿ ಹೃದಯಾರ|ವಿಂದದುಲ್ಲಾಸ ಪೂರಯಿಸಿ
ಚಂದನಸೌರಭ್ಯವಡೆದ ವಿಗ್ರಹಜಾತ[2]| ಸಂದೋಹ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿತವಳ ||೩೮||
ಜನನಸ್ಥಾನದಿಂದಗಲದ ಬಿರುದುಳ್ಳ | ಘನಕುಚತಾರಹಾರಗಳು ||
ತೊನೆದಾಡೆ ಜಟ್ಟಿಯರ್ ತೊಡೆಯತಟ್ಟಿದರು ಜೀ|ವನಗಾತಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚುವಂತೆ||

ಕ. ಪ. ಅ—1 = (?)   2. ರೋಮಾಂಚಗಳು; ವಿಗ್ರಹ = ಶರೀರ.

ಎಡದೆಳವೆರಳ ಸೆಳ್ದು ಗುರ್ಗ್ವಿಯ್ಯ ಸೌಖ್ಯವ| ಪಡೆದು ಪೆರ್ವೊರ್ಗಲೆಯ
[ಮೇಲಿರಲು ||
ಮಡದಿವಮಾಣಿಕ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣಬಾಹು ತಲೆಗಿಂಬಿ|ಗಡರ್ದಿರೆ, ಮಱಿಗೊಱಗಿದಳು ||
ನಿದ್ರಾನ್ವಿತೆಯಾಗಿ ಕಣ್ಮುಟ್ಟಿಯೊಳಗನಿ| ರುದ್ಧನ ಕಂಡವುರ್ದಪ್ಪಿ ||
ಮುದ್ದಾಡಿ ಮುದ್ದು ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸು|ತಿದ್ದಳು ರತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ||
ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ತೋಳವನ ತೋಳುಗಳೆಂದು|ದ್ವಿಜಮುದ್ರಾಂಕಿತಗೆಯ್ದು||
ಕುಚಕುಂಭನಿಭವೃತ್ತಸ್ತನಪ್ರಾಣಕಾಂತನ|ಭುಜವೆಂದುನಬದೊಳೊತ್ತಿದಳು
ತಳುಕಿನ ಕನಕಲತೆಗಳಂತೆ ತೋಳ್ತೊಡೆ|ಬಳಿಕೊಂದಱಿಂದಱೊಳ್
[ತಳೆದು ||
ಪುಳಕಿತಮಪ್ಪಂತೆ ....
ಕೇಲಿಸಿದೊಡಲ್ಗಳ ರತಿಯಾದಿಮಧ್ಯಾಂತ ಲಾಲಿತ ಕೈವಾಟದಿಂದೆ ||
ಸೋಲಿಸಿದನು ಕಾಂತ ಕಾಂತೆಯು ದ್ವಿತಯ ಕ|ಣ್ಣಾಲಿಗಳ್ ಕೋರೈಸುವಂತೆ||
ಚಾಪಲಾಕ್ಷಿಯು ಪರವಶ ಬೀತು ಕಾಮೋ|ದ್ದೀಪನ ತಲೆದೋಱಿ
[ಮಗುಳೆ ||
ರೂಪಕಂದರ್ಪನೆಂದೆನಿಸುವ ತನ್ನ ಪ್ರಾ|ಣಗೋಪನ ತಡವಿ ನೋಡಿದಳು||೪೫
ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಳು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಳು| ಮಾಣದೆ ಮಗುಳಱಿಸಿದಳು ||
ಏಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಕಾಮದೇವನ | ಬಾಣಕೆ ಗುಱಿಯಾದಳಾಗ||೪೬||
ಆತಂಕದಿಂದಲಾಳ್ದನ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡಳು | ನೂತನಕಂದರ್ಪರೂಪ ||
ನೋತವಳೊಡನೆ ವಂಚನೆ ಬೇಡ ಮತ್ಪ್ರಾಣ|ನಾಥ ಮೆಯ್ದೋಱಿಂದಳಬಲೆ
ಕದ್ದಡಗಿರ ಬೇಡ ಕಮನೀಯ ರೂಪ ನೀ|ನಿದ್ದೆಡೆ ನುಡಿದೊಡಾಬಂದು ||
ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುನಿಸ ನಿವಾರಿಸಿ ಪಾದಕೆ | ಬಿದ್ದವುರ್ದಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸುವೆ ||೪೭||
ಬಱಸೊಲ್ಲಗಾತಿಯೆಂದೆನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಚಿತ್ತ|ಕಱಗದೆ ಬಾರದಿರ್ದಪೆಯೋ|
ಅಱಿಸಿ ಕಾಲ್ಗೆಱಗುವೆನೆನುತೆದ್ದು ತನು ತರ|ಹರಿಸುತೆ ತೊಟ್ಟಿಲ್ದಳಾಲಯವ ||
ನಿಖಿಳಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಮಣಿವೆಳಗಲಿಮೃಗಾಂ|ಬಕಿ ನಲ್ಲನ ನಱಸುತಲಿ ||
ಸಖಿಶಿರೋಮಣಿ ಮಲಗಿರ್ದ ಮಂಚಕೆ ಚಂದ್ರ|ಮುಖಿ ಬಂದಳುದುಱವೆರಸಿ
ವಂಚನೆಗೆಯ್ದು ಮತ್ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರೆಯು ಹೊನ್ನ|ಮಂಚದೊಳೊಱಗಿರ
[ಬಹುದೇ ||

ಪಂಚಬಾಣನ ರೂಪ ಬಾರೆಂದು ಮರುಳ್ಗೊಂಡು| ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯು ತುಡು
[ಕಿದಳು ‖೫೧‖

ಹುಟ್ಟಿದ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಸಖಿಯುಳ| ಮುಟ್ಟಿದೊಡವಳೊಡಲ್ ಬೆಂದು‖
ಬಿಟ್ಟಬಿದ್ದೆ[1]ದ್ದು ನೋಡಿದಳು ತನ್ನೊಡನಲ್ಲಿ| ಪಟ್ಟೆರ್ದಪ್ರಮದಾರತ್ನವನು‖
ತಾಕಟ್ಟೆ ತನ್ನೊಡಲುರಿದುದು ನೀನಿಲ್ಲಿ|ಗೇಕೆದ್ದು ಬಂದೆನ್ನ ಕಂದ ‖
ಈಕಡುಬರ[2]ವೇನು ಕಾರಣ ಹೇಳೆಂದು| ಶೋಕಾಶ್ರುಗಳೆದಳಕ್ಷಿಯಲಿ ‖
ಸ್ವರ್ಗಪಾತಾಳಮರ್ತ್ಯಾನ್ವಿತ ಪುರುಷರ್ಗೆ | ಮೆಗ್ಗಳ ರೂಪಸ್ಥ ತನ್ನ ‖
ಮುಗ್ಗುಲೊಳ್ ಬಂದು ಮಚ್ಚಿಸಿ ಪೋದ ಬೆದಕಲು ನೆಗ್ಗಳಿಯದೆ[3] ಬಂದೆ
[ತಾಯೆ ‖೫೪‖

ಕನಸಿನ ಭತ್ತಕೆ ಗೋಣಿಯನಾಂತರೆಂ|ದೆನಿಸಿದೆ ನೀ ಮೂಢವೇಣೀ ‖
ನೆನಸಿಕೋ ನೀಲಕಂಠನ ವಧೂಟಿಯು ಮಾತ ಮನಸಿಗೆ ತಾರ್ಕಣೆಯಾಯ್ತು ‖
ತೋಡಿಯು[4] ಹೊಳಿಸಬೇಡೆನಗೆ ಸಂಭೋಗವ ಮಾಡಿದ ಕಳೆ ಮೆಯ್ಯೊ
[ಳದೆ ಕೋ‖

ನೋಡಿ ವನಾಂತರದೊಳಗಡಗಿದ್ದರು | ಗಾಡಿಕಾಱನ ತೋಱಿಸವ್ವೆ ‖೫೬‖
ಸುಮ್ಮಿರು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ಮಾತಾಡಬೇಡವೆ|ನ್ನಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ ಸುದ್ದಿಹೊಱಗೆ‖
ಹೊಮ್ಮಿದೊಡಿತರಾದಿಗಳೇಳಿಪ[5]ರೆಂದು| ನೆಮ್ಮಿಸಿ[6] ಕೊಂಡಳಂಗದಲಿ‖೫೭‖
ಕುಂದಣವನು ರಸಗೆಯ್ದೊಡಾಕ್ಷಣ ಕರು|ಮಿಂದೆ[7] ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಪುತ್ತಳಿಯ‖
ತಂದಡರ್ಚಿದರೆನೆ ಬಿಸಿವೆತ್ತು ಪ್ರಾಣಸಂ ಬಂಧಿಯ[8] ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ‖೫೮‖
ತಕ್ಕೆಗೊಂಡೆನ್ನ ಪೀಡಿಸಬೇಡ ಕಡುಶೈತ್ಯ|ವಕ್ಕೆ[9]ಯೊಳರಿಸು ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ‖
ಉಕ್ಕೆಸಱಾಡುವ[10] ಮಹದಾದಿ[11] ಜ್ವರ ಮರ|ಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದಳಬುತೆ‖

ಕ. ಪ ಅ—1. ಸುಟ್ಟುಕರಿಕಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಹಂಟೆಯಹಾಗೆ ಆಗಲು.
2. ಹೀಗೆ ಕಡಿದಾದ, ಅಲೆದಾಟದಿಂದ ಕಠಿನವಾದ ಬರುವಿಕೆಯು.
3. ನಾಚಿಗೆಗೆಟ್ಟು. 4. ತಪ್ಪನ್ನು. 5. ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವರು.
6. ಒರಗಿಸಿ. 7. ಅಚ್ಚಿನಿಂದ. 8. ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳಾದ ಸಖಿಯನ್ನು.
9. ಅತ್ಯಂತ ಶೀತಳವಾದ ಪಟ್ಟೆಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಣ್ಣಗಿರುವ ತಾಪನಿವಾರಕವಾದ ಶೀತಳಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಪಕ್ಕೆಯೊಳ್—ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ. 10. ಉಕ್ಕಿ ಎಸರಿಟ್ಟಂತೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವ. 11. ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ.

ಸೊಲ್ಲಿಪ ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯ ಕೇಳ್ದು ಪನ್ನೀರ|ಚೆಲ್ಲಿದಳವಳುರಸ್ಥಳದಿ||
ಅಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಘೋರ್ಗರೆಯುತಿರ್ದುವು ಸುಣ್ಣ|ಕಲ್ಲಿಗೆ ನೀರೆಱೆದಂತೆ||೬೦||
ಕಾಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕಾದ ಹೃದಯಸ್ಥಗಳ ಜ್ವಾಲೆ|ರೋಮಕೂಪದೆ ಹೊಱ [ಹೊಮ್ಮಿ ||
ಧೂಮತಳ್ತುದು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ವರಮುಖ|ಸೋಮಂಗೆ ಸ್ವರ್ಭಾನು[1]ವೆನಿಸಿ
ಆಳಿಯರ್ ಬೀಸುವ ಚಮರಾಲವಟ್ಟ[2]ತ|ಣ್ಣಾಳಿಯಿಂದವಳೊಡಲ್ಗಿಚ್ಚು ||
ತಾಳಯು[3] ಹಾಕಿ ಪೆರ್ಮೊಱಗೊಂಡ[4]ತೆಱದಿ ಭ|ಡಾಳಿಸಿತುಷ್ಣ ಸಂಘಟಿಸಿ||
ಅಸಿಯಳ ಮನದನುತಾಪವ ಸಖಿ ನಿವಾ|ರಿಸಿ ನೊಂದಳರುಳ್ಗಿವುದಕೆ||
ಬಿಸುಗದಿರನ ಹುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟುದೊ ರೋಮಶ|ಋಷಿಕಲ್ಪಕೋಟಿ ತೀರ್ವನಕ||
ನಂದಿತು ಬೆಳದಿಂಗಳ ಕಿಚ್ಚು ಪಾಪಿಷ್ಠ| ಚಂದ್ರಮನಸ್ತಮಿಸಿದನು ||
ಕುಂದಿತು ನಕ್ಷತ್ರಮುಖಕಾಂತಿ ಬೆಳಗಾಗ|ಬಂದಿತು ಬಿದಱಿದಿರವ್ವ ||೬೪||
ಬೇಸಱುಗೊಂಬ ತತ್ಕುವರಿಯು ಮನದೊಳ|ಗಾಸಱು[5]ಬಹಳ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ||
ಈಸಱಿಂ[6]ದಿನ್ನು ಕಾಡುವುದೊಳ್ಳಿತಲ್ಲೆಂದು|ನೇಸಱು ತಲೆಯ ತೋಱಿಸಿತು||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕಲ್ಪಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೮೭೭ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಯ ವಿರಹ – ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಉಷೆಗೆ ಭಾಷೆಯ ಕೊಟ್ಟುದು :—

ಅಜಮಿಳ ತನ್ನ ಪುತ್ರನ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡೊಡೆ| ನಿಜಭಕ್ತನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದ||
ಭುಜಚತುಷ್ಟಯನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಳು| ಸುಜನಾನಂದನೆಂದೆನಿಸಿ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕೇತು. 2. ಬೀಸಣಿಕೆ. 3. ಬೆರಣಿಯ ಬಟ್ಟಲು.
4. ದೊಡ್ಡಮೊರದಿಂದ ಬೀಸಿದಹಾಗೆ.
5. ಬಳಲಿಕೆ. 6. ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು.

ಇನಿವಾತುಗಳ ಸತ್ಪದಬಂಧ ವ್ಯಂಗ್ಯೋಕ್ತಿ| ಧ್ವನಿಯರ್ಥಗೌರವದಿಂದೆ ‖
ತನಿರಸವಡೆದ ಮತ್ಕೃತಿಯ ಚಿತ್ತೈಸಲೆ| ವನಿತೆಯ ಮಂಡೆಮಾಣಿಕವೆ ‖
ಜಾಱಿತು ಕಮಳಕಂಟಕ ಚಕ್ರಯುಗಳಕೆ| ತೀಱಿತು ಹೃದಯದ ತಾಪ‖
ತೋರದಾಸೆ[1]ಯನಿಕ್ಕಿ ಚೈತನ್ಯವಡೆಸಿದ|ಳಾರಾಜಮುಖಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯ ‖೪‖
ನಂಬಿಯವಳ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಕಮ್ಮಲ| ರಂಬಿನ[2] ಗಾಯವ ಮಱಿದು‖
ಬೆಂಬಿಡದಾರಯ್ವ ಹೆಂಗಳ ಮೊಗವ ನಿ| ತಂಬಿನಿಯಾಗ ನೋಡಿದಳು ‖೫‖
ತೆಗೆದರು ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವ ಸೋರ್ಮುಡಿಯಲಿ| ಬಿಗಿದರು ಬಟ್ಟಪೂ
ವುಡೆಯ ‖
ಮೃಗನಾಭಿಯ ನಾದಿ ಪೂಸಿದು ಪಣೆಯಲಿ | ದುಗುಡಸಿಂಗರ ಮೆಱೆವಂತೆ ‖
ಲಾಲಿತ ಚೆಂಬಾವುಗೆ ಮೆಟ್ಟ ಮೃದುವೆತ್ತ| ಸಾಲಿಯ ದುಪ್ಪಟದಾಳ್ದ ‖
ಸೋಲಿಸಿ ತೊಲಗಿ ಪೋದವನ ಸಿಟ್ಟಿಸುವ ಸ| ಲೀಲೆಯಿಂದೆದ್ದಳಾ ಕುವರಿ ‖೬‖
ಸುಱಿಗುರುಳಬಲೆಯ ಕೈಲಾಗುವಿಡಿದು ಮಾಂ|ದಳರಡಿಯಿಟ್ಟು ಕಂಪಿಸುತೆ‖
ಗಳಲಾಂತು ನೆಲೆನೆಲೆಗುರುಜುಗಳೊಳು ನೋಡು|ತಿಱಿದಳುಪ್ಪರಿಗೆಯನವಳು‖
ಸಿಡಿಲು ಕಣ್ಣಿಂದೆ ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಮ್ಮಂಗೋಲಗಿ| ಮ್ಮಡಿರೂಪದಾಳ್ದವಲ್ಲಭನ‖
ಅಡಿದಾವರೆಗಳ ಕಾಣದೆ ನಯನದಿಂ| ಮಿಡಿದಳು ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವನು ‖೮‖
ಆಱಿಬೇಡ ಬಾರೆನ್ನ ಕಂದಯೆಂದಮರ್ದಪ್ಪಿ| ಕೆಳದಿ ಮಾಣಿಕದ ಮಂಚದಲಿ‖
ಕಳಹಂಸತೂಲದಮೃದುವಾಸೊಳೊಱಗಿಸಿ| ಹೊಳೆವ ವಿಗ್ರಹವನೋಡಿದಳು‖
ಧರೆಗತಿಚೆಲ್ವ ತತ್ಕುಚಹೇಮಕೈಲೇಂದು|ಗೇಱಿ ಬಾಹುಲತೆಯೊಳು ರತುನ‖
ಖರೆಯು[3]ವಾಗಿದೆ ಕನಸಿನ ವಾಕ್ಯವಿದ ನೋಡು| ವರೆ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗಾಶ್ಚರ್ಯ‖
ನೋಡಿದಳ್' ಕುವರಿ ತನ್ನಯ ಮೊಲಗೆಲದಲ್ಲಿ | ಮೂಡಿರ್ದ ಮೋಹನ
[ಗೇಱಿಯ ‖
ಸೂಡಿರ್ದ ನುಣ್ದೋಳ ಮಣಿಗಂಡ ಮಾತ್ರದಿ|ಕೋಡಿದುವೆದೆಯ ಪೂಸರಳು‖
ಉಂಟಾದಧೈರ್ಯ ತೀರ್ಕಣಿಸಿತು ಹೃದಯದೊ|ಳೆಂಟೆರಡವತೆ[4]ಸಂಭ್ರಮಿಸೆ‖
ಕಂಠಗತಪ್ರಾಣದ ಕುವರಿಯ ತಳ|ರ್ಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ ಸಾರ್ಚಿದರು ‖೧೦‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸೆ. 2. ಮನ್ಮಥಬಾಣದ. 3. ನಿಶ್ಚಯ.
4. ದಶಾವಸ್ಥೆಗಳು:— " ದೃಙ್ಮನಸ್ಸಂಗ ಸಂಕಲ್ಪೋ ಜಾಗರಃ ಕೃಶತಾಽರತಿಃ । ಹ್ರೀತ್ಯಾಗೋನ್ಮಾದ ಮೂರ್ಛಾಂತಾ ಇತ್ಯನಂಗದಶಾ ದಶ ‖

ನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿರ್ದ ತ।ಸ್ಸೊಗ್ಗಲುವೆ ತಳಿರ್ವಾಸಿನಲಿ ॥
ಮೂಲೋಕಮೋಹನರನ್ನೆಯು ಸೈಪಿಡೆ। ಕೋಲಾಹಲವಾದುದೊಡನೆ ॥
ಅಬ್ಬರದಿಂದೆ ಕೂಗುವ ಕೇಕಿ ಕೋಕಿಲೆ ಸದಾ।ಬ್ರಹ್ಮಣಪಕ್ಷಿನಿಚಯ ॥
ಬೊಬ್ಬೆಯೊಳಂಗಜಾತಗೆ ವೀರರಸವುಕ್ಕಿ ನಿಬ್ಬರದಲಿ ಕೋಲ ಕಱೆದ ॥೧೪॥

ನೆಟ್ಟುದು ಕೂರ್ಗಣೆ ಕುವರಿಯು ಹರಣ। ಕಂಗೆಟ್ಟುದು ಸಂತಾಪವೆರಸಿ ॥
ಬಿಟ್ಟುದು ದೇಹಾಭಿಮಾನ ವಿಗ್ರಹ ಮಾರ । ವಟ್ಟುದು ಜ್ವರವು ಪೂರಯಿಸಿ ॥
ತುಱುಗಿದ ತನುತಾಪದಿಂದೆ ಪಕ್ಕೆಯ[1] ತಳಿರ್।ತಱಗೆಲೆಯಾಗಿ ತೋಱಿಸಲು ॥
ಒಱಗಿದ್ದ ಕುವರಿಯ ಕಂಡು ಕುಂಭಾಂಡಜೆ।ಮಱುಗಿದಳಧಿಕದುಃಖದಲಿ ॥
ನಾಸಿಕದುಸಿರ ದಳ್ಳುರಿ ಮೂಕುತಿಗಂಧ।ಗ್ರಾಸಸಂತಾಗಿ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ॥
ಪೂಸಿದ ಸಿರಿಗಂದ ಕರಿಕಾದುದು ಸದ್ವಿ।ಳಾಸಿನಿಯರು ಭೀತಿವಡಲು ॥೧೫॥

ಮುಟ್ಟಲಮ್ಮದೆ ಕುಂಕುಮರಸ ಪನಿನೀರ। ಬಟ್ಟಬಲ್ಮೊಲೆಗೆ ಸಿಂಪಿಸಲು ॥
ಇಟ್ಟ ಮಂಡಿಗೆಯ ಪೊಂಬುಜ್ಜಣಿ ತೈಲಸಂ। ಘಟ್ಟದಿಂ ಪೊಂಗಿದಂತಾಯ್ತು ॥
ಮುದ್ದಿಸಿ ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದಡೆ ಬೆರಲ್ಗಳ।ಪೊದ್ದಿದುವುರಿ ಬೊಕ್ಕೆಗೆಯ್ಯ ॥
ಒದ್ದಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಕಾಲುವೆಯು ತಣ್ಣೀರೊಳ। ಗದ್ದಿದರವಳ ಹಸ್ತವನು ॥೧೬॥

ಸೋಂಕಿ ತಜ್ಜಲವಱತುದು ಸುಯ್ಯನಲುಮುಂ। ಕೊಂಡು ಪರಿದು ಕಿಗ್ಗಡೆಯ ॥
ಅಂಕುರವಡೆದ ಪೂಗಿಡುವೃಕ್ಷಲತೆವೇರ್ಗೆ।ಬೆಂಕಿಯು ಹರಿಹಿಂದಂತಾಯ್ತು ॥
ವರವೊ ಪಾರ್ವತಿ ತಾನು ಕೊಟ್ಟುದು ಪ್ರಾಣಸಂ।ಹರಣವೊ ನಿನಗಲ [ಗೋಲ ॥
ಗರವೊ[2]ನನ್ನೊಳು ದೇವಿ ಮುಳಿದು ಮಾತಾಡದ।ಇರವ ಪೇೞೆಂದೞಲಿದಳು

ಏತೆಱದಲಿ ಮಾಣ್ದಪುದು ನಿನ್ನಾಯಾಸ। ನಾತಂದುಕೊಡುವೆ ನಿನ್ನವನ ॥
ಭೂತಳವ್ಯವಹಾರ ತೃಣವಾದುದೆನಗೆ ನೀ। ಮಾತಾಡು ಮಾನಿನಿರನ್ನೇ ॥೧೭॥
ಉತ್ತರಗಳ ಕೇಳ್ದಾಕ್ಷಣ ಹೃದಯಾಬ್ಜ। ಪತ್ರ ಪ್ರಕಾಶವನೆಯ್ದಿ ॥
ಚಿತ್ರಮುಖದೆ ಕಣ್ದೆಱೆದಳು ಸೌಗಂಧ। ಗಾತ್ರೆಯನಿಟ್ಟಿಸಿಯಾಗ ॥೧೮॥

ಮುಚ್ಚಿದ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮವನೆನ್ನ ಪೃಥ್ವ್ಯಾದಿ। ಬಿಚ್ಚಿದೆ ಸಖಿ ನಿನ್ನ ನೆರೆದು ॥
ಮಚ್ಚಿಸಿ ಪೋದಾತನಾರೆಂದು ಪೇೞ್ದಡೆ। ಚೊಚ್ಚತ್ತಲಿ ನಾ ತಂದು ಕೊಡುವೆ ॥

ಕ. ಪ. ಆ—1. ಹಾಸಿಗೆಯು. 2. ಗ್ರಹವೊ.

ಮಕರಧ್ವಜರೂಪನಾವ ರಾಯನ ಕುಮಾ|ರಕನೆಂದು ಹೆಸಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ॥
ಮುಖಪರೀಕ್ಷೆಯ ಬಲ್ಲನಾತನ ತಂದೆನ್ನ|ಸುಖಬಡಿಸುವುದೆಂದಳೊಲಿದು ॥
ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಮಾನಿನಿಯರಾತನ ರೂಪ|ಕಂಡುದುಂಟಾದಡೆ ತಮ್ಮ॥
ಗಂಡರ ಮಱೆದು ಹುಚ್ಚಿಹರು ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡನ ಸರಳಿಗೀವರೆದೆಯ॥
ಮುಂಚೆ ಬಂದಾವನಾನೊಂದು ವಸ್ತುವ ನಿನ್ನ|ವಂಚಿಸಿ ಕೈಕೊಂಬುದಿಲ್ಲ
ಪಂಚೀಕರಣದೃಷ್ಟನ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ|ಹಂಚಿಕೊಂಡೆನ್ನ ಪಾಲಿಪುದು ॥೨೭॥
ಕಂಗೆಡವೇಡೆಲೆ ಸಖಿ ನಿನಗವನೊಳು| ಸಂಗವಪ್ಪಂತೆ ಮಾಡುವೆನು ॥
ಹೊಂಗೋಪುರ ಶಿಖರಕೆ ಪೋಪ ನಡೆ ನಿನ್ನ|ಮುಂಗಜ್ಜವ ನೆಗಟ್ದಪೆನು ॥೨೮
ಉಭಯಕುಲಾನ್ವಿತ ಭಾಷೆಯ ತಪ್ಪೆನೆಂ|ದಭಯವನೆನಗೀವುದೆನಲು ॥
ನಭಕೇಶ[1]ನಾಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು ಹಸ್ತವ| ಕಬರಿಮಸ್ತಕದೊಳಿಕ್ಕಿದಳು ॥೨೯॥
ಬದ್ಧವಿದಹುದೆಂದು ಭ್ರಮರಕುಂತಲೆ ನಲಿ|ದೆದ್ದಳಾಕ್ಷಣದಲಿ ಸಖಿಯ ॥
ಮುದ್ದಾಡಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಹೃದಯದೊಳುಗಿದು ನೆ|ಟ್ಟಿರ್ದ ಪೂಗೋಲ್ಗಿತ್ತಳಾಗ॥
ಮೀನಕೇತನನುಪಟಳವಾಕುಮರಿಗೆ|ನಾನಾದುಃಖ ಮಂತ್ರಿಜೆಗೆ ॥
ಗೋನಾಳಗತಪ್ರಾಣವ್ಯಾಧಿಮದ್ದಾರೋಗ್ಯ|ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿದಳೊಲಿದು ॥
ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದಳು ತನ್ನಯ ಸಖಿ|ವೆಂಗಳು ಸಹಿತಾಗಮದಿ ॥
ಮಂಗಳವಿಭವಕೆ ನಿಖಿಳದೇವಸ್ಥಾ|ನಂಗಳಗಿತ್ತಳರ್ಥವನು ॥೩೦॥
ಮಾಡಿದಳೀಶಪ್ರಸಾದಭುಕ್ತವ ಸಖಿ|ಗೂಡಿ ಹರ್ಮ್ಯಾಗ್ರವನಡರ್ದು ॥
ಪೋಡಿಯ[2]ಭಾಗ ಬೆಳ್ಳಲೆಯಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾತಾಡಿದಳ್ ಮಂತ್ರಿಜೆಯೊಡನೆ॥
ಅಕ್ಕ ನೀನೆನಗೋಸುಗ ಮಾಱಜಗವನು| ತುಕ್ಕಬೇಹುದು[3] ರಾತ್ರಿಯಲಿ॥
ರಕ್ಕಸ ಭೇತಾಳಭೂತಶಂಕೆಯ ಜಯಿ|ಸಲ್ಕೇನ ನೆಗಟಿದೆ ಪೇಟು ॥೩೧॥
ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕಲಿಸಿದ|ವಿದ್ಯಾಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದೆ ॥
ಉದ್ಯೋಗಿಸುವೆ ನಾನಾರೂಪಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ|ಮಧ್ಯದೊಳೆನಗೋರ್ವರಿದಿರೆ ॥
ಆವಾವ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳೊಳು ಹೊಕ್ಕು|ದೇವಾಸುರನರೋರಗರ॥
ಭಾವಚಿತ್ರವನುಱೆ ತಂದಪೆ ನೋಡವ್ವೆ|ಪೀವರಕುಚೆಯೆ ನಿನ್ನವನ ॥೩೨॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವ್ಯೋಮಕೇಶ, ಶಿವ. 2. ಸ್ವಲ್ಪ. 3, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುತ್ತಬೇಕು.

ಇದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಚಿತ್ರವೆಂಬುದ| ವಿಧುಮುಖಿಯೆನಗೆ
[ತೋಱಿದಡೆ ||
ಸದುಹೃದಯನ ತಂದು ನಿನ್ನವಯುವದಲ್ಲಿ|ಹುದುಮಾಡಿದಪೆನೆಂದಳೊಲಿದು ||
ಆಗಳಾಬಾಣಪುತ್ರಿಗೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ವೈ|ಭೋಗವ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿದಳು ||
ಕಾಗದವೆಲ್ಲವ ಕೈಕೊಂಡು ಪಯಣೋ|ದ್ಯೋಗವ ನೆನೆದಳಱ್ತಿಯಲಿ||೩೯||
ವಿಗಡವಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಯಣಕ್ಕೆಯೆನ್ನದೆ|ದಿಗಿಲಾಂತುದೀಗಳಗೆಯೊಳು ||
ಅಗಲಿದೊಡೆಂತು ಜೀವಿಪೆನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ಯ|ನುಗಿದಳು ದಳ್ಳುರಿವೆರಸಿ ||
ಮಾರಾಧ್ವರಪಾವಕಜ್ವಾಲೆಯೆನಲು ಕು|ಮಾರತಿಯುಸಿರೊಳು ಪೊಯ್ಯೆ ||
ನೀರಡಿಸಿದ ಕುದುರೆಗೆ ನೀರ್ಗುಡಿಸಲು| ಸೂರಿಯನಂಬುಧಿಗಿೞಿದ ||೪೦||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೮ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೧೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಚಿತ್ರಪಟದ ಸಂಧಿ:—
ನಿಖಿಲಲೋಕವನೆಮೆಯಾಟದೆ ಸೃಜಿಸುವ|ಮುಖಚತುಷ್ಟಯನ ಕಲ್ಪಿಸಿದ||
ಅಕಳಂಕಮೂರ್ತಿಯ ಮನದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು|ಪ್ರಕಟಿಸು ತನಗೆಮೆಲ್ಲಗೆಯ||
ಬಲ್ಲಹ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪೌರಾಣ|ದುರ್ಲಭ ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಯ ||
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದೆ ಪೇೞುವೆ ಕೇಳು ಗಡ ವ್ಯರ್ಥ| ವಿಲ್ಲದ ಪರಮಮುತ್ತೈದೆ||
ಮುದ್ದುವೆಣ್ಣಿಗೆ ಪೇೞಿದಳು ನಿನ್ನಬಿಟ್ಟು ಕಾ|ಲೆದ್ದು ಪೋಪೆನೆ ಪೋಪುದಿಲ್ಲ||
ಗೆದ್ದು ನಿನ್ನಸುಗೊಂಡು ಪೋದಾಳ್ದನ ತರ|ದಿದ್ದು ಮಾಡುವುದೇನು ಮಗಳೆ||
ಅಱಿಬೇಡವ್ವೊಡತಿ ಕೇಳೀಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ|ದೊಳಗಿರ್ದ ಸಕಲಸುಂದರರ||
ತೊಳಗುವ ಭಾವಚಿತ್ರಂಗಳ ಬರಕೊಂಡು|ಬೆಳಗಹ ಮುನ್ನ ಬಂದಪೆನು||೪||
ಬಪ್ಪನ್ನದಾಪೋಱಮಡಬೇಡ ಕುವರಿ ನೀ|ನುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಹುದೆನುತೆ ||
ದರ್ಪಕಾದ್ಯಖಿಳಗ್ರಹಗಳಗೆ ಮಂತ್ರಿಸಿ| ಕಪ್ಪನಿಕ್ಕಿದಳು ಭಾಳದಲಿ ||೨||

ನಿಟ್ಟಿಸಿದಡೆ[1] ಭೂತಭೇತಾಳಕೋಟಿಯು|ಮೆಟ್ಟಿ ನೆಗ್ಗಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳ ।
ಕಟ್ಟಿದಳ್ ತನಗೆ ತತ್ಸಖಿಗೆ ಸಂದೇಹವ|ನಟ್ಟಿದಳನಿತಿಲ್ಲದಂತೆ ॥೬॥
ಹಲವು ದಾಯದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇೞ ಮದನವ್ಯಾ|ಕುಲವ ತೀರ್ಕೆಣಿಸಿ
[ಬೇೞ್ಕೊಂಡು ।
ಗೆಲವಾಂತು ಗುರುಪಾದವ ಕೂರ್ತು ನಡೆದಳು|ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ಗಗನವಟ್ಟೆಯಲಿ।
ಎವೆಯಿಟ್ಟು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಮೂಲೋಕಕೆ|ಜವೆಯ ಮೋಹವ ಕಲ್ಪಿ
[ಸಿದಳು ॥
ಸವೆಯದ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ತುಂಬಿದಳು ಹು|ಣ್ಣಿಮೆಯ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ಕೆಡಿಸಿ॥೮॥
ನಗರೂಪನುೞಿದು ನೀಲಾಚಲ ನಿಚಳ ಸ|ಗ್ಗಿಗರೂರ ಕಡಲನೆ ನುಂಗಿ।
ಹೊಗೆ ಸುತ್ತುವಂತೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ|ದಗಲದೊಳುೞ್ ತುಂಬಿತಾಗ॥
ಕಾಳಗದೊಳು ಬೊಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿಗಬೀರ ಭೇತಾಳ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರ॥
ತೂಳದೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಜೃಂಭಿಸಿ ಗಗನಾಂತ|ರಾಳದಿ ಬೊಬ್ಬಿಕ್ಕುತಿಹರು॥೧೦॥
ಜುಂಜುರುದಲೆ[2]ಯೂರ್ಧ್ವರೋಮ ಕೆವಿಮ್ಮಾಸೆ ಕೈ|ಪಂಜು[3]ಗಳೆನೆ
[ಬೆಂಕಿಗಣ್ಣು ।
ನಂಜೊರೆವಾಯು[4]ಗೋದಣಿವಲ್ಲ[5] ಭೂತಗಳ್|ಮಂಜುಳವೆನೆ ನೆಗಹಿದುವು ।
ಪರಿದ ಮಸ್ತಕವೂಡಿದ ಬಾಹು ಹಸ್ತದಿ|ಮುರಿದ ಕಾಲ್ಗಳನೆೞ್ಕೊಳುತೆ॥
ಇರಿದಾಡುವಾಕಾಶವೀರರ ಕಂಡಳು । ಹರಿಣಾಂಬಕಿ ನಸುನಗುತೆ ॥೧೧॥
ನಡುವಿರುಳಾಕಾಶಮಾರ್ಗದಿ ದೈತ್ಯರು|ಮುಡುಮುಡುಹಳಚಿ[6] ಮತ್ಸರಿಸಿ॥
ಕಡಿದಾಡುವ ಖಡ್ಗಧಾರೆಯಿಂದುದಿರ್ದ ಕೆಂ|ಗಿಡಿಗಳ ನೋಡುತೆಯಿದ್ದಳು ॥
ಘಾತಕರುಗಳ ಕಂಧರ ಚರ್ಮಪಾಶದಿ|ನೀತಾಡೆ ಮುಂಬಿಗರಲೆದು ॥
ಚೇತನಗಿಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುತೆ ಕೊಂಡುಪೋಪೆಮ|ದೂತರ ನೋಡುತ್ತೈದಿದಳು ॥
ಸನುಮತದಿಂದವರನು ಕಾಣ್ಬಳು ತನ್ನ|ತನುವವರಿಂಗೆ ಕಾಣಿಸದು ॥
ಅನುಪಮಮಾಯಾರಣಾನ್ವಿತೆ ಮಿಕ್ಕಿನ|ಬಿನುಗರ[7] ಭಯವ ಲೆಕ್ಕಿಪಳೆ ।
ಭೂತಕೆ ಭೂತಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಮಂತ್ರಿಸಿ|ಕೋತಿವೊಲ್ ಕುಣಿಸಿನಿಟ್ಟಿಸುತೆ॥

ಕ. ವ. ಅ—1. ನೋಡಿದರೆ. 2. ಕೆದರುದಲೆ. 3. ದೀವಟಿಗೆ. 4. ನಂಜನ್ನು ಸ್ರವಿಸಿತ್ತಿರುವ ಬಾಯುಳ್ಳ. 5. ? 6. ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು. 7. ಶಕ್ತಿಯುಲ್ಲದವರ.

ಭೀತಿಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲದೆ ಪೊಕ್ಕಳು ಬಲಾ|ರಾತಿಯ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ‖೧೬‖
ಪಾಕಶಾಸನಚತುರ್ದಶದಿಕ್ಪಾಲರ|ನೇಕದೇವರ್ಕಳಾಲಯವ ‖
ತಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳದೊಳಪೊಕ್ಕು ಚಿತ್ರಪಠ|ಲೇಖನಗೆಯ್ದಳೆಲ್ಲರನು ‖೧೭‖
ಬರೆದು ನೋಡಿದುನಿರ್ಜರರಲಾವಣ್ಯವ|ಬರೆದುನೋಡಿದೆನು ಮತ್ಸಖಿಯು
ನೆರೆದುಪೋದಾತ ಸಂಧಿಸನೆಂದು ಚಿಂತಾ|ತುರದಲಿ ಮರಳ್ದಳಾಕಾಂತೆ ‖೧೮‖
ಇಳಿದಳು ಸಪ್ತಪಾತಾಳಲೋಕವ ಪೊಕ್ಕು|ಸುಳಿದಳನೇಕರೂಪಿನಲಿ‖
ತಿಳಿದಳು ಫಣಿರಾಜಮುಖ್ಯನಾಗರ ರೂಹ|ಬಳದಳು ಪಠದ ಚಿತ್ರದಲಿ ‖೧೯‖
ತೆತ್ತಿಸಿ ನೋಡಲು ಕುವರಿಯು ರೂಹಿಂಗೆ|ಪತ್ತುಗೆಗಾಣರಿಲ್ಲೆನುತೆ ‖
ಬತ್ತಿದ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳಿಂದೆ ಧರಣಿಗೆ | ಹತ್ತಿದಳಾಕೆ ಬೇಗದಲಿ ‖೨೦‖
ಪುಟನೆಗೆದಖಿಳದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಗೆ ಜಲ|ತಟದೊಳಗಾದ ಮೇದಿನಿಯ ‖
ನಟನೆಯಿಂದರಸಿ ಭೂಭುಜಕುಮಾರರ ಚಿತ್ರ|ಪಠಗಳ ಬರೆದಳಾಕ್ಷಣದಿ ‖
ಆರಾರ ಭಾವಚಿತ್ರಂಗಳ ಬರೆದು ಕು|ಮಾರತಿಗೆಣೆಗಾಣೆನೆನುತೆ ‖
ನೀರಜದಳನೇತ್ರೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿರ್ದ|ದ್ವಾರಾವತಿಯನೆಯ್ದಿದಳು ‖೨೨
ಆಗಮನಿಗಮಗಳಿತಿಹಾಸವುಪನಿಷ|ದ್ಭಾಗವತಾದಿಪುರಾಣ ‖
ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದ್ವಾರಕಿಯ ಸುತ್ತಿರ್ದುದು|ಸಾಗರದಂತೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿ‖
ಕೇಶವಸರ್ವೋತ್ತಮಯೆಂದು ತತ್ವವಿ|ಲಾಸದಿ ನುಡಿದಾಮ್ನಾಯ ‖
ಘೋಷಣೆಯೆಂಬಂತೆ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ಪರಮಸಂ|ತೋಷದೆ ದನಿದೋರಿಸಿತು‖
ಕೊತ್ತಳ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆ ಕೋಂಟೆಯ ತೆನೆ|ಹೊತ್ತ ಹೊಂಗಳಸಂಗಳಿಂದೆ‖
ಸುತ್ತ ನೋಡಿದಡೆ ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಕ್ರದಂತೆ ದೇ|ವೋತ್ತಮನೂರು ರಂಜಿಸಿತು ‖
ಬಿಸಜಭವಾಂಡಮಂಡಲಮಧ್ಯದಲಿ ಕ|ಣ್ಗೆಸೆವ ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡಿದಳು ‖
ದಶರತ್ನಖಚಿತಕವಾಟಬಂಧಗಳಿಂದೆ | ಹಸನಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣನಗರ ‖೨೬‖
ವ್ಯರ್ಥವಾದುದು ಮದ್ವಚನ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಸ|ಮರ್ಥ ಪೇರ್ಗಾವನೈಶ್ವರ್ಯ‖
ಕರ್ತಳೀತನ ರಾಣಿ ನಿಖಿಳವೈಭೋಗವು|ವ್ಯರ್ಥ ದ್ವಾರಕಿ ದೊಡ್ಡಿತಹುದೆ ‖
ಪಗಲಾಣ್ಮರ[1] ಕೋಟಿತೇಜೋಮಯಚಕ್ರ|ಜಗಜಗಿಸುವ ಜ್ವಾಲೆವೆರಸಿ ‖
ನಗರವ ರಕ್ಷಿಸುತಿರೆ ಕಂಡು ತೀವ್ರದಿ|ಹುಗಗುಡದೆಂದಳಿಲಿದಳು ‖೨೮‖
ಮಿಸುಕಿದೊಡಣುಪರಮಾಣುಮಾತ್ರವ ತುಂ|ಡಿಸುತಿದೆ ದೃಷ್ಟಿಗಭೇದ್ಯ ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸೂರ್ಯರ.

ನುಸಿದು ಪೋಪೊಡೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನೊಳು|ಬಿಸುಸುಯ್ದಳಾಚಿತ್ರಲೇಖೆ ‖
ಗಟ್ಟುವತಸದಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆಯು|ಕಟ್ಟುವಳ್ ಕಡುನೀತಿಯಿಂದೆ‖
ಅಟ್ಟುವಳಾಚಕ್ರಕಾಳಕವನು ಮುಱ್|ದಟ್ಟುವುದುಪಮಿಸಗುಡದೆ ‖೩೦‖
ಈಪಾಟಿಯು ಚಕ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದಸುರಚ|ಮೂಪರ ಶಿರವ ಸೆಂಡಾಡಿ ‖
ಜೋಪಾನಗೆಯ್ದು ಜಗವ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮು|ರೀಪತಿ ಶರಣೆಂದಳವಳು ‖೩೧‖
ಹೇರಾನೆಯು ಗಂಧಲೇಪದ ಮದ ಕಂ|ಠೀರವ ಬಾಯ ಕಟ್ಟುವುದೆ ‖
ಘೋರಾಕೃತಿಯಹಾಸುರಕರ್ಮ ದುರಿತವಿ|ದೂರಿಯ ಪುರಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ‖೩೨‖
ಮಾರಿಯು ಜಠರದಿ ಹೊಕ್ಕು ಕನ್ನವನಿಕ್ಕಿ|ಕಾರಿಯುವನು ಕಂಡುದುಂಟೆ‖
ತೋಱದಖಿಳಮಂತ್ರನಾಯುದ ತಾಣದೈ|ತ್ಯಾರಿಯ ಪುರಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ ೩೩‖
ಮಂದರಗಿರಿಯನೆತ್ತುವಡೆ ಸುಗ್ಗಿಯು ದೊಣ್ಣೆ|ಯಿಂದೆ ಮೀಂಟಿದಡೇಳುವುದೆ
ಎಂದೆಬಿಲ್ದಳು ಮನ್ಮಾಯು ಕೊಳ್ಳದು ಗೋ|ವಿಂದನ ಪುರವ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ‖೩೪
ಬಿಟ್ಟಳಾಸುರಕರ್ಮವ ಶುಕ್ರದೇವರು|ಕೊಟ್ಟ ವೈಷ್ಣವ ಮಂತ್ರದಿಂದೆ‖
ಬಟ್ಟಚಕ್ರವ ಬಲಗೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ|ತಟ್ಟನೆ ಪಥವ ಪಾಲಿಸಿತು ‖
ಹರಿನುತಿಯಿಂದೆ ಹೊಕ್ಕಳು ನೀಱ ದ್ವಾರಕಾ|ಪುರದಸದ್ವೀಥಿವೀಥಿಯೊಳು‖
ಸಿರಿವೆತ್ತನಿಖಿಳಹರ್ಮ್ಯದಹೊನ್ನಕಳಸಂಗ|ಳುರಿಯುತಿರ್ದುವುಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ರತ್ನದೀಪ್ತಿಗಳಾವಾವ|ತಾಣದೊಳ್ ಮೆಱೆಯೆತನ್ನೊಡಲ‖
ಕಾಣಲೀಯದೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕೃಷ್ಣರಾಯದಿ|ವಾಣದ್ವಾರಂಗಳನುೞಿದು ‖೩೬‖
ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸುರಮನುಮುನಿಗಳು|ಯೋಗಿಗಳ್ ಪುಗ [ಬಾರದಲ್ಲಿ ‖
ಪೋಗಿ ನೈಕಾಚರಿ[1] ಪೊಕ್ಕಭಾಗವ ಕಿವಿ|ದಾಗಿಸು ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ‖೩೭‖
ಪರಿಪೂರ್ಣಭಾವಶುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ಜಗದಂ|ತರಿಯಾಮಿ ಮುಂಗೆಲಸಕ್ಕೆ |
ತುರಿಪದಿಂದವಳ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ ಪರಮತಾ | ತ್ವರಿಯದಿಂದೊಳವುಗಿಸಿದನು‖
ಓರಣಿಸಿದ ಗೋಪುರಮಧ್ಯದ ಚಂದ್ರ | ಶಾಲಾವತಶಯ್ಯೆಯೊಳಗೆ ‖
ತೋರವಮಾಣಿಕಮಂಚಮೃದುವಾಸೊಳೊಱಗಿದ, ನಾರಾಯಣನನೋಡಿದಳು‖
ರತಿಗಿಂತ ಚೆಲ್ವು ಪಾರ್ವತಿಗಿಂತ ಸೊಬಗು ಭಾ|ರತಿಗಿಂತಲಾವಣ್ಯವಡೆದ‖
ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ಯೋಗದಿ ಜಗ|ತ್ಪತಿಕೃಷ್ಣನಿರೆ ಕಂಡಳಬಲೆ ‖

ಕ. ಪ. ಅ—1. ರಾಕ್ಷಸಿ.

ನೀಲಮೇಘಂಗಳ ನಡುವೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ|ಬಾಲಭಾಸ್ಕರನ ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ‖
ಮಾಲಾಮಧ್ಯದ ಕೌಸ್ತುಭವೆಸೆವ ವಿ | ಶಾಲವಕ್ಷವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಳು ‖೪೩‖
ಪಾದದೊಳಮೃತತರಂಗಿಣಿ[1] ಪೊರ್ಕುಟಿರೊಳ್|ವೇದಾಗಮಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃ‖
ಮೂದೇವರೂಪ[2]ಚಂದ್ರನ ಕಣ್ಗೊಳಗಾಂತ| ಮಾಧವನಿರವ ನೋಡಿದಳು‖
ಕ್ರಮವಱಿದೀತನ ನುತಿಸಲ್ಕೆ ನಿಗಮಾ|ಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ಕಡೆಗಂಡುದಿಲ್ಲ ‖
ಮಮಜಿಹ್ವೆ ಪೊಗಟಲ್ಕೆ ಹವಣಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ|ರಮಣನ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು‖
ಬಪ್ಪದೆ ನೋಡಲ್ಕೆ ದೃಗುಪುಣ್ಯ ನುತಿಸಲ್ಕೆ|ಬಪ್ಪುದು ಜಿಹ್ವೆಗಾಮ್ನಾಯ‖
ಸುಪ್ರಾರ್ಥಾನ್ವಿತೆ ಬರೆದಳು ಕೋಟಿಕಂ | ದರ್ಪರೂಪನ ಚಿತ್ರಪಟವ ‖೪೬
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬಲ | ರಾಮಾದಿ ನಿಖಿಳಯಾದವರ ‖
ಕೋಮಲಭಾವಚಿತ್ರಂಗಳ ಬರೆಕೊಂಡು |ಕಾಮನಾಲಯವ ಸಾರಿದಳು ‖
ಲೋಲೇಕ್ಷಣೆ ಕಂಡಳು ಕಾಮರತಿ ಚಂದ್ರ|ಶಾಲೆಯು ಮಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ‖
ಲೀಲೆಯಿಂದೊಱಗಿರ್ದರು ಮೇಲೆ ಮಂದಾರ|ಮಾಲೆಯಮಕರಂದಸುರಿಯೆ ‖
ಬೆಂಡಾದಳಂಗಜಾತನ ನೋಡಲವನಸ್ತ್ರ|ಕೊಂಡವುಕುಚದಮಧ್ಯದಲಿ ‖
ದುಂಡುರುವೆಯು[3] ಮಾಡುತಿರಲುಚ್ಚರಿಸಿದಳು|ಕೆಂಡಗಣ್ಣನಮಂತ್ರಮಯವ‖
ಗರುಡನ ಭೂಮಿಯಿಂದಱಿಯದೆ ಫಣಿಹೊಕ್ಕು| ಹೊರಡುವಂತವಳಿರ್ದ
[ಯಿಂದೆ ‖
ಬಂಡಾಗಿ[4]ಮರಳ್ದುತಾವರೆಗೋಲುಕಂತುವಿ| ನೆರಡಕ್ಷಿಯೊಳು ನೆಲಸಿದುವು‖
ಮುನ್ನ ಮತ್ಸಖಿಯನೀನೆಚ್ಚರಳಂಬುಗಳ್|ಬೆನ್ನೊಳುತಟ್ಟುರ್ಚಿಬಂದು ‖
ಎನ್ನದೇಹದೊಳು ಮೂಡಿತು ಪಾಪಿ ಮದನ ಮ| ತ್ತಿನ್ನಿಸಬೇಡೆಂದಳವಳು‖
ಈತನ ಗರ್ವವ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ ಭಸ್ಮೀ | ಭೂತನ ಶಿವನೆಸಗಿದನು ‖
ಏತಕ್ಕೆ ಮಗುಳೆ ನಿರ್ಮಿತವ ಮಾಡಿದನೆಂದು|ಪೀತಾಂಬರಗಟಲಿದಳು ‖೫೦‖
ಸೋನೆವೆಮರಾಂತು ಕತ್ತುರಿಗಂಧಿ ಬರೆದಳು|ನನೆಯಂಬನ ಚಿತ್ರಪಟವ ‖
ವಿನಯದೆ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದಳು ಸ್ಮರವರ|ತನಯನ ಶಯನಸ್ಥಳಕೆ ‖೫೩‖
ಸಂಧಿಸಿನೋಡಿದಳ್ ಮಣಿಮಂಚಮೃದುವಾಸೊ|ಳೊಂದಿದನವಮನ್ಮಥನ‖
ಇಂದೀವರದಳಲೋಚನೆ ವಿರಹದೆ | ಕುಂದಿದಳ್ ಮುಖಪದ್ಮವನು ‖೫೪‖
ನೆಱರೂಪುವಡೆದಮನ್ಮಥನೆಂಬರತ್ನಹೊ ನ್ನೊರೆಯಿಂದಲುಗಿದಕೂರಸಿಯು

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಂಗೆ. 2. ತ್ರಿಮೂರ್ತಿರೂಪನು. 3. ಕೊಂಧರೆಯನ್ನು.
4. ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.

ನುಳಿಯುಬಾರದು ಮಹಾದೇವ ಸತ್ಕವರನ ಹೇಳಿಂಗಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು॥
ಇವನಾಗಬೇಕು ಸಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನಭೋ|ಗವನಿತ್ತ ಬಲುಜಾಣನೆನುತೆ॥
ಅವಯವರೂಪ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು | ಜವದಿಂದೆ ಶೋಣಿತಪುರಕೆ ॥
ವಿಕಸಿತಪದ್ಮದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆಹರ್ಮ್ಯ| ಶಿಖರದೊಳಹ ಕುವರಾರತಿಯ॥
ಮುಖದರ್ಶನವನು ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿ ದುಃಖ |ನಿಕರ ನಿವಾರಣವಾಯ್ತು॥
ಅಂಡಲೆವಡೆದು ಬಂದಬಲೆ ತಾ ಕಣ್ಣಾಲಿ | ಕಂಡಾಕ್ಷಣವೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ॥
ಮುಂಡಾಡಲಿರ್ವರ ಪರಿತೋಷ ಪೂರ್ವದಿ|ಬ್ರ್ಮಂಡಲವನು ರಾಗಿಸಿತು[1]॥೩೮ ॥
ಆಡಿದೆ ಬೆಳಗಾಗದ ಮುನ್ನ ಬಹೆನೆಂದು | ಮಾಡಿದ ಭಾಷೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು॥
ಜೋಡಿಸಿ ನೀ ಬರ್ಪ ವೇಳೆಗೆ ಭಾಸ್ಕರ | ಮೂಡಿದನೆಂದಳಾಕುವರಿ॥೩೯॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಒರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕಸತ್ಕೃಪೆವೆತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥೪೦

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೩೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಚಿತ್ರಪಟದ ದರ್ಶನ:—

†ಹಿಡಿಯುವಲಕ್ಕಿಗೋಸುಗ ಕುಚೇಲನಿಗೆ ನಾ|ಲ್ಮಡಿಭಾಗ್ಯವಿತ್ತ ಮಾಧವನ॥
ಅಡಿದಾವರೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪೇಟುಕತೆಯ ಮೆ|ಲ್ನುಡಿಗಳ ಮಣಿಮಾಲೆಯೆನಿಸಿ
ಆದೊಡೆ ಕೇಳಾಯತನೇತ್ರ ನಿಬಿಡಪಯೋಧರೆ ಮತ್ಕಾವ್ಯರಚನೆ ॥
ಸ್ವಾದುರಸಾಯನ ತವಕರ್ಣಯುಗಳಕ್ಕೆ| ತೀದರೆ[2] ಮಗುಳೆ ತುಂಬಿಸುವೆ ॥
ಜಗದೊಳು ತುಳುಗಿರ್ದ ಮಾಯಾರಜನಿಯ | ತೆಗೆದಳು ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ॥
ಪಗಲಾಣ್ಮನ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸಲಿರ್ವರು | ಮೊಗಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿದರು॥೩॥
ತೊಡಿಗೆಯಿಂದಿರ್ವರುದೇವಪೂಜೆಯಮಾಡಿ|ನಡೆಸಿದರಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲಿ॥
ಊಡಿದರಮೃತತಾಂಬೂಲವ ಮುದದಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರೀಶನಂಘ್ರಿಗಳ ॥೪॥

ಕ. ಪ. ಅ—1, ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

† ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಕಥೆಯಾವುದು ?

2. ಹಿಡಿದರೆ; ಮುಗಿದರೆ.

ನಾದತಾತ್ಪರ್ಯಗನ[1]ವಕ್ಷದೊಳಿರಿಸಿ[2] ಪ್ರ|ಸಾದತಾಂಬೂಲವ ಸವಿದು |
ಪೋದ ಕಾರಿಯವಾದುದೇನೆಂದು ಸಖಿಯು ವಿ|ನೋದದೆ ಕುವರಿ ಕೇಳಿದಳು||
ಎರ್ದೆಗಿಡಬೇಡಕೇಳ್ ಕುವರಿ ನಿನ್ನಿಂದೆ ನೋ|ಡಿದೆ ಮಹದಾದಿಲೋಕಗಳ||
ಹೃದಯ ಭೀತಿಸದೆ ಹೊಕ್ಕಲ್ಲರ ರೂಹ ತಂ|ದಿದೆ ನೋಡೆಂದು ತೋಱಿದಳು||
ಅಮರೇಶ್ವರನ ರೂಹಿದೆನೋಡುವಿಬುಧೋ|ತ್ತಮಯಜ್ಞಪುರುಷನನೋಡು||
ಸಮವರ್ತಿ[3] ನೈಋತ್ಯನ ಚಿತ್ರಪಟಗಳ|ಕಮಲೇಕ್ಷಣೆಗೆ ತೋಱಿದಳು||೭||
ವಾರಾಸಿಯಾಳ್ದನ ನೋಡು ವಾಯುವ್ಯಕು|ಬೇರರ ರೂಹಿದೆ ನೋಡು|
ರಾರಾಜಿಸುವೀಶಾನ್ಯನ ನೋಡೆಂದು | ನೀರಜಗಂಧಿ ತೋಱಿದಳು ||೮||
ಪರಮಶೃಂಗಾರದೆ ರಂಜಿಸುವೀರೇೞು|ವರಮನುಗಳ ರೂಹ ನೋಡು|
ಸುರಮುಖ್ಯರ ಚಿತ್ರಪಟವಿದೆ ನಳಕೂ|ಬರಜಯಂತರ ನೋಡು ತಾಯೇ ||
ಗೀರ್ವಾಣಯಕ್ಷ ಗುಹ್ಯಕ ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಗಂ|ಧರ್ವಕಿಂಪುರುಷ ಕಿನ್ನರರ ||
ತರ್ವಾಯಗೊಂಡುಮೇಲೇೞುಲೋಕದೊಳಿಪ್ಪ|ಸರ್ವರ ರೂಹ ತೋಱಿದಳು
ಸಾವಿರಪೆಡೆವಣೆಗಳ ಕಾಂತಿ ಮೆಯ್ಯೊಳು ತೀವಿರ್ದ ತೇಜೋಮಯದಿ ||
ಕೋವಿದಧರಣೀಧರನ[4] ಚಿತ್ರವನುಪಾ|ದೇವಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದಳೊಲಿದು ||೧೧||
ಗೂಢಪದಾನ್ವಿತ ನಿಖಿಳಚಿತ್ರಗಳ ಕೈ|ವಾಡವ ತೋಱಿ ಪಾತಾಳ ||
ನಾಡೊಳು ಬಲಿಮುಖ್ಯ ಖಳರ ಚಿತ್ರಂಗಳ|ನೋಡೆಂದು ತೋಱಿದಳೊಲಿದು||
ಆತಾತ ನಿನ್ನಯ ಪಿತನಿಂಗೆ ತಾತ ತ|ತ್ತಾತ ಬಲೀಂದ್ರ ಬಲ್ಲಿದನು ||
ಪಾತಾಳಲೋಕದ ಪರಿಣಾಮವೆಂತೆಂಬ|ವಾತ ಕೇಳ್ ಮದಗಜಗಮನೆ ||
ಶುಕ್ರದೇವರ ಶಿಷ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯೊಳು ಬಲಿ|ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಭಾಗ್ಯಮಿಗಿಲು||
ಶುಕ್ರಮುಂತಾದ ನಿರ್ಜರರೈಶ್ವರ್ಯವ|ವಿಕ್ರಮಗೊಂಡ ಪೌರುಷದಿ ||೧೪||
ಪಜ್ಜಳಿಸಿತು ಪಾತಾಳಲೋಕದೆ ನಿ|ಮ್ಮಜ್ಜನೈಸಿರಿಯು ಕೇವಲವೇ ||
ನಿರ್ಜರಪತಿ ವಿಷ್ಣು ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿರ್ಪ|ಸಜ್ಜನ ಸಂಪತ್ತು ಬಡವೆ ||೧೫||
ಬಗೆವೆತ್ತು ಅಭವಾದಿಗಳತ್ತ ಪದವಿಗೆ| ಹಗೆಗೊಂಡು ಹರಿ ಕೆಡಿಸುವನು||
ಮಿಗೆ ಕರುಣದೊಳಾತ ಕೊಟ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯವ|ತೆಗೆಯಲೊರ್ವರಿಗಳವಲ್ಲ ||
ಶ್ರೀವರನಿಂದೆ ನಿತ್ಯವ ಪಡೆದರು ಧ್ರುವ|ದೇವ ವಿಭೀಷಣಾದಿಗಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಿವನ. 2. ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು. 3. ಯಮ. 4. ಪಂಡಿತನಾದ ಆದಿಶೇಷನ.

ಕೇವಲಸುಜ್ಞಾನಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಿ|ನ್ನಾವ ಕಾಲಕೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ ‖೧೭‖
ನಾಕದಂತಿರಲಾತನ ಪೆಂಪು ಕೆಳಗೇಱು|ಲೋಕದವರ ರೂಹ ನಿನಗೆ |
ಬೇಕಾದುದಲ್ಲೆಂದು ತೋಱಿದು ನಿಖಿಳಶೋ|ಭಾಕರನೃಪಚಿತ್ರಸತವ ‖೧೮‖
ಬೇಸಱಿದೊಂದೊಂದ ತೋಱಿದು ಚಪ್ಪನ್ನ| ದೇಶಾಧಿಪರ ಚಿತ್ರಗಳ ‖
ದೂಷಣೆಗೆಯ್ದು ನಿಟ್ಟಿಸಲೊಲ್ಲದವಳಾ|ಯಾಸವ ಕಂಡಳು ಕುವರಿ ‖೧೯‖
ತಂಗಿ ನೀಕೇಳು ಸಮಸ್ತಚಿತ್ರಂಗಳ| ಭಂಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನೆರ್ದೆಗೆ ‖
ಅಂಗೀಕೃತ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಾರೆಂದು ಪ್ರ|ಸಂಗಿಸಿದಳು ನಸುನಗುತೆ ‖೨೦‖
ಸೊದೆಯನೀಂಟುವ ರಾಜಹಂಸನ ಮಱಿಗೆ ಮೋ|ವಿದೆಯ ತೋಱಿದಡೆ
[ಪೀರ್ದಪುದೆ ‖
ಎರ್ದೆಗಿಚ್ಚನಿಕ್ಕಿ ಪೋದಾತನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ|ಸದೆಗರ[1] ತಂದಡೊಪ್ಪುವೆನೆ‖೨೧‖
ತರಳಭಾಸ್ಕರನಂತೆ ಮೆಱೆವ ಮಾಣಿಕವೆನ್ನ|ಕೊರಲೊಳಗಿರ್ದು ಪೋ
[ದುದಕೆ ‖
ಇರುಳೆರಡೇೞುಲೋಕವ ಸುತ್ತಿಟಕ್ಕೆಯ|ಹರಳ[2] ತಂದೆನಗೆ ತೋಱಿಸಿದೆ ‖
ನಕ್ಕಳಾಕೆಯು ಜಾಣ್ಮೆಯ ಮಾತ ಕೇಳಿದು|ಹೆಕ್ಕಳನಾಂತು ಶೋಭಿಸುತೆ ‖
ಪೊಕ್ಕುೞಹೂವನ[3] ರೂಹ ತೋಱಿದಳು ಪೆ|ಣ್ಮಕ್ಕಳ ಮಂಡೆಮಾಣಿಕಕೆ‖
ಇದು ಚಿತ್ರವಾದುದುಬೆಸವೇೞ್ವುದೆನಲಾಗಿ|ಯದುಕುಲದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ|
ಮಧುಸೂದನನೆಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ಹರಿಯ ಶ್ರೀ|ಪದಕೆಱಿ ಹಣೆಯಚಾಚಿದಳು‖
ಭೂಮಿಯೊಳೀಚಿತ್ರಕೆಣೆಗಾಣೆ ಮನ್ಮನ|ಕಾಮಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ ‖
ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೆಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯತೋಱುತಲಿದೆ|ಗೋಮಿನೀವರಮೂರ್ತಿಯಲಿ ‖
ಜಲರುಹಗಂಧಿ ನೀನೋಡು ಯಾದವವಂಶ|ಬಲರಾಮನೆಂದೆಂಬವನ ‖
ಜಲಜಲೋಚನನಗ್ರಜನಾಗಿ ಮೆಱೆಯುವ|ಹಲಿಯ ಚಿತ್ರವತೋಱಿಸಿದಳು‖
ಮರುತಭುಕ್ತಾಧಿಪನ[4] ಪರಾವತಾರನ | ಉರುತರದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹದೆ ‖
ಗುರುತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿದೆ ಮಿಕ್ಕರೆಲ್ಲರ| ನಿರುತದಿಂ ತೋಱೆಂದಳವಳು ‖
ಉದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ದಮಘೋಷ|ಶುದ್ಧಾತ್ಮಧಾಮ ಸುದಾಮ‖
ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ದೋರಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಱೆವ ಪ್ರ|ಸಿದ್ಧರರೂಹ ತೋಱಿದಳು ‖
ತಂದು ನೀತೋಱಿದ ರೂಹುಗಳೆಲ್ಲಮು|ದ್ಬಂಧುಗಳೆನೆ ತೋಱುತಿಹುದು ‖

ಕ. ಪ, ಅ—1. ಅಲ್ಪಮನುಷ್ಯರು, ತುಚ್ಛರು. 2. ಬೆಲೆಬಾಳದ ಕಲ್ಲನ್ನ.
3. ಪದ್ಮನಾಭನ. 4. ಸರ್ಪಾಧಿಪನ.

ಅಂದು ನನ್ನನು ಕನಸಲಿ ಕೂಡಿ ಪೆಱಸೌದರ್ಯ|ಕೊಂದು ಹೋದನ ರೂಹ
[ನಱಿಯೆ ॥೨೯॥

ಕೋಮಲೆ ಪರಿತಾಪಗೊಳಬೇಡ ನಿನ್ನನು|ತಾಮರಸಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಚ್ಚು ॥
ಭ್ರಾಮಕವಡಿಸಿದನಿವನೀಗ ನೋಡೆಂದು|ಕಾಮನ ರೂಹ ತೋಱಿದಳು ॥೩೦

ಈತನ ಚಿತ್ರವ ಬೈಚಿಟ್ಟು ಮತ್ಪ್ರಾಣ|ನಾಥನ ಪಡಿಯಿಡಬಹುದು ॥
ಆತನ ರೂಹ ತಂದಿದ್ದಡೆ ತೋಱೆಂದು ಕಾತರಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ॥೩೧॥

ಕದ್ದೈಸದೆ ನೋಡು ಸ್ಮರನ ಬಾಯೊಳಗುರ್ಚಿ|ಬಿದ್ದಂತೆ ಪಡಿಯಚ್ಚು
[ವಡೆದ ॥
ಮುಗ್ಧಾಸ್ಪದೆ ಕಮನೀಯರೂಪನನನಿ|ರುದ್ಧನ ನೋಡೆಂದಳಬಲೆ ॥೩೨॥

ಬಿಮ್ಮಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಮೆಯ್ಯ ರೋಮವು ಜುಮ್ಮೆಂದು ಮನದ
[ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥
ಹಮ್ಮೈಸಿದಳು ಚಿತ್ರದ ಮೇಲಣಾಸೆಯು| ಪೆರ್ಮೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ॥

ಕಂದೆಱೆದಳು ಪುನರಪಿ ನೋಡಿ ಚರಣಾರ|ವಿಂದದೆ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ॥
ತಂದು ಬಲ್ಮೊಲೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ತಟ್ಕೈಸಿ ಹಾ|ಯೆಂದು ಸಂತಸದೆ ಹಿಗ್ಗಿ
[ದಳು॥೩೪॥

ಅಹುದಿಂದು ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಚಿತ್ರವ ಕಂಡೆ|ಬಹುದುಃಖಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು ॥
ಇಹುದಾವ ಪುರ ಪೆಸರೇನಾರ ಮಗನೆಂದು| ಸಹಜದೆ ಕೇಳಿದಳವಳ ॥೩೫॥

ದ್ವಾರಕಾಪುರವರಾಧೀಶಕೃಷ್ಣನ ಸತ್ಕು|ಮಾರಕನಾತ್ಮಸಂಭವನ ॥
ತೋರಕುಚಾಸ್ವಿತೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ದುಃಖನಿ|ವಾರಕ ನಾಮಮನಿರುದ್ಧ ॥೩೬॥

ತಾಯೆಂದು ಕಳುಹಲು ತಂದೆ ನೀ ಕೇಳೆನ್ನ| ಪ್ರಿಯದ ಗುರುವಕ್ಷೋಜೆ
ಬಾಯೆನ್ನ ಬಂಮಗೆವಾಯು ಭಾಮಿನಿ ರನ್ನೆ|ಬಾಯೆಂದು ಸಖಿಯನಪ್ಪಿದಳು॥

ಜಗದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ತೃಣವೆಂದು|ಬಗೆದು ನಾನಾಚಿತ್ರಗಳನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡತಿಬೇಗದಿಂ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ ಪೆ|ಣ್ಮಗಳೆನ್ನ ಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ॥

ಈಸು ದುಕ್ಕವನಾಂತು ನನಗೆ ನೀವಮಾಡಿದ|ಲೇಸುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ॥
ಏಸು ಜನ್ಮದಿ ನಿನ್ನ ರಿಣವ ತಿದ್ದುವೆನೆಂ|ದಾಸುಗುಣೆಯನಪ್ಪಿದಳು ॥೩೯॥

ಅಂಗವ ತುಱಿಸಲ್ಕೆ ತುಱಿಸುವ ಕೈಗಳ್ಗೆ|ಹಂಗ ತಿದ್ದುವ ಶಾಸ್ತ್ರವುಂಟೆ॥
ಭೃಂಗೋಪಮಾನಕುಂತಳೆ ಕೇಳು ಮರುಳುವಾಕ್ಯಂಗಳನೂತಾಡಬಹುದೆ॥

ಮೃಡಭಕ್ತನಾತ್ಮಸಂಭವೆಕೇಳು ಭಾಸ್ಕರ|ಕೆಡೆದಪಶ್ಚಿಮಸಮುದ್ರದೊಳು|
ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಪಯಣಕೆ ನೇಮವೇಟಿನೆ ಮಡದಿ ಮನ್ನಿಸಿದಳಾಕೆಯ ||೪೧||
ಮನ ಹರುಷದೊಳೆದ್ದು ತತ್‍ಕ್ಷಣ ಮಂಡೆಮ|ಜ್ಜನವ ಮಾಡರಸಂಚೆಗಮನೆ||
ಘನಸಂಭ್ರಮದೆ ಸೆಜ್ಜೆಯನು ಸಿಂಗರಿಸು ನಿನ್ನಿನಿಯ ಬಂದಪ ನೀಲವೇಣಿ ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೧೮ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧನಂ ತಂದುದು :—

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕಡಹವನೇಱಿ[1] ಬಿದ್ದ ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯೊಳು ಕುಣಿದ||
ರಂಗನ ಪಾದಪದ್ಮವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಳು|ಮಂಗಳವೆನಲೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||೧||
ಕೃತಯುಗದೊಳು ವೇದ ತ್ರೇತೆಯೊಳಧ್ವರ|ವತಿದಾನ ಶೀಲ ದ್ವಾಪರದೆ||
ಸ್ತುತಿಪುಣ್ಯ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಹರಿನಾಮ | ಮತಿವಂತೆ ಕೇಳು ಪೇ
[ಳ್ದಪೆನು ||೨||
ತೈಲತಪ್ತೋದಕದಲಿ ಮಿಂದರಿರ್ವರು | ಶೈಲಾತ್ಮಜೆಯ ಕಾಂತನಿಗೆ ||
ಗೈಲ[2] ಪೂಜೆಯಮಾಡಿ ಮಹದುಪಚಾರವ ಕೈಲಾಗಿನಿಂದೊಡರ್ಚಿದರು||೩||
ಊಟವಮಾಡಿದು ಶಿವಗೂಡಿ ಕಪ್ಪುರ|ಕೂಟತಾಂಬೂಲವ ಸವಿದು ||
ನೀಟಾದ ಪೆಣ್ಣ ಸಿಂಗರಿಸಿಯತ್ಯಂತ ಕೈ|ಮಾಟದ ಹೆಂಗಳ ಕರೆಸಿ ||೪||
ಹೊನ್ನಬಟ್ಟಲಲಿ ಕುಂಕುಮಗಂಧಸಲಿಲ ಬಾ|ವನ್ನ[3] ಕಸ್ತೂರಿಕಪ್ಪುರವ ||
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹದಮಾಡಿ ಲೇಪಿಸಿ ಪೆಣ್ದಲೆ|ರನ್ನೆಗೆ ತಳಪನಿಕ್ಕಿದರು || ||೫||
ಉಡಿಸಿದರಮಳವ ನವಮಣಿದುಡಿಗೆಯ | ತೊಡಿಸಿದರವಯವದಲ್ಲಿ ||
ಮುಡಿಸಿದರಲರ ಪೆರ್ದುಱುಬೊಳು ಸಿಂಗರ|ವಡಿಸಿದರ್ ಬಾಣನಂದನೆಯ||೬||
ಸಡಗರಿಸಿದರು ಬಾಣಜೆಯ ಹರ್ಮ್ಯಾದಿ ರಂಗು|ವಡೆದ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮೆ
[ಯ್ವೆಳಗು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಡಬಡ ಮರವನ್ನು ಏರಿಕೊಂಡು. 2. (?) 3. ಗಂಧ.

ಸೊಡರಿನೇೞ್ಗೆಯ ಹೊನ್ನ ಕಳಸಂಗಳಾಕಾಶ|ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಜಗಿಪಂತೆ ||
ಲೋಕೋನ್ನತ ಮೇರುಶಿಖರದಿ ವಿದಿತ ಕಾ|ರ್ತೀಕಪೌರ್ಣಮಿಯ [ರಾತ್ರಿಯಲಿ ||
ಶ್ರೀಕಾಂತಗಮಳಜ್ಯೋತಿಃಪೂಜೆಗೆಯ್ದಂತೆ| ಸಾಕಾರವಾದುದಾಸೌಧ ||೮||
ಲೇಸಾದ ಸೌಧಸಿಂಗರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಚರಿ|ತೋಪದಿ ಸಖಿಯ ಚಿತ್ರವನು ||
ತಾ ಸೌರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಳಾಕೆಯ ಜೀವಿ|ತೇಶನ ವರಚಿತ್ರಪಟವ ||೯||
ಇದನೀಕ್ಷಿಸುತಿರ್ದಡೆ ಕಾಮಶರಗಳು|ಹೃದಯದೆ ಮೊಗದೋಱುವಿನ್ನು ||
ಸುದತಿ ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ರಪಟವ ಕೊಂಡುಯ್ದುತೋ|ಱದ ಮುನ್ನ ಮರಳ್ಗೊಂ [ಬನವನು ||೧೦||
ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಸುಗುಣಾನಿ|ರುದ್ಧನ ತಹೆನೆಂದು [ನಗುತ ||
ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು ಬೀೞುಕೊಂ|ಡೆದ್ದಳು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೧||
ಕರೆದಳು ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಕೌಳಿಕವ ಕ| ಣ್ದೆಱೆದಳಜಾಂಡಮಂಡಲಕೆ ||
ಮುಱಿದಳು ಜನರ ಕಣ್ಬೆಳಗನಾಗಸದಲಿ|ಮೆಱೆದಳು ಪೇೞ್ವಕ್ಕಿಯಂತೆ||೧೨||
ದೂರೀಕೃತಮಾರ್ಗವನಂತರಿಕ್ಷದೆ | ತೀರಿಸಿಯಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ||
ದ್ವಾರಕೆ ಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳಿೞಿದಾಗ ಕೈ | ವಾರಿಸಿದಳು ಪಟ್ಟಣವ ||೧೩||
ಅಂಬೊತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ ಸಿರಿವೆತ್ತು ಪೌರೋಪ|ಕಂಠದೆ ಮೆಱೆವ ಸಾಗರವ ||
ದಾಂಟಲಾಶ್ಚರ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಿತೀಯವೈ | ಕುಂಠವಿದೆಂದಾಡಿದಳು ||೧೪||
ಉರಿವ ಭಾಸ್ಕರಕೋಟಿತೇಜದೆ ಪೊಳೆಸುತ್ತಿ|ಪರಿವ ಚಕ್ರವ ನುತಿಗೆಯ್ದು ||
ತುರಿಯದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಕಾಮದೇವನ ಮಗ| ನಿರುವ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದೆಡೆಗೆ ||
ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಮಂಚವ ಸುತ್ತಿ | ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯರಿರಲು ||
ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು ಮೂರ್ಛೆಯ ಕವಿಸಿದಳು | ತುಂಗಪಯೋಧರೆ ನಗುತೆ ||
ತೊಡೆಯ ಪೊಯ್ದೆಬ್ಬಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡಳಂಗನೆ ಪೊಡೆಯಲರನ ಮೊಮ್ಮಗನ ||
ಒಡೆಯ ಪೇೞ್ನಿನಗೇನು ದುಗುಡವೆಂದೆಸಲು ಪಿಂ|ಗಡೆಯ ಸುದ್ದಿಯನು [ಸಿರಿದನು ||೧೫||
ಬಂದಿಸ ಪರಮಸುಂದರಿಯೆನ್ನ ಕನಸಿನೊಳ್| ಸಂದಿಸಿ ರತಿಸುಖವಡೆದು ||
ಅಂದಿನಿಂದವಳ ಕಾಣದೆ ವಿರಹವನಾಂತು | ಕಂದಿದೆ ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಪಾಪಿ ದೊರೆಯೆ ಕೇಳ್ ನೀನೀವಿರಹಸಂ | ತಾಪದಿ ದುಃಖಿಸಲೇಕೆ ||
ಪೋಪೆವೇಱಿವಳದ್ದ ಬಟೆಗೆಂದು ಸಕಲಕ|ಲಾಪನನೊಡಬಡಿಸಿದಳು ||೧೯||

ಆವಳೆಲ್ಲಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ ನೀನಾವ ಪುರವೆಂದು | ವಿವರದೆ ಬೆಸಗೊಳಲಾಗಿ ||
ಕುವರಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ತಾನೈತಂದ | ವ್ಯವಹಾರಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವನು ||೨೦||

ಬಾಣಜೆ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿ ದಳಾಯುಕನಿಗೆ | ಪ್ರಾಣಾಪ್ತೆ ಹಿತೆ ನಾನಿನ್ನ ||
ಕಾಣಲೋಸುಗ ಚಿತ್ರಪಟವ ತಂದೆನು ಸುಪ್ರ|ವೀಣನೋಡೆಂದುತೋಱಿದಳು

ಕಂಡನು ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯ ರೂಹಸಿರದೆ ತೆ|ಕ್ಕೊಂಡನು ಸಿರಿಯುರಸ್ಥಳದಿ||
ತುಂಡವನಿಕ್ಕಿ ಮಣ್ದುಟಿಯು ಪಾರಿವದಂತೆ | ಮುಂಡಾಡಿದನರ್ಥಿಯಲಿ ||೨೧||

ದಿಟವಿದು ಮತ್ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯ ತನು ಚಿತ್ರ|ಪಟವಿಂದು ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನು||
ಘಟಬೀಱಿಲವಳದ್ದ ಬಟೆಗೆ ಬಂದಪೆನೆಂದು | ಲಟಿಕಟಿಸಿದನು ಕುಮಾರ ||

ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಾಳ್ದನ ಜಾಮಾತಸುತ[1] ಚಿತ್ರ|ಪೆಣ್ಣ ಕಂಡಿನಿತು ಭ್ರಾಮಿಸಿದೆ||
ತಿಣ್ಣಜವ್ವನ[2] ವೆತ್ತ ಕಳದಿ ಕೇಳ್ ನಿಮ್ಮನು | ಕಣ್ಣಾಱೆ ಕಂಡರಿನ್ನೆಂತೋ||

ವಿಷಯಾತುರಗೆ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲೆಂಬುದು | ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಮಾಯಾವಿ ನುಡಿದ||
ನಸುಮಾತಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಪಯಣವ|ನುಷೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯದುಬ್ಬಿನಲಿ ||

ಸಂತಸವಡೆದು ತತ್ಕುವರನ ಮೂರ್ತಿಯ|ನಾಂತಳು ಬೆನ್ನ ಭಾಗದಲಿ ||
ಮುಂತಣ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಮಾಯಾ|ಕಾಂತೆ ಖೇಚರಕೆ ಹಾಱಿದಳು||

ಪವನವೇಗವ ಕೀೞ್ಪಡಿಸಿ ದೂಮಾಳಪ | ಜವಗಾತಿಯು ಬೆನ್ನೊಳಿರ್ದ ||
ಕುವರ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಪೆನೆಂದು ತಕ್ಕೆಗೊಂ|ಡವಳ ನುಣ್ಮೊಲೆಯ ಬಲ್ಪಿಡಿದ||

ಮುಟ್ಟಿದೊಡಾಕ್ಷಣ ತನುರೋಮಗಳು ಗುಡಿ|ಗಟ್ಟಿ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ [ಕಾತುರವ ||
ಮುಟ್ಟದರೆದೆ ಹದಿಗೊಳ್ಳದೆ ಕರಣದ | ಗಟ್ಟವಾಳದೆ ತೆರಳಿದಳು ||೨೮||

ನೇಸಱು ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಜೀಮೂತವಾ | ಕಾಶದೆ ತೆರಳೆ ಬರ್ಪಂತೆ ||
ಭೂಸರಳಾತ್ಮಸಂಭವನ ತಾಳ್ದೈತಂದ | ಳಾಸುರವನಿತೆ ಖೇಚರದೆ ||೨೯||

ರಕ್ಕಸ ಭೂತ ಭೇತಾಳವಡ್ಡೈಸಲು | ಸಿಕ್ಕದೆ ಶೋಣಿತಪುರಕೆ ||
ಗಕ್ಕನೆ ಬಂದು ತತ್ಕುವರಿಯ ಹರ್ಮ್ಯವ | ಹೊಕ್ಕಳೊಂದೆಸೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ||
ಅದೆ ಬಂದಳರ್ಧರಾತ್ರಿಯಹೊತ್ತಿನೊಳು ಕಲಾ|ವಿದೆ ಕಂತುನಂದನನೊಡನೆ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅನಿರುದ್ಧ: ಹೇಗೆ? 2. ಮಾಂಸಳಸ್ತನ.

ಸುದೆವೆರೆದುಟಿವೆಣ್ಗಳರಸಿ ಕೇಳೆಂದು ಕೋ|ವಿದೆ ಪೇೞ್ದಳೊಡತಿಯ ಕೂಡೆ॥
ಎಂದರಾಯಕಿಯು ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾನಿಟ್ಟ|ಹೊಂದೊಡವಿತ್ತು ಕುಸ್ತರಿಸಿ॥
ಬಂದವರುಗಳೆಲ್ಲಿ ತೋಱಿಂದು ಪರಮಾ|ನಂದದೆ ಹಿಗ್ಗಿದಳವಳು ॥೩೩॥

ಅಕಳಂಕಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯರತ್ನಹರ್ಮ್ಯದ|ಮುಖಶಾಲೆಯಿಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಹರು॥
ವಿಕಳತೆ ಬೇಡ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕರಭಿನವ|ಮಕರಕೇತನನ ನೋಡವ್ವಾ ॥

ಅಚ್ಚರಿವಡೆದ ಚೆನ್ನಿಗ ಬಂದ ಕೊಂಡಾಡ|ಲೊಚ್ಚೊಡಿ ನಾಲಗೆಗಱಿದು ॥
ಸ್ವಚ್ಛದೊಳದಿರ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪೇೞ್ದೊ|ಡುಚ್ಛವಿಸಿದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ॥೩೪

ತೋರಹೊಂದಂಬಿಗೆಯಲಿ ತುಂಬಿ ತರಿಸಿ ಪನ್ನೀರಿಂದ ಕಾಲ್ಗಳ ತೊಳೆದು॥
ಮಾರಕುಮಾರ ಮಂತ್ರೀಶಸುತೆಗೆ ರನ್ನ|ದಾರತಿಗಳನೆತ್ತಿದಳು ॥೩೫॥

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಂತೆ ಬೆಳ್ಗೊಱು ಬಹುವರ್ಣ|ದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಪ ಬಣ್ಣಗೊಱು॥
ಬೆಳ್ಳಪೊಂಬರಿವಾಣಗಳ ತುಂಬಿ ಸುೞಿಹೆತ್ತಿ|ಚೆಲ್ಲಿಸಿದಳು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ॥೩೬॥

ಮಾಣಿಕಸೊಡರ್ವೆಳಗುಗಳಂದೆ ಸಾರಂಗ|ಪಾಣಿಯ ಸುತನ ಪುತ್ರಕನ ॥
ಶೋಣಿತಪುರದೆಱೆಯನ ಕಣ್ಗೆ ಪೊಸತೆನೆ । ಕಾಣಿಸಿದಳು ಚಿತ್ರಲೇಖೆ॥೩೭॥

ನೋಡಿದಳಾತ್ಮೇಶ್ವರನವಯವದಲ್ಲಿ। ಮೂಡಿರ್ದ ವರಸೌಂದರದಿ ॥
ಬೋಡಿಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲದಿರಲು ಸತ್ಕುಮರಿ ಮುಂ|ಡಾಡಿದಳ್ ಚುಬುಕಾಗ್ರ
[ವಿಡಿದು ॥೩೮॥

ತರಹರಿಸಿದಳು ಕಾಮಿನಿ ಕಂತುಲೀಲೆಯ|ಭರವಸೆವಾಂತನಾಕುವರ ॥
ಉರವಣಿಸಿತು ಲಜ್ಜೆ ಕೆಳದಿಯರ್ ಕಂಡು ಕಾ । ತುರ ಕಟ್ಟುಗೊಂಡು
[ದಿರ್ವರಿಗೆ ॥೩೯॥

ಎಱೆಯ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗಸಂತಾಪದ|ತೊಱೆಯೊಳುಮುಳುಗಿರ್ದೆನೆನ್ನ॥
ಮಱೆಯದೆ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ಚಿದಳೀಕ್ಷಿಪುದೆಂದು|ನೆಱೆಜಾಣೆ ಸಖಿಯ ತೋ
[ಱಿದಳು ॥೪೦॥

ಮಸ್ತಕಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯದೇಹವ ಹೊತ್ತು|ನಿಸ್ತರಿಸಿದ ಪಾದಯುಗವ ॥
ಕುಸ್ತರಿಸುವರುಂಟೆ ಕುವರಿ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನಯ|ಹಸ್ತಾಂಘ್ರಿಪದ್ಮವಾನ್ಯೆಸೆ॥೪೧॥

ಚಂಡವಿಕ್ರಮವಿಹಗೇಶನೆಂದೆನಿಸುವ । ಗಂಡಭೇರುಂಡನ ತೆಱದೆ ॥
ತುಂಡುಗಳೆರಡಾಗಲೊಡಲೊಂದು ನಮ್ಮಿ|ತ್ತಂಡಕೆ ಭೇದವೆಲ್ಲಿಯದು ॥೪೨॥

ಉತ್ತಮನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ತೊಡಗುವ|ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಹೊಂಬಣ್ಣದೊಡಲ॥

ವೃತ್ತಕುಚಾನ್ವಿತೆ ಕೇಳೆಂದು ಸುದತಿಯ । ಚಿತ್ತವನೊಡಬಡಿಸಿದಳು ॥೪೩॥
ಸಖಿಶಿರೋಮಣಿ ನೆಗಳ್ದಳು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಶಿವ ।ಲಿಖಿತಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯಲಿ॥
ನಿಖಿಳಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯ ತುಂಬಿ ವರಚಂದ್ರ । ಮುಖಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಳ್
[ಮುದದಿ ॥೪೪॥

ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಾನಾಸಂಭ್ರಮವ ನಿ । ಬಧ್ಧಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ॥
ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಗಾಂಧರ್ವವೈವಾಹವ । ತಿದ್ದಿದಳತಿಹರ್ಷದಲಿ ॥೪೫॥
ಪಂಟಿಯುಮಾಡಿ ಪರಮಸುಂದರಿ ಕಂಬು।ಕಂಠಿಯ ನವವಸ್ತ್ರಗಳ ॥
ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಕೆಳದಿಯ ಕರೆತಂದಳು ಕಾಲ। ಮಂಟಿಕೆ ಘಲಿರೆಂಬ ರವದಿ॥೪೬॥
ನನೆಗೋಲನಪರಾವತಾರ ಬಾಣಾಸುರ।ತನುಜೆಯು ನಿಬ್ಬಣದವರು ॥
ವಿನಯದಿ ರತುನಾವೃತ ಮಂಟಪ ಸೆಜ್ಜೆ।ವನೆಯ ತುಂಬಿಸಿದರಚ್ಚರಿಯಲಿ[1] ॥
ವಜ್ರಮಾಣಿಕಮಯ ಮೃದುತಲ್ಪದಲರ್ವಾಸು[2] । ನಿರ್ಜರಕುಸುಮ
[ಝಲ್ಲರಿಯ ॥
ಪಜ್ಜಳಿಸುವ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಮೇಲ್ಗಟ್ಟನ । ಸಜ್ಜೆಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ॥
ಜಾಣಮೆಲ್ನುಡಿ ಗೆಲವರೆ ಗಿಳಿ ಬಗದಾದಿ। ಜಾಣಕ್ಕಿ ಕೋಗಿಲೆಕೊಳರ್ವ॥
ಪಣ ಸಾರಗ ಹೊಮ್ಮರಿ ಮಂಚದ ಸುತ್ತ । ಠಾಣಯವಿರಲು ನೋಡಿದನು ॥
ಮಿಸುನಿಪಂಜರ[3]ದೊಳಗಿಹರಾಜಕೀರ ಕಾ।ಮಸುತನ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದೆನಲು॥
ರಸಿಕರಾಜೇಂದ್ರವಲ್ಲಭೆಗೂಡಿ ಕೇಳ್ದುಮಂ।ಡಿಸಿದನಾಮಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ॥
ತಂದಿರಿಸಿದರು ಕಾಲ್ದೊಳೆವೊಡೆ ಪನ್ನೀರ । ಬಿಂದಿಗೆ ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯನು।
ಚಂದಿರಮುಖಿಗೀಂಟುವರೆ ತತ್ಪರಿಮಳವೊಂದಿದ ನೀರ ಕುಪ್ಪಿಗೆಯ ॥೫೧॥
ಬಿಡಿಯಲರ್ಮಾಲಿಕೆ ಶೈತ್ಯಸೌರಭ್ಯಂಗ । ಳಡಿದ ಸುಗಂಧಾನುಲೇಪ ॥
ಪುಡಿಗಪ್ಪುರವು ಜವಾದಿಪುಣುಗು ತಂ । ದಡಕಿದರ್ ತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ ॥೫೨॥
ಫಣಿವಳ್ಳಿಯ ಪರ್ಣಸ್ವರ್ಣವರ್ಣ[4]ದಿಕೆಕೇ।ವಣಿಸಿರ್ದ ಕಟ್ಟ ಕಸ್ತೂರಿಯ
ಮಣಿಯೆನಲುರ್ದಿದ ಪೊಳ್ವಟ್ಟೆಯನಿ । ಟ್ಟಣಿಸಿದರ್ ತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ ॥೫೩॥
ರತಿಸಮಯಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ।ತ್ಯತಿಸೌಖ್ಯವ ಮಾಡಿ ತಂದು ॥
ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಯು ಮಂಚದ ಸುತ್ತಲಿಂಬಿಟ್ಟು।ನುತಿಸಿದರ್ ದಂಪತಿಗಳನು॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ. 2. ಹೂವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ.
3. ಚಿನ್ನದ ಗೂಡು. 4. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರಕೆಲಸದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ.

ಜೊಂಳಿ[1]ಜೋಳಿಯಲಿ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಯೋಟ್ಗಿಯ । ಕೇಳಿಕೆಗೊಟ್ಟು
[ನಿಮ್ಮವನು ॥
ನಾಳಿನ ದಿನಕೆ ಮೆಚ್ಚಸುವೆವೆನುತೆ ವಾ । ಚಾಳೆಯರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು॥೫೫॥

ಕೆಳದಿಯರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ವೀಳೆಯಗೊಟ್ಟು । ಕಳುಹ ಚಿತ್ರ್ಯಲೆಸಿದ ಬಟಿಕ॥
ಮೊಳೆವ ಸತ್ಪರಿತೋಷದಿಂದೆ ಕುಮಾರ ನಿ । ರ್ಮಲಿನ ಮಂತ್ರಜೆಯ
[ಬೋಧಿಸಿದ ॥೫೬॥

ಅತ್ತಿಗೆಯಹುದಕ್ಕನಹುದು ತಾಯಹುದಕ್ಕ । ಗುತ್ತಿಗೆಗಾತಿ[2]ನೀನಹುದು॥
ಪತ್ತಿಗೆ[3]ಪರಮಾನುಕೂಲೆ ಕೇಳೆಂದು ಕೈ । ಯೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ ಕುಮರ॥

ಉಬ್ಬಾಳುವೆಂಗಳ[4]ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೆ ಸುದ್ದಿ । ಪರ್ಬದ ವೊಲು ನಮ್ಮವನು॥
ಇಬ್ಬರ ಲೇಸನೀಡೇರಿಸ ಬೇಕೆಂದು[5] । ಗರ್ಭದೆ[6]ಶಿರವ ಚಾಚಿದನು॥೫೭॥

ಕಂಜಾಕ್ಷನ ಮೊಮ್ಮ ಕೇಳ ರಗಿಣಿ ವಜ್ರ । ಪಂಜರದೊಳಗಿರ್ದ ಬಟಿಕ॥
ಅಂಜಲಿಕೇನು ಕಾರಣ ಹೊರಬಿಗರೆಂಬ । ಮಂಜರ[7]ಕೈದುಡುಕುವುದೆ ॥೫೮॥

ಕೋಟಲೆಗೊಳಬೇಡ ಸುಖಬಾಳ್ವುದೆಂದು ಕಿ । ರೀಟವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಹರಸಿ॥
ಕೂಟಕೆ ಕುವರಿಯ ಸಾರ್ಚಿ ಪಿಂಗಿದಳು ಕ । ವಾಟಬಂಧನರಕ್ಷೆಗೆಯ್ದು॥೬೦॥

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ । ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು । ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೦೭೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷಾನಿರುದ್ಧರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸುಖಪಟ್ಟ ರೀತಿ:—

ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತನ್ನೊಳಗಿರ್ದು ತಾ ದೇ । ವಕಿಬಸಿರೊಳು ಪುಟ್ಟಿ
[ಬಂದ ॥
ಚಕಿತಮಾಯಾವಿಯಕಾರ್ತಸತ್ಕೃತಿವೇಟ । ಲಿಖಿತವಮಾಟ್ಪಿಮನ್ಮನದಿ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಜೋಡಿ, ಜತೆ. 2. ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವಳು. 3. ಸ್ನೇಹಿತೆ. 4. ಕೊಬ್ಬಿದ ಹೆಣ್ಣಾಳುಗಳ. 5. ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು. 6. ಇಲ್ಲಿ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ. 7. ಹೊರಗಿನವರೆಂಬ ಬೆಕ್ಕುಗಳು.

ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರಿಜೆ ಕರೆಸಿದಳು ಕೈ | ವಾಳ[1]ಸತ್ಪರಿಘದಿಂದೆಸೆವ ||
ಕಾಳರಕ್ಕಸವಿಂಡು[2]ಬಂದುದು ವೀರ[3]ಚ | ಡಾಳಿಸಿ ಘುಡುಘುಡಿಸುತಲಿ ||೬||

ಬೆಟ್ಟಬೆಟ್ಟಂಗಳನಿರ್ಟಿವ ಕೂರಸಿ[4]ಬಿಸಿ | ಗುಟ್ಟಿದ ಸಿಲೆಯ ಮಂಡಿಸುವ ||
ಇಟ್ಟಮುದ್ಗರವಂಕುಡಿ[5]ಪಟ್ಟಿ ಕೈದಾಳ | ಗಟ್ಟವೆಟ್ಟಿಯರೊದಗಿದರು ||೩||

ಪಿಡಿವರು ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಗಾವ[6]ಗುರ್ಟಿಯಾಗೆ | ಯಡಸಿದ ಕಡಲನೀಂಟುವರು
ಪಡಿತಳಿಸುವರು[7]ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸೀಳಿ | ನಿಡಿಗರುಳನು ತಿಂಬವರು

ಅಣಲೊಳು[8]ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದ ಜೋರು ಕೊಬ್ಬಿದ | ನೆಣ ಬಾಯೊಳು ಪೊಣ
[ಮಡುವ ||
ಹೆಣದಿನಿ ದಡಿಗದೈತೇಯರು ಹೆಣ್ಗೊಂಡು | ನೊಣ ಹಾಯುಗುಡದೆ ನುಂಗುವರು

ಮತ್ತೊರ್ವರು ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯ ಹರ್ಮ್ಯವ | ಹತ್ತಲು ಮರ್ಟಿದಿರ್ಟಿಯಲ್ಕೆ ||
ಕತ್ತರಿಸುವುದೊಡಲ್ಗಳನೆಂದು ಕಾವಲ | ಚಿತ್ತಯಿಸಿದಳು ಬಾಗಿಲಲಿ ||೬||

ಮರ್ಟಿಯುದಪ್ಪಾವಧಾನದಿ ಮಂತ್ರಿನಂದನೆ | ಪೊರ್ಟಗಿರಲ್ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ||
ಬೆರ್ಟಗ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ ಕುಮಾರಿ ಕುಮಾರನ | ಸೆರ್ಟಗ ಬಿಡೆಂದಳರ್ಥಿಯಲಿ ||

ವಂಟಿಕಾರಿಕೆಯ[9]ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಜೆ ತಂದು | ಗಂಟಿಕ್ಕಿದಳು ತಮ್ಮ ಸೆರ್ಟಗ
ನಂಟಿನ ಮುಡಿ ಬಿಡಗೊಡದೆಂದು ವರಕಂಬು | ಕಂಠಿಯನಮರ್ದಪ್ಪಿದನು ||

ನಿಡಿಗಣ್ಣರೆಮುಗಿವಂತೆ ರೋಮಾಂಚನ | ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಟಗಳೆವಂತೆ ||
ಪಿಡಿಕೈಗಳಿಗೆ ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಮೊಲೆ | ವಿಡಿದನಿರುದ್ಧ ಚುಂಬಿಸಿದ ||೯||

ಪಿಂತೇೞು ಜನ್ಮದ ಬಡವಂಗೆ ಕಮನೀಯ | ಚಿಂತಾಮಣಿ ದೊರೆದಂತೆ ||
ಕುಂತಳ ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದು ಚೆಂದುಟಿಯೀಂಟೆ | ಸಂತಸವಡೆದನಾಕುಮರ ||

ಚುಂಬಿಸಲಾಣ್ಮನ ಬಾಯೊಳು ಪೊರ್ಟಲ್ಗಳ | ತುಂಬಿದಳರೆಗಳಿಗೆಯೊಳು ||
ಚುಂಬಿಸೆ ಚುಂಬಿಸ ತವಕದಿ.............................||೧೧||

ಬೆಮೆಗೊಂಡು ಮುಂಬರಿವಳ ಕಂಡುರತಿಗಿದೆ ಸಮಯವೆಂದನಿರುದ್ಧನಲ್ಲಿ
ಕ್ಷಮೆಯಿಂದೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಪ್ರಮದೋ | ತ್ತಮೆಯೊಳು ಕೂಟ
[ಸ್ಥನಾದ ||೧೨||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕೈಗತ್ತಿ. 2. ಗುಂಪು. 3. ಪರಾಕ್ರಮ. 4. ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿ. 5. ವಕ್ರವಾದ ಅಲಗುಳ್ಳ ಆಯುಧ. 6. ದ್ಭ. ಗ್ರಾಮ, ಸಮೂಹ. 7. ಇಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಸುವರು. 8. ಬಾಯಲ್ಲಿ. 9. ಒಂಟಿಗತನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ.

ನಿರ್ಧರವಾದ ಮೋಹನಶಕ್ತಿಯೊಳಗನಿ । ರುದ್ಧನೆಂದೆಂಬ ಗಾರುಡನು ॥
ಕದ್ದೈಸದೆ ಕೆಲದಾಡುವ ದ್ವಿತಿಯಗ । ಳಧ್ವನಿ ನಸುಮೊಱಗಿದುದು ॥೧೩॥

ಅಸಮಸಾಯಕಶಾಸ್ತ್ರದಿನವಳಂಗ ಷೋ । ಡಶಕಲೆಯೆಡೆಯ ಚುಂಬಿಸಲು
ಬಿಸರುಹಸೌರಭ..... .... ॥೧೪॥

ಬಲಿಸುವ ಬೇಕೆನೆ ಬಂದ ಕಾತುರಿಯವ । ನಿಲಿಸುವ ನಿಜಲೀಲೆಯಲಿ ॥
ಸಲಿಸುವಳವಳರ್ಥಿಯ ಕಾಮುಕಲೆಗಳ । ಕಲಿಸುವ ಕೈಮಾಟದಿಂದೆ ॥೧೫॥

ನುಣ್ಣೊಡೆಯೊಳಗೆ ನುಣ್ಣೊಡೆ ತೋಳ್ಗಳೊಳು ತೋಳು । ಹೊಂದಾವರೆ
[ವಳ್ಳಿಯಂತೆ ॥
ಬಂದಱೞೊಳೊಂದೊಡೆ ಮುರಿದು ಚೌರಶೀತಿಯ । ಬಂಧವ ನೆಗಳ್ದನರ್ಥಿಯಲಿ

ರಿಂಕಿದ ಕುಚಯುಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ನಖಚಂದ್ರ । ವಂಕಿಯ ನುಣ್ಗಲ್ಲವಿಡಿದು
ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳ್ದಿದ್ದಿ ಬಿಂಬಾಧರವ ಕ । ರ್ದುಂಕಿದ ಸೊಗಸೊಱವಂತೆ ॥

ಪೊಱನೊಸಲೊಳು ಬೆಮರ್ವನಿ ಪುಳಕದ ನವಿರ್ । ಮಱಗೊಂಡ ದ್ವಿತಯ
[ದಾಲಿಗಳು ॥
ಮೊಱವೆತ್ತ ಳಲ್ಲೆ ಮಾತುಗಳಪ್ಪುಗೆಯಿಂದೆ । ನೆಱ ಮೂರ್ಛಿತೆಯನೆಯ್ದಿದರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವಜಗುರು । ವಿದ್ಯಾಸ್ವತಂತ್ರ ಕೌಳಿಕದಿ ॥
ಉದ್ಯೋಗಿಸಿ ರತಿತ್ರಯವಿಷಯದೊಳೆಂ ಪ್ರ । ಸಿದ್ಧನೊ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧ ॥

ಹೀನಸ್ತನೆಯ ಚಿತ್ತವನಿಕರ್ಷಳಗೊಂಬು । ದೇನಚ್ಚರಿ ಕಾಮಸುತಗೆ ॥
ವಿನಾನ ಮಕ್ಕಳಿಗೀಸ ಕಲಿಪ ಗುರುಗಳುಂಟೆ । ನೀನು ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ ॥

ಬೆಂಡೆದ್ದ ಬಟ್ಟಿಲ್ಗಣ್ಣು ಹೊಯ್ವಳ್ಳಿ ನಿಡುಸುಯ್ । ಕೊಂಡದಟಿಱದ
[ವಿಗ್ರಹದಿ ॥
ಗಂಡಹೆಂಡರು ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತು ತಿಳಿದೆದ್ದು । ಕಂಡರು ತಮ್ಮ ಪೌರುಷವ ॥

ಮಕರಾಂಕಸೂನು ಮಾಸಿನಿರನ್ನೆಗಂಧೋ । ದಕದಿಂದೆ ಕೈಕಾಲ ತೊಳೆದು ॥
ಪ್ರಕಟಿತದಿವ್ಯತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣದಿಂದೆ । ಸೊಗವಟ್ಟರಂಗಸಂಗದಲಿ ॥೨೨॥

ನೂತನ ಸುಗುಣಕೇಳಿಬರ ಸೌಖ್ಯನ ಪೆ । ತ್ತಾತ ಮಾವನರ ಪೆಸರು ॥
ಆತನ ಪೆತ್ತಾತನಾರೆಂದು ಕೇಳ್ದಳು । ಶ್ವೇತಾಬ್ಜದಳನೇತ್ರೆ ನಗುತೆ ॥೨೩॥

ತಾವರೆಗಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣನ ಕುಮಾರಕ ನಿನ್ನ । ಮಾವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಂಕಿತನು ॥
ಭಾವಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ತಾನನಿರುದ್ಧ । ಸಾವಂತನೆಂದಾಡಿದನು ॥೨೪॥

ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮ ತಾತ ವೈಭವಕರ್ತು । ಸಿರಿರಾಣಿ ಪಿತನ ಪೆತ್ತಾಕೆ ॥
ತುರಿಯದೆ ಜಗವನಾಗಿಸುವ ನಾಲ್ಮೊಗ ನಮ್ಮ । ಹಿರಿಯಯ್ಯ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ
ಮಾಣದೆ ಹೊಗಳುವ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಕೋಟಿ ಪು । ರಾಣಗಳೆಮ್ಮಜ್ಜ ಸಿರವ
ಕಾಣವು ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ್ ನಿಖಿಳಗೀ । ರ್ವಾಣರಾತನ ಸೇವಕರು ॥
ನಮ್ಮವರ್ಗುಳ್ಳ ವೈಭವ ದೊಡ್ಡಿತೆಂಬುದ । ತಮ್ಮ ತಾವೇ ಕೀರ್ತಿಪರೆ ॥
ಕಮ್ಮಲರ್ಗಂಧಗಂಧಾನ್ವಿತೆ ಪೆಸರ್ವೇಳು । ನಿಮ್ಮಯ ಪಿತ ಪಿತಾಮಹರ ॥
ಪಾತಾಳಲೋಕಾಧೀಶ ಬಲೀಂದ್ರಸಂ । ಜಾತ ಸಾಸಿರಬಾಹು ನಿಮ್ಮ ॥
ಮಾತುಗನಾತ್ಮಸಂಭವೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಪ್ರ । ಖ್ಯಾತೆಯುಷಾದೇವಿ ತಾನು ॥
ಮುತ್ತಯ್ಯನರಮನೆವಾಗಿಲ ಕಾವ ದೇ । ವೋತ್ತಮ ನಾರಾಯಣನು ॥
ಹೆತ್ತಯ್ಯನರಮನೆವಾಗಿಲೊಳ್ ಶಿವನಿಪ್ಪ । ಚಿತ್ತಯಿಸೆಂದಳು ರಮಣಿ ॥ ೨೯ ॥
ಘೃತಸಿಂಧು ದುಗ್ಧಾಂಭೋನಿಧಿಯುಭಯಸಮ । ನ್ವಿತವಾಗಿ ಮನೆಗೆ
[ಬಂದಂತೆ ॥
ಸ್ತುತಿಪಾತ್ರ ಹರಿಹರರ್ ಬಾಗಿಲ ಕಾದರೆ । ಮಿತವಾವುದೊ ನಿಶ್ಚಯಿಸು ॥ ೩೦ ॥
ಅಹುದು ಸದ್ಭಕ್ತ ಬಲೀಂದ್ರದ್ವಾರದಿ ದೇವ । ನಿಹುದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾನವರ್ಗೆ ॥
ಬಹುದೊರೆತನ ಬಾಗಿಲೊಳು ಶಿವನಿರೆ ಲೇ । ಸಹುದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ॥
ಅದು ದೊಡ್ಡಿತೆಂದು ಪೇಳಲು ಜಿಹ್ವೆಗಚ್ಚರಿ । ಯಿದು ದೊಡ್ಡಿತಾದುದು ಶ್ರುತಿಗೆ ॥
ವಿಧುಮುಖಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮವರ ಸೌಭಾಗ್ಯವ । ಮದುವೆಯೊಳಣಿ ನೋಡಿ
[ಕೊಂಬ ॥ ೩೧ ॥
ಎಂದೊಡಾವಮಾತಿಂಗೆ ಪರಿತೋಷಗೊಂಡು ಮ । ತ್ತೊಂದ ಕೇಳ್ದಳು ನಸು
[ನಗುತೆ ॥
ಕಂದರ್ಪನಪರಾವತಾರವ ಸಖಿ ಹೇಗೆ । ತಂದಳು ನಿಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹವ ॥ ೩೨ ॥
ನೀಱೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ । ಬೇಱಿದ್ದೆನೊಂದು
[ಮಂದಿರದಿ ॥
ಕಾರಿಯ ಕೊರಲ ಮಾನಿನಿ ಬಂದುತನ್ನಯ । ಮೋರೆಯ ತೋಱಿದಳೊಲಿದು
ಬೆಸಗೊಂಡಳೆನ್ನಂತಸ್ಥವ ತಿಳಿದು ತಾ । ನುಸಿರ್ದಳು ನಿನ್ನ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ॥
ಹೊಸ ಭಾವಚಿತ್ರವ ತೋಱಿಸೆ ಕಂಡು । ಸಂತಸವೆತ್ತೆ ನಿವಳಹುದೆಂದು ॥ ೩೩ ॥
ವ್ಯಥೆಗೊಳಲೆನಗೆ ಪೇಳ್ದಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇ । ಹಿತೆ ಬಾಣನಂದನೆಯೊಡನೆ ॥

ಜತೆಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಕರೆದಳು ಕುಂಭಾಂಡ । ಸುತೆ ಮಾಧುರ್ಯವಾಕ್ಯದಲಿ
ಬಪ್ಪೆನೆಂದಾನೊಡಬಿಟ್ಟರೆ ಪ್ರಾಣಕೆ । ತಪ್ಪೆನೆಂದಭಯವ ಕೊಟ್ಟು ॥
ಇಪ್ಪೆಡೆಯೊಳಗಿರಲಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತ । ನ್ನೊರ್ಪೆಗಲೊಳುಪೊತ್ತಾಳಬಲೆ
ಉನ್ನತಗಗನವೀಧಿಯಲಿ ಮಾತ್ರಕೆ ಕೊಂಡು । ಜೆನ್ನೊಳು ಶಿಶುವ ತರ್ಪಂತೆ
ನನ್ನಯ ಭಾರಭಾರವ ಹೊತ್ತು ತಂದೀಗ । ನಿನ್ನೊಳು ಸೊಗವಡಿಸಿದಳು॥
ಓರಂತೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಕೋಟಿಯ । ಪಾರಂಗತವನೆ ಮಾಡಿ ॥
ಧಾರಾಮುಖದೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮರೀಣವು । ತ್ತಾರವಾಗದು ಮಾನನಿಧಿಯೆ ॥೩೯॥
ಆಕೆಯ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮಿರ್ವರ ತನುಸುಖ । ಜೋಕೆಯೊಳೀಡೇಱಿದಡೆ॥
ಬೇಕೆನೆ ಪೆತ್ತಮಕ್ಕಳ ಪೆಸರ್ಗುಡು ಚಿತ್ರ । ಲೇಖೆಯೆಂದನಿರುದ್ಧ ನುಡಿದ ॥
ಎಂತಾದೊಡೆನ್ನ ಬಹುದು ಕೇಳು ಮತ್ಪ್ರಾಣ । ಕಾಂತ ನಮ್ಮಿರ್ವರಿಚ್ಛೆಯನು
ಸಂತತ ಸಲಿಸಿದಳ್ ತಾಯಾಗಿ ಕೆಳದಿಯ । ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂದಳವಳು ॥೪೦॥
ನೆನೆದನು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಧೈರ್ಯವ ತಲೆ । ದೂಗಿದನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ॥
ನನೆದನು ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳಿಂದೆ ತನ್ನಯ । ಮನದಣಿವೊಲು ಹೊಗಱಿದನು ॥
ಕುಂಭಾಂಡನಾತ್ಮಸಂಭವೆಯ ಕೀರ್ತಿಸುತಿಹ । ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುಮಾರಕನ॥
ಚೆಂಬಾಯ್ದೆಱೆಯ ಚೆಲುವ ಕಂಡು ಕುವರಿಗೆ । ಮುಂಬರಿದುದು ಕಾಮಲೀಲೆ ॥
ಭ್ರಮಿಸಿದ ಭಾಮಿನಿಯಧರಚುಂಬನದೊಳು । ರಮಿಸಿದನವಳಿಚ್ಛೆಯಲಿ॥
ಕ್ರಮದೊಳು ರತಿಸುಖವಡೆದು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳು ವಿ । ಶ್ರಮಿಸಿದರ್ ಬಾಹು
[ಬಂಧನದೆ ॥೪೧॥
ಪೂಗೋಲನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬಾಣಜೆಯರ ಸಂ । ಭೋಗದೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೊ
[ಳೊಗೆದ ॥
ರಾಗವಿದೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಸಿ ತಪನದಿ । ಗ್ಭಾಗದೆ ಮಂಜಿಷ್ಠವಾಯ್ತು ॥೪೨॥
ಕ್ರೀಡಾಪೇಕ್ಷೆಯೊಳರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳಷ್ಟ । ಮಾಡಲು ತನು ತಾಪಿಸುವುದು
ಬೇಡವೆಂದವರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳ್ವವೊಲು ತಾಮ್ರ । ಚೂಡಗಳ್ ಬೊಬ್ಬಿ
[ಕ್ಕಿದುವು ॥೪೩॥
ಸಾರ್ವಭೌಮಾಧೀಶ್ವರ ಕಂತುತನಯಂಗೆ । ಪೂರ್ವದಿಗಂಗನೆ ತಂದು ॥
ತೋರ್ಪ ಮಾಣಿಕದ ಕನ್ನಡಿಯೆನೆ ಕಾಂತಿಯ । ಬೀರ್ಪಭಾಸ್ಕರ ಮಾಡಿದನು॥
ಪಾಡಿದರಿರ್ವರುಪ್ಪವಡದಾಳಾಪವ । ಮಾಡಿದರ್ ಪುಣ್ಯರಾಗದಲಿ ॥

ಜೋಡಿಸಿ ವಚನಸಂಕೀರ್ತನಸುಧೆಯ ತಂ । ದೂಡಿದರ್ ಕರ್ಣಪೂರೈಸೆ ॥
ಎದ್ದರು ವಚನಾಮೃತಗೇಳಿ ತನುಸುಪ್ರ । ಬದ್ಧದೊಳ್ ತಕ್ಕೆಯ ಸಡಿಲಿ॥
ರುದ್ರಾಚ್ಯುತಪಾದಪದ್ಮಕೀರ್ತನೆಯನಿ । ರುದ್ಧನರ್ಧಾಂಗನೆ ಸಹಿತ ॥೪೯॥
ಆದುದುಪ್ಪವಡವೆಂದೆನೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ವಿ । ನೋದದೆ ಕೆಳದಿಯರೊಡನೆ ॥
ಮೊದಲವಣ್ಣ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕುವರನ । ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಂದೆಱಗಿದಳು ॥೫೦॥
ಸುದತಿ ಕೇಳೆನಗೆ ನೀ ತಲೆವಾಗಿ ದೋಸವ । ನೊದವಿಸ ಜೇಡವೆಂದೆನುತೆ॥
ಮದನಕುಮಾರ ಮಂತ್ರಿಜೆಯ ಮಸ್ತಕವ ಹ । ಸ್ತದೊಳಾಂತು ನೆಗಪಿದ [ನಗುತೆ ॥೫೧॥
ಜಗದೇಕದೇವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕುಮಾರನ । ಮಗ ಮಾರಾಯ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿ॥
ಯುಗಳಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂದ ಮಾತ್ರದಿ ಮಜ್ಜನ್ಮ । ದಘವಿನಾಶನವೆಂದಳವಳು ॥
ಪಿರಿಯತ್ತಿಗೆ ಕೇಳೆನಗೆ ನೀ ಪೆತ್ತಳ । ಸರಿಯೆಂದು ಸರಸವಾಕ್ಯದಲಿ ॥
ಸಿರಿಗೆಯ್ಯನೆರಡ ತಾ ಹಣೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ತಾ । ತ್ವರಿಯದಿ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ದ॥
ಚಂದಿರಮುಖಿಯರು ಬಿಸಿನೀರಿನ ಹೊನ್ನ । ಬಿಂದಿಗೆ ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯನು॥
ತಂದಿಕ್ಕಿ ಮಜ್ಜನಗೆಯ್ಸಿದರೊಡಲೊಡ । ಲೊಂದಿರ್ದ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ॥೫೪॥
ರಾಜಾನುಜೆಯಣುಗನ ಪುತ್ರಂಗೆ[1] ಸ । ರೋಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆಗೆ ॥
ಓಜೆಯೊಳೆಡೆಮಾಡಿದರು ಹರೀಶ್ವರ । ಪೂಜೆಯ ಮಣಿಮಂಟಪದಿ ॥೫೫॥
ಮಿಂಡಿಯ ಕೈಲಾಗೊಳು ಬಂದು ಪೀಠದೆ । ಮಂಡಿಸಿ ಕಾಂತ ಕಾಂತೆಯರು॥
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಭಾಳಾಕ್ಷಪೂಜೆಯೊಳೊಪ್ಪ । ಗೊಂಡಿರ್ದರಾಗವೋಕ್ತಿಯಲಿ
ಗಂಗೋದಕ ದಿವ್ಯಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ । ಮಂಗಳನಿಖಿಳಾರ್ಚನೆಯ ॥
ರಂಗಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂ । ಲಂಗಳ ಕೈಕೊಂಡರೊಲಿದು॥೫೬॥
ಮಾಕಂದಕಂದ[2]ಸಾಸಿರ ತೋಳಸುತೆ ಚಿತ್ರ । ಲೇಖಾನಾರಿಯಿಚ್ಛೆಯಲಿ॥
ಏಕಾಂತನಿಳಯದೆ ಸುಖವಡುತಿರ್ದರ । ನೇಕವೈಭವದ ಶ್ರೀವಿಯಲಿ ॥೫೭॥
ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ । ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ॥
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು । ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೩೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ—

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅನಿರುದ್ಧ ; ಹೇಗೆ ? ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ–ಚಂದ್ರ.

2. ಮಾ–ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ, ಕಂದ–ಪುತ್ರನಾದ ವಸಿಗೆ, ಕಂದ–ಪುತ್ರ; ಯಾರು ?

ಮೂವತ್ತುಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ

ನಾರದನು ವಿವಾಹ ವೃತಾಂತವನ್ನು ಬಾಣಾಸುರನಿಗೆ ಅಱುಹುವನು:—

ಕಱುಗಾಹಿಗಳ ನಾಲ್ಮೊಗನಯ್ಯ ಅವರಂತೆ । ತುಱುಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ [ನಿರ್ಮಿಸಿದ ||
ಸರುವೋತ್ತಮನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತುಖ್ಯಾತಿವೇೞ್ವ । ಗೀರ್ವಾಣಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದಿ
ಸ್ವಾತಿಯ ಮೞೆಯ ಪೆರ್ವನಿ ಚಿಪ್ಪಿನೊಳು ಬಿದ್ದು । ಜಾತಿಮುತ್ತಾದಂತೆ [ಯೆನ್ನ ||
ಮಾತಿನ ಮಾಲೆ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಣದೊಳು ಬಿದ್ದು । ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತುದು ಕೇಳು [ಕೇಳದಿ ||೧||

ಘನಶೀಲರುಗಳು ದೇವಾರ್ಚನೆ ಸಹಭೋ । ಜನ ತಾಂಬೂಲ ಸುಗಂಧ ||
ಮನಗೊಂಬ ನಿಖಿಳ ವೈಭೋಗದಿಂದಿರ್ವರು । ದಿನಗಳೆದರು ಬಹುಸುಖದಿ ||
ನೀಲಕುಂತಲೆ ಕೇಳು ಬೞಿಕೊಂದು ದಿನ ಬಾಣ । ನೋಲಗ ಸಂಭ್ರಮಿ [ಸಿರಲು ||
ಮೂಲೋಕವ್ಯವಹಾರಿ ನಾರದನಾಗ ತ । ತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಗನದಿಂದಿೞಿದ ||೨||

ಬಂದ ನಾರದ ಬಾಗಿಲ ಪರಮೇಶಗೆ । ವಂದನೆಗೆಯ್ದು ಕೇಳದನು ||
ಕಂದಾಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಖಳನಿತ್ತ ಜೀವಿತ । ಸಂದುದೆ ನಿಮಗೆಂದ ನಗುತ ||೩||

ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರಮನುಮುನಿಗಳೊಳ್ । ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಕೇಳ್ ನಿನಗೆ
ದುಟ್ಟರಕ್ಕಸನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದಲ್ಲದೆ । ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿವು ತಂಪಿಸದೆ ||೪||

ಈಶ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನೊಲವುಳ್ಳೊಡೆ ಖಳನ ಕೈ ಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೇಱು ಪೋಪ ||
ಬೇಸಱದಿವನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದ್ದಿಪ್ಪುದು । ದೋಷವೆಂದಭವಂಗೆ ನುಡಿದ ||
ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತ ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತ । ನಿರ್ಡೆಗಾನು ಪೋಪುದಕೆ ||
ಅಪ್ಪಣೆಗುಡು ಬಾಗಿಲವರ ಕೇಳದೆ ಪೋಗ । ಬರ್ಪುದೆ ಬಡವರು ನಾವು ||೫||

ನಾರದ ಮುನಿಮಹಾರಾಯ ಕೇಳ್ ಭಕ್ತರ । ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ನಾನಹುದು
ಸಾರಹೃದಯನೆ ನೀನಱಿಯದ ಮತವಿಲ್ಲ ಭೂರಿಬಾಣವ ಕಾಣಲಾಯ್ತು ||೬||

ಎಂದೊಡೀಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳುತೊಳವೊಕ್ಕು । ಬಂದ ನಾರದ [ಮುನಿವರನ ॥
ಸಂದರುಶನಮಾತ್ರದೊಳೆದ್ದು ಚರಣಾರ । ವಿಂದದೆ ಬಳನೇಗಿದನು ॥೧೦॥
ವೀಣಾವಾದ್ಯವೊರ್ಕೆಯ್ಯ ಮತ್ತೊರ್ಕೆಯ್ಯಿಂ । ಬಾಣನ ಮುಡಿವಿಡಿದೆತ್ತಿ ॥
ಕ್ಷೀಣಸಂತೋಷದೆ ಹರಸಲ್ಕೆ ಕಿಂಕರ । ವಾಣದೆ[1]ಮುನಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ॥೧೧॥
ಭೇದ್ಯವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮಯ ಚಿತ್ತಲೋಕಾ । ರಾಧ್ಯ ಬಂದುದ ಪೇಳೆನಲು॥
ಸದ್ಯೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿಯೊಳರ್ಘ್ಯ । ಪಾದ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಕೀರ್ತಿ [ಸಿದ ॥೧೨॥
ಉಚಿತವ ಕೈಕೊಂಡು ನಾರದ ನವರತ್ನ । ಖಚಿತಪೀಠದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ॥
ಕುಚಿತ[2]ಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಮನದೊಳು ಮಡಗದೆ । ವಚಿಸಿದ ಬಳರಾಯ [ನೊಡನೆ ॥೧೩॥
ಬಾಣ ನಿನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯೋನ್ನತಿ ನಿಖಿಳಗೀ । ರ್ವಾಣರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೇ॥
ಏಣಾಂಕಧರ ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿರ್ಪ । ಕಾಣನೆ ಮಾನಹಾನಿಗಳ ॥
ಆತ ಕಾಣದೆ ಪೋದರೆ ಪೋಗಲೆಮ್ಮಯ । ದಾತೋಳು ನೀನರಿದಿರ್ದ॥
ಏತಱ ಮಾನಹಾನಿಯೊ ತೋಱು ತೋಱೆಂದು । ಕಾತುರದಿಂದೆ ಕೇಳಿದನು॥
ಕೇಳಿದೊಡಾಂ ಪೇೞ್ದಪೆ ಕೇಳು ನಿನಗೀ । ವೇಳೆಯೊಳ್ ತಲೆಗುತ್ತ[3] [ಲಹುದು ॥
ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಸದ್ಭಕ್ತನಂದನೆಯುತ್ತ । ಸೂಳೆಯಾಗಿರ್ಪುದು ಸುಖವೇ ॥೧೬॥
ನಿಮಗೆ ನಾ ಪ್ರತಿಮಾತನಾಡಲಂಜುವೆ ಜೀಯ । ನಮಗೀ ಶಬ್ದ ಸಮ್ಮ [ತವೇ ॥
ಯಮನ ದಾಡೆಯ ಕೀೞ್ವ ದಡಿಗದೈತ್ಯರ ಕಾಪು । ಮಮಕುಮಾರತಿಯ [ಗೋಪುರಕೆ ॥೧೭॥
ಆಟಾಳದಾರು[4]ಪೋಪರು ಕೇಳು ಮಿಕ್ಕಿನ। ಪೋಟಾಳು[5]ಗಳಿಗೆ ಗೋಚ [ರವೇ ॥
ಮಾಟಾದ ಸುರನರೋರಗರೆಂಬ ಒಹಳ ನಿ । ಶಾಟರ ತಿಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕುವರು ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸೇವಕತನದಿಂದ. 2. ಧೃ. ಕುತ್ಸಿತ. 3. ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಬಹುದು. 4. ಆಟಾಳಾದವರು; ಮುಖ್ಯರಲ್ಲ. 5. ಹೇಡಿ.

ಹರಮಹಾದೇವನೇ ಬಡವನೆ ನಾಬಲ್ಲೆ | ನುರವಣೆಗಾಣೆಂಬುದನು ||
ತರಹರದಿಂದೆ ಪೇೞಿದ್ದನು ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ | ವರನಾವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸು || ೧೯ ||

ಎನಲಾವಮಾತ ಕೇಳ್ದಸುರಾಧೀಶ್ವರ | ಕನಲುತೆ ಕಡುಗೋಪದಿಂದೆ ||
ಅನಲಾಕ್ಷನಾಣೆ ನಾರದ ಕೇಳು ರೋಹಿತ | ಹೊನಲೇಱಿ ಹೊಯ್ವ ಹೊಕ್ಕ [ವನ || ೨೦ ||

ಹೊಕ್ಕವನಾರೆಂಬುದ ಕೇಳು ಪೇೞುವೆ | ರಕ್ಕಸವೈರಿಯ ಮೊಮ್ಮ ||
ಕಕ್ಕಸ ನಿನಗಿದು ಹವಣಲ್ಲ ಭೇದಿಸೆ | ವೆಕ್ಕಸವಹುದೆಂದ ನಗುತೆ || ೨೧ ||

ಕುಡಿಮೀಸೆ ಕುಣಿದು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ | ಕಿಡಿಗಳನಕ್ಷಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸೆ ||
ಜಡಿದು ಖಡ್ಗವ ಝಳಪಿಸುತೆ ಕೋಪವ ತಾಳ್ದು | ನುಡಿದ ನಾರದಮುನಿ [ವರಗೆ || ೨೨ ||

ಯತಿರಾಯ ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನೊರ್ವರಾದಡಾ | ಹುತಿಯನೆಯ್ದಿಸುವೆ ಖಂಡೆ [ಯಕೆ ||
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆನಗೊರ್ವ ಪ್ರತಿಭಟರುಂಟೆಂದು | ಮಿತಿಮಾಡಲಪ್ಪುದೆ ನೀನು ||

ಮೆಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯೇಕೆ ಖಳರಾಯ ಬಾಗಿಲೊ | ಳ್ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಿಪ್ಪಗರ್ದಿ [ಕೆಯೆ ||
ಸೊಕ್ಕಾನೆ ಸಿಂಗದೊಳ್ ಕದನವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂ | ಡೊಕ್ಕಲಾಗಿರ್ದು ಬಾೞು [ವುದೇ || ೨೪ ||

ಹೊಗೞಲದೇಕೆ ನಿಂದಿಸಲೇಕೆ ನಿಮಗೆ ನಾ | ಜಗಳವನಿಕ್ಕ ಬಂದವನೆ ||
ಮಗಳನು ಕೆಡಿಸಿದನಿಗೆ ರಹವಱಿಯದೆ | ದೃಗುಯುಗದೊಳು ಕಿಡಿಯೇಕೆ ||

ಕೋಪವೆಂಬುದು ಪರಮಾತ್ಮಂಗೆ ದುರ್ಗಂಧ | ಲೇಪವ ಮಾಡಿದಂತಿ [ಹುದು ||
ಶ್ರೀಪರಮೇಶನ ಸೇಱಿಯಾಳ್ದ ಶರಣಂಗೆ | ತಾಪತ್ರಯವೇಕೆ ನಿನಗೆ || ೨೬ ||

ಕುಂಭಾಂಡ ಮಂತ್ರಿಶೇಖರ ನೋಡು ನಾರದ | ನೆಂಬ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳಿ [ದೆಯಾ ||
ಹಂಬೇಡಿ ಕಾಮನ ಮಗನೆನ್ನ ಮಗಳಿಂಗೆ | ಸಂಭೋಗ ಕೃತಪುಣ್ಯನಂತೆ ||

ಆಗಲಿ ಜೀಯ ನಾರದಮುನಿಮಹಾರಾಯ | ಹೋಗಲಾಡುವನಲ್ಲ ಮಾತ ||
ಈಗಳಾನಿವ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಲೆಯಿದಱ ಪ್ರ | ಯೋಗವ ನಿನಗೆ ಪೇೞ್ದಪೆನು ||

ಕ್ರೂರನೆಂದೆನ ಬೇಡ ಕುಂಭಾಂಡ ಕನ್ಯಾ । ಚೋರನ ಹಿಡಿತರದಿರಲು॥
ಒರಲಂತೆ ನಿನ್ನ ದೇಹವ ಸೀಳ್ದು ದ್ವಾರಕ್ಕೆ । ತೋರಣವನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ॥
ಬೆಸಗುಡು ದೈತ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ನೀ ನಿರೂ । ಪಿಸಲಾನು ಮಿತಿಯ ಮೀಱುವೆನೆ
ವಿಷಮಪ್ರತಾಪಿಯಾದಡೆ ಕೊಂಡು ಬಂದೊ ಪ್ಪಿಸದಿರ್ದಡೆನಗಾಜ್ಞೆ ಜೀಯ॥
ಅಣ್ಣಗಳ್ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ ಕಾಪಿಂಗೆ ಕೆಂ । ಗಣ್ಣ ದೈತ್ಯರ ತಲೆಗಡಿದು॥
ಹೆಣ್ಣಾಳ್ಗಳೆನ್ನದೆ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆತಂದು । ಜೆಣ್ಣನನೆಮಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದ ॥೩೧॥
ಸಂತು ನಿನ್ನಭಿಮತ ಕೃಷ್ಣನೊಳ್ ಕಾಳೆಗ ಬಂತು ಬಾಣಾಖ್ಯ ಕೇಳೆನುತೆ
ಕಂತುಕುಮಾರನ ಹಿಡಿತರೆ ಖಳನೆದ್ದು । ನಿಂತು ಬೀಱಿಕ್ಕೊಂಡನಾಕ್ಷಣಕೆ॥
ವೃದ್ಧಶ್ರವ[1]ಮುಖ್ಯಸುರಭೂಜದ ಬೇರ್ಗೆ । ಗುದ್ದಲಿ ತಾನೆಂಬ ಖಳರು॥
ಎದ್ದರು ಮಂತ್ರಿಯೊಳ್ ನಡೆಗೊಂಡದಧಟನಿ । ರುದ್ಧನ ಪಿಡಿವ ಧೈರ್ಯಯಲ್ಲಿ
ನೋಡಲು ಬೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೈಕಾಲ್ಗಳು । ಮೂಡಿದಂತದಟುಳ್ಳ ಭಟರು॥
ಸೂಡುತೆ ಬಾಸಿಂಗ ಡೌಡೆ ಜೋಗಟೆ ದನಿ । ಮಾಡಿಸುತ್ತೈದಿದರೊಡನೆ ॥೩೨॥
ಇಂತಪ್ಪ ಬಿರುದಿನ ಹೊಳಕೆಯ ಭಟರ್ಗಳು । ಮುಂತಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೈ [ತರಲು ॥
ಅಂತಸ್ಥದೊಳೊರ್ವಳು ಬಂದು ಪೇಳ್ದಳೀ । ಕಾಂತದೆ ಮಂತ್ರಿನಂದನೆಗೆ ॥
ಬಂದು ನಾರದಮುನಿ ಖಳರಾಯನೊಡನೆ ಹೀಗೆಂದ ಮಾತುಗಳನೆಲ್ಲ [ವನು ॥
ಒಂದಱೊಳ್ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೇಱಿಕ್ಕೊಡೆ ಕೇಳೆ । ನೊಂದಳು ವರಚಿ [ತ್ರಲೇಖೆ ॥೩೩॥
ಬಗೆವೆತ್ತ ಬಾಗಿಲ ಕದ ವಜ್ರಲಾಳವಿಂ । ಡಿಗೆಗಳ ಬಂಧನಗೊಳಿಸಿ ॥
ಮಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಕಠೋರರಾಕ್ಷಸಿಯರ । ತೆಗೆಯದೆ ಕಾಪನಿಕ್ಕಿದಳು ॥೩೪॥
ತೋಟಿಯರ್[2]ತರಿದಿಕ್ಕಿದಿರಾಂಪ ದೈತ್ಯವ ಧಾಟಿಯ ಕರೆದು ತನ್ನೊಡನೆ॥
ಸೂಟಿಯೊಳ್[3]ಸಾವಂತೆ ಕೆಯ್ಯ ಖಡ್ಗವನಿಕ್ಕಿ । ದಾಟಿಸಿಕೊಂಡಳೆಲ್ಲರನು ॥
ಬಲ್ಲವರ್ ಹರಿಗೆ[4]ಪಟ್ಟಿಯ ಶೂಲ ಶಲ್ಲೆಹ, ಭಲ್ಲೆಯ ಬಲವಂತೆಯರ॥
ಎಲ್ಲರ ತಱುಬಿ ಹರ್ಮ್ಯವ ಹತ್ತಿ ಹೇಳ್ದಳು । ಫುಲ್ಲಶರಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ॥೩೫॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಇಂದ್ರ. 2. ಯುದ್ಧಮಾಡುವರ. 3. ಕೈಲಾದ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಮೇಲೆ. 4. ಗುರಾಣಿ.

ಶಿರೂಳನಾರದ ಬಂದು ಬಾಣನೊಳ್ ಚಪಡಿಯ | ಹೇೞಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತ
[ನಂತೆ ||
ಕಾಳರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ ಹಿಡಿತರೆ ಬೆಸನ ಕೊ | ಟ್ಟಾಳನಟ್ಟಿದ ನೋಡು ಜೀಯ ||
ಬಂದಿದೆ ದಡಿಗರಕ್ಕಸನವಡೆ ಬಾಗಿಲೊಳ್ | ನಿಂದಿದೆ ಘುಡುಘುಡಿಸುತ್ತೆ ||
ಚಂದಿರವದನೆಗೋಸ್ಕರ ನಿನ್ನ ನಾಸಿಲ್ಲಿ | ತಂದಿಕ್ಕ ಕಡಿಸಿದೆನಕಟಾ ||೪೧||
ದುಕ್ಕವಿದೇಕೆ ಮಾತೃಕೆಯ ಗರ್ಭವ ಮತ್ತೆ | ಹೊಕ್ಕಡೆ ಬಿಡುವುದೆ
[ಪ್ರಾಪ್ತಿ ||
ಅಕ್ಕರ ಹಣೆಯೊಳಿರ್ದನಿತಾದಪ್ಪುದೆಂದು | ನಕ್ಕನು ಮಂತ್ರಿಜೆಯೊಡನೆ ||೪೨||
ನಳಿನೋದ್ಭವ ಕೋಟಿವತ್ಸರ ತನುವಿಡಿ | ದೞ್ದೊಡದೇನು ವೃಥಾಯು ||
ಸುೞಿಗುರುಳಬಲೆಯ ತೋಳತಕ್ಕೆಯೊಳೊಂದು | ಗಳಿಗೆ ಬಾೞಲು ಮುಕ್ತಿ
[ಯಹುದು ||೪೩||
ಹೊಳೆವ ಕೆಂಬಲ್ಲು ಚೆಂದುಟಿ ಕಂಬುಕಂಠ ಕಾಂ | ಕುೞಿಕೋಮಲತ್ವ
[ನುಣ್ಮೊಲೆಯ ||
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ಸೊಗ ಮೆಯ್ಯೊ | ಳಳವಟ್ಟು ಸಾವು
[ದಚ್ಚರಿಯೆ ||೪೪||
ಏಸುಜನ್ಮದ ತಪಃಫಲವಿದು ಬಂದುದೊ | ಈಸೌಂದರಿಯ ಸಂಭೋಗ ||
ಲೇಸಿನೊಳ್ ತನುವ ತೆತ್ತಡೆ ಶಕ್ರಸೌಭಾಗ್ಯ | ಭಾಸುರವಹುದಿಂದು ತನಗೆ ||
ಆವ ಕಾಲವ ಕಳೆದರೆ ಜೀವವುಳ್ಳನ್ನ | ಸಾವಡಸದೆ ಮಾಣ್ದಪುದೆ ||
ಈವನಿತೆಯೊಳೊಂದಿ ಸುಖವಟ್ಟು ಮಡಿದಡೆ | ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂದವನು ||
ಅರಲಂಬನಾತ್ಮಜ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ | ತರಳಾಕ್ಷಿ ದುಕ್ಕದೆ ತನ್ನ ||
ಕೊರಲನುತ್ತರಿಸೆಂದು ಪಾದಪದ್ಮಕೆ ಬಿದ್ದು | ಹೊರೞಲ್ಕೆ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ||
ನಿೞಿಗುರುಳಬಲೆ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯದೇಹವ | ಬೞಿನೆಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಹಿ ||
ಬಱಿಗಲ್ಲ ಗಾಯದಿ ಮಿಡುಕುವ ನಾಗರ | ಮಱಿಯಂತೆ ಹೊರೞಬೇಡೆಂದ ||
ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಕಾಂತೆಯ ತಾಳ್ದ ಮುಖಚಂದ್ರ | ಬಿಂಬವ ಚುಬುಕಾ
[ಗ್ರವಿಡಿದು ||
ಚುಂಬನಗೊಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸಿ ರಂಗುವಾಣಿಕ | ದಂಬುಲವಿತ್ತು ಮುದ್ದಿಸಿದ ||
ಎಂತು ಸೈರಿಪೆ ಕನಸಲಿ ಕಂಡ ವಿರಹದ | ಭ್ರಾಂತಿವಡೆದ ಸೀೞಿ ತನ್ನ ||

ಅಂತಕಾಲವೆ ನೀ ಜೀವಿಸಲಾರೆಂದು । ಸಂತವಿಸಿದನು ಮಾನಿನಿಯ ॥೫೦॥

ಪುಂಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ದುಃಖಬೇಡ ಮುಂ । ಕೊಂಡೆನ್ನ ನೋಡಿ [ಚಿತ್ರೈಸು ॥

ದಂಡನೆಲ್ಲವ ಬಾಕ್ಕೈದ ಮೇಲಜಾದರೆ । ಕಂಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಾಂಬುದೆಂದ ॥

ವಿಧುಮುಖಿಯೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿಜೆ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದಳು । ಯದುಕುಲೋತ್ತ [ಮನೊಪ್ಪಿನಲಿ ॥

ಬದುಕುವರಲ್ಲ ದುಕ್ಕವಿದೇಕೆಂದು ಕ । ಣ್ಣುದಕವ ತೊಡೆದಳಾಯಕನ ॥

ಕಟ್ಟಾಣಿ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕಡುಮೆಚ್ಚಿ ಪರಿತೋಷ ವಟ್ಟು ಬಲಾನ್ವಿತ ನಗುತೆ

ಉಟ್ಟ ದಟ್ಟಿಯು ಚಲ್ಲಣವು ಕಂಗೊಳಿಸಲ್ಕೆ । ದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟನಾಕುಮರ ॥

ಒಮ್ಮಾರು ಕೇಶಪಾಶವ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಭಾಗೆಯ । ಘಮ್ಮನೆ ನಿಡುಜಡೆವೆಣೆದು

ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ ಸೂಡಿ ಸಿರಿಮುಡಿಯಾಲಿ ವೀರ ಚಿಮ್ಮುರಿಯನು ಹಾಯ್ಕಿದನು॥

ಯಾದವರಾಯ ಕತ್ತುರಿತಿಲಕವನಿಟ್ಟು । ದ್ವಾದಶನಾಮಾಂಕಿತದಿ ॥

ಮಾಧವ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದ ದೈತ್ಯಾರಿಯ । ಪಾದವ ಬಲಗೊಂಡ ಮುದದಿ ॥

ಪೂಸಿದ ಮೆಯ್ಗೆ ಸುಗಂಧವ ಕರ್ಣಿಕೆ । ವಾಸಿತ ದಿವ್ಯ ಜವಾದಿ ॥

ಭಾಷಿತನವರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದೆ । ಭೂಷಿತನಾದ ಧೈರ್ಯದಲಿ ॥೫೬॥

ಕೊಬ್ಬಿದ ಭುಜಯುಗಳದಿ ವೀರರಸದಿಂ । ದುಬ್ಬಿದ ನಿಡುದೋಳ್ಗಳೆಡೆಯ

ಪರ್ಬಿದ ಕಾಂತಿ ತಾಣಗಳನೆ ನೇಣ । ಗೊಬ್ಬಿಲಿ ಗರುವನೊಪ್ಪಿದನು ॥೫೭॥

ಕೇಶವನಾತ್ಮಸಂಭವಸೂನು ವೀರಾ । ವೇಶದಿ ಹೋಗಲೇಳುತಿರಲು ॥

ಆಸಮಯದಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದಳು । ಭಾಸುರರಣಯಂತ್ರಮಣಿಯ ॥

ಅರಿಗಳ ಕೆಯ್ಯ ಕೂರಸಿಧಾರೆ ಮೊನೆಗಾಯ । ಶರೀರದೊಳಗೆ ಸಂಧಿಸಲು

ಪರಿಹರಿಸುವ ಬಾಣ ಭಯವೃತ್ತಿಯ ಭಾ । ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಳವಳು॥೫೯॥

ಮನಸಿಜನಾತ್ಮಜ ಬಾಕಯ್ಯೊಳಿರ್ಪುದು । ಸನುಮತವಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು॥

ಅನುಪಮಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನಟ್ಟಿ ತರಿಸಿದಳ್ ಧನು ಶಿಲೀಮುಖ ಮಹಾಯು [ಧವ ॥೬೦॥

ಕೊಟ್ಟಳು ಕೋದಂಡ ಬಾಣವ ಕಪ್ಪಿನ । ಬೊಟ್ಟನಿಕ್ಕಿದಳು ಭಾಳದಲಿ॥

ನೆಟ್ಟನೆ ರಣವ ಜಯಿಸು ಎಂದು ಸೇಸೆಯ । ನಿಟ್ಟಳು ಸಿರಿಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ॥

ಅವಳಿಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಕುಸ್ತರಿಸಲ್ಕೆ ಕಡುಮೆಚ್ಚಿ ಧವಳಸರೋಜಾಯತಾಕ್ಷಿ

ಪವಳದಧರಾಮೃತದುಣಿಸು ತಂಬುಲದುಬ್ಬು । ಗವಳವನಿತ್ತಳಾಳ್ದನಿಗೆ॥೪೦॥
ಕಂದರ್ಪಸೂನು ಸ್ವೈರಿಸಿಕೊಂಬನ್ನ। ಬಂದನು ಬಲವಂತ ಮಂತ್ರಿ ॥
ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆಸ ಹೇ ।ಳೆಂದನಾಯಕಗೆ ಹೇಳಿಸಿದ॥
ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ।ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ।ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೦೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧ ಕುಂಭಾಂಡರ ಕಾಳೆಗ:—

ಪೂತನಿ ವಿಷವ ಮೊಲೆಯನಿತ್ತ ಹಂಗಿಗೆ । ಮಾತಾಸ್ಪದವ ಪಾಲಿಸಿದ ॥
ಭೂತಳವಿಭು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕೂರ್ತು ಪ್ರ । ಖ್ಯಾತಸತ್ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸು॥
ಲಾಲಿಸು ಲಲಿತಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂದೆ ಕ । ಣ್ಣಾಲಿಗೆ ಸುಖವನೆಯ್ದಿಸುವೆ॥
ಬಾಲೆಯು ಮಂಡೆಮಾಣಿಕವೆ ಕೇಳ್ ಸಮರಸ ।ಲ್ಲೀಲೆಯ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಪೆ
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರ ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆ ।ಸೆಂಬ ನಿಷ್ಠುರದ ವಾಕ್ಯಗಳ॥
ಮುಂಬರಿತಂದೊರ್ವಳುಸಿರಲ್ಕೆ ನುಡಿದಳು । ಬಿಂಬಾಧರೆ ದೈನ್ಯದಲಿ ॥೧॥
ತೆಗೆಸುವಳಲ್ಲ ಕವಾಟವ ಬದುಕಿನೊಳ್ । ಸೊಗಸುವಳಲ್ಲಾಳ್ದನೆಳೆಯೆ
ಮಿಗಿಸುವಳಲ್ಲ ದೇಹವ ಪರಿಸ್ತರಣವ । ನಗಿಸ ಹೇಳೆಂದು ಪೇಳಿದಳು ॥
ನಾರದವಚ ತಪ್ಪಲಱಿಯದು ಕನ್ಯಾ।ಚೋರ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದೆನುತೆ ॥
ದ್ವಾರಕವಾಟವ ನೂಂಕಿಸಲ್ತರಿಸಿದ । ಹೇರಾನೆಗಳ ವಂಗಡವ ॥೩॥
ಮದಗಜವಿಂಡು ಬಂಮದಕಂಡು ಸ್ಮರಸುತ ।ಹದವಿಲ್ಲಜೇವಡೆಗೆಯ್ದು ॥
ಸುದತೀಶಿರೋಮಣಿ ನೋಡುತಿರೆಂದಲ್ಲಿ । ಗೊದಗಿದನಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆ ॥೪॥
ಬಾಗಿಲ ತಿವಿದು ನೂಂಕುವ ದಂತಿಶಿರವ ವಿ।ಭಾಗಿಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ॥
ತಾಗಿಸಿ ಜೋದರ ತಲೆಯನಾಗಸಕಾಗಿ । ಸಾಗಿಸಿದನು ಕೇಳ ಕೆಳದಿ ॥೫॥
ಅವರೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆ ಬರಲಿದಿರೆಡೆಯಲ್ಲಿ । ಸವರಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ॥
ತೆವರಿದ ಪಟುಭಟರಸುವನೆಲ್ಲವ ಕಟ್ಟಿ । ಕವರಿ ಕಾಳಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ॥೬॥

ಕಂಡನಾಗಜದ ಮಸ್ತಕಸಹ ಕೆಡೆದಿರ್ದ । ಮುಂಡದ ತಲೆ ಗಗನದಲಿ॥
ಚಂಡಪ್ರತಾಪಿಯ ಜಯವಧು ತಿಱಿಕಲ್ಲ । ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಚಿಮ್ಮಿದನು॥
ಶಂಬರಧ್ವಂಸಿಯ ಸುತ ಮರುಘೂತು ಘೂ ತೆಂಬ ರಕ್ಕಸರಾಯರುಗಳು ॥
ಕುಂಭಾಂಡನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ ಕವಿದೆಚ್ಚು ನೂಂಕಿತು । ಹೊಂಬಣ್ಣ ಗಱಿಗೋ
[ಲ್ಗಳಿಂದೆ॥೧೦॥

ಕಡಿದನು ಖಳರೆಚ್ಚ ಕೋಲ್ಗಳ ವಕ್ಷದೊ । ಳಿಡಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯ
ಉಡಿದನು ಕಲಹಕಾತುರಿಯದ ದೈತ್ಯರ । ಸಿಡಿದಲೆಗೊಟ್ಟನಾಹವದಿ ॥೧೧॥

ಭಟನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ಬಾಣನಂದನೆಯ ಲಂ । ಪಟಕೊರ್ವನಂಘೈಸುವರೆ॥
ವಟಪತ್ರತಲ್ಪನ ಮೊಮ್ಮನೆಂದಸುರರ । ಘಟ ಬಿದ್ದುದೆಂದರೂರುಗರು ॥

ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುಮಾರಕ ಮಹಾವೀರನೆಂ । ದೆಂಬುದ ಕಂಡೆನಿಂದಿನಲಿ॥
ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ಕೈಚಳಕವ ತೋಱೆಂದು । ಕುಂಭಾಂಡ ನಿಂದನಾಹವಕೆ॥

ನೋಡೆನ್ನ ಕೈಚಳಕವ ಬಾಯಿಪಂತವ । ನಾಡುವರಾವಲ್ಲವೆನುತೆ ॥
ಹೂಡಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ದೈತ್ಯನ ಮೆಯ್ಯ । ತೋಡಿದನೈದಂಬಿನಲಿ ॥
ಪಂಚಬಾಣನ ಕುಮಾರಕನಾದ ಕಾರಣ । ಪಂಚಸಾಯಕವ ತೋಱಿಸಿದೆ॥
ಪಂಚಗುಂಡಿಗೆಯಿಂದೆ ಕಾದುಕೋ ಎನುತಲಿ । ಪಂಚಸಾಯಕದೊಳಿಕ್ಕಿದನು

ದಪ್ಪಗನಾತ್ಮಜ ದೈತ್ಯನೆಚ್ಚಂಬುಗಳ್ । ಬಪ್ಪೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ॥
ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೂರ್ಗಣೆ ಕೆನ್ನೀರಮೞೆಯಿಂದೆ । ತೊಪ್ಪನೆ ತೊಯ್ದನು ಖಳನ॥
ಅಹುದೆಲೊ ವೀರಾಧಿವೀರ ಯೆನ್ನಿದಿರಾಂತು । ಬಹುದಾಶ್ಚರ್ಯ ಸಣ್ಣವನು ॥
ಇಹುದು ಕಣ್ಗಡದೆ ನಿನ್ನಸುವಿಂಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯ । ತಹುದೀಸರಳು ನೋ
[ಡೆಂದ ॥೧೨॥

ಹಿಳುಕ ಮಂತ್ರಿಸಿ ತಿರುವಿಗೆ ಹೂಡಿ ಬಹಳ ಕೈ । ಚಳಕದಿಂದೆಚ್ಚು
[ಬೊಬ್ಬಿಱಿಯೆ ॥
ಖಳಕುಲೋತ್ತಮನ ಬಾಣಾರುಣಾಂಬುವಿನಿಂದೆ । ಜಳಕವಾದುದು ಕುಮಾ
[ರನಿಗೆ ॥೧೩॥

ಆಱಿತು ಯಂತ್ರದಿಂದರುಣಾಂಬು ತನುಹೋಗರೇಱಿತು ಮಸೆಯಾದುದಾಗ॥
ಮೀಱಿತು ಭುಜಶಕ್ತಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ತನುಕಾಂತಿ । ಬೋಱಿತು ಕಂತುನಂದನಗೆ
. ಕುಂಭಾಂಡ ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತ್ಮಜೆಯೊಳು ನಂಟು । ಸಂಭವಿಸಲ್ಕನಾಕಾದೆ॥

ಉಂಬಡೆ ಬಂದೆಯ ಹೋಗುಹೋಗೆಂದಲ । ರಂಬನ ಸುತನೊದರಿದನು ॥
ಹೋಗದಿರ್ದೊಡೆ ಮಾಣು ಮತ್ಕಾರ್ಮುಕಸುಪ್ರ । ಯೋಗವ ನೋಡೆಂದು [ಸೇದಿ ॥
ತೂಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಬಿಳಿನ ಸೇರುರದಲ್ಲಿ । ತಾಗಲೆಚ್ಚನು ಕೆಡೆಯೆನುತ ॥ ೨೧ ॥
ನಟ್ಟಗಾಯದೊಳಾತ ದೇಹಾಭಿಮಾನವ । ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆಯನವತರಿಸೆ ॥
ದುಟ್ಟದೈತ್ಯರು ಬಂದು ಕವಿದರು ರಣರಂಗ । ದಿಟ್ಟಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ॥ ೨೨ ॥
ಹೇಱುವ ಬಿಱುಗಲ್ಲು ಬಳದಡಿ ವರಶಕ್ತಿ । ಪಾಱುಂಬಳ ಶೂಲದಿಂದೆ ॥
ಏಱುಗಾಣಿಸಿ ಕುವರನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಗಾಱುಮಾಡಿದರು ರಕ್ಕಸರು ॥
ಎಳವಾೞ ಬಳ್ಪಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸೀಗೆಯು । ಮೆಳೆಯೊಳು ಮಥನವೆ ಮಗನೆ ॥
ಇಳೆಯೊಳಗೞಿದರಿನ್ನೆಂದಿಗೆ ನೀ ಹುಟ್ಟ । ಬೆಳೆವೆ ಹೋಗೆಂದು ಸಾರಿದರು ॥
ಬಾೞ ನಾನಹುದು ನಿಮ್ಮುವ ಕೊಲ್ಲದನ್ನಕ । ಬಾೞ ಬಿಲಾನ್ವಿತನಾಗಿ ॥
ಬಾೞ ಬಾಣಾತ್ಮಸಂಭವೆಯಿಲ್ಲದಾನೊರ್ವ । ಬಾೞನೆಂದನಿರುದ್ಧ ನುಡಿದ ॥
ಕಟಕಿಯ ಮಾತುಗಳೇಕೆ ಕನ್ಯಾಚೋರ । ದಿಟ ನೋಡು ನೋಡು [ನಿನ್ನೆರ್ದೆಯ ॥
ತಟಹಾಯಬೇಕೆಂದು ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯನಾ । ರ್ಭಟದಿಂದಲಿಕ್ಕಿದರ್ [ಬಿಳಿರು ॥ ೨೬ ॥
ವೀರಾದಿ ವೀರರಕ್ಕಸರೆಚ್ಚ ಕೋಲ್ಗಳ । ಸೇರಲೀಸದೆ ಕಡಿದೊಡನೆ ॥
ಪೂರಾಯಗಾಯದಿಂದನಿಬರ ತಲೆಯ ಕೈ । ಹಾರದಿ ಹಾಱಲಿಕ್ಕಿದನು ॥ ೨೭ ॥
ತುಂಡುಗಳ್ ತುಟಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಗಗನದೊಳ್ ಮಾತಾಡೆ । ಮುಂಡಗಳ್ ನೆಲ [ದೊಳು ಕುಣಿಯೆ ॥
ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದುವು ಕುಶಲದಿ ಕುಸುಮಕೋ । ದಂಡಾತ್ಮಜನ ಪೌರುಷವ ॥
ಹೊಗಳುಕೊಂಡಾಡಿದಡೆಹಿಗ್ಗುವರ್ಧ್ಯೆಯರ್ । ಬಗನೋಡೆಂದಾಗ ದೈತ್ಯ ॥
ಘನಮಂತ್ರಿ ಕುಂಭಾಂಡ ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಗಂಟೆ । ಧಣಿರೆನೆ ಕೊಂಡ ಕಾರ್ಮು [ಕವ ॥ ೨೯ ॥
ನೊಂದು ಮಂತ್ರೀಶನೆಂದಾಡುವ ಬಾಯಿಗು । ಕ್ಕಂದ ಬೀಯಗಪಿಕ್ಕಿದಂತೆ
ಬಂದು ಬಲಾಢ್ಯ ಕುಮಾಳ ನಟ್ಟದಿರೊಳು । ನಿಂದ ನಿಶಾಚರ ನಗುತೆ ॥ ೩೦ ॥
ತರಳನೆಂದಾನು ಕೈಗಾದು ಬಿಟ್ಟಡೆ ರಣ । ದುರುಳತ್ವ ನಿನಗೆ ಸಿದ್ಧಪ್ರದೇ ॥

ಸರಳಗಾಯವನಾಂತುಕೋಯೆಂದು ಹೊಡೆದ ಕೆಂ | ಬೆರಲ ಕಂಧರಮಾಲಿ [ಜರಿಯೆ ‖ ೩೦‖
ಗಾಯವಡೆದ ಕುಮಾರನ ಕೋಮಲವೆತ್ತ | ಕಾಯದೊಳರುಣಾಂಬು [ಸುರಿಯೆ |
ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರಿರ್ವರು ನೋಡಿದರು ತಮ್ಮ | ಬಾಯ ತಾಂಬೂಲವನುಗುಳ್ದು
ಸತ್ತನೆ ಶಿವಶಿವ ದೇಶಿಗನಾದನೆಂ | ದತ್ತರಿರ್ವರು ದುಗುಡದಲಿ ‖
ಚಿತ್ತಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ಮೂರ್ಛೆದಿಳದೆ | ಚ್ಚತ್ತನೊಂದರೆಗಳಗೆಯಲಿ ‖ ೩೩‖
ಆರೊಡನಾಡರಾಡುವ ಬಾಯಿಬಡಿಕ ಕು | ಮಾರನನ್ನೊಳು ಕೊಳ್ಳದೆನುತೆ ‖
ವೀರಾರ್ಭಟೆಯೊಳಬ್ಬರಿಸುತೆ ನಿಶಿತ ಕ | ಠೋರಬಾಣದೊಳಿಕ್ಕಿದನು ‖ ೩೪‖
ಹೂಡಿದ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ | ಸೀಳಿದ ದೈತ್ಯೇಶನೊಡಲ‖
ಕಾಳಿಜ ಹಾಯ್ದೆಡೆ ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಂಡಿಯ | ಜೂಳಿಯೊಳುಗಿದಂತೆ ರಕುತ ‖
ಆದುದು ಮರಣ ಮತ್ಪಿತನಿಂಗೆ ಹರಹರ | ಹೋದ ಜೀವವನಿಂದೊಮ್ಮೆ ‖
ಕಾದಡೆ ಕರುಣಾಕರ ಶಿವನೆಂದು ತ | ಳೋದರಿಯರು ಹೊಗಳಿದರು ‖ ೩೬‖
ಮಂತ್ರೀಶ ಗೇಡಿ ಮನ್ಮಥಕುಮಾರಕ ತನ್ನ | ತೊಂತಿದ ಶಳರನುತ್ತರಿಸಿ‖
ಹಂತಿಯೊಳ್ ಕೆಡಹಲ್ಕೆ ಕುಂಭಾಂಡನ ಕೊಂಡು | ದಂತಿಗರಡ್ಡಯಿಸಿದರು ‖
ಇಕ್ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿದು ಕಾಳಗ ಬೇಡ ಹೋಗೆನು | ತೊಕ್ಕಣಿಸಿದರೊಪ್ಪು [ಗೊಳದೆ ‖
ಕಕ್ಕಸದಿಂ ಕಾದಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ ಗಜಮುಖಿ | ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬಿಡೆನೆಂದ ನಗುತೆ | ೩೮‖
ಸುಂಡಿಲವಾಳಿ ಸೂನಿಗೆವೆತ್ತ ಶೃಂಗವೇ | ತಂಡಗಳುರವಣಿಸಲ್ಕೆ ‖
ಚಂಡಚಂದಿರಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚು ಕಡಿದ ಕೋ | ದಂಡಶಿಕ್ಷಾದೀಕ್ಷಿತನು ‖ ೩೯‖
ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ವಜ್ರದಂಡೆಯೊಳ್ ಸೆಣಸಿದ | ರೊಡೆಯದಿರ್ದಪುದೆ ಕುಂ [ಭಾಂಡ ‖
ಪಡೆ ಮುರಿದೋಡಿತೆನುತೆ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಲು | ನಡೆಗೊಂಡುದಾನೆಯ ಪೌಜು ‖ ೪೦‖
ಪೆತಱಪೆರ್ಮೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಸೂರ್ಯನ ಜೀ | ಮೂತವೆ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಂತೆ‖
ಆತನ ಶರಕಿರಣಗಳಿಂದೆ ಮದಗಜ | ವ್ರಾತ ನುಗ್ಗಾದುದಾಕ್ಷಣದಿ ‖ ೪೧‖
ರಣಭೀತಿಯಾದುದೂರೊಳಗೆ ಹೊತ್ತಡಕುವ | ಹೆಣ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಗಾಯದಲಿ
ನೆಣನೆತ್ತರೊಳು ಬಿದ್ದು ಮಿಡುಕುವ ಮತ್ತಾ | ರಣತುಂಡ ಮುಂಡಗಳಿಂದೆ‖

ಅಱಿದ ರಕ್ಕಸರುಗಳೊಳಗುಱಿದೋರ್ವನು ಬಲಿಜನ ಬೞಿಗೆ ಭೀತಿಯಲಿ
ಚಳಿನೆತ್ತಿ ನಡುಗುವಂದದಿ ಪೇೞ್ದ ರಣದು ಮ್ಮಳಿಕೆಯ ಬಹಳಸಿಪ್ಪರವ ||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನ ಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೪೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರಾನಿರುದ್ಧರ ಜಗಳ:—

ಭೂನಾಥ ಸಭೆಯಲಿ[1] ದ್ರುಪದನಂದನೆಯಭಿ ಮಾನವ ಕಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ||
ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೃತಿವೇೞು ಪರಮಾಭಿ ಮಾನವ ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗುವೆನು||೧||
ನೋಡಲು ರೂಪುಜವ್ವನವೆತ್ತ ಹೆಂಗಳ ಚೂಡಾಮಣಿ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||
ಪೀಡಾಪರಿಹಾರವೆನಲುಸಿರುವೆ ಜಡ ಮಾಡದೆ ಕೇಳು ಮತ್ಕೃತಿಯ ||೨||
ಮೀನಾಂಕನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬೀೞುಕೊಟ್ಟನು ಸೇನೆಯ ಸುರನಗರಕ್ಕೆ ||
ಆನೆಯು ಕೆಡೆಹಿ ಕೆನ್ನೀರಾಡುತ್ತೈದಾನೆ ನೀನೋಡಬೇಕೆಲೆ ಜೀಯ ||೩||
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರ ಮುಖ್ಯ ದೈತ್ಯರ್ಗೆ ಚೆಂಬೊಣ್ಣವನುಡಿಸಿದನು||
ಮುಂಬರಿವದಟರ್ಗೆ ಕೈವರ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ರಂಭಾದಿ ಸುರನಾರಿಯರ ||೪||
ಹೆಣ್ಣ ಭೋಗಿಸ ಬಂದವನಲ್ಲ ಕದನವ ಹಣ್ಣಲೋಸುಗ[2] ಬಂದವನು ||
ಚೆಣ್ಣನ ದಾರಿಗಂಜುವನಲ್ಲ ಕಳನ ಮು ಕ್ಕಣ್ಣ ನೀ ಬಯಸಿರೆ ಜಯಿಸು||೫||
ಹಗೆಯ ಕೊಂಡಾಡುವ ಬಗೆಯಾವುದೆಂದು ನಾ ಲಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಡಸಮ್ಮ||
ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿದುರಿಯಂತೆ ಮಿಗೆ ಪೆರ್ಚಿತವನ ವೆ ಗ್ಗಳದ ಪ್ರತಾಪಾಗ್ನಿ
[ಜೀಯ ||೬||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ದುರ್ಯೋಧನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ. 2. ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಕೊಂಡಾಡ ಬಪ್ಪುದು ಬಡವನೆ ಬಂದವ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಮೊಮ್ಮ ||
ಕಂಡುದನಾಡಲು ನಿನಗಹುದಲ್ಲೆಂದು | ಚಂಡವಿಕ್ರಮವೀರ ನುಡಿದ ||೭||
ಕಾಳಗ ತನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಲಾಗಿ | ಫಾಲಾಕ್ಷ ಕೃಪೆಮಾಡಿದಡೆ ||
ಕೋಲಾಹಲವೆತ್ತು ಕಾದದಿರ್ದಡೆ ತನ್ನ ತೋಳೆರಡೈನೂರದೇಕೆ ||೮||
ಪ್ರಕಟಿತಕೋಪದಿಂ ತರಿಸಿದನುಗ್ರಕಾ | ರ್ಮುಕ ಬಾಣಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ||
ಸಕಲಸನ್ನಹವೆತ್ತು ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ಕುಮಾ | ರಕನೊಳು ಸಮರಕೆ ತೆರಳ್ದ
ಬಾಣಾಸುರ ಬರ್ಪಸಮಯಕ್ಕೆ ನವ ಪಂಚ | ಬಾಣಹುಮ್ಮಾರ್ಯವನದ್ರೋಣನೆ
ಬಾಣನಂದನೆಯು ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಬಂದನು ಬಿಲ್ಲ | ಬಾಣ ಜತ್ತಾಯತವಡೆದು ||೧೦||
ನೀರಜದಳನೇತ್ರೆಯ ಮೇಲಣಭ್ರಾಂತಿ | ವೀರವಧೂಟಿಯೊಳ್ ಮೀರಿದು
ಆರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬಂದನು ಕುಮಾರಕ ಕಂ | ಠೀರವ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ||೧೧||
ಚೂಣಿಯೊಳ್ ಬಂದು ತಾಗಿತು ಬಿರುದಿನ ಭಟ | ಶ್ರೇಣಿ ಕುಮಾರನಮೇಲೆ ||
ಹೂಣಿಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆಚ್ಚು ಬಸಿಗಾಯ | ಗಾಣಿಸಿದರು ತಿನ್ನೆಸುತೆ ||೧೨||
ಸೆಡೆಯದೆ ಸಿಂಹನಾದವ ಮಾಡಿ ಕೋಲ್ಗಳ | ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿದವರುಗಳ ||
ಪೊಡೆಯೊಳಗೊಂದಕೆಂಟೆಂಟ ನಾಟಿಸಿ ಬಂದ | ಪಡೆಯಸಿಕ್ಕಿದ ರಣಬಲಿಯ ||
ತರಳನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ದೈತ್ಯರ ನಿಡಿ | ಗರುಳೊಡೆ ಹಾಯ್ದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ||
ಕೊರಲರೆಗಡಿದು ಕತ್ತರಿಸಲು ತಲೆ ಬಿದ್ದು | ಹೊರಳಲು ಭೀಕರವಾಯ್ತು ||
ಮೆಟ್ಟದ ಕಾಲ್ದೊಡಕಿನ ಕರುಳ್ಗಳ ಕಿ | ಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಸುರಗಿಯೊಳ್ ಕೊರೆದು
ಅಟ್ಟರಿಯಲ್ಕೆ ಬಪ್ಪುದ ಕಂಡು ತಲೆಗಳ | ಕುಟ್ಟಿ ಕಳುಹಿದನು ಕುಮರ ||೧೫||
ಉಡಿದುದುರಿದ ಮಸ್ತಕವ ಕರಾಗ್ರದಿ ಪಿಡಿದು ಮಟ್ಟವ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ||
ಅಡಿಯಿಟ್ಟು ನಡೆವಡೆ ಕಂಡು ಕುಮಾರಕ | ಕಡಿದಿಳುಹಿದನು ಕೈದಲೆಯ ||
ರಣಮಾರ್ಗದಿ ನಿಖಿಳಾಯುಧವೇಣನ ಬಣಗುಗಳ್ ಬಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ||
ಸೆಣಸಲು ಕೂಗೋರ್ಗಲಗಾಣ ಸುಂಕಕೆ ತಲೆ ಮಣಗೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆಲ್ಲರನು ||
ದೊದ್ದೆಗರೇಕೆ ಹೊಕ್ಕರು ಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲೆಂದು | ಹೆದ್ದೊರೆ ದೈತ್ಯರೆ
[ಯ್ದಿದರು ||

ಕ. ಪ. ಅ. 1 ಕುಮಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಸಿಂಹ, ಶಾರ್ದೂಲ, ನಾಗ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಚಕ; "ಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲನಾಗಾದ್ಯಾಃ ಪುಂಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾರ್ಥವಾಚಕಾಃ" ಅಮರ. 2. ಗುಂಪುಗಾರರು

ಮದ್ದಾನೆಗೆ ಸಿಂಹ ಮುಳಿತಂತೆ ಸುಭಟಾನಿ|ರುದ್ಧ ನಿಂದಿರ್ದ ಭೀತಿಸದೆ||೧೮||

ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡುತುಬ್ಬರ ಸಿಡಿಲ್ಕೋಟಿಜೊ | ತ್ತಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುವಂತೆ [ಖಳರು ||
ಬಾಗಿಲ ಬಿಲ್ಗೋಲ ಕಿವಿವರೆದೆಗೆದಿಕ್ಕಿ | ತಾಗಿದ ನವ ಪುಷ್ಪಶರನ ||೧೯||

ನಿಖಿಲರಾಕ್ಷಸರಾಯುಧಗಳೆಚ್ಚವರಶಿಳೀ|ಮುಖ ಬರೆ ಕಂಡುಖಾತಿಯಲಿ
ವಿಕಸಿತ ಕೆಂಡಸಂಪಗೆಯ ಸುವರ್ಣಸಾ|ಯಕದಿಂದೆ ಸಮತಳಿಸಿದನು||೨೦||

ಅಜವಿಂಡ ಹೊಕ್ಕ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂತೆ ಸೊಕ್ಕಿದ|ಗಂಜವಿಂಡ ಸಿಂಹ ಹೊಕ್ಕಂತೆ
ಭುಜಗಸಮೂಹವ ಖಗರಾಜಹೊಕ್ಕಂತೆ ಕುಜನರ ಕುಟ್ಟಿಹಾಯ್ಕಿದನು ||

ಕಂಧರಗಡಿ ಬಾಹುಗಡಿ ಹಸ್ತಗಡಿ ನೇ | ರಂದದ ನಡುತೊಡೆಗಡಿಯ ||
ವೃಂದಾರಕವಿರೋಧಿಗಳು ಬಿದ್ದರು ಕಾಮ|ನಂದನ ಬಾಣಗಳಿಂದೆ ||೨೧||

ಕರತಾವರೆ ಕರುಳ್ವಾಳಿ ತೋಳ್ದೆರೆ ಪಯೋಧರ ಮೀನು ಗಜತುಂಡು [ಮೊಸಳೆ ||
ನೊರೆತ ರೋಹಿತ ಫೇನ ಕಡಿದಲೆ ಕಮಠ ಸಂ|ಗರವಿದ್ದುದಂಬುಧಿಯಂತೆ ||

ಖಾತಿಗೆಟ್ಟುದು ಬಲಾಢ್ಯರು ಕಾಮಸುತನಡ್ಡ | ವಾತಿನ ಕೋಲ್ಗಳು [ಬ್ಬಟೆಗೆ ||
ಭೀತಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಸಾರ್ದರು ರಣರಂಗ|ನೀತಿ ಬಾಹಿರರಾದೆವೆನುತ ||೨೨||

ತಲ್ಲಣಿಸುವ ಸೇನೆಗಭಯವನಿರದೀಯು|ತೆಲ್ಲರ ಪಿಂತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ||
ಫುಲ್ಲಶರಾತ್ಮಸಂಭಾಳಿನುತಾಹವ | ಮಲ್ಲ ಬಾಣಾಸುರ ನಡೆದ ||೨೩||

ತೊಡೆಗಿಕ್ಕಿ ಸಿಂಜಿನಿಗೊಳಿಸಿ ಕಾರ್ಮುಕವ ಜೇ|ವೊಡೆಯಲಾನಿಷ್ಠುರ [ಧ್ವನಿಗೆ ||
ಹೊಡೆಗೆಡೆದುವು ಸಪ್ತಶರಧಿಗಳೆಡೆಜರಿ|ದೊಡಗೂಡಿದುವು ಕುಲಶೈಲ ||೨೪||

ಅದ್ದಳವೆದ್ದುದಂಬುಧಿ ಗಗನದೊಳಿದ್ದು | ಬಿದ್ದುವು ನಕ್ಷತ್ರನಿಚಯ ||
ಎದ್ದುವು ಧೂಮಕೇತುಗಳು ಬಾಣಾಸುರ|ನದ್ದರಿಸಲು ಕುಮಾರಕನ||೨೫||

ವಿನಯದಿ ಮಾತಾಡು ಖಳರಾಯ ನಿನ್ನಯ|ತನಯಳಿಗೋಸುಗ ಬಂದ||
ಮನೆಯಳಿಯನ ಕೂಡೆ ಮಚ್ಚರವೇಕೆಂದು|ನನೆಗೋಲನಾತ್ಮಜ ನುಡಿದ ||

ಅಳಿಯ ನೀನೆಂತಾದೆ ಮಗಳನಾರಿತ್ತರು|[1] ಶಿಳೀಮುಖದಿಂದೆ ಗೆಲ್ಲೆನಲು||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಭಾಣ.

ಹಿಳುಕಿಂಗೆ¹ ಹಿರಿಯರ ಹಸ್ತ ಮುಂಚಿದ ಮೇಲೆ । ಬಳಿಕನ್ನ ಕೆಯ್ಯ
[ನೋಡೆಂದ ||೨೯||
ಎಂದಡೆ ಕಾಮುಕೊಳ್ಳನುತೆ ಕರ್ಣಾಯುತ ದೀದೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದನು||
ಬಂದುವು ಶರ ಕುಮಾರನ ದಿವ್ಯದೇಹಸು । ಗಂಧಕೆ ಭ್ರಮರಾಳಿಯಂತೆ ||
ಹೊದ್ದಲೀಯದೆ ಬಾಣಂಗಳ ತರಿದನಿ । ರುದ್ಧ ಮಾತುಲನ² ಕೊಂಡಾಡಿ||
ಉದ್ದಂಡ ಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚನು ಸುಭಟಪ್ರ । ಸಿದ್ಧ ಬಾಣಾಸುರನೆದೆಯ ||೩೦||
ಪೇರುರದೊಳಗುರ್ಚಿ ಹಾಯ್ದುವೆಂದೆಂಬ ಕ ಠೋರಕೂರ್ಗಣೆಯ
[ಕತ್ತರಿಸಿ ||
ವೀರರ ದೇವ ನೋಡೆನುತೆಚ್ಚ ಮಾರಕು । ಮಾರನ ಮೇಲೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು||
ನೂತನ ಕಂದರ್ಪನೊಡಲು ನಿಶಾಚರ । ನಾಥನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ||
ತಾತಾತೂತಾದುದೆನೆ ಸವರಿದ ಶರ । ವ್ರಾತವ ಕೈಚಳಕದಲಿ ||೩೨||
ವೀರನದೇನು ಸಮರ್ಥನೊ ತನ್ನೈ । ನೂಱಂಬನೊಂದು ಬಾಣದಲಿ ||
ಹಾಱಲಿಕ್ಕಿದನು ಪೇರುರದಲ್ಲಿ ಮಱುಮೊನೆ । ದೋಱಲೆಚ್ಚಾಡುವನಹುದೋ
ವಿಸ್ತರಿಸುವರೆ ಸಾಸಿರತೋಳು ನನಗುಂಟು । ದುಸ್ತರ ಕರಯುಗಳದಲಿ
ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಚ್ಚರಿಯೆಂದು ಸಮರಪ್ರ । ಹಸ್ತಮಲ್ಲನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||೩೪||
ಬಾಲ ನೀನೋಡು ನೋಡೆಲೊ ರಣರಂಗ ಸ|ಲೀಲ ನೀ ನೋಡು
[ನೋಡೆಲವೊ ||
ಕಾಲಭೈರವನ ಕೈಚಳಕವನೆಂದಲ ಗೋಪಾಲನ ಮಗನನಿಕ್ಕಿದನು ||೩೫||
ರಕ್ಕಸನಂಬುಗಳ್ ಕಡೆವಟ್ಟು ಕೆಡೆದುವು ಮಿಕ್ಕ ಕೆಂಗರಿಗೋಲ್ಗಳೊಡಲ
ಹೊಕ್ಕಮಾತ್ರದಿಹೊಱಟೆದೆಯಲ್ಲಿ ರಕುತವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿತುಕೇಳುಕಾಂತೆ||
ಪಱುಕನಧಟ ಸಾಸಿರಬಾಹು ಪಿತನೆನ್ನ । ಕಿಱುಕಾಂತನೊಳು ಕಾದುತಿ
[ಹನು ||
ಇಱಿದುಕೊಂಡರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತಿವಿದುಕೊಂಡರೆ ಕಣ್ಣು । ಮಱುಕ ಮನ್ಮಸವ
[ಭಂಗಿಸಿತು ||೩೭||
ಆಯತಾಕ್ಷಿಯರಿರ್ವರು ದುಃಖವಡಲಿತ್ತ । ಕಾಯಜ³ ವರ ಕುಮಾರಕನು

ಕ. ಪ. ಆ—1. ಬಾಣದ ಅಡಿಗೆ. 2. ಮಾವನ. 3. ಮನ್ಮಥ.

ಗಾಯದೆ ಮನಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೆದ್ದು ರಕ್ಕಸ | ರಾಯನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ||
ವಜ್ರದುಂಬಿಗಳು ಹೆಬ್ಬಿದಿರನು ಕೊರೆವೊಡೆ | ಯುಬ್ಬಗವೆತ್ತ ರೀತಿಯಲಿ ||
ನಿರ್ಜರವೈರಿಯ ನಿಡದೋಳ ಶಿಳೀಮುಖ | ವೆಜ್ಜವ[1] ಮಾಡಿ ತೋರಿದುದು ||
ಮುತ್ತುಗನಿಡುಗೊನೆ ನಿಕರ ಹೂವಾದಂತೆ ನೆತ್ತರ ಬಣ್ಣ ತೋರಿಸಲು
ಚಿತ್ತಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ಖ | ಳೋತ್ತಮ ಕಡುಮೆಚ್ಚಿ ನಗುತೆ ||
ಹುಡುಗರು ಮುಱಿದಿಕ್ಕಿ ತಿಂಬರು ನಿಮ್ಮಕ್ಷ | ಹಿಡಿವ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲು [ಬಡವೆ ||
ತೊಡಿಗೆಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸೂಳೆಯ ತುಱುಬಿಂಗೆ | ಮುಡಿವ ಪೂಗೋಲ್ಗಳಯ್ಯ [ಭಟರು || ೪೦ ||

ಸೂಳೆಯ ತಣ್ಗೋಲಿಗೆ ಭೀತಿಸದ ಕಟ್ಟಾಳಾರು ಬೀಯಗತನದೆ ||
ಆಳವಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ಪಿತನಲರ್ಗೋಲಿಂದೆ ಭಾಳಾಕ್ಷ ತಪಗೆಟ್ಟನಱಿಯಾ ||
ಕಿಡಿಗಣ್ಣನಿತ್ತ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವ ಕೂರ್ತು ಕೈ | ದುಡಿಕಿ ಮೂಡಿಗೆಯಿಂದ [ಉಗಿದು ||
ನುಡಿದು ಕಲ್ಪಾಸನಾಧೀಶದಿ ಶತಕೋಟಿ | ಸಿಡಿಲಿನ ಜೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೆ ||
ಓಗರದೆಸಱಂತೆ ಕುದಿಗೊಂಡುವು ಸಪ್ತ | ಸಾಗರ ಮೇರು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ||
ಕೂಗಿದುವಿರದೆ ದಿಗ್ಗಜ ಕೂರ್ಮನ ಬೆನ್ನ | ನಾಗನ ಹೆಡೆಯುಡುಗಿದುವು ||
ಚೇತನಗುಂದಿ ನಿರ್ಜರರು ಕಣ್ಗೆಟ್ಟರು | ತ್ಪಾತಮಾರ್ಗಣದಿಂದೆ ದೈತ್ಯ ||
ಪೀತಾಂಬರನ ಮೊಮ್ಮನನೆಚ್ಚು ಕೆಡಹಿದ | ಭೂತಲ ತಿರ್ರನೆ ತಿರುಗೆ ||
ಜತನ ತಪ್ಪದೆ ಕಾರ್ಮುಕಬಾಣಕರ್ಣಾ | ಯತವೆತ್ತು ದೃಢಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ||
ಮಥನಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಯ ಹೂಡಿದಂದದಿ ಮೂ | ರ್ಛಿತನಾದ ಕಾಮಕುಮಾರ ||
ನುಡಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿ ದೈತ್ಯನ ಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಮಱಿ [ಗಱಿಯೆ ||
ಕುಡಿವರಿದದಟಾಂತು ಸಾಸಿರ ತೋಳಿಂದ | ಹಿಡಿದನು ರಣಭೈರವನ ||
ದಂಡೆಯ ಮುರಿದಂತೆ ಬಳೆದಿರ್ದ ಕಮಿರ್ಲನೆ | ಖಂಡೇಂದು ಭಾಳ ಕಸ್ತು [ರಿಯ ||
ಬೆಂಡೆದ್ದ ದೃಗ್ಯುಗಳದ ಮೂರ್ಛೆಯ ಸುಪ್ರ | ಚಂಡನ ಮೊಗವ ನೋಡಿದನು

ಕ. ಪ. ೨೬— 1. ತೂತು.

ಕೊಂದಡೆ ಮಗಳಿಂಗೆ ವೈಧವ್ಯವಹುದೆಂದು|ಕಂದರ್ಪನಾತ್ಮಸಂಭವನ ||
ಸುಂದರಮಯುದಿವ್ಯದೇಹ ಕೂರ್ಗೋಲಿಂದೆ ನೊಂದಿರೆ ಮೆಯ್ದುಡವಿದನು
ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಿರ್ದು ನೋಡಿದಳ್ ಕುವರಿ ತನ್ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಕೆಯ್ಯೊಳಗಾಗಿ||
ದರ್ಪಗನೆಣುಗನು ಸಿಕ್ಕಿದನಾಯೆಂದು | ತೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಳುರ್ವಿಯಲಿ ||೫೦||

ಬಾಲೆಯರುಗಳು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಗೋಪುರದಗ್ರ|ಶಾಲೆಯ ರೋದನಗೇಳಿ
ಲೀಲೆಗಾಱನ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ದುಃಖದ | ಶೀಲೆಗೆ ಮಾತನಟ್ಟಿದನು ||

ಇವನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿದೆನಾದರೆ | ಶಿವನ ಪಾದಗಳಾಣೆಯೆನುತೆ ||
ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷಿಗೆ ನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು | ಕುವರನನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದ

ಸದನಾಂತರ ಸಿಂಹಪೀಠದೆ ಕುಳಿತ ನಾ | ರದನಿರೆ ತಂದು ತೋಱಿಸಿದ ||
ಮದನಕುಮಾರನಿಗೇನ ಮಾಡುವುದೆಂದು | ಹದನ ಕೇಳಿದ ಮುನಿವರನ ||

ಪೇಱಲಾನೊರ್ವ ಸಮರ್ಥನೆ ಬಾಗಿಲೊಳ್ | ಫಾಳಾಂಬಕನಿರಲಾಗಿ ||
ಕೇಳಬೇಕಾತ ನಿರೂಪಿಸಿದಡೆ ಗ | ಯ್ಯಾಳನ ಶಿಕ್ಷಿಪ್ಪುದೆಂದ ||೫೫||

ಹಾಗಾಗಲೆನುತೆ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಕರೆಸಲು | ನಾಗಕಂಕಣನೈತಂದ ||
ಪೂಗೋಲನಾತ್ಮಸಂಭವಗೇನ ಮಾಳ್ಪುದೆಂ | ದಾಗ ಕೇಳಿದ ಪುರಹರನ ||

ಆಲೋಚನೆಗೆಯ್ಯಲೇಕೆ ಸಾಸಿರ | ತೋಳ ಬಲ್ಪೊಳಗೆನ್ನ ಭಜಿಸಿ ||
ಕಾಳಗ ಬೇಕೆನೆ ಬಂದುದು ಸಮರಸ | ಮ್ಮೇಳವೆಂದನು ಶಿವ ನಗುತೆ ||

ಇದಿರಿಲ್ಲವೆನಗೊರ್ವರೆನಲಾಗಿ ಕರುಣಾ ನಿಧಿಯಿದ ತಂದು ತೋಱಿಸಿದೆ||
ಉದಿಸಿದ ತೋಳ ಬಲ್ಪಲಿ ಕಾದೆ ನಿಮ್ಮುಮ|ಹದಿನಾಱು ಮೆಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆ
ಅಂಡಲೆದೆನ್ನ ಕೇಳುವುದೇನು ಪ್ರಸ್ತ ನೀ|ಕೊಂಡ ಕಾರಿಯವೆನ್ನ ಕೆಲಸ ||
ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡೆಂದು | ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರ ನುಡಿದ||

ಈತನ ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಲಾಗಿ ಯದುಕುಲ | ನಾಥ ನಾರಾಯಣಬಹನು||
ಆತನೊಳ್ ಕಾದಿ ಜೈಸುವೆನೆಂದು ಖಳರಾಯ|ಭೂತೇಶನೊಡನೆ ಪೇಱಿದನು

ಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನನಾರಾಧಿಸಿ ನಾಲ್ವಗೆ| ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದವನಲ್ಲ ||
ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕಾಳಗ ಬೇಕೆಂಬ ಸಮರಸ | ದುಕ್ತಿಯ ನೀಬಲ್ಲೆ ಮಗನೆ ||

ತ್ರಾಣಿ ನೀನಹುದು ರಕ್ಕಸರಾಯನಿಗೆ ಚಕ್ರ | ಪಾಣಿ ಸಾಧಾರಣನಲ್ಲ||
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಾತನ ಗೆಲ್ಲುವರಿಲ್ಲೆಂದು | ಕಾಣಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು ||೬೦||

ಶಂಕರ ಸರ್ವೋತ್ತಮಘೋರದುರಿತಭ| ಯಂಕರ ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖದೆ
ಪಂಕರುಹಾಕ್ಷನ ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ ನಿಮ್ಮ | ಕಿಂಕರನಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ||೬೩||
ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವಜ್ಞಶಿರೋಮಣಿ ಸಮರಕ್ಕೆ|ನೇಮಿಸಿ ನುಡಿದು ತಪ್ಪುವರೆ||
ಗೋಮಿನೀವರನೊಳು ಕಡಿದಾಡಿ ಕೈಲಾಸ|ಭೂಮಿಗೆ ತಾ ಬಪ್ಪೆನೆಂದ ||
ಬೇಡ ಬೇಕೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೊಡಸುರರ | ಚೂಡಾಮಣಿ ಕೇಳ್ವನಲ್ಲ||
ಮಾಡಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದೀಶ | ಬೀಡಾರಕೆ ಸಾಗಿದನು ||೬೫||
ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಮೋರೆಯನೋಡಿ | ಕಂಗೆಡಬೇಡೆಂದು ದೈತ್ಯ||
ಮಂಗಳವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಮಾಲ್ಯಾನುಲೇ |ಪಂಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದ ||೬೬||
ಸೆಡೆಯದೆ ಸಮರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯರ | ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಗೆಲ್ದುದಕೆ ||
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವಜ್ರಶೃಂಖಲವೆಂಬ | ಕಡಗವ ಕಾಲ್ಗಿಡಿಸಿದನು ||
ಕಂಡ ನಾರದಮುನಿ ಕಮನೀಯಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡನಾತ್ಮಜನ
[ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನು ||
ಮಿಂಡಗಾಱಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಸೌಖ್ಯವ|ನುಂಡಲ್ಲದೆ ತೀರದೆಂದ ||೬೮||
ಈಶಪಾದಾಂಬುಜಮಕರಂದಭೃಂಗ ಬಾ| ಣಾಸುರ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ||
ಲೇಸಾದುದೆಂದು ನಾರದಮುನಿ ಪರಮಸಂ|ತೋಷದೆ ಕೊಂಡಾಡಿದನು||೬೯||
ವೃದ್ಧಶ್ರವ ಮುಖ್ಯನಿಖಿಳನಿರ್ಜರೊಳು|ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯರು ನಾವು ||
ಇದ್ದುದ ನುಡಿದರೆ ಕೋಪಿಸಬೇಡೆಂದು|ಮುದ್ದಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ಮುನಿಪ||
ಬಾಗಿದ ಬಾಣಾನಿರುದ್ಧನ ನೆಗಳ್ದ|ಯೋಗೀಶ ಹರಕೆಯನಿತ್ತು ||
ವಾಗಿನೊಳಚ್ಯುತ ಹರಿಯೆಂದು ಬಗವೇಱ | ಸಾಗಿದ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ||೭೧||
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕುಲವೆತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ೩೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೩೨೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವಾಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ.

ಮೂವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಗರುಡನ ಸಂಧಿ:—

ಪಾಕಶಾಸನ ಮಳೆಗರೆಯಲು ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ | ಗೋಕುಲವನು ನೆರೆ ಕಾದ ||
ಕೋಕನದಾಕ್ಷನ ಬಲಗೊಂಡು ಕೃತಿವೇಳು | ಸಾಕೆನಿಸದು ಯೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||

ಪಿಜಾಕಿವೇಣಿಗಳರಸಿ ನೀ ಕೇಳು ಸ | ರೋಜಾಂಬಕನ ಸತ್ಕೃತಿಯ ||
ರಾಜಾಮೃತವೆನೆ ರುಚಿಮಾಡಿ ತವಕರ್ಣ | ಭಾಜನ¹ದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಸುವೆ ||

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲಿ ನಾರದಮುನಿವರ ನಿ | ಶ್ಚಿಂತ ಹಂಸಾರೂಢನಾಗಿ ||
ಸಂತೋಷದೆ ಬಂದು ದ್ವಾರಕಾಪುರದೆ ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನ ಕಂಡ ಕೇಳ್ ಕೆಳದಿ

ವರರತ್ನಮಂಟಪಮಧ್ಯದ ಸಿಂಹವಿ | ಷ್ಟರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ||
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಸೋಳಸಾ | ಸಿರವೆಂಗಳೊಡ್ಡೋಲಗದೆ ||

ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಬಲದಲ್ಲಿ | ಕಟ್ಟಾಯ²ವೆತ್ತು ನಿಂದಿರಲು ||
ಉಟ್ಟಾಡಿ³ ಸತ್ರಾಜಿತುಕನ್ಯೆ ಸೊಬಗಳ | ವಟ್ಟಿರ್ದಳೆಡದ ಭಾಗದಲಿ ||೫||

ಯಾದವಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಹೆಂಗಳೊಡನೆ ವಿ | ನೋದದಿ ಕುಳತಿರೆ [ಕಂಡು ||
ಬೋಧಾರುಹ⁴ ನಾರದ ದೇವರಾಯನ⁵ | ಪಾದಪಂಕಜಕೆರಗಿದನು ||೬||

ಮಣಿಭೂಷಣಹಸ್ತದಿಂದೆ ವೈಷ್ಣವ ಶಿರೋ | ಮಣಿ ನಾರದನನೆತ್ತಿದನು ||
ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯೊಳರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ಸ | ನ್ಮಣಿಪೀಠವನೇರಿಸಿದ ||೭||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಕಿವಿಯೆಂಬ ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ.　　2. ಹೆಚ್ಚಾದ ಠೀವಿಯಲ್ಲಿ.

3. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಊಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವಳು.

4. ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನು.　5. ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ.

ವಿಪರೀತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಮಾಡಿಸಿ|ದುಪಚಾರವಡೆದು ಮುನೀಂದ್ರ||
ಜಪಸಮಾಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ತತ್ವರೂಪನ | ಲಪನವ[1] ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು||೯||

ಕೇಶವ ಸಖಜಗನ್ನಾಥ ಕೇಳ್[2] ನಿನ್ನಯ | ದಾಸರದಾಸ ನಾನೈಸೆ ||
ಲೇಸಾದುದಿನಿತು ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡುವ ಸದ್ವಿ|ಲಾಸವಿದೇನೆಂದ ನಗುತೆ||
ಮುರಹರಮೂವತ್ತುಮುಕ್ಕೋಟಿದೇವೇ|ಶ್ವರಯೋಗಿ ಹೃದ್ಧ್ಯಾನಗಮ್ಯ||
ಪರಮಪುರುಷ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನನಗುಪ | ಚರಿಸುವುದೇನಿಂಗಿತವೆ ||೧೦||

ಅಜಭವೇಂದ್ರಾದಿದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಪಂ | ಕಜದ ಕೀರ್ತನೆಯ [ಮಾಡುವರು ||
ಭುಜಚತುಷ್ಟಯ ನಿನಗಿಷ್ಟವ ಮಾಳ್ಪುದು | ನಿಜವೆನಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ||
ನೆಟ್ಟನೆ ಪೃಥಿವೀಪತಿಗಳು ತನಯರ್ಗೆ | ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಣಿಕೆಯ ||
ಇಟ್ಟೆಂಗಿದರೇನು ಹೀನವೆ ಪರಿತೋಷ | ದಟ್ಟೈಸುವುದು ಕಣ್ಮನಕೆ ||೧೧||

ಶುದ್ಧಾತ್ಮಕ ಸುರೇಶ್ವರ ಕೇಳು ಭೃಗು ನಿಮ್ಮ|ನೊದ್ದಡೆ ಶ್ರೀಪಾದವಿಡಿದು
ಮುದ್ದಾಡಿ ಪರಮಶಾಂತಿಯ ತೋಱಿ[3] ಲೋಕಕ್ಕೆ|ಹೆದ್ದೈವವಾದೆಯೆನ್ನೊ[4]||
[ಡೆಯ ||೧೨||

ಬಲ್ಲಿದ ವಾಚಾಳಿ ನಾರದಮುನಿ ನಿನ್ನ | ಬೊಲ್ಲೆಯ[3] ಮಾತದಂತಿರಲಿ ||
ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಸುದ್ದಿಯ ಪೇಳ್ವುದೆನಲಾಗಿ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದನು ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ
ಹರದರುಶನತಾತ್ಪರಿಯದೆ ಶೋಣಿತ|ಪುರದೆಡೆಗಾನೈದಲಿಕೆ ||
ಮುರಮರ್ದನ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮನ ಸುದ್ದಿ ವಿ|ಸ್ತರವಾದುದೇನ ಹೇಳುವೆನು||
ಸ್ಮರತನಯನ ಪೌರುಷವತ್ಯಧಿಕಸಾ | ವಿರ ತೋಳದೈತ್ಯನಾತ್ಮಜೆಯ ||
ಸುರತಲಂಪಟನಾಗಿ ತಿರುಗದೆ ಸುಖವಟ್ಟು | ನಿರುತನಾಗಿರ್ದ ಗೋಪುರದಿ||
ಗಬ್ಬಿತನ[4]ದೊಳಾತ ಹೊಕ್ಕಿರ್ದುದ ಕಂಡು | ತುಬ್ಬಿಸಿ[5] ಕೊಟ್ಟವರಾವು||
ಕೊಬ್ಬಿದ ದಡಿಗದೈತ್ಯರು ಬಂದು ತುಡುಕಲು | ಜಬ್ಬಿದನವರೊಡಲುಗಳ ||
ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದನದಟುಳ್ಳ ದೈತ್ಯರ | ವಿಕ್ರಮವೀರೋತ್ತಮನ ||
ರಕ್ಕಸರಾಯ ಬಾಣಾಸುರ ಹಿಡಿದನು | ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಕ.ಪ.ಅ—1 ಮುಖವನ್ನು. 2. ಸರ್ವ. 3. ಉಬ್ಬಿಸುವ ಮಾತು.
4. ಗರ್ವ. 5 ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟವರು.

ಹಿಡಿಯಾಳಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚಿಕ್ಕ ಹೈದನ । ಕಡಿದಡೆ ಕಲಹವಿಲ್ಲೆನುತ ॥
ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಡೆ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನಿಗಳವ । ಜಡಿಸಿದ ಪದಯುಗಳಕ್ಕೆ ॥

ನಾರದ ಕಲಹತಾತ್ಪರ್ಯದೆ ತರಳಕು । ಮಾರನ ಕೊಂದೆ ನೀನೆನುತೆ ॥
ಮಾರಮಾತೃಕೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕ । ಣ್ಣೀರಿಂದ ನನೆಸಿದರೊಡಲ ॥

ಮಗ ಹೋದ ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಗಿ ಹೇಳಿದೊ । ಡಘಹರ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟ [ದಿಲ್ಲ ॥
ಜಗದೀಶನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಕುಮಾರ ದೇ । ಸಿಗನಾದನೆಂದಳಲಿದರು ॥ ೨೧ ॥

ಕಂದಯ್ಯ ಕಾದುವ ಹರೆಯವೆ ಖಳರೊಳು । ಬಂಧನಕೊಳಗಾಗಬಹುದೆ ॥
ಬೆಂದ ಪಾಪಿಷ್ಠನ ಬಸಿಱಿನೊಳು ನೀನೇಕೆ । ಬಂದಪೆಯೆಂದಳಲಿದರು ॥ ೨೨ ॥

ಜಡದೇಹಿಗಳಂತೆ ಮಾತಾಡುವ ಹೆಡ್ಡ । ಬಿಡದಿದೆ ನಿಮಗೇದೆನುತ ॥
ಅಡಹಾಯಿದುಗುವಶ್ರುಧಾರಾವರ್ತವ । ತೊಡೆದನು ಪೀತಾಂಬರದೆ ॥ ೨೩ ॥

ಅಸುರನ ತೋಳ್ಗಳ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದ । ಹಸುಹುಡುಗನ ತಂದು ಕುಡುವೆ
ವಸುದೇವನಾಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು ಶಪಥವ । ಕುಸುಮಗಂಧಿನಿಯರ್ಗೆ ನುಡಿದ ॥

ಸುದತಿಯರುಗಳ ದುಃಖವ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಾ । ರದಮುನಿವರನ ಕೈವಿಡಿದು ॥
ಸದನಕಾತುರಿಯದಿ ಪೋಱಮಟ್ಟು ಬಂದು ಸಾ । ರಿದ ರಮ್ಯರತ್ನಚಾವಡಿಯ ॥

ತೋರಿಯ[1] ಮಣಿಪೀಠದಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ರಾಯ । ಭಾರಿಗಳ್ಕೈಯಿಂದೆ ಕರೆಸಿ
ವಾರಿಜದಳನೇತ್ರ ಬಲಗೂಡಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ । ಭೇರಿಯ ದನಿಮಾಡಿಸಿದ ॥ ೨೪ ॥

ಹೊಡೆದ ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ । ವೊಡೆದುದೆಂಬಂತೆ [ಗರ್ಜಿಸಲು ॥
ನಡನಡುಗಿದುವು ಪರ್ವತ ತಳಮಳಲೆದ್ದು । ಕಡಲೇಱು ಮೇರೆ [ದಪ್ಪಿದುವು ॥ ೨೫ ॥

ತರಿಸಿದ ಬಾಣತೂಣೀರ ಕಾರ್ಮುಕವನೇ । ವರಿಸಿದ ಕಂಚುಕ[3]ದಳೆದ ॥
ಧರಿಸಿದ ಶಂಖಚಕ್ರವನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ । ಸ್ಮರಿಸಿದ ವಿಹಗೇಶ್ವರನ ॥ ೨೬ ॥

ಕ. ಷ. ಅ—1. ಎಳೆಯ ಕೂಸು. 2. ವಿಸ್ತಾರವಾದ. 3. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕವಚ.

ಸಿಂಧುಸಾಗರಸಪ್ತ ಪಾತೋತ್ಪಾತಗ ಳೊಂದುಗೂಡಿದುವೆನಲ್‌ತುಟುಕೆ॥
ಬಂದನು ಖಗರಾಜ ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ ಬಿದ್ದು । ನಿಂದನು ಮುಗಿದ ಹಸ್ತದಲಿ॥
ಬಾಣ ಕಾರ್ಮುಕ ಶಂಖ ಚಕ್ರಜೋಡಣೆಯ ಪ್ರ । ಯಾಣವಾವೆ [ಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿ ॥
ಮಾಣದೆ ತನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆಂದು ಸುರಜಿತು । ತ್ರಾಣ ಬಿನ್ನಹವ [ಮಾಡಿದನು ॥ ೩೦॥

ಖಗರಾಜ ಕೇಳು ಕಾಮನ ಸೂನು ಬಾಣನ । ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಗಲವರ್ [ಕಂಡು ॥
ವಿಗಡನ ಹಿಡಿದು ಸಂಕಲೆಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದರಾವು । ಜಗಳಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದ॥
ಉರಗಾರಾತಿ ನೀ ಬಲವಂತ ಬಾಣಾ । ಸುರನ ಮಾರ್ಗವ ಕಿತ್ತು ತಹರೆ ॥
ಹರ ತನ್ನ ಗುಹಗಣಮುಖ್ಯರು ಸಹಿತಾತ ನರಮನೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿಹನು ॥
ಜಡದೇಹಿ ದೈತ್ಯನೊಳ್ ಸಮರವದೆಷ್ಟು ಸಡಗರ ನೀವು ಪೋಪುದಕೆ॥
ಅಡಹಾಯಿದವನ ದುರ್ಗವ ಕಿತ್ತು ತಂದಿಲ್ಲಿ । ಕೊಡದಿದ್ದರಾನಲ್ಲವೆಂದ ॥
ಅಂಬುಜಭವ ಭವೇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ । ನಂಬುಗೆವಡೆದ ರಕ್ಕಸರ ॥
ಕಂಬುಚಕ್ರಾಂಕಿತ ನಿಮ್ಮೊಳು ಮಥನಿಸಿ । ಮುಂಬರಿದರು ಯಮಪುರಿಗೆ ॥
ಅಂಡಜವರ್ಗವಲ್ಲಭಗೆಲ್ಲ ಸೋಲವ । ಕಂಡವರಾರು ಕಾಣಿಕೆಯ ॥
ದಂಡಯಾತ್ರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಲಗೂಡಿ ಬೆನ್ನಾಂತು । ಕೊಂಡುಯ್ಯಬೇಕೆಂದ [ನಗುತೆ ॥ ೩೪॥
ನಿಜವಾಗಿ ತೆರಳಬೇಕಾಯಿತಾದಡೆ ಜೀಯ । ಬಿಜಮಾಡಿ ಬೆನ್ನಾಂತು [ಕೊಂಬೆ ॥
ಗಜರಥ ಹಯಪಾದಚರಮುಖ್ಯ ಬಹು ಬಲ । ವ್ರಜವನೊಗ್ಗಿಯೊಳೆತ್ತು [ವೆನು ॥ ೩೬॥
ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆ ಗರುಡನ ಹೆಗಲಿನೊ । ಳೆತ್ತಿಸಿ ಬಿಗಿದು ಹಲ್ಲಣಿಸೆ॥
ಅತ್ಯಂತಸೌಖ್ಯವ ಮಾಡಿ ಸಂತಸದಿಂದೆ । ಹತ್ತಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ॥ ೩೭॥
ಸೂರಿಯಿಂದಡರ್ದರು ಬಲರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ । ಪಾಠೀನಕೇತೂದ್ಭವನು[2] ॥
ಊಟೆವರಿವ[3] ಯಮಕುಮರರು ಚಪ್ಪನ್ನ ಕೋಟಿ ಯಾದವರು ಹತ್ತಿದರು॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಒಂದು ಗರಿಯಲ್ಲಿ. 2. ಮನ್ಮಥನ ಪುತ್ರ. ಯಾರು ?
3. ಸಾಲಾಗಿ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಬರುವ.

ಹೊಂಗಳಸದ ಸತ್ತಿಗೆ ಡಾಳಿಪ ಚಮು । ರಂಗಳ ಸಂಜೆ ಸಗ್ಗಳೆಯು[1] ॥
ಮಂಗಳ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿ ಬೀಸಣಿಗೆಯು। ಪೆಂಗಳೇಱಿದರಿಕ್ಕೆಲದಿ ॥೩೯॥
ಅಗಣಿತ ವರ್ಣ ಕೇತನದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರ್ದ । ಖಗರಾಜಶಂಬರಚಕ್ರಗಳು॥
ಸೊಗಯಿಪ ಗಜಸಿಂಹಫಣಿಮೀನಪತಗಳ । ಗಗನವ ತುಡುಕಲೆತ್ತಿದರು ॥
ಮಂಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇನಭಾಗರು[2]। ಪಂಡಿತ ಪಂಚಾಂಗಿಗಳು ॥
ದಂಡಿಗೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಬೊಕ್ಕಸ ಬಂಡಾರ । ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತುಂಬಿದರು ॥೪೦॥
ರಾಜರು ರಕ್ಕಸಮಾಂತರು[3] ಲಾಳ[4] ಬಿ।ಲ್ಲೋಜರು[5] ಪಟಲಂಬಿನವರು[6]॥
ತೇಜೋಮಯ ಬಾಣಿಗಾಱರೇಱಿತು ಖಗ । ರಾಜನೆಱಂಕೆಯಿಕ್ಕೆಲದಿ ॥೪೧॥
ಕೊಟ್ಟಿಗೆ[7] ಕಾವಮಾಟಕ್ರಮುಕ[8] ಬೆಳ್ಳೆಗರು।ಜಟ್ಟಿಗ[10] ಗೀತಪಾಠಕರು
ಸೆಟ್ಟಿಗ ಬಲು ಚಿನ್ನವರದರು[11] ಘಟ್ಟಿಪ । ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾಱರೇಱಿದರು ॥೪೨॥
ಹೊಳೆಯುವ ಕಡುಗದ ಹೊದರಿನ ಧಾರೆಯ । ತಳತಳಿಸುವ ಪರಿಘೆಗಳ॥
ಅಳವುಳ್ಳ[12] ಸುಭಟರೇಱಿತು ಸೇನಾನಿ[13] । ಗಳೊಲವಿಂದೆ ಕೈವೀಸೆ ॥೪೪॥
ಚೋದ್ಯವಾಗಿದೆ ಕಣ್ಮನಸಿಂಗೆ ವಿಹಗಾ । ರಾಧ್ಯ[14]ನೆಱಂಕೆಯಿಕ್ಕೆಲದೆ॥
ಆದ್ಯಂತರಹಿತಾತಿ ಬಲವಡಗಿತು ಬಹು । ವಾದ್ಯಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳು ॥
ಆರೋಹಣವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮುಗಿದುದು ಕರೆದನ । ಕ್ರೂರಾದ್ಯಖಿಳ [ಮಂತ್ರಿಗಳ॥
ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿಟ್ಟು ಗರುಡಂಗೆ । ನಾರಾಯಣ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ದು ॥
ಚಿಗಿದು ಹಾಱಿದ ವಿಹಗೇಶನುಬ್ಬಟೆಗೆ ವಾ।ಸುಗಿ ಕೊರಳೊಲೆದು [ರೋಹಿತವ ॥
ಉಗಿದುವು ದಿಗ್ದಂತಿಗಳು ಕೂರ್ಮನ ದೇಹ।ಹುಗಿದುದು ತನ್ನ ಸಱಿಳಗೆ॥

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನೀರು ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ. 2. ಶಾನುಭೋಗರು; ಕಂದಾಯ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತೆಗೆಯತಕ್ಕವರು. 3. ನಿಪುಣರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು. 4. (?) 5. ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳು. 6. (?) 7. ಅದ್ದಿಕದವಳು. 8. ಮನೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು. 9. ಅಡಕೆಯವರು. 10. ಜಟ್ಟಿಗಳು. 11. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರದವರು, 12, ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ. 13. ಸೇನೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ. 14. ಗರುಡನ.

ಗಱಿಯ ಗಾಳಿಯ ನಿಷ್ಠುರದಿಂದೆ ಗಿರಿಗಳು । ಮುಱಿದುರುಳಿದುವು ಭೂಮಿ [ಯಲಿ ॥
ಉಱುಗಿತು[1] ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದಿಕ್ತಟ ಹಮ್ಮುಗೆ । ಹಱಿದುದು ಹಲವು ತಾವಿನಲಿ ॥
ಹಾಱಿದ ಹುಲುವೆಟ್ಟುಗಳೆಣ್ದೆಸೆಯ ಮು । ನ್ನೂಱಿದುವೊಂದೊಂದು [ಬಱಿಯ ॥
ಹೇರೊಡಲಂತೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಕಣ್ಗೆ ಪಿರಿದಾಗಿ । ತೋಱಿದುವಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ॥
ಹೇರೊಡಲಿನ ಗರುಡನ ಪಕ್ಷಪ್ರಳಯಸ । ಮೀರಣನುಬ್ಬಟೆಯಿಂದೆ ॥
ವಾರಾಶಿ ಬಱಿದುವು ನೆಗೞಾನೆಗಳು ಕೂಡಿ । ನೀರ ಚೆಲ್ಲಿದರೆಂಬ ತೆಱದಿ ॥೪೦॥
ನಗರಾಜ ನಾಮವ ಬೈತಿಟ್ಟು ಕನಕಾದ್ರಿ । ಖಗರಾಜನಾದುದೆಂಬಂತೆ ॥
ಗಗನದೆ ಗರುಡನೈತಂದುದು ಪೆರ್ಮುಗಿ । ಲಗಲದೆ ಗಱಿಯನಾಟಿಸುತ ॥೪೧॥
ಇದು ಮೇರುಶಿಖರ ವೈಕುಂಠ ಕೈಲಾಸ ಮ । ತ್ತಿದು ಸುರಲೋಕವೆಣ್ದೆ [ಸೆಯ ॥
ಇದು ರಾಜಭವನಗಳ್ ಬಲರಾಮ ನೋಡೆಂದು । ಮಧುರಿಪು ನೋಡುತ್ತೈ [ತಂದ ॥೪೨॥
ಕೋವಿದೆ ಕೇಳು ಕಂತನೆ ಕೃಷ್ಣ ಗೀಗಳೊಳ್ । ತೀವಿದ ಯದುಬಲ [ಸಹಿತ ॥
ಹಾವಿನ ಹಗೆ[2] ವೇಗದಿ ಬಂದ ಹನ್ನೊಂದು । ಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರದಿ ॥೪೩॥
ನೋಡಲು ಕಣ್ಗೆಸೆದುದು ಶೋಣಿತಪುರ । ಬೀಡಿನೊಳ್ ಸೌಧಾಗ್ರದೆಡೆಯ
ಹೂಡಿದ ಹೊಂಗಳಸಗಳ ದೀಪ್ತಿಗಳೊಳು । ಮೂಡಿತು ಮನಕೆ ಸಂತೋಷ ॥
ದರ್ಶಕನಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ ಬಂಧನಗೆ । ಯ್ದಿರ್ಪ ದೈತ್ಯನ ದುರ್ಗವಹುದು ॥
ತಪ್ಪದೆ ತಾವಿಗೆ ತಳರೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ಸರ್ಪಾರಾತಿಗೆ ನುಡಿದ ॥೪೪॥
ಸತ್ಯಲೋಕೋನ್ನತಿ ವಿಹಗೇಶ ರೂಪಾಂತು । ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕೆ ಬರ್ಪ [ತೆಱದಿ ॥
ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರದಿಂದಿೞಿದೆಱಕೆಯ ಗಾಳಿ । ಸುತ್ತಿತು ಶೋಣಿತಪುರವ ॥೪೫॥
ಮುರಿದುದು ಬಾಣನ ಮೋರಟಿಕ್ಕೆಯು[3] ಮತ್ತೆ । ಮುರಿದುವು ಹಲವು [ಹರ್ಮ್ಯಗಳು ॥
ಮುರಿದುದು ಖಳನೈಶ್ವರ್ಯ ನಿರ್ಜರವೃಕ್ಷ । ಮುರಿದುವು ಶಿವನಿರ್ದ ವನದೆ ॥

ಕ. ಷ. ಅ—1. ಸಂಕುಚಿತವಾಯಿತು. 2. ಗರುಡ, 3. ಮಯೂರಧ್ವಜ.

ಒಡಮುರಿದೊಳಪೊಕ್ಕು ಬಿಱುಗಾಳಿ ಬೀಸಲು । ಮೃಡನಾಸ್ಥಾನದಿಂ [ಸುರರು
ಹೊಡೆ ಮಗ್ಗಿದರು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದೆ ನವರತ್ನ । ವಡೆದ ಕಿರೀಟಗಳ್ ಮುರಿಯೆ
ಶತಮಖಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರರೆದ್ದು ನಿಂದರು । ಜತನ ತಪ್ಪದೆ ಕೆಯ್ಯಮುಗಿದು॥
ಹುತವಹನೇತ್ರ ನಿರೂಪಿಸು ಪ್ರಲಯವ । ರುತನೆಲ್ಲಿಯದೆಂದುನಮಗೆ॥೪೯॥
ಕಾಳಿಂಗಮರ್ದನ ಖಳರಾಯನ ಮೇಲೆ । ದಾಳಿಯ ಬಂದ ನಿಷ್ಠುರದಿ ॥
ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಗರುಡನ ಗಱಿಯಪೆ । ರ್ಗಾಳಿಯೆಂದೀಶ್ವರ ನುಡಿದ॥
ಕೆಲರು ಸಂತೋಷವ ತಾಳ್ದರು ಮನದೆ ವ್ಯಾ । ಕುಲವಾದರುಭಯ [ಪಕ್ಷದಲಿ
ಬಲರಮ್ಯಗರ್ವಿತ ಗರುಡಕೃಷ್ಣನ ಚಿತ್ತ । ದೊಲವರಿದಿೞಿದನುರ್ವಿಯಲಿ॥೬೦॥
ಉಱುಗಿತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆನೆ ಖಗರಾಜ ಕಿ । ಚ್ಚುಱಿಯಿನೊಯ್ಯನೆ ಪೈಸರಿಸೆ
ತುಱುಗಿದೆ ಬಲಕೃಷ್ಣನಿೞಿದ ಶೇಷನ ಕೊರಲ್ । ಮುಱಿವಂತೆ ನದಿಯತೀರದಲಿ
ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಂದಾಗಿ । ಮಲೆವರ ಗಂಡನೆಂದೆನಿಪ ॥
ಬಲರಾಮ ಕಾಮ ಸುಧಾಮ ಕುಮಾರಕ । ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪಿದರೊಡನಿೞಿದು॥
ಸಾಮಜವರದ ಸಂತಸವೆತ್ತು ನೋಡಲು । ಗೋಮತಿಯೆಂಬ [ಪೆರ್ದೊಱೆಯ ॥
ರಾಮಣೀಯಕ ಶೀತಜಲವಿಂಟೆ ಹೊಗೞ್ದ । ನಾಮಹಾಸ್ವಾದೂದಕವ ॥
ಮಾಧವನಗ್ರಜಾನುಜ ಬಂಧುಸಂದೋಹ । ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪುತ್ರನಿಚಯ॥
ಯಾದವರಖಿಳ ಮಾರ್ಬಲ ಜಲವಿಂಟೆ ಸ । ತ್ಪಾದಪದೆಡೆಗೆ ಸಾರಿದರು॥೬೧॥
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಖಗರಾಜನ ಮನ್ನಿಸಿ । ಯೊಡನೆ ಬಂದವನೀಶ್ವರರು ॥
ಕಡೆಗಣ್ಣ ಸನ್ನೆಯಿಂದಲೆ ಸುತ್ತ ಪಾಳೆಯ । ಬಿಡಹೇೞಿ ಕೃಷ್ಣನೇಮಿಸಿದ ॥

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಕೆಳಗಣ ಗರಿ. 2. ಶತ್ರುಗಳ. 3. ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. 4. ಮರ.

ವಟಪತ್ರತಲ್ಪ[1] ನಿರೂಪಿಸೆ ಬಹುವರ್ಣ|ಪಟಲಾಂಛನ ಭೂಭುಜರು ||
ನಟನೆಯಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಯಾದವ|ಕಟಕಕ್ಕೆ ತಾವಿಲ್ಲದಂತೆ ||೬೩||
ದೇಶಾಧಿಪರ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಗಳು ನಕ್ಷತ್ರ|ರಾಶಿಯಂತೆಸೆಯೆ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
ಕೇಶವರಾಯನ ದೂಸ[2] ರೋಹಿಣಿಯ ಪ್ರಾ|ಣೇಶ[3]ನೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಸಿತು ||
ದೊರವೆತ್ತ ಮಗಳ ಗಂಡಗೆ ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿ|ನೆರೆ ಬಂದುದೆಂಬ ರೀತಿಯಲಿ||
ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದಮಳ ದೂಸದ ಸುತ್ತುವಳಸಿನ|ತೆರೆಸೀರೆ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ||
ಓರಂತೆ ಬಲರಾಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ|ಮಾರಕುಮಾರ ದೂಸಗಳು||
ನಾರಾಯಣನ ಬಿಡಾರದ ಮುಂದೆ ಹ|ಜಾರ ಹೊಂಗಳಸವೆತ್ತಿದುವು ||೭೦||
ಮಂಗಳ ಬೀದಿವಾಣದ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ದೆಸೆ|ಯಿಂಗಡ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯೊಳು||
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸೋಪಸ್ಕರ ವ್ಯವಹಾರ|ದಂಗಡಿ ಮೆಱೆದುವಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೭೧||
ದಟ್ಟೈಸಿತು ಬನಬನದಲ್ಲಿ ಕೊಳ ಮೞ|ಲೊಟ್ಟು ಗೋಮತಿಯ ತೀರ
[ದಲಿ ||
ಕಟ್ಟಳೆ ಕಡೆಮೊದಲಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ದಂಡು|ಬಿಟ್ಟುದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೭೨||
ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ||
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

ಅಧ್ಯಾಯ ೩೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೩೪೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಆಲದ ಎಲೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದರದೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದಸ್ವಾಮಿ. 2. ಡೇರೆ. 3. ಚಂದ್ರ.

ಮೂವತ್ತೇೞನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕುಂಭಾಂಡನ ಬುದ್ಧಿ:—

ವಾಸವನೈಶ್ವರ್ಯಗೇಡಿ[1] ಶಾಪಿಸಲಂಬು | ರೀಶನ ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ||
ಶ್ರೀಶನ ಪಾದಪದ್ಮವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇೞು | ನಾಸೊಗವಟ್ಟು ಲಾಲಿಸುವೆ ||
ಹೇೞುವೆ ಹೇಮಾಂಬುರುಹಮೊಗ್ಗೆಮೊಲೆಯಳೆ | ಕೇಳಿದು ಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರ ||
ಏೞೇೞುಜನ್ಮದ ಭವನಾಗಪಾಶವ | ಸೀೞುವ ಪರಮಗಾರುಡವ ||೧||

ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಬೀಡಾರವ | ಹೊಕ್ಕಂತೆ ಸಂವರಿಸುತ್ತೆ ||
ಧೊಕ್ಕನೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಲೆ ಪೌ | ಜಿಕ್ಕೆ ಪೇೞಿಸಿದ ಭೂಭುಜರ ||
ಮಾಧವ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಜೀಯ ಹ | ಸಾದವೆಂದವನೀಶ್ವರರು
ಆದಡೆ ತಮಗಿಂದು ಸೆಲವೆಂದು[2] ಬೀೞ್ಕೊಂಡು | ಹೋದರು ಮುಂದೆ [ಚೂಣಿಯಲಿ ||೨||

ನೀಲಾಂಬರನೊಳು ನಿಖಿಲಯಾದವರಿಂತು | ಕಾಲಮೃತ್ಯುವನದಟಿಸಿಸಿ ||
ಚೇಲಸಮೇತ ಭೈರವನಂತೆ ಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲರು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿಸಲಿ ||೩||

ರಥ ವಾಜಿ ವಾರಣ ಕಾಲಾಳನಿನಿತೆಂದು | ಮಿತಿಮಾಡ ಬಲ್ಲವರಾರು ||
ಸಿತವರ್ಣಶೇಷನ[3] ಕೊರಲೊಡೆಮುಱಿದುದ | ಚ್ಯುತಸೈನ್ಯಪಾದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ||
ದೊರೆದೊರೆಗಳು ಪೌಜಿಕ್ಕಿದರ್ ಮುಗಿಲ ಹೆ | ದ್ದೆರೆಯಂತೆ ಪಿಡಿದ [ಟೆಕ್ಕೆಯದೆ ||
ಧರೆ ಬೆಸಲಾದಂತೆ[5] ಮಂದಿಕುದುರೆಯ ನೋೞ್ | ಪ್ಪರ ಕಣ್ಣಿಗಾಧಾರವಲ್ಲ ||
ಗಜರಥಹಯಪಾಯದಳದೊಳು ಗರುಡ | ಧ್ವಜ ವರೂಥವನೇಱಿ[4] ತನ್ನ ||
ಭುಜಬಲವೆರಸಿ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡು ದೇವ | ವ್ರಜ ರಾಕ್ಷಸರು ಮೆಚ್ಚಿದರು ||

ಪಟಹದಿಂಡಿಮವಾದ್ಯ ಮುರಿತಾಪ ಭೇರಿತಂ | ಬಟದಮಾಮಿಗಳಾದಿಯಲಿ ||
ಲಟಕಟಿಸುವ ನಾನಾವಾದ್ಯ ಸಕಲದಿ | ಕ್ತಟ ಬಿರಿವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು ||೫||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ದುರ್ವಾಸಮುನಿ. 2. ಅಪ್ಪಣೆಯೆಂದು.
3. ಆದಿಶೇಷನು ಬೆಳ್ಳಗಿರುವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. 4. ಧ್ವಜ.
5. ಹೆತ್ತಂತೆ.

ಮಾಧವನೊಡನೆ ಮಚ್ಚರವೇಕೆ ದೈತ್ಯವಿ।ಚ್ಛೇದನೊಳ್ ಸಮರ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ
ಕಾದಲ್ಕೆ ಬಹುದೆಂದು ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗ । ಳೂದಲ್ಕೆ ಬಿರುದರುಬ್ಬಿದರು॥
ಎಡಬಲದೊಳು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಪೃಥ್ವೀಶರ । ಗಡಣ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂದಿರಲು
ಸಡಗರದಿಂ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಾರದ । ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ ನಸುನಗುತ॥
ಅತಿವೇಗದಿಂದೈದಿ ನಾರದ ಹೇಳು ಪಾ । ರ್ವತಿಯ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೊಡನೆ
ರತಿಕುಮಾರಂಗೆ ಬಾಣಜೆಯಿತ್ತು ಕಳುಹಲು । ಪತಿಕರಿಸುವೆನು ರಕ್ಕಸನ॥
ತನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದಸುರಾಧೀಶ್ವರ।ನೆನ್ನ ಮೊಮ್ಮನನು ಬಂಧಿಸಿದ ॥
ಮುನ್ನ ಹಿರಣ್ಯಕಮೊದಲಾದ ದೈತ್ಯರು । ಬನ್ನಬಟ್ಟುದ ಬಲ್ಲರೆಲ್ಲ ॥೧೩॥
ಕ್ಷೀಣವಪ್ಪುದು ನಮ್ಮನಾವೆ ಕೀರ್ತಿಸಲೇಕೆ।ಕಾಣಬಪ್ಪುದು ಕಾದಲಲ್ಲಿ॥
ಜಾಣತನದಿ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದು ರಕ್ಷಿಸಹೇಳು।ಬಾಣಸುರ ತನ್ನ ಬಕುತ ॥೧೪॥
ಜೀಯ ಹಸಾದವೆಂದೆನುತೆ ನಾರದಮುನಿ । ರಾಯ ಹಂಸಾರೂಢನಾಗಿ ॥
ಕಾಯಜಹರನಾಸ್ಥಾನಕೆ ಬಂದು ತಾಂ । ಪ್ರಿಯದಿಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟ ಶಿವಗೆ॥
ನಾರದಮುನಿಯನೆತ್ತಿದ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿ । ಮಾರಾರಿ ಮನದೊಳು ನಗುತೆ॥
ಆರಾರ ಕೊಂಡಾಡಿಸ ಬಂದೆ ತಂದೆಯೆಂ । ದೋರಂತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ॥
ದೇವ ತನ್ನಯ ಮೊಮ್ಮನ ಹರಿಬಕೆ ವಾಸು । ದೇವ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿಹನು॥
ದೇವ ಬಾಣಾತ್ಮಸಂಭವೆಯ ಕೂಡಿಸಿ ಕಾಮ । ದೇವಪುತ್ರನ ಬಿಡಿಸುವುದು
ಕೇಳಲಱಿಯೆ ಕೇವಲಮೂರ್ಖ ನಾನೊಮ್ಮೆ । ಹೇಳಲಟ್ಟುವೆನೆಂದು [ಚರರ ॥
ಭಾಳಾಕ್ಷ ಕಳುಹೆ ಬಾಣಂಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿ । ತಾಳಲಾಱದೆ ಕೋಪಿಸಿದ ॥
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಸಿ ಹೇಳಿದ ನಿಟ । ಲಾಂಬಕನಭಿಮಾನೋ [ಕ್ತಿಯನು ॥
ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುಮಾರಂಗೆ ಮತ್ಸುತೆ ಹೊನ್ನ । ಬೊಂಬೆಯ ಕೊಡವೇ [ಳ್ದನಂತೆ ॥೧೫॥
ಕೊಟ್ಟುದುಂಟಾದುದಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಭವದ । ಪಟ್ಟಕೆ ವೈಕಲ್ಯವಿಲ್ಲ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಯದುಕುಲಾಧೀಶ್ವರನೊಂದಾಗಿ । ಪಟ್ಟವಾಸಿಯು ಜೀಡ ಜೀಯ॥
ಸಲ್ಲದ ಮಾತನಾಡಿದನೆಂದು ಕೋಪಿಸಿ । ಕಲ್ಲಗಾಣದೊಳಿಕ್ಕಿಸೆನ್ನ॥
ಫುಲ್ಲನಾಭನೆ ಮತ್ಸರದಿಂದೆ ನಿಮ್ಮವ । ರೆಲ್ಲರು ಲಯವನೆಯ್ದಿದರು ॥೧೬॥

ಪರಮವೇದಂಗಳ ತಸ್ಕರಿಸಿದ ತಮಾ । ಸುರ ಗುಪ್ತದೊಳಡಗಿರಲು ॥
ಶರನಿಧಿಯನು ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪದೆ ನಿಶಾ।ಚರನ ಮರ್ದಿಸಿದಾತನೀತ॥
ವೃಂದಾರಕರಾದಿಯಾದ ರಾಕ್ಷಸರಾಜ।ರೊಂದಾಗಿ ಸೂದೆಗಡಲ್ಗಡೆಯೆ ॥
ಮಂದರಗಿರಿ ಮುಳುಗಿದಡೆ ಕಚ್ಛಪರೂಪಿ । ನಿಂದ ಬೆಂಗೊಟ್ಟಾತನೀತ ॥
ದಕ್ಷನದಾರು ಭೂಮಿಯು ಕದ್ದ ಭಟ ಹಿರ।ಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಕ್ರೋಡರೂಪದಲಿ² ॥
ಲಕ್ಷ್ಯವಮಾಡದೆ ಮಡುಹಿ ತಾ ಧರಣಿಯ । ರಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದಾತನೀತ ॥೭೪॥
ಜೀಯ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಯ್ಯ ತಪವಿರ್ದು।ಸಾಯದ ವರವಾಂತು [ಬಂದ ॥
ರಾಯನ ನರಹರಿರೂಪಿಂದೆ ಸೀಳ್ದ ನಾ । ರಾಯಣದೇವೇಶನೀತ ॥೭೫॥
ಬಡ ಬಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬೇಡಿ ತ್ರಿಪದವನಿಂದೆ। ಪೊಡವಿಯನೀರಡಿಮಾಡಿ ॥
ಜಡಜಭವಾಂಡ ಮೇಲ್ಭಾಗವ ಲೀಲೆಯಿಂ । ದೊಡೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೀತ ॥
ಸಡಗರದಿಂ ಬಾಳ್ದು ಮಾಹಿಷ್ಮತೀಪುರ ದೊಡೆಯ ತಾಮಸದಿ ಕೊಬ್ಬಿ [ರಲು ॥
ಕೊಡಲಿಯು ಮಸೆದುಕೊಂಡವನ ಸಾಸಿರತೋಳ್ಗ।ಳಡವಿಯ ಕಡಿದಾತನೀತ
ಹರಪಾದಪಂಕೇರುಹಭೃಂಗ ಸಕಲನಿ । ರ್ಜರಮನೋಭಂಗನೆಂದೆನಿಪ ॥
ಧುರಧೀರಲಂಕಾಧೀಶನ ಪಙ್ಕ್ತಿಕಂ । ಧರವನು ತರಿದಾತನೀತ ॥೭೮॥
ಪೂತನಿ ಶಕಟ ಕುಕ್ಕುಟ ಧೇನುಕಾಸುರ । ಕಾತಿರ್ದ⁴ ಯಮಳಾ [ರ್ಜುನರ ॥
ಮಾತುಲಮೊದಲಾದ ಮಹದಾದಿದೈತ್ಯ । ವ್ರಾತವ ಕೊಂದಾತನೀತ ॥೭೯॥
ನಾರಾಯಣ ನಾಲ್ಕುಯುಗದೊಳು ಬಹುಳಾವ।ತಾರವ ಕೈಕೊಂಡು [ಬಂದು ॥
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತ ಬಲವ ಖಂಡಿಸಿದಾತ।ನಾರು ಹೇಳಿಂದು ಪೇಳ್ದನು ॥
ನಳಿನೋದ್ಭವ ದೇವೇಶದೇವರು ಕೃಷ್ಣ । ಮುಳಿದರೆ ಕಾವವರಿಲ್ಲ ॥
ಅಳಿದ ರಕ್ಕಸರಾಯರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳ್ । ತಳಿತಿವೆ ಜಗದಗಲದಲಿ ॥೮೦॥

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ.   2. ವರಹಾವತಾರಮಾಡಿ.
3. ಹತ್ತುಕೊರಲುಗಳು, "ಪಙ್ಕ್ತಿಶ್ಛಂದೇಪಿ ದಶಮೇ" ಎಂದು ನಿಘಂಟು.
4. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟದ್ದ.

ಶತದೃಷ್ಟಾನುಮಾನದಿ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ ಪಿತ ವಿಭೀಷಣಧ್ರುವಾದಿಗಳು॥
ಮೃತವಿಲ್ಲಂಬುಜಾಕ್ಷನ ಭೃತ್ಯರಾಗಿ ಶಾ । ಶ್ವತವಡೆದರು ಕೇಡನುಳಿದು ॥
ಹರನೊಳು ವಿಶ್ವಾಸವನು ಬಿಡದಿರು ಚಕ್ರ । ಧರನೊಳು ಬಕುತಿಯ [ರಚಿಸು ॥
ಎರವಿಲ್ಲದಿರ್ವರ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿ । ಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯವನಾಳಬಹುದು ॥೩೩॥

ದರ್ಪಕನಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ ತ್ವತ್ಸುತೆಯ ಸ । ಮರ್ಪಣೆಗೆಯ್ದು ಬೀಳ್ಕೊಡೆ॥
ಒಪ್ಪುಲೊಲ್ಲದೆ ಸಮರಕೆ ಹೊಕ್ಕೊಡಪಕೀರ್ತಿ । ಬರ್ಪುದು ಬಲ್ಲರೆ ಕೇಳು॥
ರಟ್ಟು[1] ಮಾಡುವ ದಾಯಕವಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣೊಡಂ । ಬಟ್ಟುದೆ ಸ್ಮರಕುಮಾ [ರನಿಗೆ ॥
ಕೊಟ್ಟು ಸಂಧಿಯ ಮಾಳ್ಪುದೊಳಿತೆಂದು ಭೀತಿಯ । ಬಿಟ್ಟು ಬಿನ್ನಹ [ಮಾಡಿದನು ॥೩೪॥

ಹಿಂತೊರ್ವರು ಬಾಣನಾಸ್ಥಾನದೆ ಬುದ್ಧಿ । ವಂತರಿಲ್ಲೆಂದಾಡುವರು ॥
ಮುಂತಣ ರಾಜಕಾರ್ಯವನುಸಿರುವೆ ಭೂ । ಕಾಂತ ಕೇಳೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ॥
ಕಾದಲಟ್ಟುವೆನೆಂದು ಕರೆಸಿದೊಡೆಮಗೆ ನೀ । ಬೋಧಾರುಹನಾಗಿ ಬಂದೆ॥
ಯಾದವರಾಯನೈತರಲಾಗಿ ಧೈರ್ಯವಿ । ಚ್ಛೇದನವಾದುದು ನಿನಗೆ ॥೩೫॥

ಜಾತಿವೀರರು ಬಾಣನಾಡುವ ರಚನೆಯ । ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಬರಿಲ್ಲ॥
ನೀತಿಕೋವಿದನಾದಕಾರಣ ನಿನಗಿಷ್ಟು । ಭೀತಿಯಾದುದು ಬೀರವಳಿದು ।
ಒಡೆಯ ಕೇಳ್ ನಿನಗೆ ಭೀತಿಸುವೆನಾಹವದೊಳು । ಕಡೆಗಾಲ ಭೈರವನಂತೆ ॥
ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದ ಯಾದವರಾಯನ । ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಸವರುವೆನು ॥

ನಿಂದ್ಯವನೀಡಾಡಿದನೆಂದು ಮನದೊಳು । ಸಂದೇಹವೆನಗಿನಿತಿಲ್ಲ ॥
ಮಂದಿವಾಳದೆ ಹುಯ್ಯಲೆಯ್ದಿದೆ ಸನಿಯಕೆ । ತಂದೆ ತಾರೆನಗೆ ವೀಳಯವ॥
ಕಟ್ಟಾಣಿಮಾತಾಡದ ಮಂತ್ರೀಶಗೆ । ಬಟ್ಟಲ ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಹರಗೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಳ್ಪುದೆನುತೆ ಬೀ । ಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಶಿವದೂತನೊಡನೆ॥
ಶಶಿಮುಕುಟಾಂಕಿತನಂಘ್ರಿಪೂಜೆಗೆ ಮಂ । ಡಿಸಿದ ಬಾಣಾಸುರನೊಲಿದು ॥
ಹಸಿದ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂತೆ ಕುಂಭಾಂಡನು ಸಂಪ । ರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಱವಟ್ಟು [ಬಂದ ॥೩೮॥

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಬಹಿರಂಗ,

ಬಂದನು ಶಿವನಂಘ್ರಿಯುಗಳಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು | ನಿಂದನು ಮುಗಿದ [ಹಸ್ತದಲಿ ||
ಕಂದರ್ಪಹರಗೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದ ಬಲಿ | ನಂದನ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯಗಳ ||
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ನಿರೂಪವ ಖಳರಾಯ | ಮಿಕ್ಕನೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸದೆ ||
ಅಕ್ಕಱಿಂದಾರೈಕೆಯ ಮಾಡು ಕದನಕ್ಕೆ | ರಕ್ಕಸವಗೆಯ[1] ಬಂದಿಹನು ||
ದೇವರ ಶಿಷ್ಯ ದೇವನಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದ | ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವನಕ ||
ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ದೇವ ಬಲಗೂಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ದೇವನೊಳ್ ಕಾದುತಿರೆಂದ ||
ಎನಲಾವಮಾತಿಂಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ | ಯನಲಾಂಬಕ ಹರಿಸದಲಿ ||
ಘನ ಲಾಗುವೇಗದಿ ಜೋಡಿಸಿ ನಂದಿವಾ | ಹನವೇಱಿದನಾಹವಕೆ ||೪೫||
ಸೋಮಶೇಖರನ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿ ಗಣ | ಸ್ತೋಮ ಕುಮಾರಸಂದೋಹ ||
ವಾಮಭಾಗದಲಿ ಸೌರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು ಸು | ತ್ರಾಮಾದಿನಿಖಿಲನಿರ್ಜರರು ||
ಗಜಮೇಷಮಹಿಷಮಾನಸನೆಗಱಿರಳೇಶ ನಿಜಧರ್ಮವಾಗುವ ವೃಷಭ
ಭುಜಗಾರಿವಿಷಪುಚ್ಛ ವರ್ಶಕವೊದಲಾದ | ಧ್ವಜತತಿ ಮೆಱೆದುವ್ಯೋಗ್ಗನಲಿ ||
ವಾರಿಮಸ್ತಕನ[2] ಮುಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಱೆಗುವ | ಭೇರಿನಾನಾವಾದ್ಯನಿಚಯ
ಭೂರಿ ಶೆಗ್ಗಾಳೆಗಳೊದರುತಿರ್ದುವು ಮದ | ನಾರಿಯ ತೊಡಕು ಬೇಡೆನುತೆ ||
ಶೋಣಿತಪುರದ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಶೂಲ | ಪಾಣಿಯಾ ಪೌಜಸಿಕ್ಕಿದನು ||
ಚೂಣಿಯ ಭಟರೆಚ್ಚಾಡುತಿರ್ದುದು ಸುರ | ಶ್ರೇಣಿಯ ಬಿಱುವೆಱೆಯೆನಿಸಿ ||
ಅಸಮಯದೆ ಮುನಿವರನನಟ್ಟಿದ ಕೃತ್ತಿ | ವಾಸ[3] ದೈತ್ಯನ ಮನದಿರವ ||
ಕೇಶವಗುಸಿರೆನಲ್ ಬಂದು ನಾರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ||೫೦||
ಪೀತಾಂಬರ ಕೇಳು ಬಾಣ ಸಂಧಾನದ ಮಾತ ಮುರಿದು ಮಂತ್ರಿಯೆಯ್ದಿ
ಭೂತೇಶನೊಡನೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿ ಕಾಳೆಗ | ಕಾತ ಬಂದಿಹನು ಚಿತ್ತೈಸು ||
ಓಡುಗೈಯ್ಯನ[4]ಶಕುತಿಯೊಳವರಿರುವನ್ನ | ಪಾಡೆಂಬುದೆನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು ||
ನೋಡು ನಾರದ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ ಹಬ್ಬವನಿಂದು | ಮಾಡುವೆನಾಹವದೊಳಗೆ ||
ಮಱೆಯದೆ ಮದನಾಂತರದಲಿ ನುಡಿದುದು | ಮಱೆಯಬೇಕಸುರರ [ತಱಿದು ||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ರಾಕ್ಷಸವೈರಿ; ವಿಷ್ಣು. 2. ಯಾರು? 3. ಶಿವ.
4. ಓಡನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವನು; ಕಪಾಲಪಾಣಿ

ಹೆಚ್ಚಿದಲೆಗನ ಸಿಕ್ಕ ಬಿಡಿಸಿದೊಡೆನಗುಡು ಗೊಷೆಯಿತ್ತೆನುತೆ ಕೈಮುಗಿದ ॥
ನಾರದಗಭಯಹಸ್ತವನಿತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿ । ತೇರನು ಮುಂದಕೋಡಿಸಲು ॥
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಕಾಲಾಗ್ನಿಮುಳಿದು ಹುಂ । ಕಾರದಿಂದಿದಿರ್ವಂದುವಾಗ
ಮಿಗೆ ಛಿಟಛಿಟ ಛುಗುಛುಗಿಲೆಂದು ಬಳ್ಳುರಿ । ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂ
[ಡದೊಳಗೆ ॥
ಬಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಬಲವನಾ ಳಗೆಯಿಂದೆ ಸವರಿತಾಹವದಿ ॥೫೬॥
ಬಂದುದು ಯಾದವಬಲ ನೆಲಸೀಂದಂತೆ । ನಿಂದುದು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಲಿ ॥
ಬೆಂದುದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬವರಿಲ್ಲ ಕಟಕ । ಟೀದುದು ಸುರನಿಶಾಚರರು ॥
ಎಂಬರ ಮಾತು ಬಾಯೊಳಗಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂಭೋಧಿ ಮಾರ್ಗಣದಿಂದೆ
ಮುಂಬರಿದೈದುವ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ । ತಂಬಲಗರೆದನಾಬಲಕೆ ॥೫೭॥
ಈಪಾಟಿಯ ಸಮರ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದಸಂ । ತಾಪವ ಹರಿದನೆಂದೆನುತೆ ॥
ಶ್ರೀಪರಮೇಶ ರಮೇಶಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ । ಲ್ಲಾಪದಿಂ ಕೈವಾರಿಸಿದ ॥೫೮॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೭ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೪೫೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಹರಿಹರರ ಕಾಳಗ:—

ಮಧುಕೈಟಭರ ಚರ್ಮವ ಸೀಳ್ದಿಕ್ಕೆ ಭೂ । ವಧುಕೃತ್ಯವ ನಿಯಮಿಸಿದ ॥
ಯದುಕುಲೋತ್ತುಂಗ ರಂಗನ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಳು ಸದುಬಕುತಿಯಲಿ
[ಕೇಳುವೆನು ॥೧॥
ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕಂಡು ಕ । ಣ್ಣಿಕ್ಕದಂತೆನ್ನ ಚಿತ್ತವನು ॥
ಅಕ್ಕೊತ್ತೆಗೊಂಡ ಭಾಮಿನೀನ್ನೆ ಲಾಲಿಸು ಸಕ್ಕರೆಯಂತ ಮಾತುಗಳ ॥೨॥

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಚಂದ್ರಚೂಡ, ಶಿವ,

ಚಂದ್ರಶೇಖರಚಕ್ರಧರನಕೀರ್ತಿಸಲಾಗಿ ನೊಂದುಷಣ್ಮುಖಗಣಾಧಿಪರು ॥
ಇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿಳನಿರ್ಜರರು ಸಂತವನಾಡಿ । ಬಂದರು ಬಿಟ್ಟ ಸೂಳಿಯಲಿ ॥ ೩ ॥

ಹಲಧರಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ । ಚಲದಂಕ ಉದ್ಧವಾದಿಗಳು ॥
ಬಲಯುತರಾಗಿ ಬಂದಹಿತರಿಗಿದಿರಾಂತು । ನಿಲಲೆಚ್ಚರಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿ ॥ ೪ ॥

ಹರಕುಮಾರಕನುಪಟಳದೇಳ್ಗೆಯ ಮುರ । ಹರಕುಮಾರಕನಂದು ಕಂಡು
ಉರುಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ಸಾ । ಸಿರ ಕಣ್ಣ ವಿಹಗಧ್ವಜವ ॥

ಭೂತೇಶನಾತ್ಮಸಂಭವ ಸವರಿದ ಮೀನ । ಕೇತನವಿಮುಕಸಂಕುಲವ ॥
ಆತನ ಮೇಲೆ ಪೊಂಬರಹಶೋಭಿತ ಶರ । ವಾತವನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥ ೬ ॥

ತಾಗಿ ಥಟ್ಟುಗಿದುವೆಂದೆಂಬ ಹೇರಂಬ ವಿ । ಭಾಗಿಸಿ ವೀರಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ॥
ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು ಕೂರ್ಗಣೆಯ ಗಾಯವ ತಿನ್ನು । ಹೋಗೆಂದು ಹೊಡೆ
[ದನಂಬುಗಳ ॥ ೭ ॥

ಕಡಿವನು ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ ಕಾಮಗಿದಿರಾಂತು । ನುಡಿದನು ರಣರಂಗದಿರವ ॥
ಕಿಡಿಗಣ್ಣನಿಂದಳಿದುಳಿದ ದೇಹವನಿನ್ನು । ಸುಡಿಸದೆ ತಳರೆಂದ ನಗುತೆ ॥ ೮ ॥

ಸುಟ್ಟಾತನೆನ್ನ ಜೈಸಿದುದಿಲ್ಲ ವರತಪೋ । ಭ್ರಷ್ಟನೆನಿಸಿಯುಮೆಯೊಡನೆ ॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಸಂಭೋಗವ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ । ಹುಟ್ಟಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತ ನಿನ್ನ ॥ ೯ ॥

ಬೆಣ್ಣ ನೀನರಿಯದಾಡಿದೆ ಹೋಗೆಲವೊ ಮು । ಕ್ಕಣನೆನ್ನರಲಂಬಿಗಳುಕಿ ॥
ಹೆಣ್ಣಾಡಲಾದ ಹಿಂಗಿದರೆ ಕೊಂವಪೆನೆಂದು । ನನ್ನೊಳು ಸೆಣಸುವರಾರು ॥

ನಾಗಭೂಷಣನಂತಿರಲಿ ನಿರ್ಜರರೊಳು । ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ॥
ಡಾಗನೊತ್ತಿದೆ ನೋಡು ನನ್ನಿಂದೆ ಬಂಡಾಗಿ । ಹೋಗದ ವೀರರಾರೆಲವೋ ॥

ಶ್ರೀನಾರೀಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿಬಂದರೆ । ನೀನಾಡೆ ನಿನ್ನಪೌರುಷವ ॥
ಮೀನಾತ್ಮಜನಾದ ಕಾರಣ ತತ್ಕ್ಷಣ । ಹೀನಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ತೋರಿಸಿತು ॥

ಪಿಂಡವ ಹೆತ್ತ ಮಾತೃಕೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು । ಮಂಡಲದೊಳಗುಳ್ಳ ರೀತಿ ॥
ಹೆಂಡತಿಯಿಂದಲರ್ಭಕನಾಗಿ ಬಳೆದವ । ಭಂಡ ನೀಹೋಗೆಂದು ನುಡಿದ ॥ ೧೩ ॥

ಪಾರ್ವತಿಜಠರದೊಳೊಗೆದವನಲ್ಲ ಸ । ಲಾಬುಯೋನಿಜಗಾದ ಪರುಕ ॥
ಗಾಬುಗೆಡೆಯು ಬೇಡವೆನುತೆ ಮನ್ಮಥ ಗುಟ್ಟ । ಹಾಬುತಿಂತೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥
ಸೀಸಕ ಮುರಿದು ಸಾರಥಿ ನೊಂದು ಪಟವಿಹ । ಗೇಶಗೆ ಕೋಯೆಂದು ಕೂಗಿ
ಓಸರಿಸಿದ ರಥಸ್ತಂಭವ ಷಣ್ಮುಖ । ಕೇಶವನಣುಗನಂಬಿನಲಿ ॥ ೧೪ ॥

ಭಾಪುರೆ! ಪಟುಭಟನಂತಿದಿರೊಳು ನಿಲ | ಲಾಪರೆ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ||
ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರನಾತ್ಮಸಂಭವ ಪುಷ್ಪ|ಚಾಪವನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ ||೧೬||
ಸರಲಿಂದೆ ರಥಸಾರಥಿ ನೊಂದು ಪಟ ಮೀನ|ಕೊರಲರೆಗಡಿದು ಕಂಪಿಸಲು||
ದುರುಳಮನ್ಮಥ ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತು ತಿಳಿದೆದ್ದು | ಬೆರಲೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾ
[ಡಿದನು ||೧೭||
ಇದೆ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ಮನ್ಮಥ ಹೊನ್ನ | ಹೊದೆಯಿಂದ
[ಲೊಂದಂಬ ತೆಗೆದು ||
ಎದೆಯ ಸಂಕುಲದಿ ಮೂಡಿಸಿ ತೋಱಿಸಿ ಬಿಲ್ಲ | ಹೆದೆಯ ಕತ್ತರಿಸಲಿ
[ಕ್ಕಿದನು ||೧೮||
ಸೋಲವೆ ಸುಭಟರ್ಗೆ ಬಿಲ್ವೆದೆ ಪರಿವ ತ | ತ್ಕಾಲದೆ ಕೈದೆರವಿಂಗೆ ||
ಶೂಲವೊಂದಿದೆ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತಲ | ರ್ಗೋಲನಸಿಕ್ಕಿ ಬೋಧಿಸಿದ||
ಕೆಂಗಿಡಿಗಱೆಯುತ್ತೆ ಪರಿತಂದು ಮದನನ | ನುಂಗಿ ನೀರ್ಗುಡಿದುದೆಂದೆನಲು||
ಇಂಗಿತವಱಿದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚಕ್ರದೊಳಟ್ಟಿ | ಭಂಗಿಸಿದನು ಮಹಾ
[ಯುಧವ ||೨೦||
ಆತಂಗೆ ನನಗೆ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಸಮರಪ್ರ | ಖ್ಯಾತರ ನೋಡಬೇಕೈಸೆ ||
ಏತಕ್ಕೆ ನೀನಡಹಾಯಿದೆಯೆನುತೆ ಶ್ರೀ | ನಾಥಗೆ ಕೈದುಡುಕಿದನು ||೨೧||
ದರ್ಪದೊಳಾಂ ನಿನ್ನ ಜಯಿಸಿದೊಡಪಕೀರ್ತಿ | ಬರ್ಪುದು ಲೋಕಾ
[ಪವಾದ ||
ತಪ್ಪದೆ ಕಾದಬೇಕಾದರೆ ಬೇಗ ನಿ | ಮ್ಮಪ್ಪನ ಕರೆತಂದು ನಿಲಿಸು ||೨೨||
ಎನ್ನೊಳು ಜಯಿಸಲಾಱದೆ ಮತ್ಪಿತನೊಳು ಸನ್ನಯಿಸುವರೆ ಕಾಳೆಗವ ||
ಎನ್ನಲಾವಮಾತನಾಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಹಿಡಿದನು | ತನ್ನಯ ಚಕ್ರಾಯುಧವ ||೨೩||
ಕೇಳಿಯವರ ಸಂವಾದವ ತಿದ್ದಲು | ಕಾಳಿ ನಿರ್ವಾಣದಾಕೃತಿಯ ||
ತಾಳಿ ಬಂದಿದಿರಾಗಿ ನಿಲಲಚ್ಯುತ ನೋಡಿ|ಹೂಱಿದ[1] ದೃಗ್ಯುಗಳವನು ||೨೪||
ಸುಡು ಸುಡು ಕಾಳೆಗೆ ಬೆಂದುದೆಂದಸುರಾರಿ ಕಡುಲಜ್ಜೆಗೊಂಬನಿತಱೊಳು
ಷಡುಮುಖ ಶೌರಿಯೊಳ್ ಕಾಳೆಗ ಬೇಡೆಂದು | ಮಡುದಲೆಯನು[2] ಕರೆ
[ಸಿದನು ||೨೫||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಮುಚ್ಚಿದನು. 2. ಈಶ್ವರ, ಹೇಗೆ.

ತ್ರೀಣಿಲೋಚನ ಕೇಳ್ದುದ ಕೇಳಿ ನಿಂದನು | ಸೇನಾನಿ ವಾಹನಮುಳಿದು |
ತಾನಿದಿರ್ವಂದು ಮನ್ಮಥನ ಟೆಕ್ಕೆಯದ ಪೆ | ರ್ಮೀಸಿಂಗೆ ಹಾಯ್ದುದಾರ್ಭ
[ಟಿಸಿ ॥೨೭॥

ಮಗನ ಟೆಕ್ಕೆಯ ಮುರಿದರೆ ಮಾನಭಂಗವೆಂ | ದಗಧರ ವಿನತಾತ್ಮಜನ |
ಮೊಗ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ಮೊರೆದೆದ್ದು ಕೋಪದಿ | ಖಗರಾಜ ತುಡುಕಿದ
[ನವಿಲ ॥

ತಡೆದರೆ ತಡೆದೊದ್ದರೊದ್ದೆಳಕೆಯೊಳಟ್ಟಿ | ಹೊಡೆದರೆ ಹೊಡೆದು ಡೊಕ್ಕರಿಸಿ |
ಕೆಡೆದರೆ ಕೆಡದುಗುರ್ಗಳೊಳೊತ್ತಿ ಭೀಕರ | ವಡೆದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದುವೆರಡು |

ಸಿಕ್ಕಲು ಸೆಳೆವರು ಸೆಳೆದೊಳಹುಗುವರು | ಕುಕ್ಕಲು ಕುಕ್ಕಿ ಕಡಿವರು |
ಹಕ್ಕಿಗಳರಸನು ಮೋರನ[2] ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ | ತಿಕ್ಕಿತು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ॥೨೯॥

ಗಾಳಿಗೂಳಿನ ಹಗೆಗೊಳಗಾದ ಶಿಬಿರವ | ಕೇಳಿ ನಂದೀಶನೈತರಲು |
ಗೋಳಿಯೊಳದಿರಾಗಿ ಕಾದ ಬೇಕೆಂದು ಹೀ | ಯಾಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದಾನವಿಲ ॥೩೦॥

ನೀಲಕಂಧರನ[4] ನೆಗ್ಗಿಸಿದಂತೆ ನೀನೆನ್ನ | ಮೇಲುರವಣಿಸೆಂದು ಬಸವ ॥
ಶೂಲದಂತೆಸೆವ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದೆ ತಿವಿದುದು | ಬಾಲಾಹಿಸೂದನನೆದೆಯ ॥

ನವಿಲ ಸೋಲವನೆತ್ತುವೆನೆಂದು ಬಂದೆನ್ನ | ತಿವಿದ ಸಾಹಸಿಯ ನೋ
[ಡೆನುತೆ ॥
ವಿವಿಧವಿಹಾರ[5]ದಿಂದೆಳಕೆಯೊಳಿಕ್ಕಲು | ಕವಿದು ಬಿದ್ದುದು ಭೂಮಿಯಲಿ ॥

ಬಿದ್ದಡೆ ಬಿದ್ದುದಿಲ್ಲೆನುತಲಾಕ್ಷಣದೊಳ | ಗೆದ್ದು ಖಗೇಶ್ವರನೆದೆಯ ॥
ಕದ್ದೈಸದೆ ಬಂದು ತಿವಿದ ಗಾಯವ ತಾ | ಳದ್ದು ಕುಕ್ಕರಿಸಿತುರ್ವಿಯಲಿ ॥

ರೋಪವಿಮ್ಮಡಿಸಲು ಪರಿತಂದು ವಿಹಗಾ | ಧೀಶ ತದ್ಭುಜವ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ॥
ಈಶಲಕ್ಷ್ಮೀಶರು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ನಂ | ದೀಶನ ತಿವಿದು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ ॥

ಉರಿ ಮಸಗಿತು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಸುರಿವಕ್ಷಿಯಿಂದೆ ನಂದೀಶ ॥
ಹರಿಹರಾದಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಸೆ ಗರುಡನ ನೆತ್ತಿ | ಬಿರಿವಂತೆ ತಿವಿದು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ ॥

ಕ. ಪ. ೮—1. ತಿರುಪಾಯಿಸಿ. 2. ನವಿಲು. 3. ಗರುಡ. 4. ನವಿಲು; ಮತ್ತೊಂದರ್ಥವೇನು ? 5. ವಿವಿಧವಿಹಾರ—ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನು ; ವಿ=ಪಕ್ಷಿ.

ಹುಗುವರು ಹೊಕ್ಕು ಹೋರುವರು ಬಿನ್ನಾಣಿಸಿ । ಬಿಗಿವರು ಕೈಕಾಲ
[ಬೆರಲ ॥
ಸಿಗಿವರು ಸಿಕ್ಕಿದರಾಯೆನ್ನಲೊಲ್ಲದೆ । ಸಗುಣಾತ್ಮಕರು ಕಾದಿದರು ॥ ೩೬ ॥

ಕೆಡೆದನು ಖಗರಾಜ ನಂದೀಶ ನೆಗ್ಗಿದ । ನೊಡೆ ಮುರಿದೆದ್ದರಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಅಡಹಾಯಿದಿರ್ವರು ಧುಪ್ಪುಧುಪ್ಪೆಂಬಂತೆ । ಹೊಡೆದಾಡುತಿರ್ದರಾಹವದೆ ॥ ೩೭ ॥

ನುಡಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಿರ್ವರ ಸಿರಿ । ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಮಳೆ
[ಗಱೆಯೆ ॥
ಕಿಡಿಗಣ್ಣ ಕರೆದು ನಂದೀಶನ ತಾನೊಡಂ । ಬಡಿಸಿದನೊಳಭೇದವನು ॥ ೩೮ ॥

ತೆತ್ತೀಸಕೋಟಿ ವೃಂದಾರಕರುಗಳ ನೆ । ಗ್ಗೊತ್ತಿದ ಸೊದೆಗೆಲಸದಲಿ ॥
ಅತ್ಯಂತಬಲವಂತ ಖಗರಾಜನೊಡನೆ ಕಾ । ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮರ ಸಾಕೆಂದು ॥ ೩೯ ॥

ಭುಜಗಧ್ವಂಸಿ ನಂದೀಶ್ವರನೊಳು ಕಾದಿ । ನಿಜಪೌರುಷದೆ ನಿಂದಿರಲು ॥
ದ್ವಿಜರಾಜ ಬೆರೆಯದಿರೆನುತೆ ಪಚಾರಿಸಿ । ಗಜವಕ್ತ್ರನುರವಣಿಸಿದನು ॥ ೪೦ ॥

ಜೋಡಿಸಿ ಪರಿತಂದು ಮೂಷಕ ಗರುಡನ । ನೋಡಿ ಕಣ್ಗೆಟ್ಟುತನ್ನೊಡಲ ।
ಜೋಡಿಸಿ ತಿಂದಪನೆಂದುಱೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂ । ಡೋಡಿತು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ॥ ೪೧ ॥

ಲಂಡಿ ಸವೆದು ಹೋದರೆ ಬಿಚ್ಚುವುದ ತಾ । ಕಂಡುತಕ್ಕಡುಗುದುರೆಯನು ॥
ಕೊಂಡು ಬಂದೀ ಹುಯ್ಯಲೊಳಗೆಱಗುವೆನೆಂದು । ಬಂಡಾದ ಜನಕರಾವುತನು

ಬಕ್ಕಯ್ಯ ವಾಘೆಯದೊಳು ನಿಲ್ಲಲೊಲ್ಲದೆ । ವೆಕ್ಕಸಗೆಯ್ವುದ ಕಂಡು ॥
ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆಱಗಾಗಿ ಬಲರಾಮದೇವರು । ನಕ್ಕರು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೩ ॥

ಮೂಷಕ ಬೆದಱಿ ತಲ್ಲಣಿಸಲು ರಣಪರಿ । ಹಾಸಕ ಬೇಡವೆಂದಿೞಿದು ॥
ದೂಷಕ ಬಲರಾಮ ಕೈದೋಱಿಸೆಂದು ವಿ । ಘ್ನೇಶನು ಕರೆದಾೞಿದನು ॥ ೪೪ ॥

ಬದವಿದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಕೆ ಬಪ್ಪರೆ ಭಾದ್ರ । ಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಯಿದಲ್ಲ ॥
ಕದನಕಪೂಪವ ತೋಱೆಂದು ಸಾಮಜ । ವದನಂಗೆ ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕಿದನು ॥ ೪೫ ॥

ಬಡಿಸಿದರುಂಡು ತೇಗುವ ಬಕತರಿಗೆ ನೂ । ರ್ಮಡಿ ಸತ್ಫಲವನೆಯ್ದಿಸುವೆ ।
ಹಿಡಿಯೆನ್ನ ವರ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆಂದೆನುತೆ ಕೆಂ । ಗಿಡಿಗೋಲ್ಗಳಿಂದೆ ಹೇಱಿದನು ॥

ಹೇಱಿದ ಹೇರಂಬುಗಳಸಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ । ತೋಱಿದ ತೋರಹತ್ತದಲಿ ॥
ಬೀಱಿದ ಬಿಱುಗೋಲುಗಳೆಂಬ ಸಟ್ಟೆಯ । ನೂಱಿದನೀರ್ಗೈಗಡೆಗೆ ॥ ೪೭ ॥

ತಾಳಾಂಕನೆ ಹಲಹಿಡಿದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ | ಸೀಳಿ ಬಲ್ಲವೆ ಕೇಳ್ದು [ನಿನಗೆ ॥
ಕೀಳುರಂಭ ಬೇಡೆಂದು ವಿಘ್ನೇಶ ಹೇ | ರಾಳಂಬ ಕರೆದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ ॥
ಬಡವ ನಾನೊಂದು ನೇಗಿಲಲಿ ನಿನ್ನನು ಬೀಳಿ | ಹೊಡೆದು ಕಾರ್ಗಲಿಸಿ ಗದ್ದೆ [ಯನು ॥
ತಡೆಯದೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗಂಧಶಾಲಿಯ ಬಿತ್ತಿ | ಪಡೆವೆನು ಫಲವ ನೋಡೆಂದ ॥೪೯॥

ಕಡುತೇಜದೊಳ್ ಕಲುತೆತ್ತು ಕೊತ್ತವಸಲ್ಲ ದುಡಿದಿಕ್ಕುವಡೆ ಚಿಪ್ಪಿಕವ |
ನುಡಿದಂತೆ ಕೂಗೋಲ ಕೊರತೆಕ್ಕೊಯೆಂದನು | ತಿಡಿದನು ಡೊಳ್ಳುಹೊಟ್ಟೆ [ಗನು ॥೫೦॥

ಬಲರಾಮ ನಸ್ತ್ರೊಳು ಸಮರಕ್ಕೆ ನೇಸಿದು | ಬಲರಾಮನಾಗಿ ಹೋಗೆ [ನುತೆ ॥
ಬಲಭದ್ರ ಗಜಮುಖರ ತರಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ | ಬಲರಾಮನತುಳಗರ್ವಿಕೆಯ ॥
ಕತ್ತರಿಸಿತು ಬಾಹು ಬಿರುಡೆಯ ಶಕ್ತಿಗ | ಳುತ್ತರಿಸಲು ಜೋಡು ಜರಿದು |
ಬಿತ್ತರಿಸಿದುವಂಬುಗಳು ಮೆಯ್ಯೊಳು ಬಿಸಿ | ನೆತ್ತರ ಬಸವಂತಗೊಳಿಸಿ ॥
ಧುರದೊಳು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಮೆಚ್ಚಿ ನೀಲಾಂ | ಬರಗೆ ತನ್ನಾಮಪಲ್ಲಟವ ॥
ಅರುಣಾಂಬರದೇಹವನುಳಿ ಮಾಡಿದ | ನೆರೆದ ಭೂಭುಜರು ಕೀರ್ತಿಸಲು ॥
ನೋಡಿದ ಬಲರಾಮ ತನ್ನವಯವದೊಳು | ತೋಡಿ ಕೂರ್ಗೊಂಡಿರ್ದ [ಶರವ ॥
ಮಾಡಿದ ಕೈಚಳಕವನೆಂದು ನಗುತೆ ಕೊಂ | ಡಾಡಿದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ॥೫೧॥

ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪ್ರಾರಂಭ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಾ | ಯಕದೇವ ನೀವಾದ ಬಳಿಕ ॥
ಅಕಳಂಕಮತ್ಪೂಜೆಕೊಳ್ಳೆಂದು ವರಶಿಲೀ | ಮುಖವ ತನ್ಮುಖದೊಳಕ್ಕಿದನು ॥
ನಿರ್ಜರಗಣಪತಿಯಮಲಮಸ್ತಕ ಸರ | ಳ್ವಜ್ಜದೊಳರುಣಾಂಬು ಸುರಿಯೆ
ಮಜ್ಜನಗೆಯ್ದು ಕುಂಕುಮರಸಧಾರೆಯಿಂ | ತೊಜ್ಜಲಾದುದು ನಿಂದೆಡೆಯ ॥
ಹೊಳೆವ ಕೆಂಗಣೆಗೋಲು ಪುಷ್ಪರತ್ನಗಳು ಚೆಂ | ದಳಗರ್ಗಂಧ ನಿಟಿಲಾಂ [ತರದೆ ॥
ಬಲರಾಮನಿಂದೆ ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡು ಸಮರ | ಸ್ಥಳದೆ ವಿಘ್ನೇಶನಾಡಿದನು ॥
ಮೃಡನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬಿಲ್ಲಬಿಸುಟು ಚೆಪ್ಪು | ಗೊಡಲಿಯ ಕೊಂಡಾರ್ಭಟಿಸಿ |

ಹೊಡೆದರೆ ಬಲರಾಮನ ಕೆಯ್ಯ ಕಾರ್ಮುಕ । ಕೆಡೆದುದು ತುಂಡಾಗಿ ನೆಲಕೆ॥
ಇಕ್ಕಡಿವಡೆದ ಕಾರ್ಮುಕವ ನಿವಾರಿಸಿ । ತೆಕೊಂಡು ಭಾರಿಯ ಹಲವ॥
ಬಕ್ಕಯ್ಯೊಳಾಂತ ಪೋರೊನಕೆಯಿಂದಿಕ್ಕಿದ । ನೊಕ್ಕಾನೆದಲೆಗನ ಮೇಲೆ ॥
ಹೊಡೆವ ನಿಷ್ಠುರಹತಿಗುದ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಪೋ।ರೊಡಲ ಧಿಙ್ರನೆ ತಿರುಗಿ [ಸುತೆ ॥
ಮೃಡ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಬಲ ಮುಗ್ಧಪಾಣಿಯು । ಕಡೆವ ಮಂದರಗಿರಿಯಂತೆ॥
ಮತ್ತಗಜಾನನ ಹರವಸದಿಳಿದೆ । ಚ್ಚತ್ತು ಪೆರ್ಗದೆಯು ತೆಕೊಂಡು ॥
ಹುತ್ತವ ಹೊಕ್ಕರೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತಲೆ ನೆ । ಗ್ಗೊತ್ತಲಪ್ಪಳಿಸುತಿಕ್ಕಿದನು ॥೬೧॥
ಈತನ ಮಸ್ತಕ ಬಿರಿಯಲಿಕ್ಕಿದರಹಿ । ನಾಥ ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತ ತಳಕೆ॥
ಚೇತನಗುಂದಿ ದಿಗ್ದಂತಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗ । ಭೂತಲವೆಲ್ಲ ಕಂಪಿಸಿತು ॥೬೨॥
ಚಂಡಪ್ರತಾಪಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಮಲೆತಿರೆ । ಕಂಡು ಹಲಾಯುಧ ಮುಳಿದು॥
ಸೊಂಡಿಲು ದಂತಗಳೊಡೆವಂತೆ ಮುಸಲದೆ।ಕೊಂಡನು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದು॥
ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಲರಾಮ ಗಜವದನರಿಗೆ ಪೂ । ವೃಷ್ಟಿಯ ಸುರರು ಚೆಲ್ಲಿದರು ॥
ಪುಟ್ಟಿತು ಪರಿತೋಷ ಯಾದವಬಲ ಗುಡಿ । ಗಟ್ಟಿತು ಮೆಯ್ಮವಿರ್ಗಳಲಿ ॥
ಅತ್ತಲೀಶ್ವರ ಗಣಪತಿಯು ಸಂತೈಸಿದ । ಚಿತ್ತಜತಾತನಗ್ರಜಗೆ ॥
ಉತ್ತಮವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಮಾಲ್ಯಲೇಪನವ । ನಿತ್ತನು ಪರಮಸಮ್ಮದದಿ ॥೬೩॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ । ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳ್ದ ಜನರ ॥
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು।ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೮ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ಮುವ್ವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಕಾಳೆಗ:—

ನರಕಾಸುರನ ಮರ್ದಿಸಿ ಹದಿನಾರು ಸಾ।ಸಿರ ಕಾಂತೆಯರ ತಂದವನ ||
ವರಕಾರುಣ್ಯಾದಿ ಕೃತಿವೇಟು ರಸಿಕರ । ಶಿರಕಂಪಸದ ಸುಗ್ಗಿಯನು ||೧||

ನಾರೀನರನಾಂತ ಪೆದೆವಾಸಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ । ತೋರಿಯ ಬಿಲ್ವಾಸದಂತೆ ||
ವಾರಿಜಗಂಧಿ ಕೇಳ್ ನಿನಗಾನೊಳಗಾಗಿ । ಸಾರಸತ್ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ||೨||

ಶಿವಬಲದೊಳಗಿರ್ದು ಪರಿತಂದು ಕಾಲಭೈ । ರವ ಬಲರಾಮನ ಕಂಡು||
ಜವಗಿಡದೆನ್ನೊಳು ಕಡಿದಾಡಬಪ್ಪುದೆಂ । ದವಗಡಿಸಿದನಾರ್ಭಟದಿ ||೩||

ರಣದೊಳು ಜಯವಧೂಟಿಯು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಯ।ಡೋಣಗನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂ
[ಡಿರಲು ||
ಅಣಕವಾಡುವರಪ್ಸರಗಣಿಕೆಯರೆಲೆ । ರಣಭಂಡ ಹೋಗೆಂದು ನುಡಿದ ||೪||

ಜಾನಿಸಿ ನೋಡು ನೀವೆಲ್ಲ ಮಾತೃಕೆಯರ । ಯೋನಿಯೊಳ್ ಪ್ರೇಮ
[ಟ್ಟಿ ಬರುತೆ ||
ಸೂನಿತವಸನದಿಂದೇಕೆ ಬಂದಪವಹ । ಮಾನಿಕೆಗಳ ನೋಡಿದಪಿರಿ ||೫||

ಜಾಣತನದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮದ ನುಡಿ ಗೀ । ರ್ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯ ಮೋಕ್ಷವನು||
ಕಾಣಬೇಕಾಯಿತಾದರೆ ಜೆನ್ನ ದೇವರ । ತಾಣಕ್ಕೆ ತಳರೆಂದ ನಗುತೆ ||೬||

ನೋಡಿದ ಜೆನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರವನಿನ್ನೀಗ್ರಂಥವ । ಮಾಡಿ ತೋರುವೆನೆಂದೆನುತೆ ||
ಮಾಡಿದ ಹೊಂಬರಹದ ಸರಲುಗಳಿಂದೆ , ತೋಡಿದ ಬಲರಾಮನೆದೆಯ ||೭||

ಎದೆಯೊಳು ತಾಗಿ ಥಟ್ಟುಗಿದುವೆಂದೆನಲಾ ಹೊದೆಗೋಲುಗಳ ಕತ್ತರಿಸಿ ||
ಇದೊ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ಭೈರವನ।ಭ್ಯುದಯವಮುರಿದಿಕ್ಕಿದನು ||

ಉಕ್ಕಿದ ಕಡುಗೋಪದಿ ಕೋಲ್ಗಳ ತಿಕ್ಕಿ।ಮುಕ್ಕಿದ ಮುರಹರಾಗ್ರಜನ||
ಟಕ್ಕಿಸಿ ಹೋದಡೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂ । ಡಿಕ್ಕಿದನಾತ್ರಿಶೂಲದಲಿ ||೯||

ಶೂಲ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡು ಪರಬಲಮಸ್ತಕ।ಶೂಲನ ಗೂಟವ ತರಿದು ||
ಶೂಲಬೀತುದು ಕರ್ಗಾಯನೋಡೆಂದು।ಕೋಲಿಂದಲೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ||

ಕದನಚೌಪಟಮಲ್ಲ ಖಂಡೆಯದಲಿ ಸಮ | ರಿದ ಸರಲ್ಗಳ ಮೋಹರವ ||
ಬವರಿದ ಧನುರ್ಬಾಣವ ಹಿಡಿ ಬಿಸು ಹುಸಿ | ಯುದ್ಧವನೆಂದವ ಪಚಾರಿಸಿದ
ನುಡಿವ ಗರ್ವವ ಬಿಡಿಸುವೆನೆಂದು ನೇಗಿಲ | ಹಿಡಿದನುತ್ತರ ಕರಾಗ್ರದಲಿ ||
ಜಡಿದು ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತದೊನಕೆಯಿಂದಹಿತನ | ಬಡಿದನು ಬಲ ಬೆದರ್ವಂತೆ ||
ಒಡ್ಡಿದ ಭೈರವ ಬಲರಾಮನ ಪೆಟ್ಟು | ದೊಡ್ಡಿತೆನುತ್ತೆ ನಿಷ್ಠುರದಿ ||
ಒಡ್ಡಿಯ ನುಡಿದು ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜಾತನ ಮೇಲೆ | ಜಡ್ಡಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯವನು ||
ತಳೆದನು ಬಲಭದ್ರರಾಮನ ಗದೆಯೆರ | ತಳದ ಭೈರವನು ಪಟಳಕೆ ||
ಹೊಳೆದು ನೀಲಾಂಬರ ನೇಗಿಲ ಕೊರಲ್ಗಿಕ್ಕಿ | ಸೆಳೆದವರ್ ಪ್ರೊಯ್ದಾಡಿದರು ||
ಖಣಿರಟಿತಟಸಿಟಿನಿಳಿಲೆಂಬ ಶಬ್ದದಿಂ | ಹಣಿದಾಡುವದಟರ ಕಂಡು ||
ಫಣಿಭೂಷಣಾಚ್ಯುತರ್ ಮೆಚ್ಚಿ ಪೂಮಳೆ ತಿಂ | ತಿಣಿಯಾಗಿ ಸುರಿದುದಿರ್ವರಿಗೆ ||
ಬರಹೇಳು ಭೈರವ ಬಳಲಿದನೆಂದೀ | ಶ್ವರ ಕರೆದನು ರಣದೊಳಗೆ ||
ಮೆರೆವ ನೀಲಾಂಬರ ಕಂಠೀರವನಂತೆ | ಪರಬಲ ಗಜಬಜವಾಯ್ತು ||೧೬||
ಇಷ್ಟು ಪೌರುಷದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಕೇಳ್ದು ಸುರರು ತ | ಮ್ಮಷ್ಟೆಂದು ಗೂಡಿ [ಯಾದವರು ||
ಭ್ರಷ್ಟವಾತದೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ಕೋಪದಿ ಬಹು | ನಿಷ್ಠುರ ಶಸ್ತ್ರಸನ್ನಹದಿ ||೧೭||
ಉರುಬಿದರಮರರುಗಳನೆಚ್ಚು ಯಾದವರ್ | ತರುಬಿದರ್ ತಲೆಯಾಂತು [ಕೊಂಡು ||
ಬಲದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬಲ್ಲಿದರ ನೆಗ್ಗೊತ್ತಿ ಹಿಂ | ನ್ನೆಲಕಡರ್ಚಿದರುಸೂಠಿಯಲಿ ||
ನೆಱೆನೊಂದು ನಿರ್ಜರ ಬಲ ಪರಮೇಶನ | ಮಱೆಯೊಕ್ಕುತವರಿರ್ವರಿಗೆ ||
ಹೆಱೆನೊಸಲಮರಾಂಗನೆಯರು ಹೂಮಳೆ | ಗಱೆದರು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ ||
ಪುಗಲಮ್ಮದಿರುಳು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಹೆಬ್ಬಾವಿಗೆ[1] | ಹಗಲೆ ಬಿದ್ದಂತಾದುದೆಮಗೆ |
ಖಗರಾಜನೊಳು ಹಿಂದೆ ಕಾದಿ ಸುಗ್ಗದ್ದವರ್ | ಜಗಳವ ತೊಡಚಲು ಬಹುದೆ
ಭೀತಸ್ಥರಾದ ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಹಿತಗೊಂಡು | ಭೂತೇಶ ತಾನಡ್ಡಬಂದು ||
ಶ್ವೇತೋರಸ್ಥಲ[2] ಬಲರಾಮ ತೊಲಗೆಂದು | ಪೀತಾಂಬರಗೆ ಹೂಣಿಸಿದ ||
ಭೀಕರಮೂರ್ತಿ ಶಿಂಜಿನಿಗೊಳಿಸಿದ ಪಿ | ನಾಕವ ಜೇವೊಡೆಗೆಯ್ಯೆ ||
ಆಕಾಶದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯರು ಮೂಡಿ | ಭೂಕಂಪವಾದುದೇನೆಂಬೆ ||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ದೊಡ್ಡಬಾವಿ. 2. ಗರುಡ.

ಕಿಡಿಗಣ್ಣನಭಿಮತವಹುದೆಂದು ಶಾರ್ಙ್ಗವ । ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಶಿಂಜಿನಿಗೊಳಿಸಿ ॥
ನುಡಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡಗ । ಳಡಿಕಿಲು ಹೋಱಿಮಗಿವಂತೆ॥
ಕರಚರಣಂಗಳು ಮೂಡಿರ್ದ ಕೈಲಾಸ । ವರ ನೀಲಗಿರಿಯು ಕಿಳ್ಪಿಡಿಸಿ॥
ದೊರೆ ಸಮರ್ಥಿಕೆಯೊಳಿರ್ವರು ಬಂದು ತಳೆಪಟ್ಟು । ಹರಮುರಧ್ವಂಸಿ ಕಾದಿ
[ದರು ॥೨೪॥

ಈಬಾಣವ ನಿರ್ಸೈಸಿಕೊಂಬಾತನ । ಕಾಣೆನೆಂದೀಶ್ವರ ನುಡಿದು ॥
ಱಾಭಹತಿಯು ಮುಂಚೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತಬ್ಜ । ನಾಭನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ॥
ಶಿವ ನೀನಾದಕಾರಣದಿಂದೆ ಬಂದಾ । ಹವದೊಳು ಬೊಬ್ಬಿಕ್ಕಬಹುದು ॥
ತವ ರಹಸ್ಯವ ಬಲ್ಲೆನಾನೆಂದಚ್ಯುತ । ಕವಲಂಬೊಳೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಱಿದ ॥೨೫॥
ಹರಿ ನೀನಾದ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸಮರತಾ । ತ್ಪರಿಯದಿ ನೆಗೆದಾಡ ಬಹುದು ॥
ತುರಿಯದೆ ಕೈದ ಕೊಳ್ಳುತಲೀಶ್ವರ ಮುಂದು । ವರಿದೆಚ್ಚ ನಾಗ ಬಾಣದಲಿ॥
ಅಸವಾಕ್ಷನೆಸುಗೆಯು ಘೋರಾಹಿಬಾಣವ । ವಿಷದ ಕರ್ಬೊಗೆ ಸುತ್ತಿ
[ಬರಲು ॥
ಜಸವೆತ್ತ ಗರುಡಬಾಣದಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಶರಂ । ಡಿಸಲದು ಬಯಲಾದುದಾಗ॥
ಗತವಾದ ಫಣಿಬಾಣವ ನೋಡುತೀಶ ಪ । ರ್ವತ ಬಾಣದಿಂದಾಗಳೆಸೆಯೆ॥
ಶತಕೋಟಿ ಬಾಣದಿಂ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಚೂರ್ಣೀ । ಕೃತವ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ನಗುತೆ॥
ಮಾಡದ ಮಾಟವ ಮಾಡಿ ನೀ ಮುನ್ನೊಂದು । ಕೋಡಗವನು ಬೀೞಲೆಚ್ಚ
ಮಾಡನೆನ್ನೊಳು ತೋಱೆನೆಂದು ಕಪರ್ದಿ ನಿ । ವಾಡ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದನು
ಇಳೆಯೊಳು ಬಲುಬಲ್ಲಿದನೀ ಮುನ್ನೊಂದು । ಹೆೞೆಯಾನೆಯುಮೆಟ್ಟ
[ಸೀೞೆ ॥
ತೊಳೆಯದೆ ತೊವಲ ವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟ ಧೈರ್ಯವ । ಮೊಳೆದೋಱೆನೆಂದೆಚ್ಚ
[ನಗುತೆ ॥೩೦॥

ಸಂಚಲಿಸದ ಧೀರ ನೀಮುಚುಕುಂದನ । ಮಂಚವ ಮುಱಿಯೊಕ್ಕುದಿಲ್ಲ
ಹಿಂಚಾದುದಾಹವದೊಳುನಿನ್ನ ಮಾತೆಂದು । ಪಂಚಾಸ್ಯನಗುತೆಕೋಲ್ಗಱಿದ॥

ಕ.ಪ.ಅ—1.ಗರುಡ. 2. ವಜ್ರಾಯುಧ–" ಶತಕೋಟಿಸ್ಸ್ವರುಶ್ಶಂಬೋದಂಭೋಳಿ ರಶನಿರ್ದ್ವಯೋಃ" ಎಂದು ಅಮರ.

ಪರಮೇಶ್ವರ ನೀ ಪರುಕನೆ ಭಸ್ಮಾ । ಸುರನಟ್ಟಿತರಲೋಡಿತಿಲ್ಲ ॥
ಧುರದೊಳಗೆನ್ನ ಪಚಾರಿಸಬಹುದೆಂದು । ಸರಲಿಂದಲೆಚ್ಚ ಶಂಕರನ ॥೩೩॥
ಧರೆಯೊಳು ನಿನ್ನ ಹೋಲುವರುಂಟೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ।ಹೆರೆ ಕವಿದುರಗನ ತುಱಿದ
ದೊರೆತನದೇಱಿಗೆಯ ತೋಱಿಂದು ಧೂರ್ಜಟಿ । ಶರತತಿಯಿಂದಲಿಕ್ಕಿದನು ॥
ಮಾಣದೆ ಮಗುಳೊಮ್ಮೆ ರಣರಂಗದೊಳಗೆಕ।ಸ್ಸಾಗಿಣದ ಖಲನಮರ್ದಿಸಿದ॥
ತ್ರಾಣವನೆನ್ನೊಳು ತೋಱಿಂದು ತೋರಿಯ । ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚನೀಶ್ವರನ ॥
ನರೆದ ನಿರ್ಜರದೈತ್ಯರ ಮುಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿ । ಷ್ಠುರವಾಕ್ಯ ನಿನಗೇಕೆನುತೆ॥
ಪರಮಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೆ ಮಹೇಶ್ವರ । ಜ್ವರಬಾಣದಿಂದಲಿಕ್ಕಿದನು ॥
ಹರನೆಚ್ಚ ಬಾಣ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡು ಶೀತ । ಜ್ವರಬಾಣವ ಕೃಷ್ಣ ಬಿಡಲು॥
ವರವೈಷ್ಣವಶೈವಾಸ್ತ್ರ ತದ್ಗಗನಾಂ । ತರದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಾಡಿದುವು ॥೩೯॥
ಹುಡಿಯಾಗಲುರ್ವಿಪರ್ವತಸಪ್ತಶರಧಿಗ । ಳಡಿಮೇಲಾಗೆ ನಕ್ಷತ್ರ॥
ಮುಡಿಯುಲುರುಗಳಂತೆ ತಡೆಯೆ ಮಹೇಶ್ವರ । ಹಿಡಿದನು ವರತ್ರಿಶೂಲವನು॥
ಶೂಲಪಾಣಿಯು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ರಿಪು ಪ್ರತಿ । ಕೂಲವಾಱುಂಬಳೆವಿಡಿಯೆ॥
ಮೂಲೋಕ ಧಿಱ್ರನೆ ತಿರುಗುತಿರ್ದುದು ಕು।ಲಾಲಚಕ್ರಾಕೃತಿಯಂತೆ ॥
ಶಿವ ತ್ರಿಶೂಲದೊಳಡಲುಱಿದವರಿಲ್ಲ ಕೇ । ಶವಚಕ್ರವಾರ ಲೆಕ್ಕಿಸದು॥
ಹವಣಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆನುತಿರ್ವರಿಗೆ ಸ । ತ್ಯವ ಪೇೞ್ದುದಾಕಾಶವಾಣಿ ॥೪೦॥
ಮೊಱಗುವ ದೇವದುಂದುಭಿನಭಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ।ಬೆಳಗುವಮಂಗಳಾರ್ತಿಗಳ॥
ತೊಳಗುವ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ಮಹದಾದಿ ।ಮೞೆಗಳ ಕಱೆದರಿರ್ವರಿಗೆ॥
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ । ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು । ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೧೬೦ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

ನಾಲ್ವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಬಾಣಾಸುರರ ಕಾಳೆಗ:—

ಚಂದನವಿತ್ತ ಮೂಹೊರಡೆಯ[1] ತನುವ ನೇ| ರಂದವ ಮಾಡಿ ತೋಱಿಸಿದ
ವೃಂದಾವನತಾತ್ಪರ್ಯನ ಕಾರುಣ್ಯ | ದಿಂದೆ ಮೇಲ್ಕತೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||೧||
ಅಪಾರಗುಣಪೂರಿತೆ ಸತ್ಕಮನೀಯ | ರೂಪಸ್ಥೆ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ||
ತಾಪತ್ರಯವ ನಿವಾರಿಪ ರಮೆಯ ಪ್ರ| ಸೋಪನ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಪೆ||೨||
ಅತುಳಬಲಾಢ್ಯಕೃಷ್ಣನ ಕೂಡೆ ಕಂದರ್ಪ | ಜಿತು ದೇವ ಬಲಗೂಡಿ ಕಾದಿ||
ಸತುಗೆಟ್ಟ ತೆಱದಿ ಕೌಳಿಕವಾಂತು ತನ್ನಯ| ಋತುಪೂರ್ಣವನವ ಸಾರಿದನು ||೩||
ಪುಲಿಸಮ್ಮದುಡುಗೆಯ[2] ತೆಗೆದನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ | ಬಲಿಸುತ ಶಿವಪೂಜೆ [ಗೆಯ್ದು||
ವಿಲಸಿತರತ್ನಭೂಷಿತನಾಗಿ ಪೊಱಮಟ್ಟ|ಕಲಿಗಳ ದೇವ ಕಾಳಗಕೆ ||೪||
ತರಣಿಯ ತೇರ ತೇಜಿಯ ಹಿಂದುಗಳೆವ ಸಾ|ಸಿರಘೋಟಕಾನ್ವಿತರಥವ||
ಭರವಸದಿಂದೇಱಿ ತೆರಳಿದ ಶೋಣಿತ ಪುರಪತಿ ವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ ||೫||
ತುಳಿವರೆ ಭೂಮಿ ನೆಗ್ಗುವ ದಂತಿ ಹೊಸವಜ್ರ | ಹಳವೆತ್ತ ರಥವಾಜಿ [ನಿಚಯ ||
ತಱಿತ ಕೋರಿತದ ಪೊಂಬೆಳಗಿನ ಭಟರು ಸಂ ದಳಸಿತು ಬಳರಾಯನೊಡನೆ||
ವಾರಿಧಿ ಸಪ್ತಕುಲಾಚಲಕುಡಿದುವು | ಸಾರಿತು ಶೋಣಿತವರ್ಷ ||
ತಾರಕಿ ಹಗಲುರುಳಿತು ದೈತ್ಯನ ರಣ | ಭೇರಿಯ ನಿಷ್ಠುರರವಕೆ ||೭||
ಮೂಡಿತು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ ಧೂಮಕೇತುಗಳೋಡಿ | ಯಾಡಿತು ಗಗನಾಂ [ತರದೆ ||
ಬಾಡಿತು ಜಯವಧೂಟಿಯ ಮುಖ ದೈತ್ಯನ | ಕೇಡಿಂಗೆ ತೋಱಿತುತ್ಪಾತ||೮||
ಅವಶಕುನಂಗಳ ನೋಡಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ | ಶಿವಬಕುತಿಯ ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಮೂರು ಗಂಟುಗಳುಳ್ಳ ತ್ರಿವಕ್ರೆಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದ ಕುಬ್ಜೆಯ.
2. ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರ; ಈಶ್ವರ.

ಜವದಿಂದೆ ಪರಿತಹ ದೈತ್ಯನ ಸೇನಾ | ನಿವಹವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೯||
ಹೊದರೆದ್ದ ಸಿತಸೀಗುರಿಗಂಚುಬಿನಿವಾಡ | ದೊದರುವ ಗಂಟೆಯ ರವದಿ ||
ಮದಗಜ ನೀಲಾದ್ರಿನಿಚಯದೆ ಪರಿತಪ್ಪ | ಪದಘಾತ ನೆಲನ ನೆಗ್ಗಿಸಿತು ||೧೦||
ಮಸೆದ ಸೂನಿಗೆಯಾಂತ ಕರಿಯ ಕಪೋಲದೆ | ಬಿಸಿಯ ಮದೋದಕ [ಸುರಿದು ||
ಕೆಸಱಾದುದುರ್ವಿಯ ತಲ ದಂತಿಘಟೆಯ ಲೆ | ಕ್ಕಿಸಲೊರ್ವ ಗಣಿತಜ್ಞಗಳವೆ ||
ಖುರಪುಟತಾಳತಾಡನದಿಂದಲಿ ಮಿಗೆ | ಯುರವಣಿಸುವ ತೀವ್ರಗತಿಯ ||
ತುರಗಾರೋಹವಾಹಕ ಸೈನ್ಯಪ್ರಲಯಸಾ | ಗರವೆನಲೊಳಕೊಂಡುದಿಳೆಯ ||
ಗಜರಥಗಳ ಮೇಲೆ ಗಗನವ ತುಡುಕುವ | ಧ್ವಜಪತ ಛತ್ರಚಾಮರದಿ ||
ನಿಜವೈಭವದ ನಿಶಾಚರಸಿಬಿರ ಭೂ | ಭುಜರಡರಿತು ಬಾಣನೊಡನೆ ||೧೩||
ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಣಕಾಲ ಬಾಸಿಂಗ | ಮಡೆಯ ಬದ್ದುಗೆಯ [ಕಿಗ್ಗಟ್ಟ ||
ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಲಗಟ್ಟನ ಬಿಲ್ಲಾಳ | ಪಡೆ ನಡೆಯಿತು ಬಾಣನೊಡನೆ ||
ಕಕ್ಕಡಕಡಿಕಲ್[1] ಪಟ್ಟೆ ವಂಕುಡಿವಿಡಿ | ದೊಕ್ಕಯ್ಯ ಪಲಗೆ ಪೆರ್ಬಡಿಗೆ
ಎಕ್ಕಟಿಗರ ಮೇಲೆ ಜೆಮ್ಮುವ ಚಮರವ | ಲೆಕ್ಕವ ಮಾಡುವರಾರು ||೧೪||
ಕವಿದರು ಮುಂದೆ ಚೂಣಿಯ ಭಟರ್ಕಳು ಹೊಕ್ಕು | ತಿವಿದರು ಪರ [ಬಲದೊಳಗೆ ||
ಅವಿದರು ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ನೂಂಕಿದ ಸೂಳಿಯ | ವಿವಿಧರು ನೆರೆ ತೆಱುಬಿದರು ||
ಮನ್ನೆಯ ಮಕುಟವರ್ಧನರೆಡಬಲದಲ್ಲಿ | ಸನ್ನೆಯ ರಣಭೇರಿ ವೊಱಗೆ ||
ಪನ್ನಗಧರ ಭೃತ್ಯಗಿದಿರಾಗಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ | ಕನ್ನೆಯ ವರನೊಳಂತೆಂದ ||೧೫||
ಗದ್ದೆಯ ಗೊರವನೊಳ್ ಕಡಿದಾಡಿ ಪೊಗರುವೆ ತ್ತಿದ್ದೆ ನೀ ರಣರಂಗದೊ [ಳಗೆ ||
ಬಿದ್ದೆಯ ನನ್ನ ಬಾಧೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರೆ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡೆಯ[2] ನಿಲಲೊಬ್ಬಗರಿದು ||
ಬೀರವ ಬಿಸುಟು ಕಾಳಗಕಂಜಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು | ನೀರೊಳು ಪೊಕ್ಕ ರಕ್ಕಸನ ||
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಮೀನಾಗಿಮಡುಹಿದ | ತೋರಹತ್ತವ ತೋಱಿನ್ನೊಡನೆ

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಕತ್ತಿ. 2. ಸಹಾಯಕರಾಗಿ.

ಜಗದೊಳಗೆ ಸುರಾಸುರರೊಂದುಗೂಡಿ ಪನ್ನಗರಶ್ಮಿಯಿಂದ ಪಾಲ್ಗಡಲ ||
ನಗವಿಟ್ಟು ಕಡೆದೊಡೆ ಮುಳುಗಿದೊಡದ ಹೊತ್ತು |ನೆಗಹಿದ ಬಲುಹ ತೋ
[ಹೆನಗೆ || ೨೦||

ನಿಂದಿಸಲೇಕೆ ಭೂತಸ್ಕರನೊಳು ಕಾಡ|ಹಂದಿಯ ರೂಪಾಂತು ನೀನು ||
ಅಂದಿನ ದಿನದೊಳಾತನ ಕೊಂದ ಧೈರ್ಯವ|ನಿಂದಿಗೆ ತೋರು ತನ್ನೊಡನೆ ||

ಮಿಗವಲ್ಲ ಮಾನಸರೂಪಲ್ಲ ಕೇಸರಿ|ಮೊಗ ತಳೆವಾಯ ಪಲ್ಗಿಂದು ||
ನಖದಿಂದಲಹಿತನ ಗೆಂಡಿಕೊಂಡುರಿದ ಪ್ರಕಟಿತಬಲುಹ ತೋರೆನಗೆ ||

ನೋಡಿದೊಡೆಂಟುಗೇಣೊಡಲ ಚೋಟುದ್ದವ | ಮಾಡಿ ಮತ್ತಿತನಲ್ಲಿ
[ತಿರಿದು ||
ಹೀಡಿಸಿ ನೆಲನ ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಲೆಕ್ಕವ ಕೊಡ | ದೋಡೆ ಬೆನ್ನನು ಬಿಡೆ ಕೃಷ್ಣ ||

ಕೇಳಬಾರದ ಬೊಮ್ಮತಿಯ ನೆಗಳ್ದ ಹೇ | ರಾಳಪಾತಕಭೂಭುಜನ ||
ತೋಳಡವಿಯ ತರಿದೊಟ್ಟಿದೆಲಾ ಮಂದಿ | ವಾಳವ ತೋರು ತನ್ನೊಡನೆ ||

ಖಳರಾಯನನುಜ ವಿಭೀಷಣ ಬಂದಿನ್ನು|ಪೊಳವೋಸಗೊಟ್ಟ ಕಾರಣದಿ||
ಕಳದುಳಿದವನ ಮರ್ದಿಸಿಯಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ | ದಳವಾಡವೇನು ನೀನೇನು || ೨೪||

ಸಲೆ ಬಾಹುಬಲ್ಲಿದ ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮದೇಳಿಗೆ | ಬೆಲೆಗಟ್ಟಬಲ್ಲವರಾರು ||
ಮೊಲೆವಾಲನುಣಿಸಿದಾಯಕನ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಂದ | ಕೊಲೆಗೇಡಿ ಬಲುಹ
[ತೋರೆನಗೆ|| ೨೫ ||

ಕೊಂದವರುಂಟೆ ಮಾತುಲನ ಮಾವಗೆ ಬಿಟ್ಟು | ಬಂದವರುಂಟೆ ದುರ್ಗ
[ವನು ||
ಬೆಂದವರುಂಟೆ ಗೋಮಂತಶೈಲದೆ ಜರಾ | ಸಂಧನ ಜನ ಸುಡುಗೆಯಲಿ|| ೨೬||

ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ಸಮರಕೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ | ಬದುಕುವ ರಣ
[ಭಂಡರನು ||
ಕುದುಕುಳ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೂಡಿಕೊಂಬವಳಲ್ಲ |ವದುಕಾರಣ ಪೇಳ್ದೆ ನಿನಗೆ||

ತಗಲು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ಬಳಸಿಡಿ|ಲೆಗೆವಂತೆ ಬಂದೆರಗುವುದು
ತೆಗೆದೆಸೆಯಲು ಸರಲ್ಗಳು ಪೋಗಿ ಗರ್ಭವ | ಬಗೆಯದೆ ಮಾಳ್ಪುದೆ ಮರುಳೆ||

ರೂಢಿಯೊಳಮೃತಜಂಬೀರರಸವನೊಂದು | ಗೂಡಲು ರೋಗಾಂತ್ಯವ
[ಹುದೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂಪಲಳಾದ.

ಒಡಿದ ಪರಮ ಹಂದೆಯ ಬಾಹುಮೂಲದಿ ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ||
ಅಡಗುವ ಶಾರ್ದೂಲ ಹಾಯುವ ಹರಿಣನ ಕೆಡಹಿ ರೋಹಿತವರ್ನಿಂಟುವುದು |
ಪೊಡವಿಯೊಳಾರದು ಗೆಲುಸೋಲವೆಂಬುದ ಜಡಮತಿ ತಿಳಿದು ಪೇಳನಗೆ ||

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯ ಮಾತು ಬೇಡವೆಂದೈನೂಱು ಬಿಲ್ಲನಾರಿಯ ಭೋರ್ಗರಿಸೆ
ತಲ್ಲಣಿಸಿದುವು ಶತ್ರುಗಳೆದೆ ಕೈದೆರ ಹಿಲ್ಲದೆ ಕಱಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಯ ||೩೬||

ಎಸೆಯಲೈನೂಱು ಬಾಣಂಗಳನುಡಿದು ಖಂಡಿಸಲಂಬುಜಾಕ್ಷಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಮಗುಳೆಸೆ ಸರಲು ಸಂಧಿಲಸಲವ ಕಡಿದೆಚ್ಚ
[ಖಲನ ||೩೭||

ಎಚ್ಚೊಡಚ್ಯುತನ ಬಾಣಂಗಳ ತಡೆಗಡಿದೆಚ್ಚ ಮಾರ್ಗಣದಿಂದೆ ದೈತ್ಯ ||
ಎಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯನಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಮುರಹರ ನೆಚ್ಚ ರಕ್ಕಸನುರಸ್ಥಳವ ||

ಕೋದಂಡಶಿಲೀಮುಖ[1]ವಿಡಿದು ತನ್ನಿದಿರಾಗಿ ಕಾದ ಸಮರ್ಥ ನೀನಹುದು
ಆದೊಡೀಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆಂದು ಮಾಧವಗೆದೆಯೊಳಕ್ಕಿದನು ||

ನೆಲನಾವುದಾಗಸವಾವುದೆಣ್ದೆಸೆಗಳ ಹೊಲಬಾವುದೆಂದು ತೋಱಸದೆ ||
ಜಲನಿಧಿ ಜಲವ ನುಂಗಿದವೊಲು ಬಾಣಾಬ್ಧಿ ಬಲಗೂಡಿ ಹರಿಯ ನುಂಗಿದುವು

ಬಾಣನ ಬಾಣಾಂಬುನಿಧಿಯ ಮೇಲಗ್ನಿಯ ಬಾಣವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಿಡಲು ||
ಬಾಣ ಬಂದುದನೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ದಹಿಸಿತು ಬಾಣನ ಬಲದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ||

ಪಟ ಪಲ್ಲವ ಛತ್ರ ಚಮರ ಝಲ್ಲರಿಗಳುದ್ವಿಟ್ಟ ಜಗಜಗಿಪ ಜೋಡು
[ಗಳು ||
ಛಟಛಟಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಬಿಸಿಯ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳು ಪುಟನೆಗೆದುವು ನಭಸ್ಥಳಕೆ ||

ಸ್ಯಂದನ ಗಜ ಘೋಟಕ ಪಾಯದಳ ಗೋವಿಂದನ ಸರಲ ಕೆಂಗಿಡಿಯ ||
ಬಂದನ ಕೊಳಗಾಗೆ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಬಲಿನಂದನನೆಚ್ಚು ನಂದಿಸಿದ ||೩೯||

ಮೇಘಾರೂಢಮಾರ್ಗಣ[2] ಬೀಱುದು ಹೃಷೀಕೇಶನೆ ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವನು ||
ನೀ ಸಂಭಾಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ದೈತ್ಯಾಧೀಶ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದೆಚ್ಚ ಬಿಡದೆ ||೪೦||

ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ಭೇದಿಸಲಳವಲ್ಲ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿದುದಾಹವದೆ ||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಬಾಣಗಳು. 2. ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ—ಹೇಗೆ?

ಕಿತ್ತ ಕಠಾರಿಯ ಭಟರೊಪ್ಪಿದರು ಪುರು।ಷೋತ್ತಮನಂಗರಕ್ಷೆಯಲಿ ॥೪೧॥
ಬಾಣನ ಭಟರು ಯಾದವರೆಂಬ ಬಗೆಯ ಕ।ಣ್ಗಾಣದೆ ತಮ್ಮೊಳು ತಾವು॥
ಹಾಣಾಹಣಿಯೊಳು ತಿವಿದಾಡುವುದ ಜಗ।ತ್ಪ್ರಾಣ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದ ॥೪೨॥
ಧುರದೊಳು ತುಱುಗಿರ್ದ ಕೃತಕಾಂಧಕಾರವಿ। ಸ್ತರವ ನಿರ್ಮೂಲಗೆ
[ಯ್ವುದಕೆ ॥
ವರಮೂಡಿಗೆಯಿಂದೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ಕೃಷ್ಣ ಭಾ।ಸ್ಕರ ಬಾಣದಿಂದೆ ರಕ್ಕಸನ॥೪೩॥
ಬೀತುದು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವೆಸ ಬೇಡ ಬೇಡ ಮು।ಯ್ಯಾತುಕೋ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ
[ಯೆನುತೆ ॥
ಮಾತುಗಾಱಿಕೆಯಿಂದೆ ಶರಳರಾಯಪಂಕೇಜ ಜಾತಮಾರ್ಗಣದೊಳಕ್ಕಿದನು॥
ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವ ಕೆಂಗಿಡಿ ರಾಶಿ ರಾಶಿಯ।ದಿಕ್ಕಂಟಱೊಳಗೆ ಹೊಮ್ಮಿಸುತೆ॥
ಹೊಕ್ಕುದು ವಿಧಿಬಾಣ ಕೃಷ್ಣನ ನಾಭಿಯ।ಕುಕ್ಕುರಿಸುತೆ ಶಿಶುವೆನಲು॥೪೫॥
ಬೊಮ್ಮಗಿವರ್ಮ್ಮಸ್ತ್ರ ಭವೇಂದ್ರಗಿಂದಾ।ಸ್ತ್ರಗಳಿವರ್ಮ್ಮೊಳು ಪ್ರತಿಕೂಲ
[ವಲ್ಲ ॥
ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಕಸಗಜ್ಜವ ತೋಱೆಸೆಂದೆಚ್ಚು।ದಮ್ಮನೆ ದಣಿಸಿದ ಶಲನ ॥೪೬॥
ಉಚಿತವಿದಹುದೆಂದು ಪರಮಸಂತೋಷದೆ।ಶುಚಿವೆತ್ತು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ
ವಚಿಸಿದ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವ।ರಚಿಸಿದ ದೈತ್ಯ ಮಾಯಕವ ॥
ಬಾಣಕಾರ್ಮುಕವೆತ್ತು ಕಪಟದ ಸನ್ನಾಣ।ಬಾಣವ ಸಮರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ॥
ಬಾಣಾಸುರ ನಭಸ್ಥಳಕೆದ್ದು ಕಱೆದನು।ಬಾಣದ ಶರವೃಷ್ಟಿಯನು ॥೪೮॥
ಸುತ್ತಿದ ವೀರ ಚಿಮ್ಮುರಿಯ ವಜ್ರಾಂಗಿಯ।ನೆತ್ತಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿ ॥
ಕೆತ್ತಿದುವಸುರೇಶನ ಮಾರ್ಗಣ ನೆ। ಗ್ಗೊತ್ತಿದುವಘಟ ಯಾದವರ ॥೪೯॥
ಹರಿ ಶಕ್ರಮಳೆಗಱೆಯಲು ಗೋವರ್ಧನ। ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ ತುಱುವ
[ಕಾದಂತೆ ॥
ಸುರಿವ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯೆಚ್ಚು ನಿ।ತ್ತರಿಸಿ ಮಾರ್ಬಲವ ರಕ್ಷಿ
[ಸಿದ ॥೫೦॥
ಅಂಬರದಲಿ ಬಾಣ ನೆಲದಲಿ ನಿಂದು ಪೀ।ತಾಂಬರನೆಚ್ಚಾಡಲಿತ್ತ ॥
ಕುಂಭಾಂಡ ಸೈನ್ಯಸನ್ನಾಹದೊಳೞಿಗಿದ ನೀ।ಲಾಂಬರನೊಡ್ಡಿದಂತೆ॥೫೧॥
ತಾಗಿದ ಭರದಿಂದೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಹಿಂದಕೆ।ಬೀಗಿದ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಱಿದು ॥

ಸಾಗಿದನುದ್ಧವ ಬಲರಾಮಗಿದಿರಾಗಿ | ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದೆಚ್ಚ ಖಳನ ||೫೦||
ಕುಱಿಕುಱಿಯಾಗಿ ಕುಂಭಾಂಡ ತನ್ನೊಡಲೊಳು ತುಱುಕಿದ ಕನ್ನೀರ
[ನೋಡಿ ||
ಬಱಿಕ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಬಲರಾಮನೆದೆಯೊಳು | ಮುಱುಕಿಸಿದನು ಕೂರ್ಗ
[ಣೆಯ ||೫೧||
ಸದ್ದಿಮಾಡದೆ ರಕ್ಕಸನ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ | ವಿದ್ದೂರವನು ಹಾಱಿಹೊಯ್ದು||
ಅಡ್ಡವಾತಿಯಲಿ ಸ್ಯಂದನಸೂತವಾಜಿಯ | ಒಡ್ಡವಣೆಯ ಖಂಡಿಸಿದ ||೫೨||
ಸೂತವರೂಥವಾಜಿಗಳ ಕಂಧರಗಡಿ | ಭೂತಲದೊಳು ಬಿದ್ದು ಹೊಱಳೆ||
ಚೇತನಗಿಡದೆ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಬಱಿಕೊಂದು ನೂತನ ರಥವೇಱಿ ಬಂದ ||
ಸಲುವುದು ಬಲರಾಮ ಕೈಚಳಕದಲಿ ನೀ | ಬಿಲುಗಾಱರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ||
ನಿಲುವೊಡಚ್ಚರಿ ನಮ್ಮೊಡನೆಂದು ಕುಂಭಾಂಡ | ಕಲುದಲೆಗೋಲೊಳಕ್ಕಿ
[ದನು ||೫೩||
ತುರಿಯದಿಂ ಫಣಿಬಾಣಗಳ ಕಠೋರದಿಂ | ದರಿಸೈನ್ಯವ ಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸಿ
ಪರಿತಂದು ಶೇಷಾಪರಾವತಾರನ ದಿವ್ಯ | ಚರಣಂಗಳೊಳೈಕ್ಯವಾಯ್ತು ||೫೪||
ಹೊದೆಗೋಲು ತೀರಲೆಚ್ಚಾಡುವೆನೆಂದರೆ | ಮೆದೆಗೆಡಹುವೆ ನಿನ್ನ ಬಲವ||
ಗದೆವಿಡಿದಾಯತನಾಗೆಂದು ಹಲಧರ | ಸದೆಬಡಿದನು ಖಳೋತ್ತಮನ ||೫೫||
ಗುಟ್ಟಿಱಿದುದು ವಜ್ರಮಯರಥ ನೇಗಿಲ | ಪೆಟ್ಟು ಸಂಧಿಸಲು ಸುಗ್ಗಾಯ್ತು
ಬಿಟ್ಟುದು ಬಾಯ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಸೈನ್ಯ ಕಂ | ಗೆಟ್ಟುದು ದೊರೆ ನೊಂದ
[ನೆನುತೆ ||೫೬||
ಪಡಿರಥವೇಱಿ ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರೀಶ್ವರ | ಜಡಿದನು ವಜ್ರದ ಗದೆಯ ||
ನಿಡಿದೋಳಸಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜಾತನ ಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕಿದನು ||
ತಾಗಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯವನೊಡ್ಡಿ ತೋರಿಯ | ನೇಗಿಲ ಕೊರಲ್ಗಿಕ್ಕಿ
[ಸೆಳೆದು ||
ಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೈತ್ಯಗೆ ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕಿದ | ಮೂಗಿನೊಳ್ ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯೆ ||
ಸೊಕ್ಕಿದ ಕುಂಭಾಂಡ ರಣದೊಳು ರಕುತವ | ಕಕ್ಕಿದ ಕೈಯಿಚ್ಚೆಗೆಟ್ಟು||
ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಿಕ್ಕಿದನೆನಲಾಗಿ ಜುಣುಗಿ ಮೆ | ಯ್ಯಿಕ್ಕಿದ ಗಗನಸ್ಥಳಕೆ ||೫೮||
ಮಂತ್ರೀಶ್ವರನ ಮೈಯ್ಯಾವಲ ರಥರಾಜಿ | ದಂತಿಗಳಾಹವದೊಳಗೆ ||

ತಿಂತಿಣಿ ಭರವಸದಿಂದಾಗ ಪರಿತಂದು|ತೊಂತಿತು ನೀಲಾಂಬರನ ||೬೮||
ಭುಜಬಲ ಭೀಮ ಸಾರುವಭೌಮ ಕೃಷ್ಣಾ|ಗ್ರಜ ಹಲಮುಸಲದಿಂದೊ
[ಗೆಯೆ ||
ಧ್ವಜಪಟ ರಥ ಘೋಟಕ ಮದಸೊರ್ಕಿದ|ಗಜಘಟೆಯುಜಿಗಿಜಿಯಾಯ್ತು ||
ರಣಧೀರನುದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿ|ಗುಣಯುತ ಕಾಮಕಂದರ್ಪ ||
ಹೆಣದಿನಿ ದಡಿಗದೈತ್ಯರ ಕೂಡೆ ಕಾದಿ ಮಾ|ರ್ಗಣದಿಂದೆ ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದರು ||
ಭಟರ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಚಿಗಿದ ಪೆರ್ದಲೆಗಳಾ|ರ್ಭಟದಿಂದೆ ನಭಕಡ
[ರ್ದಿಟಿದು ||
ದಿಟ ರುಧಿರಾಬ್ಧಿಯ ನಿಬಿಳಗುಯ್ಯಲ ಮಾಲೆ|ಘಟದಂತೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿದುವು||
ತಲೆಗಳ ತುಂಡು ತೋಳ್ಗಳ ತುಂಡು ನಡು ತುಂಡು | ಸಲೆ ಜಾನುಜಂ
[ಘೆಯು ತುಂಡು ||
ಬೆಳೆಯಿಂದೆ ಕಟುಕರಂಗಡಿಯಂತೆ ರಣರಂಗ | ಸಲೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯ ತೋಱ
[ಸಿತು ||೬೯||
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡಶ್ವಗಜರಥದೊಳಗಿರ್ದ|ಚೆಲ್ಲಿದ ಕರುಳುಕಾಲ್ವೆಲೆಗೆ||
ಬಲ್ಲಿದ ಚಮರಿಯ ಮಿಗ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತೆ|ಝಲ್ಲಿಯ ಕುದುರೆ ಬಿದ್ದಿಹುವು||
ತೋರಿಯ ಹುಮಹಸ್ತಿ ಕುಱಕೋಣಗಳ ಸೊಕ್ಕು|ವಾರಿ ರೋಹಿತ
[ಮಿದುಳುಗಳು ||
ಭೂರಿ ಭೇತಾಳಾದಿಗಳುಂಡು ರಣಮಹಾ|ಮಾರಿಯ ಮುಂದೆ ನರ್ತಿಸಿತು ||
ಕೇಣವಿಲ್ಲದ ರೋಹಿತವಾರ್ಧಿಯೊಳು ಕಟ್ಟು|ಗಾಣಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ವ ಮೀ
[ನೆನಲು ||
ಗೋಣರೆಗಡಿದು ಪೆರ್ನರವಾಂತು ಮಿಡುಕುವ | ಪ್ರಾಣದ ಶವಗಳೊಪ್ಪಿ
[ದುವು ||೭೦||
ತುಂಡ ಮುಂಡಗಳು ಮಿದುಳು ರೋಹಿತ ಕೊಬ್ಬು|ಖಂಡವ ಮನದಣಿ
[ವನಕ ||
ಉಂಡಱವೆಯನಾಂತು ಕಮರುದೇಗಿತು ಮರು|ಳ್ತಂಡ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿ
[ಯರು ||೭೧||
ಕಡೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಖಳರಾಯ ರಾವುತ|ಪಡೆ ಬಿದ್ದುದಿತ್ತ ಮೋಣತ್ತ ||

ತಡೆಯದೆ ಬಾಣ ಕುಂಭಾಂಡರ್ ಖೇಚರದಿಂದೆ ಕಡಹಿದರಚಲಸಂಕುಲವ ||
ಸಿಡಿಗಲ್ಲು ನಿಶಿತ ಹಾಸಱೆಗಲ್ಲು ಚೌಕದ|ಬಡಿಗಲ್ಲು ಬಟುಗಲ್ಲು ಬೀೞೆ||
ತುಡುಕಿದ ವಜ್ರಮಾರ್ಗಣದಿಂದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಹುಡಿಯೇಱಲೆಬ್ಬು ಹಾಱಿ [ಸಿದ ||೭೩||

ಖಗರಾಜ ಕಡುವೇಗದೆ ಪೋಗಿ ದೈತ್ಯರ ನೆಗೆದಾಟವ ಬಿಡಿಸೆನಲು ||
ಗಗನದೊಳಡರಿ ಗಟ್ಟುವೆಱಕೆಯಲಿ ಬೀೞ|ಲೊಗೆದನು ಧರಣಿಯ ತಲಕೆ||೭೪||
ಬಿದ್ದುದು ಬಾಣಕುಂಭಾಂಡವರೂಥ ನು|ಗ್ಗಿದ್ದುದು ಪ್ರತಿರಥವಡರಿ ||
ಕದ್ದೊಯ್ಯದೆ ಖಳರಾಯ ತ್ರಿಶೂಲದಿ|ಹೆದ್ದೈವವ ಹೇಱಿದನು ||೭೫||
ಹೊಳೆವ ತ್ರಿಶೂಲ ಮುಮ್ಮೊನೆಯಿಂದೆ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಗಳನುಗುಳ್ದುರಿಯ [ಸಿಷ್ಮರದಿ ||
ದಳವಾಡ ದಹನವ ಮಾಡುತ್ತೆ ಹರಿಯುರ|ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೋಹಿಸಿತು||
ನೆಱೆ ತಾಗಿ ತಟ್ಟುರ್ಜಿತೆಂಬ ಶಕ್ತಿಯ ಕೈ|ಮಱೆಯದೆ ಕೃಷ್ಣ ಖಂಡಿ [ಸಿದ ||
ಬೞಿಯೊಳಗಿರ್ದ ಚಕ್ರವ ತೆಗೆದನು ಹಗ|ಲೆಱೆಯನ ಪ್ರಭೆಯ ಕೀೞ್ಪಡಿಸೆ||
ಕೇಶವನಂಗುಲಿಯೊಳು ಚಕ್ರ ಕೋಟದಿ|ನೇಶರೊಲ್ ಥಿರ್ರನೆ ತಿರುಗೆ||
ವಾಸವ ವಿಧಿದೈತ್ಯರ ಛಲ ಬೀತು ಬಾ | ಣಾಸುರ ಸಿಂದ ಕಣ್ಗೆಡದೆ ||೭೮||
ದಿಟ್ಟ ನೀನಹುದೊ ಬಲೀಂದ್ರನಂದನ ನಿನ್ನ|ಧಟ್ಟಿಸಿದಾತೋಳ ಮೊದಲ||
ಕೊಟ್ಟಾತಗೆ ಪೇೞು ಕಾದು ಕೊಳ್ಳೆನುತಾ|ರ್ದಿಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣನು ಚಕ್ರದಲಿ ||
ನಡುಗಿದ ಕಮಲಸಂಭವಭವಾದಿಗಳ ಸೊ|ಲ್ಲಡುಗಿತು ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನ||
ಇಡಿಕಿಱಿದೊಂಬೈನೂಱ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು|ನಿಡುದೋಳ ಕತ್ತರಿಸಿದುವು||೮೦||
ಧೀರ ಬಾಣನ ಬಾಹುಸಾಸಿರ ಶೋಣಿತ|ವಾರಾಶಿಯೊಳಗೆ ತೇಂಕಿದುವು||
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಚಕ್ರ ಬಂದುದು ಸಿರಿ|ನಾರಾಯಣನ ಕೈಯೆಡೆಗೆ||೮೧||
ರಕ್ಕಸನೆರಡು ತೋಳ್ಗಳ ಕಡಿದಪೆನೆಂದು ಚಕ್ರವ ಪುನರಪಿ ತುಡುಕೆ ||
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೈತರುತುಭಯವೀರರಿಗಡ್ಡ|ಹೊಕ್ಕನು ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ||೮೨||
ಮಾನವರೂಪಿನೊಳುದಿಸಿದ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀನೆಂದು ನೋಡಿ ಭಾವಿಸದೆ
ತಾನತಿಮಥನವ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತ|ದಾನವೇಶನ ಬಿಡು ನನಗೆ ||೮೩||
ನಿನಗಿದು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದರೆ ಬಲಿಕುಮಾ|ರನ ಕೊಲ್ವಸಲ್ಲೆಂದುಕೃಷ್ಣ||

ಅನಲಾಕ್ಷಗೆ ಪೇಳಲೀಶ ಸದ್ಭಕ್ತನ । ಘನಪೌರುಷವ ನೋಡಿದನು ॥೮೪॥
ಕತ್ತರಿಸಿದ ಬಾಹುಮೂಲದೆ ಚೆಲ್ಲುವ । ನೆತ್ತರ ನಿಲಿಸಿ ಮೆಯ್ದಡಹಿ ॥
ಚಿತ್ತಜಹರ ಲಜ್ಜಿತನಾದ ಭಕ್ತನ । ಕುಸ್ತರಿಸಿದ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ ॥೮೫॥
ಕೇಶವನೆಡೆಗೆನ್ನೆಡೆಗಾವನೋರ್ವನು । ದ್ವೇಷಬುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿದಡೆ ॥
ದೋಷಸಂಭವಿಸುವುದೆಂದು ಧೂರ್ಜಟಿ ದೈ । ತ್ಯೇಶಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ॥೮೬॥
ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಮೊಮ್ಮನಿಗುಷಾದೇವಿಯ । ಮದುವೆಯ [ಮಾಡುವುದೆನುತೆ ॥
ವಿಧುಮಕುಟಾಂಕಿತ ಬಾಣಾಸುರೇಶನ । ಸದುಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಿದನು ॥
ಸಂಭ್ರಮವಡೆದ ಶೋಣಿತಪುರನಿಖಿಳ ಕು । ಟುಂಬವ ನೋಯಿಸದಂತೆ ॥
ಕುಂಭಾಂಡನಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬುದೆನುತೆ ಪೀ । ತಾಂಬರನೊಳು ರುದ್ರ [ನುಡಿದ ॥೮೮॥
ನಿಟಿಲಾಕ್ಷ ನೀನಾಡಿದ ಮಾತು ಹೃದಯಸಂ । ಘಟಿತವೆ ಬಾಣನಿಗೆನಲು ॥
ಕುಟಿಲಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಲಿಸೂನು ಸತ್ಯವ । ನಟಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿ [ದನು ॥೮೯॥
ಫುಲ್ಲದಳಾಕ್ಷ ನೀನತಿದೈವವೆಂಬುದ । ಬಲ್ಲ ಮತ್ಪಿತನು ನಾನರಿಯೆ ॥
ಹೊಲ್ಲಹವನು ತೀರ್ಕಣಿಸೆಂದುಭಯಪಾಣಿ । ಪಲ್ಲವದಿಂದೆ ವಂದಿಸಿದ ॥
ತಪ್ಪನಿತಿಲ್ಲದುರ್ವಿಯ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ಸ । ಮರ್ಪಿಸಿದನು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ॥
ಒಪ್ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಮಗಳನು ಮೊಮ್ಮಗೆ । ಸುಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀವುದರಿದೆ ॥೯೧॥
ಬೋಧಾರುಹನಾದ ಪರಮೇಶ ನಿಮ್ಮೊಳು । ಭೇದವಿಲ್ಲೆಂದು ಸೂಚಿ [ಸಲು ॥
ರೋದನ ತೀರ್ಕಣಿಸಿತು ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗೆ । ಮಾಧವ ಕೊಟ್ಟೆ ಮತ್ಸು [ತೆಯ ॥೯೨॥
ಇಂತೀಬಿನ್ನಹಂಗಳ ನೀನೆನ್ನಯ । ಮಂತ್ರಿಯಿಂದೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳೆನುತೆ ॥
ದಂತಿಚರ್ಮಾಂಬರಧರ ಸಮಕ್ಷದಲಿ ನಿ । ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಬೇಳ್ಕೊಂಡ [ಹರಿಯ ॥೯೩॥
ಅರಳಿದ ಬೆಳ್ದಾವರೆಗಣ್ಣನಕೂಡೆ । ಮರಳಿ ಧೂರ್ಜಟಿ ಮಾತನಾಡಿ ॥
ಇರಲುರಿಗಣ್ಣವ ರಹಿತಬಾಹನ ಕೊಂಡು । ತೆರಳಿದ ಕೈಲಾಸಪುರಿಗೆ ॥೯೪॥

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ [ಬಿಡದೆ ||೯೩||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೬೫೭ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ನಾಲ್ವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣನು ಉಷಾನಿರುದ್ಧರಂ ಕಂಡುದು:—

ಉತ್ತಮಮುನಿಪತ್ನಿಯ ಗರ್ಭದಿ ರೂಪು | ವೆತ್ತ ಮಹಾತ್ಮಕನೆನಿಪ ||
ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಕವಿತೆಯ | ಬಿತ್ತರಿಸುವುದೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||
ಮಾರನ ಮಂತ್ರದೇವತೆ ಮಂಗಳಾಂಗಿ ಮಂ|ದಾರ ಗಂಧಾನ್ವಿತೆ [ಯೆನಿಪ ||
ತೋರನುಣ್ಮೊಲೆಯ ಮಾನಿನಿಯರನ್ನ ಕತೆಯವಿ | ಸ್ತಾರವ ಕೇಳ ಬೇಕೆ [ವೆನು ||೨||
ಹರ ತನ್ನ ಕೈಲಾಸವ ಸಾರ್ದ ಬಾಣಾ|ಸುರಮುಖ್ಯಪ್ರಮುಖರೊಂದಾಗಿ ||
ಪರಮಸಂತೋಷದಿ ನಾರದ ಬಂದು ಶ್ರೀ|ವರನಂಘ್ರಿಯುಗವ ಕೀರ್ತಿಸಿದ||
ಬಾಣನ ಪಿತಗರ್ವಪರ್ವತಜಿತುವಜ್ರ | ಬಾಣಾಸುರನಾಥಜೇತ ||
ಬಾಣನ ಬಾಹುವಿಚ್ಛೇದ ಹಲ್ಲಾದ ಪೂ|ಬಾಣನ ಪಿತ ಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||೪||
ಅಸುರ ಹಿರಣ್ಯಾಂಬಕ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು | ದಶಕಂಠ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿ |
ಶಿಶುಪಾಲದಂತವಕ್ರಾಂಬಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ಬಸುಱಾಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು||
ದೈತ್ಯಾರ್ಣವ ಕುಂಭಸಂಭವ ಮಹದಾದಿ | ದೈತ್ಯಾರಣ್ಯದವಾಗ್ನಿ ||
ದೈತ್ಯಾಂಧಕಾರಸಂಹಾರ ಭಾಸ್ಕರತೇಜ | ದೈತ್ಯಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||
ಖೇಚರಜನರಕ್ಷಪಾಲ ಸರ್ವೇಶ ನಿ | ಶಾಚರ ತಲೆಗುಂಡುಗಂಡ ||
ವಾಚಾವಿದೂರ ಸಾಕಾರಿ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ | ಲೋಚನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||
ತಡೆಯದೆ ಸುರಸಿಶಾಚರಮಾನಸನಾಗ|ವಡೆಯ ಮೋಹಿಸುವ ಮಾನಿನಿಯು||

ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದೆ ನಿರ್ಮಿತ ಮಾಡಿದ ಜಗ ದೊಡೆಯಾಚ್ಯುತ ಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||
ರೂಪಾಂತ ನಿಖಿಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತನುರೋಮ ಕೂಪಂಗಳೊಂದೊಂದ [ಱೊಳಗೆ ||
ಜೋಪಾನಗೆಯ್ದಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತಿಹ । ಗೋಪಾಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||
ಕೊಂಡಾಡುವೊಡೆ ವೇದಶ್ರುತಿಪುರಾಣಂಗಳು । ಕಂಡುದಿಲ್ಲೊಡೆಯ [ನಿಮ್ಮಡಿಯ ||
ತೊಂಡನೆಂದಿವನ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬುದೆನುತೆ ಕಾಂ । ಭಾಂಡನ ತಂದು ಕಾಣಿ [ಸಿದ ||೧೦||
ನೋಡಿದ ದೈತ್ಯ ದೈತ್ಯಾರಿಯನೊಲಿದು ಕೊಂ । ಡಾಡಿದ ತನ್ನ ದುಃಖವನು
ಓಡಿಸಿ ತೊರೆದಕ್ಕಱಿಂದೆ ಬಿನ್ನಹವನು । ಮಾಡಿದ ಮಧುಸೂದನಗೆ ||೧೧||
ಯೋಚಿಸಿ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದಡೆ ಕೇಳದ ಮೂರ್ಖ । ಭೂಚಕ್ರಪತಿಯ [ತೋಳ್ಗಡಿದು ||
ನಾಚಿಸಬೇಡ ನಮ್ಮವನೆಂದು ವ್ಯಾಳಿಯು ಚಾಚಿದ ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯೊಳು ||
ಜಗದೊಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಮಾತು ಮನಸಿಂಗೆ । ಯೊಗಡಿಸುವುದು [ದುರಾತ್ಮರಿಗೆ ||
ಮಗನೆ ನೀನೇನ ಮಾಡುವೆ ಸುಮ್ಮನೇಱೆಂದು । ನೆಗಹಿದ ಹರಿ ನಿಶಾಚರನ ||
ಎದ್ದನು ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಕರಪುಟದೆ ನಿಂ । ದಿರ್ದ ನಿಶಾಚರ ಭಯದಿ ||
ಕದ್ದೊಯ್ನದೆ ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷನ ನೋಡಿ । ಬಿದ್ದನು ಹರ್ಷವಾರ್ಧಿ [ಯೊಳು ||೧೪||
ದೃಢಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿಂದಿರ್ದ ತಾವಿಗೆ ಕೂರ್ತು । ನಡೆದಂಘ್ರಿಯುಗವೆ [ಪವಿತ್ರ ||
ಪೊಡೆಮಟ್ಟ ಹಸ್ತ ಮಸ್ತಕ ಬಹುಪುಣ್ಯಾವ । ಪಡೆವುವು ಪರಮಾತ್ಮಕನೆ ||
ನೋಡಲು ದೃಕ್ಪುಣ್ಯ ಪಿರಿದು ಸಂತಸದಿ ಕೊಂ । ಡಾಡಲು ಜಿಹ್ವೆ [ಪವಿತ್ರ ||
ಹಾಡ ಕೇಳಲು ಕರ್ಣದೊಳಿರ್ದ ಪಾತಕ । ಪೋಡುವುದಿಳೆಯ ಜೀವರಿಗೆ ||
ಮರಣಕಾಲದೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಾಯೆಂಬ । ಸ್ಮರಣೆಯೊಂದಕೆ ಮೋಕ್ಷ [ವಹುದು ||

ಶರಣರ ದ್ವಿತಯಾಕ್ಷರದ ಲಗ್ಗವನಾಂತ । ಚರಣಾನ್ವಿತ ಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ॥
ಕಾಶಿಯಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಸಮಸ್ತರಿಗುಪ ದೇಶಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ನಾಮ ॥
ದೋಷಿಗಳಿದನುಳಿಯದೆ ಕೇಳ್ವರು ಪುಣ್ಯ । ರಾಶಿ ನಾರಾಯಣ ಜಯತು ॥
ದೂಷಕರಿಂದಾದುದಾದರೆ ಘನಪರಿ । ಹಾಸಕದಿಂದಿರದಾಯ್ತು ॥
ಜೇಸತ್ತು ಬಯ್ದರೆ ಪಾಪಾಬ್ಧಿಯ ಕಡೆ । ಹಾಸುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ॥
ಆರಂಭ ಕೃಷಿಯನುವಾಳ್ವರು ಗದ್ದೆಗೆ । ನೀರ ಹರಿಯೆ ತಿದ್ದೆನಲು ॥
ನಾರ ಹಂಗಡವ ಮಾಡೆನಲಾಗಿ ಪಾಪದ । ಬೇರ ಕೀಳುವ ಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ॥
ದೇಶದೊಳನ್ಯರ ವರಜಲಲಿಪಿಯಂತೆ । ನಾಶವಹುದು ಕೊಡಲೊಡನೆ ॥
ದಾಸೋತ್ತಮರಿಂಗೆ ನೀಕೊಟ್ಟ ವರ ತಾಮ್ರ । ಶಾಸನವಹುದು ನನ್ನೊಡೆಯ ॥
ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ನಾಲಗೆಗಳವಡದೆ ಮ । ತ್ತಾಮರಾಮರವೆಂದರವಗೆ ॥
ಪ್ರೇಮದೊಳೊಲಿದು ಸದ್ಗತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ ಶ್ರೀ । ರಾಮ ವಿಭೀಷಣವರದ ॥
ಇರಿವಾನಿಸರನಿಕ್ಕ ಬೇಕಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ । ಮುರುಕವೆ ಸುರಧೇನುವಿಗೆ ॥
ಮರುಕದಿಂದಾನತಜನರನು ಪಾಲಿಪ । ಸರುವೋತ್ತಮ ದೇವ ಶರಣು ॥
ನೀರೂಡಿ ನೆರೆ ಸಲಹಿದರೆ ಶಾಲ್ಮಲಿವೃಕ್ಷ । ಬೀರುವುದುಂಟೆ ಸತ್ಫಲವ ॥
ಹಾರುವರಿಂಗೆ ನಿರ್ಜರರೊಳು ನೀ ಕಲ್ಪ । ಭೂರುಹ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ॥
ಅಜಪುತ್ರಪೌತ್ರ ಭವೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ನಾ । ಕಜರೆಲ್ಲ ಪರಿವಾರ ನಿಮ್ಮ ॥
ಭಜನೆಯ ಮಾಡುವುದಾನರ್ಹನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ಬಿಜಮಾಡು ಪುರವ
[ನಿಟ್ಟೆಪರೆ ॥ ೧೪ ॥
ಊರೊಳಗಾನು ಬಂದೇನ ಮಾಡುವೆನು ಮಂತ್ರಿ । ನಾರದನೊಡನೆ ನೀ
[ಪೋಗಿ ॥
ಮಾರಕುಮಾರನ ಸತಿ ಗೂಡಿ ತಹುದೆಂದು । ನೀರಜದಳನೇತ್ರನುಡಿದ ॥ ೧೫ ॥
ದೇವ ನಾರದಮುನಿವರನೊಳು ಬಲರಾಮ । ದೇವ ಕಂದರ್ಪಾದಿಗಳ ॥
ದೇವ ನೀ ಕಳುಹೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದೆನೆ ವಾಸು । ದೇವ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನವರ ॥
ಕುಂಭಾಂಡ ನಾರದಮುನಿವರ ಬಲರಾಮ । ಶಂಬರಾಂತಕಮುಖ್ಯರುಗಳು
ಮುಂಬರಿದರು ಶೋಣಿತ ಪುರದೊಳು ತಮ್ಮ । ಗಂಭೀರಮಗನಿರ್ದ ಬಳಿಗೆ ॥
ಭೋಂಕನೆ ಹೊಕ್ಕರು ಸೆರೆವನೆಯೊಳು ಹೊನ್ನ । ಸಂಕಲೆವಡೆದ ಬಾಲ
[ಕನ ॥

ಸಂಕಟವನು ಕಂಡು ಬಲರಾಮದೇವ ಮೀ | ನಾಂಕ ದುಃಖದೊಳಪ್ಪಿದರು||
ನುಡಿಸಿದರಖಿಲೋಪಚಾರದಿಂ ಸಂಕಲೆ | ಗಿಡಿಸಿದರ್ ಮಜ್ಜನಗೆಯ್ಸಿ ||
ಉಡಿಸಿದು ನವ್ಯವಸ್ತ್ರವನಾಯತಾಕ್ಷಕೆ | ತೊಡಿಸಿದರ್ ಮಣಿಭೂಷಣವ ||
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದು ಕಮ್ಮಲ|ರಂಬನ ಮಗನ ಮೂರ್ತಿ
[ಯನು||
ಹಂಬಲಿಸುವ ಕುಮಾರತಿ ತನ್ನ ಗೆಡೆಗೂಡಿ | ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಕರೆಸಿದನು ||
ಬಂದಳಾಕ್ಷಣ ಸಖಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿಲಸಿತ | ದಂದಣವಿಳಿದು ನಾರದಗೆ||
ವಂದನೆಗೆಯ್ದಳು ಬಲರಾಮ ಕಾಮಂಗೆ | ಚಂದನಗಂಧಿ ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ||೩೦||
ತಲೆಗುತ್ತಿರ್ದ ಭಾವವ ನೆರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ | ಬಲರಾಮ ಕಾಮನಂದನಗೆ |
ಮಲಯಜಗಂಧಿನಿ ಸಹಿತ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ನೊಲಿದಡರೆಂದು ಪೇಳಿದನು ||೩೩||
ಫುಲ್ಲಶರಾತ್ಮಸಂಭವ ಕೇಳ್ದು ಗುರುಗಳ | ಸೊಲ್ಲನುಲ್ಲಂಘಿಸದೊಡನೆ ||
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ವರಪಾಣಿವಿಡಿದು ಪೋಂ |ಬಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ ||
ಸೌಂದರಮಯವೆತ್ತ ಸೊಬಗುರನ್ನೆಯ ತನ್ನ | ನುಣ್ದೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು
[ಕೊಂಡು ||
ಕಂದರ್ಪಸುತ ತೆರಳಿದ ಕೆಳದಿಯರು ಹೊ | ನ್ನಂದಣ ಬೆನ್ನ ಭಾಗದಲಿ ||
ರಾಜಮರಾಳಮತ್ತೇಭಸಂಕುಲಕೆ ಸ|ರೋಜಾಂಘ್ರಿಯುಗದ ಸದ್ಗತಿಯ
ಮಾಜದೆ ಮನಗೊಳಿಸುವವೊಲು ನಡೆಗೊಂಡು | ದಾಜಾಣೆಯ ಸಖೀನಿವಹ||
ಆಪಾರ ರತ್ನಾಂಚಿತ ಚಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿಯ | ರೂಪದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ||
ಲೇಪನ ಹೊನ್ನಪೇಟಿಕೆ ಹೊಱೆಯೆಡೆಗೊಂಡು |ದೇಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||
ನುಡಿವ ನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷಣೆ ಕಲಶಕ|ನ್ನಡಿಯ ಪೆಣ್ಗಳ ರಾಗರಚನೆ||
ಇಡಿಕಿಱಿದು ಸೆಟ್ಟ ಸಮಯರುಗಳ ಕೆಯ್ಯ| ಗುಡಿನಡೆ ತೋರಣ ನಿಚಯ||
ಕುಂಭಿಣಿ ಬೆಸಲಾದುದೆಂಬಂತೆ ಜನರು ತು|ಱುಂಬಿತು ಹೊನ್ನಗಸೆಯೊಳು |
ಮುಂಬಿನೊಳನಿರುದ್ಧ ಪೊಱಮಟ್ಟ ನಿಜಿಳನಿ | ತಂಬಿನಿಯರ ಸಮುದಯದಿ||
ದಾನವೇಶ್ವರನ ಶೋಣಿತಪುರ ದುರ್ಗಾಬ್ಧಿ | ಮಾನದೇವಿಯ ಕೋಳು
[ಗೊಂಡು ||
ಮೀನಾಂಕಸುತ ಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ ಬ | ರ್ಪಾನಂದ ಸೋಜಿಗವಾಯ್ತು

ವಾಣಿಯ ವರಮಾನಸಪುತ್ರ | ಹಲಧರ ಪಾಣಿ ಮನ್ಮಥಕುಮಾರಕನ ||
ಮಾಣಿಕ್ಯರಚಿತಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಳಿಸಿ ಕ | ಣ್ಗಾಣಿಸಿದರು ಮುರಹರನ ||೪೧||

ಪುಳಿದೊಳದೊಪ್ಪವನಿಕ್ಕಿದ ಹೊನ್ನ ಪು | ತ್ತಳಿಯಂತೆ ಮದವಕ್ಕಳೊ [ಲಿದು ||
ಗಳಿಲನೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಪಾದ | ನಳಿನಕ್ಕೆ ಶಿರವ ಚಾಚಿದರು ||

ಅಡಿವಿಡಿದೆರಡು ದಂಪತಿಗಳನುೞಿ ಸಿರಿ | ಮುಡಿವಿಡಿದೆತ್ತಿದ ಬೞಿಕ ||
ಸಿಡುಗಣ್ಣಿಂದೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿ | ನುಡಿಸಿದ ಪೌತ್ರಪೌತ್ರಿಕೆಯ ||೪೩||

ಈವಾಳಿಯ ಸೌಂದರವೆಣ್ಣು ಕಮನೀಯ | ರೂಪಸ್ಥ ನಿನಗಲ್ಲದುೞಿದ||
ಕಾಪುರುಷರ್ಗೆ ಕೈಸಾರಿದುದಿಲ್ಲೆಂದು | ಶ್ರೀಪತಿ ಪರಿತೋಷವಡೆದ ||೪೪||

ಬಪ್ಪುದು ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಬುದೆ ಗಟ್ಟಿ ದುಪ್ಪು ಬೆಟ್ಟದ ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ಗೆ ||
ಸುಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧಗೆ ಕಪ್ಪುರಗಂಧಿ ಸೇರಿದಳು ||೪೫||

ದ್ವಾರಾವತಿಯೆಲ್ಲಿ ಶೋಣಿತಪುರವೆಲ್ಲಿ | ದೂರ ಸಮೀಪವೆಂದೆನಗೆ ||
ನೀರಜಭವ ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಕಣ ತಪ್ಪ | ಬಾರದೆ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದ ||೪೬||

ಆಕಮಲಜಮುಖ್ಯ ಸುರಮಾನಸನಾಗಾ | ನೀಕಕ್ಕೆ ವೈವಾಹಸುಖವ ||
ನೀಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ವರಚಿತ್ರ | ಲೇಖೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದಳು ||

ಓರಂತೆ ಜಗದ ಜೀವರ ಕುಣಿಸುವ ಸೂತ್ರ | ಧಾರಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದಲಿ ||
ಬೇಱೊಂದು ಕಪಟನಾಟಕದಂತೆ ನೀನಾಡ | ಬಾರದು ಕೇಳಂಬುಜಾಕ್ಷ ||

ಹವಣಿಸಿ ಹಲವು ಕಬ್ಬುನವ ತಾಡಿಪ ತನ್ನ ತವರವ ತಡಕೊಂಬುದರಿದೆ||
ಭುವನಜಂತುಗಳ ದಂಪತಿಗೆಯ್ವಕರ್ತೃ ನಿನ್ನವರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಹೊಱತೆ ||

ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ವಚನವ ಕೇಳ್ದು ಪಂಕಜ ಪತ್ರಾಕ್ಷಪರಿತೋಷವಡೆದು||
ಮಿತ್ರೇಂದುಶಿಖಿಲೋಚನ ತಪಧ್ವಂಸಿಯ[1] | ಪುತ್ರಾನುಕೂಲೆಯ ಪೊಗೞ್ದ||

ನೀಮಾಡಿದ ಕೂಟವೆನಿತಾಡಿದೊಡುಂಟು | ಕಾಮಾತ್ಮಜಗೆ ಮೇದಿನಿಯ ||
ಕೋಮಲೆಯರ ಶಿರೋಮಣಿಯ ಕೂಡಿಸಿದೆಯೆಂ | ದಾಮಾನಿನಿಯುಮನ್ನಿಸಿದ

ಮುರಹರ ನೋಡ ಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂಭಾಂಡ ತ | ತ್ಪುರಜನಸಹಿತ [ಕಾಣಿಕೆಯ ||
ವರವಸ್ತುಗಳ ತಂದಿಹನೆಂದು ನಾರದ ಸ್ಮರಬಲಾದಿಗಳ ತೋಱಿದನು||೪೮||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಈಶ್ವರನ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದ ಮನ್ಮಥ.

ರಂಭಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೇಳ್ಪಿಡಿಸುವ ವಧುನಿಕು|ರುಂಬದೆ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯ||
ಹೊಂಬರಿವಾಣದಿಂ ಬೆಳಗಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ಪೀ | ತಾಂಬರಧರನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||
ಕ್ಷೋಣೀವಿಬುಧ ಭೂಭುಜವೈಶ್ಯಶೂದ್ರಸ ದ್ವಾಣಿಜರುಗಳ [ಕೈಯಿಂದೆ||
ಮಾಣಿಕಮೌಕ್ತಿಕ ಮುಖ್ಯವಸ್ತುವನಿಕ್ಕಿ | ಕಾಣಿಸಿದನು ಕಂತುಪಿತಗೆ ||
ತೋಳುಡಿದಸುರಾಧಿಪನ ಗೇಹವ ಮುಟ್ಟಿ ಗೋಳ ತನ್ನಯ ದ್ರವ್ಯ [ಸಹಿತ ||
ಬಾಳುವೆಗಿರಬೇಕೆಂದು ವಂಚಿಸದೆ ಕೃ | ಪಾಳುವಿಗಿತ್ತು ವಂದಿಸಿದ ||೫೫||
ವಿತ್ತವಂಚನೆಯ ಮಾಡದೆ ತಂದು ನಮ್ಮಯ|ಚಿತ್ತವ ಪಡೆದೆ ನೀನೆನುತ||
ಸತ್ರಾಜಿತುಕುವರಿಯ ಕಾಂತ ರಜನೀಚ|ರೋತ್ತಮಗಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ ||
ಕಡಗ ಭಾಪುರಿದ್ವಯ ಭುಜಪತ್ರ ಕಟ್ಟಾಣಿ | ವಡೆದ ಕಂಧರದ [ಮಾಲಿಕೆಯ ||
ಜಡಚರ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಮಕುಟಾಂಗುಲ್ಯ | ದೊಡನುಡುಗೊಱೆಯ [ಪಾಲಿಸಿದ ||೫೬||
ಬದ್ಧವುಳ್ಳವ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ಕಾಣಬಂತನಿ | ರುದ್ಧಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ನೀ ನೆಲನ ||
ಕದ್ದೈಸದೆ ಕಂದನಿಚ್ಛೆಯೊಳಿಹುದೆಂದು | ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿತ್ತ ವೀಳೆಯವ ||೫೭||
ಮಱೆಯದೆ ಮಂತ್ರೀಶ ಪೇಳ್ದ ಪೇಳ್ದರಿಗುಡು | ಗೊಱೆಯಿತ್ತು [ಮನ್ನಿಸಲೊಡನೆ ||
ನೆಱೆ ಬಲ್ಲವರು ಕೀರ್ತಿಸಿದರು ಮೂಲೋಕ | ದೆಱೆಯನ ಪರಮ [ಪೌರುಷವ ||೫೮||
ಅಪರಿತಾಗಮಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣ|ವುಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದೆ ||
ಲಪನಚತುಷ್ಟಯ ನುತಿಮಾಡಲಱಿಯ ಮ|ಜ್ಜಪ ಕೀರ್ತನೆ ನಿಲಕುವುದೆ ||
ಬಂದು ಪಕ್ಷದಲಿ ಬಾಣನ ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಬಾ|ಲೇಂದುಶೇಖರನ [ನೋಡಿದೆವು ||
ಇಂದು ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು ಮದ್ಭವಬೀಜ | ಬೆಂದುದೆಂದರು [ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ||೬೦||

ನೀನಲ್ಲದನ್ಯದೈವವ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ಮರ್ತ್ತ್ಯನ ಕಂಡರು ಖಳಾಧಮರು॥
ಮಾನವನಾಗಿ ಭೂಭಾರವನಿಳುಹುವ | ಶ್ರೀನಾಥ ಶರಣೆಂದರವರು ॥೬೨॥
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ವಿದ್ವಜ್ಜನ ಮೊದಲಾದ | ಪ್ರಜೆ ಪ್ರಮಥರು ಕೀರ್ತಿ
[ಸುವ ॥
ಭಜನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ಬಿಜಮಾಡಲುದ್ಯೋ
[ಗಿಸಿದ ॥೬೩॥
ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ॥
ಶರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೭೨೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬಂದುದು:—

ಕಮಲಜಪಿತ ಕಾಮಾಂಕಿತರಿಪುಜಿತು | ಕಮಲಾರೂಢಸತ್ಕೀಡ ॥
ಕಮಲಜಕಮಲೋದರ ಜಲಧರನಂಘ್ರಿ | ಕಮಲ ಮೇಲ್ಗತೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸು॥
ಭಾಗ್ಯವಡೆದ ಭಾಮಿನಿ ಮನೋರಥವಾಜಿ | ವಾಗ್ಯುಚ್ಚಮತ್ಕೃತಿಗಳನು
ಯೋಗ್ಯವೆಂದಾಲಿಸಿದರೆ ನಿನಗಾಯುರಾ | ರೋಗ್ಯಸಂಪದವ ಪೆರ್ಚಿಪುದು ॥
ದೇಶವ ಬಳಲಿಸಬೇಡೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿ | ವಾಸ ಕುಂಭಾಂಡಗೆ ಬೆಸಸಿ ॥
ತಾ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿದ ವಿಹಗಾ | ಧೀಶನ ವಿಮಲಕಂಧರವ ॥೩॥
ಅನಿರುದ್ಧ ಬಾಣನಂದನೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಾ | ವನಿತೆ ಮುಂತಾದ ಪೆಣ್ಜನರ॥
ಎನಿತುಂಟಾದ ವಸ್ತುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರು | ವಿನತೆಯ ಸುತನ ಬೆನ್ನಿನಲಿ ॥೪॥
ಕಲಹಕಾತುರಿಯದ ರಥಹಸ್ತಿಘೋಟಕ | ವಿಲಸಿತಪದಚಾರಿಗಳು ॥
ಹಲಧರ ಕಂದರ್ಪ ಪಿಂದೆ ಯಾದವಬಲ | ನೆಲಸಿತು ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ॥೫॥
ರಕ್ಕಸವಗೆ ಖಗರಾಜಂಗೆ ಪೇಳ್ದಪೆ | ಮಕ್ಕಳು ಭೀತಿಸದಂತೆ ॥
ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ನೀ ತಳರೆಂದು ಬಳಿಕವೆ | ಪಕ್ಕೆಯ ಪರುಠವಿಸಿದನು ॥೬॥
ಜೋಡಿಸಿ ನಭಕುಪ್ಪರಿಸಲ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದ | ಲ್ಲಾಡಿತು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ॥
ಕೋಡಿಬಿದ್ದುವು ಸಪ್ತಶರಧಿ ದುವ್ವಾಳಿಯ ಮಾಡಿದ ಗರುಡ ವೇಗದಲಿ ॥೭॥

ಅಸುರರಧೀಶನ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ಗಗನದೆ । ಬಿಸರುಹಲೋಚನ ತೆರಳ್ದ ॥
ವಿಸರವ ನೋಡಿಂದು ಒಲ್ಲಿದರಿಗೆ ಒಟ್ಟೆ । ಸುಸರವೆಂದುದು ಪುರಜನರು ॥
ಭೂಭಾರಕರಾಗಿ ಸೊಕ್ಕಿದ ದೈತ್ಯನು । ತ್ರೀಭಕಂಠೀರವ ಗಗನ ॥
ಶೋಭಾಯಮಾನದಿ ನಡೆಗೊಂಡುದ ಕಂಡು । ಕಾಬನ್ನ[1] ಪೋಗಲ್ಕಿರೂರು
[ಗರು ॥೯॥

ಅಳವಾಂತು ಗರುಡ ಕೃಷ್ಣನ ಕೊಂಡು ತೆರಳಲ್ಕೆ । ವಳಯದೆ ಪೃಥ್ವಿ
[ಮೂರುತಿಯು ॥
ನೀಲಾದ ಸ್ವಸ್ಥಾನದೆ ಬಿದ್ದ ಮಾರ್ಗದ । ಪೋಲಲವರ್ ಪೃಥ್ವಿಯೆಯ್ದಿದರು॥
ಕಾಳೋರಗಭೇದಿರಥ[2] ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಮ।ರಾಳವಾಹನ[3] ಕೀರ್ತಿಸಲು
ಸೂಳಯಿಸಿದುವು ನಾನಾವಾದ್ಯ ಗಗನಾಂತರಾಳದೆ ದಿಕ್ತಟ ಬಿರಿಯೆ ॥೧೧॥
ಇಂದ್ರಾದಿನಿಖಿಳನಿರ್ಜರರು ವಿಮಾನದ । ಸಂದಣಿಯೊಳಗಿದಿರ್ವಂದು ॥
ಧಂಧಳಧಳರೆಂದು ಬಾರಿಸಿದರು ದೇವ । ದುಂದುಭಿಗಳನುಭೋಯೆನುತೆ ॥
ನಾಕನಿವಾಸಿಗಳ್ ಕೈವಾರಿಸುತಿರ । ಲಾಕಾಶಪಥವ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ॥
ಗೋಕರ್ಣರಿಪು[4] ವೈನತೇಯ ಬಂದನು ಶೋ । ಭಾಕಾರದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ॥
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಗೋಮತಿಯ ತೀರದೆ ನವ್ಯ ಶೃಂಗಾರವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಮಂಗಳವಿಭವದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಳಿದ ವಿ । ಹಂಗೇಶ್ವರನ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ॥೧೨॥
ಸದಮಲ ಸರ್ವಜ್ಞನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸೆ ವಿಶಾ । ರದ ಗಱಿಯನು ಪೈಸರಿಸೆ॥
ಮದವಕ್ಕಳಿಳಿದರು ಮಂತ್ರೀಶನಂದನೆ । ಮೊದಲಾದ ಪೆಣ್ಣುಗಳೊಡನೆ ॥
ಮುಸಲಾಂಕ ಮೀನಧ್ವಜ ಮುಖ್ಯ ಯಾದವ । ಪ್ರಸರವಮಾರ್ಬಲ ವಿಳಿ
[ದೊಡನೆ ॥
ಜಸವೆತ್ತ ಬಾಣನ ಬಹಳ ಭಂಡಾರ ಬೊ । ಕ್ಕಸ ಹೊಱಿಗಳನಿಳುಹಿದರು॥
ಒನಬನದೆಡೆಯ ಭಾಸಿತಮಪ್ಪ ವನರಾಜಿ । ವನಗೊಳದೆಡೆಯ ಪೆರ್ದೊರೆ
[ಹೆಯ ॥
ಮನಗೊಂಬ ನೀರಾಟದಿ ಹಸ್ತಿಹಯನರ । ಜನವಿದ್ದುದಿಳ ಪಡೆದಂತೆ ॥೧೩॥

ಕ.ಪ.ಅ.—1 ಕಾಣುವವರೆಗೂ. 2 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ—ಹೇಗೆ?
3 ಬ್ರಹ್ಮ. 4 ಕಣ್ಣೇ ಕಿವಿಯಾಗಿರುವ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಹಗೆ
ಯಾದವನು ಗರುಡ: “ಚಕ್ಷುಶ್ರವಾಃಕಾಕೋದರಃ ಫಣೀ” ಎಂದು ಅಮರ.

ಹಲಸು ಮುಂತಾದ ಹಣ್ಗಳ ಮೆದ್ದು ತೇಂಗಾಯ | ಜಲವೀಂಟಿ ಪೂಗಳ [ಮುಡಿದು ||
ಬಲ ಪರಿತೋಷವ ಪಡೆದುದು ಯಾದವ | ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಯು ಸನ್ನೆಯಲಿ

ನೀಲಾಂಬರ ಕಂತು ಮೊದಲಾದ ಯಾದವ | ಜಾಲ ನಿರ್ಜರರು ಸಂದಣಿಸೆ ||
ಕೋಲಾಹಲದೊಸಗೆಯ ವಾದ್ಯವೊೞಗಿತು | ಮೂಲೋಕ ಕಿವಿಸದ್ದುಗಿಡಲು

ಊರೊಳಗತಿಹರ್ಷವನಾಂತು ಪರಮಶೃಂ | ಗಾರವಮಾಡಿದರ್ ಹರಿಯ ||
ಆರತಿ ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿವೆಂಗಳೊಡನ | ಕ್ರೂರ ಬಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡ ಹರಿಯ ||

ಕನಕಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ ವಸ್ತ್ರನಿವಾಳಿ ಶೋ | ಭನವೆಂಗಳ ರಂಗರಚನೆ ||
ಘನಪರಿತೋಷದೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟರಾಪುರ | ಜನ ಜಯಜಯರಭಸದಲಿ ||೭೧||

ಭವರೋಗಹರ ಬಾಣಕುಂಭಾಂಡಸುತೆ ಕಂತು | ಕುವರನನೊಡಗೊಂಡು [ಲಲಿತ ||
ಚವಲ ಬೊಂಬಾಳವನೇಱ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಟ್ಟ | ವಿವರವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||

ಭಾಗವತರ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಸನಕಾದಿ | ಮಾಗಧಜನದ ಕೈವಾರ ||
ಆಗಮನುತಿಪಾಠ ಧವಳಶೋಭನ ವಿನಿ | ಯೋಗದೆ ಹೊಕ್ಕ ದ್ವಾರಕೆಯ ||

ಹೊನ್ನಗಸೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ರನ್ನ | ಗನ್ನಡಿ ಮಕರತೋರಣದಿ ||
ಸನ್ನಯಿಸಿರ್ದ ಸೀಗುರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ಭಾಂ | ಡಾರ್ಣವ ಸುರಿದರುಗ್ಗಡದೆ ||

ಪೊಗೞಲದಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಮಣಿಹರ್ಮ್ಯ | ಯುಗಳಪಕ್ಷದ [ಮುಂಬಿನಲಿ ||
ನೆಗೞ ಸುಂಡಿಲ ತೋರಣಗುಡಿ ಬಲುಕುರು ಜುಗಳ ಹೊಂಗೆಲಸದುನ್ನತಿಯ

ಅಂಗಡಿಬೀದಿಯ ಸಾಲ ಸೌಧವನೇಱ | ಮಂಗಳಾಚ್ಯುತನ ಮೂರ್ತಿ [ಯನು ||
ಕಂಗಳಿಂದಲೆ ನೋಡಿ ಬೆಮೆಗೊಂಡು ನವ್ಯಪು | ಷ್ಪಂಗಳಿಂದಿಟ್ಟರಚ್ಯುತನ ||

ಹಸುಗರ್ಗಳ ಹರಿವಾಣಗಳೊಳು ತುಂಬಿ ರಂ | ಜಿಸುವ ರತ್ನಾರತಿವೆಳಗಿ ||
ದಸರಿ ಪಟ್ಟಾವಳಿ ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರವ ನಿವ | ಳಿಸಿದರಚ್ಯುತನಂಘ್ರಿಗಳಲಿ ||೭೨||

ಪುಡಿಯ ಕತ್ತುರಿ ಕುಂಕುವ ಕಪ್ಪುರವುಡಿ । ಬಿಡುಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ
[ದೊಡನೆ ॥
ಹಿಡಿಹೊನ್ನ ಸೂಸಿಯ ಬಿಟ್ಟರಿಕ್ಕೆಲದಂ ಗಡಿಗರತೀವ ಮೋದದಲಿ ॥ ೨೯॥

ಆತನಚ್ಯುತನಾತನನಿರುದ್ಧಲೋಕವಿ । ಖ್ಯಾತಬಾಣನ ಕುಮರಿಯನು ॥
ಆತಾಯಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಾನಾರಿ ನೋಡೆಂದು । ಮಾತಾಡುತಿದ್ದರೂರುಗರು ॥

ನಾಗೇಂದ್ರತಲ್ಪನಸಿದಿರ್ಗೊಳಲೆಯ್ತಂದ । ರಾಗಿಂದುವದನೆಯರ್ ಕೆಯ್ಯ ॥
ಶ್ರೀಗಂಧಧೂಪಾರ್ತಿ ಪಾಪಾರಣ್ಯದ । ಬೇಗೆವೊಲ್ ಪೊಗೆ ಮುಸುಕಿದುದು ॥

ಹುರಿದುದು ಭವಬೀಜ ದುಷ್ಕರ್ಮದಂಕುರ ಹರಿದುದು ಕಪಟದ ಬೇರು ॥
ಸುರಿದುದಾನಂದಾಶ್ರು ಕೃಷ್ಣಸಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು । ಪುರದವರ್ ಪುಣ್ಯವೊಂದಿ
[ದರು ॥ ೩೦॥

ಲೋಕೇಶನ ಕಾಪಿಲಿದಿರ್ದಾತನ ಬಾಹು । ಶಾಕಿಯ ಸವರಿ ಪೌತ್ರಂಗೆ ॥
ಈಕೆಯನೊಡಗೂಡಿ ಬಂದ ನೋಡೆಂದೆನು । ತಾಕೆವಾಳರು ಹೊಗಳಿದರು ॥

ಪಾಡಲು ಪರಮಸಂಪದವಕ್ಕು ನುತಿಯನು । ಮಾಡಲು ಮಂಗಳವಹುದು
ನೋಡಲು ನಸಿದು ಪೋಪುದು ಪಾಪವೆಂದು ಕೊಂ । ಡಾಡಿದರ್ ಕುಶಲಜ್ಞ
[ರೊಲಿದು ॥ ೩೧॥

ಸುರನರ್ತಕಿಯರೊಳು ಮತ್ಸರವಾಂತರೀ । ನರನರ್ತನಗಾರ್ತಿಯರ ॥
ಪರಮೋತ್ಸವದೆ ನೋಡುತೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರ ತನ್ನ ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ॥

ಢಣರೆಂಬ ಗಜಘಂಟೆಯನಾದ ವಾದ್ಯಸ । ನ್ನಣ ಪಾಠಕರ ಕೈವಾರ ॥
ಪ್ರಣವೋಚ್ಚಾರಣ ರಭಸವ ಸಿಲಿಸಿದ । ಗುಣಯುತ ಕರದ ಸನ್ನೆಯಲಿ ॥

ಇನನ ರಶ್ಮಿಯ ಕೀಳ್ಪಡಿಸುವ ಮಕುಟವ । ಧನರ ಮಾರ್ಬಲವೆ ಕುಸ್ತ
[ರಿಸಿ ॥
ಘನರಮ್ಯವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಿತ್ತು ತತ್ಪುರ । ಜನರ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನರ್ಥಿಯಲಿ ॥

ತಾಳಮದ್ದಳೆ ಗೀತ ನರ್ತನಗಾತಿಯ । ಮೇಳ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆ ಸುರರ ॥
ಜಾಲಕ್ಕೆ ಹಸೆಯಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಚವಲ ಜೊಂ । ಬಾಳವನೇರಿದ ಮಾ
[ಧವನು ॥ ೩೨॥

ಉಘೇಯೆಂಬ ಶಬ್ದಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಬಹಳ ನಂ | ಬುಗೆಯ ಸೇವಕರು [ಕಂಚುಕಿಯು ||
ಉಘೇಯೆನಲುಜ್ಜುಗದೊಳು ರತ್ನಮಯದಹಾ | ವುಗೆಯಮೆಟ್ಟಿಸಿದರಚ್ಯುತಗೆ
ಮಲೆವ ದೈತ್ಯರ ಗಂಡ ದಾಸೋತ್ತಮರನಂ | ಡಲೆವ ದುಷ್ಕೃತಗಳ [ಗಂಡ ||
ಕೊಲಲೊಡರ್ಚುವ ಮಿತ್ತುವಿನ ಗಂಡನ ಪಾದ | ಜಲರುಹಯುಗವ ನೋಡಿ [ದರು ||೪೧||

ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥವ | ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವನು||
ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಲೋಕಾದಿಲೋಕವ ಸೂಹೆ | ಗೊಂಡರು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||
ಬತ್ತಿತು ಭವಸಾಗರ ಯಮಪುರಮಾರ್ಗ | ಕೆತ್ತಿತು ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರಿಗೆ ||
ಎತ್ತಿತು ಗುಡಿ ತೋರಣ ವೈಕುಂಠಕೆ | ಹತ್ತಿತು ಹರಿಯ ಸೂಠಿಯಲಿ ||
ನಾಲಗೆಯೆನಗೊಂದು ಹರಿಭಕ್ತ ಹೊಗಳ್ವರೆ | ಶೀಲಶ್ರೀವೈಷ್ಣವೋತ್ತ [ಮರು ||
ಸಾಲೋಕ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯಪದವನಾ | ಕಾಲದೆ ಪಡೆದರಾಕ್ಷಣದೆ ||
ಉದ್ಧವದೇವನ ಕೈಲಾಗಿನಲಿ ದೈತ್ಯ | ಮರ್ದನ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡಲು ||
ಹೊದ್ದಿರೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಕಾಱರುಗ್ಗಡದೆ ಹೊ | ಗದ್ದರು ಹರಿಯ ರಭಸದೆ ||
ಭೂನಾಥಪಾದವೆಚ್ಚರಿಕೆ ಸುವರ್ಣಸೋ | ಪಾನದಾರೋಹಣ ಜತನ ||
ಶ್ರೀನಾಥ ಸೆಱಗು ಸಂಭಾಳಿಕೆಯಷ್ಟಾವ | ಧಾನವೆಂದೆನಲಡರಿದನು ||೪೪||

ವಿಲಸಿತಮಾಣಿಕ್ಯರಚಿತಮಂಟಪದ ಬಾ | ಗಿಲ ಗುಡಿ ತೋರಣೈಶ್ವರ್ಯ
ನಲವಿಂದೆ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗೋವಳ | ಬಲ ಬಂದು ನಮಿಸಿದುದಾಗ||೪೫||

ಇಟ್ಟದಿರಾಗಿ ತಂದರು ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣ | ದಿಟ್ಟ ನೈವೇದ್ಯಸಂಕುಲವ ||
ನಿಟ್ಟಸಲಮಲವಸ್ತ್ರವ ನಿವಾಳಿಸಿ ತೆಗೆ | ದೊಟ್ಟಿದರುಭಯ ಪಕ್ಷದಲಿ ||೪೬||

ಮುಂದೆಸೆಯಲಿಬಾಣಸುತೆಚಿತ್ರಲೇಖೆ ಪೆ | ಣ್ವೃಂದದೊಳನಿರುದ್ಧ ಬರಲು||
ಕಂದರ್ಪತನಯನ ಕಡಿದಾಡಿ ತೆಗೆತಂದ | ಮಂದರಧರನ ಪಾಡಿದರು ||೪೭||

ಅಕಳಂಕನಾರದ ಬಲರಾಮ ಸ್ಮರ ವಿನಾ | ಯಕರೆಡಬಲದೊಳುಗ್ಗಡಿಸೆ ||
ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಮುರಾಸುರಾಂ | ತಕನ ಕಂಡರು ವಧೂಟಿ [ಯರು ||೪೮||

ಅಂದವಡೆದ ಮೆಯ್ನ್ವಿರ್ಗುಡಿ ತೋರಣ | ಚೆಂದಳಿರ್ದುಟಿ ಕುಂಭಕಲಶ ||
ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖ ಕನ್ನಡಿಯವರ್ಯೈ | ತಂದರು ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||೪೯||

ಅಧಿನಾಯಿಕೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ್ | ಹದಿನಾಱು ಸಾವಿರ ಹೆಣ್ಣು
ಇದಿರ್ಗೊಂಡರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿವೆಳಗಿ ಶ್ರೀ | ಸಿಧಿ ನಿರ್ಜರಾಧೀಶ್ವರನ ||
ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯ ಸಾರ್ಚಿಹೊಂದಂಬಿಗೆಯ | ಗ್ಗಣಿಯಿಂದೆ ಪಾದವ ತೊಳೆದು
ದಣಿದುವು ನೋಡಿ ಕಣ್ಮನ ಸತ್ಯಭಾಮೆರು | ಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಯರು ಹೊಗೞಿದರು ||

ಅನಿರುದ್ಧ ಹೋದನೆಂದೆಂಬ ದುಃಖದಲಿ ಕಂ | ಬನಿಗಱೆದನು ಶೋಕಿಸಲು ||
ಮುನಿಯು ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಸತ್ಕುಮರನ ತಹೆನೆನು | ತಿನಿವಾತುಗಳನಾಡಿದಿರಿ ||
ಏಕವಚನಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೆಂದೆಂಬ | ಲೋಕೈಕಬಿರುದಾಂಕ [ಪ್ರಭುವೆ ||
ಶ್ರೀಕಂಠಭಜಕನ ತೋಳ್ಗಳ ತಱಿದು ವಿ | ವೇಕದಿಂ ತಂದೆ ಮತ್ಸುತನ ||೫೧||

ಆನೆಯ ಕೆಯ್ಯ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲ ಸೆಱೆತಂದು | ಮಾನವಸಿಂಹಸ್ವರೂಪ ||
ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಾರೆನುತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದಳ್ | ಶ್ರೀನಾರಿ ಪರಿತೋಷವಡೆದು ||೫೨||

ತ್ರಾಣಿಗಳರಸ ದೈತ್ಯನ ಮಹಾಗರ್ವವ | ಹೋಣಿಸಿ ತಮವಱಿಯದರ ||
ನಾಣಿಸಿಯೆನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗೆ ತಕ್ಕ ಸತಿ ಕ | ಟ್ಟಾಣಿರತ್ನವ ತಂದೆ ಜೀಯ ||
ವಿಧವಱಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟರು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮಾ | ಸ್ಪದ ಗೋಪ್ಯವನು ತಾಮ [ಸರು ||
ಅದನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನೆನಲು ರುಕ್ಮಿಣಿಯು ನಾ | ರದಮುನಿರಾಯ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||
ನೀ ಬಲ್ಲೆ ತಾಯೆ ನಾಲ್ಮೊಗ ಬಲ್ಲ ಪಾವನ | ನಾ ಬಲಿವರ ವೈನತೇಯ ||
ಶ್ರೀಭಾಗೀರಥೀಧರ ವಜ್ರಿ ಬಲ್ಲ ಅಬ್ಜ | ನಾಭನ ಗುಣಗಣಗಳನು ||೫೩||

ಬಿಸರುಹಸಖ ಮುಖ್ಯ ನವಗ್ರಹಂಗಳನು ನಿ | ರ್ಮಿಸಿ ಚತುರ್ದಶಮುನಿ [ವರರು ||
ಹಸನಾಗಿ ಜಾನಿಸಿ ಬಲವರ್ತರು ಕಷ್ಟ | ಕುಶಲವ ಪಿತ ಕೃಷ್ಣನಿರವ ||೫೪||

ಶುಕ ಪರಾಶರ ವ್ಯಾಸ ಕಪಿಲ ಕುಂಭಜ ಭೃಗು | ಬಕ ದಾಲ್ಭ್ಯ ವಾಸಿಷ್ಠ [ಮುನಿಪ ||
ನಿಕರದೆ ಬಲ್ಲವರಱಿವರು ನರದೇ | ಹಿಕರೇನ ಬಲ್ಲರಚ್ಯುತನ ||೫೫||

ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಪಾವನರೂಪ ನಿತ್ಯಾವಿ | ಭೂತೀಶ್ವರನಂತಿರಲಿ ||

ಜಾತಿಪದ್ಮಿನಿ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮನ ವಧು ಗಾಡಿ | ಕಾತಿಯು ನೋಡವ್ವ ತಾಯೆ||
ಸಿರಿಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲಣ ದಿಟ್ಟಿಯನಿತ್ತು | ತಿರುಹಿ ರತ್ನಾಂಚಿತ ಹೇಮ ||
ಹರಿವಾಣದಾರತಿಗಳನೆತ್ತಿ ನಿಖಿಳೋಪ | ಚರಿಯವ ಮಾಡಿದರ್ ಬಿಡದೆ||೬೧||
ನೋಡಿದರಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲಿ ಬಾಸಿಂಗವ | ಸೂಡಿದರ್ ತೊಂಡಿಲ ತಂದು||
ಪಾಡಿದರ್ ಪರಮಶೋಭನದಿಂದೆ ಮದುವೆಯ | ಮಾಡಿದರ್ ಮಣಿಯ ಮಂಟಪದೆ ||೬೨||
ಸಡಗರದಲಿ ಕಂತುಸುತನುಷಾವಧು ಬಲ ಗುಡುತೆ ಕುಂಭಾಂಡಜೆ ಸಹಿತ||
ಪೊಡಮಟ್ಟರು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಪೆ | ಣ್ಗಡಣಕ್ಕೆ ರತಿದೇವಿಯರಿಗೆ||೬೩||
ಗಾವಿಲ[1]ದೈತ್ಯನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದೊಡಲಾಂತು | ಜೀವಿಸಿ ಬಂದುದೆ ಎನಗೆ ||
ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷವೆಂದಾರತಿ | ದೇವಿ ಮುಂಡಾಡಿದಳ್ ಮಗನ ||೬೪||
ಸೊಸೆಯ ಲಾವಣ್ಯವ ನೋಡಿ ಸಂತಸವೆತ್ತು | ಸೊಸೆಗೂಡಿ ಕಂಸ ಮರ್ದನನ ||
ಸೊಸೆ ಮದವಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ಕೃಷ್ಣಾಂಘ್ರಿಗೆ | ಯೊಸಗೆಯೊಳ್ ಪೊಡಮಟ್ಟರೊಲಿದು ||೬೫||
ನಾರದ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯರ್ಗೆ ತಾ ನಮ | ಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ ಸಂತಸದಿ||
ಆರೋಗಣೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಕೃಷ್ಣಮನೋ | ಹಾರಿಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ||
ಎನಲಾಕ್ಷಣ ನಿಬ್ಬಣ ಬಂಧುವರ್ಗ ಪೆ | ಣ್ಜನ ಮದವಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ||
ಘನಪರಿತೋಷದೆ ಪರಮಾಮೃತಭೋ | ಜನವ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ||೬೬||
ಗಂಧೋದಕದಿಂದೆ ಕೆಯ್ದೊಳೆದಮಲ ಶ್ರೀ | ಗಂಧವ ಮೆಯ್ಯೂಗ್ಡಿಕೊಂಡು
ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ತಾಂಬೂಲವನೊಲಿದು ಗೋ | ವಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ||
ಅಣಿಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಮನೀಯ | ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿಂಹಪೀಠದಲಿ ||
ರಾಣಿಯರೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳು ಗದಾಚಕ್ರ | ಪಾಣಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಕೇಳ್ ಕೆಳದಿ
ಬಾಣನ ಮನೆಯ ಭಂಡಾರ ಬೊಕ್ಕಸವ ಪೂ | ಬಾಣನಂದನೆಗೆ ತಾರ್ಕಾಣಿಸೆ ||
ಬಾಣಜೆ ಸಹಿತ ಮಂದಿರವ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ | ಬಾಣಾರಿ ದುರಿತಸಂಹಾರಿ ||
ಹರಿಕಾಳೆ ಮೊದಲಾದ ಜನಕುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು | ವರಬಂಧು ಬಲಸ್ಕರಾದಿಗಳ||

ಕ. ಪ. ೬೪—1. ಇಲ್ಲಿ ಒರಟನಾದ ; ಗಾವಿಲ=ಧೃ. ಗ್ರಾಮಿಣ.

ಪರಿತೋಷದಿಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು ಗೋಕುಲ। ದೊಡೆಯ ನಾರದ ಗರುತ್ಮರನು
ಮನ್ನಿಸಿವಡೆನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡೆಯ್ದಿದರು ಸೌ । ಪರ್ಣನಾರದರತ್ತಲಿತ್ತ॥
ತನ್ನ ವಧೂಟಿಯರೊಳಗೆ ನಿರ್ಜರಶಿರೋ । ರನ್ನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದನು ॥
ಗಂಧಶಾಲಿಯ ಬತ್ತದೊಳಗಿರ್ದ ಕಳೆಯ ಕೀ । ಳ್ವಂದದೆ ಖಳರ ತಿರ್ಕಣಿಸಿ॥
ವೃಂದಾರಕ ಭೂಸುರ ರಕ್ಷಪಾಲ ಗೋ । ವಿಂದನಾಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ॥
ದುಷ್ಟರ ಮುಱಿದು ಸಜ್ಜನರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂ । ತುಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ॥
ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನೀವ ಕೃಷ್ಣ ದ್ವಾರಕಿಯೊಳ। ಗಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದೊಪ್ಪಿದನು ॥ ೨೪॥

ಭೋಜ್ಯವಸ್ತುಗಳೊಳು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಲಲಿ । ತಾಜ್ಯ ನಿರ್ಜರಜನರೊಳಗೆ ॥
ಸೋಖ್ಯ ಸುಖಾಢ್ಯಪಾಲಕ ಕೃಷ್ಣ ಸುಖಸಾ । ಮ್ರಾಜ್ಯವನಾಳಿದ ಮುದದೆ ॥
ನಿರ್ಮತ್ಸರದೊಳೀಕೃತಿಯ ಕೇಳ್ದವರಿಗೆ । ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷ [ಗಳ ॥
ಧರ್ಮಾಂಬರನೀವ ಭಾಮೆ ಕೇಳ್ ನಮ್ಮ ದು । ಷ್ಕರ್ಮ ವಿಚ್ಛೇದನವಾಯ್ತು
ಯೋಗಿಹೃತ್ಕಮಲಾಸನ ದೈತ್ಯಕಾನನಾರಿ। ರಾಗಿಪ ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರ॥
ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ನರಸಿಂಹಾದಿಕೇಶವ । ನಾಗಿಪ ಜನಮನೋರಥವ ॥೨೫॥

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ । ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ॥
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೨ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮಹತ್ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರೀಃ

ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ.